[illegible]

[illegible]

[illegible]

T D R C No: 2377

R R No: 122-1-1882

Part II

O-, IJRP, N
MEI
116398

கடவுள் துணை.

அதிவீரராமபாண்டியன்

அருளிச்செய்த

நைடதம்

மூலமும் உரையும்,

பாகம்—௨

திருமயிலை - முருகேசமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னபட்டணம்:

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881.

O-,152 N
M81

இந்திரப்படலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிவிருத்தம்.)

இடுக்கணெய்தவிகந்துகளித்துளார்
நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்
விடுத்ததண்கதிர்த்திங்கள்விளங்கொளி
கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைத்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) இடுக்கண் - துன்பத்தை, எய்த - (அந்நாட்டிலுள்ளோர்) அடைய, இகந்து - அதிக்கிரமித்து, களித்துளார் - செருக்கடைந்த குறுநிலமன்னர், நடுக்கம் - நடுக்கத்தை, எய்த - அடைய, நலிதரு - வருத்துகின்ற, வேந்தரின் - அரசரைப்போல, விடுத்த - (தமயந்திவருந்தும்படி) விடுக்கப்பெற்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, திங்கள் - சந்திரனுடைய, விளங்கு - விளங்குகின்ற, ஒளி - காந்தியை, கெடுத்து - அழித்து, வெய்யவன் - சூரியனானவன், கீழ்த்திசை - கீழ்த்திசையில், தோன்றினான் - உதித்தான் எ-று.

ஏழையரை வருத்தியவர்க்குக் கேடு தாமே வருமாதலில் தமயந்தியைவருத்திய சந்திரனும் ஒளியிழந்தானென்க. கேடுதாமே வருதல்—"பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா பிற்பகற் றாமேவரும்" இதனாலறிக. வேந்தரைப்போல வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினானென்றமையால் உவமையணி. (௧)

வையமேழுடைமன்னனிறுத்தலும்
வெய்யபாசறைவிட்டகல்வேளிரி
னையசெங்கதிராதவன்றோன்றுமுன்
செய்யவான்விட்டகன்றதுதிங்களே.

(இ-ள்.) வையமேழுடை - ஏழுதீபங்களையுமுடைய, மன்னன் - அரசனானவன், இறுத்தலும் - வந்து தங்கினமாத்திரத்தில், வெய்ய - வெவ்விய, பாசறைவிட்டு - படைவீட்டைவிட்டு, அகல் - நீங்குகின்ற, வேளிரின் - குறுநிலவேந்தரைப்போல், ஐய - அழகிய, செங்கதிர் - செந்தகிரணங்களையுடைய, ஆதவன் - சூரியனானவன், தோன்றுமுன் - உதிக்குமுன்னே, செய்ய - சிவந்த, வான்விட்டு - ஆகாயத்தைவிட்டு, திங்கள் - சந்திரனானது, அகன்றது - நீங்கியது எ-று. இதுவும் உவமையணி. (௨)

அன்னகாலையிலாய்வளைத்தோழியர்
மென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி
யின்றுமெய்த்திலிறந்துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுற்றவைகூறினார்.

(இ-ள்.) அன்னகாலையில் - அப்பொழுதில், ஆய் - ஆராய்ந் தெடுக்கப்பட்ட, வளை - வளையலையணிந்த, தோழியர் - தோழிகள், நென்னல் - நேற்றைப்பொழுதில், வாட்டு - வாட்டிய, நிலவு - பிரகாசம்பொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மதி - சந்திரனானவன், இன்றும் - இன்றைக்கும், எய்தில் - வந்தால், இறந்துபடுமென- தமயந்தி மரணத்தையடைவாளென்று, உளைவு - நினைந்து, அன்னையொடு - தாயுடனே, உற்றவை - அடைந்தகாரியங்களை, கூறினார் - சொல்லினார்கள் எ-று.

தோழியென்றது உயிர்த்தோழியை; செவிலியும் நற்றாயும் அன்னையராதலின் ஈண்டு அன்னையென்றது செவிலியையெனக்கொள்க. தலைவி பாங்கிக்கறத்தொடுநிற்றலும் பாங்கி செவிலிக்கறத் தொடுநிற்றலுஞ் செவிலி நற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்றலும் நற்றாய் தந்தைதன்னையர்க்கறத்தொடுநிற்றலும் விதியென்ப? நெறியுணர்ந் தோரே. (௭)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமூரல்முதுக்குறைந்தாளென
வுய்த்துரைத்தனளோடைப்புகர்முக
மத்தமால்கரிமன்னவர்மன்னற்கே.

(இ-ள்.) அத்திறந்தெரிந்து - அச்செவிலிசொல்லிய திறத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மலர் - மலர்களையணிந்த, கோதை - கூந்தலையுடைய நற்றாயானவள், வெள் - வெள்ளிய, முத்தம் - முத்துக்களையொத்த, மூரல் - பற்களையுடைய தமயந்தியானவள், முதுக்குறைந்தாளென - பேரறிவடைந்தாளென்று, ஓடை - பட்டமணிந்த, புகர்முகம் - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, மத்தம் - மதங்கொண்ட, மால் - பெரிய, கரி - யானைகளை யொத்த, மன்னவர் - மன்னர்க்கு, [வீமராசனுக்கு], உய்த்து - அவ் விடத்திற் கருத்தைச்செலுத்தி, உரைத்தனள் - சொல்லினள் எ-று.

தடங்கொள்வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
நுடங்குசிற்றிடையாக்கமுநோக்கிய
மடங்கலேறனையான்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கே.

(இ-ள்.) தடங்கொள் - பருமையைக்கொண்ட, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை - தனத்தையுடையதுணைவியானவள், சாற்றிய - சொல்லிய, மாற்றமும் - சொல்லையும், நுடங்கு - வளையாநின்ற, சிற்றிடை - சிறியவிடையையுடைய தமயந்தியினது, ஆக்கமும் - பருவத்தையும், நோக்கிய - கண்ட, மடங்கலேறனையான் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீமராசனானவன், மணம் - விவாககாரிய, நாட்டிய - குறிக்கப்பெற்ற, முடங்கல் - ஓலையை, மொய் - நெருங்கிய, கழல் - வீரக்கழலினையுடைய, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு, போக்கினன் - செலுத்தினான் எ-று.

தலைவியின் சொற்குறியாலும், தமயந்தியின் மெய்க்குறியாலும், அந்தப்புரத்திநிகழ்ந்த ஆரவாரத்தினாலும் இந்நோய்க்குக் காரணங்கண்ட வீமராசன, வடிவும் அழகும் நற்குணமும் நற்செய்கையும் நிறைந்த தன்மகளின்கருத்துக்கிசைந்த அரசனை இன்னானென்பது தெளியக்கூடாமையால் சுயம்வரம் காட்டிய விவாகவோலையை அரசர்யாவருக்கும் விடுத்தானென்க. (௮)

வேலைசூழ்புவிமன்னர்க்குவேந்தர்கோ
னோலைபோக்கியதோர்ந்துயர்கற்பக
மாலைதாழ்முடிவாசவற்கோதுவா
ஞாலமேத்திசைநாரதன்போயினான்.

(இ-ள்.) வேந்தர்கோன் - வீமராசனானவன், வேலைசூழ் - கடல்சூழ்ந்த, புவிமன்னர்க்கு - பூமண்டலத்தையாளுகின்றவரசர்க்கு, ஓலை - ஓலையை, போக்கியது - செலுத்தியதை, ஓர்ந்து - அறிந்து, உயர் - உயர்ந்த, கற்பகமாலை - கற்பகத்தினுடையமலர்மாலை, தாழ் - தாழ்கின்ற, முடி - மகுடமணிந்த, வாசவற்கு - இந்திரனுக்கு, ஓதுவான் - சொல்லும்பொருட்டு, ஞாலம் - உலகத்தார், ஏத்து - துதிக்கின்ற, இசை - புகழையுடைய, நாரதன் - நாரதமுனிவன், போயினான் - போனான் எ-று.

திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவன் இச்சுயம்வர அதிசயத்தை இந்திரனுக்குச்சொல்லி அவனையும் இதற்கு வருவித்தல் சிறப்பென்று நினைந்துப் பொன்னுலகத்திற்குச் சென்றானென்க. (௯)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

வானவரொண் சுடரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வனைகழற் கால்வணங்கியேத்தத், தேனிமிருங் கற்பகநாண் முகையுடைந்துபரியநறுந் தேறலூற்ற, மேனகைசா மரையிரட்ட வுருப்பசிவெள் ளடையுதவ விளறிக்கிருசொற், பானலங் கட்டிலோத்தமைமென் சதிமுறையிற் பதம்பெயர்க்கும் பாணிதூங்க.

[இதுமுதலைந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்து பாட்டுகளாலும் இந்திரலோகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) வானவர் - தேவர்களுடைய, ஒள் - ஒள்ளிய, சுடர் - காந்தியை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, முடி - மகுடங்களை, தாழ்த்து - தாழச்செய்து, வனைகழற்கால் - வீரக்கழலையணிந்தபாதத்தை, வணங்கி - தாழ்ந்து, ஏத்த - புகழவும், தேன் - வண்டுகளானவை, இமிரும் - ஒலிக்கின்ற, கற்பகம் - கற்பகத்தினுடைய, நாள் - அன்றலர்ந்த, முகை - அரும்புகள், உடைந்து - உடைபட்டு, பரிய - பருமை பொருந்திய, நறும் - நறிய, தேறல் - தேனை, ஊற்ற - சொரியவும், மேனகை - மேனகையானவள், சாமரை - கவரிகளை, இரட்ட -

அசைக்கவும், உருப்பசி - உருப்பசியானவள், வெள்ளடை - தாம்பூலத்தை, உதவ - கொடுக்கவும், விளரி - விளரியென்னுமிசையெ தத, தீ - மதுரம் பொருந்திய, சொல - சொல்லையும், பானல் - நீலோற்பலம்போன்ற, அம் - அழகிய, கண் - கண்களையுமுடைய, திலோத்தமை - திலோத்தமையானவள், மெல் - மெல்லிய, பதம் முறையில - தாளவொத்தின்முறைப்படி, பதம்பெயர்க்கும் - பதம் பெயர்த்தற்குரிய, பாணிநாடக-அபிநயங்களுஞ்செய்யவும் எ-று. ()

தண்டரள மணிமுறுவ லயிராணி வரிபரந்த தடங்க ட்காமர், வண்டுபகட் டெழின்மார்பின் மந்தார நறுந்தெ ரியல் மலரின்வீழப், புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததெ ன விழிமலர்கள் பொலிந்துதோன்றத், தெண்டிரைவா யமிழ்தமெனத் தெள்ளிளித்தே னரமகளிர் செவியிலூற்ற.

(இ - ள்.) தண் - குளிர்ந்த, தரளம் - முத்துக்கள்போன்ற, மணி - அழகிய, முறுவல் - பற்களையுடைய, அயிராணி - இந்திராணியினுடைய, வரி - இரேகைகளானவை, பரந்த - பரவப்பெற்ற, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண் - கண்களென்னும், காமர் - அழகிய, வண்டு - வண்டுகளானவை, பகடு - பெருமைபொருந்தி, எழில் - அழகிய, மார்பின் - மார்பிலணிந்த, மந்தாரம் - மந்தாரத்தினுடைய, நறும் - நல்ல, தெரியல் - மாலையினுடைய, மலரில் - பூவில், வீழ - மொய்க்கவும், புண்டரிகம் - தாமரையின், செழுங்காடு - செழுமையுள்ளவனம், பூத்ததென - பூத்ததென்னும்படி, விழிமலர்கள் - நேத்திரகமலங்கள், பொலிந்து - பிரகாசித்து, தோன்ற - விளங்கவும், தெண் - தெளிந்த, திரைவாய் - கடலிடத்துண்டாகிய, அமிழ்தமென - அமிர்தமென்னுமசொல்ல, தெள்ளிளித்தேன் - தெள்ளிளியென்னுமிசைத்தேனை, அரமகளிர் - அரம்பையானவர்கள், செவியின் - காதினிடத்திலே, ஊற்ற - சொரியவும் எ-று. (அ)

மருவுயிர்க்கு நறுந்துணர்மென் மலர்பொதுளும் பொலந்தருவு மணியுமாவு, மிருநிதியும் விழிக்கடையி னருணோக்கி முறைமுறையினேவல்கேட்பக், கருதினர் கண் கவர்வனப்பிற் கந்தருவ மடமகளிர் கனிந்தபாடற், சுருதிமுறை பிறழாமன் மாடகயாழ் நரம்புளருந் தழுனி யார்ப்ப.

(இ - ள்.) மரு - வாசனையை, உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற, நறும் - நறிய, துணர் - கொத்தாகிய, மெல் - மெல்லிய, மலர் - மலர்களானவை, பொதுளும் - செறிந்திய, பொலம் - பொன்மயமாகிய, தருவும் - ஐந்தருவும், மணியும் - சிந்தாமணியும், ஆவும் - காமதேனுவும், இருநிதியும் - சங்கநிதி பதுமநிதியென்னு நிதிகளிரண்டும், விழிக்கடையின் - கடைக்கண்களினுடைய, அருள் - அருளினை, நோக்கி - பார்த்து, முறைமுறையின் - வரிசைவரிசையாகக்கொண்டு, ஏவல் - ஏவலை, கேட்ப - கேட்கவும், கருதினர் - நினைத்தவர்களுடைய, கண் -

கண்களை, கவர் - பற்றிக்கொள்கின்ற, வனப்பின் - அழகினையுடைய, கந்தருவர் - கந்தருவருடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, மகளிர் - மாதர்கள், கனிந்த - முதிர்ந்த, பாடல் - பாடல்களாலே, சுருதி - ஒலியினுடைய, முறை - வரிசைகள், பிறழாமல் - வேறுபடாமல், மாடகம் - முறுக்காணியோடுங்கூடிய, யாழ் - வீணையினுடைய, நரம்பு - நரம்பினை, உளரும் - தடவுகின்ற, தழுனி - ஒலியானது, ஆர்ப்ப - ஒலிக்கவும் எ-று. (௯)

மருங்கினொருபுடைவிசித்த குற்றுடைவாள் வட்டு டையின் வயங்கவோர்பால், பொருகுலிசப் படைகமஞ் சூன் முகிலினிடை விளங்குமின்னிற் பொலிவுகாட்டச், சுரும்பிமிருஞ் சில்லோதிப் புலோமிசைசெம் பஞ்சடிமெ ன் சுவடுதோய்ந்து, விரிந்ததடம் புயம்பவளக் கொடிபட ர்ந்த குலவரையின் விளங்கித்தோன்ற.

(இ - ள்.) மருங்கின் - இடையில், ஒருபுடை - ஒருபக்கத்தில், விசித்த - கட்டிய, குற்றுடைவாள் - குறியவாளானது, வட்டுடையின் - அரைச்சல்லடத்தின்மீது, வயங்க - பிரகாசிக்கவும், ஓர்பால் - ஒருபக்கத்தில், பொரு - போர்செய்கின்ற, குலிசப்படை - வச்சிராயுதமானது, கமம் - நிறைவுபொருந்திய, சூல் - கருப்பத்தையுடைய, முகிலினிடை - மேகத்தினிடத்திலே, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, மின்னின் - மின்னலைப்போல், பொலிவு - காந்தியை, காட்ட - காண்பிக்கவும், சுரும்பு - வண்டுகளானவை, இமிர் - ஒலிக்கின்ற, அம் - அழகிய, சில் - பொன்வட்டத்தகட்டினையணிந்த, ஓதி - கூந்தலையுடைய, புலோமிசை - இந்திராணியினுடைய, செம்பஞ்சு - செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த, அடி - பாதங்களினுடைய, மெல் - மெல்லிய, சுவடு - தழும்பு, தோய்ந்து - பொருந்தி, விரிந்த - விரியப்பெற்ற, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, புயம் - தோள்களானவை, பவளக்கொடி - பவளக்கொடிகள், படர்ந்த - படரப்பெற்ற, குலவரையின் - குலகிரிகளைப்போல, விளங்கித்தோன்ற - பிரகாசித்துத் தோன்றவும் எ-று. (௰)

விஞ்சையர்கின் னரரவுண ருரகர்புவி முழுதாளும் வேந்தர்யாரு, மஞ்சலிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழ மு னிவர்குழா மாசிகூற, வெஞ்சலில்பல் வளஞ்சிறப்ப வரி யணையில் வீற்றிருக்கு மிமையோர் வேந்தைக், கஞ்சமல ரயனளித்த மறைபயினா ரதனிருகண் களிப்பக்கண்டான்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர் - விச்சாதரர்களும், கின்னரர் - கின்னரர்களும், அவுணர் - அசுரரும், உரகர் - நாகரும், புவிமுழுதாளும் - பூலோகமுழுதையுமாட்சிசெய்கின்ற, வேந்தர்யாரும் - அரசர்கள் யாவரும், அஞ்சலிசெய்து - வணக்கஞ்செய்து, இருமருங்கும் - இரண்டுபக்கத்திலும், புடைசூழ - நெருங்கிச்சூழவும், முனிவர்குழாம் - முனிவர்கூட்டங்கள், ஆசிகூற - ஆசீர்வதிக்கவும், எஞ்சலில் -

குறைவில்லாத, பல் - பலவாகிய, வளருசிறப்ப - விளங்குகின்றவை மிக, அரியணையில் - சிங்காசனத்தில், வீற்றிருக்கும் - வீற்றிருக்கின்ற, இமையோர்வேந்தை - இந்திரனை, கஞ்சமலர் - தாமரைமலரில்வீற்றிருக்கின்ற, அயன் - பிரமனானவன், அளித்த - பெற்ற, மறை - வேதத்தை, பயில் - படித்துவருகின்ற, நாரதன் - நாரதமுனிவன், தன் இருகண் - தன்னிருகண்களும், களிப்ப - களிப்பையடைய, கண்டனன் - பார்த்தான் எ-று.

வானவரென்னும் பாட்டுறுமேல் துயாட்டிறனும் வந்த பதங்களை ன்பதுமுதலிய வினைகொள்ளச் சங்கள் வீற்றிருக்குமென்னும் பெயரெச்ச வினையும் அது இமையோர்வேந்தென்னும் பெயரையுங்கொண்டு முடிந்தன. (கக)

பொன்னகரந் தனிபுரக்கும் புரந்தரனு நாரதமுனிவ னிப்பி புகுதலோடு, முன்னரியற் றியதவத்தி னெய்துபய னருந் றப்பின் முடிந்ததாமென், றன்னமுனி வரனுவப்ப வருந் தியபாத் தியமுதலா வனைத்துமாக்கி, யின்னமுத முகமன் போ லினிதுரைக்கு முகமனொடு மிருக்கை யீந்தான்.

(இ - ள்.) பொன்னகரம் - அமராவதியை, தனி - ஒப்பற, புரக்கும் - அளிக்கப்பெற்ற, புரந்தரன் - இந்திரனானவன், நாரதமுனிவன் - நாரதமுனிவன், புகுதலோடும் - அடைந்தமாத்திரத்தில், முன்னர் - முற்பிறப்பில், இயற்றிய - யான்செய்த, தவத்தின் - தவத்தினாலே, எய்து - அடையவேண்டிய, பயன் - பிரயோசனம், இப்பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில், முடிந்ததாமென்று - முடிந்ததாமென்று, உவப்ப - அந்தமுனிவரன் - அந்தநாரதமுனிவன், உவப்ப - மகிழ்ச்சியடைய, அருந்தியபாத்தியமுதலா - அருக்கியபாத்தியமுதலான, அனைத்தும் - யாவையும், ஆக்கி - கொடுத்து, இன்னமுதம் - இனியவமிர்தமானவை, உகுவனபோல் - சொரிவனபோல, இனிதாக, உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற, முகமனொடும் - உபசாரத்துடன், இருக்கை - ஆசனத்தை, ஈந்தான் - கொடுத்தான் எ-று. ()

உருவியுளங் களிசிறப்ப வாயிரங்கண் மலராலு மொருங்கு நோக்கி, யருமறையோ யிவணிங்கு நெங்காலமெவ்வுலகி லடைந்தா யென்னப், பொருவரிய தவமுனிவன் வானவர்கோன் முகநோக்கிப் புணரிசூழ்ந்த, பெருநிலத்திற் கடவுணதிப் புனலாடி யித்துணைநா ளிறந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) உருவியுளம் - மனமுருகி, களிசிறப்ப - களிப்புமிக, ஆயிரங்கண்மலராலும் - ஆயிரங்கண்களாகிய தாமரைமலர்களாலும், ஒருங்கு - ஒருமிக்க, நோக்கி - பார்த்து, அருமறையோய் - அருமையான வேதங்களையுடைய முனிவனே! இவணிங்கி - இவ்விடம்விட்டு, நெங்காலம் - நெடுங்காலம், எவ்வுலகில் - எந்தவுலகத்தில், அடைந்தாயென்ன - போயிருந்தாயென்றுகேட்க, பொருவரிய - ஒப்பில்லாத, தவமுனிவன் - தவத்தையுடைய நாரதமுனிவன், வானவர்கோன் - இந்திரனுடைய,

முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, புணரிசூழ்ந்த - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, பெருநிலத்தில் - பெரியபூமியினிடத்தில், கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நதிப்புனலாடி - நதிதீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து, இத்துணைநாள் - இவ்வளவுநாள், இறந்ததென்றான் - கழிந்ததென்றான் எ-று. (கங)

என்றுமுனி வரனுரைப்பக் கடல்புடைசூழ் நிலவலயத்திகல்வேன் மன்னர், துன்றுசமர் துறந்தனர்கொல் சுடர்க்கதிர்போழ்ந்தமரமகளிர் துணைமென் கொங்கை, மன்றல்விழைந் திங்கெமக்கோர் நல்விருந்தாய் வரலொழிந்த வாறேதென்றான், குன்றினிருஞ் சிறையரிந்த சுடர்வயிரப் படைகமழ்ந்த குவவுத் தோளான்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, முனிவரன் - நாரதமுனிவன், உரைப்ப - சொல்ல, குன்றின் - பர்வதங்களுடைய, இரும் - பெரிய, சிறை - இறகுகளை, அரிந்த - அறுத்த, சுடர் - பிரகாசம்பொருந்திய, வயிரப்படை - வச்சிராயுதத்தை, கமழ்ந்த - தாங்கிய, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தோளான் - புயங்களையுடையவனாகிய இந்திரன், கடல்புடைசூழ் - கடலாற்புடைசூழப்பட்ட, நிலவலயத்து - பூமண்டலத்தில், இகல் - போர்செய்கின்ற, வேல் - வேற்படையேந்திய, மன்னர் - அரசரானவர், துன்று - நெருங்கிய, சமர் - போரை, துறந்தனர்கொல் - விடுத்தனரோ, சுடர்க்கதிர்போழ்ந்து - சூரியமண்டலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு, அரமகளிர் - அரமங்கையருடைய, துணை - இரண்டாகிய, மென் - மெல்லிய, கொங்கை - தனத்தினுடைய, மன்றல் - மணத்தை, விழைந்து - விரும்பி, இங்கு - இவ்விடத்தில், எமக்கு - எமக்கு, ஓர் - ஒப்பற்ற, நல்விருந்தாய் - நல்லவிருந்தாகி, வரல் - வருதலை, ஒழிந்தவாறு - நீங்கியவிதம், ஏதென்றான் - என்னகாரணமென்றான் எ-று.

புண்ணியத்தினால் கிடைத்த சம்பத்துக் குறைவுபடாது சற்பாத்திரமாயிருந்து வளர்படவராதலால் விருந்தென்றொழியாது நல்விருந்தென்றார். பொய்சொல்லேனை வொருவரும் சேராதது போல் பூலோகத்தில் அரசர்கள் போர்செய்து மாண்டு சுவர்க்கமடைந்து திவ்வியதேசம்பெற்று விருந்தாய்வாராமல் தன்னுடையசம்பத்தைத் தானேயநுபவித்தழிகுமபடி நீத்தலாய் வரலொழிந்தவாறேதென்றான். தானே யநுபவித்தல் இன்னதென்பது "இறந்தவினிலருந்து மன்றவிரப்பிய தாமே தமியருணவ்" இதனாலறிக. ()

கன்னல்கமழ் செழில்காட்டுந் தண்பணைசூழ் விதர்ப்பநகர் காவல்பூண்ட, மன்னனொருந் தவப்பேற்ற லுலகில்வளப் பனைத்துமொரு வடிவமாகி, யன்னநடை வாய்ந்துமதர் விழியெனவாண் முகத்தினிரண் டயில்வேறுங்கிப், பொன்னவிர்பூண் முலையென்னப் பொருப்பேந்தி யிருநிலத்திற் பொலிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கன்னல் - கரும்புகளானவை, கழூஉ - கழுகைப்போலும், எழில்காட்டும் - அழகுடையதாய்வளர்ந்து காட்டுகின்ற, தலை - தலைவிய, பணைஉம் - வயல்களாற்சூழப்பட்ட, விதர்ப்பநகர் - விதர்ப்பதேசத்தை, காவல்பூண்ட - காக்குந்தொழிலையுடைய, மன்னன் - வீமராசனுடைய, அருந்தவப்பேற்றால் - அரியதவப்பேறினாலே, உலகில் - உலகத்திலிருக்கின்ற, வளப்பமெத்தும் - அழகெல்லாம், ஒருவடிவமாகி - ஒருருவாகி, அன்னநடை - அன்னத்தினடையை, வாய்ந்து - பொருந்தி. மதர்-மதர்த்த, விழிவெண் - கண்களென்றுசொல்லும்படி, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகத்தின் - முகத்தினிடத்திலே, இரண்டயில்வேல் - கூரியவிரண்டுவேற்படைகளை, தாங்கி - தாங்கிக்கொண்டு, பொன் - பொன்னிறஞ்செய்யப்பட்டு, அவிர் - பிரகாசிக்கின்ற, பூண் - ஆபரணங்களையணிந்த, முலைப்பாவை - தனங்களென்று சொல்லும்படி, பொருப்பு - இரண்டுமலைகளை, ஏந்தி - தாங்கி, இருநிலத்தில் - பெரியபூவுலகில், பொலிந்தது - பிரகாசித்தது எ-று. (௧௫)

ஆங்கவன்மேல் விழைவினராய் மின்னுலகிற் போகமுமின்னமிர்துமன்னாள், மாங்குயிலின் றீங்குதலைமொழிக்கிணையாச் சிறிதேனு மதிக்ககில்லார், பூங்கமல முகையனைய பொறிசுணங்கா ரிளமுலையின் பூசல்வேட்டு, வீங்குதடம் புயமெலிய விளைத்திடும்வா ளமர்துறந்தார் வேந்தரெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவள்மேல் - அந்தமயந்தியென்பவளின்மேல், விழைவினராய் - விருப்பமுடையவர்களாகி, மின்னுலகில் - மின்னுடையவுலகத்தில், போகமும் - போகத்தையும், இன்னமிர்தும் - இனியஅமிர்தத்தையும், அன்னாள் - அவளுடைய, மாங்குயிலின் - மாமரத்திலுள்ள குயிலின்மொழியையொத்த, தீ - மதுரம்பொருந்திய, குதலைமொழிக்கு - மழலைச்சொல்லுக்கு, இணையா - ஒப்பாக, சிறிதேனும் - அற்பமாயினும், மதிக்ககில்லார் - மதியாதவர்களாய், பூ - அழகிய, கமலமுகையனைய - தாமரையரும்பையொத்த, பொறி - புள்ளிகள்போன்ற, சுணங்கு - தேமல், ஆர் - நிறைந்த, இளமுலையின் - இளமைபொருந்தியதனங்களினுடைய, பூசல் - போரை, வேட்டு - விரும்பி, வீங்கு - பருத்த, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, புயம் - தோள்கள், மெலிய - வாட, விளைத்திடும் - செய்கின்ற, வாளமர் - வாட்படையாற்செய்யும்போரை, வேந்தரெல்லாம் - அரசர்யாவரும், துறந்தார் - விட்டனர்கள் எ-று. (௧௬)

அந்நகைய மடவரலோ ராண்டகையை யுளத்தமைந்தா ளவளையீன்ற, முந்தநெடுங் குடைவேந்த னிலவலயமினிதளிக்கு முதல்வர்க்கெல்லா, முய்த்துணரச் சுயம்

வரமென் றோலைபோக் கினனதனை யுரைப்பா னென்னணி, யிந்தலையி னெய்தினனென்றா னின்னிசைநூன் முழுதுணர்ந்த யாழ்வல்லோனே.

(இ-ள்.) அந்நகைய - அப்படிப்பட்ட குணத்தையுடைய, மடவரல் - தமயந்தியானவள், ஓர் - ஒரு, ஆண்டகையை - ஆண்மகனிற்சிறந்தவனை, உளத்து - மனத்தின்கண், அமைந்தாள் - வைத்தாள், அவளையீன்ற - அவளைப்பெற்ற, முந்தும் - முந்தினற்செய்த, நெடுங்குடை - நெடியகுடையையுடைய, வேந்தன் - வீமராசனானவன், நிலவலயம் - பூமண்டலத்தை, இனிது - இனிதாக, அளிக்கும் - புரக்கின்ற, முதல்வர்க்கெல்லாம் - தலைமைபூண்டவரசனைவர்களும், உய்த்து - கருத்தைச்செலுத்தி, உணர - அறிய, சுயம்வரமென்று - சுயம்வரகாலிதகாலமென்று, ஓலைபோக்கினன் - எழுதப்பட்டவோலையைச்செலுத்தினான், அதனை - அச்செய்தியை, உரைப்பான் - உரைக்கும்படிக்கு, என்னணி - நினைத்து, இந்தலை - இவ்விடத்தில், எய்தினனென்றான் - வந்தேனென்றுசொன்னான், இன்னிசைநூல் - இனியவிசைநூல், முழுது - முழுவதையும், உணர்ந்த - அறிந்த, யாழ்வல்லோன் - யாழில்வல்லநாரதமுனிவன் எ-று.

மனம் பரமாணுரூபமாகையால் அதனுளடக்கிய புருஷனை காதல் அவளோ வெளியிற்சொல்லாமையால் ஓராண்டகையென்றும், யோகியரும் அனுமாத்திரமன்றி அதனுள்வீடறியாராதலால் அவராலும் அறியக்கூடாமையால் சந்தேகித்து வீமராசன் சுயம்வரகாட்டியவோலை போக்கினனென்றும் சொல்லினார். யாவராலும் அறியக்கூடாமை "அத்திமலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமுங், கத்துபுனல் மீன்பதமுங் கண்டாலும் - பித்தரே, காணார் தெரியற் கடவுளருங் காண்பரோ, மாணார் விழியார் மனம்" இதனாற் காண்க. (௧௭)

விண்ணகத்தும் பெறற்கரிய விழுப்பொருணீ பெறவேண்டில் விரிநீர் சூழ்ந்த, மண்ணகத்து வருதியென மகபதிவான் முகநோக்கி மகிழ்ந்து கூறிப், பண்ணமைந்த தீங்குதலைத் தமயந்தி சுயம்வரத்திற் பாரில் வேந்தர், நண்ணியமர் விளைப்பாரது காண்குவலென் றுசிபல நவின்று போனான்.

(இ-ள்.) விண்ணகத்தும் - தேவருலகத்தும், பெறற்கரிய - பெறுதற்கருமையாகிய, விழுப்பொருள் - சிறப்புப்பொருளை, நீபெறவேண்டில் - நீபெறவிரும்பினையாயின், விரிநீர்சூழ்ந்த - கடலாற்சூழப்பட்ட, மண்ணகத்து - பூவுலகத்தில், வருதியென - வருவாயென்று, மகபதி - இந்திரனுடைய, வான் - ஒளிபொருந்திய, முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து, கூறி - சொல்லி, பண்ணமைந்த - பண்பொருந்திய, தீ - தித்திப்புள்ள, குதலை - மழலைச் சொல்லையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினது,

சுயம்வரத்தில் - சுயம்வரகாலத்தில், பாரில் - பூமியிலிருக்கின்ற, வேந்தர் - அரசரானவர்கள், கலவி - அடைந்து, அமர் - போரைத்தொழில், விளைப்பர் - செய்வார்கள், அது - அப்போதை, காண்குவமென்று - பார்ப்போமென்று, ஆசிபுரை - அநேக ஆசீர்வாதங்களை, நவின்று - சொல்லி, போயினன்-நாரதமுனிவன் போயினான் எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். (௧௮)

அருந்தவனே கலுமிறைவ னடன்மாரன் பகழிபொரா
வாற்றானிக், கருந்தடங்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வா
ர்காதுங் கழைமென்றோளு, முருந்தினிள முறுவலும்வா
ண் முகமதியு முருவெளியாய் முன்னர்த்தோன்ற, வருந்
தியயிராணிமுத லரம்பையர்பா லுறுகலையு மறந்தானெ
ன்றே.

(இ-ள்.) அருந்தவன் - நாரதமுனிவன், புகலும் - போனவளவில், இறைவன் - இந்திரனானவன், அடல் - வல்லமைபொருந்திய, மாரன் - மன்மதனுடைய, பகழி - பாணங்கள், பொரா - போர்செய்ய, ஆற்றானி - பொறுக்கமாட்டாதவனும், கரு - கரிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினுடைய, கதிர்முலையும் - காந்திபொருந்திய தனங்களும், வார்காதும் - நெடியசெவிகளும், கழை - மூங்கில்போன்ற, மென்றோளும் - மெல்லியதோளும், முருந்தின் - மயிலிறகின்முதன்முன்போன்ற, இளமுறுவலும் - சிறியபற்களும், வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகமதியும் - முகமாகியசந்திரனும், உருவெளியாய் - உருவெளித்தோற்றமாய், முன்னர் - எதிரே, தோன்ற - தெரிய, வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, அயிராணிமுதல - இந்திராணிமுதலாகிய, அரம்பையர்பால் - அரமகளிரிடத்தில், உறு - மிகுந்த, கலையும் - கலைத்தையும், மறந்தான் - மறந்துவிட்டான். எ-று. (௧௯)

மன்னுலகின் மடவாரை விழைந்தனனம் மிறைவ
னென வருந்தி மாழ்கி, யெண்ணரியவெழிலனைத்து மிள
மையுநன் றுருவமென விதந்து கூறி, வெண்ணிலவு பொ
ழிதரள முறுவலயி ராணிமுதல் விண்ணின்வாழு, மொ
ண்ணுதன்மங் கையர்மட நாணமீதூர வோவியம்போ
லுணர்வு தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) மன்னுலகின் - பூவுலகத்திலிருக்கின்ற, மடவாரை - ஒருபெண்ணாகியதமயந்தியை, விழைந்தனன் - விரும்பினான், நம் இறைவனென - நம்முடையவரசனென்று, வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, மாழ்கி - மயக்கமடைந்து, எண்ணரிய - அளவிடப்படாத, எழிலனைத்தும் - அழகுடையாளனைத்தையும், இளமையும் - இளமைப்பருவமும், நன்றுருவமென - நல்லதாயிருக்கின்றவென்று, விதந்து கூறி - பகிர்ந்துசொல்லி, வெள் - வெள்ளிய, நிலவு - பிரகாசத்தைத்தருகின்ற, பொழி - பொழிகின்ற, தரளம் - முத்துக்களையொத்த, முறுவல்-ப[illegible]

களையுடைய, அயிராணிமுதல் - இந்திராணிமுதலாகிய, விண்ணின்வாழும் - தெய்வலோகத்தில் வாழ்கின்ற, ஒள் - ஒள்ளிய, நுதல் - நெற்றியையுடைய, மங்கையர் - மாதர்கள், மடம் - அறியாமையும், நாண் - நாணமும், மீதூர - அதிகரிக்க, ஓவியம்போன்று - சித்திரத்தையொத்து, உணர்வுதீர்ந்தார் - அறிவுநீங்கினார்கள். எ-று.

அயிராணிமுதல் விண்மாதரென்றமையால் அச்சபையிலிருந்த மேனகை உருப்பசி திலோத்தமை அரம்பை முதலியதெய்வமங்கையராம். இவர்கள் அழகுமுதலியவற்றில் மிக்கவரென்று மதித்திருந்த தம்மைத்தாமே வெறுத்துக்கொண்டு நாணமுடையவராகையால் புறத்திற்சொல்லாமல் சித்திரம்போல அசைவற்றிருந்தனரென்க. ஓவியம்போலென்றமையால் உவமையணி. (௨0)

மதர்நெடுங்க ணரமகளி ரிவ்வாறு துயருழப்ப மனத்
திலோராத், ததைமலர்க்கற் பகநறுந்தார் மணிமார்பன்
றுயர்கூர்ந்து தருமன்வெய்ய, கதமெரிப்புத் தேள்வரு
ண னுடனேகக் கொடிஞ்சியந்தேர் கடிதிற்றூண்டி, யதி
ருநெடுந் திரையாழி சூழ்புவியி னொல்லையில்வந் தடைந்
தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) மதர் - மதர்த்த, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையுடைய, அரமகளிர் - அரம்பையரானவர்கள், இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம், துயருழப்ப - துன்பப்பட, மனத்தின் - மனத்தினிடத்திலே, ஓரா - எண்ணாமல், ததை - நெருங்கிய, மலர் - மலரையுடைய, கற்பகநறுந்தார் - நறிய கற்பகமாலையணிந்த, மணிமார்பன் - அழகியமார்பையுடைய இந்திரன், துயர்கூர்ந்து - துயரமிகுந்து, தருமன் - யமனும், வெய்ய - வெவ்விய, கதம் - வேகம்பொருந்திய, எரிப்புத்தேள் - அக்கினிதேவனும், வருணன் - வருணனும், உடனேக - உடனேகவர, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, அம் - அழகிய, தேர் - இரதத்தை, கடிதில் - சீக்கிரத்திலே, தூண்டி - செலுத்தி, அதிரும் - அதிர்கின்ற, நெடுந்திரை - நெடிய அலைகளையுடைய, ஆழிசூழ் - கடலாற்சூழப்பட்ட, புவியின் - பூவுலகில், ஒல்லையில் - விரைவில், வந்தடைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான். எ-று. மன் - ஓ - அசை. (௨௧)

இந்திரப்படலமுற்றும்.

ஆ பாடல் - ௪0௭.

நளன்றூதுப்படலம்.

[இப்படலத்தால் இந்திரன்முதலிய நால்வர்பொருட்டுத்
தமயந்தியினிடத்து நளன்றூதுசென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிவிருத்தம்.)

அண்டருலகத்திறைவனவ்வழியிறுப்ப
மண்டுபுனல்வாளைவளர்பூகமடல்கீறும்
தண்டலையுடுத்தநிடதந்தனிபுரக்கு
மொண்டிறலுடைக்குரிசல்செய்திறமுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) அண்டருலகத்து - தேவருலகத்தையாளுகின்ற, இறைவன் - இந்திரன், அவ்வழி - அவ்விடத்தில், இறுப்ப - தங்க, மண்டு - நெருங்கிய, புனல் - நீரிலிருக்கின்ற, வாளை - வாளைமீன்களானவை, வளர் - வளர்கின்ற, பூகம் - கமுகினுடைய, மடல் - பாளைகளை, கீறும் - கிழிக்கின்ற, தண்டலை - சோலைகளை, உடுத்த - உடுக்கப்பெற்ற, நிடதம் - நிடததேசத்தை, தனி - ஒப்பற, புரக்கும் - காக்கின்ற, ஒள் - ஒள்ளிய, திறலுடை - வலிமையையுடைய, குரிசில் - நளமகாராசன், செய்திறம் - செய்தகாரியத்தை, உரைப்பாம் - (யாம்) சொல்லுவோம். எ-று. (க)

அன்னமுரைசெய்தவெழிலாயிழையைநெஞ்சத்
துன்னியயர்வோடுமுயிருண்டிலைகொலென்னக்
கன்னன்மதனைங்கணைகருத்திடைகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதிமாழ்கியயர்காலை.

(இ-ள்.) அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது, உரைசெய்த - சொல்லிய, எழில - அழகிய, ஆயிழையை - தமயந்தியை, நெஞ்சத்து - மனத்திலிடத்து, உன்னி - நினைத்து, அயர்வோடும் - சோர்வுடனே, உயிர் - உயிரானது, உண்டிலைகொலென்ன - உண்டோவில்லையோ வென்றுசொல்ல, கன்னல - கருப்புவில்லையேந்திய, மதன் - மன்மதனுடைய, ஐங்கணை - பஞ்சபாணங்களும், கருத்திடை - கருத்தினிடத்து, குளிப்ப - தைக்க, மன்னவர்கண்மன்னன் - நளராஜன், மதிமாழ்கி - அறிவுமயங்கி, அயர்காலை - துன்பப்பட்டிருக்குஞ் சமயத்தில். எ-று.

மன்மதபாணம் பிரயோகிக்குமிடம் வெவ்வேறாயுளதேனும் துன்பப்படுவது கருத்தொன்றேயாதலால் கருத்திடைகுளிப்பவென்றார். "நெஞ்சி லரவிந்த நின்றுதங் கொங்கையின்மே லஞ்சகம் விழியி லசோகமாம் - வஞ்சியர்க்கு, சென்னிமிசை முல்லைத் திகழ்நீல மல்குலிலே, யின்னிலையே வெய்யா னிலை" இதனால் அவ்விடங்கள் காண்க. (உ)

பூகமடல்கீறியிளவாளைபுனல்காலு
மேகமிசைதாவிடும்விதர்ப்பநகர்மன்ன
னோகையொடளித்தவுயிரோவியநிகர்க்குந்
தோகைமணவோலைகொடுதூதுவரடைந்தார்.

(இ - ள்.) பூகமடல் - கமுகம்பாளையை, கீறி - கிழித்து, இளவாளை - இளமைபொருந்தியவாளைமீன்களானவை, புனல்காலும் - நீரைச்சொரிகின்ற, மேகமிசை - மேகத்தின்மீது, தாவிடும் - தாவுகின்ற, விதர்ப்பநகர் - விதர்ப்பதேசத்தையாளுகின்ற, மன்னன் - வீமராசனானவன், ஓகையொடு - மகிழ்ச்சியுடனே, அளித்த - பெற்ற, உயிர் - உயிரையுடைய, ஓவியம் - சித்திரத்தை, நிகர்க்கும் - ஒப்பாயிருக்கின்ற, தோகை - தமயந்தியினுடைய, மணவோலைகொடு - கலியாணவோலையைக்கொண்டு; தூதுவர் - தூதர்கள், அடைந்தார் - சேர்ந்தார்கள், எ-று. (ங)

முடங்கலின்வரைந்தவுரைமுற்றுமுணராமுன்
றடம்புயம்வளர்ந்தனவரைக்குவமைசாலக்
குடங்கையினகன்றவிழிகோநகரிசெல்வான்
மடங்கலனையானுளமகிழ்ச்சியொடெழுந்தான்.

(இ - ள்.) முடங்கலின் - ஓலைச்சுருளில், வரைந்த - எழுதப்பட்ட, உரை - சொல்லுகளை, முற்றும் - முழுவதும், உணராமுன் - அறியாமுன்னே, தடம் - பெரிய, புயம் - தோள்களானவை, வரைக்கு - பர்வதங்களுக்கு, உவமைசால - உவமைபொருந்த; வளர்ந்தன - பருத்தன; குடங்கையின் - உள்ளங்கைபோல, அகன்ற - பரந்த, விழி - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, கோநகரி - குண்டினபுரத்துக்கு, செல்வான் - செல்லும்பொருட்டு, மடங்கலனையான் - சிங்கவேற்றினையொத்த நளமகாராஜன், உளமகிழ்ச்சியொடு - மனக்களிப்பினுடனே, எழுந்தான் - எழுந்தனன், எ-று. (ச)

கொய்யுளைவயப்புரவிகோடியுழைபோத
மையன்மதவாரணமருங்குறநெருங்க
வெய்யதிறல்வாளுழவர்வேலைபுடைசூழ
மொய்த்திரையளக்கரினியம்பலமுழங்க.

(இ - ள்.) கொய் - கொய்துகட்டிய, உளை - பிடரிமயிரையுடைய, வயம் - வலிமைபொருந்திய, புரவிகோடி - கோடிகுதிரைகள், உழைபோத - பக்கங்களிலேவரவும், மையல் - மயக்கம்பொருந்திய, மதவாரணம் - மதயானைகள், மருங்குற - பக்கத்திலே, நெருங்க - நெருங்கிவரவும், வெய்ய - வெவ்விய, திறல் - வலிமைபொருந்திய, வாள் - வாட்படையையுடைய, உழவர்வேலை - காலாள்களாகியகடலானது, புடைசூழ - பக்கங்களிலேசூழ்ந்துவரவும், மொய் - மொய்க்கப்பெற்ற, திரை - அலைகளையுடைய, அளக்கரின் - கடல்போல, இயம்பல - பலவாத்தியங்கள், முழங்க - ஒலிக்கவும், எ-று.

இப்பாட்டில் போதவென்பதுமுதலிய வினையெச்சங்கள் பின் பாட்டில் போனானென்னு முற்றுவினையைக்கொண்டு முடிந்தன.

விரிகதிரெறிக்குமதிவெண்குடைநிழற்றத்
தரளநகைமாதர்பலர்சாமரையிரட்ட
எரிமணியிமைக்குமுடிமன்னவரிறைஞ்சத்
திருவளருமார்பனுயர்தேரின்மிசைபோனான்.

(இ - ள்.) விரி - விரியப்பெற்ற, கதிர் - கிரணங்களை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, மதி - சந்திரனையொத்த, வெண்குடை - வெள்ளியகுடைகள், நிழற்ற - நிழலைச்செய்யவும், தரளம் - முத்தினையொத்த, நகை - பற்களையுடைய, மாதர்பலர் - அநேகமகளிர்கள், சாமரை யிரட்ட - கவரிகள்வீசவும், எரிமணி - காந்தியையுடையமணிகள், இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, முடி - மகுடத்தையுடைய, மன்னவர் - அரசர்கள், இறைஞ்ச - வணங்கவும், திரு - திருமாதானவள், வளரும் - வளர்கின்ற, மார்பன் - மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராஜன், உயர் - உயர்ந்த, தேரின்மிசை - தேரின்மேல், போனான் - போயினான், எ-று. (௬)

தேர்நடவுகம்பலைசெவிப்புகுதலோடும்
வார்கடன்முழக்கொலிகொலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவையமுறும்வானவர்கடம்மு
னேர்கெழுமுமாடநிடதத்திறையெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தேர் - தேரை, நடவு - செலுத்துகின்ற, கம்பலை - ஒலியானது, செவி - காதினிடத்து, புகுதலோடும் - நுழைந்தமாத்திரத்தில், வார் - நெடிய, கடன்முழக்கொலிகொலோ - கடலொலியோ, மழைமுழக்கோ - மேகத்தினொலியோ, சார்வதென - அடைவதென்று, ஐயமுறும் - ஐயமடைகின்ற, வானவர்கண்முன் - தேவர்களுக்குமுன்னே, ஏர் - அழகானது, கெழுமு - பொருந்திய, மாடம் - மாளிகைகளையுடைய, நிடதத்திறை - நிடததேசத்தரசன், எதிர்ந்தான் - எதிர்ப்பட்டான், எ-று. கொல் - ஐயப்பொருள். (௭)

பொற்றடந்தேர்மிசைப்பொலிந்துதோன்றிய
மற்றடந்தோளினன்வனப்புநோக்கினு
ருற்றதோர்வியப்பினுக்குள்ளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினர்விண்ணுளோரெலாம்.

(இ - ள்.) பொன் - அழகிய, தடம் - பெரிய, தேர்மிசை - தேரின்மீது, பொலிந்து - பிரகாசித்து, தோன்றிய - வந்த, மல் - மற்போர்செய்கின்ற, தடம் - பெரிய, தோளினன் - தோள்களையுடைய நளமகாராஜனது, வனப்பு - அழகை, நோக்கினார் - பார்த்தார், உற்றது - அதனாலடைந்ததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வியப்பினுக்கு - ஆச்சரியத்துக்கு, உள்ளமீந்து - மனத்தைக்கொடுத்து, விண்ணுளோரெலாம் - இந்திரன்முதலியநால்வரும், வெற்றுடம்பாயினர் - உயிர்நீங்கியவுடம்புபோலானார் எ-று.

ஆச்சரியத்தால் அபகரிக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவராயினரென்பதுகருத்து. (௮)

மாயிருஞாலத்துவேந்துமன்னர்கோ
னேயபேரழகுகண்டிமைப்பிலாட்டமோ
ராயிரம்பெற்றபேறடைந்துளேனெனச்
சேயுயர்விசும்பினுக்கிறைவன்செப்பினான்.

(இ - ள்.) மா - மகத்தாகிய, இரு - பெரிய, ஞாலத்துவேந்து - பூமியில்வந்து, மன்னர்கோன் - நளனுடைய, நேய - பொருந்திய, பேரழகு - பெரியஅழகினை, கண்டு - பார்த்து, இமைப்பில் - இமைத்தலில்லாத, நாட்டமோராயிரம் - ஆயிரங்கண்களை, பெற்றபேறு - பெற்றபேற்றினை, அடைந்துளேனென - இன்று அடையப்பெற்றேனென்று, சேய் - தூரமாக, உயர் - உயர்ந்த, விசும்பினுக்கிறைவன் - சுவர்க்கத்துக்கரசனாகிய இந்திரன், செப்பினான் - சொல்லினான், எ-று.

இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருஷனைக் கண்டதில்லையென்பது கருத்து. (௯)

மண்டமர்கடந்தவேன்மன்னர்மன்னனைக்
கண்டுமற்றொருவர்தோள்காமுற்றீர்ந்தொடை
தொண்டைவாய்மடமயில்கூட்டுமோவெனாத்
தென்றிசைக்கிறைகடற்செல்வற்கூறினான்.

(இ - ள்.) மண்டு - நெருங்கிய, அமர் - போரை, கடந்த - செயித்த, வேல் - வேற்படையையுடைய, மன்னர்மன்னனை - நளனை, கண்டு - பார்த்து, மற்றொருவர்தோள் - வேறொருத்தர்புயங்களை, காமுற்று - ஆசைப்பட்டு, தொண்டை - கோவைக்கனிபோன்ற, வாய் - வாயையுடைய, மடமயில் - தமயந்தியானவள், ஈர்ந்தொடை - குளிர்ச்சிபொருந்தியமாலையை, சூட்டுமோவென - தரிப்பாளோவென்று, தென் - தென்னிய, திசை - அலைகளையுடைய, கடல் - [illegible] கின்ற, கடற்செல்வன் - கடலுக்கரசனாகிய வருணன், கூறினான் - சொல்லினான், எ-று.

பாந்தண்மேற்கிடந்தபார்பரிக்குந்திண்டிறல்
வேந்தனுக்கேதொடைவேய்ந்திலாளெனி
லேந்திழையெழினலமென்கொலாமெனக்
காந்துவெங்கதழெரிக்கடவுள்சாற்றினான்.

(இ - ள்.) பாந்தண்மேல் - ஆதிசேடன்மீது, கிடந்த - இருந்த, பார் - பூமியை, பரிக்கும் - சுமக்கின்ற, திண் - திண்ணிய, திறல் - சௌரியத்தையுடைய, வேந்தனுக்கே - நளமகாராஜனுக்கே, தொ

டை - மாலையை, வேய்ந்திலாளெனில் - சூட்டாளேயாகில், ஏந்திழை - தமயந்தியினுடைய, எழில் - அழகினது, கலம் - நன்மை, என்கொலாமென - என்னபிரயோசனமாகுமென்று, காந்து - காந்துகின்ற, வெம் - வெவ்விய, கதழ் - வேகத்தையுடைய, எரிக்கடவுள் - அக்கினிதேவன், சாற்றினன் - சொல்லினான் எ-று. கொல் - அசைநிலை. (கக)

கழைசுளிபுகர்முகக்களிநல்யானையா
னிழைசுடரெறிப்பவந்திறுத்ததேந்திழை
விழவினுக்காயின்யாமீண்டுபோதலே
யழகிதென்றந்தகனறைந்திட்டானரோ.

(இ - ள்.) கழை - கரும்புகளை, சுளி - முனிகின்ற, புகர்முகம் - புள்ளிபெற்றமுகத்தையுடைய, களி - களிப்புப்பொருந்திய, நல் - நல்ல, யானையான் - யானையையுடைய நளமகாராஜன், இழை - ஆபரணங்கள், சுடர் - காந்தியை, எறிப்ப - வீச, வந்திறுத்தது - வந்தங்கியது, ஏந்திழை - தமயந்தியினுடைய, விழவினுக்காயின் - விவாகத்துக்கானால், யாம் - நாம், மீண்டுபோதலே - திரும்பிச் செல்லுதலே, அழகிதென்று - அழகையுடையதென்று, அந்தகன் - யமனானவன், அறைந்திட்டான் - சொல்லினான், எ-று. (கஉ)

போர்த்தொழில்வயிரவாட்பொருவிலண்ணல்செந்
தார்ப்பசுங்கிளியனாடார்பெறுஉப்போய்க்
கார்க்குழலரம்பையர்கமலவான்முகம்
பார்ப்பதெவ்வாறெனப்பரிவிற்கூறினான்.

(இ-ள்.) போர்-போர்செய்கின்ற, தொழில்-தொழிலையுடைய, வயிரவாள் - வச்சிராயுதமேந்திய, பொருவில் - ஒப்பில்லாத, அண்ணல் - இந்திரனானவன், செம் - சிவந்த, தார் - மேகலையையுடைய, பசும் - பசுமைபொருந்திய, கிளியனாள் - கிளியையொத்தவளாகிய தமயந்தியினுடைய, தார் - மாலையை, பெறாது - பெற்றுக்கொள்ளாமல், போய் - சென்று, கார் - கரிய, குழல் - கூந்தலையுடைய, அரம்பையர் - அரமாதருடைய, கமலம் - தாமரைமலர்போன்ற, வான் - ஒளிபொருந்திய, முகம் - முகத்தை, பார்ப்பது - நோக்குவது, எவ்வாறெனா - எவ்வாறென்று, பரிவில் - அன்புதிறனால், கூறினான் - சொல்லினான், எ-று.

சந்தேகத்தா லிந்திரனிவ்வாறுகூறினான். (கங)

ஆரத்தமுண்டொளிரும்வாளவுணர்ச்செற்றநந்
திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநல்கிய
விரைத்துணரலங்கலான்வீரசேனன்போன்
றிருத்தலாலிவனளனென்னவேண்டுமால்.

(இ-ள்.) ஆரத்தம் - உதிரத்தை, உண்டு - பானம்பண்ணி, ஒளிரும் - பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - வாட்படையையுடைய, அவுணர் - அசுரர்களை, செற்று - கொன்று, நம் - நம்முடைய, திருத்தகு - திருவிற்குத் தக்க, செல்வமும் - செல்வத்தையும், சிறப்பும் - சிறப்பையும், நல்கிய - கொடுத்த, விரை - வாசனைபொருந்திய, துணர் - பூங்கொத்துகளையுடைய, அலங்கலான் - மாலையையுடையவனாகிய, வீரசேனன் போன்று - வீரசேனராஜனையொத்தவனாகி, இருத்தலால் - இருந்திட்டால், இவன் - இவனை, நளனென்னவேண்டும் - நளமகாராஜனென்று சொல்லவேண்டும், எ-று.

மிருந்த வலிமையுடையனென்பதுதோன்ற ஆரத்தமுண்டொளிரும் வாளவுணரென்றும், அவர்களால்முழுவதுமிழந்தமைதோன்றத் திருத்தகுசெல்வமுஞ் சிறப்புநல்கியவென்றும், வெற்றிமாலையணிந்தோனென்பதுதோன்ற விரைத்துணரலங்கலானென்றுஞ் சொல்லினார். முன்னொருகாலத்திலே தன்னைப்புறங்கண்ட அசுரர்களைவென்று தெய்வலோகத்தை நிலைநிறுத்தி இழந்தசெல்வத்தையுஞ் சிறப்பையுந்தந்த வீரசேனனைப்போலுதலால் அவன் குமாரனாகிய நளனென்று இந்திரன்நிச்சயித்தான். தந்தையோடும்புதல்வனொப்பது. "செங்கெலாலயசெழுமுளை மற்றுமச், செங்கெலேயாகிவிளைதலா - லச்செல், வயனிறையக்காய்க்கும்வளவயலூர, மகனறிவு தந்தையறிவு."—இதனாற்காண்க. (கச)

சேற்றிதழ்த்தாமரைமலரத்தெண்கட
றோற்றுசெங்கதிரெனத்தோன்றுநின்னையா
மேற்றநல்லோரையிலெழுந்தாலன்றே
மாற்றெதிர்ப்பட்டனமலங்கல்வேலினாய்.

(இ-ள்.) அலங்கல்-வெற்றிமாலைபணிந்த, வேலினாய்-வேற்படையேந்தியநளமகாராசனே! சேறு-சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்-இதழ்களையுடைய, தாமரை - தாமரைகள், மலர - விகசிக்க, தெள் - தெளிய, கடல் - கடலினிடத்து, தோற்று - தோன்றுகின்ற, செங்கதிரென - சூரியனைப்போல, தோன்றுநின்னை - வந்தவுன்னை, யாம் - யாங்கள், ஏற்ற - தக்க, நல் - நல்ல, ஓரையில் - இராசியில், எழுந்தாலன்றே - புறப்பட்டபடியாலல்லவா, ஆறு - வழியில், எதிர்ப்பட்டனம் - எதிர்ப்பட்டோம், எ-று.

ஓரை - இராசி "ஓரையேமாதர்கூடி விளையாட லுடனிராசி," உவமையணி. (கரு)

இவனுழற்கடவுண்மற்றிவன்வெங்கூற்றுவ
னுவனெறிகடற்கிறையொழிந்துநின்றயான்
கவனவாம்பரியுளமுணருங்காவல
வயிரொளிமணிமுடியமரர்வேந்தனே.

(இ-ள்.) கவனம் - வேகத்தையுடைய, வாம் - தாவுகின்ற, பரி - குதிரையினுடையகருத்தை, உளம் - உள்ளத்தை, உணரும்காவல - அறியும்நளமகா

ராஜனே! இவனை யுற்கடவுள்-இவனக்கினிதேவன், இவன்வெங்கூற்றுவன்-இவன் வெப்பம்பொருந்திய யமன், உவன்-அவன், எறிகடற்றிறை - அலையைவீசுகின்றகடற்கரசனாகியவருணன், ஒழிந்துநின்ற - இவரொழியநின்ற, யான் - யாரேனெனின், ஆவிர்-பிரகாசிக்கின்ற, ஒளி-காந்தியையுடைய, மணி-மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட, முடி-கிரீடத்தையுடைய, அமரர்வேந்தன்-தேவர்க்கரசனாகியவிந்திரன், எ-று.

ஒழியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சப்பொருளில் வந்தது. (௧௬)

உன்னுழைவேண்டுவதொன்றுண்டாங்கது
பின்னர்யாங்கூறுதுமென்றுபெட்புறும்
பொன்னகர்க்கிறையவனிருந்தபோதினின்
மன்னவனவரடிவணங்கினானரோ.

(இ-ள்.) உன்னுழை-உன்னிடத்தில், வேண்டுவது-யாம்விரும்புவது, ஒன்றுண்டு - ஒருகாரியமுண்டு, அது - அதனை, பின்னர் - பின்பு யாங்கூறுதுமென்று - யாம்சொல்லுவேமென்று, பெட்புறும் - விருப்பமடைந்த, பொன்னகர்க்கிறையவன் - இந்திரனானவன், இருந்தபோதினில் - இருந்தபொழுதில், மன்னவன - நளமகாராசனை, அவரடி - இந்திரன்முதலிய அந்நால்வர் பாதங்களையும், வணங்கினான் - வணங்குதல்செய்தான், எ-று.

உன்னெனெகிழ்ந்திறைஞ்சியவுலங்கொடோளினாய்
விண்ணுலகாள்பவர்க்கரியமெய்ப்பொருள்
மண்ணுலகாள்பவர்மாட்டுவைகுமோ
வெண்ணினின்மற்றிவருளம்யாவதாங்கொலோ.

[இனி ஆறுபாட்டால் நளனுடைய சிந்திப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.] (௧௭)

(இ-ள்.) உன் - உள்ளம், நெகிழ்ந்து - குழைந்து, இறைஞ்சிய - வணங்கிய, உலங்கொள் - திரள்கல்லினுடையவலிமையைக்கொண்ட, தோளினாய் - தோள்களையுடையநளமகாராசனே, விண்ணுலகாள்பவர்க்கு - தெய்வலோகத்தையாளுகின்றவர்க்கு, அரிய - அருமையாகிய, மெய்ப்பொருள் - மேன்மைப்பட்டபொருள், மண்ணுலகாள்பவர்மாட்டு-மண்ணுலகாள்பவரிடத்து, வைகுமோ - இருக்குமோ, எண்ணினில் - எண்ணுமிடத்தில், இவருளம் - இவருடைமனம், யாவதாங்கொலோ - யாதாகுமோ, எ-று. கொல் - ஐயம்.

மண்ணுலகத்தோர் வருந்தித் தவஞ்செய்து பெறற்குரியது பொன்னுலகம்; அதனையாளுகின்ற தலைமைபெற்ற இந்திரனுக்கும் அரியபொருளுண்டோ, ஆயின் அது தம்பாலுள்ளதாகுமோ ஆதலின் இஃதியாதோவென ஐயுற்றனனென்க. மண்ணுலகென்றதனால் விண்ணுலகைப் பொன்னுலகெனக்கொள்ளப்பட்டது. (௧௮)

குறிப்பறிந்திதலேகொடைமற்றின்றெனை
மறுத்தலேகேட்டபின்வழங்கலாதலிற்
பெறற்கருமாவியும்பெட்பினீகுவன்
நிறப்படவிவருளந்தெரிந்ததில்லையால்.

(இ-ள்.) குறிப்பறிந்து - ஒருவர்குறிப்பினைத்தெரிந்து, ஈதலே - கொடுத்தலே, கொடை - கொடுத்தலாகும்; கேட்டபின் - கேட்டபின்பு, வழங்கல் - கொடுத்தல், இன்றெனை - இல்லையென்று, மறுத்தலே - தவிர்த்தலேயாகும்; ஆதலின் - ஆகையினாலே, பெறற்கரும் - பெறுதற்கரிய, ஆவியும் - உயிரையும், பெட்பின் - அன்பினாலே, ஈகுவன் - கொடுப்பேன்; நிறப்பட - நிச்சயமாக, இவருளம் - இவருடையமனம், தெரிந்ததில்லை - தெரியவில்லை, எ-று.

உம்மை - உயர்வுசிறப்பு குறிப்பறிதலாவது தன்னிடத்தொன்றை விரும்பிவருபவனது முகக்குறிகளாலவன் கருத்தையறிதல். அது "உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி யுணர்க்கும்" என்பதனாலறிக. அஃதறிந்தீதலாவது "இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை, யீதல் குலனுடையான்கண்ணேயுள" இதனாலறிக. கேட்டுழியிடத்தலென்றாம் மானமிழந்தல் அச்சப்படுதல் முதலியவருத்தம் இல்லையென்னும்போதுண்டாகும் வருத்தத்தோடொப்பாதலின் இன்றெனமறுத்தலே கேட்டபின்வழங்கலென்றார். கொடுக்கும்பொருளின் முடிவாகிய ஆவியெனினும் அன்போடுகொடுப்பேனென்றதாம். (௧௯)

ஒளிமுகமிழப்பவந்துற்றநாணமீக்
கிளர்தரவில்லெனக்கிளக்குமூர்ச்சனை
தெளிதரமுகத்தினிற்றெளித்தகன்றுகொல்
களிபுனல்பொருளொடுநல்குகின்றதே.

(இ-ள்.) முகம் - முகமானது, ஒளியிழப்ப - துளர்க்க, வந்து - வந்து, உற்ற - மிகுந்த, நாணம் - நாணமானது, மீக்கிளர்தர - அதிகரிக்க, இல்லெனக்கிளக்கும் - இல்லையென்றுசொல்லும், மூர்ச்சனை - மூர்ச்சையானது, தெளிதர - தெளியும்படி, முகத்தினில் - முகத்திடத்தில், தெளித்தகன்றுகொல் - தெளிக்கத்தக்கதல்லவா, களி - குளிர்ந்த, புனல் - நீரை, பொருளொடு - திரவியத்துடனே, நல்குகின்றது - கொடுக்கின்றது, எ-று.

நாணந்தலைக்கொண்டு எனக்கில்லையென்று சொல்லும்பொழுதுண்டாகு மூர்ச்சைதெளிதற்கு முகத்திற்றெளிப்பதற்குரிய நீரைப் பொருளொடுங்கொடுப்பதென்க. இப்படிகொடுக்கு நீரில் மூர்ச்சை தெளிதற்பொருட்டெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௨0)

ஈந்தருநீழுமெனாசுவையிய
விந்திரன்முதலினோரிகன்றென்றுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினாரிவர்
சிந்தனைமகிழ்வுறவென்கொல்செய்வதே.

னுல், வீங்கு-மிகுந்த, தோள்-தோளையுடைய, மாரனை-மன்மதனை, வென்ற-வெற்றிகொண்ட, நீயலால்-நீயொருவனல்லாமல், அவன்-அம்மன்மதனானவன், தொடுத்து-காரியத்தொடுத்து, எய்யும்-பிரயோகஞ்செய்கின்ற, இன்-இனிய, நறை-தேனொழுகுகின்ற, பூங்கணையால்-மலரம்பால், வரும்-வருகின்ற, துயரம்-துயரத்தை, போக்குவார்-நீக்குவார், யாருளர்-எவ்விடத்திலுளர், எ-று.

அழகினால்மிகுந்த தோளையுடையமன்மதனைச் ஜெயித்த நீயல்லாமல் அவன்பாணியால் வருந்துன்பத்தை நீக்குவோர்யாவர்? அழகினாலென்றமைத வீங்குதலோடுங்கூட்டுக. அன்றி வென்றவென்பதோடுங்கூட்டிப்பொருள்கொளின் மிகுந்தவழகுள்ளவனென்னும் பொருள்படுதலால் துன்பம்நீக்குதற்குவல்ல ஏதுவில்லையாயிற்று. முற்படியாயின் காமனைவென்றவனென்றலில் ஜிதேந்திரியன் எனனும் பொருள்படலால் அத்துன்பம்நீங்கியவன் பிறர்க்கும் அத்துன்பத்தை நீக்குவானென்பதுபெற்றாம். (உ௬)

வெயில்விரிமணிமுடிவீமனல்கிய
மயிலியன்மதர்விழிவளைக்கைமங்கைபாற்
செயிரறுதூதுநீசெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிரப்போரினுமுளையக்கூறினான்.

(இ-ள்.) வெயில் - பிரகாசம், விரி - விரிகின்ற, மணி - மணிகள்பதித்த, முடி - முடியையுடைய, வீமனல்கிய - வீமராசன்பெற்ற, மயில் - மயிலையொத்த, இயல் - சாயலும், மதர் - களிப்புமிக்க, விழி - கண்களும், வளைக்கை - வளையலணிந்தகைகளையுமுடைய, மங்கைபால் - தமயந்தியிடத்தில், செயிரறு - குற்றமற்ற, தூதுநீசெல்லவேண்டுமென்று - நீதூதுபோகவேண்டுமென்று, உயிரிரப்போரினும்-உயிரைக்கொடுவென்றிரப்பவரைப்பார்க்கிலும், உளைய - வருந்த, கூறினான் - சொல்லினான், எ-று.

நளனால் விரும்பப்பட்ட உயிரினுஞ்சிறந்த தமயந்தியினிடத்து அவனே தூதுசெல்லுதலில் ஒருவருயிரைத்தக்க யாசகத்துன்பத்தி லும் அதிகவருத்தமிருத்தலால் 'உயிரிரப்போரினுமுளையக்கூறினா' னென்றார். (உ௭)

திருந்தகுசெவியிடைச்சிலையிறாடுற
வுருக்கியசெம்பினையூற்றிற்றெனலொ
மருத்துவன்றீமொழிகேட்டுமன்னர்கோன்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலங்கினானரோ.

[நளன் வருத்தமடைதல்.]

(இ-ள்.) திருந்தகு - அழகுபொருந்திய, செவியிடை - காதினிடத்திலே, சிலையிறாடு - உலைமுகத்தின், உற - பொருந்த, உருக்கிய - உருகப்பெற்ற, செம்பினை - செம்பை, ஊற்றிற்றெனல் - ஊற்றியதுபோல, மருத்துவன் - இந்திரனுடைய, தீமொழி - தீயவ

யொத்தசொல்லே, கேட்டு - கேள்விப்பட்டு, மன்னர்கோன் - நளனானவன், கருத்தழிந்து - நினைவுமறந்து, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - ஆவி, கலங்கினான் - கலக்கமுற்றான், எ-று.

தான்விரும்பிய தமயந்தியை யபகரிக்கத் தன்னையே தூதுசெல்லச் சொன்னதாதலால் நளனுக்கு இந்திரன்சொல்லியது தீமொழியாயிற்று. செம்பையூற்றிற்றெனலெனலால் உவமையணி. (உ௮)

குருமணிமேகலைக்குவளைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொய்ம்மைதீதெனுந்
தருமமோவுயிர்நிலைதளர்ந்துவாடுமென்
மருமமீதூன்றியவாளிற்போழ்வதே.

(இ-ள்.) குரு - நிறம்பொருந்திய, மணி - இரத்நங்கள்பதிக்கப்பெற்ற, மேகலை - மேகலாபரணமணிந்ததமயந்தியினது, குவளை - நீலோற்பலம்போன்ற, கண்கொலோ - கண்ணோ, பொரு - போர்செய்கின்ற, மதன் - மன்மதனுடைய, பகழியோ - பாணமோ, பொய்ம்மை - பொய்யுரை, தீதெனும் - குற்றமென்றுசொல்லும், தருமமோ - அறமோ, உயிர்நிலை - ஜீவநிலையானது, தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து, வாடுமென் - மெலிவேறுகியவென்னுடைய, மருமமீது - மார்பினிடத்தில், ஊன்றிய - தைக்கச்செய்த, வாளில் - வாளாயுதத்தைப்போல, போழ்வது - பிளக்கின்றது, எ-று.

மேகலை - எட்டுச்சரமுள்ளது. தமயந்தி கண்ணோ மன்மத பாணமோ பொய்யுரைதீதென்னுந்தருமமோ என்மார்பினிடத்தில் வாட்படைபோலும் பிளப்பதெனக்கூட்டுக. கண்கொலோ பகழியோ தருமமோவெனலால் ஐயவணி. வாளிற்போழ்வதேயெனலால் உவமையணி. இவ்விரண்டுங்கலந்துவருதலால் கலவையணி. (உ௯)

என்னும்விள்ளாதயர்ந்திருக்குமேமுறுந்
தன்னையுமறக்குமெய்த்தருமநன்றெனப்
புன்னகைகோட்டுமெய்புழுங்கும்வெய்துயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமெண்ணுமால்.

(இ-ள்.) என்னும் - இப்படியென்றுசொல்லுவான், விள்ளாது - பேசாமல், அயர்ந்திருக்கும் - துன்பப்படுவான், ஏமுறும் - மயங்குவான், தன்னையுமறக்கும் - தன்னையுமறப்பான், மெய் - உண்மைபொருந்திய, தருமம் - அறம், நன்றென - நல்லதென்று, புன்னகைகோட்டும் - புன்சிரிப்புக்கொள்ளுவான், மெய்புழுங்கும் - உடல் வெதும்புவான், வெய்துயிர்த்து - அச்சமடைந்து, அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது, முன்னுரைத்தவையனைத்தும் - (தூதுபோய்வந்து) முன்சொல்லிய செய்தியானவையையும், எண்ணும் - நினைப்பான், எ-று.

காம்பீரமுடையவனாதலால் விள்ளாதயர்ந்திருக்குமென்றும், செய்வதுந் தவிர்வதுந் தோன்றாமையால் ஏமுறுமென்றும்,

இப்படிப்பட்ட சிந்தையுடையவராதலின் தன்னையுமறக்குமென்றும் சத்தியமிவ்வாறு வருத்துவதாதலின் வஞ்சப்புகழ்ச்சியாத் தருமமென்றேற்புன்மைகைகோட்டுமென்றும், இதனால் அகத்தில் அந்தரமுண்டாகையால் மெய்புழுங்குமென்றும், தருமத்திற் றுடன்பட்டவனாகையால் இனி தனக்குக்கிடையாமென்னு நிச்சயத்தால் வெய்துயிர்த்தென்றும், பெருதபொருளின்மேல் விருப்பம் அதிகரித்தலால் 'அன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமெண்ணுவ'மென்றுஞ்சொல்லினர். வருத்தமிகுதியின் மகைசெய்வது. "இழுக்கண் வருங்காலை குக வதனை, யடுத்தூர்வ தஃதொப் பதில்" இதனாலறிக. பிழையின்லாமல் ஒருகாலத்திலே கூடத்தக்க என்னும் அயர்திருக்கு முதலியபலவற்றிற்குங் கூட்டத்தைச்சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி. ()

முற்றிழைவனமுலைமுயங்குநன்னலம்
பெற்றிலனெனினும்வேள்பெய்யும்வாளியான்
மற்றுயிரிறப்பினும்வானவேந்தொடு
சொற்றதுமறுக்கிலனென்றுசொல்லுவான்.

(இ-ள்.) முற்று - முற்றிய, இழை - ஆபரணங்களையணிந்த தமயந்தியினது, வனம் - அழகிய, முலை - தனங்களை, முயங்கும் - தழுவுகின்ற, நன்னலம் - நல்லசுகத்தை, பெற்றிலனெனினும் - பெறமற்போனேனாயினும், வேள் - மன்மதனானவன், பெய்யும் - சொரிகின்ற, வாளியால் - பாணங்களினாலே, உயிரிறப்பினும் - ஆவிமாயினும், வானவேந்தொடு - இந்திரனோடு, சொற்றது - சொல்லியதை, மறுக்கிலன் - தடுக்கமாட்டேனென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, சொல்லுவான் - சொல்லுவான். எ-று.

முற்றுதல் - விளைத்தல். மற்று - அசைநிலை. இம்மைப்பயனைத் தரும்பெண்ணினைந்து மறுமைப்பயனை விரும்பிய காம்பீரமுடையவனுடைய சத்தியசந்தனாகையால் இவ்வாறுகூறினனென்க. (௩௧)

எப்பொருளாயினும்யாவருள்ளமுங்
கைப்படுநெல்லியங்கனியிற்காணுநீர்
துப்பிதழ்மடந்தைபாற்றூதுபோகெனச்
செப்பியதெவன்கொலெஞ்சிந்தையோர்ந்துமே.

[தூதுபோகச்சொல்லிய இந்திரனைக்குறித்து நளன்சொல்லல்.]

(இ-ள்.) எப்பொருளாயினும் - எந்தப்பொருளானாலும், யாவருள்ளமும் - எவர்களுடையமனமும், கைப்படு - உள்ளங்கையிற்பட்ட, நெல்லியங்கனியில் - நெல்லிப்பழத்தைப்போல, காணும் - அறிகின்ற, நீர் - நீவிர், துப்பு - பவளம்போன்ற, இதழ் - அதரத்தையுடைய, மடந்தைபால் - தமயந்தியினிடத்து, தூதுபோகென - தூதுபோவென்று, எம் - எங்களுடைய, சிந்தை - மனதை, ஓர்ந்தும் - தெரிந்தும், செப்பியது - சொல்லியது, எவன்கொல் - என்கொல், எ-று.

என்னுள்ளம் அவளிடத்தும் அவளுள்ளம் என்னிடத்தும் ஒருமித்து நின்றதென்பதுதோன்ற எஞ்சிந்தையோர்ந்துமெனத் தனைமைப்பன்மையாகச் சொல்லினர். "ஒருதலையா னின்னாது காமங் காப்போல, விருதலை யானு மினிது" எனவிருத்தலால் ஒத்தகாமமுள்ள வெனக்கன்றி ஒருதலைக்காமமுள்ள வுனக்குச் சந்துபொருந்தாதென்பது கருத்து. நெல்லியங்கனியி லென்றமையால் உவமையணி. (௩௨)

வழங்கியநும்முரைமறுதுசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினுமுன்னரோவெனை
விழைந்ததத்தளிரியல்வெள்குறாதுளங்
குழைந்துநும்பான்மணம்பொருந்தல்கூடுமோ.

[நீயேசெல்கென்ற இந்திரனுக்கு நளன்சொல்லல்.]

(இ-ள்.) வழங்கிய - சொல்லிய, நும்முரை - உம்முடையசொல்லை, மறுது - மறுக்காமல், யான்சென்று - யான்போய், மொழிந்தனனாயினும் - சொன்னேனானாலும், முன்னரோ - முன்னமே, எனை விழைந்த - என்னைவிரும்பிய, அத்தளிரியல் - அத்தமயந்தி, வெள்குறாது - நாணாமல், உளங்குழைந்து - மனங்கரைந்து, நும்பால் - உம்மிடத்தில், மணம் - விவாகத்திற்கு, பொருந்தல்கூடுமோ - சம்மதிப்பாளோ, எ-று.

யான்விழைந்தவென்னில் தன்னறிவுக் கேலாதென்பது பற்றி எனை விழைந்தவென்றான். விழைந்தவளாதலால் யான்சொல்லுவதற்கு எதிர்மொழி கொடுத்தற்கே காணும். அங்ஙனங்காணுபவள் எவ்வாறு நின்விவாகத்திற்குச் சம்மதிப்பாளென்பது கருத்து. ()

என்னவேந்துரைத்தலுமிசைத்தசொன்மறா
நின்னைமெய்ப்பரதனைநிகரில்பார்த்தனை
முன்னினுநினைத்தவையனைத்துமுற்றுமா
லன்னநீயேகிலேதரியதாகுமே.

[என்னால் முற்றுமோவென்ற நளனுக்கு இந்திரன்சொல்லியது.]

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று, வேந்து - நளமகாராசனானவன், உரைத்தலும் - சொல்லலும், இசைத்த - சொல்லிய, சொல் - சொல்லினை, மறா - மறுக்காத, நின்னை - உன்னையும், மெய் - உண்மையையுடைய, பரதனை - பரதனையும், நிகரில் - ஒப்பில்லாத, பார்த்தனை - அருச்சுனனையும், முன்னினும் - நினைத்தாலும், நினைத்த - நினைத்தகாரியங்களியாவும், முற்றும் - முடியும், அன்ன - அத்தன்மையையுடைய, நீ - நீயே, ஏகில் - போனால், ஏது - எந்தக்காரியம், அரியதாகும் - அருமையையுடையதாகும், எ-று. ஆல் - அசைநிலை.

பரதன் அர்ச்சுனன் எனப் பொதுப்படக்கூறினும் சகுந்தலைபுத்திரனாகிய பரதனும் ஏகையபுத்திரனாகிய கார்த்தவீரியஅர்ச்சுன

றுமெனக்கொள்க. பரதனை இராமற்கிளவலென்றும், பார்த்தனை வீமற்கிளவலென்றும், பொருள்கோள்வாருமுளர். அவ்வாறுகொள்ளிற் காலவேற்றுமைப்படலாலும் வடநூலுரையுடன் மாறுபடலாலும் சான்றோராட்சியல்லாமையாலும் மரபுவழுவாதலாலும் இழுக்காமென்க.

"தனைதிருத் தியசிர் வலனிய னென்றுந் தனிக்குடைப் பிருதுவேந் தினையும், விரைமலர்த் தொடையே கையன்றாரு கார்த்தவீரிய வருச்சுனன் றனையும், உரைசருந் தலைப்பந் திரனெனும் பரதன் றனையுமொரு செயற்கும், புரையறச் செல்லும் பொழுதுமுன் னினைப் பொருள்பெறீஇ விரைந்துமின் றுவரால்".

இச்செய்யுள் வடநூலாரை மேற்கோளின்படி இவ்வுரைகாரரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. பிறர்க்கும் உன்னினைப்பால் முடியுங்காரியம் நீயசெய்தால் முடிதற்குச் சந்தேகமில்லையென்றவாறல் செய்யுட்பொருட்பேறவி. (௩௪)

இனையனவாசவனியம்புமெல்லையின்
வினைமலர்க்கோதைதன்னயத்தருமியுந்
தனியறனிழுக்குறாத்தகையனாதலி
னினையதற்கியைந்தனனலங்கல்வேலினான்.

[நளன்றூதுசெல்லச்சம்மதித்தது.]

(இ-ள்.) வாசவன் - இந்திரனானவன், இனையன - இத்தன்மையவாகியசொற்களை, இயம்புமெல்லையின் - சொல்லுகின்றபொழுதில், வினை - கட்டுகின்ற, மலர்க்கோதைதன் - மலராயணிந்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, நயத்தருமியும் - வசப்பட்டவருத்தமிருக்கவும், தனி - ஒப்பற்ற, அறன் - தருமத்தினின்றும், இழுக்குறா - வழுவுதலையடையாத, தகையனாதலின் - குணத்தையுடையவனாதலால், இனையதற்கு - அவ்விந்திரனசொன்னதற்கு, அலங்கல் - வெற்றிமாலையையணிந்த, வேலினான் - வேற்படையேந்திய நளமகாராசன், இயைந்தனன் - உடன்பட்டான், எ-று. (௩௫)

பொருந்தியமன்னர்கோன்பொம்மல்வெம்முலைத்
திருந்திழைகடிநகர்ச்சேமமாகிய
வருந்திறல்வாயிலோரறிவுறாதுபோய்
வருந்திறன்யாதெனமறித்துங்கூறினான்.

[நீ செல்லத் தடையுளதோ வென்ற இந்திரனுக்கு நளன்சொல்லியது.]

(இ-ள்,) பொருந்திய - சம்மதிப்பட்ட, மன்னர்கோன் - நளன், பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை - தனங்களையும், திருந்திழை - திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையுமணிந்த தமயந்தியினுடைய, கடிநகர் - புதுமைபெற்றநகர்க்கு, சேமமாகிய - காவலாகிய, அருந்திறல் - அரியவல்லமையையுடைய, வாயிலோர் - வாயில்காப்பவர், அறிவுறாதுபோய் - அறியா

மற்புகுந்து, வருந்திறன் - வருகின்றவிதம், யாதென - எப்படியென்று, மறித்தும் - மறுபடியும், கூறினான் - சொல்லினான், எ-று. ()

விட்புலந்தனிபுரந்தருளும்வேந்தர்கோ
னட்பொடுமினியனநவின்றியாவர்க்குங்
கட்புலனுருக்காண்கிலாதவோர்
நுட்பநூல்விஞ்சையைநுவன்றிட்டானரோ.

[மறைந்துசெல்வதற்கு உபாயமுளதோவென்ற நளனுக்கு இந்திரனுரைத்தது.]

(இ-ள்.) விட்புலம் - விண்ணுலகத்தை, தனி - ஒப்பற, புரந்தருளும் - காக்கின்ற, வேந்தர்கோன் - இந்திரனானவன், நட்பொடும் - சிநேகத்துடனே, இனியன - இன்சொற்களை, நவின்று - சொல்லி, யாவர்க்கும் - எவர்களுக்கும், கட்புலனால் - கண்ணறிவினால், உரு - வடிவத்தை, காண்கிலாது - அறியப்படாததாகிய, ஓர் - ஒரு, நுட்பநூல் - நுண்ணியநூலிற்சொல்லும், விஞ்சையை - மந்திரத்தை, நுவன்றிட்டான் - சொல்லினான், எ-று. விஞ்சை — மந்திரத்துக்காதலால் ஆகுபெயர். (௩௭)

பெறலரும்விஞ்சையும்பெற்றுவானவர்க்
கிறையவனிணையடியிறைஞ்சிவண்டுமிழ்
நறைமலர்க்கூந்தலாணகரிநண்ணுவா
னறைகழலிலங்குதாளரசனேகினான்.

(இ-ள்) பெறலரும் - பெறுதற்கரிய, விஞ்சையும் - மந்திரத்தையும், பெற்று - பெற்றுக்கொண்டு, வானவர்க்கிறையவன் - இந்திரனுடைய, இணையடி - இரண்டுபாதங்களையும், இறைஞ்சி - வணங்கி, வண்டு - வண்டுகள், உமிழ் - துவிக்கின்ற, நறை - தேனொழுகுகின்ற, மலர் - மலரையணிந்த, கூந்தலாள் - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது, நகரி - குண்டினபுரத்திலே, நண்ணுவான் - சேரும்பொருட்டு, அறை - ஒலிக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலானது, இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, தாள் - பாதத்தையுடைய, அரசன் - நளன், ஏகினான் - போனான், எ-று.

நெடுநாள் தவஞ்செய்த யோகிகளும் அடைதற் கரிதாதலிற் பெறலரும் விஞ்சையெனப்பட்டது. எடுத்த கருமம் இடையூறின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு உலகவழக்கப்படி கடவுளை வணங்குவது முறைமையாதலின் 'வானவர்க்கிறையவ னிணையடியிறைஞ்சி' யெனப்பட்டது. இதுமுதல் கூ-பாட்டுகளால் குண்டினபுரத்துக்குச் சேறுதல் சொல்லப்படுகின்றன. (௩௮)

அன்னமைக்கூந்தன்மான்றெரிந்பார்புக
முன்னவனுயிமையவரார்வம்பின்செல
மண்ணிடைவானவர்மகளிர்தம்மொடும்
விண்ணிழிந்திருந்தனநகரமேயினான்.

(இ - ள்.) பண்ணமை - நல்லிலக்கணமமைந்த, கூந்தல் - பிடரிமயிரையுடைய, மான் - குதிரைகட்டிய, தேரில் - இரதத்தில், பார் - பூமியிலுள்ளார், புகழ் - புகழ்கின்ற, அண்ணலும் - நளமகாராஜனும், இமையவர் - தேவர்களுடைய, ஆர்வம் - ஆசையானது, பின்செல - பின்றொடர, மண்ணிடை - மண்ணுலகத்தில், வானவர்மகளிரொடும் - அரம்பையருடன், விண் - சுவர்க்கமானது, இழிந்திருந்தனை - இழிந்திருந்ததையொத்த, நகரம் - குண்டினபுரத்தை, மேயினான் - பொருந்தினான், எ-று.

இது குண்டினபுரமென்னும் பெயரினாலேமாத்திரம் வேறுநகராகத் தோன்றுவதன்றிச் சகலசம்பத்து நிறைந்திருக்கின்றபடியால் அமராவதியென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்பதுகருத்து. ஆர்வம்பின்செலவென்றது உடனிகழ்ச்சியணி. மண்ணுலகத்துள்ள நகரை வானவர் மகளிரொடு மண்ணிலிழிந்த விண்ணெனக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (௫௯)

வாம்பரித்தேரினின்றிழிந்துவண்டுளர்
தேம்பொதிநறுமலர்த்தெரியன்மார்பினான்
காம்புறழ்தோளினாள்செவ்விகாண்குறு
மேம்பலிற்கோநகரெய்தினானரோ.

(இ-ள்.) வாம் - தாவுகின்ற, பரி - குதிரையையுடைய, தேரினின்றிழிந்து - தேரினின்றுமிறங்கி, வண்டு - வண்டுகளானவை, உளர் - ஒலிக்கின்ற, தேம் - வாசனை, பொதி - நெருங்கிய, நறும் - பரிமளம்பொருந்திய, மலர் - மலர்களாற்றொடுத்த, தெரியல் - மாலையணிந்த, மார்பினான் - மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராசன், காம்பு - மூங்கிலை, உறழ் - ஒத்த, தோளினாள் - தோள்களையுடையவளாகிய தமயந்தியினது, செவ்வி - அழகை, காண்குறும் - காணவேண்டுமென்கிற, ஏம்பலின் - ஆசையினாலே, கோநகர் - குண்டினபுரத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான், எ-று. (௬௦)

உருகுதங்கொழுநர்பானாடிநீத்தநல்
விரைகமழ்தெரியலும்மின்செயாரமுங்
குருமணிக்கலன்களுங்குலவுவீதிவா
யெரிமணிப்பூணினானிடறிப்போயினான்.

[இதுமுதல் ௨௫ - பாட்டுகளால் இவன்செல்லுகையில் நிகழ்ந்தவை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) உருகு - விருப்பத்தால்தளர்கிற, தம் - தம்முடைய, கொழுநர்பால் - கணவரிடத்து, வாடி - பிணங்கி, நீத்த - நீக்கிய, நல் - நல்ல, விரை - வாசனை, கமழ் - வீசுகின்ற, தெரியலும் - மாலையும், மின்செய் - பிரகாசத்தைச்செய்கின்ற, ஆரமும் - பதக்கமும், குரு - நிறம்பொருந்திய, மணிக்கலன்களும் - ரத்தினாபரணமும், குலவு - பிரகாசிக்கின்ற, வீதிவாய் - வீதியினிடத்தில், எரி - ஒளியையுடைய, மணி - மணிகள் பதித்த, பூணினான் - ஆபரணத்தையுடைய

நளமகாராசன், இடறி - காலினாலிடறிக்கொண்டு, போயினான் - போனான், எ-று.

மிகுந்த அன்புடையோரென்றதற்கு உருகுதங் கொழுநரென்றும், அவரிடத்தும் வாடினலன்றி இன்பம்பயவாமையால் வாடியென்றும், ஊடலில் தம்மெய்யிலணிவனவற்றில் வெறுப்புண்டாதலில் நீத்தவென்றும், செல்வச்செருக்கினால் காடோறுங்கழித்தெறிவதாதலில் குலவுவீதிவாயென்றும், காலால்நடந்து செல்வோனாதலின் இடறிப்போயினானென்றும் சொல்லினர். செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி. (௬௧)

மனங்கவர்வனப்பமைவடிவினன்றியுங்
கனம்பயில்வாயிலோர்காண்குறுவகை
சினங்கொள்கூரிலையவேற்செம்மல்போதலா
லனங்கனென்றுரைப்பதற்கையமில்லையே.

(இ-ள்.) மனம் - மனத்தை, கவர் - கவர்ந்துகொள்ளுகின்ற, வனப்பு - அழகு, அமை - அமைந்த, வடிவின் - வடிவினாலும், அன்றியும் - அல்லாமலும், கனம் - மேகங்கள், பயில் - சஞ்சரிக்கின்ற, வாயிலோர் - வழியிலிருக்கும் காவலாளர்கள், காண்குறுவகை - காணுதலினும், சினங்கொள் - கோபங்கொண்ட, கூர் - கூர்மைபொருந்திய, இலைய - இலையையுடைய, வேல் - வேற்படையேந்திய, செம்மல் - நளமகாராசன், போதலால் - செல்கிறபடியால், அனங்கனென்று - அருபத்தையுடையவனாகிய மன்மதனென்று, உரைப்பதற்கு - சொல்லுதற்கு, ஐயம் - சந்தேகம், இல்லை - இல்லை, எ-று. இது தற்குறிப்பணி. (௬௨)

கண்ணகன்மணிக்கடைக்காவலாளர்தா
நண்ணினரெவரெனவெவரைநாடியுந்
தண்ணறுந்தெரியலான்றன்னையாமென
வெண்ணிவெம்மடங்கலினெருத்தங்கோட்டுமால்.

(இ-ள்.) கண்ணகல் - இடமகன்ற, மணி - அழகிய, கடை - வாயிலிலிருக்கின்ற, காவலாளர்தாம் - காவல்செய்வோர், நண்ணினர் - வந்தவர்கள், எவரென - யாவரென்று, எவரைநாடியும் - யாரைநாடிப்பார்க்கினும், தண் - தண்ணிய, நறும் - பரிமளம்பொருந்திய, தெரியலான் - மாலையையுடையவனாகிய நளமகாராசன், தன்னையாமென - தன்னையாருமென்று, எண்ணி - நினைத்து, வெம் - வெவ்விய, மடங்கலின் - சிங்கத்தைப்போல, எருத்தங்கோட்டும் - திரும்பிப்பார்ப்பன், எ-று.

இவர்கள் நம்மை எவ்வாறு பார்த்தார்களென்கிற ஆச்சரியத்தினாலே திரும்பிப்பார்த்தானென்க. சிங்கத்துக்குத் தான்வந்தவழியைத் திரும்பிப்பார்த்தலியற்கையென்க. மடங்கலினென்றமையால் உவமையணி. மறைந்துசெல்லுமவனியல்புகூறுதலால் தன்மைநவிற்சியணி. இவ்விரண்டுங்கலத்தலால் கலவையணி. (௬௩)

மலர்பயில்வாவிதோய்மாதர்துன்னிநி
லலைபுனலனைதலுமல்லதோன்றலாற்
கலையலாள்கண்முகிழ்த்தேகக்காண்குறுன்
முலைமுகடழுந்துமவ்வொருத்திமுட்டினுள்.

(இ - ள்.) மலர்பயில் - மலர்கள்நெருங்கிய, வாவி - தடாகத்தில், தோய் - முழுகிய, மாதர் - மடவாருடைய, துன் - நெருங்கிய, துகில் - ஆடையானது, அலை - அலைவீசுகின்ற, புனல் - நீரோலே, அனைதலும் - சினைத்தவளவில், அல்குல் - நிதம்பமானது, தெரிதலால் - தெரிதலால், கலையலாள் - அஞ்ஞானமில்லவனாகிய நளமகாராசன், கண்முகிழ்த்தேக - கண்களை மூடிக்கொண்டுபோக, காண்குறுள் - காணுளாகி, முலை - தனங்களினுடைய, முகடு - உச்சி, அழுந்துற - அழுந்தும்படி, ஒருத்தி - எதிர்ப்பட்ட வொருமங்கை, முட்டினுள் - முட்டினுள், எ - று.

அறத்தின்வழிநிற்போனாதலால் பிறர்மாதர்களுடைய மறைத்தற்குரிய உறுப்புக்களை நோக்குதலிற் பாவம் உண்டாமென்றஞ்சி இவனிக் கண்களைமூடிக்கொண்டான் பின்பு எதிர்ப்பட்டவளுக்கு இவனுருத்தெரியாமையாலும் இவன்கண்களை மூடிக்கொண்டதனாலும் அவள்வருவது தெரியாமல் முட்டிக்கொண்டனளென்க. (௩௪)

காமுறுமொருத்திதன்வதனங்கண்டகண்
கோமகன்முகிழ்த்தலாற்கொளுமார்முக
மாமதியென்பதுமன்னன்செய்யகண்
டாமரையென்பதுந்தக்கவாயவே.

(இ-ள்.) காமுறு - விரும்புதற்குரிய, ஒருத்தி - ஒருமங்கையினுடைய, வதனம் - முகத்தை, கண்டகண் - பார்த்தவிழிகளை, கோமகன் - நளமகாராசன், முகிழ்த்தலால் - மூடிக்கொள்ளுதலால், கொளுமார்முகம் - மாதருடையமுகம், மா - பெரிய, மதியென்பதும் - சந்திரனென்று சொல்லுவதும், மன்னன் - இந்நளமகாராசனுடைய, செய்ய - சிவந்த, கண் - கண்கள், தாமரையென்பதும் - தாமரைமலரென்று சொல்வதும், தக்கவாய - தகுதியாயின, எ-று. தன் - அசை.

இவன் விரகமுடையோனாதலால் அந்தமங்கையர் முகத்தைக்கண்டு மனமயங்கிப் பார்வைமுற்றிடவுமூடிக்கொண்டான். அது அவள்முகத்தைச் சந்திரனென்பதையும் இவன்கண்களைத் தாமரையென்பதையும் நிச்சயப்படுத்தியது. தக்கவாயவெனவால் தகுதியவை.

செய்யகண்முகிழ்த்திடல்விழித்தல்தெறு
மையனுங்கடைக்கணேநோக்கவன்பிதென்
றெய்யும்வேள்கணைமலரிதயமோர்ந்துமால்
பொய்யெனவருச்சனைபுரிதல்போன்றதே.

(இ - ள்.) செய்ய - சிவந்த, கண் - கண்களை, முகிழ்த்திடல் - மூடிக்கொள்வதும், விழித்தல் - விழிப்பதும், தெறு - குற்றமெ

ன்றுநினைத்து, ஐயனும் - நளமகாராசனும், கடைக்கணே நோக்க - கடைக்கண்ணினாலேபார்க்க, அன்பிதென்று - இதுஆசையினாலே பார்ப்பதென்று, எய்யும் - பிரயோகஞ்செய்கின்ற, வேள் - மன்மதனுடைய, கணைமலர் - பாணமலர்கள், இதயம் - கருத்தை, ஓர்ந்து - அறிந்து, மால் - மயக்கமானது, பொய்யென - பொய்யென்று, அருச்சனை - பூசை, புரிதல்போன்றது - செய்வதுபோலுமாயிற்று, எ-று.

கண்களைமூடில் எதிர்ப்படுமாதர்தெரியாமல் முட்டிக்கொள்வதாலும், திறக்கில் அவர்களது அழகியவடிவநோக்குதலிற்பாவமுண்டாதலாலும் இப்படியன்றிக் கடைக்கண்ணால் நோக்கினன். அவ்வனநோக்குவதை அன்புநோக்கென்றுநினைத்து மன்மதனெறிந்த மலரம்புகள் அவன் மனத்தையறிந்து மயக்கமில்லாமையால் வீணாக அர்ச்சனை செய்வதாயிற்றென்க. (௩௬)

தெரிவையென்றுருவெளியோடுசெப்பிய
வரசனதுரையசரீரியாமென
வெருவியமாதர்சொற்கேட்டுவெள்குறு
முருவெளியிதுவெனவுள்ளந்தேறினான்.

(இ - ள்.) தெரிவையென்று - தமயந்தியென்று, உருவெளியோடு - உருவெளித்தோற்றத்துடனே, செப்பிய - சொல்லிய, அரசனது - நளமகாராசனுடைய, உரை - சொல்லை, அசரீரியாமென - ஆகாயவாணியாகுமென்று, வெருவிய - பயந்த, மாதர் - மாதருடைய, சொற்கேட்டு - சொல்லைக்கேட்டு, (அந்நளனானவன்) வெள்குறு - நாணி, உருவெளியிதுவென - உருவெளித்தோற்றமிதுவென்று, உள்ளம் - மனம், தேறினான் - தெளிவையடைந்தான், எ - று.

உருவெளித்தோற்றமாவது தன்னால் விரும்பப்பட்ட பொருள் போல எதிரேதோன்றுதல். செப்பியவுரையென்பது இந்திராதிகள் தமயந்திக்குச்சொல்லும்படி தன்னிடஞ் சொல்லியசெய்திகளாம். அவளைக்கண்டுந் தன்விருப்புக்குரியவற்றைப்பேசாமல் இவ்வாறு சொன்னனென்று பொருள்கொள்வானெனனில் அறத்தின்வழி நடக்கிறவர்க்கு வழுவாதலாலும் இதற்குமுன்னுள்ளவாகிய வடமொழியுள்ளிருந்தவாறுமேனக்கொள்க. மாதர்களுள் அப்படியுரைக்கமாட்டின் இது தெய்வமோ மாயமோவென அசரீரிக்குவெருவினரென்க. அவர்களுரையால் உருவெளித்தோற்றத்தோடுசொன்ன நகியமர ன் தன்சொல் வெளிப்பட்டதென்றுதெளிந்து நாணுற்றானென்க.

விழைவெனும்பாகெறிந்தமரர்விஞ்சையாந்
தழைமுகபடாத்தமைதறுகண்வாரணங்
குழைமதனியற்றியகருங்கண்மங்கைய
ரழகெனும்படுகுழியாழ்ந்ததில்லையால்.

(இ - ள்.) விழைவெனும் - ஆசையென்கிற, பாகு - பாகனை, எறிந்து - தள்ளி, அமரர் - தேவர்களுடைய, விஞ்சையாம் - மந்திரமாகிய, தழை - தழைத்த, முகபடாத்து - முகபடாமையினாலே, அமை - பொருந்திய, தறுகண் - அஞ்சாமையையுடைய, வாரணம் -

பானையானது, கழைமதன்-கருப்புவில்லேந்தியமன்மதன், இயற்றிய - செய்த, கருங்கண் - கரியகண்களையுடைய; மங்கையர் - மாதருடைய, அழகெனும் - அழகென்றுசொல்லும், படுகுழி - பள்ளத்தில், ஆழ்ந்ததில்லை - அழுந்தியதில்லை, எ - று. ஆல் - அசை.

நளனையானையாகவும், விழைவைப்பாகனாகவும், விஞ்சையை முகபடாமாகவும், ஆரோபித்ததனால் உருவகவணி. அது செல்லுமிடத்து அறத்தின்வழி மகளிர்விழைவை நீக்கியோடுதலால் அவர்கள் அழகில்மயங்கவில்லையென்பது கருத்து. (௪௮)

அங்கழும்மேனியவணங்கைநாடொறு
மெங்கணுங்காண்குறுமயக்கமேனைய
பங்கயவாண்முகப்பாவைமாரையம்
மங்கையென்றெண்ணுறுமயக்கந்தீர்த்ததே.

(இ - ள்.) அம் - அழகானது, கழும் - ஒழுகுகின்ற, மேனிய - மேனியையுடைய, அணங்கை - தமயந்தியை, நாடொறும் - எந்நாளும், எங்கணும்-எவ்விடத்திலும், காண்குறும்-உருவெளித்தோற்றமாகக்காணுகின்ற, மயக்கம் - மயக்கமானது, ஏனைய - மற்றைய, பங்கயம் - தாமரைமலர்போன்ற, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகம்- முகத்தையுடைய, பாவைமாரை - மகளிரை, அம்மங்கையென்று - அந்தத் தமயந்தியென்று, எண்ணுறும் - நினைக்கின்ற, மயக்கம் - மயக்கத்தை, தீர்த்தது - நீக்கியது, எ - று.

அழகுமிகுதிபற்றிக்கழுமெனப்பட்டது. உருவெளித்தோற்றத்துக்கு இடமாகிய அந்தப்புரத்துமங்கையர் வடிவங்களில் நளனுக்குத் தமயந்தியென்னும் மயக்கம் ஏதுமுண்டாகவில்லையெனில் அதனுறுதியாலெனக. (௪௯)

கணங்குழைமுகத்தியர்கதிர்த்துவிம்மிய
சுணங்கவிரிளமுலைச்சுவடுதாக்கியு
மணிந்தகுங்குமமெழிலகலமூழ்கியு
மணந்தனர்போன்றனன்மன்னரேறனான்.

(இ-ள்.) மன்னர் - அரசர்களுக்கு, ஏறனான் - ஆண்சிங்கத்தை யொத்த நளன், கணம் - கூட்டமாகிய மணிபதித்த, குழை - குண்டலந்தரித்த, முகத்தியர் - முகத்தையுடையவராகிய மாதர், கதிர்த்து - காந்திபொருந்தி, விம்மிய - பருத்த, சுணங்கு - தேமலானது, அவிர் - பிரகாசியாநின்ற, இளமுலை - இளமைபொருந்திய தனங்களுடைய, சுவடு - தழும்புகள், தாக்கியும் - மோதப்பெற்றும், அணிந்த - தரித்த, குங்குமம் - குங்குமக்குழம்புகள், எழில் - அழகிய, அகலம் - மார்பினிடத்து, மூழ்கியும் - மூழ்கப்பெற்றும், மணந்தனர் - கூடினவர்களை, போன்றனன் - ஒத்தனன், எ - று.

கூடினவர்க்குள்ள குணம் இவனிடத்துண்டாதலின் மணந்தனர் போன்றனனென்றார். இது உவமையணி. (௫௦)

விளங்கிழையொருத்திபேரணியில்வேந்தெழி
றுளங்கலுமதிசயந்தோன்றநோக்கினாள்
வளங்கெழுபுகழினான்மறையக்காண்கிலா
ளுளம்புகுந்தொளித்ததவ்வுருவென்றெண்ணினாள்.

(இ - ள்.) விளங்கு - பிரகாசியாநின்ற, இழை - ஆபரணத்தை யணிந்த, ஒருத்தி - ஒருமாதானவள், பேர் - பெரிய, அணியில் - தன்னாபரணத்தில், வேந்து - அரசனுடைய, எழில் - அழகானது, துளங்கலும் - பிரகாசித்தலும், அதிசயம் - ஆச்சரியம், தோன்ற - உண்டாக, நோக்கினாள் - பார்த்தாள், வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய, புகழினான் - கீர்த்தியையுடைய நளன், மறைய - மறைந்துபோக, காண்கிலாள் - காணாதவளாகி, உளம், மனத்தினிடத்து - புகுந்து - நுழைந்து, ஒளித்தது - ஒளித்துக்கொண்டது, அவ்வுருவென்று - அவ்வடிவமென்று, எண்ணினாள் - நினைத்தாள், எ - று.

உளம்புகுந்தொளித்ததென்றதனால் நளனுடையபிம்பமாத்திரம் அவளுடைய அணியினின்றும் நீங்கியதல்லது அந்நளன் அவள்மனத்தைவிட்டு நீங்கவில்லையென்பது கருத்து. மறைதலில் உளம்புகுதலைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௫௧)

வாட்டிறன்மன்னவன்வனிதைபேரெழி
றீட்டியொண்கதிருமிழ்செய்யவார்வடஞ்
சூட்டினனகலவிவ்வுருவுதோன்றயார்
கோட்டினரெனச்சிலர்குறிப்பினாடுவார்.

(இ - ள்.) வாள் - வாளாயுதத்திலே, திறல் - வல்லமைபெற்ற, மன்னவன் - நளமகாராசனானவன், வனிதை - தமயந்தியினுடைய, பேர் - பெரிய, எழில் - அழகை, தீட்டி - எழுதி, ஒள் - ஒள்ளிய, கதிர் - கிரணங்களை, உமிழ் - உமிழ்கின்ற, செய்ய - சிவந்த, வார் - நெடிய, வடம் - ரத்நமாலைகளை, சூட்டினன்-தரித்தனனாகி, அகல - நீங்க, இவ்வுருவுதோன்ற - இந்தவடிவந்தெரிய, யார் - எவர்கள், கோட்டினரென - செய்தாரென்று, சிலர் - சிலர்கள், குறிப்பின் - குறிப்பினாலே, நாடுவார் - தேடுவார்கள், எ - று.

விஞ்சையைவிட்டு உருத்தெரியநிற்பினும் ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாமைதோன்ற வாட்டிறன்மன்னவனென்றும், உருவெழுதுவதிலுங் கைபோயவனென்பது தோன்ற வனிதைபேரெழிறீட்டியென்றும், அவளிடத்திலிருந்த அன்புள்ளவனென்பதுதோன்ற வடஞ்சூட்டினனென்றும், அறிவினால் அவ்வன்பையும் நீக்கினனென்பதுதோன்ற அகலவென்றும், இப்படிப்பட்ட உருவமெழுதினவனைக் காணவேண்டுமென்கிற அவாவினாலும் இவனுருத்தெரியாமையினாலுஞ் சிலர்குறிப்பினாடுவாரென்றுஞ் சொல்லினார். ஒருநாளுங்காணாதவடிவை இவன் எவ்வாறெழுதினனெனில் முன்னே வெள்ளைத்துவர்வாயணங்கெதிர் பலரும்விளம்பினர் தீஞ்மொழியவளென் கண்ணெதிர்ப்பட்டாளென்கிருப்பதாலும், அன்னப்புள்ளானது

தாமரையிலையி லெழுதிக்காட்டியதென்று வடநூலி லிருத்தலாலு மெனக. (௫௨)

பூந்துகள் செறிந்த கோமறுகிற் போகிய
வேந்தன தாள்சுழ்ந்து மவ்விடங்கணோக்குறு
மாந்தளிர் மேனியர் வையங்காவல்செய்
வேந்தர் தாளிலக்கண மேயதென்னென்பார்.

(இ-ள்.) பூந்துகள் - மகரந்தப்பொடிகள், செறிந்த - நெருங்கிய, கோமறுகில் - அரசவீதியில், போகிய - சென்ற, வேந்தன் - நளமகாராசனுடைய, தாள் - பாதங்கள், அழுந்தும் - அழுந்துகின்ற, அவ்விடங்கள் - அந்தவிடங்களை, நோக்குறு - பார்த்து, மாந்தளிர் - மாந்தளிர்போன்ற, மேனியர் - வடிவத்தையுடைய மங்கையர், வையம் - உலகத்தை, காவல்செய் - காத்தல்செய்கின்ற, வேந்தர் - அரசருடைய, தாள் - பாதங்களிலிருக்கும், இலக்கணம் - இலக்கணங்கள், மேயது - இவ்வடிச்சுவட்டிற்பொருந்தியது, என்னென்பார் - என்ன ஆச்சரியமென்பார்கள், எ - று.

வேந்தர்தாளிலக்கணமென்பது சக்கிரரேகைமுதலியவாம், அம்மாதர் சாமுத்திரிகநூலிலும் வல்லவராகையால் இது அறிந்தனரெனக. (௫௩)

கள்ளவிழ் கோதையரெதிர்ந்து கந்துகம்
வள்ளன் மார்புற்றெதிர் மறிந்து வீழ்தலுந்
தள்ளருமதிசயமெய்தித் தங்கயில்
வெள்ளிடைப்பட்டிவண் மீண்டதென்னென்பார்

(இ-ள்.) கள்ளவிழ் - தேனொழுகுகின்ற, கோதையர் - மாலையையணிந்த மாதர், எறிந்த - வீசிய, கந்துகம் - பந்துகள், வள்ளல் - நளமகாராசனுடைய, மார்பு - மார்பினிடத்திலே, உற்று - பொருந்தி, எதிர் - எதிராக, மறிந்து - மறிபட்டு, வீழ்தலும் - வீழ்தலாலும், தள்ளரும் - தள்ளுதற்கரிய, அதிசயம் - ஆச்சரியத்தை, எய்தி - அடைந்து, தங்கயில் - தங்கள் தங்களுடைய கையிலே, வெள்ளிடைப்பட்டு - வெளியிடத்திற்பட்டு, இவண் - இவ்விடத்தில், மீண்டது - திரும்பியது, என்னென்பார் - என்னவென்று சொல்லுவார்கள், எ - று. (௫௪)

எதிர்முகமாயிருந்திருவர் பைந்துணர்ப்
புதுமலர் தொடுத்தலுவெட்டிப் புக்கவன்
கதுமெனவேகலுமறைப்பக்கன்னியர்
மதிமயக்குறமுகமறைத்ததென்னென்பார்.

(இ-ள்.) எதிர்முகமாயிருந்து - அபிமுகமாகவிருந்து, இருவர் - இரண்டுபேர், பைந்துணர் - பசிய பூங்கொத்துகளிலிருக்கின்ற, புதுமலர் - அன்றலர்ந்த மலரை, தொடுத்தலும் - கட்டலும், நடுவண் - அவருக்கிடையில், புக்கவன் - புகுந்தவன், கதுமென - வி

ரைந்து, ஏகலும் - போனவளவில், மறைப்ப - மறைக்க, கன்னியர் - அம்மாலை தொடுத்தமாதர்கள், மதி - புத்தி, மயக்குற - மயக்கத்தைப்பொருந்த, முகமறைத்தது - முகத்தைமறைத்துவிட்டது, என்னென்பார் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள், எ - று.

மறைத்தற்குக் காரணமில்லாதிருக்க மறைப்பைச்சொல்லுதலால் பிறிதாராய்ச்சியணி. (௫௫)

அண்ணறன் மார்பகத்தணிந்த பேரணி
மண்ணிய மணிவயின் வடிவுதோன்றலும்
கண்ணுறநோக்குவாள் கன்னிமாரொடும்
விண்ணிடையெனதுரு விளங்கலென்னென்பாள்.

(இ-ள்.) அண்ணறன் - நளமகாராசனுடைய, மார்பகத்து - மார்பினிடத்து, அணிந்த - தரித்த, பேர் - பெரிய, அணி - ஆபரணங்களிலுள்ள, மண்ணிய - தெளிந்த, மணிவயின் - மணியினிடத்தில், வடிவு - உருவமானது, தோன்றலும் - தெரிதலும், கண்ணுற - கண்ணிற்பொருந்த, நோக்குவாள் - பார்ப்பாளாகியவொருத்தி, கன்னிமாரொடும் - மாதர்களுடன், விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து, எனதுரு - எனதுவடிவம், விளங்கல் - பிரகாசித்தல், என்னென்பாள் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவாள், எ - று.

வடிவுதோன்றற்கு உரிய கண்ணாடி முதலியவையின் றி நிழலின் றோற்றஞ் சொல்லப்படுதலால் சிறப்புநிலையணி. (௫௬)

வெற்பினைத்தழீஇக்கெட விளங்குதோளினன்
பொற்பொளிர் பித்திகைப்புறத்திற்றோன்றலு
மற்புதமிதுவெனநோக்கியன்பினாற்
கற்புடைமகளிருநிலைகலங்கினார்.

(இ-ள்.) வெற்பினை - மலையினை, எழில் - அழகு, கெட - கெடும்படி, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, தோளினன் - தோளினையுடைய நளமகாராசனது, பொற்பு - அழகானது, ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, பித்திகைப்புறத்தில் - சுவர்த்தலத்தினிடத்து, தோன்றலும் - தோன்றலும், அற்புதமிதுவென - ஆச்சரியமிதுவென்று, நோக்கி - பார்த்து, அன்பினால் - ஆசையினால், கற்புடைமகளிரும் - கற்புடையமாதர்களும், நிலைகலங்கினார் - மயங்கினார்கள், எ - று.

உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. கற்புடைமகளிர்நிலை கலங்கலுண்டோவெனின்: அழகிற்சிறந்த ஆண்மக்களைக்காணின் உண்டாம். அது "தந்தையா யினும்விழைவிற் றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சார்ந்தானேனு, மைந்தரா யினுமிக்கும் வனப்புடையரெனிலவர் மேன மடநல்லார்தஞ் சிந்தைநடக் கிடமதனுஞ் சாம்பனமலர்க் கணைவேளிற் செவ்வியராய்த்தோன், பைந்தொடியா ரினிதமருமுவ ளகத்திற் றனிவருதல் பான்மையன்றே" இதனாலறிக. (௫௭)

இழைவளர்முலையினாரொருவனேர்பெறு
நிழலிவணோக்கினனெனவுநீளிடை
மொழிவனகேட்டனனெனவுமொய்ம்புறத்
தழுவினனென்னவுந்தம்மிற்கூறுவார்.

(இ-ள்.) இழை - ஆபரணத்தோடுகூடி, வளர் - வளர்கின்ற, முலையினார் - முலையையுடைய மாதர்கள், ஒருவன் - ஒரு ஆண்மகனுடைய, ஏர்பெறு - அழகைப்பெற்ற, நிழல் - நிழலை, இவண் - இவ்விடத்தில், நோக்கினனெனவும் - பார்த்தேனென்றும், நீளிடை - இந்நீண்டவிடத்தில், மொழிவன - பேசுவனவற்றை, கேட்டனனெனவும் - கேட்டேனென்றும், மொய்ம்புற - தோள்கள்பொருந்த, தழுவினனென்னவும் - தழுவினேனென்றும், தம்மில் - தங்களுக்குள்ளே, கூறுவார் - பேசிக்கொள்ளுவார்கள், எ-று. (௫௮)

இன்னிசையளிபயில்பொழிலினேந்தன்முன்
பொன்னவிர்முலைத்தமயந்திபோதலு
மன்னமுன்கூறியவற்றைநான்முதன்
முன்னுறுமுருவெனமுன்னினானரோ.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் வழியிற்கண்ட தமயந்தி
யோடு நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்
லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன் - இனிய, இசை - இசையைப்பாடும், அளி - வண்டுகள், பயில் - சஞ்சரிக்கின்ற, பொழிலின் - சோலையிடத்தில், ஏந்தல் - நளமகாராசன், முன் - தன்னெதிரே, பொன் - பொன்னையொத்த, அவிர் - பிரகாசியாநின்ற, முலை - முலையையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியானவள், போதலும் - வருதலும், அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது, முன்கூறிய - முன்சொல்லிய, அற்றைநான் முதல் - அன்றையநாள்முதலாக, முன்னுறும் - எதிரேதோன்றுகிற, உருவென - உருவெளித்தோற்றமென்று, முன்னினான் - நினைத்தான், எ-று. அரோ - அசை.

அன்னத்தின்சொல்லால் நாடோறும் காண்கின்ற தமயந்தியுருவெளித்தோற்றத்திற்கும், மெய்யாகக்கண்ட தமயந்திக்கும் அங்ஙனம் வேற்றுமைதோற்றாமை கூறப்படுதலால் மறைவணி. நாடோறுங் கண்டதுபொய்யாகவே யிக்காட்சியினு மிவ்வாறு மதியுண்டாயிற்றென்க. (௫௯)

மடவரலுருவெளிமன்னன்றோண்மிசை
யிடையறுவிழைவுடனென்றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப்பூந்தொடைசூட்டமேவிய
சுடரிலைவேலினன்றோளில்வீழ்ந்ததே.

(இ-ள்.) மடவரல் - தமயந்தியானவள், உருவெளி - உருவெளியாய்த்தோன்றிய, மன்னன் - நளமகாராஜனுடைய, தோண்மிசை - தோளின்மேல், இடையறு - இடைவிடாத, விழைவுடன் -

ஆசையுடனே, என்றும் - என்றைக்கும், சூட்டல்போல - சூட்டுதல்போல, மிடை - நெருங்கிய, மலர்-மலராற்றொடுத்த, பூந்தொடை-பூமாலையை, சூட்ட - தரிக்க, மேவிய-அங்கிருக்கின்ற, சுடர் - காந்திபொருந்திய, இலைவேலினன் - இலைபோன்ற வேற்படையையுடைய நளமகாராசனுடைய, தோளில் - புயங்களில், வீழ்ந்தது - விழுந்தது, எ-று. (௬௰)

உருவெளியாகயான்கண்டவொண்ணுதன்
மருமலர்மாலிகைவனைந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணினனவளுஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலனெனத்தெருமந்தாளரோ.

(இ-ள்.) உருவெளியாக - உருவெளித்தோற்றமாக, யான்கண்ட - என்னாற்காணப்பட்ட, ஒண்ணுதல் - ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தமயந்தியானவள், மருமலர்மாலிகை - வாசனைபொருந்திய பூமாலையை, வனைந்ததென்னென - சூட்டியதென்ன காரணமென்று, அரசனும் - நளமகாராசனும், எண்ணினன் - நினைத்தான், அவளும் - அத்தமயந்தியும், சூட்டிய - தரித்த, தெரியல் - மாலையை, காண்கிலனென - கண்டிலேனென்று, தெருமந்தாள் - மனஞ்சுழன்றாள், எ-று.

நளன் நாடோறுங் கண்டவிடத்தில்லாமலிப்போது சூடியது புதுமையாதலால் இது என்னவென வியந்தான். தமயந்தியும் நாடோறுஞ்சூடிய மாலைதெரிய இதுமாத்திரமறைதலால் என்னமாயமென்று திகைத்திட்டாளென்க. (௬௧)

முருகவிழ்குழலிழையினையுமுன்னுறு
முருவெளியெனவிறையுவந்துபுல்லினா
னரிவையுமன்னவாறெண்ணியாங்கெதிர்
புரவலன்மார்புறப்புல்லினாளரோ.

(இ-ள்.) முருகவிழ் - வாசனைவீசுகின்ற, குழலிழையினையும் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியையும், முன்னுறும் - முன்னேதோன்றுகின்ற, உருவெளியென - உருவெளித்தோற்றமென்று, இறை - நளமகாராசன், உவந்து - மகிழ்ச்சியையடைந்து, புல்லினான் - தழுவினான், அரிவையும் - தமயந்தியும், அன்னவாறு - அந்தப்பிரகாரம், எண்ணி - நினைத்து, ஆங்கு - அவ்விடத்திலே, எதிர் - எதிரே, புரவலன் - அரசனுடைய, மார்புற - மார்புபொருந்த, புல்லினாள் - தழுவினாள், எ-று.

தமயந்தியை யுண்மையாகக் கண்ட நளன் உருவெளியென மயங்கினானென்றும் அவ்வாறின்றி உருவெளியாகக்கண்ட தமயந்தியானவள் நளனை உண்மையென்றுணர்ந்து புல்லினாளென்றுங்கொள்க. தெய்வவரத்தினு லேவனுருவையுடையளாகலின் ஒருவர்க்கொருவர் மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி. (௬௨)

சொல்லருமின்பமீதூரத்தோன்றலும்
புல்லுவிட்டவ்வுருப்பொலிவுநோக்கினான்
மெல்லியலவ்வுருவிழியிற்காண்குறா
தல்லலுற்றணிவளையங்கைநீக்கினாள்.

(இ-ள்.) சொல்லரும் - சொல்லுதற்கரிய, இன்பம் - இன்பமானது, மீதூர - அதிகரிக்க, தோன்றலும் - நளனும், புல்லுவிட்டு - தழுவுதலைநீக்கி, அவ்வுரு - அந்தவடிவினுடைய, பொலிவு - காந்தியை, நோக்கினான் - பார்த்தான்; மெல்லியல் - தமயந்தியானவள், அவ்வுரு - அந்தவடிவத்தை, விழியில் - கண்ணினால், காண்குறாது - காணாதவளாகி, அல்லலுற்று - பயத்தையடைந்து, அணிவளை - அழகிய வளையலையணிந்த, அங்கை - அழகியகையை, நீக்கினாள் - விடுத்தாள், எ-று.

மாதர்கட்கு அச்சம் உரியகுணமாதலின் உருவு கண்ணிற்றோன்றாது கையிலகப்பட்டமையா லிவ்வாறு வெருவி விடுத்தனளென்க. ()

பொன்னடிப்பூஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
யின்னரிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பெழ
மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெனத்
தன்னமர்கோயிலுட்டையலெய்தினாள்.

[இனி ஒவ்வொருபாட்டா லவ்விருவர்செய்கையும் வெவ்வேறுசொல்லல்.]

(இ-ள்.) பொன் - பொன்னினாற்செய்த, அடிப்பூஞ்சிலம்பு - பாதத்திலணிந்த அழகிய சிலம்புகள், ஒலிப்ப - ஒலித்தலைச்செய்ய, மேகலை - மேகலையிலிருக்கின்ற, இன் - இனிய, அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய, கிண்கிணி - சதங்கைகள், இகலி - ஒன்றோடொன்று தாக்கப்பட்டு, ஆர்ப்பெழ - ஒலியெழும்ப, மின் - மின்னல், நடைகற்பதுபோன்று - நடத்தலைக்கற்பதொத்து, மெல்லென - மிருதுவாக, தன் - தன்னுடைய, அமர் - அமர்கின்ற, கோயிலுள் - கன்னிமாடத்தில், தையல் - தமயந்தியானவள், எய்தினாள் - அடைந்தாள், எ-று. தற்குறிப்பணி. (௬௪)

கருந்தடங்கண்ணியைக்கையிற்புல்லியும்
பொருந்தியவுருவெளியென்றுபோக்கிநல்
லருந்தனம்பெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினான்.

(இ-ள்.) கரும் - கரிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண்ணியை - கண்களையுடைய தமயந்தியை, கையிற்புல்லியும் - கையினாலே தழுவியும், பொருந்திய - பொருந்தப்பெற்ற, உருவெளியென்று - உருவெளித்தோற்றமென்று, போக்கி - விட்டு, நல் - நல்ல, அருந்தனம் - அரியதிரவியத்தை, பெற்று - எளிதிற்பெற்று, இழந்தாரில் - இழந்தவர்களைப்போல, ஐயனும் - நளமகாராஜனும், வருந்தி -

வருத்தமடைந்து, வெந்துயரொடு - வெவ்விய துன்பத்துடன், மதிமயங்கினான் - புத்திமயங்கினான், எ-று.

பின் நடக்கைகளால் நளன் மெய்த்தமயந்தியென்றறிந்து வருந்தினனென்க. அருந்தனம் பெற்றிழந்தாரில் என்றமையால் உவமையணி. (௬௫)

பாணிகர்வண்டினம்பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறநிவந்தசெய்குன்றுந்தேடியுங்
காணலனாகியகளிநல்யானையான்
மாணிழையுறைதருமாடமெய்தினான்.

[நளன் கன்னிமாடத்தடைதல்.]

(இ-ள்.) பாண் - இசைப்பாட்டுக்கு, நிகர் - நிகராக, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், பாடும் - பாடுகின்ற, சோலையும் - சோலையிடத்திலும், சேண் - ஆகாயத்தில், உற - பொருந்த, நிவந்த - உயர்ந்த, செய்குன்றும் - கட்டுமலையினிடத்திலும், தேடியும் - தேடுதல்செய்தும், காணலனாகிய - காணாதவனாகிய, களிநல்யானையான் - நளமகாராஜாவானவன், மாணிழை - தமயந்தி, உறைதரும் - வசிக்கின்ற, மாடம் - கன்னிமாடத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான், எ-று.

இவ்வளவுகாலமிவ்விடந்தோறும் தேடியறியாத நளன் தமயந்திசென்ற நெறிபற்றி யவளுறையுமிடத்துச் சென்றானென்க. மாணிழை - ஆகுபெயர். (௬௬)

மின்னிடையரம்பையர்குழாத்துண்மேவிய
வன்னமென்னடையயிராணியாமெனு
நன்னுதன்மடந்தையர்நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்பநோக்கினான்.

[தமயந்திக்காட்சி.]

(இ-ள்.) மின் - மின்னலையொத்த, இடை - இடையையுடைய, அரம்பையர்குழாத்துள் - தெய்வமாதருடைய கூட்டத்துள், மேவிய - பொருந்திய, அன்னம் - அன்னநடைபோன்ற, மெல் - மெல்லிய, நடை - நடையையுடைய, அயிராணியாமெனு - இந்திராணியாமென்றுசொல்லும்படி, நல் - நல்ல, நுதல் - புருவத்தையுடைய, மடந்தையர் - மாதர்களுடைய, நாப்பண் - நடுவே, இன் - இனிய, நகை - புன்சிரிப்பையுடைய, கன்னி - தமயந்தியானவள், வீற்றிருத்தல் - வீற்றிருத்தலை, கண்களிப்ப - கண்களிக்க, நோக்கினான் - பார்த்தான், எ-று.

அயிராணியாமெனவென்றமையால் உவமையணி. (௬௭)

மண்டமர்கடந்தவேனளன்வந்தானெனத்
தொண்டைவாய்மடந்தையர்நாளுஞ்சொல்லுவ
பண்டருமொழிக்கிளிபயின்றுகூறலுங்
கண்டதோவிஃதெனக்காளையெண்ணினான்.

[தன்னுளத்தையுறல்.]

(இ-ள்.) மண்டு - நெருங்கிய, அமர் - போரை, கடந்த - வென்ற, வேல் - வேற்படையையுடைய, நளன்வந்தானென - நளமகாராசன் வந்தானென்று, தொண்டைவாய் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய, மடந்தையர் - மாதர்கள், நாளும் - நாடோறும், சொல்வன - சொல்வனவற்றை, பண்தரும்மொழி - இசையோடு பொருந்திய மொழிகளைப்பேசுகின்ற, கிளி - கிளிப்பிள்ளை, பயின்றுபழகி, கூறலும் - சொன்னவளவில், இஃது - இந்தக்கிளிப்பிள்ளை, கண்டதேகொல் - பார்த்ததோவென்று, காளை - நளமகாராஜன், எண்ணினான் - நினைந்தான், எ-று.

தமயந்தி வருந்துங்காலத்து அதுதீர்ந்து மனங்களிக்க நளன் வந்தானென்று தோழிகள் சொல்லுஞ்சொற்களைக்கேட்டு அவள் கையிலிருக்குங் கிளிப்பிள்ளை சொல்லுவதாகவிவ்வாறு கூறிற்று. தெய்வவரத்தால் மறைந்துவந்த நம்மையிது எவ்வாறுகண்டதென்று சிந்தித்தானென்க. யார் எதையுரைப்பினும் குற்றமுடையோர் தம்மையாமென்று எண்ணுவரென்பது கருத்து. தன்மைநவிற்சியணி.

ஒருத்தியானளனென விருப்பவுள்ளுறும்
விருப்பினுலொருத்தியான்வீமன்மாதென
மருக்கமழ்பூந்தொடைசூட்டமன்னவன்
பொருப்புறழ்தடம்புயம்புளகம்பூத்தவே.

[இனி இரண்டுபாட்டால் நளன் மகிழ்ச்சியடைதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) உள்ளுறும் - உள்ளேயிருக்கின்ற, விருப்பினுல் - ஆசையினும், யானளனென - நான் நளமகாராசனென்று, ஒருத்தியிருப்ப - ஒருமங்கையிருக்க, ஒருத்தி - ஒருமங்கையானவள், யான் - நான், வீமன்மாதென - தமயந்தியென்றுசொல்லி, மருக்கமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற, பூந்தொடை - மலர்மாலையை, சூட்ட - தரிக்க, மன்னவன் - நளமகாராஜனுடைய, பொருப்புறழ் - மலையையொத்த, தடம் - பருத்த, புயம் - தோள்களானவை, புளகம்பூத்த - மயிர்க்குச்செறிந்தன, எ-று.

நளனுக்கே தமயந்தி மாலைசூடுதற்குச் சந்தேகமில்லையென்பது தெளிவாயும் அவனுக்கே சூட்டவேண்டுமென்கிற ஆர்வத்தாலும் அவ்வார்வ முற்றுப்பெறாததனையும்பொறுக்கமாட்டாத மங்கையர் தமக்குள்ளே அவ்வாறுசெய்தேனு நோக்குவோமெனு மன்பால் நாடோறுஞ்செய்துவருகையில் அன்றுஞ்செய்தனராக அதுகண்ட அவனுக்குத் தன்னிடத்து ஆர்வம்வைத்ததைத்தெரிந்து தனக்கேமாலைசூடுவாளென்னுந்தேற்றத்தால் தோள்கள்புளகம்பூத்தனவென்க.

மலர்ந்தசெந்தாழைமென்மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழையுகிரினலெழுதுபாசுர

நலம்பெறக்காண்டலுநண்ணலார்புக
ழுலம்பொருதோளினனுவகையெய்தினான்.

(இ-ள்.) மலர்ந்த - விரிந்த, செந்தாழைமென்மடலின்மேல் - சிவந்த தாழையினுடைய மெல்லிய விதழின்மேல், தனக்கு - தனக்கு, இலங்கிழை - தமயந்தியானவள், உகிரினால் - நகத்தினாலே, எழுது - எழுதப்பட்ட, பாசுரம் - செய்யுளை, நலம்பெற - நன்மைபெற, காண்டலும் - பார்த்தவளவில், நண்ணலார் - பகைவரால், புகழ் - புகழப்பட்ட, உலம் - திரள்கல்லை, பொரு - ஒத்த, தோளினன் - தோள்களையுடைய நளமகாராசன், உவகை - சந்தோஷத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான், எ-று.

தமயந்தி நாடோறுந் தன்னுடைய வருத்தத்தை எழுதிக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற அன்புடையவளாயிருந்துஞ் சில இடையூறுகளால் ஒத்துக்கொள்ளாமையால் அவ்வன்பையொருவாறு நிறைவேற்றப்பொருட்டுத் தாழைமடலிலே தனக்கெழுதிக்கிடந்த செய்யுளைக்கண்டு நளன் மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்க. (எo)

செழுமணிப்பித்திகைத்தலத்திற்றீதறு
மழவிடையனையவன்வடிவந்தோன்றலும்
கழையமைதோளினார்காளைபேரெழி
லெழுதியவுருவிலொன்றெனவெண்ணினார்.

[நளனிழல்வடிவால் மாதர்மனம் பேதியாமை.]

(இ-ள்.) செழுமணி - செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்த, பித்திகைத்தலத்தில் - சுவர்த்தலத்தில், தீதறு - குற்றமற்ற, மழ - இளமைபொருந்திய, விடையனையவன் - இடபத்தையொத்த நளமகாராசனுடைய, வடிவம் - உருவம், தோன்றலும் - தெரிந்தவளவில், கழை - மூங்கில்போல, அமை - பொருந்திய, தோளினார் - தோள்களையுடையமாதர்கள், காளை - நளமகாராசனுடைய, பேர் - பெரிய, எழில் - அழகை, எழுதிய - தம்மாலெழுதப்பட்ட, உருவில் - வடிவத்தில், ஒன்றென - ஒருவடிவென்று, எண்ணினார் - நினைத்தார்கள், எ-று.

மந்திரத்தால் நளன் மறைந்திருப்பினும் அவன் வடிவந்தோன்றுமாகையால் அதைச் சுவர்த்தலத்திற்கண்ட மங்கையர் அந்தப்புரத்தில் ஒருவன் வந்தனனென்று நினைப்பு அனுத்துணையுமின்றித் தமயந்திமுதலிய தாங்கள் பார்க்கும்பொருட்டுச் சித்திரித்திருக்கும் நளவடிவங்களிலே இவனையும் ஒன்றெனமதித்திருந்தனரென்க. ஆதலால் நளன்வடிவு கட்டழகுள்ளதன்றி அவ்வாறு சித்திரித்தலும் அருமையென்பது கருத்து. அவ்விடத்துச் சித்திரத்தோடு நளனுடைய நிழலுக்கு வேற்றுமையின்மை கூறப்பட்டமையால் பொதுமையணி. (எக)

நாமவேல்வலதுயர்நளனுக்காங்கமர்
வாமமேகலையினர்நடுவணவைகுவா
டாமமார்குழற்றமயந்தியென்றவள்
காமருபேரெழில்காட்டுகின்றதே.

[அழகினும் தமயந்திதன்னைத் தெரித்தல்.]

(இ-ள்.) நாமம் - அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேல் - வேற்படையால், வலதுயர் - வெற்றிமிகுந்த, நளனுக்கு - நளமகாராசனுக்கு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அமர் - அமர்ந்த, வாமம் - அழகிய, மேகலையினா - மேகலாபரணத்தையுடைய மகளிருடைய, நடுவண்-நடுவே, வைகுவாள் - இருப்பவள், தாமம் - மாலைகள், ஆர் - நிறைந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, தமயந்தியென்று - தமயந்தியென்னும் பெயரையுடையவளென்று, அவள் - அவளுடைய, காமர் - ஒளிபொருந்திய, பேர் - பெரிய, எழில் - அழகானது, காட்டுகின்றது - காண்பிக்கின்றது. (எஉ)

ஏதமில்குணத்திறனிளையாளுககுதன்
டாதவிழ்பூங்குழற்றையல்பாற்றம
தாதரம்பெருகியவமாரேவிய
தூதியர்செய்திறஞ்சொல்லுவாமரோ.

[இது கவிக்கூற்று.]

(இ-ள்.) ஏதமில் - குற்றமற்ற, குணத்திறன் - குணத்தையுடைய நளமகாராசன், இளையாளுக - இத்தன்மையையுடையவனுக்கு, தான் - ஒப்பமாகிய, தாது - மகரந்தப்பொடிகள், அவிழ் - உதிர்கின்ற, பூ - மலரையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, தையல்பால் - தமயந்தியிடத்தில், தமது - தம்முடைய, ஆதரம் - ஆசையானது, பெருகிய - மிகுந்த, அமரர் - தேவர்களால், ஏவிய - ஏவப்பட்ட, தூதியர் - தூதிகள், செய்திறம் - செய்தவகையை, சொல்லுவாம் - சொல்லுவாம்; எ-று. அரோ - அசை. (எங)

அமரர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காளமரலங்கன்மாலைக்கடவுளர்விடுப்பவந்த
பாலலங்கடந்தநிற்சொற்பனைமுலைப்பாவைநல்லா
ரூனெறுபழுதிசெய்த்தோருயிர்த்தவெம்புலவுநாறு
மானவேல்வீமனீன்றவணிழைதனையினிதுகண்டார்.

[இனிப்படு வெருபாட்டால் இந்திரன்முதலிய நால்வரா
லேவப்பட்ட தூதிகள் தமயந்தியோடுபேசி •
மீளுதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) கான் - வாசனை, அமர் - பொருந்திய, அலங்கல் - அசையாநின்ற, மாலை - மாலையையுடைய, கடவுளர் - தேவர்களால், விடுப்ப - அனுப்பப்பட்டு, வந்த - வந்த, பால் - பாலினுடைய, நல

ம் - தன்மையை, கடந்த - வென்ற, நிற்-நித்திப்பொருந்திய, சொல் - சொல்லையும், பனை - பருத்த, முலை - முலையையுமுடைய, பாவைநல்லார் - பாவைபோதுமிருக்கின்றமாதர், ஊனெறும் - மாமிசத்துடன், பழுதி - பழுதுதல்செய்து, இசைத்தோருயிர்த்து - உயிரத்தையுமிழ்ந்து, வெம் - வெம்மைபொருந்திய, புலவு - புலானாற்றம், நாறு - நாறுகின்ற, மான - ஒப்பற்ற, வேல் - வேற்படையையுடைய, வீமனீன்ற - வீமராசன்பெற்ற, வணிழையை - தமயந்தியை, இனிது - இனிதாக, கண்டார் - கண்டார்கள், எ-று. (எச)

பொருவருவனப்பின்மிக்கபுலோமசைமுதல்வராய
வரிவிழிக்குமுதச்செய்வாய்வானவர்மகளிர்தாமித் [ன்று
தெரியிழைசெவ்விநோக்கிற்சேணிடைப்பொலிந்துதோ
யிரவிமுன்மதியமாவரெனவுளத்தெண்ணினாரால்.

(இ-ள்.) பொருவரு - ஒப்புச்சொல்லுதற்கரிய, வனப்பின் - அழகினாலே, மிக்க - மிகுந்த, புலோமசைமுதல்வராய-இந்திராணிமுதலியவராகிய, வரி - இரேகைகளையுடைய, விழி - கண்களையும், குமுதச்செவ்வாய் - அல்லிமலர்போன்ற சிவந்தவாயினையுமுடைய, வானவர்மகளிர் - தெய்வமாதர், இத்தெரியிழை - இந்தத்தமயந்தியினுடைய, செவ்வி - அழகை, நோக்கில் - பார்த்தால், சேணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து, பொலிந்து - பிரகாசித்து, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, இரவிமுன் - சூரியன்முன்னே, மதியமாவரென்று - சந்திரன்போலாவரென்று, உளத்து-மனத்திலே, எண்ணினார் - (தூதியர்) சிந்தித்தார்கள், எ-று. தாம் - ஆல் - அசைகள்.

தெய்வமாதரிற்சிறந்த இந்திராணிமுதலான மங்கையரும் இவளழகைநோக்கில் தாமழகுடையோமென்னுஞ் செருக்கையொழிவார்களென்பது கருத்து. (எரு)

எய்தியமகளிர்தம்மிலிமையவர்தலைவன்றூதி [ய்
யையரிநெடுங்கட்செவ்வாயணங்கிற்குமணங்குபோல்வா
கொய்துணர்த்தருவினீழற்கோமகன்பணியாற்போந்த
செய்திநீகேட்டியென்றுசீறடிவணங்கிச்சொல்வாள்.

(இ-ள்.) எய்திய - அடைந்த, மகளிர் தம்மில் - தூதியர் நால்வருள், இமையவர்தலைவன் - இந்திரனுடைய, தூதி - தூதியானவள், ஐ - அழகிய, அரி - இரேகைகளையுடைய, நெடுங்கண் - நெடியகண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய, அணங்கிற்கும் - தெய்வமங்கைக்கும், அணங்குபோல்வாய் - தெய்வமாதையொத்த தமயந்தியே! கொய் - கொய்கின்ற, துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய, தருவினீழல் - ஐந்தருவினிழலிலிருக்கின்ற, கோமகன் - இந்திரனுடைய, பணியால் - ஏவலினாலே, போந்த - வந்த, செய்தி - செய்தியை, நீகேட்டியென்று - நீகேட்பாயாகவென்று, சீறடி - சிறியபாதங்களை, வணங்கி - வணங்குதல்செய்து, சொல்வாள் - சொல்வாள், எ-று.

தான் தெய்வமங்கையாயிருந்தும் தன்னிறைவனுக்குத் தலைவியாகக் குலிக்கத் தகுதியாகவந்தமையால் தமயந்தியினிடத்து அவனுக்கு வணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. (௭௬)

இருவிசும்பொருகோலோச்சியேதிலர்க்கடந்துதேவர்
பரவிநின்றிறைஞ்சநாளும்பனிமலர்த்தருவினிழ
லரியணைப்புறத்துவைகுமண்ணலுக்கமிர்தமன்னா
யுருவிலானொருவன்செய்யுமுறுபகைகாத்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) இரு - பெரிய, விசும்பு - வானுலகை, ஒருகோலோச்சி - ஒருசெங்கோல்செலுத்தி, ஏதிலர் - சத்துருக்களை, கடந்து - வென்று, தேவர் - தேவர்கள், பரவிநின்று - துதிசெய்துநின்று, இறைஞ்ச - வணங்க, நாளும் - நாடோறும், பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர் - மலரானிறைந்த, தருவினிழல் - [illegible]தருவினிழலில், அரியணைப்புறத்து - சிங்காதனத்தினிடத்து, வைகும் - தங்கிய, அண்ணலுக்கு - இந்திரனுக்கு, அமிர்தமன்னாய் - அமிர்தத்தையொப்பாளே! உருவிலான் - வடிவமில்லாதவனாகிய, ஒருவன் - மன்மதனென்பவன், செய்யும் - செய்கின்ற, உறு - மிகுந்த, பகை - பகைமையினின்று, காத்தல்வேண்டும் - (நீ) காக்கவேண்டும், எ - று.

இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் அதிதமயந்தியைவேண்டிக்கோடல். இருவிசும்பென்றதனால் பொன்னுலகென்பதும், ஒருகோலோச்சியென்றதனால் பொதுவறப்புரப்பவனென்பதும், ஏதிலர்க்கடந்தென்றதனால் வீரனென்பதும், தேவரிறைஞ்சவென்றதனால் அவரினுஞ் சிறந்தோனென்பதும், தருவினிழலென்றதனால் மிகுந்த செல்வமுடையோனென்பதும், அரியணைப்புறத்தென்றதனால் அரசுசெய்பவனென்பதும், அண்ணலென்றதனால் பெருமையிற்சிறந்தோனென்பதும் கருத்தாகப்பெற்றாம்:—இந்திரனை மணம்புரிவாயென்பது வாக்கி உருவிலான்செய்யும் பகை யொழித்தல்வேண்டும் என்னும் வாக்கியத்தாற் பெறப்படுதலால் பிறிதுமொழிதலணி. (௭௭)

எம்மிறை யிளவற்காக விருங்கடல் கடைந்து வாசச்,
செம்மலர்த் திருவை யீந்த தேவர் வாசவற்கு மின்னும்,
கைம்மலர் வருந்தவிக்குக் கடல்கடைந் துழலா வண்ண
ம், பொம்மல்வெம் முலையாயன்னோற் கின்னருள் புரிதல்
வேண்டும்.

(இ-ள்.) எம்மிறை - எங்களரசனுடைய, இளவற்காக - உபேந்திரனுக்காக, இரும்-பெரிய, கடல்கடைந்து-பாற்கடலைக்கடைந்து, வாசம் - வாசனைபொருந்திய, செம்மலர்த்திருவை - செந்தாமரைமலரிலிருக்கின்ற திருமகளை, ஈந்த - தந்த, தேவர் - தேவர்கள், வாசவற்கும் - இந்திரனுக்கும், இன்னும் - இன்னமும், கைம்மலர்வருந்த - கைகளாகியமலர்கள்வருந்த, இக்குக்கடல்கடைந்து - கருப்பிரதக்கடலைக்கடைந்து, உழலாவண்ணம் - அலையாதவிதம், பொம்மல்-பொலிவினையுடைய, வெம் - விரும்பத்தக்கவாகிய, முலையாய் -

முலைகளையுடையதமயந்தியே! அன்னோற்கு - அவ்விந்திரனுக்கு, இன்னருள் - இனியவருளை, புரிதல்வேண்டும் - (நீ -) செய்தல்வேண்டும், எ - று.

இங்கு இளவலென்பது இந்திரனுக்குச் சயந்தருவதற்காக அவன் தம்பியாயவதரித்த உபேந்திரனாயிருக்கின்ற திருமாலையெனக்கொள்க. தேவர்க்கு இம்முயற்சியில்லாதிருக்கவும் அவர்க்குளதாகக்கூறலால் உயர்வுநவிற்சியணி. (௭௮)

மாயிருஞாலந்தன்னின்மகப்பலவியற்றிப்பெற்ற
மீயுயர்பசும்பொனாட்டின்மேதகுசெல்வமெல்லா
மேயினநின்பாலன்றேயிமையவர்க்கிறைவன்பானின்
சேயரிக்கடைக்கணோக்கஞ்சிறிதருள்புரியின்மாதே.

(இ - ள்.) மா - மகத்தாகிய, இரு - பெரிய, ஞாலந்தன்னின் - பூமியிலே, மகப்பலவியற்றி - பலவேள்விசெய்து, பெற்ற - பெற்றுக்கொண்ட, மீ - மேலாக, உயர் - உயர்ந்த, பசு-பசுமைபொருந்திய, பொன்னாட்டின் - பொன்னுலகத்தில், மேதகு - மேன்மைபொருந்திய, செல்வமெல்லாம் - பாக்கியமெல்லாம், நின்பால் - உன்னிடத்தில், மேயினவன்றே-பொருந்தியனவல்லவா, இமையவர்க்கிறைவன்பால் - இந்திரனிடத்தில், நின் - உன்னுடைய, சேயரி - செவ்வரிபரந்த, கடைக்கணோக்கம்-கடைக்கண்பார்வையானது, சிறிது-கொஞ்சம், அருள்புரியின் - அருள்செய்தால், எ - று.

செல்வமாவன மூவுலகாட்சி கற்பகமுதலியஐந்தருக்கள் காமதேனு சிந்தாமணி சங்கநிதி பதுமநிதி பொன்னுலகம் அமராவதி வைசயந்தமாளிகை ஐராவதயானை உச்சைச்சிரவக்குதிரை சுதர்மசபை நந்தனவனம் அமிர்தம் தேவர் அரம்பையர் இவைமுதலியனவாம். செல்வத்திற்கும் அருட்கும் மாற்றிக்கோடல் சொல்லப்பட்டமையால் மாற்றுநிலையணி. (௭௯)

மண்ணினிற் சிறந்துவாழு மன்பதைத் தொகுதி த
ன்னில், எண்ணிடிற் சிறந்தாரன்றோ வியக்கரவ் வியக்கர்
தம்மில், விண்ணவர் சிறந்தாரன்றோ விண்ணவர் தமையு
மாளு, மண்ணலின் னேவல்கேட்டி னதனினுஞ் சிறந்த
துண்டோ.

(இ-ள்.) மண்ணினில் - பூவுலகத்தில், சிறக்க - சிறப்பைப்பொருந்தி, வாழும் - வாழ்கின்ற, மன்பதைத்தொகுதிதன்னில் - மக்கட்கூட்டத்துக்குள், எண்ணிடில் - நினைக்குமிடத்தில், இயக்கர் - இயக்கராமவர்கள், சிறந்தாரன்றோ - சிறந்தவர்களல்லவா, அவ்வியக்கர்தம்மில் - அந்தவியக்கருக்குள்ளே, விண்ணவர் - தேவர்கள், சிறந்தாரன்றோ - சிறப்பைப்பொருந்தினவர்களல்லவா, விண்ணவர்தமையுமாளும் - அத்தேவர்களையுமாட்சிசெய்கின்ற, அண்ணல் - இந்திரனென்பவன், நின்னேவல்கேட்பின் - உன்னுடையவேவற்றொழிலைக்

கேட்பாளுயின், அதனினும் - அதைக்காட்டிலும், சிறந்தது - சிறப்பையுடையது, உண்டோ - ஒருபொருளுண்டோ (இல்லை,) எ - று.

மேன்மேலும் சிறப்பைச்சொல்லுதலால் மேன்மே லுயர்ச்சியணி. (௮௦)

தாதொடுநறவுநாற்றுந் தருநிழலினிதுவைகு
மேதருநிதியுமாவும் வேட்டனவுவந்துநல்க
வேதமிலரம்பைமாதர் முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழுமமரர்யாரு நிற்றொழப்பணித்தியென்றாள்.

(இ - ள்.) தாதொடு - மகரந்தப்பொடியோடு, நறவு - தேனையும், நாற்றும் - தூற்றுகின்ற, தருநிழல் - ஐந்தருநிழலில், இனிது - இனிதாக, வைகும் - தங்கிய, மேதரு - மேன்மைபொருந்திய, நிதியும் - சங்கநிதிபதுமநிதிகளும், ஆவும் - காமதேனுவும், வேட்டன - விரும்பியவைகளை, உவந்து - மகிழ்ந்து, நல்க - கொடுக்க, ஏதமில் - குற்றமில்லாத, அரம்பைமாதர் - தெய்வமடவார்கள், முறைமுறை - வரிசைவரிசையாக, ஏவல்கேட்ப - ஏவற்றொழிலைக்கேட்க, நீதொழும் - நீவணங்குகின்ற, அமரர்யாரும் - தேவர்கள்யாரும், நிற்றொழ - நின்னைவணங்க, பணித்தியென்றாள் - சொல்லென்றாள், எ - று. (௮௧)

இனையனவுரைத்தலோடும் யாவர்தமுளமுந்தேறும்
பனிபெருவிசும்பிற்றேவர் பரவவீற்றிருக்கும்வேந்தன்
மனநிலையுணரான்போலு மழைமதர்நெடுங்கணல்லா
யுனைவிரைந்திவண்யாதூதுவிடுத்ததென்னுரைத்தியென்றான்.

[இனி யிரண்டுபாட்டால் தமயந்தி இந்திரன்றூதிற்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) இனையன - இத்தன்மையவாகிய சொற்களை, உரைத்தலோடும் - சொன்னமாத்திரத்தில், யாவர்தம் - எவர்களுடைய, உளமும் - மனமும், தேறும் - தெரியாநின்ற, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, பெரு - பெரிய, விசும்பில் - தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற, தேவர் - தேவர்கள், பரவ - வணங்க, வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற, வேந்தன் - இந்திரனென்பவன், என்மனநிலை - என்மனத்திலிலையை, உணரான்போலும் - தெரியாதவன்போல, மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - மதர்த்த, நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய, நல்லாய் - அழகியே! உனை - உன்னை, விரைந்து - சீக்கிரமாக, இவண் - இவ்விடத்தில், தூதுவிடுத்தது - தூதாகவனுப்பியது, என - யாதுகாரணமாக, உரைத்தியென்று - சொல்லென்று, எ - று.

அறியான்போலுமென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (௮௨)

என்னுளத் தென்றுநீங்கா திருப்பவ னளனே யாகும், பொன்னகர்க் கிறைவன்றன்பாற் பொருந்துதி யென்னுந் தூதுக், கன்னவ னியையுங் கொல்லோ வெனமறை

ந் தயலே நிற்கு, மன்னவன் மகிழ்ச்சிகூர மடவர லினிது சொன்னாள்.

(இ-ள்.) என்னுளத்து - என்னுடையமனத்தில், என்றும் - எந்நாளும், நீங்காதிருப்பவன் - பிரியாமனிலைநிற்பவன், நளனேயாகும் - நளமகாராசனேயாகும்; பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்பால்-இந்திரனிடத்து, பொருந்துதி - நீ பொருந்தக்கடவாய், என்னுந்தூதுக்கு - என்றுசொல்லுந் தூதுக்கு, அன்னவன் - அந்த நளமகாராசன், இயையுங்கொல்லோவென - சம்மதிப்பானோவென்று, மறைந்து - ஒளித்து, அயலேநிற்கும் - பக்கத்திலேநிற்கின்ற, மன்னவன் - அரசன், மகிழ்ச்சிகூர - மகிழ்ச்சிமிக, மடவரல் - தமயந்தி, இனிது - இனிதாக, சொன்னாள் - சொல்லினாள், எ-று.

அன்னவ னியைதலாவது-தான் காணியாகக்கொண்ட மனத்தைவிட்டு நீங்குதல். அவ்வரசனாவது என்னிடத்துவெறுத்து நீங்கல்வேண்டும், யானாவது அவனைவெறுத்து நீக்கல்வேண்டும், இருவரும் ஒத்திருக்கும்போது அவ்விடத்தை விரும்பத்தகாதென்றதாயிற்று. ஆயின் ஓரிடத்தில் இருவர் எப்படியிருக்கலாமென்பது கருத்து. சுபாவத்திற் சொல்லுந்தமயந்தியி னுரையைக்கேட்டமையால்நளனுக்கு மிக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்றென்க. (௮௩)

கோற்றொடி நளன்மேலுற்ற காதலைக் குறித்து நோக்கி, மாற்றுத லரிதென் றெண்ணி வாசவன் றூதியேக, வாற்றல்வா சவற்கு நேரா வணங்கெவர்க் கியையுமென்னுந், தேற்றமோ டுரையார் மற்றைத் தேவர்தூ தியரும் போனார்.

(இ-ள்.) கோற்றொடி - தமயந்தியானவள், நளன்மேல் - நளனிடத்தில், உற்ற - வைத்த, காதலை - ஆசையை, குறித்துநோக்கி - குறித்துப்பார்த்து, மாற்றுதல் - அதனைநீக்குதல், அரிதென்று - அரிதாகுமென்று, எண்ணி - நினைத்து, வாசவன்றூதி - இந்திரனுடையதூதி, ஏக - தன்னிடத்துக்குச்செல்ல, ஆற்றல் - வலிமைபெற்ற, வாசவற்கும் - இந்திரனுக்கும், நேரா - உடன்படாத, அணங்கு - தமயந்தி, எவர்க்கு - யாவர்கட்கு, இயையுமென்னும் - சம்மதிப்பா (ளொருவருக்குஞ்சம்மதியா) ளென்கின்ற, தேற்றமோடு - தெளிவுடனே, உரையார் - பேசாதவர்களாய், மற்றைத்தேவர்தூதியரும் - மற்றைத் தேவர்கள்விடுத்த தூதிகளும், போனார் - சென்றார்கள், எ-று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சம். தமயந்தி பூவுலகமடந்தையாயினும் நம்மினுமிக்க கலைகளின் பயிற்சியுடையவளாகையால் அவளை நமதுசொல்லால் மடக்கி இந்திரனுக்குத் துணைவியாக்குவது அசாத்தியமென்று இந்திரன்றூதிநீங்கினளென்க. அப்படிப்பட்டசம்பத்துக்களையும் போகத்தையும் வலிமையையும் சிறப்பையுமுடைய இந்திரனுக்குச் சம்மதியாதவள் நம்மிறைவர்க்குஞ் சம்மதிப்ப

டாளென்பது கரதலாமலகம்போற்றெரிதலால் மற்றைத்தூதிகளவருடன் உரையாடி அவமானமடையாமையே நமக்கு மேன்மையென்றெழிந்தனரென்க. (௮௪)

தூதியரேகக்கண்டதோன்றல்செங்கமலக்கண்கள்
மேதகுசெல்வமிக்கவிதர்ப்பர்கோன்றவத்திற்றோன்று
மாதர்மென்னோக்கினாடன்வடிவினிலழுந்திப்பின்னு
மாதரம்பெருகியின்பவாரியினாழ்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) தூதியர் - தேவதூதிகள், ஏக - தம்மிடத்துக்குப்போதலை, கண்ட - பார்த்த, தோன்றல் - நளமகாராஜனுடைய, செங்கமலக்கண்கள்-செந்தாமரைமலர்போன்றநேத்திரங்கள், மேதகு-மேம்பட்ட, செல்வம்-செல்வத்திலே, மிக்க-மிகுந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனுடைய, தவத்திற்றோன்றும் - தவத்தினாலவதரித்த, மாதர் - அழகிய, மெல் - மெல்லிய, நோக்கினாடன் - பார்வையையுடைய தமயந்தியினது, வடிவினில் - உருவத்திலே, அழுந்தி - ஆழ்ந்து, பின்னும் - பின்னும், ஆதரம்பெருகி - ஆசைமிகுந்து, இன்பவாரியின் - இன்பக்கடலிலே, ஆழ்ந்த - அழுந்தின, எ - று.

கரையினிலொருமங்கையின் அழகைநோக்கும் ஆடவர்க்கு மற்றொருவர் அங்கில்லாதிருந்தால் மாதகிருந்து சலிக்குமாதலால் தூதியரேகக்கண்டதோன்றலென்றார். அங்குள்ள தோழிகளோவெனில் அவர்களுக்கிவ்விருப்பது தெரியாதென்க. அவ்வவயங்களைத் தனித்தனிநோக்கின் அந்நோக்குதற்கிடையூறடையின் மற்றவைகளைப் படியுளவோவென்று கருத்தலையுமாதலால் முழுவதுந் தஞ்சத்தியாலொருங்குநோக்குதலால் வடிவினிலழுந்தியென்றும் அதில் ஆசைமிகுதலால் இன்பசாகரத்திலழுந்தினனென்றுஞ் சொல்லினார். ()

பாசிழைபரந்தவல்குற்பனிமொழிக்குமுதச்செவ்வாய்
மாசறுமதியமன்னவாண்முகத்தணங்கைநோக்கி
யாசையங்கடலுளாழ்ந்துகரைபெறாவரசனோக்க
மேசுவதொன்றுமில்லாமுலைவரையிவர்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) பாசிழை - பசும்பொன்னாற்செய்தவாபரணங்கள், பரந்த - பரவப்பெற்ற, அல்குல் - அல்குலையும், பனிமொழி - குளிர்ச்சிபொருந்தியசொற்களையும், குமுதம் - அல்லிமலர்போன்ற, செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும், மாசறு - குற்றமற்ற, மதிய மன்ன - சந்திரனையொத்த, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகத்து - முகத்தையுமுடைய, அணங்கை - தமயந்தியை, நோக்கி - பார்த்து, ஆசையங்கடலுள் - ஆசையாகியகடலினிடத்து, ஆழ்ந்து - முழுகி, கரைபெறா - கரையைப்பெறாத, அரசனோக்கம் - நளனுடைய பார்வை, ஏசுவதொன்றுமில்லா - பழிப்பதொன்றுமில்லாத, முலைவரை - முலைகளாகிய மலையின்மேல், இவர்ந்த - ஏறின, எ-று.

அல்குற்பரப்பையும் வாய்க்குமுதத்தையும் முகமதியத்தையுமுடைய மங்கையினது ஆசைக்கடலில்வீழ்ந்து அலைவுற்றுய்ந்த

வருந்தி ஒரு துறையுங்காணாதுதடுமாறும் அரசனோக்கங்கள் அங்கு முலைகளென்னு மலைகளைக்கண்டேறின வென்க. கச்சறுத்தல், களபச்சேறணிதல், முத்துவடமணிதல், இறுமாந்துமேனோக்கல், கண்கறுத்தல், அடிகனத்தல், திதலைபூத்தல், பூரித்தல், புளகித்தல், இழைநுழையாதுநெருங்கல், வெச்செனல், தண்ணெனல், இடையைவாட்டல் முதலிய நற்குணங்களிற் குறைவின்றியிருத்தலால் ஏசுவதொன்றுமில்லா முலையென்றார். மிகுந்த வாசையோடும் ஸதனங்களை நோக்கினானென்பது கருத்து. ஆசையங்கடலென்றதும் முலைவரையென்றதும் உருவகங்கள். தமயந்தியைக்கண்டகண்கள் மிகுந்த ஆசையுடையதாய் முலையைப்பார்த்தன என்னும் பொருள்பெறச் சொல்லியநோக்கம் கடலுளாழ்ந்து மலையிலிவர்ந்த தென்றலில கடலில்மூழ்கினோர் கரையிலேறுவதாகிய உலகர்செய்கை தோன்றுதலால் முன்னுருவகத்தை யங்கமாகக்கொண்ட சுருங்கச்சொல்லலணி. (௮௬)

போர்க்களிறனையவீமன்புரிந்தமெய்த்தவத்திற்றோன்றுங்
கார்க்கருங்கூந்தலாண்மைக்கண்வலையதனுட்பட்டோ
ரீர்க்கிடைபுகாதபொம்மலிளமுலைநெருக்கிற்புக்கோ
பார்த்தசெங்கமலக்கண்கள்பறிப்பரியனவாய்நின்ற.

(இ-ள்.) போர் - போர்செய்கின்ற, களிறனைய - யானையையொத்த, வீமன் - வீமராசன், புரிந்த - செய்த, மெய்த்தவத்தில் - உண்மையான தவத்தினாலே, தோன்றும் - அவதரித்த, கார் - மேகம்போன்ற, கருங்கூந்தலாள் - கரிய கேசபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது, மை - மையையணிந்த, கண்வலையதனுட்பட்டோ - கண்ணாகியவலையிலகப்பட்டோ, ஈர்க்கு - ஈர்க்கானது, இடை-மத்தியத்திலே, புகாத - நுழையாத, பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனபாரங்களினுடைய, நெருக்கில் - நெருக்கத்தில், புக்கோ - புகுந்தோ, பார்த்த - நோக்கிய, செங்கமலக்கண்கள் - செந்தாமரைமலர்போன்ற நேத்திரங்கள், பறிப்பரியனவாய் - பறிப்பதற்கரியவாகி, நின்ற - நின்றன, எ-று.

குழூஉப்புறந்தருதல் குஞ்சரத்தியல்பே யென்றலின் அவ்வாறுலகினைக் காப்பவனுகையால் போர்க்களிறனைய வீமனென்றும் பொய்த்தவத்திற்றோன்றினாளென்பதற்கு மெய்த்தவத்திற்றோன்றினாளென்றுங் கொள்க. ஈர்க்கிடைபுகாமல் விம்முதலால் மூத்தனவோவென்னும் ஐயநிகழாமைக்கு இளமுலையென்றார். கண்கள் அழகுமுழுவதும் நோக்கி முற்றாமையால பறிப்பரியனவாய் நின்றனவென்க. இது ஐயவணி. (௮௭)

விண்ணவர்மகளிர்யாரும்வெள்குறவனப்புவாய்ந்து
பெண்ணலங்கனியநின்றபேதைபேரழகுமுற்றுங்
கண்ணொடுபிணித்தாலென்னவியப்புறக்களித்துநோக்கு
புண்ணுறுபுலவுவேலானுளத்தொடுபுகலலுற்றான்.

(இ - ள்.) விண்ணவர் - தேவர்களுடைய, மகளிர்யாரும் - மங்கையரெல்லாம், வெள்குற - நாணமடைய, வனப்புவாய்த்து - அழகைப்பெற்று, பெண்-பெண்களுக்குரிய, நலன்-நற்குணங்கள், கனிய- முதிர, நின்ற - நிற்கப்பெற்ற, பேதை - தமயந்தியினது, பேர் - பெரிய, அழகுமுற்றும் - அழகுமுழுவதும், கண்ணொடு - கண்களுடனே, பிணித்தாலென்ன - கட்டினதையொப்ப, வியப்புற - ஆச்சரியமிக, களித்து - களிப்பையடைந்து, நோக்கும் - பார்க்கின்ற, ஊனுறு - மாமிசத்தையுற்ற, புல்வு - நாற்றத்தையுடைய, வேலான் - வேற்படையேந்திய நளமகாராஜன், உளத்தொடு - மனத்துடனே, புகலலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான், எ - று. உளத்தொடுபுகலல் - சிந்தித்தல்.

பெண்ணலமாவன நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு முதலிய குணங்களும் பிறவுமெனக்கொள்க. அவ்வழகின்கடலை யொருவாற்றுங் கடந்தநளன் தன்மனத்துக்கிசைந்தவர் வேறொருவரும் அங்கில்லாமையால் தான்கண்டவியப்பை மனத்துடன்சொல்லத்தொடங்கினனென்க. பிணித்தாலென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (௮௮)

வடிவமைநூலிற்சொல்லும்வனப்பெலா மமைத்துவேதன்
கடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங்காட்டியவுருவுகொல்லோ
அடுகணைவேனிலானின்னமுதுகோறோய்த்துத் தீட்டும்
படிவமோவுயிரைவாட்டும்பாவைதன்வடிவந்தான்.

[இதுமுதல் பத்துப்பாட்டால் நளனது அதிசயிப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உயிரைவாட்டும் - என்னுயிரைவாட்டுகின்ற, பாவை - இப்பாவைபோல்வாளுடைய, வடிவம் - உருவமானது, வேதன் - பிரமனானவன், வடிவமைநூலில்-சாமுத்திரிகநூலிலே, சொல்லும் - சொல்லாநின்ற, வனப்பெலாம் - அழகுகளைத்தும், அமைத்து - அமையச்செய்து, கடி-புதுமைபெற்ற, மலர்-தாமரைமலர்போன்ற, செங்கைவண்ணம் - தனதுசிவந்தகைகளின்குணத்தை, காட்டிய - காண்பித்த, உருவுகொல்லோ - உருவமோ, அடு - கொல்லாநின்ற, இன்கணை - பூங்கணைகளையுடைய, வேனிலான் - மன்மதனானவன், இன் - இனிய, அமுது - அமிர்தத்தில், கோல் - தூரிகைக்கோலை, தோய்த்து - நனைத்து, தீட்டும்-எழுதப்பட்ட, படிவமோ-உருவமோ, எ-று.

வேதன் செங்கைவண்ணங் கொல்லோவென்றவன்பின் வேனிலான்றீட்டும் படிவமோவெனக்கூறியது அவன்படைப்பிலிவ்வழகு கண்டிலேம் அழகினால் உலகத்தை மயக்குங்காமனே படைக்கிலிவ்வழகுண்டாகலாமெனுங் கருத்தானெனக்கொள்க. வேதன்கைவண்ணங்காட்டியவுருவோ வேனிலான்றீட்டும்படிவமோ வெனக்கூறித் தலால் தற்குறிப்பணி. (௮௯)

குழையெதிர் கடந்துபைம்பொற் குமிழ்மிசை மறிந்
துநீண்ட, வுழைபொரு நெடுங்கணுட னுறுப்பினுக் குவ
மையாகச், செழுமலர் முதலவாய பொருள்களைத் தெரிந்
துகூறி, னழகினுக் குவமைதீர்ந்த வவற்றினுக் கிகழ்ச்சி
யாமே.

(இ - ள்.) குழை - குழையென்னுங்காதணிக்கு, எதிர்கடந்து - முன்பாகச்சென்று, பைம்பொன் - பசியபொன்போன்ற, குமிழ் - குமிழம்பூவினது, மிசை-மேற்பக்கத்தில், மறிந்து-மறிபட்டு, நீண்ட - நீட்சியையடைந்த, உழைபொரு - மான்போன்ற, நெடுங்கணுடன்-நெடியகண்களையுடையதமயந்தியினது, உறுப்பினுக்கு - அவையவத்துக்கு, உவமையாக-உவமானமாக, செழும்-செழுமைபெற்ற, மலர்முதலவாய-தாமரைமலர்முதலாகிய, பொருள்களை - வஸ்துக்களை, தெரிந்துகூறின்-தெரிந்துசொல்லின், அழகினுக்கு-அழகுக்கு, உவமைதீர்ந்த-உவமைநீங்கிய, அவற்றினுக்கு-அவ்வுறுப்புக்களுக்கு, இகழ்ச்சியாம் - பழிப்பாகும், எ - று. குமிழென்பது அதுபோன்ற மூக்கெனக்கொள்க.

மலர்முதலவாயபொருள்களாவன — மேகம் நாகம் பிறை கணை குவளை குமிழ் குமுதம் அமிர்தம் காந்தள் பாந்தள் அரும்பு கரும்பு சுரும்பு முதலியவாம். உவமையில்லாத அவயவங்கட்கு அவைகளைச் சொல்லுவது இகழ்வாமென்க. உயர்ந்தவைகட்கு இழிந்தவைகளையுவமித்துக்கூறுதலின் மிக்க அவமானமில்லையென்பது கருத்து. உவமானமாகிய தாமரைமலர்முதலியவற்றை இவளுறுப்புக்கு உவமையாகக் கூறின் இழிவென உவமேயத்தைச் சிறப்பித்தலால் எதிர்நிலையணி. (௯0)

குடைந்துவண் டிமிருஞ்செய்ய கொழுமலர்த் திரு
வினோடுந், தடஞ்சினை பொதுளுமென்பூந் தருநிழலுறை
யுந் தெய்வ, மடந்தையர் தம்மையெல்லாம் வைகலும் ப
டைத்துச் செங்கை, படிந்தபி னிந்தமாதைப் படைத்தன
ன் கமலத் தோனே.

(இ-ள்.) வண்டு - வண்டுகளானவை, குடைந்து - மூக்கினாலே கிண்டி, இமிரும் - ஒலிக்கின்ற, செய்ய - சிவந்த, கொழு - செழுமைபெற்ற, மலர் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, திருவினோடும் - இலக்குமியுடனே, தடம் - பருத்த, சினை - கிளைகள், பொதுளும் - நெருங்கிய, மெல் - மெல்லிய, பூ - மலர்களையுடைய, தருநிழல் - ஐந்தருநிழலில், உறையும்-வசிக்கின்ற, தெய்வமடந்தையர்தம்மை யெல்லாம் - தெய்வமங்கையரனைவரையும், வைகலும் - நாள்தோறும், படைத்து - சிருட்டித்து, செங்கைபடிந்தபின் - தன்னுடைய சிவந்தகைகள் பழகியபின்பு, இந்தமாதை - இந்தத்தமயந்தியை, கமலத்தோன் - பிரமனானவன், படைத்தனன் - சிருட்டித்தான், எ - று. ஏ - அசைநிலை.

அழகிற்சிறந்த இலக்குமி இந்திராணிமுதலிய தெய்வமங்கையராலும் விரும்பத்தக்க அழகுடையவளாயிருத்தலா லிவ்வாறுசொல்லினான். இப்படிப்பட்ட படைப்பின்முயற்சி பிரமனுக்கு இல்லாதிருந்தும் உள்ளதாகக்கூறலின் உயர்வுநவிற்சியணி. (௩௧)

விரிந்தசெங் கமலத்தண்பூம் பொகுட்டில்வீற் றிருக்குமேலோன், முருந்திள முறுவற் செவ்வாய் முகிழ்முலைக் கரியகூந்தற், றிருந்திழை யழகுவாய்ந்த திருமுகந் திங்களாகப், புரிந்தனன் களங்கமன்றோ புருவமா வியற்றினனே.

(இ-ள்.) விரிந்த - விரியப்பெற்ற, செங்கமலம் - செந்தாமரைமலர்க்கியினுடைய, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, பூம்பொகுட்டில் - மலர்க்கொட்டையின்மேல், வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற, மேலோன் - பிரமனானவன், முருந்து - மயிலிறகின்முதன்முள்போன்ற, இள - இளமைபொருந்திய, முறுவல் - தந்தங்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயினையும், முகிழ் - அரும்பையொத்த, முலை - முலைகளையும், கரிய - கறுத்த, கூந்தல் - அளகபாரத்தையுமுடைய, திருந்திழை - தமயந்தியினது, அழகுவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, திருமுகமாக - திருமுகமாக, திங்கள் - சந்திரனை, புரிந்தனன் - செய்தான், களங்கமன்றோ - அதன்களங்கத்தையல்லவா, புருவமா - புருவமாக, இயற்றினன் - செய்தான், எ - று.

இவள்முகம் சந்திரனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்பது கருத்து. இது உயர்வுநவிற்சியணி. (௩௨)

மணிமுடி யதனைக்கொம்மை முலையென வமைத்து மார, னணிமலர்க் கணைகளைந்தி லான்றமூ வுலகுமூன்று, கணைகளால் வென்றுமற்றைக் கணைகளுக் கெதிரில்லாமை யிணைவிழி யென்றுபேரிட் டிவண்முகத் திருத்தினானே.

(இ - ள்.) மாரன் - மன்மதனானவன், மணிமுடியதனை - தன்னுடையமணிகள்பதித்தகிரீடத்தை, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, முலையென - ஸ்தனங்களென்றுசொல்ல, அமைத்து - பொருத்தி, அணி - அழகிய, மலர்க்கணைகளைந்தில் - புஷ்பபாணங்களைந்தனுள், ஆன்ற - நிறைந்த, மூவுலகும் - திரிலோகங்களையும், மூன்றுகணைகளால் - மூன்றுபாணங்களால், வென்று - வெற்றிகொண்டு, மற்றைக்கணைகளுக்கு - மற்றையிரண்டுபாணங்களுக்கு, எதிரில்லாமை - எதிரில்லாத, மை - அஞ்சனந்தீட்டிய, இணைவிழியென்று - இரண்டு கண்களென்று, பேரிட்டு - பேர்வைத்து, இவண்முகத்து - இத்தமயந்தியினுடையமுகத்தில், இருத்தினான் - இருத்திவைத்தான், எ-று.

இவளுடையகண்கள் மாரன்கணைகளாயினவாற்றால் ஆடவரை மயக்கின அல்லவாயின் எவ்வாறுமயக்குமென்பதுகருத்து. தமயந்தியின் விழிக்கண் மாரன்கணையை ஆரோபித்தற்பொருட்டு விழியின் பேரிட்டென்று அத்தன்மையையொழித்தலால் ஒழிப்பணி. (௩௩)

வெதிர்புரை பசியமென்றோள் வேனெடுங் கண்ணினுடன், றிதலைவெம் முலைபோன் முத்தந் தெரிதர வணிந்திடாமன், மதமழை கொழிக்கும்வேழ மருப்பினை வெருவியன்றோ, கதிர்மணி முத்தமுள்ளே கரந்துவைத் திருக்குமாறே.

(இ - ள்.) வெதிர்புரை - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுமைபொருந்திய, மென் - மெல்லிய, தோள் - தோளையும், வேல் - வேற்படைபோன்ற, நெடு - நெடிய, கண்ணினுடன் - கண்களையுமுடையதமயந்தியினது, திதலை - தேமலையுடைய, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைபோல் - ஸ்தனங்களைப்போல், முத்தம் - முத்துக்களை, தெரிதர - தெரியும்படி, அணிந்திடாமல் - தரித்துக்கொள்ளாமல், மதமழை - மதமாகியமழையை, கொழிக்கும் - கொழிக்கின்ற, வேழம் - யானையினுடைய, மருப்பினை - கொம்பிரண்டும், வெருவியன்றோ - பயந்தல்லவா, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மணி - அழகிய, முத்தம் - முத்துக்களை, உள்ளே - தமக்குள்ளே, கரந்து - ஒளித்து, வைத்திருக்குமாறு - வைத்திருக்கும்விதம், எ-று. கொழித்தல் - பெருக்குதல்.

முத்துக்கள் தம்மிடத்திற் பிறந்தனவாயிருந்தும் தனங்களால் வெல்லப்பட்டபடியால் அவ்வெற்றிதோன்ற அம்முத்துக்களையணிந்த அத்தனங்கள்போல தந்தங்கள் வெளிப்படவணிதற்கு வெருவினமையால் கரந்துவைத்தனவென்க. அரசனால் அபகரிக்கப்பட்ட பொருளையுடையவன் தப்பின்றதிரவியத்தைத் தனக்குள் அடக்கிவைப்பனென்பதுகருத்து. தந்தங்கள் தமக்குள்ளியற்கையின் முத்துக்களுடைமையில் வெருவி கரந்துவைத்தனெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இவ்வாறுகூறலால் வர்ணியமாகிய தமயந்தியின் தனச்சிறப்புத்தோற்றுகின்றமையால் புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி. (௩௪)

மடலவிழ் கமலப்புத்தேள் வடிவினை யமைத்து வெய்ய, தடமுலை யமைப்பமாதி னுறுப்பலாற் றரமின்றென்று, விடையினுக் கமைத்த கூற்றை யெடுத்தெடுத் தமைத்தலாலோ, கொடியெனத் தேய்ந்துதேய்ந்து குறைந்தது மருங்குறானே.

(இ - ள்.) மடல் - இதழ்களானவை, அவிழ் - விரிந்த, கமலப்புத்தேள் - தாமரைமலரிலிருக்கும்பிரமனானவன், வடிவினை - உருவத்தை, அமைத்து - முன்புசெய்து, வெய்ய - வெவ்விய, தடம் - பருத்த, முலை - ஸ்தனங்களை, அமைப்ப - பின்புசெய்ய, மாதின் - தமயந்தியினுடைய, உறுப்பலால் - அவயவமல்லாமல், தரமின்றென்று - தகுந்தபொருளில்லையென்று, இடையினுக்கு - மருங்குற்கு, அமைத்தகூற்றை - வைத்தபங்கை, எடுத்தெடுத்து - கொஞ்சங்கொஞ்சமாகவெடுத்துக்கொண்டு, அமைத்தலாலோ - செய்தபடியாலோ, கொடியென - கொடியென்றுசொல்ல, தேய்ந்துதேய்ந்து - தேய்

பட்டுத்தேய்பட்டு, மருங்குல் - இடையானது, குறைந்தது - குறைபட்டது, எ - று,

தமயந்தியின் தனங்கள் காடோறும்பருத்து இடைசிறுக்கையால் அவைகளைக்கண்டவரசன் மற்றைமாதரைப்போலாது முன்பு இவளைப்படைத்தபிரமன் வேறொரு கருவிக்கூறு தாமன்றென்று கருதி இவளுறுப்புக்களுள் இடையில்வைத்தகூற்றைத் தனத்திற்சமைத்திருக்கலாகுமெனக் கருதினனென்க. இயல்பிற்குறைந்த இடையினைத் தனத்திற்சமைத்தலாற் குறைந்ததெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௧௬)

மௌவலந் தெரியல் வேய்ந்து மணங்கமழ் கரியகூந்தற், கொவ்வையங் கனிவாய்ப் பேதை குவிமுலைக் களிறு கல்யானை, செவ்விதிற் பிணித்தநீலச் செழுமணி வல்லிபோலு, மவ்வயி றணிந்தகோல வணிமயி ரொழுக்கந்தானே.

(இ-ள்.) மௌவல் - முல்லையினுடைய, அம்-அழகிய, தெரியல் வேய்ந்து-மாலையைத்தரித்து, மணம்-வாசனை, கமழ் - கமழுகின்ற, கரிய - கறுத்த, கூந்தல் - அளகபாரத்தையும், கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதை-கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுமுடையதமயந்தியினது, குவி - குவிந்த, முலை - ஸ்தனங்களாகிய, களி - களிப்பையுடைய, கல்யானை-கல்லயானையை, செவ்விதின்-நேராக, பிணித்த-கட்டிய, நீலச்செழுமணிவல்லிபோலும் - செழுமையுள்ள நீலரத்னக்கொடிபோலும், அவ்வயிறு - அந்தவயிறானது, அணிந்த - தரித்த, கோலம் - ஒப்பனையமைந்த, அணி - அழகிய, மயிரொழுக்கம் - மயிரொழுங்கு, எ - று. தான் - ஏ - அசைகள்.

தமயந்தியினுடைய தனங்களென்னும் யானைகள் கட்டாவிட்டால் எதிர்ப்பட்ட ஆடவரைக்கொல்லுமென்பது கருத்து. மயிரொழுக்கத்தை நீலச்செழுமணி வல்லிபோலுமெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௧௭)

ஐங்கணைக் கிழவன் வைகு மணியர சிருக்கைப் பாங்கர், தங்குற வமைத்தவாழைத் தண்டுகொ றறுகட் சீற்றத், துங்கவெம் பருமயானைத் தடக்கைகொ றணிதறேற், றுந், செங்கயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை குறங்குதாமே.

(இ - ள்.) செங்கயல்-சிவந்தகயல்போன்ற, கருங்கண் - கரிய கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும், திருந்திழை - திருந்தமாகிய ஆபரணத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, குறங்கு - தொடைகள், ஐங்கணைக்கிழவன் - மன்மதன், வைகும் - தங்குகின்ற, அணி - அழகிய, அரசிருக்கை - அத்தாணியிடத்தின், பாங்கர் - பக்கத்தில், தங்குற - தங்கும்படி, அமைத்த - செய்த, வாழைத்தண்டுகொல்-வாழைத்தண்டோ, தறுகண் - அஞ்சாத, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய,

துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய, வெம் - வெவ்விய, பருமம் - ஒப்பனையமைந்த, யானை - யானையினுடைய, தடம் - பருத்த, கைகொல் - துதிக்கையோ, அணிதல் - இன்னதென்றறுதியிடுதலை, தேற்றும் - (யாம்) தேறும், எ-று.

மாதரது அல்குல் மாரனுக்கு அரசிருக்கை மண்டபமாகையால் அதற்கு அலங்கரித்த வாழைத்தண்டோவென்றார். —தேற்றும் எனத் தன்வினைப்பொருள் பிறவினையில்வந்தது. குறங்கை-வாழைத்தண்டு கொல்யானைத் தடக்கைகொலென ஐயுறலால் ஐயவணி. ()

பைந்தருநீழல்வைகும்பாவையர்பதுமபீடத்
திந்திரைக்கணங்குசெய்யுமேந்திழையெழிற்குத்தோற்று
வந்தடிபணியுந்தோறும்வாளுதல்கவினத்தீட்டுஞ்
சிந்தூரத்திலகந்தோய்ந்தோசீறடிசிவந்தவாறே,

(இ-ள்.) பைந்தருநீழல் - பசியகற்பகதருநீழலில், வைகும் - தங்கிய, பாவையர் - அரம்பையர்கள், பதுமபீடத்து - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, இந்திரைக்கு - திருமாதுக்கு, அணங்குசெய்யும் - வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, ஏந்திழை-தமயந்தியினது, எழிற்கு-அழகிற்கு, தோற்றுவந்து - தோல்விபெற்றுவந்து, அடிபணியும் தோறும் - அடிகளில் வணங்குந்தோறும், வாள் - ஒளிபொருந்திய, நுதல் - நெற்றியானது, கவின - அழகுபெற, தீட்டும் - எழுதப்பட்ட, சிந்தூரத்திலகம் - சிந்தூரப்பொட்டு, தோய்ந்தோ - தோயப்பெற்றோ, சீறடி - சிறியபாதங்கள், சிவந்தவாறு - சிவந்தவிதம், ஏ-று.

அரம்பையர் மேற்பிறப்பிலாவது நின்போலழகுபெற விரும்பினம், நீ முற்பிறப்பிலே யாதுசெய்து இவ்வழகுபெற்றனை அதைச் சொல்லுவாயாகில் யாமும் அவ்வாறுசெய்து மெனப்போற்றுதலால், வந்தடிபணியுந்தோறுமென்றார். பாதத்தினியற்கைச் சிவப்பினில் அடிபணியுந்தேவமாதர் சிந்தூரத்திலகத்தோய்வைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௧௮)

இன்னவா றுளத்தி னெண்ணி யெறுழ்வலி மடங்கலன்னான், மின்னவிர் குலிசவேந்தன் வித்தையின் புணர்ப்பினீங்கி, பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த பொம்மல்வெம் முலையி னுண்முன், கன்னலஞ் சிலைவேளன்னக் காட்புலன் கதுவ நின்றான்.

(இ-ள்.) இன்னவாறு - இந்தப்பிரகாரம், உளத்தில் - மனதிலே, எண்ணி - சிந்தித்து, எறுழ்வலி - மிகுந்தவலிமைபெற்ற, மடங்கலன்னான் - சிங்கத்தையொத்தவனான், மின்னவிர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, குலிசவேந்தன் - வச்சிரப்படையையுடைய இந்திரனது, வித்தையின் - வித்தையினுடைய, புணர்ப்பினீங்கி - சம்பந்தத்தினின்று நீங்கி, பொன் - பொன்போலும், அவிர் - பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு - தேமல், பூத்த - உண்டாகிய, பொம்மல் - பொலிவினை

யுடைய, வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலையினாள்முன்-தனங் களையுடைய தமயந்திக்கு முன்னாக, கன்னலஞ்சிலைவேளென்ன - கருப்புவில்லேந்திய மன்மதன்போல, கட்புலன் - கண்ணறிவு, கதுவ - பற்றும்படி, நின்றான் - நின்றனன், எ-று.

நளன் இவ்வாறு சிந்தித்துப் பின்பு தான் வந்தகாரிய முடித் தற்காக உருவின்றி மறைக்கின்ற வெருவுவரான ஒளித்தலைவிட்டு வெளிப்பட நின்றானென்க. சிலைவேளென்னவென்றதால் உவமை யணி. (௯௯)

விரைகமழ் நறியதண்டார் விதர்ப்பர்கோ னளித்த
பாவை, யரசிளங் குமரன்றன்னை யார்வமோ டினிது கண்
டா, ளுருவெளி கண்டுநாளு முவந்துள மயர்வாண் முன்
னாந், தெருளுறக் காணி லெய்து முவகையார் தெரிக்கற்
பாலார்.

(இ-ள்.) விரை - வாசனை, கமழ் - கமழுகின்ற, நறிய - நல்ல, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார் - மாலையணிந்த, விதர்ப்பர் கோன் - வீமராசன், அளித்த - பெற்ற, பாவை - தமயந்தியான வள், அரசிளங்குமரன்றன்னை - நளமகாராசனை, ஆர்வமோடு-ஆசை யுடன், இனிது - இனிதாக, கண்டாள் - பார்த்தாள்; உருவெளி கண்டு - உருவெளித் தோற்றத்தைக்கண்டு, நாளும் - நாடோறும், உவந்து - உவப்படைந்து, உளம் - மனம், அயர்வாள் - வருந்துகின் றவள், முன்னம்-முன்னாக, தெருளுற - தெளிவுபொருந்த, காணில் - கண்டால், எய்தும் - அப்போதடைகின்ற, உவகை - மகிழ்ச்சியை, யார் - எவர்கள், தெரிக்கற்பாலார் - தெரியப்படுத்த வல்லவர்கள் (ஒருவருமில்லை.) எ-று.

அந்தப்புரத்திலேவந்த புருடனைநோக்குந் தமயந்தி வெருட்சி வெருட்சிகளின்றி மகிழ்ந்தனளென்பது நாடோறும் பொய்வடிவங் கண்டு மகிழ்பவளுக்கு மெய்வடிவங்காணப்பெறில் உண்டாமின்பம் சொல்லி முடியாதென்னும் வாக்கியப்பொருளால் நிறுத்தப்பட லால் செய்யுட்குறியணி. (௧௦௦)

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மண்ணன்மே லணங்கனா
டன், செங்கயற் கருங்கண் வாளி சிறிதுசென் றழுந்தா
முன்னம், பைங்கழை தாங்கி யாவம் பரித்திடம் பார்த்து
நின்ற, துங்கவேள் விடுத்த வாளி தூவன்மட் டாழ்ந்த
வன்றே.

(இ-ள்.) அம் - அழகிய, கண் - இடமகன்ற, மா - மகத்தாகிய, ஞாலம் - பூமியை, காக்கும் - அளிக்கின்ற, அண்ணன்மேல் - நளமகா ராசன்மேல், அணங்கனாடன் - தமயந்தியினுடைய, செங்கயல் - சிவ ந்தகயல்போன்ற, கருங்கண் - கரியகண்ணாகிய, வாளி - பாணங்கள்,

சிறிதுசென்று - கொஞ்சம்போய், அழுந்தாமுன்னம் - அழுந்துவ தற்கு முன்னமே, பைங்கழை - பசியகருப்புவில்லை, தாங்கி-சுமந்து கொண்டு, ஆவம்பரித்து - அம்பறாத்தூணியைத் தாங்கிக்கொண்டு, இடம்பார்த்துநின்ற-இடநோக்கியிருந்த, துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந் திய, வேள்-மன்மதனானவன், விடுத்த - பிரயோகம்பண்ண, வாளி - பாணம், தூவன்மட்டு - சிறகுவரையும், ஆழ்ந்த - அழுந்தின, எ-று.

தம்மரசன் ஒருதொழில் செய்யத்தொடங்குதற்கேற்கிய ஏவ லர் அவன்றொடங்குமுன்னமே விரைந்துசெய்து முடித்தல்போல் தமயந்தியின் கண்களாகிய பாணங்கள் சிறிதுபோய் நளன்மேலழு ந்துமுன்னமே மன்மதபாணங் குதைவரையும் அழுந்தின. ஆயின் அக்காமன் இவள் கண்குறிப்பினிற்கும் ஏவலனென்க. இவள் நோக்கியபின்செல்லுங் காமபாணத்திற்குநோக்கின் முற்காலஞ் சொல்லப்பட்டமையால் உயர்வுநவிற்சியணி. (௧௦௧)

கழிபெருங் காதலாள்கட் கருவிளை மலர்கள் வெய்ய,
மழவிடை யனையான்செய்ய மணிப்புய வரையிற் பூத்த,
விழைவொடு மகிழ்ச்சிகூரும் வேனில்வே ளனையான் செ
ங்கண், முழுநெறிக் கமலமன்னாண் முலைத்தடத் தலர்ந்த
மாதோ.

(இ-ள்.) கழி - மிகுந்த, பெருங்காதலாள் - பேராசையுடைய தமயந்தியினது, கண் - கண்ணாகிய, கருவிளைமலர்கள் - காக்கணம் பூக்கள், வெய்ய-வெவ்விய, மழவிடையனையான் - இளவேற்றை யொத்த நளமகாராசனது, செய்ய - சிவந்த, மணி - அழகிய, புய வரையில் - தோளாகியமலையில், பூத்த - மலர்ந்தன; விழைவொடு - அன்புடனே, மகிழ்ச்சிகூரும் - மகிழ்ச்சியடைகின்ற, வேனில்வே ளனையான் - நளமகாராசனுடைய, செங்கண் - சிவந்தகண்ணாகிய, முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய, கமலம்-தாமரைகள், அன்னாள் - அத்தமயந்தியினுடைய, முலைத்தடத்து - தனத்தடமாகிய குளத்தி லிடத்து, அலர்ந்த - பூத்தன, எ-று. தடமென்பது மலையும், குள முமாம்; மாது, ஓ - அசைகள்.

தமயந்தியின் கண்கள் நளன்புயங்களிலும் அவன் கண்கள் அவள் தனங்களிலும் பூத்தவென்றமையால் மாதர்க்கு ஆடவர்புயங் கள்போலும் ஆடவர்க்கு மாதர் முலைகள்போலும் காட்சிப்பிரமா ணத்தின் முற்பட்டுவிரைந் தின்பஞ்செய்யும் அவயவங்கள் வே றொன்றில்லையென்க. இவர்கள் எல்லையற்ற ஆசையுடையவரென் பதற்குப் பெருங்காதலென்றொழியாது கழியென்றும், மகிழ்ச்சி யென்றொழியாது விழைவோடென்றும் கூட்டிச்சொல்லப்பட்டன. கட்கருவிளைமலர்கள் புயவரை என்றதும், செங்கண்முழுநெறிக்கம லம் - முலைத்தடம் என்றதும் உருவகவணிகள். முலைத்தடமென்ற லில்-முலைத்தடமாகிய தடம் எனப்படலால் உருவகம். (௧௦௨)

படவர வல்குற் செவ்வாய்ப் பனிமொழிக் கொடி
யன்னாளை, மடலவிழ் கமலப் போதின் மடந்தையென்
பதற்கு வெற்றிக், கடகளி றென்னநின்ற காமரு காளைத
ன்னை, யிடையறு இனிதுநோக்கி யிமைப்புறு குறையுந்
தீர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) படவரவல்குல் - அராப்படம்போன்ற வல்குலையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், பனிமொழி - குளிர்ந்தசொல்லையு முடைய, கொடியன்னாளை - தமயந்தியை, மடலவிழ் - இதழ்விரிந்த, கமலப்போதின் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, மடந்தையென்பதற்கு - இலக்குமியென்று சொல்வதற்கு, வெற்றி - சயத்தைப்பெற்ற, கடகளிறென்ன - மதயானையைப்போல, நின்ற - அருகிலிருந்த, காமர் - அழகிய, காளைதன்னை - நளமகாராசனை, இடையறுது - இடைவிடாமல், இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து, இமைப்புறு - (இதுவரையும்) இமைப்பினையடைந்த, குறையும் - குறையையும், தீர்ந்தாள் - நீக்கினாள், எ-று.

தமயந்தி கண்ணிமைப்பினாலன்றி மற்றைக்குணங்களால் இலக்குமியை யொத்தவளென்க. (௧0௩)

உள்ளணிறைவுடையகாமமுருவெடுத்தென்னநின்ற
வண்ணலுமணங்கன்னாளுமழகெனுமினியதேற
லெண்ணருங்காதல்கூரவினிதினின்மாறிமாறிக்
கண்ணினாற்பருகியின்பக்களிப்பெறுங்கடலுளாழ்ந்தார்;

(இ-ள்.) உள் - உள்ளே, நிறைவுடைய - நிறைவினையுடைய, காமம் - ஆசையானது, உருவெடுத்தென்ன - ஒருவடிவுகொண்டதுபோல, நின்றஅண்ணலும் - நின்ற நளனும், அணங்கன்னாளும் - தமயந்தியும், அழகெனும் - அழகென்றுசொல்லும், இனியதேறல் - இனிப்பையுடைய தேனை, எண்ணரும் - எண்ணுதற்கரிய, காதல்கூர - ஆசைமிக, இனிதினின் - இனிமையினாலே, மாறிமாறி - ஒருவர்க்கொருவராடிக் கடிமாறிக்கொண்டு, கண்ணினால் - நேத்திரேந்திரியங்களினால், பருகி - உண்டு, இன்பம் - இன்பத்தைத்தரும், களிப்பெறும் - களிப்பெய்கின்ற, கடலுள் - கடலின்கண், ஆழ்ந்தார் - அழுந்தினார்கள், எ-று.

மாறிமாறியென்றது ஒத்தகாமமுள்ளவர் நாணத்தால் ஒருவர் நோக்குங்காலத்தொருவர் நோக்காமையாலெனக. அது "யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்கால், றானோக்கி மெல்ல நகும்" இதனாலறிக. காமமுருவெடுத்தென்னவெனலால் தற்குறிப்பணி. இன்பக்கடலென்றது - உருவகவணி. (௧0௪)

இருதடம்புயமுமந்தாரகலமுமியைந்ததாளென்
றெரிவருமாவியென்றுடெரிவையுமண்ணறானு
முருகவிழ்குழலும்வெய்யமுகிழ்முலைத்துணையுந்தாங்கு
முருவுடைத்தாங்கொலென்றனுயிரெனவியந்துநின்றான்.

(இ-ள்.) தெரிவையும் - தமயந்தியும், என் - என்னுடைய, தெரிவரும் - தெரிதற்கரிய, ஆவி - உயிரானது, இருதடம்புயமும் - பருத்த தோள்களிரண்டையும், அம் - அழகிய, தார் - மாலையணிந்த, அகலமும் - மார்பையும், இயைந்ததென்றாள் - பொருந்தியதென்றாள்; அண்ணறானும் - நளனும், என்றனுயிர் - என்னுடைய உயிரானது; முருகவிழ் - தேனொழுகப்பெற்ற, குழலும் - கூந்தலையும், வெய்ய - வெவ்விய, முகிழ் - அரும்பையொத்த, முலைத்துணையும் - இரண்டு ஸ்தனங்களையும், தாங்கும் - சுமக்கப்பெற்ற, உருவுடைத்தாமென - உருவுடையதாமென்று, வியந்து - அதிசயித்து, நின்றான் - நின்றான், எ-று.

முன்பு நளன்புயங்களைக்கண்ட தமயந்திக்கு இப்பொழுது அப் புயங்களுடன் மார்புந்தோன்றியது. அப்பொழுது தமயந்தி தனங்களைக்கண்ட நளனுக்கு இப்பொழுது அத்தனங்களுடன் கூந்தலுந் தோன்றியதென்க. நளனிடத்து "இருதடம்புயமுமந்தாரகலமு மியைந்ததாவி" யெனக் குறித்தலாலும், தமயந்தியினிடத்துக் "குழலும் முலைத்துணையுந்தாங்குமுயி" ரெனக்குறித்தலாலும், தற்குறிப் பணிகள். (௧0௫)

மாதுபால் விழைவினேகு மனத்தினை யல்லசெய்து,
தூதினுக் கியல்பன்றென்னுத் தோன்றல்பே ரறிவின் மீட்
டக், காதலி னவன்பாற் செல்லுங் கருத்தினைக் கமலத் தண்
டுறைப், போதுறை மடந்தை யன்னாட் பொருந்துநாண் டடு
த்ததன்றே.

(இ-ள்.) அல்லசெய்தல் - தூதுக்குரிய வல்லவைகளைச்செய்தல், தூதினுக்கு - தூதுக்கு, இயல்பன்றென்று - இயற்கையன்றென்று, தோன்றல் - நளமகாராசாவானவன், மாதுபால் - தமயந்தியின்பால், விழைவின் - ஆசையினாலே, ஏகும் - செல்லுகின்ற, மனத்தினை - மனத்தை, பேரறிவின் - பேரறிவினால், மீட்ட - மீட்க, கமலத்தண்டுறை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, போதுறைமடந்தையன்னாள் - இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை, பொருந்துநாண் - பொருந்திய நாணமானது, காதலின் - ஆசையினால், அவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினை - அந்நளமகாராசனிடத்திற் சென்றமனத்தை, தடுத்தது - தடுத்துவிட்டது, எ-று.

அல்லசெய்தவென்பதற்கு அல்லவைதேய வென்பதற்குப்போல் எதிர்மறைப்பொருளாகக்கொள்க. ஆடவர்க்குப் பேரறிவுபோலும் மாதர்க்குநாணம்போலும் தருணத்தில் நன்மைவிளைப்பதொன்றில்லையென்பது கருத்து. (௧0௬)

நாணமீதூரநின்றநகைமதிமுகத்தினாளும்
பூணினுக்கழகுசெய்யும்புணர்முலைத்தோழிமாரு
நீணகர்க்கடிகொள்வாயிலீங்கிவர்தருகுநின்றான்
சேணுறையமரன்கொல்லோதிருந்தெழிலியக்கனேயோ.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனைக்கண்ட தமயந்தியுந் தோழிமார்களுஞ் சிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) நாணம் - நாணமானது, மீதூர்கின்ற - அதிகரிக்கவிருந்த, நகை - ஒளிபொருந்திய, மதி - திங்கள்போன்ற, முகத்தினளும் - முகத்தையுடைய தமயந்தியும், பூணினுக்கு - ஆபரணங்களுக்கு, அழகுசெய்யும் - அழகைச் செய்கின்ற, புணர் - பொருந்திய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, தோழிமாரும் - தோழிகளும், நீள் - நீண்ட, நகர் - இந்நகரத்தினது, கடிகொள் - காவலைக்கொண்ட, வாயில் - வாயிலை, நீங்கிவந்து - கடந்துவந்து, அருகுநின்றான் - நம்மருகே நின்றவன், சேணுறை - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அமரன்கொல்லோ - தேவனோ, திருந்து - திருந்தப்பெற்ற, எழில் - அழகையுடைய, இயக்கனேயோ - இயக்கனோ, எ-று.

இப்பாட்டில் மதிமுகத்தினளும் தோழிமாருமென்னும் எழுவாய்கள் - யாவனோவெனனும் பாட்டில் உரைசகதுற்றுவொன்னும் பயனிலைகொண்டு முடிந்தன. (௧௦௭)

கடிகமழ் கமலச்செல்வி கண்கவர் வனப்புவாய்ந்த,
வடிவுறு குவவுத்திண்டோள் வண்டுழாய் மாயன்கொல்
லோ, மிடல்கெழு வெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறை
வன்கொல்லோ, முடியுடை யமரர்போற்று மொய்கழற்
குமரன்கொல்லோ.

(இ-ள்.) கடி - வாசனை, கமழ் - கமழ்கின்ற, கமலச்செல்வி - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற திருமாதினுடைய, கண் - கண்களை, கவர்கின்ற, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, வடிவுறு - வடிவின்மிக்க, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, திண்டோள் - திண்ணியபுயங்களையுடைய, வண் - அழகிய, துழாய் - துளபமாலையணிந்த, மாயன்கொல்லோ - திருமாலோ, மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய, வெள்ளிவெற்பின் - வெள்ளிமலைக்கணுள்ள, விஞ்சையர்க் கிறைவன்கொல்லோ - விஞ்சையர்க்கரசனோ, முடியுடை - மகுடத்தையுடைய, அமரர்போற்றும் - தேவர்களால் வணங்கப்பட்ட, மொய் - நெருங்கிய, கழல், வீரக்கழலையணிந்த, குமரன்கொல்லோ - குமாரக்கடவுளோ, எ-று.

பகைவரைத்துரத்தல், மாதரால் விரும்பப்படல், சராசரங்களைப் பாதுகாத்தல், வீரமிகுதி முதலியகுணத்தால் மாயனோவென்றும், இசைநூல்வல்லமை, இங்கிதசீர்மை, இறுமாப்புடைமை முதலிய குணத்தால் விஞ்சையர்க் கிறைவனோ வென்றும், அபயந்தருதல், சூரனைமாட்டல், அருளுடைமை, அனைவரும் விரும்புங் கட்டழகுடைமை, ஆற்றலுடைமை, கட்டிளமையுடைமை முதலிய குணத்தால் குமரனோவென்றும் சொல்லினர். சூரன்முதலிய அசுரரைக் கொன்று இந்திரன்முதலிய தேவரைக்காத்தலால் அமரர்போற்றுங் குமரனெனப்பட்டது. (௧௦௮)

விரும்பிய வனைத்துநல்கு மேதகு தவத்தின் மாய்ந்
தோர், திருந்தெழில் யாக்கைபெற்றுத் திகழ்வரென் று
ரைக்குநீராற், கரும்புறழ் கிளவிபாகன் கட்டழற் பாய்ந்
து துஞ்சி, யரும்பெறல் யாக்கைபெற்ற காமனோ வறிகி
லேமால்.

(இ-ள்.) விரும்பியவனைத்தும் - இச்சித்தவைகளெல்லாம், நல்கும் - தருகின்ற, மேதகு - மேம்பட்ட, தவத்தின் - தவத்தினால், மாய்ந்தோர் - இறந்தவர்கள், திருந்து - திருத்தமாகிய, எழில் - அழகுபொருந்திய, யாக்கைப்பெற்று - தேகத்தைப்பெற்று, திகழ்வரென்று - விளங்குவார்களென்று, உரைக்குநீரால் - சொல்லுகின்ற தன்மையால், கரும்புறழ் - கரும்பிரசத்தையொத்த, கிளவி - சொல்லையுடையவுமாதேவியை, பாகன் - தனதிடப்பாகத்தில்வைத்தகடவுளது, கண் - நெற்றிக்கண்ணினுடைய, தழல் - நெருப்பிலே, பாய்ந்து - புகுந்து, துஞ்சி - இறந்து, அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய, யாக்கைபெற்ற - (அழகுள்ள) தேகத்தைப்பெற்ற, காமனோ - மன்மதனோ, அறிகிலேம் - (யாம்) அறியேம், எ-று.

முற்பிறப்பிலே ஒன்றைவிரும்பி அதன்பொருட்டு அக்கினிப்பிரவேசம் வரைபாய்தல் புண்ணியதீர்த்தங்களில் விழுதல்முதலியவற்றால் உடலைநீத்தவர்கள் மறுபிறப்பிலே அதனைப் பெறுவர்களென்பது "முற்பவ முச்சியினின்று மிழிந்துயிர் முற்றுற்றோர், பிற்பவமெண்ணிய வாறுபெறத்தரு பேரோங்கல்" இதனாற்காண்க. இங்ஙனம் நளனை உவமித்தற்கரியவடிவம்வேண்டி ஈசுரன்விழிநெருப்பிலுடலை நீத்து இவ்வடிவைப்பெற்ற மன்மதனோவெனக் கருதினார்கள் நாண மீதூரவென்னும் பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டாலும் நளனை அமரனோ இயக்கனோ மாயனோ விஞ்சையர்க்கிறைவனோ குமரனோ காமனோவென ஐயுறலால் ஐயவணி. (௧௦௯)

மங்கையர்நிறையுநாணுங்கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த
இங்கிவன்றன்னைஞாலமின்புறப்படைத்திலானேற்
றிங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைக்கடவுளெங்ஙன்
பைங்கழைமதனைக்கொன்றபடுபழிதீருமாறே.

(இ - ள்.) மங்கையர் - மாதருடைய, நிறையும் - கற்பையும், நாணும் - நாணையும், கவர்ந்திட - கொள்ளையிடத்தக்க, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, இங்கு - இவ்விடத்து, இவன்றன்னை - இப்புருடனை, ஞாலம் - உலகம், இன்புற - இன்பத்தையடைய, படைத்திலானேல் - சிருட்டியாதிருப்பானேல், திங்களங்கண்ணிவேய்ந்த - மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த, செஞ்சடைக்கடவுள் - சிவந்த சடாபாரத்தை யுடைய பரமசிவன், பைங்கழை - பசியகருப்புவில்லேந்திய, மதனைக்கொன்ற - மன்மதனைக்கொன்ற, படுபழி - கொலைப்பழி, தீருமாறு - தீரும்விதம், எங்ஙன் - எப்படி, எ-று. உலகமென்பது - அதிலிருக்கும் உயிர்க்காதலால் ஆகுபெயர்.

ஈசுரரும் இவனது படைப்பால் காமனையெரித்த பழியைத்தீர்ந்தா ரெனலால் அக்காமனினுமிக்க அழகுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. கல்லோரொருவருக்குத் தீங்குசெய்யார் ஒருகாரணம் பற்றிச் செய்யினும் அதனினுமிக்க நன்மைசெய்து அத்தீங்கையொழிப்பரென்பதுகருத்து. பழிதீர்ந்தாரென்பது இவன்றனைப்படைத்திலாரே னெனவூகித்தலால் உய்த்துணர்வணி. (௧௧௦)

மாயிருஞாலத்தானேன்மண்ணினிற்பொலிந்ததில்லை
மீயுயர்விசும்புளானேல்விசும்பினிற்சிறந்ததுண்டோ
பாயொளிபரிதிவேலான்பாதலத்துள்ளானாயின்
மேயகீழுலகேயெல்லாவுலகினுமேலதாமால்.

(இ-ள்.) பாய் - தாவுகின்ற, ஒளி - காந்தியையுடைய, பரிதி - சூரியனையொத்த, வேலான் - வேற்படையையுடைய இப்புருடன், மா - மகத்தாகிய, இரு - பெரிய, ஞாலத்தானேல் - பூவுலகிலிருப்பவனாகில், மண்ணினில் - அப்பூவுலகைவிட, பொலிந்தது - பிரகாசமுள்ளதாகிய வுலகம், இல்லை - இல்லை; மீ - மேலாக, உயர் - உயர்ந்த, விசும்புளானேல்-தெய்வலோகத்தானாகில், விசும்பினில - அத்தெய்வலோகத்தைக் காட்டிலும், சிறந்தது - சிறப்புடையதாகிய வுலகம், உண்டோ - இல்லை; பாதலத்துள்ளானாயில் - கீழுலகத் திருப்பவனாகில், மேய - பொருந்திய, கீழுலகே - பாதாளவுலகமே, எல்லாவுலகினும் - உலகங்களனைத்தினுக்கும், மேலதாம் - மேற்பட்டதாகும், எ-று.

இவனிருக்குமுலகம் எதுவோ அதுவே எவ்வுலகினுஞ் சிறந்ததென்பது கருத்து. இதுவும் அவ்வணி. (௧௧௧)

யாவனோ விவனென் றெண்ணி யிருநிலத் திலங்கு பைம்பொற், சேவடி பொருந்துமீராற் றேவரி னொருவனல்லன், றூவியஞ் சிறையவன்னஞ் சொல்லிய வனப்புவாய்ந்த, காவலனங்கொ லென்னக் கருதியொன் றுரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) யாவனோவிவனென்று - இவனெவனோவென்று, எண்ணி - சிந்தித்து, இருநிலத்து - பெரிய பூமியிடத்து, இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசியபொற்கழலணிந்த, சேவடி-சிவந்தபாதங்கள், பொருந்துமீரால் - பொருந்துகின்ற தன்மையால், தேவரின் - தேவர்க்கூட்டத்துள், ஒருவனல்லன் - ஒருத்தனல்லனாகும்; தூவி - தூவியென்னும்பெயரையுடைய, சிறைய - சிறகினையுடைய, அம் - அழகிய, அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது, சொல்லிய - முன்பு சொல்லிய, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, காவலனங்கொலென்ன - அரசனாகுமென்று, கருதி - நினைத்து, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, உரைக்கலுற்றார் - (தோழிகள்) சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ-று.

பூமியிற் பாதம்பொருந்தலாலே தேவரிலொருவனல்லனென்று நிச்சயித்தமாதர்க்குக் கீழுலகத்தானோவெனனும் ஐயநிகழவில்லை. அன்னஞ்சொல்லிய அழகுள்ள நளமகாராசனெனக் குறித்தலாலெனக. (௧௧௨)

கலைநிலாத்தவழுமாடக்கடிநகர்கடந்துபோந்த
சிலைவலாய்நீயிங்கெய்தச்சிறப்புடைப்புவனந்தம்மிற்
பொலிவிழந்திருந்தெந்தப்புவனநீபொருளதாக
நலனுறுபுனிதமாயதெப்பெயர்நவிற்றுகென்றார்.

(இ-ள்.) கலைநிலா - கலைகணிறைந்த சந்திரன், தவழும் - தவழ்கின்ற, மாடம் - உப்பரிகைகளுடைய, கடிநகர்-காவலைப்பெற்ற நகரத்தை, கடந்துபோந்த - கடந்துவந்த, சிலைவலாய் - விற்றொழில்வல்லவனே, நீயிங்கெய்த - நீயிங்கேவர (அதனாலே), சிறப்புடை - சிறப்பினையுடைய, புவனந்தம்மில் - தேசங்களுக்குள்ளே, பொலிவிழந்து - அழகிழந்து, இருந்தது - இருக்கப்பெற்றது, எந்தப்புவனம் - எந்தத்தேசம், நீ பொருளதாக - நின்னைப்பொருளாகவுடைய, நலனுறு - நன்மைபொருந்திய, புனிதமாயது - பரிசுத்தமானது, எப்பெயர் - எந்தப்பெயர், நவிற்றுகென்றார் - (தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள், எ-று.

உன்பேர்யாது உன்தேசம்யாதென்னும் வினாக்கள் நீபோதலாற் பொலிவிழந்திருந்த தெப்புவனமெனலாலும் நீபொருளாக நலனுறு புனிதமாய தெப்பெயரெனலாலும் பெறப்படுதலாற் பிறிதினவிற்சியணிகள். இவ்விரண்டுஞ்சேர்தலாற் சேர்வையணி. ()

கானமர்கரியகூந்தற்கன்னியரிவ்வாறோதத்
தேனிமிர்தெரியல்வேய்ந்துசிலைத்தழும்பிருந்ததோளான்
பாலலங்கடந்தின்சொற்பைந்தொடிவதுவைவேட்டு
வானவர்விடுத்ததூதன்யானெனவழங்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) கானமர் - வாசனைபொருந்திய, கரியகூந்தல் - கறுத்தகுழலையுடைய, கன்னியர் - மாதர்கள், இவ்வாறோத - இப்படி சொல்ல, தேன் - வண்டுகள், இமிர் - ஒலிக்கின்ற, தெரியல்-மாலையை, வேய்ந்து - தரித்து, சிலைத்தழும்பு - விற்றழும்பு, இருந்த - தங்கிய, தோளான் - தோள்களையுடையவனான், பால் - பாலினது, நலங்கடந்த - நலத்தைச்செயித்த, தீஞ்சொல் - இனிய சொல்லையுடைய, பைந்தொடி - தமயந்தி! வதுவைவேட்டு - நின்விவாகத்தை யிச்சித்து, வானவர் - தேவர்களால், விடுத்த - விடுக்கப்பட்ட, தூதன்யானென - தூதுவன்யானென்று, வழங்கலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான், எ-று.

ஊர் பேர் முதலியவற்றையுரைக்கில் முன்னரே விழைந்த தமயந்தியால் நந்தூதிற்கு வழுவுண்டாமென்றெண்ணி அவையுரையாது தன்து தொழிற்குரியபெயரால் கூறினனெனக. (௧௧௪)

ஐந்தருநீழல்வேந்தனூர்கலிக்கிறைவன்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற்றிசையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொடிநின்னைவேட்டுப்படைமதன்பகழிபாயச்
சிந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித்தெருமரலெய்துகின்றார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளன்பேசுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஐந்தருநீழல் வேந்தன் - இந்திரன், ஊர்கலிக்கிறைவன் - வருணன், வெய்ய - கொடிய, செந்தழற்கடவுள் - அக்கினி பகவான், தென்பாற்றிசையுறை - தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற, தருமன் - யமன், இன்னோர் - ஆகியஇந்நால்வரும், பைந்தொடி - தமயந்தி! நின்னைவேட்டு - உன்மேலவிருப்புற்று, படை - சேனைகளை றைக்க, மதன்பகழி - மன்மதன்பாணங்கள், பாய - தங்கள்மேற் பாய, (அதனால்) சிந்தனை - மனம், பிறிதாய் - வேறுபட்டு, மாழ்கி - மயங்கி, தெருமரல் - சுழற்சியை, எய்துகின்றார் - அடைகின்றார்கள், எ-று. (௧௫)

இங்கிவர்தம்மையாசைக்கிறைவனென்றறைவதெல்லாந்
தங்கியதிசையின்பேராற்சாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கவிழ்குழையிற்றாவிக்குமிழ்மிசைமறியும்வேற்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்நின்னாசையால்வந்ததாமால்.

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில், இவர்தம்மை - இந்நால்வரையும், ஆசைக்கிறைவனென்று - ஆசைக்கரசனென்று, அறைவதெல்லாம் - சொல்லுவதனைத்தும், தங்கிய - இவர்களிருக்கின்ற, திசையின்பேரால் - திக்கினதுபெயரினாலே, சாற்றிய - சொல்லப்பட்ட, மாற்றமன்று - சொல்லன்றாகும்; கொங்கு - வாசனை - அவிழ் - விரிகின்ற, குழையில் - காதணியில், தாவி - பாய்ந்து, குமிழ் - குமிழம்பூவினது, மிசை - மேற்பக்கத்தில், மறியும் - மீளுகின்ற, வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களையுடைய, அம் - அழகானது, கலுழ் - ஒழுகுகின்ற, மேனியாய் - வடிவையுடைய தமயந்தியே! நின் - உன்மேல்வைத்த, ஆசையால் - ஆசையினால், வந்ததாம் - வந்ததாகும், எ-று.

ஆசையென்பது-திசைக்கும், அன்புக்கும்பெயர். அது "ஆசையேதிசை பொன்னன்பாம்" என்பதாற்காண்க. திசைக்கிறைமையால்வந்த ஆசைக்கிறைவனென்னும் பெயர்க்கு அன்பினால்வந்ததெனப் பொருள்கூறுதலால் பிரிநிலைநவிற்சியணி. (௧௬)

பற்றிய காமத்தீயாற் பைம்பொனாட் டமரர்க்கெல்
லாங், கொற்றவன் வருந்தா வண்ணங் கொய்துகொய் த
ணையிற் சேர்த்தே, யுற்றவர் வறுமை தீர்க்கு முயர்சினைத்
தருக்க ளைந்து; நற்றளி ரின்மையாகி நல்குர வடைந்த
மாதோ.

[இதனால் இந்திரனதுவருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பை - பசிய, பொன்னாடு - பொன்னுலகத்திருக்கின்ற, அமரர்க்கெல்லாம் - தேவரனைவர்க்கும், கொற்றவன் - அரசனாகிய இந்திரன், பற்றிய - தன்னைப்பற்றிய, காமத்தீயால் - காமாக்கினியால், வருந்தாவண்ணம் - வருத்தப்படாதவிதம், உற்றவர் - தம்மையடைந்தவர்களுடைய, வறுமை - இல்லாமையை, தீர்க்கும் - நீக்கும், உயர் - உயர்ந்த, சினை - கிளைகளையுடைய, தருக்களைந்தும் - பஞ்சதருக்களும், கொய்துகொய்து - பறித்துப்பறித்து, அணையிற்சேர்த்து - படுக்குமெத்தையிற்சேர்த்து, (அதனால்) நல் - நல்ல, தளிர் - தளிர்களை, இன்மையாகி - இல்லாமையாய், நல்குரவு - வறுமையை, அடைந்த - சேர்ந்தன, எ-று.

இந்திரன் உன்னிடத்துற்ற ஆசையினாலே அளவற்றதாபத்தை யடைந்தானென்பது கருத்து. கற்பகத்தருவுக்கு இதனால் நல்குரவில்லாதிருந்தும் உளதாகக்கூறலின் உயர்வுநவிற்சியணி. (௧௭)

கடிமலர்க்கூந்தனின்மேற்காதன்மீதூர்கின்ற
அடுதொழிற்கூற்றுமஞ்சவடர்கின்றனனங்கன்வெய்ய
வடவையோடிகலுமுந்நீர்க்கிறையையும்வருத்தியாவுஞ்
சுடுந்தழற்கடவுண்மீதுஞ்சுட்டதுகாமத்தீயே.

[இதனால் மற்றைமூவர் வருத்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கடி - வாசனைபொருந்திய, மலர் - மலரையணிந்த, கூந்தல் - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தி! நின்மேல் - உன்னிடத்தில், காதல் - ஆசை, மீதூர்கின்ற - அதிகரிக்கவிருக்க, அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழிலையுடைய, கூற்றும் - யமனும், அஞ்ச - பயங்கொள்ள, அனங்கன் - மன்மதனானவன், அடர்கின்றான் - நெருங்குகின்றான்; வெய்ய - கொடிய, வடவையோடு - வடவைத்தீயுடனே, இகலும் - பகைகொள்ளும், முந்நீர்க்கிறையையும் - கடற்கரசனாகிய வருணனையும், வருத்தி - வருத்தப்படுத்தி, யாவும் - எவற்றையும், சுடு - சுடுகின்ற, தழற்கடவுண்மீதும் - அக்கினிபகவான் மேலும், காமத்தீ - காமாக்கினி, சுட்டது - சுட்டது, எ-று.

கொல்லுந் தொழிலையுடைய கூற்றையும் அஞ்சச்செய்து வடவத்தியையும் அடக்குங் கடலரசனையும்வருத்தி எல்லாவற்றையுஞ் சுடுகின்ற தீக்கடவுளையுஞ்சுடுதலாற் காமத்தீயை ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாதென்றதாயிற்று. "ஊருளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு, நீருட்குளித்து முயலாகு-நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ்சுடுமே குன்றேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ்சுடும்" இதனால் காமத்தீயினுங்காமத்தீகொடிதென்பதுணர்க. (௧௮)

முருக்கிதழணங்கனின்முகிழ்முலைவேட்டனன்றே
செருக்கிளரனங்கன்வாளிச்செழுமலர்வருந்தவாடி
யிருத்தலாற்பழிச்சுகின்றோரேடவிழ்ந்தியபோதா
லருச்சனைபுரியுந்தோறுமஞ்சுவரமரர்மாதோ.

(இ-ள்.) முருக்கு - முருக்கலரையொத்த, இதழ் - அதரத்தையுடைய, அணங்கனாய் - தமயந்தி! நின் - உன்னுடைய, முகிழ் - அரும்பையொத்த, முலை - ஸ்தனங்களை, வேட்டனன்றே - விரும்பியபொழுதே, செரு - போர்த்தொழிலில், ஊர் - ஊர்ச்சியை யுடைய, அனங்கன் - மன்மதனுடைய, வாளி - பாணங்களாகிய, செழுமலர் - செழுமையுள்ளமலர்கள், வருத்த - வருத்தஞ்செய்ய, வாடி - அவைகளால்வாட்டமுற்று, இருத்தலால் - இருக்கையினால் பழிச்சுகின்றோர் - பரவுகின்றவர்கள், ஏடவிழ் - இதழ்கள்விரிந்த, நறியபோதால - நல்லமணமுள்ளமலரால், அருச்சனை புரியுந்தோறும் - பூசைசெய்யுந்தோறும், அமரர் - (அருகிலிருக்கும்) தேவர்கள், அஞ்சுவர் - பயங்கொள்ளுவார்கள், எ-று.

இந்திரன் தமயந்தியை விரும்பியநாள்முதலாக இன்றளவும் மன்மதபாணங்கள் வருத்தஞ்செய்ய வாடியிருந்தலால் காணவரு பவர் முறைமைப்படி நறியமலர்களைக்கொண்டு அவனை அருச்சிக் குந்தோறுந் தேவர்கள் இவையும் அப்பாணங்களென் றஞ்சுதலாலே அஞ்சுவரமரரென்றார். (௧௧௯)

இன்னணந் தேவர் மாழாந் திருநிலவரைப்பிற் போந்துன், பொன்னவிர் திதலையார்ந்த புணர்முலைப் போகம் வேட்ப, முன்னமெத் தவஞ்செய் தாய்கொ லியைவதே முறைமை யென்றான், கன்னல்வில் லொளித்து நின்ற காமனே யனைய வீரான்.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்விதம், தேவர் - தேவர்கள், மாழாந்து - மயங்கி, இரு - பெரிய, நிலவரைப்பிற்போந்து - பூவுலகில் வந்து, உன் - உன்னுடைய, பொன் - பொன்போலும், அவிர் - விளங்குகின்ற, திதலையார்ந்த - தேமலாணிறையப்பெற்ற, புணர் - ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய, முலை - ஸ்தனங்களினுடைய, போகம் - போகத்தை, வேட்ப - விரும்ப, முன்னம் - முற்பிறப்பில், எத்தவஞ் செய்தாய்கொல் - என்னதவஞ்செய்தனையோ, இயைவதே - சம்மதிப்பதுவே, முறைமையென்றான் - கிரமமென்றான், கன்னல்வில் - கருப்புவில்லை, ஒளித்துநின்ற - மறைத்துவைத்து நின்ற, காமனேயனைய - மன்மதனையேயொத்த, வீரான் - தன்மையையுடைய நளமகாராஜன், எ-று.

தேவரிற்சிறந்த இந்திரன் முதலியோரைத் தலைவராகப் பெறுவது முற்பிறப்பிலே அருந்தவஞ் செய்தவர்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு எளிதன்றென்பது கருத்து. (௧௨௦)

என்றிவன் மொழிதலோடு மினையனே நளனென் றெண்ணி, மன்றலங் குழலா ளணி வருந்தமோ டெருத் தங் கோட்டி, நின்றனண் மருங்கு சூழ்ந்த தோழியர் திடந் தங் காக்கும், வென்றி கொள் சுடர்வேல் வேந்தற் கெதிர்மொழி விளம்ப லுற்றார்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, இவன் - இந்நளன், மொழிதலோடும் - சொல்லியவளவில், இனையனே - இவனே, நளனென் றெண்ணி - நளனென்றுநினைத்து, மன்றலங்குழலாள் - தமயந்தி, நாணி - நாணமடைந்து, வருந்தமோடு - வருத்தத்துடனே, எருத்தங்கோட்டி - தலையைவளைத்துக்கொண்டு, நின்றனள் - நின்றாள், மருங்கு - பக்கத்தில், சூழ்ந்த - சுற்றியிருக்கின்ற, தோழியர் - தோழிகள், திடதங்காக்கும் - திடத்தேசத்தைப்புரக்கின்ற, வென்றிகொள் - வெற்றியைக்கொண்ட, சுடர் - பிரகாசங்களையுடைய, வேல் - வேற்படையையேந்திய, வேந்தற்கு - நளமகாராஜனுக்கு, எதிர்மொழி - எதிருத்தரத்தை, விளம்பலுற்றார் - சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ-று.

நளன் இவனேயென்று நிச்சயித்த தமயந்திக்கு இனிமேலாகுந் தலைவனாக வருபவனென்னுந் துணிவினாலே நாணமும், நாம் இவனை விரும்பியிருக்க இவன்தேவர்பொருட்டுத் தூது வந்தானென்பதால் வருத்தமும், உண்டாயினவாதலால் வாளா விருந்தனள். உயிர்த்தோழிகள் அவள் கருத்துமுழுவதும் அறிந்தவராதலால் அவ்விறைக்கு இறைகொடுக்கத் தொடங்கினரெனக. (௧௨௧)

ஆற்றல்சானளனையன்றியாருயிர்பிறிதின்றென்னும்
வேற்றடங்கண்ணினுடன்மெய்பதைத்தாவிசோரச்
சாற்றியமாற்றந்தன்னாற்றழலுமிழ்தறுகட்பேழ்வாய்க்
கூற்றுவன்றூதனென்றுகூறியதியற்கையாமே.

[இதுமுதலிரண்டுபாடல் நளனுக்குத் தோழியர் விடைகொடுக்கின்றனர்.]

(இ-ள்.) ஆற்றல்சால் - வலிமைமிக்க, நளனையன்றி - நளமகாராஜனையல்லாமல், ஆருயிர் - நிறைந்த ஆவியானது, பிறிதின்றென்னும் - வேறொன்றில்லையென்கின்ற, வேற்றடங் கண்ணினுடன் - தமயந்தியினுடைய, மெய்பதைத்து - தேகமேங்கி, ஆவி - உயிரானது, சோர - சோர்வையடைய, சாற்றிய - நீ சொல்லிய, மாற்றந்தன்னால் - சொல்லினால், தழலுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற, தறுகண் - கொடியகண்களையும், பேழ்வாய் - பெருவாயையுமுடைய, கூற்றுவன்றூதனென்று - யமதூதனென்று, கூறியது - (முன்) சொல்லியது, இயற்கையாம் - (உனக்குத்) தகுதியாகும், எ-று.

நளனையே உயிரென்று நிச்சயித்திருக்குந் தமயந்தியது அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாகிய செய்தியைச்சொல்லி அவளுயிர் பிரிதற்கு நீயேதுவாகையால் முன்பு யமதூதனென்றுசொல்லியது உனக்குத்தகுமென்றார்கள். தழலுமிழ்தறுகட் பேழ்வாயென்னும் அடைமொழிகள் கூற்றுவனது கொடுமையை விளக்குகின்றன. கூற்றுவன் றூதாகிவந்த நளனைக் கூற்றுவன்றூதனென விதித்தலால் விதியணி. (௧௨௨)

வையகமொருகோலோச்சிவான்புகழ்நிடதங்காக்கு
மையனைமணப்பதன்றியரிமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய்த்
தையல்வேறொருவர்நாமஞ்சாற்றினுமாற்றளாகி
வெய்யசெந்தழலின்மூழ்கிவிளிவதற்கையமின்றே.

(இ-ள்.) வையகம் - பூவுலகத்தை, ஒருகோலோச்சி - தனிச் செங்கோல்செலுத்தி, வான்புகழ் - மிகுந்தபுகழையுடைய, நிடதங் காக்கும் - நிடததேசத்தைப்புரக்கும், ஐயனை - நளமகாராஜனை, மணப்பதன்றி - விவாகஞ்செய்துகொள்வதல்லாமல், அரி - செவ் வரிபரந்த, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் - நெடியகண்களை யும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய, தையல் - தமயந்தியா னவள், வேறொருவர்நாமம் - வேறொருவர்பெயரை, சாற்றினும் - சொல்லினும், ஆற்றளாகி - பொறுக்கமாட்டாதவளாய், வெய்ய - கொடிய, செந்தழலில - நெருப்பினில், மூழ்கி - முழுகி, விளிவதற்கு - இறப்பதற்கு, ஐயமின்று - ஐயமில்லை, எ-று.

நளனை மணப்பதற்கு முன்புசெய்த தவம்போதாமையால் இப் படியாயிற்று. இப்பொழுதாவது விதிப்படிநிவர்த்து அதில்வீழ் ந்து நினைத்ததைமறுபிறப்பில் முடிப்பாளென்னும் கருத்துதோன்ற வெய்யசெந்தழலின் மூழ்கி விளிவதற்கையமின்றென்றார். (கஉங)

என்றவர் மொழியவேந்த னியம்புவா னெரியின் வீழ் ந்து, பொன்றில்வெங் கனலி தன்னைப் புணர்ந்ததாம் புக ன்ற செந்தீ, யன்றிவார் புனலின் வீழ்ந்தா ளாருயிர் விடு த்தா ளேனுந், துன்றுசீர் வருணன் றன்னைத் தோய்ந்ததா ய் விளையு மன்றே.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளன் தமயந்தியை வற்புறுத்தி கூறல்.]

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, அவர்மொழிய - அந்தத் தோழிகள்சொல்ல, வேந்தன் - நளமகாராஜன், இயம்புவான் - சொல்லுவான், எரியின் வீழ்ந்துபொன்றில் - நெருப்பில்வீழ்ந்திறந் தால், வெங்கனலிதன்னை - அக்கினிபகவானை, புணர்ந்ததாம் - கூடிய தாகும், புகன்ற - (இப்பொழுது) சொல்லிய, செந்தீயன்றி - அக் கினியல்லாமல், வார் - நெடிய, புனலின்வீழ்ந்து - நீரிலேவிழுந்து, உள் - உள்ளே, ஆர் - நிறைந்த, உயிர்விடுத்தாளேனும் - உயிரைவிட் டாளாயினும், துன்று - நெருங்கிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, வரு ணன்தன்னை - கடலரசனை, தோய்ந்ததாய் விளையும் - கலந்ததாகி விளையும், எ-று.

நெருப்பில் வீழினும் நீரில் வீழினும் திக்கடவுளையும் கடற்கரச னையும் புணர்ந்ததாக முடிதலாலும், இவள்நினைப்பு இப்பிறப்பில் முற்றாமையாலும் மறுமைப்பயனிம்மையிற் பயவாமையாலும் அவ

ர்களைவந்து பிரார்த்திக்கும்போது இசைந்தால் மிக்க நன்மையுண் டாமென்பது கருத்து. (கஉச)

அன்றியுங்கனலிசான்றாயல்லதுவதுவையாற்றற்
கொன்றுமோவருணனொவ்வாதுதகமோடளிக்குந்தூய
மன்றலெவ்வாறுமுற்றும்வானவரருளில்லாமற்
றுன்றுநீர்ப்புவியில்யார்க்குஞ்சூழ்வினைமுடிக்கலாமே.

(இ-ள்.) அன்றியும் - அப்படியல்லாமலும், கனலிசான்றாயல் லது - அக்கினிசாக்ஷியாயல்லாமல், வதுவையாற்றற்கு - விவாகஞ் செய்தற்கு, ஒன்றுமோ - பொருந்துமோ, வருணன் - கடலரசன், ஒவ்வாது - சம்மதியாமல், உதகமோடளிக்கும் - நீரோடுகொடுப்ப தாகிய, தூய - சுத்தமாகிய, மன்றல் - விவாகம், எவ்வாறுமுற்றும் - எவ்வழிமுடியும், (ஆதலால்) வானவர் - தேவர்களுடைய, அருளில் லாமல் - கிருபையில்லாமல், துன்றுநீர் - கடல்சூழ்ந்த, புவியில் - பூமியிலே, யார்க்கும் - எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், சூழ்வினை - நினை க்கப்பட்ட கருமங்களை, முடிக்கலாமே - முடிக்கக்கூடுமா, எ-று.

பூமியிலே எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தீயும் நீருமன்றி விவாக முற்றாதாகலால் அதற்கு அதிதேவதைகளாகிய இவர்கள் அருள் வேண்டுமென்பது கருத்து. (கஉரு)

வேயினைப்பழித்தமென்றோள்வேற்றடங்கண்ணினுடை
யபேரழகுமாந்தரிருகணானோக்கவற்றோ
தீயுமிழ்வயிரவொள்வாளேந்தியதேவர்கோமா
னாயிரங்கண்களாலுநோக்குதற்கமைந்ததன்றே.

(இ-ள்.) வேயினை - மூங்கிலை, பழித்த - நிந்தித்த, மென் - மெல் லிய, தோள் - தோளையுடைய, வேற்றடங்கண்ணினுடைய - தமயந்தி யின், ஏய - பொருந்திய, பேரழகு - மிகுந்த அழகானது, மாந் தர் - மனிதருடைய, இருகணால் - இரண்டுவிழிகளால், நோக்கவற் றோ - பார்க்கவல்லதோ, தீயுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற, வயிர வொள்வாள் - வச்சிராயுதத்தை, ஏந்திய - தாங்கிய, தேவர்கோ மான் - இந்திரனானவன், ஆயிரங்கண்களாலும் - ஆயிரம்விழிகளா லும், நோக்குதற்கு - பார்க்கும்பொருட்டு, அமைந்தது - பொருந்திய தாகும், எ-று.

உயர்பிறப்பையுடைய தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரன் ஆயிரங்க ண்களாலும் பார்த்தற்கமைந்த தமயந்தியினழகை இழிபிறப்புடை ய மனிதர் இரண்டுகண்களாற் பார்க்கும்படி விரும்புவதில் அவ்வ ழகு பயன்படாதென்பதாம். (கஉசு)

வெந்திறற்களிநல்யானைவிதர்ப்பர்கோனளித்தமாதைத்
தந்துயிரளித்தியென்னத்தனியிருவிசும்புகாக்கு
மிந்திரன்கேட்டபோதிலெண்ணியவனைத்துநல்கு
மைந்தருவழங்கினும்மாலன்றெனமறுக்கலாமோ.

(இ-ள்.) தனி-ஒப்பற்ற, இருவிசும்பு-பெரியவிண்ணுலகத்தை, காக்கும்-காக்கின்ற, இந்திரன் - இந்திரனானவன், வெந்திறல்-வெவ்விய வலிமைபெற்ற, களி - களிப்புடைய, கல் - கல்லை, யானை - யானையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனவன், அளித்த-பெற்ற, மாதை - தமயந்தியை, தந்து - கொடுத்து, உயிர் - என்னுயிரை, அளிக்கிலென்ன - காப்பாற்றவென்று, கேட்டபோதில்-கேட்டகாலப் பொழுது, எண்ணியவைகளைத்தும் - நினைத்தவைகளையெல்லாம், நல்கும் - தருகின்ற, ஐந்தரு-பஞ்சதருக்கள், வழங்கின - கொடுத்தால், தம்மால் - உங்களால், அனையறனை - அன்றென்று, மறுக்கலாமோ - மறுக்கக்கூடுமோ, எ-று.

இந்திரன் தருமசிந்தையை யுடையனாதலால் தன்னுயிர்போகவிருந்தவிடத்தும் அவ்வாறுசெய்யாது சம்மதிப்பனென்று நினைத்தனனென்க. தனியிருவிசும்பு காக்குமென்றதனால் அவனுடைய ஆணை சொல்லப்பட்டது. பிறர் எண்ணியவைகளைக் குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் பஞ்சதருக்கள் தமக்கரசனாகிய இந்திரன் வாய்திறந்துகேட்டால் அது எப்படி யில்லையென்று சொல்லும். "எல்லாமொழுக்கமுங்கையுரைக்குடையாளன் பொறுக்கும் பொறையேபொறை" என்றிருத்தலால் இந்திரன் பொறுமையுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. ஐந்தருவிருட்டித்துக்கொடுக்கினெனப் பொருள்கொள்ளில் உலகத்தில் உவமையற்ற இவன்போற் பலருண்டாயின் இவனுக்குச் சிறப்பில்லையென்பதுகருத்து. (கஉஎ)

என்றிவன்புகன்றமாற்றமிருசெவிவெதுப்பக்கேட்டு
நின்றுளம்பதைப்பவாடிநெட்டுயிர்ப்போடுஞ்சோரு
மன்றலங்குழற்பேதையுடன்மதர்நெடுங்கயற்கணுவி
றுஞ்செறைப்பணைத்துவீங்குங்குவிமுலைவார்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, இவன் - இக்களகன், புகன்றமாற்றம் - சொன்ன சொற்கள், இருசெவி - இரண்டுகாதுகளையும், வெதுப்ப - சுந்தபிக்கச்செய்ய, கேட்டு - அதுகளைக் கேள்விப்பட்டு, நின்று - நின்று, உளம் - மனமானது, பதைப்ப - பதைப்படைய, வாடி - வாட்டமுற்று, நெட்டுயிர்ப்போடும் - பெருமூச்சுடனே, சோரும் - சோர்வையடைகின்ற, மன்றலங்குழலினுடையவள் - தமயந்தியினுடைய, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்கயற்கண் - நெடியகயல்போன்ற கண்களினின்றும், துவலை-நீர்த்துளிகள், வீங்கும்-வீங்குகின்ற - மங்கையென்றுசொல்ல, பணைத்து - பருத்து, விம்மு - விம்முகின்ற, குவிமுலை-குவிந்தமுலைகளின்மேல், வார்ந்த-ஒழுகின, எ-று.

இடவர் ஒருபொருளைக்குறித்து வினவும்பொழுது அதற்கு விடைகூறத் தடைப்படின் அழுவது மாதர்களுக்குச் சுபாவமாதலால் மிக்க கல் தமயந்திகளுக் கயற்கணுவிருங்குமுலை வார்ந்தனவென்றார். தான்பேசவிட்டயிற்றியுள்ள விடைகூறத் தடைப்படுவதேனெனில் தான்பேசு வதற்குக் கூடாமையாலும், இவனைப்பேசுவதில் தோழிகட்கும் வரு

ந்த மிருதலானு மென்க. எப்படிப்பட்டவர்க்கும் மனவருத்தமே விழில் துன்பர் தோன்றுமென்பதாம். (கஉஅ)

மாதுகண்பனிப்பநோக்கித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திநின்றபெய்வளைத்துயரமெல்லாம்
தூதுநாம்விடுத்தவன்னஞ்சொல்லியதென்னிற்சற்று
மாதரமின்றியிவ்வாறுரைக்குமோவரசனென்றார்.

(இ-ள்.) மாது - தமயந்தியினுடைய, கண் - கண்கள், பனிப்ப - நீரைச்சொரிய, நோக்கி - பார்த்து, தோழியர் - தோழிகள், மாழாந்து - மயங்கி, உள்ளம் - மனமானது, பேதுறவெய்தி - கவலையடைந்து, நின்றபெய்வளை - நிற்கின்றதமயந்தியினுடைய, துயரமெல்லாம் - துன்பமனைத்தையும், தூது - தூதாக, நாம்விடுத்த - நம்மால்விடுக்கப்பட்ட, அன்னம் - அன்னப்பறவையானது, சொல்லியதென்னில் - சொல்லியிருந்ததானால், சற்றும் - கொஞ்சமும், ஆதரமின்றி - ஆசையில்லாமல், இவ்வாறு - இப்படி, அரசன் - நளனானவன், உரைக்குமோவென்றார் - சொல்லுவானோ வென்றார்கள், எ-று.

இவன்நளனோ அல்லனோ நளனேயாயினும் நாம் முன்னர்த் தூதாகவிடுத்த அன்னம் நமது குறைகளைச் சொல்லவில்லையோ சொன்னதாயின் தமயந்தியிடத்து முன்னரே விழைந்துள்ள அரசன் அவ்வெதிரிலேகண்டும் நம்முறைகேட்டும் சிறிதேனும் அன்பின்றி இவ்வாறு கூறுதலின் யாவனோவென விடைகொடுத்தற்கு ஐயுற்றுத் தோழிகள் வருத்தமுற்றிருந்தனரென்க. (கஉகூ)

இன்னண மணங்களுரு மாயமு மிரங்க னேக்கி,
மன்னனு மறிவுதீர்ந்து மனஞ்சிறி தயரும்வேலைப், பொன்
னிறப் பவளசெவ்வாய்ப் பொற்புறு பசிய மென்குட்
டன்னமும் விசும்பினீங்கி யவ்வழி யடைந்த தன்றே.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இப்படி, அணங்கனும் - தமயந்தியையும், ஆயமும் - தோழிகளும், இரங்கனேக்கி - வருந்தவதைப்பார்த்து, மன்னனும் - நளனும், அறிவுதீர்ந்து - மதிமயங்கி, மனம் - மனமானது, சிறிது - கொஞ்சம், அயரும்வேலை - தளர்வடையும்போது, பொன்னிறம் - பொன்போன்ற நிறத்தையும், பவளம்போன்ற, செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், பொற்புறு - அழகமைந்த, பசிய - பசுமைபொருந்திய, மென்குட்டு - மெல்லிய குஞ்சுகளையுடைய, அன்னமும் - அன்னப்பறவையும், விசும்பினீங்கி - ஆகாயத்தினின்றுநீங்கி, அவ்வழி - அந்தவிடத்தில், அடைந்தது - வந்தது, எ-று.

தெளியக்கூடாமையால்
ஆதுவக்தநளனை இன்னுனென்று அறவழியிற்செ
தமயந்தியும் தோழிகளும் வருந்தினார்கள்; எனினும் அவர்கள் முன்புவெளிப் (கங0)
படுத்தக்கூடாமையால் தன்னுடையவேட்கையை அவர்கள் வருந்தினனென்க.

எய்தியதூவியன்னமின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மையவாங்கரியகூந்தல்வாண்முகமினிதுநோக்கி
நெய்தவழ்புலவுவைவேனிடதர்கோனிவனேயுள்ளத்
தையுறேல்கமலப்போதிலணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்.

(இ-ள்.) எய்திய - அங்குவந்த, தூவி - இறகையுடைய, அன்னம் - அன்னப்பறவை, இன்னகை - இனியநகையையும், பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்றசெவ்வாயையும், மை - மேகங்கள், அவாம் - விரும்புகின்ற, கரியகூந்தல் - கறுத்த குழலையுமுடைய தமயந்தியினது, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகம் - திருமுகத்தை, இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து, கமலப்போதிலணங்கிற்கும் - தாமரைமலரிலிருக்குந்திருமாதுக்கும், அணங்குபோல்வாய் - திருமாதுபோன்றதமயந்தியே! நெய்தவழ் - நிணந்தவழ்கின்ற, புலவு - புலானாற்றம்பொருந்திய, வைவேல் - கூரியவேலையுடைய, நிடதர்கோனிவனே - இவனேநளமகாராஜன், உள்ளத்து - மனத்தில், ஐயுறேல் - ஐயப்படவேண்டாம், எ-று.

தெய்வத்தன்மையுள்ள அன்னமாதலால் தான் எடுத்த கருமத்திற்கு இடையூறுவாராது நளன்றானுவந்தது தெரிந்து இவனே நளனென்று தமயந்திக்குச்சொல்லியதென்க. (கஙச)

மழைமதர் நெடுங்கட் செவ்வாய் வளர்முலை மடந்தாய் நின்மேல், விழைவிகந் துரைத்தா னல்லன் விண்ணவர்க் கியைந்த மாற்றம், பழுதுறுமென்னுமாற்றாற் பகர்ந்தனன் பரிதி வேலா; னழுதகங் குழைந்தி டேலென் றன்பினா லறைந்த தன்றே.

(இ-ள்.) மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் - நெடியகண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், வளர்முலை - வளர்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய, மடந்தாய் - தமயந்தியே! பரிதிவேலான் - நளமகாராஜன், நின்மேல் - உன்னிடத்தில், விழைவிகந்து - ஆசைநீங்கி, உரைத்தானல்லன் - சொன்னவனல்லனாகும், விண்ணவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, இயைந்த - அவர்பொருட்டுச் சம்மதித்த, மாற்றம் - சொல், பழுதுறுமென்னுமாற்றால் - பழுதாகுமென்கின்றபடியால், பகர்ந்தனன் - (இவ்வாறு) பேசினான், (அதனால்) அழுது - நீயழுது, அகங்குழைந்திடேல் - மனங்குழையவேண்டாமென்று, அன்பினால் - விருப்பத்தினால், (அன்னம்) அறைந்தது - சொல்லியது, எ-று.

நளமகாராசனானவன் தேவர்பொருட்டுச் சம்மதித்த கருமத்துக்கோர் பழுதடையின் இம்மைக்குப் பழியேற்றி மறுமைக்குப்பாவமும் உண்டாம் ஆதலின் இவ்வாறுபேசினான். அதனால் நீ வருத்தப்படவேண்டாமென்று அன்னஞ்சொல்லியதென்க. (கஙரு)

வடுவகி ரனைய வுண்கண் மடந்தையோ டிவ்வா றோதிக், கடகளி றென்னநின்ற காளைதன் முகத்தைநோக்கா, வுடையபே ரறிவாற்காம முள்ளமைத் தின்ன கூறிற், கொடிநெடுந் தானைவேந்தே கோற்றொடி யாற்றுங் கொல்லோ.

(இ-ள்.) வடு - மாவடுவினுடைய, வகிரனைய - பிளப்பையொத்த, உண்கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, மடந்தையோடு - , இவ்வாறோதி - இவ்விதமாகச்சொல்லி, கடகளிறென்னநின்ற - மதயானையென்னும்படிநின்ற, காளைதன்முகத்தை - அரசனதுமுகத்தை, நோக்கா - பார்த்து, கொடிநெடுந்தானைவேந்தே - நளமகாராசனே! உடையபேரறிவால் - பேரறிவுடைமையால், காமம் - ஆசையை, உள்ளமைத்து - உள்ளேயடக்கி, இன்னகூறில் - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப்பேசினால், கோற்றொடி - தமயந்தி, ஆற்றுங்கொல்லோ - பொறுப்பாளோ, எ-று.

நின்போல்வார்க்கன்றிக் காமத்தைப் பேரறிவாலுள்ளடக்கிப் பேசுதல் மற்றையோர்க்கரிதென்றதாயிற்று. நின்னைவிழைந்தவளாதலால் நீயேபேசில் தமயந்தி யாற்றுவதரிதென்றதென்க. (கஙசு)

மாங்குயிற்குதலைப்பேதைமனமுநீயிசைந்தவண்ணந்
தீங்கறவுரைத்தவாறுந்தேவர்மற்றுணராரல்ல
ரீங்கினியுரைப்பதென்னையிவ்வயினிகழ்ந்தவெல்லா
மாங்கவர்தம்பாலேகியறைதியென்றறைந்ததன்னம்.

(இ-ள்.) மாங்குயில்-மாமரத்திலிருக்குங் குயிற்சொல்லையொத்த, குதலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, பேதைமனமும் - தமயந்தியினதுமனமும், நீயிசைந்தவண்ணம் - நீ சம்மதித்துவந்தபடி, தீங்கற - தீங்குநீங்க, உரைத்தவாறும் - சொல்லியவிதமும், தேவர் - தேவர்கள், உணராரல்லர் - அறியாதவர்களல்லர்; ஈங்கு - இவ்விடத்தில், இனியுரைப்பதென்னை - இனிப்பேசவேண்டுவதென்ன; இவ்வயின் - இவ்விடத்திலே, நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவையனைத்தையும், ஆங்கவர்தம்பால் - அத்தேவரிடத்துக்கு, ஏகி - போய், அறைதியென்று - நீ சொல்லுவாயாகவென்று, அன்னம் - அன்னப்பறவை, அறைந்தது - சொல்லியது, எ-று.

தமயந்தியினது கருத்தும் நீ அதற்குச்சம்மதித்துவந்தபடியே சொல்லியதும் சர்வக்ஞத்துவமுள்ள தேவர்களுக்கு நீபோய் சொல்லுமுன்னமே தெரியுமென்க. (கஙஎ)

அவ்வுரை கேட்டலோடுமடையலர்செகுக்கும்வேலான்
மவ்வலங்குழலினுடன்மனவலியினிதினேர்ந்தா
செவ்விதின்மனமுங்கண்ணுந் தெரிவைமேற்கிடப்பமாறு
கவ்வையைகொள்வாயினீங்கிவிஞ்சையிற்கரந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அவ்வுரை - அந்தவார்த்தையை, கேட்டலோடும் - கேட்டவளவில், அடையலர் - சத்துருக்களை, செகுக்கும் - கொல்லுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நளன், மவ்வலங்குழலினு

டன் - தமயந்தியினது, மனவலி - நெஞ்சினதுவலிமையை, இனிதி னோர்ந்து - இனிதினறிந்து, செவ்வியன் - செம்மையையுடைய, மனமும் - தன்மனத்தையும், கண்ணும் - கண்களையும், தெரிவைமே ற்கிடப்ப - அத்தமயந்தியின்மேலிருக்கவைத்து, மாறு - நீங்காத, கவ்வைகொள் - ஒலித்தலைக்கொண்ட, வாயினீங்கி - வாயிலைகக டந்து, விஞ்சையின் - மந்திரத்தினால், கரந்துபோனான் - ஒளித்துச் சென்றான், எ-று.

இந்திரன்மேல்தமயந்திக்குக் காதலில்லாமையையறிந்தவனாத லால் தன்மனமுங் கண்ணும அவள்மேற்கிடப்ப விஞ்சையிற்கரந்து நீங்கினனென்றார். (௬௩)

காரிகையுள்ளமுங் கண்ணுங்கவர்ந்தனன் கரந்துபோய
வூரிவெஞ்சிலைக்கைவீரன் கடவுளர் முன்னரேகி
நேரிழைதன்பாற் போயபினிகழ்ந்தவெல்லா முந்தார்
சோர்வுறாதுரைத்தான் றேவர் தோன்றல்பான் மகிழ்ச்சிசூர்

(இ-ள்.) காரிகை - தமயந்தியினுடைய, உள்ளமும் - மனத்தை யும், கண்ணும் - கண்ணையும், கவர்ந்தனன் - கொள்ளைகொண்டவனாகி, கரந்துபோய - மறைந்துசென்ற, ஊரி - வலிமைபெற்ற, வெஞ்சிலைக் கைவீரன் - நளமகாராசன், கடவுளர்முன்னர் - தேவர்களெதிரே, ஏகி - சென்று, நேரிழைதன்பால் - தமயந்தியினிடத்து, போய பின் - தான்போனபின்பு, நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவைகளனைத் தையும், சோர்வுறாது - குறைவுபடாமல், உரைத்தான் - சொல்லி னான், தேவர் - தேவர்கள், தோன்றல்பால் - அந்தநளமகாராசனி டத்தில், மகிழ்ச்சிசூர்ந்தார் - உவகையடைந்தார்கள்.

தான் விரும்பிய மாதினிடத்தில் நம்முரைதவறாது தூதுசென்று உள்ளபடி பேசினவர்தானென்று நளனிடத்தில இந்திரன்முதலியசா லவரும் மகிழ்ச்சியுற்றனரென்க. (௬௪)

நளன்றூதுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௩௬௪.

சுயம்வரப்படலம்.

சுயம்வரமாவது அரசமங்கையானவள் தனக்கு ஏற்றோர்களை விளைந்துவந்த அனேக அரசர்களை ஏககாலத்தில் வருவிக்க அவரிற் றனக்கிசைந்த ஒருவனுக்குத் தானே மாலையிட்டுத் தலைவ னாகக்கொள்ளுதலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவை நிகழும்வேலை யெழுகடல் வளைப்பின்
மேவு, மன்னவர் குழாமும் விண்ணோர் தொகுதியு மணி
ச்செஞ் சூட்டுப், பன்னகநாட்டுவேந்தர் வெள்ளமும் பரி

த்தேர் வீமன் கன்னியம் புரிசை சூழ்ந்த கடிநகர்க் கெழு
ந்த வன்றே.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியானவள் நளமாராஜனைத்
தலைவனாகத் தானே வரித்தாளென்று சொல்லத்
தொடங்கி இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்
திற்குத் திரிலோகத்திலுமுள்ளவர் வரவு சொல்ல
ப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) இன்னவை - இப்படிப்பட்டவைகள், நிகழும்வேலை - நடக்கின்றபொழுது, எழுகடல்வளைப்பின்மேவும் - எழுகடல்சூழ்ந் ததீவுகளிலிருக்கின்ற, மன்னவர்குழாமும் - அரசர்கூட்டமும், விண் ணோர்தொகுதியும் - தேவர்கூட்டமும், மணி - ரத்தினங்களாகிய, செஞ் சூட்டு - சிவந்தசூட்டையுடைய, பன்னகநாட்டு - நாகலோகத்து ள்ள, வேந்தர்வெள்ளமும் - அரசர்கள்கூட்டமும், பரித்தேர் - குதி ரைகட்டியதேரையுடைய, வீமன் - வீமராசனது, கன்னி - அழிவி ல்லாமையையுடைய, அம் - அழகிய, புரிசைசூழ்ந்த - மதிலாற்சூழப் பட்ட, கடிநகர்க்கு - காவலையுடையகுண்டினபுரத்துக்கு, எழுந்த - எழுந்தன, எ - று.

வீமன் பூமியிலுள்ள அரசர்க்குமாத்திரம் சுயம்வரவோலைசெ லுத்தியிருக்க மற்றையுலகத்தாரு மெழுந்தனரென இப்பொழுது சொல்லியதற்குக் காரணமென்னெனில் முன்பு நாரதமுனி இந் திரனுக்குத் தமயந்தியின் செய்திசொல்லும்போது விஞ்சையர் கின்னரரவுண குரகர் புவிமுழுதாளும் வேந்தர்யாரு மஞ்சலிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழ முனிவர்சூழ மாகிகூறவென்னும் பாட் டில் அங்கிருந்தாரெனச் சொல்லிய மேலுலகத்தாருங் கீழுலகத்தா ருந் திவிலுள்ளவரும் அவாவின்மிக்கவராய் அதைத் தமக்கும்வந்த செய்தியாகக்கொண்டு நல்லூழிருக்குமாயின் அம்மாதுசூட்டுமாலை நமக்குக் கிடைப்பினுங் கிடைக்குமென வெழுந்தனரெனக்கொள் ளல்வேண்டுமென்க. (௨)

பண்ணமை கலினப்பாய்மா பசியபொற் கொடிஞ்சி
த் திண்டேர், கண்ணழற் சீற்றத்துப்பிற் கடாம்பொழி க
ளிநல் யானை, மண்ணமை முழவுத்திண்டோள் வாகைவே
ல்மழவரீட்ட, மெண்ணிட விடமொன் றின்றி யெங்கணும்
பரந்த வன்றே.

[இதனால் மேற்சொல்லிய அரசர்களுடைய நால்வகைச்
சேனைகளின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) பண்ணமை - கல்லணையமைந்த, கலினம் - கடிவா ளத்தையுடைய, பாய் - தாவுகின்ற, மா - குதிரைகளும், பசியபொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, திண் - வலிமைபெற்ற, தேர் - தேர்களும், கண் - கண்களில், அழல் - தீயையும், சீற்றத்துப்பின் - மிகுந்தகோபத்தையுமுடைய, கடாம்

பொழி - மதம்பொழிகின்ற, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானைகளும், மண்ணமை - ஒப்பனையமைந்த, முழவு - மத்தளம் போன்ற, திண்டோள் - வலிமைபெற்றபுயங்களையும், வாகைவேல் - வெற்றிபெற்றவேலையுமுடைய, உழவர்ட்டம் - காலாள்கள்கூட்டமும், எண்ணிடை - எள்ளையிடுதற்கு, இடமொன்றின்றி - வெற்றிடமொன்றுமில்லாமல், எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும், பரந்த - பரவின, எ - று.

ஒவ்வொருதேசத்தரசர்கள் சேனைகளே அனேகமாயிருப்பின் அனேகதேசத்தரசர் நால்வகைச்சேனைகளும் ஏககாலத்தில் ஓரிடத்தில் கூடுவருமாயின இவ்வளவென்றுகுறிக்கக் கூடாதென்பார் எள்ளிடவிடமொன்றின்றி யெங்கணும்பரந்த வென்றாரென்க. எள் - என். அது "எண்ணுச்சிலமுமென்னெனவிசைப்பர்" என்பதாலறிக.

கொய்யுளைக் கலின மாவின் குரத்துக ளெழுந்து விம்மி, வையக முழுதுஞ் சூழ்போய் மறிகடம் மிடங்கு தூர்த்து, மொய்ம்பெறு தசலத்தோடு முரணிமென் டிசையுங் காக்குந், தொய்யின்மா முகத்த யானைக் கவுட்குழி தூர்த்த வன்றே.

[இதனால் குதிரைக் குளம்புகளிலெழுந்த புழுதியின் தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) கொய் - கொய்யப்பட்ட, உளை - புறமயிரையுடைய, கலினமாவின - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளுடைய, குரத்துகள் - குளம்புபட்டுண்டாகும்புழுதிகள், எழுந்து - எழும்பி, விம்மி - பரவி, வையகமுழுதும் - பூமிமுழுவதும், சூழ்போய் - வளைந்துசென்று, மறிகடல் - மடங்குகின்றஅலைகளையுடையகடலாகிய, இடங்கு - அகழை, தூர்த்து - தூர்த்துவிட்டு, மொய்ம்பெறு அசலத்தோடு - பெருமைபெற்ற மலையோடு, முரணி - [illegible], எண்டிசையும் காக்கும் - எண்டிசைகளையுங் காவல்புரிகின்ற, தொய்யில் - இந்திர[illegible], மா - பெருமை[illegible], முகத்த யானை - முகத்தையுடைய யானைகளின், கவுட்குழி - கன்னத்துக்குழிகளை, தூர்த்த - தூர்த்தன, எ - று.

பூவுலகமுழுவதுஞ்சூழ்ந்த கடல்களைத் தூர்த்துத் திக்கயங்களின் கன்னத்துக்குழிகளையுந் தூர்த்தபுழுதி அப்புறம்போதற் கிடமில்லாமையாற் றடைப்பட்டதன்றி அதற்களவில்லையென்க. புழுதி வெகுவிசாலமாயிற்று. இது உயர்வுநவிற்சியணி. (௩)

மண்ணக வரைப்பின் வேந்தர் வரைப்புயத் தெழுது சாந்தம், விண்ணகத் தமரர் மார்பங் கமழ்ந்தன விண்ணோர் வெய்ந்த, தண்ணறு வொழுகு மன்றற் றருமலர்ப் பசும்பொற் றாது, கண்ணகன் ஞாலங் காக்கும் வேந்தர்மெய் கமழ்ந்த மாதோ.

[இதனால் தேவர்கட்கும் அரசர்களுக்கு மிருக்குங் கலப்பு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) மண்ணகவரைப்பின் - பூவுலகத்திடத்திருக்கின்ற, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, வரைப்புயத்து - மலைகளையொத்ததோள்களில், எழுது - அரியக்கோலாற்றீட்டிய, சாந்தம் - சந்தனமானது, விண்ணகத்து - ஆகாசத்திடத்திருக்கின்ற, அமரர் - தேவர்களுடைய, மார்பம் - மார்பிலே, கமழ்ந்தன - மணந்தன; விண்ணோர் - தேவர்கள், வெய்ந்த - தரித்த, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறவொழுகு - தேனொழுகுகின்ற, மன்றல் - வாசனையையுடைய, தருமலர் - பஞ்சதருவினுடையமலர்களின், பசும்பொன்றாது - பசும்பொன்போன்ற மகரந்தப்பொடிகள், கண்ணகல் - இடமகன்ற, ஞாலங்காக்கும் - பூமியைப்புரக்கின்ற, வேந்தர்மெய் - அரசர்களுடையதேகத்தில், கமழ்ந்த - மணந்தன, எ - று.

ஒருவர்க்கொருவர் நெருங்கியிருத்தலால் மனிதர்புயங்களிற் பூசியசாந்தந் தேவர்கள் மார்பிலும் தேவர்களணிந்த மாலைமலரின் மகரந்தம் அரசர்தேகங்களிலுங் கமழ்ந்தனவென்க. ஆயின் தேவர்களை மனிதர்கள் அப்படிநெருங்கலாமோவெனின் அரசரால் விரும்பப்படுந் தமயந்தியையே அவர்களும் விரும்பிவருதலாலும் அதிகநெருக்கமுள்ளவிடத்தில் எவர்களும் அதிகமரியாதையைவிரும்பாமையாலும் ஆருமென்க. (௪)

காந்தெரிகதுவுஞ்செங்கட் கரிமதக்கலுழியாறுங், கூந்தன்மாவுமிழ்விலாழிப்பெருக்கும்வேற்குமரனன்ன, வேந்தர்திண்புயத்தில்வார்ந்தவிரைகமழ்கானச்சேறும், பாந்தண்மேற்கிடந்தஞாலமெங்கணும்பரந்தவன்றே.

[இதனால் மதநீர்முதலியவற்றின் பெருக்குஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்.) காந்து - முதிர்கின்ற, எரி - தீயானது, கதுவும் - பற்றுகின்ற, செங்கண் - சிவந்தகண்களையுடைய, கரி - யானையினுடைய, மதம் - மதநீராகிய, கலுழியாறும் - காட்டாறும், கூந்தல் - பிடரிமயிரினையுடைய, மா - குதிரைகள், உமிழ் - சொரிகின்ற, விலாழிப்பெருக்கும் - நீர்ப்பெருக்கும், வேல் - வேற்படையையுடைய, குமரனன்ன - குமாரக்கடவுளையொத்த, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, திண்புயத்தில் - வலிமையுள்ளதோள்களில், வார்ந்த - ஒழுகிய, விரைகமழ் - வாசனைவீசுகின்ற, கானச்சேறும் - கஸ்தூரிச்சேறும், பாந்தண்மேல் - ஆதிசேடன்மேல், கிடந்த - இருந்த, ஞாலமெங்கணும் - பூமியெங்கும், பரந்த - பரவின, எ - று.

மதநதியும் விலாழிப்பெருக்கும் கஸ்தூரிச்சேறும் பூமிமுழுவதும் பரந்தவெனலால் அளவுகளையுடைய யானைகளும் குதிரைகளும் அரசர்களும் அளவில்லையென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௫)

வெள்ளியங் கிரியின்மேய விஞ்சைய ரியக்கர் விண்ணோர், பொன்னொளி யெறிக்கும் பைம்பொன் விமானமு

முலகில் வேந்தர், நள்ளிருள் சீக்குஞ்செய்ய நகைமணிக்
கொடிஞ்சித்தேருந், தெள்ளிதி னுணர்ந்து ளோர்க்குந்
தெரிவில மயங்குமன்றே.

[இதனால் தேவராதியர் ஊர்திகளின்பெருக்கஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வெள்ளியங்கிரியின் - கயிலாசமலையில், மேய - பொருந்திய, விஞ்சையர் - விச்சாதரரும், இயக்கர் - இயக்கர்களும், விண்ணோர் - தேவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய, ஒள்ளொளி - மிகுந்தவொளியை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த, விமானமும் - விமானங்களும், உலகில் - பூவுலகிலிருக்கும், வேந்தர் - அரசர்களுடைய, நள்ளிருள்சீக்கும் - மிகுந்த இருளினையோட்டுகின்ற, செய்ய - சிவந்த, நகை - ஒளியையுடைய, மணி - ரத்நங்கள்பதித்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, தேரும் - தேர்களும், தெள்ளிதின் - தெளிவாக, உணர்ந்துளோர்க்கும் - அறிந்தவர்களுக்கும், தெரிவில - தெரிந்துகொள்ளக் கூடாதனவாகி, மயங்கும் - ஒன்றோடொன்றுமயங்கும், எ-று.

ஒவ்வொருவிதத்தில் அனேகம் விமானங்களும் அனேகந் தேர்களுமாதலால் நுண்ணறிவுடையராயினுந் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் தமது அதுவோ இதுவோவென்னத் தலைமயங்கிக்கிடக்குமென்க. (சா)

சிற்பநூல் கழியக் கற்றோர் சித்திரித் தென்ன வாய்ந்த, பொற்புறு நெடிய வேற்கட் பூங்கொடி வதுவைவேட்டுப், பற்பல தேய வேந்தர் தொகுதலிற் பாடை தேர்வா, ரற்புட னெவருந் தேவ பாடையி னறைவர் மாதோ.

[இதனா லரச ரனைவருங் கலந்துபேசல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சிற்பநூல் - சிற்பசாஸ்திரத்தை, கழிய - மிகவும், கற்றோர் - படித்தவர்கள், சித்திரித்தென்ன - சித்திரித்ததுபோல, வாய்ந்த - பொருந்திய, பொற்புறு - அழகான்மிக்க, நெடிய - நீட்சியையுடைய, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி, பற்பல - அனேகமாகிய, தேயவேந்தர் - தேசங்களிலிருக்கும் அரசர்கள், தொகுதலில் - கூட்டங்கொண்டிருத்தலால், பாடைதேர்வான் - (எல்லோர்க்குஞ்) சொற்பொருள் தெரியும்பொருட்டு, அற்புடன் - அன்புடனே, எவரும் - எவர்களும், தேவபாடையின் - கீர்வாணபாஷையால், அறைவர் - பேசிக்கொள்வார்கள், எ-று. மாதோ - அசை.

அதிசயசுந்தரியமுள்ள தமயந்தியினது விவாகத்தைவிரும்பி அனேகதேசத்து அரசர்கள் கூடியபடியால் தேசங்கள்தோறும் பா

ஷைகள்வேறாதலின் அவைகளாற்பேசினும் ஒருவர்க்கொருவர் உரைக்கும் வார்த்தைகட்குப் பொருளறியக்கூடாதென்று கீர்வாண பாஷையால் பேசினரென்க. ஆதலாலே அதுவே பாஷைகளுக்கு மூலமும் எந்ததேசங்களுக்கும் பொதுவுமென்பதுபெற்றும். அன்பு - அற்பெனத்திரிந்தது. (எ)

கழைசுளிகளிநல்யானைபிளிறொலிகமஞ்சூல்வான
மழையொலியவியப்பம்புமுரசொலிதேவர்
முழவொலிதடந்தேர்ச்சில்லிமுழக்கொலிபுடவிபோர்த்த
வெழுகடலொலியுமெஞ்சவெங்கணுமொலித்தவன்றே.

[இதனால் அங்குண்டாகிய ஒலியின்சிறப்புஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கழை - கரும்புகளை, சுளி - முறிக்கின்ற, களி - களிப்பையுடைய, நல் - நல்ல, யானை - யானைகளினது, பிளிறு - ஆரவாரிக்கும், ஒலி - சத்தமும், கமம் - நிறைந்த, சூல் - கருப்பத்தையுடைய, வானம் - ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும், மழை - மேகத்தினுடைய, ஒலி - சத்தமானது, அவிய - கெடும்படி, பம்பும் - நெருங்கிய, முரசொலி - பேரிகைகளின்சத்தமும், தேவர் முழவொலி - தேவதுந்துமிகளின்சத்தமும், தடம் - பருத்த, தேரினுடைய, சில்லி - உருளைகள், முழக்கொலி - முழக்குசத்தமும், புடவிபோர்த்த - பூமியைச்சூழ்ந்த, எழுகடலொலி - ஏழுகடலினோசையும், எஞ்ச - குறையும்படி, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், ஒலித்த - சத்தித்தன, எ-று.

யானைமுதலியவற்றின் பேரொலியைச்சொல்லவே "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" யென்பதனால் அனவற்றுமதைச் சிற்றொலிகளுங்கொள்க. இவ்வொலி எவ்விடத்துமிருந்தாற் கரையருகின்மாத்திரம் ஒலிக்கும் ஏழுகடலொலிகள் எஞ்சவென்றார். (அ)

அகல்இருவிசும்புபோர்த்தவணிமதிக்கவிகையீட்டம்
பகலொளிகரப்பவெங்கும்பாயிருள்பரப்புமன்னர்
நகைமணிமகுடகோடிநள்ளிருட்பிழம்பைநக்கி
இகலிவானிரவியோடவிளவெயிலெறிக்குமாதோ.

[இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அகல் - அகன்ற, இரு - பெரிய, விசும்பு - ஆகாயத்தை, போர்த்த - மூடிய, அணி - அழகிய, மதிக்கவிகை - சந்திரவட்டக்குடைகளினுடைய, ஈட்டம் - கூட்டங்கள், பகலொளி - சூரியப்பிரகாசம், கரப்ப - மறைய, எங்கும் - எவ்விடத்தும், பாய் - பாய, இருள் - இருளை, பரப்பும் - பரவச்செய்யும்; மன்னர் - அரசர்களுடைய, நகை - ஒளியையுடைய, மணி - ரத்நங்கள்பதித்த, ம

குடகோடி - அனேகமகுடங்கள், கள்ளிருட்பிழம்பை - மிகுந்த இருட்பிழம்பை, சுகி - உண்டு, இகலி - பகைத்து, வான் - ஆகாயத்திலிருக்கும், இரவியோட - சூரியனோடொக்கும்படி, இளவெயில் இளங்கதிரை, எறிக்கும் - வீசும், எ-று.

அகல், இரு என்னும் அடைமொழிகளால் விசும்பின் அகற்சி ப்பெருமையுந்தோன்றின. அப்படிப்பட்ட விசும்பையுங் குடைகள் மறைக்க அதனுலுளதாம் இருளையோட்டற்கு அரசர்மகுடங்களிற் பதித்த மணிகளில் ஒவ்வொன்றே போதுமானதாயிருக்க அப்படிப்பட்ட மணிகள் பலவற்றையுடைய அனேக மகுடகோடிகளுக்கு இவ்விருள்போதாதென்பதுதோன்ற, விழுங்கியென்றது கக்கியென்றார். (௯

வெங்கதிர் வெற்றி தோய்ந்து விளங்கு பொற் கொடியினிட்ட, மங்குல்வா னிழியுந் தெய்வ மடந்தையர் வடிவு காட்டக், கொங்கலர் தெரியல் வேந்தர் கொற்ற வெண்கவிகை யீட்டந், திங்களி னழகு காட்டத் திருநகர் பொலிந்த தன்றே.

[இதனுல் கொடிகளுங் குடைகளுஞ் சொல்லப்பட்டது.]

(இ-ள்.) வெங்கதிர் - சூரியனுடைய, வெற்றிதோய்ந்து - வெற்றியிற்படிந்து, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பொற்கொடியின் - பொன்னாற்செய்த கொடிகளினுடைய, ஈட்டம் - கூட்டங்கள், மங்குல் - மேகங்களையுடைய, வானிழியும் - ஆகாயத்தினின்றிழிகின்ற, தெய்வமடந்தையர் - தெய்வமாதருடைய, வடிவுகாட்ட - வடிவினைத் தெரிவிக்க, கொங்கு - வாசமிகுந்த, அலர்த்தெரியல் - மலர்மாலையணிந்த, வேந்தர் - அரசர்களது, கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வெண்கவிகை - வெள்ளிய குடைகளினுடைய, ஈட்டம் - கூட்டங்கள், திங்களின் - சந்திரனது, அழகுகாட்ட - அழகைத்தெரிக்க, திருநகர் - குண்டினபுரமானது, பொலிந்தது - பொலிவையடைந்தது, எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

கொடிகள் அனேக அரம்பையர்வடிவங்களையும் குடைகள் அனேகசந்திரர் வடிவங்களையும் காட்டுதலால் விவாகத்திற்குச் செல்லும் புமங்கையராலன்றி வேறில்லையாதலாலும், ஒருசந்திரனுலகம் மகிழ்ச்சியடையும்போது அனேகசந்திரர் ஏககாலத்தில் ஒருநகரின் கண்ணிருந்தால் எவ்வளவு சிறப்புண்டாகலாமாதலாலும், திருநகர் பொலிந்ததென்றார். (௧௦

குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் குடைநிழல் வெயிலை யோட்ட, மருமலி நறிய மென்பூ மாலைவா டாமையாலுந், திருநகர்ச் செவ்வி நோக்கி யிமைப்பிலர் திரிதலாலு, மரசரோ டமரர் தம்மை யறிவரி தாய தன்றே.

[இதனுல் அரசர்க்குந் தேவர்க்கும் வேற்றுமைதோன்றுமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) குரு - நிறம்பொருந்திய, மணி - ரத்நங்கள், இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, குடைநிழல் - குடைகளினுடைய நிழல்கள், வெயிலையோட்ட - வெயிலை நீக்க, (அதனுல்) மருமலி - வாசம்பொருந்திய, நறிய - சிறந்த, மென்பூமாலை - மெல்லியபூமாலைகள், வாடாமையாலும் - வாடாமையாலும், திருநகர் - குண்டினபுரத்தினுடைய, செவ்வி - அழகை, நோக்கி - பார்த்து, இமைப்பிலர் - கண்களிமையாதவர்களாய், திரிதலாலும் - திரிகின்றபடியாலும், அரசரோடு - அரசர்களோடே, அமரர்தம்மை - தேவர்களை, அறிவரிதாயது - பகுத்தறிதலரிதாயது, எ-று.

மாலைவாடுதல், கண்ணிமைத்தல் ஆகிய இரண்டுசெய்கையால் தேவர்க்கு வேற்றுமைப்பட்டிருந்த அரசர் இப்பொழுது அவ்விரண்டுமில்லாமையால் வேற்றுமைதோன்றிலவென்க. அரசர்க்கு மமரர்க்கும் வேற்றுமைதோன்றுமையால் மறைவணி. (௧௧)

மாங்குயி லனைய தீஞ்சொல் வடிவெயிர் பொருவும் வேற்கட், பூங்கொடி வதுவை கேட்டுப் புவியினில் வேந்தரெல்லாந், தேங்கமழ் தெரியல் வீமன் திருநக ரிருந்த தன்றோ, லாங்கவர் தேய மியாவு மரும் பொறை யுயிர்த்த தன்றே.

[இதனுல் மற்றைத்தேயங்களின் பொறையொழிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மாங்குயிலனைய - மாங்குயிற்சொல்லையொத்த, தீஞ்சொல் - தித்திக்கின்றசொல்லையும், வடிவெயிர்பொருவும் - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, வதுவைகேட்டு - விவாகத்தைவினவி, புவியினில்வேந்தரெல்லாம் - பூவுலகத்திருக்கும் அரசர்களெல்லாரும், தேங்கமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற, தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த, வீமன் - வீமராசனது, திருநகர் - குண்டினபுரத்தில், இருந்ததன்றால் - வந்து தங்கியபடியால், அவர்தேயம்யாவும் - அவர்களின் தேசமெல்லாம், அரும்பொறை - பொறுத்தற்கரிய சுமையை, உயிர்த்த - நீங்கின, எ-று.

வீமன் அனேகர்வருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுத்து அவர்களை மகிழ்வுறச்செய்வதுபோல் அவன்தேசமும் அனேகதேசத்திலுமுள்ளவர்க்கு இடங்கொடுத்து அவைகள் இளைப்பாறி மகிழ்வுறச்செய்தது என்பது கருத்து. (௧௨)

இறைபயக்கிளைமக்குமல்குமின்களித்துவர்வாயேழை
மறைமதர்நோக்கிற்கஞ்சிமறியுமானேறுமாகின்

விழைதருநகரிற்றாண்டவெருவிமீண்டேகுமாற்றாற்
கழிபெருங்காதல்கூர்ந்துங்காற்றிறைவரவுதீர்ந்தான்.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டுக்களால் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்குக்காரணஞ் சொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால் வாயு வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இழை - ஆபரணங்கள், பரந்து - பரவி, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, அல்குல்-அல்குலையும், இன்-இனிய, கனி - (கொவ்வைக்) கனிபோன்ற, அமர்வாயேழை - செவ்வாயையுமுடையதமயந்தியது, ... - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய, நோக்கிற்கஞ்சி - பார்வைக்குப்பயந்து, மறியும் - மடங்குகின்ற, மானேறும் - ஆண்மானும், மாதின் - அம்மங்கையினது, விழைதரு - விரும்புகின்ற, நகரிற்றாண்ட - குண்டினபுரத்திற்குச் செலுத்த, வெருவி - பயந்து, மீண்டு - திரும்பி, ஏகுமாற்றால் - போகின்றபடியால், கழி - மிகுந்த, பெருங்காதல்கூர்ந்தும் - பேராசையையடைந்தும், காற்றிறை - வாயுவானவன், வரவு - வருதலை, தீர்ந்தான் - நீங்கினான், எ-று.

நாம் விவாகத்திற்குச் செல்லவெழுந்ததற்கு அமங்களமாக சமனார்திசை தடைசெய்தலால் நமக்கு அத்தமயந்திமாலையிடுவதும் அவ்வாறுமென்று வாயுவானவ னின்றனனென்க. (௧௩)

ஐயரிபரந்துமைதோய்ந்தம்பலைத்திகலும்வேற்கட்
டையலோர்பாதியாயதன்மையாற்றனதுபைம்பொற்
செய்யதாள்பெயர்ப்பவன்னாள்சிறடியெழாமையாலே
மையணிகண்டத்தோனுமன்றலுக்கெழுந்திலானே.

[இப்பாட்டால் ஈசன் வாராமைக்குக்காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஐ - அழகிய, அரிபரந்து - செவ்வரிபரந்து, மைதோய்ந்து - அஞ்சனமணிந்து, அம்பலைத்து - அம்புகளை யலைவுசெய்து, இகலும் - பொருவுகின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுடைய, தையல் - உமைமாதானவள், ஓர்பாதியாயதன்மையால் - வாமபாகத்திலிருக்கின்றபடியால், தனது - தன்னுடைய, பைம்பொன் - பசியபொன்போன்ற, செய்யதாள் - சிவந்தபாதங்களை, பெயர்ப்ப - தூக்க, அன்னாள் - அவ்வுமாதேவியினது, சிறடி - சிறியபாதங்கள், எழாமையாலே - எழுதலில்லாமையால், மையணிகண்டத்தோனும் - ஈசுரனும், மன்றலுக்கு - (தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு, எழுந்திலான் - புறப்பட்டிலன், எ-று.

சிவன் மன்மதனையெரிப்பினும் காமமுள்ளவனென்பதுதோன்றத் தையலோர்பாதியாய தன்மையாலென்றும், உமாதேவியைத் தமயந்திவிவாகத்திற்குச் செல்லல்வேண்டும் நீயும்வாவென வாய்தி

றந்துணைக்கின் றாணியுமென்று குறிப்பித்தமைதோன்றத் தன்றுதாள்பெயர்ப்பவென்றும், மாற்றவள் வருதற்கொருவருமுடன்படாரென்பதுதோன்ற அன்னாள் சிறடியெழாமையாலென்றும், விடத்தையுண்டு தேவரைப்புரந்தவல்லமையுற்றோனாயினுந் தன்மனைவிக்குச் சமாதானஞ்சொல்லிப்போதற் கரிதாய் நின்றனனென்பது தோன்ற "மையணிகண்டத்தோனு மன்றலுக்கெழுந்திலா" னென்னுஞ்சொல்லினார். உத்தமநாயகனானவன் தனக்கொருபொருளில் அதிக விழைவிருந்ததாயினும் தலைவிக்கு அதிலே வெறுப்புள்ளதாகத்தோன்றுமாயின் விடுப்பனென்பதுகருத்து. (௧௪)

உருவுகண்டுவப்பதன்றியோடரித்தடங்கணல்லார்
திருவினுங்குலத்தினானுஞ்செய்கிலரார்வமென்று
மருவுதன்வடிவின்குற்றமனக்கொளாவயங்குபைம்பொற்
குனைகழலிலங்குநோன்றாட்குபேரனும்வந்திலானே.

[இப்பாட்டால் குபேரன் வாராமைக்காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உருவுகண்டு - அழகுள்ள வடிவைப்பார்த்து, உவப்பதன்றி - மகிழ்வதல்லாமல், ஓடு - ஓடுகின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, நல்லார் - மங்கையர்கள், திருவினும் - செல்வத்தினாலும், குலத்தினாலும் - உயர்ந்தகுலத்தினாலும், ஆர்வஞ்செய்கிலரென்று - ஆசைசெய்யமாட்டார்களென்று, தன்வடிவின் - தன்னுடையதேகத்தில், மருவு - பொருந்திய, குற்றம் - குற்றத்தை, மனக்கொளா - மனத்திலேகொண்டு, வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த, குனை - சத்தத்தையுடைய, கழல் - வீரக்கழல்கள், இலங்கு - விளங்குகின்ற, நோன் - பெருமைபொருந்திய, தாள் - பாதங்களையுடைய, குபேரனும் - குபேரனும், வந்திலான் - வந்திலன், எ-று.

தான் செல்வத்தினுங் குலத்தினு மிக்கவனாயிருப்பினும் மங்கையர் அழகுள்ளவரை விரும்புவதன்றி மற்றையரை விரும்பாராகையால் தன் வடிவின்குற்றமாகிய கண்தெரியாமை மறைக்கக்கூடாத குற்றமாகையால் அதுகண்டு நம்மைவிழையாளென்று குபேரன் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வந்திலனென்க. (௧௫)

விரைகமழ் தருவினீழல் விண்ணவ ரிடத்து மார்வம், புரிகில னானென்மே லன்பு பூண்டனள் புலம்பு கொண்டு, முருகவிழ் நறுமென் கூந்தன் முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப் பேதை, நிருதனை விழையா ளென்ன நிருதியும் போந்திலானே.

[இப்பாட்டால் நிருதிவாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரைகமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற, தருவினீழல் - ஐந்தருவினீழலிலிருக்கின்ற, விண்ணவரிடத்தும் - தேவர்களிடத்திலும், ஆர்வம்புரிகிலள் - ஆசைசெய்கிலள், நளன்மேல் - நளனிடத்தில், அன்புபூண்டனள் - அன்புவைத்தவளாகி, புலம்புகொண்ட - இரங்குதலைக்கொண்ட, முருகவிழ் - தேனொழுகுகின்ற, நறு - நறிய, மென்கூந்தல் - மெல்லியகுழலையும், முகிழ்முலை-அரும்பையொத்த முலையையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், நிருதரை - இராக்கதரை, விழையாளென்ன - இச்சிக்கமாட்டாளென்று, நிருதியும் - நிருதியென்பவனும், போந்திலான் - வந்திலன், எ-று.

முன் சொல்லப்பட்ட மூவருக்குமுண்டாகியதடை இவனுக்கில்லாதிருந்தும் இவன்வாராதது அசுரகுணம்பலவிருப்பினும் மாதர்முதற்கண் வடிவழகையே விரும்புவராதலின் அவ்வழகுள்ள இந்திரன் முதலியோரை யிகழ்ந்து நளனை விரும்புகின்ற தமயந்தி அரக்கனொருவன் குலம்பற்றி மாலைசூட்டாள் ஆயின் அதுபெறுதவரின் அதின்மிக்க அவமானமில்லையென்று தன்பேரறிவாற்குறித்து நிருதிவந்திலனென்க. விவேகிகள் பிறந்ததாயினும் அவமானப்படுங் காரியத்தைக்குறித்துஞ் சொல்லாரென்பது கருத்து. (கக)

பொன்னகர் புரக்கும் வேந்தும் பொங்கழற் கிறையு
முந்நீர், மன்னனுந் தறுகட் பேழ்வாய் மறலியு மடமா
னோக்கி, என்னுத னளனுக் கன்றி நறுந்தொடை சூட்டா
ளென்ன, வன்னவ னுருவு தாங்கி யணிநகர் மேயினாரே.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொன்னகர்புரக்கும்வேந்தும்-இந்திரனும், பொங்கழற்கிறையும் - அக்கினிபகவானும், முந்நீர்மன்னனும்-வருணனும், தறுகட்பேழ்வாய்மறலியும் - யமனும், மடமானோக்கின்-இளமானின் பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய, என்னுதல் - தமயந்தியானவள், நளனுக்கன்றி - நளனுக்கல்லாமல், நறுந்தொடை - நறியமலர்மாலையை, சூட்டாளென்ன - தரிக்கமாட்டாளென்று, அன்னவன்-அந்தநளனுடைய, உருவுதாங்கி - (வடிவையொத்த) வடிவத்தைக்கொண்டு, அணிநகர்-அழகியநகரத்தில், மேயினார்-பொருந்தினார், எ-று.

தறுகண் - அஞ்சாமை; பேழ்வாய் - பெரியவாய்.

நியாயமாகத் தம்முடையபெருமைகளைத் தூதர்கள்மூலத்தில் விரும்பாததமயந்தியை வஞ்சித்தாவது பெறவேண்டுமெனுங் கருத்தால் மனிதவடிவங்கொள்ளத் தமக்கிழிவேனும் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் நளன்வடிவுகொண்டு வந்தனரென்க. காமமுள்ளவர்கள் அதன்விஷயத்தில் எதையுஞ் செய்வர்களென்பது கருத்து.

கூற்றெனக் கொல்லும்வேழங் கொடியணி கொடிஞ்
சித் திண்டேர், பாற்றிரைக் கவரிநெற்றிப் பண்ணமை
கலினப்பாய்மா, மாற்றருஞ் சீற்றத்துப்பின் வரிசிலை யுழ
வரீட்ட, நாற்றிசைப்பரப்பும் போர்ப்ப நாடிவே னளனும்
வந்தான்.

[இதனால் நளன்வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கூற்றென - யமனென்று சொல்லும்படியாக, கொல்லும் - கொலைசெய்கின்ற, வேழம் - யானைகளும், கொடியணி - கொடிகளணிந்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, திண் - வலிமைபெற்ற, தேர் - தேர்களும், பால் - பாலினுடைய, திரை - அலைகள்போன்ற, கவரி - சாமரைகள்கட்டிய, நெற்றி - நெற்றியை யுடைய, பண்ணமை - கல்லணையமைந்த, கலினம் - கடிவாளம் பூண்ட, பாய் - தாவுகின்ற, மா - குதிரைகளும், மாற்றரும் - நீக்குதற்கரிய, சீற்றத்துப்பின் - கோபமிகுந்த, வரிசிலை - கெடியவில்லையுடைய, உழவரீட்டம் - காலாள்கள் கூட்டமும், (ஆகிய இந்நால்வகைச் சேனைகளும்) நாற்றிசைப்பரப்பும் - நாலுதிசைகளின் பரப்பெல்லாம், போர்ப்ப - மூடிக்கொண்டுவர, நாமம் - அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேல் - வேற்படையையுடைய, நளனும் - நளமகாராஜனும், வந்தான் - வந்தனன், எ-று.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களே தமயந்தியை விரும்பித் தன்னைத் தூதாகவிடுத்தும் வேறு தூதிகளையனுப்பியும் தடைசெய்ததுமன்றிப் பின்னுந்தன துருவங்கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு வருவதையறிந்தும் நளனானவன் "ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித், தாழா துஞற்று பவர்" என்பதால் தாழாது செல்லுந் திறத்தினனாதலின் நளனுமென உயர்வு சிறப்பும்மை கொடுக்கப்பட்டது.()

உலகொரு மூன்றிலுள்ள வொளிமுடி மன்னரெல்
லா, மிலகுபொற் குடுமிவான்றோ யெயிற்புறத் திறுத்தா
ராக, வலகில்வெஞ் சேனைசூழ வரும்பெறற் சுற்றத்தோ
டும், விலகிவில் லுமிழும் பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோனெ
திர்கொண்டானே.

[இதனால் சுயம்வரத்திற்கு வந்தவரை வீமன் எதிர்கொள்ளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உலகொரு மூன்றிலுள்ள - திரிலோகங்களிலுமுள்ள, ஒளி - காந்தியையுடைய, முடிமன்னரெல்லாம் - மகுடத்தையணிந்த அரசர்களெல்லாரும், இலகு - பிரகாசிக்கின்ற, பொற்குடுமி - பொன்னாலாகிய சிகரம், வான்றோய் - ஆகாசமளாவிய, எயிற்புறத்து - மதிற்புறத்திலே, இறுத்தாராக - தங்கினராக, (அதுகேட்டு) அலகில் - அளவற்ற, வெம் - வெவ்விய, சேனைசூழ - சேனைகள்சூழ்ந்துவர, அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய, சுற்றத்தோடும் -

கிளைஞருடன், விலகி - வீசி, வில் - ஒளியை, உமிழும் - உமிழ் கின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணத்தையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன், எதிர்கொண்டான் - எதிர்கொண்டனன். எ-று.

பலவித உபசாரங்களினும் எதிர்கொள்ளுதல் முற்பட்ட தாதலின் அங்குவந்த அரசர்களுக்கு வீமராசன் அதனைச் செய்தன னென்க. (கக)

விரைசெறியலங்கன்மாலைவிண்ணவர்விஞ்சைமன்ன
ருருகெழுமுரகவேந்தரோங்குநீருடுத்தஞாலத்
தரசிளங்குமரரோடுமளவளாய்முகமன்கூறி
வரிசையின்வழாமைநோக்கிவான்சிறப்பியற்றினானே.

[இதனால் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரைசெறி - வாசனைமிகுந்த, அலங்கன்மாலை - மலர் மாலையை யணிந்த, விண்ணவர் - தேவர்கள், விஞ்சைமன்னர் - வித்தியாதரவேந்தர், உருகெழும் - வடிவுள்ள, உரகவேந்தர் - நாகவேந்தர், ஓங்கு - உயர்ந்த, நீருடுத்த ஞாலத்து - கடலாற்சூழப் பட்ட பூமியிலுள்ள, அரசிளங் குமரரோடும் - இராஜகுமாரரோ டும், அளவளாய் - கலந்து, முகமன்கூறி - உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி, வரிசையின் - கிரமத்தினில், வழாமை - தப்பாமல், நோக்கி - ஆலோசித்து, வான் - மேலாகிய, சிறப்பு - சிறப்பை, இயற்றினான் - செய்தான், எ-று.

தன்னின் மிக்கோர்க்குச் செய்யும் எழுவகை மரியாதைகளுள் பிரிவுழிக்குச் சேறலொழித்து, இருப்பெழுகை, விரைந்துபோதல், எதிர்கொள்கை யென்னு மூன்றும் முற்பட்டிடினும், தவிசினிடையி ருத்தல், பூசைசெய்தல், இன்சொலாதியா லுவப்புச்செயல் என்னு மூன்றும் இடைபட்டிடினும் அடங்குதல்காண்க. (உ0)

கோட்டலர்மாலைதாழ்த்துதுறக்கமோடுறழச்செய்த [ப
வீட்டகந்தோறும்பைம்பொன்விளங்கிழைசெவ்விவாய்ப்
தீட்டியவுருவுநோக்கித்தேறல்கொப்புளித்துமாந்தும்
பாட்டளித்தாமவேந்தர்பகற்பொழுதாற்றினாரே.

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுது போக்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கோடு - இதழ்களையுடைய, அலர் - மலரைத்தொடு த்த, மாலை - மாலைகளை, தாழ்த்தி - தொங்கக்கட்டி, துறக்கமோடு - தெய்வலோகத்துடனே, உறழ - ஒக்கும்படி, செய்த - செய்யப் பெற்ற, வீட்டகந்தோறும் - வீடுகளினிடந்தோறும், பைம்பொன் - பசிய பொன்னினால், விளங்கிழை - தமயந்தியினது, செவ்விவாய் ப்ப - அழகுபொருந்த, தீட்டிய - எழுதிய, உருவுநோக்கி - பது

மைகளின் வடிவங்களைப்பார்த்து, தேறல் - தேனை, கொப்புளித்து - கொப்புளித்து, மாந்தும் - உண்ணுகின்ற, பாட்டு - இசைகளைப் பாடுகின்ற, அளி - வண்டுகள் மொய்த்த தாமவேந்தர் - மாலையை யணிந்த வரசர்கள், பகற்பொழுது - பகற்காலத்தில், ஆற்றினார் - காமநோயைப் பொறுத்திருந்தார்கள், எ-று.

இவ்வரசர்கள் காமந்தலைக்கொண்டவர்களாதலால் அழகினால் தாம் விழைந்த தமயந்திக் கொப்பாகிய பதுமைகளைப் பார்த்துப் பகற்பொழுதில் தமது காமநோயைச் சகித்துக்கொண்டிருந்தன ரென்க. ஒப்புமை நோக்கல், சித்திரந்தீட்டல், கனவிற் காண்டல், அவர் மெய்யுற்றதைத் தீண்டல் இந்நான்கும் காமநோய்க்குப் பரி காரமாம். "கூடும் பிரிவினிலுங் கூடாப் பிரிவினிலு-மோடு மன்பர் நேர்காட்சி போலியத்தி-றீட்டல்-கனவவர்மெய்ப் பூண்டமற்றைத் தீண்டலென்பர் காமத்-தினையுமவர்க் குற்றமருந்தே" இதனாலறிக. கூடும்பிரிவு ஒரு நிமித்தம் பற்றிப் பிரிதல்; கூடாப்பிரிவு இறத்தல்; இது வடநூலிற்கண்டு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. விளங்கிழை செவ்விவாய்ப்பத்தீட்டிய வுருவென்பதற்குப் பிரகாசிக்கின்ற ஆப ரணங்கள் அழகுபொருந்த எழுதப்பட்ட சித்திரமென்பாருமுளர். [விளங்கிழை செவ்விவாய்ப்பவென உவமானமாகிய தீட்டிய வுருவ ங்களை உவமேயமாகக் கூறலால் எதிர்நிலையணி.] (உக)

சேயுயர்விசும்பிற்றேவர்தெண்டிரைப்பரவைசூழ்ந்த
மாயிருஞாலங்காக்குமன்னவருரகருற்ற
காயழற்காமவெந்தீக்கனற்றுமென்றஞ்சினான்போற் [ன்
பாயிருளுலகம்போர்ப்பப்பகல்செய்வான்கடலுளாழ்ந்தா

[இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சேயுயர் - மிகவுமுயர்ந்த, விசும்பில் - தெய்வலோக த்திலிருக்கும், தேவர் - தேவர்களும், தெண்டிரைப்பரவை சூழ்ந்த - தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற, மாயிருஞா லங்காக்கும் - மகத்தாகிய பெரிய பூமியைப் புரக்கின்ற, மன்னவர் - அரசர்களும், உரகர் - நாகவேந்தர்களும், உற்ற - (ஆகிய இவர்க) ளடைந்த, காய் - சுடுகின்ற, அழல் - வெப்பம் பொருந்திய, காம வெந்தீ - காமாக்கினி, கனற்றுமென்று - தன்னைச்சுடுமென்று, அஞ்சினான்போல் - பயந்தவன்போல, பாய் - பரவிய, இருள்-இரு ளானது, உலகம்போர்ப்ப - உலகத்தை மூடிக்கொள்ள, பகல்செய் வான் - சூரியனானவன், கடலுள் - மேற்றிசைக் கடலுள், ஆழ்ந் தான் - அழுந்தினான். எ-று.

வெப்பத்தையுடைய சூரியனையும் அஞ்சச்செய்தலால் காமத் தீ அவனிலும் மிக்கதென்பது கருத்து. [அஞ்சினான்போ லெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (உஉ)

விரிகதிர்மௌலிவிண்ணோர்மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசிளங்குமரர்மார்பிலணிவெயிலுமிழ்தலானு

முரகர்தஞ்சுடிகையுச்சியொளிர்மணியிமைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்ந்தும்பாயிருள்பரந்ததின்றே.

[இதனால் இருள்பரவாமைக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரி-விரியப்பெற்ற, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, மௌலி - மகுடங்களைத்தரித்த, விண்ணோர் - தேவர்களுடைய, மெய்யொளி - தேககாந்திகள், பரத்தலானும் - பரவுதலாலும், அரசிளங்குமரர்மார்பில் - இராஜகுமாரர்கள் மார்பிலிருக்கும், அணி - ஆபரணங்கள், வெயில் - ஒளியை, உமிழ்தலானும் - கொப்புளித்தலாலும், உரகர் - நாகவரசர்களுடைய, சுடிகையுச்சி - முடியின்மேல், ஒளிர் - விளங்குகின்ற, மணி - ரத்னங்கள், இமைத்தலானும் - பிரகாசித்தலாலும், பரிதி - சூரியனானவன், மேற்கடலுளாழ்ந்தும் - மேற்கடலுளமுழ்கியும், பாய் - பாய்கின்ற, இருள் - இருளானது, பரந்ததின்று - பரந்ததில்லை. எ-று.

மெய்யொளி பரத்தல் அணி வெயிலுமிழ்தல் ஒளிர்மணியிமைத்தல் ஆகிய பிரகாசங்கள் சூரியன் பிரகாசித்தல்போ லிருந்தனவென்பது கருத்து. [மெய்யணி மணிகளை இருள் பரவாமைக்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் கூட்டவணி.] (உங)

மையவாங்கரியகூந்தல்வாள்கிடந்தனையவுண்கட்
பையரவல்குற்செவ்வாய்ப்பனிமொழிவதுவைவேட்டு
வெய்யசெங்கதிரோனும்வெண்மதியுறைதலான்று
லெய்துமிக்காலந்தன்னையிரவென்கோபகலென்கேனோ.

[இதனால் இரவுபகல் தோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மை - அஞ்சனமானது, அவாம் - விரும்புகின்ற, கரிய கூந்தல் - கறுமையுள்ள கூந்தலையும், வாள்கிடந்தனைய-வாளாயுதங்கிடந்ததையொத்த, உண்கண் - மையுண்டகண்களையும், பையரவல்குல் - அரவப்படம்போன்ற வல்குலையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், பனிமொழி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையுமுடைய தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி, வெய்ய - வெவ்விய, செங்கதிரோனும் - சூரியனும், வெண்மதி - சந்திரன், உறைதலானால் - (அந்தரத்தில்) தங்குகின்றபடியால், எய்தும்-பொருந்திய, இக்காலந்தன்னை-இக்காலத்தை, இரவென்கோ - இரவென்றுசொல்லுவேனோ, பகலென்கேனோ - பகலென்று சொல்லுவேனோ, [இன்னதென்றுசொல்லேன்.] எ-று. (உச)

தனைமலர்த் தெரியல்வேந்தர் தளர்ந்துமெய் பதை
த்துவாடப், புதையிருட் போர்வைமெய்யிற் பொலிவுறப்
போர்த்துவெய்ய, கதமெரிசெக்கர்ப்பேழ்வாய் திறந்து
வெண் கதிர்குலாய, மதிவகிரெயிறுதோன்ற வந்தது மா
லைக்கூற்றம்.

[இப்பாட்டால் மாலைப்பொழுதின் வரவு சொல்லப்
படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தனை - நெருங்கிய, மலர்த்தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த, வேந்தர் - அரசர்கள், தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து, மெய்பதைத்து - தேகம்பதைத்து, வாட - வாடும்படி, புதை - (உலகத்தை) மூடுகின்ற, இருட்போர்வை - இருளாகிய போர்வையை, மெய்யில் - (தன) துடம்பில், பொலிவுற - விளக்கமிக, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, வெய்ய - கொடிய, கதம் - வேகத்தையுடைய, எரி - நெருப்பையொத்த, செக்கர் - செவ்வானமாகிய, பேழ்வாய்திறந்து - பெரியவாயைத்திறந்து, வெண்கதிர் - வெள்ளிய கிரணங்கள், குலாய - விளங்கப்பெற்ற, மதி - சந்திரனாகிய, வகிர் - பிளப்பையுடைய, எயிறு - கோரப்பல்லானது, தோன்ற - தோன்றும்படி, மாலை - மாலைப்பொழுதாகிய, கூற்றம் - யமனானவன், வந்தது - வந்தான். எ-று.

மாலைப்பொழுதானது விரகிகளைக் கொல்லப்பட்டதாதலின் அதற்கேற்க அதைக்கூற்றுவனாகவும், இருளை மறைக்கும் போர்வையாகவும், செவ்வானத்தைப் பேழ்வாயாகவும், பிறையைப்பல்லாகவும் உருவகஞ்செய்தார். ஆதலால் அக்கூற்றுவன் தான் கொல்வதே யன்றித் தன்போர்வையால் மறைத்தும் வாயால் விழுங்கியும் பல்லாற்கறித்தும் கொல்வானென்பதாயிற்று. [உறுப்புடையுருவகவணி.] (உரு)

விரிகதிர்பரப்பிவானமீதெழுகுழவித்திங்க [ம்
ளெரிமணிப்பூண்செய்திண்டோளெழுபுவிவேந்தர்மேலு
வரிசிலைகுழையவாங்கிமண்டமர்தொடங்குமாரன்
குரைகடன்முரசமெற்றுங்குணிலெனசிறந்ததன்றே.

[இதுமுதல் ஒழ்பாட்டால் வளர்பிறையின் றோற்றஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரிகதிர் - விரிந்த கிரணங்களை, பரப்பி - பரவச்செய்து, வான்மீது - ஆகாயத்தில், எழு - எழுந்த, குழவித்திங்கள் - இளம்பிறை, எரி - விளங்குகின்ற, மணி - ரத்னங்கள்பதித்த, பூண்செய் - ஆபரணங்களை யணிந்த, திண்டோள் - வலிமையுள்ள தோளையுடைய, எழுபுவி வேந்தர்மேலும் - ஏழுதீவிலுள்ள அரசர்கள்மேலும், வரி - நெடிய, சிலை - வில்லை, குழையவாங்கி - வளையவளைத்து, மண்டு - நெருங்கிய, அமர் - போரை, தொடங்குமாரன் - ஆரம்பிக்கு மன்மதனது, குரை - ஒலிக்கின்ற, கடன்முரசம் - கடலாகிய பேரிகையை, எற்றும் - அடிக்கின்ற, குணிலென - குறுந்தடிபோல், சிறந்தது - சிறந்திருந்தது. எ-று.

அழகிற் சிறந்த தமயந்தியை விழைந்து வந்த அரசர்களனைவரும் அவ்விரவில் அளவற்ற காமவருத்தத்தை அடைவதற்கு மன்மதன் காரணமாதலால் இதுகாறும் போலன்றி அதிக முயற்சியோடு

படையெடுத்து வருவதற்குக் குறியாக அக்காலத்தில் ஒலிக்குங்க
லை முரசமாக்கி அங்ஙனுண்டாகிய பிறையை அதை எற்றுங் குணி
லாகக் கூறினரென்க.
(உசு)

ஏர்குடியிருந்தநங்கையிளமுலைப்போகம்வேட்ட
நீர்மலிகடலந்தானைநெடுநிலவேந்தர்தம்மேல்
வார்சிலைத்தடக்கைமாரன்மண்டமர்புரியத்தூண்டுங்
கூரிருள்வேழக்கோட்டினெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

(இ-ள்.) குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது, ஏர் - அழகுள
ளானவை, குடியிருந்த - ஒருங்குபடத்தங்கியிருக்கப்பெற்ற, நங்
கை - தமயந்தியினது, இள - இளமையாகிய, முலை - ஸ்தனங்க
ளினது, போகம் - அனுபவத்தை, வேட்ட - விரும்பிய, நீர்மலி -
நீர்மிகுந்த, கடல் - கடலாகிய, அம் - அழகிய, தானை - ஆடையை
யுடைய, நெடுநிலம் - நெடிய பூமியிலுள்ள, வேந்தர்தம்மேல் -
அரசர்கள்மீது, வார்சிலை - நீண்டவில்லையேந்திய, தடக்கை - விசா
லமாகிய கையையுடைய, மாரன் - மன்மதன், மண்டமர்புரிய -
நெருங்கிய யுத்தத்தைச்செய்ய, தூண்டும் - கடாவப்பட்ட, கூரி
ருள் - மிகுந்தவிருளாகிய, வேழம் - யானையினது, கோட்டின் -
கொம்புபோல், எழுந்தது - உதித்தது. எ-று.

கீழ்த்திசைத் தோன்றிவரும் இருளை அக்காலத்தில் வரு மன்ம
தனது யானையாகக்கூறி மேற்றிசைத் தோன்றிய பிறையையும் அத
தற்குக் கொம்பாகச் சொல்லப்பட்டது. இதனால் இவ்விரண்டும்
காமனைப்போலும் விரகிகளுக்குக் காமத்தை விளைத்து வருத்துமெ
ன்பதுகருத்து. [இருள்வேழமென்பது உருவகம். கோட்டினெழு
ந்ததென்பது தற்குறிப்பணி. இது முன்னுருவகத்தை அங்கமாகக்
கொண்டது.]
(உஎ)

கள்ளுயிர்த்தின வண்டார்க்குங் கமலம்வாய் முகிழ்
ப்பச் செய்ய, வள்ளலங் கயத்து ளாம்ப லலர்த்திய குழ
வித்திங்கட் டெள்ளுசெங் கதிரோன்மாலைத் தெரிவைவெ
ம்முலையிற் கோட்டும், வள்ளுகிர்க் குறியிற் றோன்றிப்
பொலிவுற வயங்கிற் றன்றே.

(இ-ள்.) கள் - தேனை, உயிர்த்து - தந்து, இனம் - கூட்டமா
கிய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற, கமலம் - தாம
ரை மலர்கள், வாய்முகிழ்ப்ப - குவிய, செய்ய - சிவந்த, அள்ளல் -
குழைசேற்றை யுடைய, அம் - அழகிய, கயத்துள் - தடாகத்துள்,
ஆம்பல் - அல்லிகளை, அலர்த்திய - மலரச்செய்த, குழவித்திங்
கள் - இளம்பிறையானது, தெள்ளு - தெளிந்த, செங்கதிரோன் -
சிவந்த கதிரை யுடைய சூரியனுடைய, மாலை - மாலைப்பொழுதா
கிய, தெரிவை - மங்கையினுடைய, வெம்முலையில் - விருப்பத்
தைச் செய்யுங் கொங்கைகளில், கோட்டும் - ஊன்றிய, வள் -

கூரிய, உகிர்க்குறியின் - நகக்குறியைப்போல், தோன்றி - உண்
டாய், பொலிவுற - அழகுபொருந்த, வயங்கிற்று - விளங்கிற்று. எ-று.

சூரியனோடுகூடிப் பிரிந்து நின்ற மாலைப்பொழுதில் காணப்ப
டுகின்ற பிறையினை அவன்செய்த நகக்குறியாகக் கூறினார், புணருமி
டத்து நகக்குறி யுண்டாதல். "பற்குறி நகக்குறிகள் பாணிகொடு
தட்டு, லற்கமிழ்து துய்த்தல்களி கண்டெழ வணைத்த, லற்குகர
ணங்களறி யாருமெளி தாகர், சுற்குமவை யின்றன கதிர்த்தமணி
யோவம்" இதனாலறிக. [மாலைப்பொழுதி லுண்டாகிய பிறையினைச்
சூரியனோடு கூடிப்பிரிந்த மாலைப்பெண் முலைக்குறியாகக் குறித்த
லால் தற்குறிப்பணி.]
(உஅ)

சேட்டிளம்பரிதிமார்பினளனுக்குத்தெரியலாளைச்
சூட்டுவடெரிவையென்னத்துலங்குகீட்டிசைமாதன்பிற்
காட்டியதிருத்தக்கையிற்கதிர்நிலவுமிழுந்தண்ணென்
கோட்டிளங்குழவித்திங்கள்குடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) சேட்டிளம் - மிகுந்த விளமையையுடைய, பரிதி -
சூரியன்போன்ற, மார்பின் - மார்பினிடத்தில், நளனுக்கு - நளம
கன், தெரியல் சூட்டுவளென்ன - மாலையைத் தரிப்பாளென்று,
துலங்கு - விளங்குகின்ற, கீட்டிசைமாது - கிழக்குத் திக்காகிய
மங்கையானவள், அன்பின் - அன்பினாலே, காட்டிய - காட்டப்
பட்ட, திருத்தக்கையில் - அபினயக்கைபோல், கதிர் - கதிர்க
ளாகிய, நிலவுமிழும் - ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, தண்ணென் -
குளிர்ச்சிபொருந்திய, கோடு - வளைந்த, இளங்குழவித் திங்கள் -
மிகுந்த விளமைபொருந்திய பிறையானது, குடபுலத்து - மேற்குத்
திசையில், எழுந்தது - உதயமாயிற்று. எ-று.

நாடகக்கணிகையர் தமது கருத்திலுள்ளதை அபினயத்தால்
அபிமுகத்தில் காட்டுதலியல்பாதலின் அவ்வாறு கீழ்த்திசைமாது
தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டலைக் காட்டிய திருத்தக்கைபோல்
இளம்பிறை யெழுந்ததென்றார். [பிறையில் திருத்தக்கையைக் குறி
த்தமையால் தற்குறிப்பணி.]
(உகூ)

கூன்பயில்குழவித்திங்கள்கொள்ளைவண்டிருந்துபாடக்
கான்பயின்மலரம்பேந்துங்கன்னலஞ்சிலைக்கைவேட
னூன்பயில்குருதிவேற்கணொண்ணுதன்மடவாருள்ள
மீன்கவர்தூண்டிலென்னவிசும்பிடைவிளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) கூன்பயில் - வளைவுபொருந்திய, குழவித்திங்கள் -
இளம்பிறையானது, கொள்ளை - மிகுதியாக, வண்டிருந்து - வண்டு
களிருந்து, பாட - பாடலைச்செய்ய, கான்பயில் - வாசம்பொருந்
திய, மலரம்பேந்தும் - மலர்க்கணைகளையேந்திய, கன்னலஞ் சிலைக்
கைவேடன் - மன்மதனது, ஊன்பயில் - தசைபொருந்திய, குருதி-
உதிரத்தையுடைய, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையும், ஒண்

நுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுமுடைய, மடவார் - மாதரது, உள்ளம் - மனமாகிய, மீன் - மீனை, கவர் - கிரகிப்பதற்குப் போடப்பட்ட, தூண்டிலென்ன - தூண்டிலைப்போல், விசும்பிடை - ஆகாயத்தினிடத்து, விளங்கிற்று - பிரகாசித்தது. எ-று.

மாமிசத்தை விரும்பிப் பற்றிய மீன்களைத் தூண்டில் இறக்கும்படி செய்வதுபோல், இப்பிறையும் காமவிடாய் தீரத் தன்னைப் பார்க்கின்ற பிரிந்தவரை வருத்துவதாதலின் இவ்வாறு கூறினார். [பிறையைத் தூண்டில்முள்ளாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி]

நீளிறந்தங்கண்வானநீள்கடற்பரப்பிற்றூய
வாளிலாக்கதிர்கள்வீசிவயின்வயின்விளங்குகின்ற [ன்றுங்
மீனெனுங்கதிர்கொண்முத்த வெண்மணியுயிர்த்துத்தோ
கூன்முதுகிப்பியென்னவெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

(இ-ள்.) குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது, நீளிறத்த - நீலநிறத்தையுடைய, அங்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, வானம் - ஆகாயமாகிய, நீள் - நீண்ட, கடற்பரப்பில் - கடலினது பரப்பிலே, தூய - பரிசுத்தமாகிய, வால் - வெள்ளிய, இலைக்கதிர்கள் - பிரகாசத்தையுடைய கிரணங்களை, வீசி - எறிந்து, வயின்வயின் - இடங்கள்தோறும், விளங்குகின்ற - பிரகாசிக்கின்ற, மீனெனும் - மீனென்கின்ற, கதிர்கொள் - கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தவெண்மணி - வெள்ளிய முத்துக்களை, உயிர்த்து - ஈன்று, தோன்றும் - விளங்கும், கூன்முதுகிப்பியென்ன - வளைந்த முதுகையுடைய இப்பியைப்போல், எழுந்தது - எழுந்தது. எ-று.

[மீனெனு முத்தமென்றது-உருவகம். கூன்முதுகிப்பி யென்ன (௯௧)
வெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.]

ஓங்குயர்விசும்புதூக்கவுடுப்புகர்முகத்ததாய
வாங்குவிற்றடக்கைமாரன்மலர்தலையுலகிற்றாண்டுந்
தூங்கிருட்களிநல்யானைதூக்கிடுந்தோட்டிபோலத்
தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சேணிடைத்திகழ்ந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தீங்கதிர் - தித்திப்புப்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய, குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது, வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில் - கருப்புவில்லேந்திய, தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாரன் - மன்மதனுடைய, மலர்தலையுலகில் - பரந்த இடத்தையுடைய வுலகத்தில், தாண்டும் - செலுத்துகின்ற, ஓங்குயர் - மிகவுமுயர்ந்த, விசும்பு - ஆகாயத்தில், தூக்க - உண்டாகிய, உடு-தாரகைகளாகிய, புகர்முகத்ததாய - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடையதாகிய, தூங்கு - தங்கிய, இருள் - இருளாகிய, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானையை, தூக்கிடும் - ஓட்டும், தோட்டிபோல - அங்குசம்போல், சேணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து, திகழ்ந்தது - பிரகாசித்தது. எ-று. (௯௨)

இதுவும் அவ்வணி.

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபற்ற
வுள்ளநெக்குருகிமாழாந்துலம்பொருவயிரத்திண்டோ
ளள்ளிலைவடிவேலேந்துமரசிளங்குமரர்பூண்ட
தள்ளருங்காதலெம்மாற்சாற்றலாந்தகைமைத்தன்றே.

(இ-ள்.) பிள்ளைமாமதியம் - இளம்பிறையானது, கான்ற - வீசிய, நிலவு - சந்திரிகையாகிய, அழற்பிழம்பு - அக்கினித் திரட்சியானது, பற்ற - பிடிக்க, (அதனால்) உள்ளம் - மனமானது, நெக்குருகி - மிகவு முருகி, மாழாந்து - மயங்கி, உலம்பொரு - திரள் கல்லையொத்த, வயிரத்திண்டோள் - வச்சிரம்போன்ற திண்ணிய தோளையுடைய, அள்ளிலை - தசையை யள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலையையுடைய, வடிவேலேந்தும் - வடித்தவேலை யேந்துகின்ற, அரசிளங்குமரர் - இராஜகுமாரர்கள், பூண்ட - அடைந்த, தள்ளருங்காதல் - தள்ளுதற்கரிய ஆசை, எம்மால் - எம்மால், சாற்றலாம் - சொல்லலாமாகிய, தகைமைத்தன்று - தகைமையையுடையதன்று. எ-று.

காமமானது எப்படிப்பட்டவர்களாலும் விலக்குதற்கரிதாகையால் தள்ளருங் காதலென்றார். இதுவும் வரும்பாட்டும் கவிக்கூற்றெனக்கொள்க.] (௯௩)

ஏற்றுரிமுரசந்துஞ்சாவிதர்ப்பர்கோனினிதினீன்ற
கோற்றொடிவதுவைவேட்டுக்கூரிருட்கங்குற்போதிற்
றாற்றிளம்பூகவேலித்தண்பணைநிடதங்காக்கு
மாற்றல்சானளனுக்குற்றவருந்துயருரைக்கலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஏற்றுரி - இடபத்தின் றோலாற்செய்த, முரசம் - பேரிகையானது, துஞ்சா - உறங்காத வாயிலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமன், இனிதினீன்ற - இனிமையினாற்பெற்ற, கோற்றொடி - தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு - விவாகத்தை விரும்பி, கூரிருள் - மிகுந்த விருளையுடைய, கங்குற்போதில் - இராப்பொழுதில், தாறு - குலைகளையுடைய, இளம்பூகவேலி - இளமைபொருந்திய கமுகவேலிசூழ்ந்த, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, பணை - வயல்களையுடைய, நிடதங்காக்கும் - நிடததேசத்தைப் புரக்கின்ற, ஆற்றல்சால் - பொறுமை மிக்க, நளனுக்கு-நளமகாராஜனுக்கு, உற்ற - பொருந்திய, அருந்துயர் - பொறுத்தற்கரிய துயரை, உரைக்கலுற்றும் - சொல்லத்தொடங்கினோம். எ-று.

பொறுமைமிக்க நளனும் பொறுத்தற்கரிய துயரென்றது அதன் அருமையைக் குறிப்பித்துகின்றது. (௯௪)

கலிவிருத்தம்.

பனிமைக்கடலிற்படுமாரமிர்தோ
டினிதிற்றிருவோடெழுந்தனையென்
மனனுற்றவள்வாணுதல்போலுதியாற்
கனலத்தகுமோகலைவெண்மதியே.

[இதனால் நளன் பிறையை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கலை - கலையையுடைய, வெண்மதியே - வெள்ளிய சந்திரனே, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மை - கரிய, கடலிற்றோன்றிய, ஆர் - நிறைந்த, அமிர்தோடு - அமிர்தத்துடன், இனிதின் - இனிமையுடைய, திருவோடும் - இலக்குமியுடன், எழுந்தனை - தோன்றினாய், என்மனனுற்றவள் - என்மனத்தில் விரும்பலாகிய தமயந்தியினது, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நுதல்போது இயால் - நெற்றிபோ லிருக்கின்றாய், கனலத்தருமோ - (நீ) (என்னைச்) சுடத்தகுமோ? எ-று.

நீ தோன்றிய இடத்தின் குணத்தையும் உடன்பிறந்தோர் தன்மையையும் உணராவிடினும் தமயந்தியினது நிகரில்லாத நெற்றிக்கு நிகரானாய்; இப்பொழுது அதற்குரியமகிழ்ச்சி செய்வதைவிட்டு வெப்பஞ் செய்யின் அப்பெருமை உனக்குத் தகாதென்பது கருத்து. (௫௫)

கொந்தார்குவளைக்குளிர்மென்மலரிற்
பைந்தாதுதைந்துபடிந்துநறுஞ்
சந்தாடவிபூடுதவழ்ந்துவரு
மந்தானிலமேயுயிர்வெளவுதியோ.

[இதனால் தென்றலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொந்தார் - திரளாக நிறையப்பெற்ற, குவளை - உற்பலத்தினது, குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மென்மலரில் - மெல்லியமலர்களி லிருக்கும், பைந்தாது - பசிய மகரந்தங்களில், துதைந்து - நெருங்கி, படிந்து - முழுகி, நறும் - நறிய, சந்தாடவி பூடு - சந்தனக்காட்டினிடத்தில், தவழ்ந்துவரும் - தவழ்ந்துவருகின்ற, மந்தானிலமே - இளந்தென்றலே, (நீ) உயிர் - என்னுயிரை, வெளவுதியோ - அபகரிக்கின்றனையோ? எ-று.

தென்றலுக்குக் குளிர்ச்சியும் மணமும் மென்மையும் சிறந்தனவாயினும் பிரிந்தவரை வருத்துதலால் இவ்வாறு கூறினான். [இக் கருத்தைக் கொண்டமையால் கருத்துடையடை கொளியணி.] ()

அயில்வாளிதுரந்தடல்வேள்பொரலாற்
செயலேதுமிலாதுதிகைத்தயர்வே
னுயிர்போல்பவளின்சொலுணர்த்திவரிக்
குயிலேயெனதாருயிர்கொல்லுதியோ.

[இதனாற் குயிலைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அடல் - கொலைசெய்கின்ற, வேள் - மன்மதனானவன், அயில் - கூர்மைபொருந்திய, வாளி - அம்புகளை, துரந்து - செலுத்தி, பொரலால் - பொருதலால், செயலேதுமிலாது - ஒருசெய

கையுமில்லாமல், திகைத்து - மயங்கி, அயர்வேன் - வருந்துவேனாகிய எனது, உயிர்போல்பவள் - உயிரையொப்பவளாகிய தமயந்தியினது, இன்சொல் - இனியமொழியை, உணர்த்தி - அறிவித்து, வரிக்குயிலே - இசையையுடையகுயிலே, எனது - என்னுடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - உயிரை, கொல்லுதியோ - கொல்லுகின்றனையோ? எ-று.

ஒருவரோடு பொருது இளைத்தவரை வேறொருவன் வெல்ல வருவது தகாதென்பது கருத்து. இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சுயம்வரம் வேனிற்காலத்திலென்பது பெறும். (௫௭)

விண்ணோர்விடுதூதுவிளம்புதலாற்
பெண்ணாரமிர்தேபிழைசெய்தனனே
யெண்ணாதுறுமிந்திரசாலமெனக்
கண்ணூடுபுகுந்துகரந்தனையே.

[இது உருவெளித்தோற்றந் தமயந்தியைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) விண்ணோர் - தேவர்களால், விடு - விடுக்கப்பட்ட, தூது - தூதினை, விளம்புதலால் - சொல்லுதலால், பெண்ணாரமிர்தே - தமயந்தியே! பிழைசெய்தனனே - குற்றஞ்செய்தேனோ, எண்ணாது - நினைக்கப்படாத, (அனைத்தும்) உறும் - பொருந்துகின்ற, இந்திரசாலமென - இந்திரசாலவித்தைபோல், கண்ணூடு - என் கண்ணிடத்தில், புகுந்து - நுழைந்து, கரந்தனை - ஒளித்தாய். எ-று.

தூதாக வந்தவிடத்து யான் சொல்லியது குற்றமாகக் கொள்ளின் அது எனதன்று; தேவர்கள் செய்தது; ஆதலின் நீ என் கண்ணெதிர்வந்து நில்லாது மறைவதற்கு யானொரு குற்றமுஞ் செய்திலனென்பதாம். (௫௮)

துஞ்சாதயர்வோடுயிர்சோர்தரவெந்
நஞ்சார்விழிவேலெறிநன்னுதலாம்
பஞ்சேரடியாயிழைபாலுறையு
நெஞ்சேயெனைநீயுநினைந்திலையே.

[இது தன்னெஞ்சைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) துஞ்சாது - உறங்காமல், அயர்வோடு - துன்பத்தோடு, உயிர் - ஆவியானது, சோர்தர - தளர்ச்சியடைய, வெம் - வெப்பம்பொருந்திய, நஞ்சார் - விடநிறைந்த, விழிவேல் - கண்ணாகிய வேலை, எறி - எறிகின்ற, நன்னுதலாம் - நல்ல புருவத்தை யுடையவளாகிய, பஞ்சு - செம்பஞ்சுக் குழம்பணிந்த, ஏர் - அழகிய, அடி - பாதங்களையுடைய, ஆயிழைபால் - தமயந்தியிடத்து, உறையும் - தங்குகின்ற, நெஞ்சே - என்மனமே, எனை - என்னை, நீயும் - நீயும், நினைந்திலை - நினைந்தாயில்லை. எ-று.

இடுக்கண் வரும்போது தனக்கு உயிர்போலிருப்பவரும் உதவா ரென்பது கருத்து. (௫௯)

என்றார்வமொடின்னபுலம்பிமணிக்
குன்றார்புயன்மெய்த்துயர்கூர்தரலும்
பொன்றாழ்பிதிர்சிந்தியபொம்மன்முலைப்
பின்றாழ்குழலுற்றதுபேசிடுவாம்.

[இது கவிக்கூற்றால் நிகழ்ந்தவை கூறல்.]

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, ஆர்வமொடு - ஆசையோடு, இன்ன - இத்தன்மையவாக, புலம்பி - இரங்கி, மணி - அழகிய, குன்றார்புயன் - நளமகாராஜன், மெய் - உண்மையாகிய, துயர்கூர்தரலும் - அதிக துன்பங்கொண்ட வளவில், பொன் - பொன்னானது, தாழ் - தாழும்படி, பிதிர் - தேமல், சிந்திய - சிதறிய, பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, முலை - முலைகளையும், பின் - பிற்பக்கத்தில், தாழ் - தாழ்கின்ற, குழல் - கூந்தலையுமுடைய தமயந்தி, உற்றது - அடைந்த துயரத்தை, பேசிடுவாம் - சொல்லுவாம். எ-று.

கணைவேணிகர்காமருகாளைபுயத்
தணையாமலென்மார்பகலங்கவரா
விணைமால்வரையென்னவளர்ந்தனிராற்
பணைமாமுலைகாள்பயனென்னைகொலாம்.

[இது தமயந்தி தன் கொங்கைகளைப் பார்த்துச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) கணை - மலர்க்கணைகளையுடைய, வேணிகர் - மன்மதனையொத்த, காமர் - அழகிய, காளைபுயத்து - நளமகாராஜனுடைய தோள்களில், அணையாமல் - அழுந்தாமல், என் - என்னுடைய, மார்பகலம் - மார்பினிடமெல்லாம், கவரா - கவர்ந்துகொண்டு, இணை - இரண்டாகிய, மால் - பெரிய, வரையென்ன - பர்வதங்களென்று சொல்லும்படி, வளர்ந்தனிர் - வளர்வுற்றீர்கள், பணை - பருத்த, மா - மகத்தாகிய, முலைகாள் - ஸ்தனங்களே, பயன் - (உமக்கு நமக்கும்) பயன், என்னைகொல் - யாது? எ-று.

பணைமா முலைகாள் எனவிளித்துப்பொதுப்படப் பயனென்னை கொல் எனலால் மலைபோல் வளர்ந்து பெரிய மார்பகலங் கவர்ந்த நும்மைச் சுமந்த எனக்கு நன்மைசெய்ய நினைத்து நளன் மார்பகத்துப் புல்லாவிடினும் நீர் பிறந்ததம்காவது பயன் கருதி யணைந்திலீர்; ஆதலால் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாத நும்போலும் வீணரில்லை யென்பதாம். (௬௧)

முனம்வானவர்தூதுமொழிந்திடுநாட்
புனைதாரவன்மார்பிடைபுல்லியுநீ
நினையாதுவிடுத்தனைநின்றுருகு
மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

[இது மனதைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) முனம் - முன்னே, வானவர் - தேவர்களுடைய, தூது - தூதை, மொழிந்திடுநாள் - சொல்லிய நாளில், புனைதாரவன் - நளமகாராஜனுடைய, மார்பிடை - மார்பினிடத்திலே, புல்லியும் - தழுவியும், நீ நினையாது - நீ எவ்வளவுஞ் சிந்தியாமல், விடுத்தனை - அவனை விட்டு, நின்று - திகைத்து நின்று, உருகும் - கரைகின்ற, மனனே - நெஞ்சமே, இனியென்கொல் - இப்போது என்னகாரணமாக, வருந்துவது - வருத்தமடைவது? எ-று.

சமயம் வந்தகாலத்திற் பெறவேண்டுவதைப் பெறாமல் விடுத்துப் பின் வருந்துவதிற் பயனில்லையாயினும் பிறர் நகைக்கப்படுவா ரென்பது கருத்து. (௬௨)

நண்ணார்தொழுவேனளன்மார்பகலந்
தண்ணாரணையிற்றழுவுங்கனவி
லெண்ணாதுவிழித்துவிடுத்திடுமென்
கண்ணேயிஃதென்கொல்கலுழ்வதுவே.

[இது கண்களைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) நண்ணார் - பகைவர், தொழு - துதிக்கின்ற, வேல் - வேலையேந்திய, நளன் - நளமகாராஜனுடைய, மார்பகலம் - மார்பினை, தண்ணார் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, அணையில் - மெத்தையில், தழுவும் - தழுவுகின்ற, கனவில் - சுவப்பனத்தில், எண்ணாது - ஆலோசியாமல், விழித்து - விழித்துக்கொண்டு, விடுத்திடும் - விட்டுவிடுகின்ற, என்கண்ணே - என்கண்களே, இஃதென்கொல் - இது என்னகாரணமாக, கலுழ்வது - கலங்குவது? எ-று.

பிறராலன்றி நின்னாற் செய்யப்பட்ட குற்றத்துக்கு நீயே வருந்துவது பேதைமை யென்பதுகருத்து. (௬௩)

துதைநாண்மலர்வாளிதூரந்துதூரந்
தெதிர்வேளுயிர்கொல்லுதலெண்ணிலைநீள்
கதிர்வாணிலவாரழல்கான்றெழுவெண்
மதியேயெனைநீயும்வருத்துதியோ.

[இதனால் சந்திரனை வெறுத்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) துதை - நெருங்கிய, நாண்மலர் - புதியமலராகிய, வாளி - பாணங்களை, தூரந்துதூரந்து - விடுத்துவிடுத்து, எதிர் - எதிர்க்கின்ற, வேள் - மன்மதனானவன், உயிர்கொல்லுதல் - உயிரைக்கொல்லுதலை, எண்ணிலை - நினைத்தாயில்லை, நீள் - நீண்ட, கதிர் - கிரணங்களினுடைய, வாள் - ஒளியை, நிலவு - பிரகாசமாகிய, ஆரழல் - மிகுந்த தீயை, கான்று - வீசிக்கொண்டு, எழு - தோன்றுகின்ற, வெண்மதியே - வெள்ளிய சந்திரனே, எனை - என்னை, நீயும் - நீயும், வருத்துதியோ - வருத்துகின்றனையோ? எ-று.

என்னுயிரை வருத்துவதற்கு மன்மத னொருவனே போதும்; அப்படியிருக்க நீயும் அத்தொழிலின் முயல்வது அரைக்கப்பட்டதை அரைப்பதுபோற் பயனில்லையென்பது கருத்து. (ருசு)

வேளாண்மைசெலுத்தல்விலக்கிலையாய்
வாளாவுறைகின்றதுமன்னறமோ
தோளாண்மையின்மன்னர்தொழுஞ்சுடர்வேற்
காளாயெனதாருயிர்காவலனே.

[இது நளனைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) தோளாண்மையின் - புயவலிமையினால், மன்னர்தொழும் - அரசர்களால் வணங்கப்பட்ட, சுடர்வேற்காளாய் - ஒளி பொருந்திய வேலைத்தரித்த காளையை யொத்தவனே, எனது - என்னுடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - உயிருக்கு, காவலனே - அரசனாகிய நளமகாராஜனே! வேள் - மன்மதனானவன், ஆண்மைசெலுத்தலை, (உன்னை விழைந்த என்னிடத்துப்) பராக்கிரமஞ் செலுத்துவதை, விலக்கிலையாய் - ஒழிக்காதவனாய், வாளாவுறைகின்றது - சும்மாவிருக்கின்றது, மன்னறமோ - அரசரது தருமமோ? எ-று.

தன் தேயத்திலுள்ளவர் தீங்குசெய்யின் அதை விலக்கிக் காப்பது அரசர் தருமமாகும்; அங்ஙனமாதலின் நின்னையே யடைக்கலமாயுள்ள என்னிடத்து வேளானவன் தனது ஆண்மையைச் செலுத்தினால் அதை நீ விலக்கி அருள்செய்யாயாயின் நின்னற மிழுக்குற்றதுமன்றி நினக்கும் பழிப்புண்டாகும் என்றதாம். (சரு)

இடரோதவிராதிரவோர்தியாத
அடல்வேலவர்தாமருளோபுரியார்
குடவால்வளையேகுருகேதிரையே
கடலேகழியேயிதுவோகடனே.

[இது இரக்குதல் செய்தற்கினைக்குறிப்பொருளாதலால்
அங்குள்ள பொருள்களைக் குறித்துச் சொல்லுதல்.]

(இ-ள்.) குடவால்வளையே - குடம்போன்ற வெள்ளியசங்கே, குருகே - நாரையே, திரையே - அலையே, கடலே - சமுத்திரமே, கழியே - கழிநிலமே, இடரோ - துன்பமோ, தவிராது - நீங்காது, இரவோ - இராத்திரியோ, விடியாது - விடியமாட்டாது, அடல் - கொலைசெய்கின்ற, வேலவர்தாம் - வேற்படையையுடைய நளமகாராஜர், அருளோபுரியார் - கருணைசெய்யார், (ஆதலால்) இதுவோ - இப்படி வருந்துவதோ, கடன் - என்கடன். எ-று.

ஓ - இரக்கப்பொருளிலும், ஏ - எண்ணிலும் வந்தன.

இவ்வுலகில் அனேக அரசர் அனேக மங்கையர் வருத்தத்தை நீக்கி அளித்தனரெனக் கேட்டதுண்டு, இவர் கொலைசெய்கின்ற வேலையுடைய ராகையால் அங்ஙனஞ் செய்திலரேயாலும். ஆதலின்

எனதிடர் நீங்கிற்றில்லை, அதனோடு போக்குதலின் இரவும் நெடுங்காலம்போல விடிந்ததில்லை, நீவிர் இங்ஙனமுற்றுப் பிரிந்து வருந்துபவர்க்கு ஒப்புரவுசெய்யுங் கட்டபாடு பெற்றுடையீ ராகலின் இவ்வரசர்க்குஞ் சொல்லுவீராக வென்றபடி. நீரால் எதிரப்புற்ற வரியைக் காக்கும் பொருட்டுப் போக்கு விடுவதுபோல் மிக்க துன்பமுற்றவர்கள் பிறரோடு அதனை உரையாவிடின் ஆற்றாராதலின் இவளுந் தன் துன்பத்தை இங்ஙனஞ் சொல்லுகின்றாளென்க. (சசு)

கழலாவளையுங்கனலாமதியு
முழலாமனனும்பெறுநாளுளதோ
மழுவேறனையான்மருவாவிரகத்
தழலாலுருகுந்தமியேனினியே.

(இ-ள்.) மழுவேறனையான் - இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன், மருவா - பொருந்தப்பெறாத, விரகத்தழலால் - விரசாக்கினியால், உருகும் - கரைகின்ற, தமியேன் - தனியேனாகிய நான், இனி - இனி, கழலாவளையும் - கழலாதவளையல்களையும், கனலாமதியும் - சுடாத சந்திரனையும், உழலா மனனும் - கவலைப்படாத மனத்தினையும், பெறுநாள் - பெற்றுக்கொள்ளுநாள், உளதோ - உண்டாகுமோ. எ-று.

ஒரு ஆடவர்மாட்டு விருப்புவைத்த மடவார்க்கு அக்கிளைப்புமுற்றுவிடின் அன்னநீர் முதலியவற்றின் விருப்பில்லாமையால் தேகம்வாடும்; அவ்வாட்டத்தாற் கைவளைமுதலியவங் கழலும், மதியுங் குளிர்ச்சிசெய்து புணர்ச்சி நினைப்பை யுண்டாக்கி அது கிடைக்கப் பெறாமையாற் சுடும், இங்ஙனமாதலின் மனம் விரும்பியதை யடையப் பெறாமையாற் பல நெறிகளினுஞ் சென்று புகுந்து சுழன்றுழலும், இவ்வாறுதலின் நளனைப்பெறாத தமயந்தியும் கழலாவளையுங் கனலாமதியு முழலா மனனும் பெறுநாளுளதோ வென்றாள். நளனைப்பெற்ற நாளில் அவ்வாறு மென்பது கருத்து. ஓ-இரக்கப்பொருளில் வந்தது. (சஎ)

அள்ளிக்கொளலாமிருளூடடர்வேள்
கள்ளத்தெனதாருயிரோகவர்வான்
விள்ளற்கரிதாய்விரகந்தமியே
னுள்ளத்துறைவாயுணர்கிற்றிலையோ.

(இ-ள்.) விள்ளற்கரிதாம் - சொல்லுதற்கரிதாகிய, விரகம் - விரகத்தையுடைய, தமியேன் - தனியேனாகிய என்னுடைய, உள்ளத்துறைவாய் - மனத்திலிருக்கின்ற நளனே, (நீ) அள்ளிக்கொளலாம் - (கையால்) அள்ளிக்கொள்ளலாம்படி யிருந்த, இருளூடு - இருளினிடத்தில், அடர்வேள் - அடர்கின்ற மன்மதனானவன், கள்ளத்து - களவினால், எனது - என்னுடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - ஆவியை, கவர்வான் - அபகரிப்பானை, உணர்கிற்றிலையோ - (அக்களவினை) யறிகின்றாயில்லையோ. எ-று.

இருளிற்களவு செய்பவர்போல் காமனும் என்னுயிரைக் கொள்ளையிட நினைத்திருக்கின்றனன். காமநோயால் இன்றிரவில் எனதாவி தரிக்கப்பெறாது, அது உனது பொருளாதலால் அதற்கொரு தீங்குவாராமற் காக்கக்கடவை, காவாவிடில் அதனால் பின்னர் வருந்துன்பம் உனதாம் என நேரிற்சொல்வதற்குப் பெறாத தமயந்தி தன்னுளத்திருக்குங் கணவனைவிளித்து மடமையாலிவ்வாறு கூறினாளென்க. ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்றுவெந் துயருற் றிருகணீர் வார விளமுலைத் துணைபசப் பூர, மின்றிகழ் மருங்குற் செய்யவாய்ப் பேதை மெலிவொடு வருந்துமெல் லையினின், மன்றலங் கமல முகைமுறுக் கவிழ்த்து வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயரத், துன்றிருள் பருகும் விரிகதிர் பரப்பிச் சுடரவன் குணபுலத் தெழுந்தான்.

[இதனால் சூரியவுதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, வெந்துயருற்று - வெவ்விய துன்பத்தை யடைந்து, இருகணீர்வார - இரண்டு கண்களினின்றும் நீரொழுக, இளமுலைத்துணை - இளமைபொருந்திய இரண்டு ஸ்தனங்களும், பசப்பூர - வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, மின் - மின்னல்போல், திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, மருங்குல் - இடையினையும், செய்வாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், மெலிவொடு - இளைப்போடு, வருந்தும் - வருத்தப்படுகின்ற, எல்லையினில் - காலத்தில், மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் - அழகிய, கமலமுகை - தாமரையரும்பினுடைய, முறுக்கவிழ்த்து - முறுக்கவிழச்செய்து, வரி - இரேகைகள் பொருந்திய, சிறை - சிறகையுடைய, தும்பி - வண்டுகள், பாட்டயர - பாட்டைப்பாட, துன்று - நெருங்கிய, இருள்பருகும் - இருளையுண்ணும், விரிகதிர் பரப்பி - விரிகின்ற கிரணங்களைப் பரவச்செய்து, சுடரவன் - சூரியனானவன், குணபுலத்து - கிழக்குத் திசையில், எழுந்தான் - உதித்தான். எ-று.

இப்படி வருத்தமுற்ற தமயந்தி பின்பு அவ்வருத்தங்களை யெல்லாம் நீங்கி மகிழ்வுறுதற்கு நிகழ்வதாகிய சுயம்வரச் சிறப்பைச் சொல்லுதற்கு உரிய காலையாகிய தென்பார், பேதை வருந்துமெல்லையினிற் சுடரவன் குணபுலத்தெழுந்தானென்றார். (௬௯)

தணிவருந் துயரிற் கண்படை பெறாது தளர்வொடு வருந்திவெய் துயிர்க்கு, மணியெழு வனைய பொற்றடந் திணிதோண் மன்னவர் மனமகிழ் சிறப்பப், பணியர வல்குற் கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி வதுவையின் றென்று, வணிநக ரணிகென் றரசர்கோன் பணியா லதிர்குரற் கடிமுர சறைந்தார்.

[இதனால் விவாகமுரசறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தணிவருந்துயரின் - ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால், கண்படைபெறாது - நித்திரை செய்யாமல், தளர்வொடு - தளர்ச்சியுடன், வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, வெய்துயிர்க்கும் - பெருமூச்சு விடுகின்ற, மணியெழுவனைய - மணித்தூண்போன்ற, பொன் - அழகிய, தடம் - பருத்த, திணி - வலிமைபொருந்திய, தோள் - தோளையுடைய, மன்னவர் - அரசர்கள், மனமகிழ் சிறப்ப - மனமகிழ்ச்சி மிக, பணியரவல்குல் - அராப்படம்போன்ற வல்குலையும், கதிர்முலை - காந்திபொருந்திய ஸ்தனங்களையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையும், பைந்தொடி - பசிய வளையலையுமுடைய தமயந்தியினது, வதுவை - விவாகம், இன்றென்று - இன்றென்று சொல்லி, அணி - அழகிய, நகரணிகென்று - நகரையலங்கரிக்கவென்று, அரசர்கோன் பணியால் - வீமராசனேவலினால், அதிர்குரல் - அதிர்கின்றவோசையை யுடைய, கடி - பெருமைபெற்ற, முரசு - பேரிகையை, அறைந்தார் - (வள்ளுவ) ரடித்தார்கள். எ-று.

இராமுழுவதும் நித்திரையின்றி வருந்திய அரசர் மனமகிழ்ச்சியடைய வீமராசன் ஏவலின்படி வள்ளுவர் முரசறைந்தார். முரசறைதல் பார்க்கவ புராணத்தில் "தெள்ளிய வேலவலாளர் செப்பவுமகிழ்ந்துபோற்றி, வள்ளுவ னுணைபூசி வாலிய வணிந்துவீர, வெள்ளிய வேற்றுப்போர்வை விசிமுர செடுத்துவல்லே, கள்ளியவர் மாலைநாற்றிக் களிற்றினிட் டேறிச்சொல்வான்". இத்தப்பாட்டு முதல் "இனியன நுகர்ந்துபூசி யெழில்கொள வணிந்து மென்றீங், கனியென மொழிந்தினியங் கனிதர வளவளாவிப், புனிதவின்னவர்க்கும் பூசைப் போற்றுக போற்றுகென்றே, களிபல பொருளுஞ் சொலலி நளிமுர செருக்கினானே" வென்னும் இத்தப்பாட்டீறாக வந்த ஐந்துபாட்டாலும் அறிக. (௭௦)

இமிழ்கடி முரசங் கறங்குபே ரோதை யெழினகர் மாந்தர்தஞ் செவியி, னமிழ்துகுத் தென்னத் தவழ்தலு மகிழ்வுற் றணிவிழ வுறுதகோ மறுகிற், கமழ்நறுந் தாற்றுப் பாளைவாய்க் கமுகுங் கன்னலுங் கதலியு நடுவார், குமிழ்கதி ரெறிக்கு மணிநெடுங் கொடிக ளுயர்விசும் பகடுற நிரைப்பார்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நகராலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இமிழ் - இனிமையையுடைய, கடி - புதுமைபெற்ற, முரசம் - பேரிகையானது, கறங்கு - ஒலிக்கும், பேரோதை - பேரொலியானது, எழினகர் - அழகிய நகரத்திலிருக்கும், மாந்தர்தஞ்செவியின் - மனிதர் செவியில், அமிழ்துகுத்தென்ன - அமிர்தத்தை யுகுத்ததுபோல், தவழ்தலும் - தவழ்ந்த வளவில், மகிழ்வுற்று - மகிழ்ச்சியடைந்து, அணி - அழகிய, விழவுறுத - திருவிழா

நீங்காத, கோமறுகில் - இராஜவீதியில், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, நறு - நறிய, தாறு - குலைகளையுடைய, பாளைவாய் - பாளைகள் வாய்ந்த, கமுகும் - கமுகமரமும், கன்னலும் - கருப்பங்கழியும், கதலியும் - வாழைமரமும், நடுவார் - நடுவார்கள், உமிழ் - கொப்புளிக்கின்ற, கதிரெறிக்கும் - கிரணத்தை வீசுகின்ற, மணி - இரத்தினங்கள் பதித்த, நெடுங்கொடிகள் - நெடிய கொடிகளை, விசும்பகடுற - ஆகாச முழுவது நிறைய, நிரைப்பார் - வரிசையாகக் கட்டுவார்கள். எ-று.

அரசன்மகட்குச் சுயம்வரமென்றடித்த முரசோசையை அவரவருந் தம்முடைய மகட்கு விவாகமென்று அடித்த ஓசையைக் கேட்டதுபோல் மகிழ்ச்சியடைந்தன ரென்பதுதோன்றச் செவியிலமிழ் தூத்தென்னத் தவழ்தலுமென்றார். எப்பொழுதும் அலங்கரித்திருக்கின்ற வீதியென்பதுதோன்ற அணிவிழவறாத கோமறுகிலென்றார். இப்பாட்டில் மாந்தரொன்றும் எழுவாய் இதுமுதல் பன்னிரண்டு பாட்டுவரையும் நடுவார்நிரைப்பார் முதலிய வெவ்வேறு பயனிலைகளைக்கொண்டு முடிந்தது. (௫௧)

சேணுயர்பரிதி தழும்புறநிவந்த செழுமணித் தோ
ரணநடுவார், வாணிலவொழுகு மணிவடம்புனைந்து வய
ங்குபொற்றசும்புகளிரைப்பார், பாணிகர்வரிவண் டுளர்
ந்துதேனுகரும் பனிமலர்த்தாம நாற்றிடுவார், தூணுறை
கழித்து விரிகதிரெறிக்குஞ் சுடர்மணிச்செறிதுக டுடைப்
பார்.

(இ-ள்.) சேணுயர் - மிகவுமுயர்ந்த, பரிதி - சூரியனுடைய, தழும்புற - தழும்புபொருந்த, நிவந்த - உயர்ந்த, செழுமணி - செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்த, தோரணம் - தோரணங்களை, நடுவார் - நடுவார்கள், வாள் - ஒளிபொருந்திய, நிலவு - சந்திரிகை, ஒழுகும் - வீசுகின்ற, மணிவடம் - முத்துமாலைகள், புனைந்து - தரித்து, வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பொற்றசும்புகள் - பொற்குடங்களை, நிரைப்பார் - வைப்பார்கள், பாணிகர் - பண்ணையொத்த, வரி - பாட்டுகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், உளர்ந்து - தடவி, தேனுகரும் - தேனுண்ணும், பனிமலர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலரால்தொடுத்த, தாமம் - மாலைகளை, நாற்றிடுவார் - தொங்கக்கட்டுவார்கள், தூண் - தூண்களில், உறைகழித்து - உறையைநீக்கி, விரிகதிரெறிக்கும் - விரியுங்கிரணங்களை வீசுகின்ற, சுடர் - பிரகாசிக்கின்ற, மணி - ரத்நங்களில், செறி - படிந்த, துகள் - புழுதியை, துடைப்பார் - துடைப்பார்கள். எ-று.

பலகாலெழும்பூரக் கற்குழியுமென் றிருப்பதால் அனேகந் தோரணங்கள் அக்கரைக் கடக்குமவரையும் படுதலாற் பரிதி தழும்புறவென்றார். (௫௨)

மைந்தரோடூடி யங்கலார்ப்பரிந்த மணிவடக்குப்பைக
ளகற்றிச், சந்தமென்குழம்பா னன்னிலமெழுகித் தண்

முளைப்பாலிகை யமைப்பா, ரிந்திரதனுவிற் றிகழ்தரச்சா
ந்தொ டெரிமணிச்சுண்ணமு மிறைப்பார், நந்தலில்விளக்க
மணிசெய்பொற்றகளி நறுநெய்பெய்தொளி யுறவெடுப்
பார்.

(இ-ள்.) மைந்தரோடு - புருடருடன், ஊடி - பிணங்கி, அங்கலார் - அந்த மகளிர்கள், பரிந்த - நீக்கிய, மணிவடக்குப்பைகள் - முத்துமாலைகளின் குவியல்களை, அகற்றி - நீக்கி, சந்தமென்குழம்பால் - சந்தனத்தினுடைய மெல்லியகுழம்பினால், நன்னிலமெழுகி - நல்லபூமியைமெழுகி, தண்முளை - குளிர்ச்சிபொருந்திய முளைகளையுடைய, பாலிகை - பாலிகைகளை, அமைப்பார் - வைப்பார்கள், இந்திரதனுவில் - இந்திரவில்லைப்போல், திகழ்தர - பிரகாசிக்க, சாந்தம் - சந்தனத்தையும், எரி - காந்தியையுடைய, மணிச்சுண்ணமும் - (அதன்மேல்) ரத்நப்பொடிகளையும், இறைப்பார் - இறைப்பார்கள், நந்தலில் - கெடுதலில்லாத, விளக்கம் - தீபங்களை, மணிசெய்பொற்றகளி - ரத்நங்களிழைத்த பொன்னகல்களில், நறுநெய்பெய்து - நல்லநெய்விட்டு, ஒளியுற - ஒளிபொருந்த, எடுப்பார் - ஏற்றுவார்கள். எ-று.

ஊடுதல் காமத்திற்கின்பமாதலின், மைந்தரோடூடியென்றார். இந்திரதனுவென்பது பலநிறமுள்ளதை உவமானமாகக் கூறலால் இங்கே மணியென்றதற்கு வெவ்வேறு நிறமுள்ள நவமணியையும் பொருளாகக்கொள்க. அவை வச்சிரம், வைடூரியம், கோமேதகம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், நீலம், பவளம், முத்து என்பனவாம். (௫௩)

ஐயரிசிதறுமழை மதர்நெடுங்க ணஞ்சனமெழுதுவார்
சாந்தத், தொய்யில்வெம்முலையி னிலவுகொப்புளிக்குந்
தூமணிப்பிறைவட மணிவார், மையிருங்கூந்தல் வகிர்ந்து
தேன்முரலு மட்டுவார்பூந்தொடை புனைவார், நையுநுண்
மருங்கிற் கதிரொளிபரப்பு நகைமணிமேகலை புனைவார்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் மாதர் தங்களை அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஐயரிசிதறும் - அழகிய செவ்வரிபரந்த, மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களில், அஞ்சனமெழுதுவார் - மையெழுதுவார்கள், சாந்தத் தொய்யில் - சந்தனக்கோலம் எழுதப்பெற்ற, வெம்முலையின் - விருப்பத்தைச்செய்யும் தனங்களில், நிலவு - சந்திரிகையை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, தூ - பரிசுத்தமாகிய, மணி - ரத்நங்களிழைத்த, பிறைவடம் - சந்திரஹாரத்தை, அணிவார் - அணிவார்கள், மை - கரிய, இரு - பெரிய, கூந்தல் - அளகபாரத்தை, வகிர்ந்து - கோதி, தேன்முரலும் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, மட்டுவார் - தேனொழுகுகின்ற, பூந்தொடை - பூமாலைகளை, புனைவார் - சூடுவார்கள்.

நையும் - நைகின்ற, நுண் - நுண்ணிய, மருங்கில் - இடையில், கதிர் - கிரணங்களினது, ஒளிபரப்பும் - ஒளியைவிரிக்கின்ற, கலை - காந்தியையுடைய, மணி - மணிகளிழைத்த, மேகலை - மேகலாபரணத்தை, அணிவார் - அணிவார்கள். எ-று. (௫௪)

சில்லரிச் சிலம்பு பஞ்சிமேற் பனிக்குஞ் சீறடி கவின்
செயப் புனைவா, ரெல்லவளை திருத்தி யாடமை பணைத்தோ
ளெழில்பெறத் தொயில்வரைந் திடுவா, ரல்லியங் கமல
மென்மலர் கவற்று மடியினி லலத்தக மணிவார், வில்லு
மி ழொருகாழ் முத்தணி யணிவார் விரைகமழ் தெரியல்
கை புனைவார்.

(இ-ள்.) சில் - ஆரவாரிக்கின்ற, அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய, சிலம்பு - சிலம்புகளை, பஞ்சிமேல் - பஞ்சின்மேல் மிதிப்பினும், பனிக்கும் - வாடுகின்ற, சீறடி - சிறியபாதங்களில், கவின்செய - அழகு பொருந்த, புனைவார் - தரிப்பார்கள், எல் - பிரகாசத்தையுடைய, வளை - வளையல்களை, திருத்தி - அணிந்து, ஆடமை - வெற்றியமைந்த, பணைத்தோள் - பருத்ததோள்களில், எழில்பெற - அழகுபெறும்படி, தொயில் - சந்தனக்கோலத்தை, வரைந்திடுவார் - எழுதுவார்கள், அல்லி - அகவிதழையுடைய, அம் - அழகிய, கமலமென்மலர் - தாமரையினது மெல்லியமலரை, கவற்றும் - கவலைப்படுத்தும், அடியினில் - பாதங்களில், அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை, அணிவார் - பூசுவார்கள், வில் - ஒளியை, உமிழ் - கொப்புளிக்கின்ற, ஒரு - ஒப்பற்ற, காழ் - தேறிய, முத்தணி - முத்துமாலைகளை, அணிவார் - அணிவார்கள், விரைகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற, தெரியல் - மலர்மாலைகளை, கைபுனைவார் - அலங்கரிப்பார்கள். எ-று. (௫௫)

கதிர்மதிதவழு மாடநீண் முகப்பிற் கார்முகிற் றீம்
புகை யிடுவார், முதுமறை வாணர்க் கின்னமு தடுவார்
மொய்கதிர் வெயில்காந் தொழிய, மதிநிலவொழுகு நித்
திலப்பந்தர் மாணுறவயின்வயி னிரைப்பார், சதிமுறை
தவறாத் தண்ணுமை கறங்கக் கூத்தியர் தனித்தனி நடிப
பார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் அந்நகரிலுள்ளவர்
செய்யும் பலவிதச்செய்கைகளுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மதிதவழும் - சந்திரன் தவழ்கின்ற, மாடம் - உபரிகையினுடைய, நீண்முகப்பில் - நீண்ட முகப்பினில், காழ் - வயிரம்பொருந்திய, அகிற்றீம்புகை - அகிலினது இனியபுகையை, இடுவார் - இடுவார்கள், முதுமறைவாணர்க்கு - பிராமணர்களுக்கு, இன்னமுதடுவார் - இனிய அமுதுசமைப்பார்கள், மொய் - மொய்க்கப்பெற்ற, கதிர்வெயில் - சூரியனது வெப்பமானது, காந்தொழிய - ஒளித்துநீங்க, மதிநிலவொழுகும் - சந்திரப்பிரகாசம் வீசுகின்ற, நித்திலப்பந்தர் - முத்துப்பந்தல்களை, மாணுற - பெருமைபொருந்த, வயின்வயின் - இடங்கடோறும், நிரைப்பார் - செய்வார்கள், சதிமுறை - தாளவொத்தின் முறைப்படி, தவறா - தப்பாமல், தண்ணுமை - மத்தளம், கறங்க - ஒலிக்க, கூத்தியர் - நாடகக்கணிகையர், தனித்தனி - வேறுவேறாக, நடிப்பார் - கூத்தாடுவார்கள். எ-று.

மறைவாணர்க் கின்னமுதடுவாரெனப் பொதுப்படக்கூறினும் உரிமையால் அந்நகரத்திலுள்ள அந்தணரெனக்கொள்க. தண்ணுமைகறங்க வென்றாலும் அவ்வக்கூட்டியங்கட்குரிய உறுப்புகள் பலவுங்கொள்க. தனித்தனி நடிப்பாரென்றதனால் பலவிடங்களினும் பலவிதக்கூத்தும் ஆடுகின்றாரென்பது பெற்றாம். அக்கூத்தாவது, சாந்தி, விநோதம், என, இருவகைத்து. சாந்தியாவது, சொக்கம், மெய், அவிநயம், நாடகம், என-௪. அவற்றுள் சொக்கமாவது சுத்தநிருத்தம், அது நூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது, தேசி, வடுகு, சிங்களம், இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தலின் அகமார்க்கமெனப்படும். அவிநயமாவது, கதைதழுவாது பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டிவல்லபஞ்செய்யுங்கூத்து. நாடகமாவது, கதைதழுவிவருங்கூத்து. இனி விநோதமாவது, குரவை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாவை, என-௬. குரவை-கைகோத்தாடுவது, கலிநடம், கழாய்க்கூத்து, குடக்கூத்து, மாயவாடல், கரணம், படிந்தவாடல், நோக்கு, பாரமும் நுண்மையும் ஆயமுமுதலாயின. தோற்பாவை, தோலாற் பாவைசெய்தாட்டுவது. இன்னும் வசைக்கூத்தோடு ஏழென்பாருமுண்டு. இவ்வேழும் இழிகுலத்தோராடற்குரியன, இவற்றின் விகற்பமனைத்தும் இங்ஙனம் விரிக்கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்கூறினும். (௫௬)

எழிறிகழ் கன்னிக் கமுகமென் மிடற்றி னிசையெ
ழீஇ யினிதுபாட் டயர்வார், செழுமலர்க் காந்தண் முகி
ழ்விரல் சேப்பத் திவவியா ழின்னரம் புளர்வார், முழு
நெறிக் குமுத முகைநெரித் தெனவாய் முகிழ்த்தருங்
குரவைகள் புரிவார், கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவே
னெடுங்கட் கோதையர் குரவையாட் டயர்வார்.

(இ-ள்.) எழில் - அழகானது, திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, கன்னி - இளமைபொருந்திய, கமுகமென் மிடற்றில் - கமுகையொத்த மெல்லிய கண்டத்தில், இசையெழீஇ - இசையை யெழுப்பி, இனிது - இனிமையாக, பாட்டயர்வார் - பாட்டைப்பாடுவார்கள்; செழு - வளம்பொருந்திய, மலர் - மலரையுடைய, காந்தண்முகிழ்விரல் - காந்தளரும்பையொத்த விரல்கள், சேப்ப - சிவக்க, திவவு - வலிக்கட்டையுடைய, யாழ் - வீணையினுடைய, இன்னரம்பு - இனியநரம்பை, உளர்வார் - தடவுவார்கள்; முழுநெறி - முழு நெறிப்பையுடைய,

குமுதமுகை - செவ்வல்லியரும்பை, நெரித்தென - நெரித்தது போல, வாய்முகிழ்த்து - வாயைக் குவித்துக்கொண்டு, அரு - அரிய, குரவைகள்புரிவார் - குரவைப்பாடலைப்பாடுவோர்கள்; கொழுமலர் - செழுமையுள்ள தாமரைமலர்போன்ற, வளைக்கைகொட்டி - வளையலையணிந்த கைகளைக்கொட்டி, வேனெடுங்கண் - வேல்போன்ற நெடியகண்களையுடைய, கோதையர் - மாதர்கள், குரவையாடுபவர்வார் - குரவைக்கூத்தாடுவார்கள். எ-று.

குரவையாவது காமமும் வென்றியும் பொருளாகக்கொண்ட பாடலைப் பாடிக்கொண்டு எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் மாதர் கைபிணைத்தாடுவதாம். (௫௭)

வெண்மதிக் கதிர்நூற் றனையவான் கவரி நெற்றிவெங் கலினவாம் புரவி, பண்ணுறுத் திடுவார் குருதிதோய் கோட்டுப் படுமதக் கலுழிவெஞ் சினத்த, வண்ணன்மால் யானை கவினுறப் பருமித் தணிவிழா மறுகிடைக் கொணர்வார், மன்னமை கொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான் றடந்தேர் வானவ ரூர்தியிற் றருவார்.

(இ-ள்.) வெண்மதி - வெள்ளிய சந்திரனுடைய, கதிர் - கிரணங்களை, நூற்றனைய - நூற்றதையொத்த, வான் - மேலாகிய, கவரி - சாமரையணிந்த, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, வெம் - வெய்ய, கலினம் - கடிவாளம்பூண்ட, வாம் - தாவுகின்ற, புரவி - குதிரைகளுக்கு, பண்ணுறுத்திடுவார் - கல்லணைசேர்ப்பார்கள்; குருதிதோய் - உதிரந்தோய்ந்த, கோட்டு - கொம்பையுடைய, படு - உண்டாகின்ற, மதக்கலுழி - மதப்பெருக்கையும், வெஞ்சினத்த - வெவ்விய கோபத்தையும், அண்ணல் - பெருமையினையும், மால் - மயக்கத்தினையுமுடைய, யானை - யானையை, கவினுற - அழகுபொருந்த, பருமித்து - அலங்கரித்து, அணி - அழகிய, விழா - திருவிழாவையுடைய, மறுகிடை - வீதியிலே, கொணர்வார் - கொண்டுவருவார்கள்; மன்னமை - ஒப்பனையமைந்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையும், கூந்தன்மான் - புறமயிரினையுடைய குதிரைகளையுமுடைய, தடந்தேர் - விசாலம்பொருந்திய தேர்களை, வானவரூர்தியில் - தேவர்விமானங்கள்போல், தருவார் - கொண்டுவருவார்கள். எ-று. (௫௮)

இருங்கடற் றோன்று மழகதி ரேய்க்கு மெரிமணிச் சிவிகையின் வருவார், சுரும்புவீழ்ந் தாரற மும்மதம் பொழியுஞ் சூழிமால் யானையிற் புகுவார், திருந்துமொண் சுழிய கூந்தன்மான் றேரிற் சேட்டிளம் பரிதியிற் செல்வார், பொருந்தமண் டோயா தகல்விசும் பகவும் பொங்குளைப் புரவியிற் போவார்.

(இ-ள்.) இருங்கடற்றோன்றும் - பெரியகடலிலுதிக்கின்ற, மழகதிரேய்க்கும் - இளஞ்சூரியனையொக்கும், எரிமணி - பிரகாசிக்கின்ற ரத்நங்கள்பதித்த, சிவிகையின் - தண்டிகையில், வருவார் - வருவார்கள்; சுரும்பு - வண்டுகள், வீழ்ந்து - விரும்பி, ஆரற - ஒலிக்க, மும்மதம்பொழியும் - மும்மதங்களையும்பொழிகின்ற, சூழி - முகபடாத்தையுடைய, மால் - பெரிய, யானையிற்புகுவார் - யானையின்மேல் வருவார்கள்; திருந்தும் - திருந்தப்பெற்ற, ஒள் - விளங்குகின்ற, சுழிய - சுழிகளையுடைய, கூந்தன்மான் - புறமயிரினையுடைய குதிரைகட்டிய, தேரில் - இரதத்தில், சேட்டிளம்பரிதியில் - மிகுந்த இளமையையுடைய சூரியனைப்போல், செல்வார் - செல்வார்கள்; தோயாது - தோயாமல், பொருந்த - பொருந்தும்படி, மண் - பூமியிலே, அகல்விசும்பு - அகன்ற ஆகாயத்தில், அகவும் - ஆடுகின்ற, பொங்கு - மிகுந்த, உளை - புறமயிரினையுடைய, புரவியில் - குதிரையின்மேல், போவார் - போவார். எ-று.

திருந்துமொண்சுழிகளாவன கழுத்தின்நடுவிலேனும் கனைக்காலிலேனும், மேலுதடு, முன்னங்கால், கன்னம், முழங்கால் ஆகிய இவைகளிலேனும் இரட்டைச்சுழிகளிருக்கின் ஆகாதனவாம். இவைகளின்றிக் கழுத்தில் வலஞ்சுழித்திருப்பது தேவமணியாம். முகம், தலை, மூக்கு, மார்பு இந்நான்கிடத்திலும் இரண்டிரண்டு சுழிகளும் நடுநெற்றி, பிற்பக்கம் இவைகளில் ஒவ்வொரு சுழியும் இருக்கின் நல்லனவாம். சிரீவற்சமென்னுங் குதிரைக்கு மார்பிலைந்து சுழியிருக்கும். நெற்றியில் இருசுழியேனும் முச்சுழியேனு மிருக்கினும் நான்குசுழி வலம்புரியாயிருக்கினும் இரண்டுசுழி முன்னங்காலடியிலிருக்கினும் நல்லனவாம். [இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் அயவேதியெனனும் வடநூலிற்காண்க.] (௫௯)

களிர்மதி தவழு மலையவெற் புயிர்த்த நறுங்குறடுரிஞ்சுபூந் தேய்வை, தளர்கொடி மருங்கு லலமரப் பணைத்த தாளமென் முலைமுகட் டணிவார், ளியின மோச்சித வள்ளவாய்த் தேற லமிர்தென நுகர்ந்துளங் களிப்பார், துளிமதுப் பிலிற்றிக் காவதங் கமழுந் தூமலர்ச் சிகழிகை புனைவார்.

(இ-ள்.) களிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதிதவழும் - சந்திரன் றவழ்கின்ற, மலயவெற்பு - பொதியமலை, உயிர்த்த - பெற்ற, நறுங்குறடு - நறிய சந்தனக்கட்டைகளால், உரிஞ்சு - தேய்த்த, பூந்தேய்வை - அழகியகுழம்பினை, தளர் - தளரப்பெற்ற, கொடி - வல்லி போன்ற, மருங்குல் - இடையானது, அலமர - சுழற்சியடைய, பணைத்து - பருத்த, தாளம் - முத்துவடமணிந்த, மென்முலைமுகட்டு - மெல்லிய முலைகளின்மேல், அணிவார் - பூசுவார்கள்; அளியினமோச்சி - வண்டுக்கூட்டங்களை யோட்டி, வள்ளவாய்த்தேறல் - கிண்ணத்திலிருக்குந்தேனை, அமிர்தென நுகர்ந்து - அமிர்தம்போலுண்டு, உள்ளங்களிப்பார் - மனமகிழ்வார்கள்; துளி - துளிகளையுடைய, மதுப்பிலிற்றி - தேனையொழுக்கி, காவதம் - காததூரமளவும், கமழும் -

மணக்கும், தூ - பரிசுத்தமாகிய, மலர் - மலராற்றொடுக்கப்பெற்ற, சிகழிகை - மாலைகளை, புனைவார் - தரிப்பார்கள். எ-று. (கூ0)

நிழலொடு கறுவிப் பாகெறிந் தூன்பெய் நிணத்தொ
டுபழகுகூன் பிறைக்கோட், டழிகவுட் கடாத்த தறுகண்
மால் யானையகற்றுமி னெயிற்புறத் தென்பார், மழைமதர்
நோக்கி மன்றல்செய்காலை வல்லவர் கன்னலிற் றெரிவார்,
விழைவொடு மகிழ்வுற் றளவளாய்ப் புகுந்தோர் வியப்
புற விருந்தெதிர் கொள்வார்.

(இ-ள்.) நிழலொடு - தங்கணிழலொடு, கறுவி - கோபித்து, பாகெறிந்து - பாகனைவீசி, ஊன்பெய் - தசையைப் பெய்கின்ற, நிணத்தொடு - நிணத்தோடு, பழகு - பழகாநின்ற, கூன்பிறைக் கோட்டு - வளைவுபொருந்திய பிறைபோலுங் கொம்பினையும், அழி - அழிகின்ற, கவுள் - கதுப்பினி லொழுகுகின்ற, கடாத்த - மதத்தினையுமுடைய, தறுகண் - அஞ்சாத, மால்யானை - பெரியயானையை, எயிற்புறத்து - மதிற்புறத்தில், அகற்றுமினென்பார் - நீக்குங்களென்பார்கள்; மழைமதர் நோக்கி - தமயந்தியினது, மன்றல் செய்காலை - விவாகஞ் செய்யும்பொழுதை, வல்லவர் - (கணித நூலில்) வல்லமை யுடையவர்கள், கன்னலில் - நாழிகை வட்டிலால், தெரிவார் - தெரிந்துகொள்வார்கள்; விழைவொடு - விருப்பொடு, மகிழ்வுற்று - மகிழ்ச்சியை யடைந்து, அளவளாய் - கலந்து, புகுந்தோர் - அடைந்தவர்கள், வியப்புற - அதிசயிக்க, விருந்து - விருந்தாக, எதிர்கொள்வார் - எதிர்கொள்வார்கள். எ-று.

நாழிகை வட்டிலாவது ஆழமுள்ள ஒரு பாத்திரத்திலே நீரை நிறைத்து அதிற் பிரமாணப்படிசெய்து அடியிற்றுளையிட்டிருக்கும் வெண்கல வட்டிலைவிடுக்கில் அத்துளைவழியே நீர் உள்ளே நிரம்பி அமிழ்வது ஒருநாழிகை யெனக்கொண்டு காலத்தை யளவிடுதற்குரிய கருவியெனக் கொள்க. மகிழ்ச்சி - விருப்பினது காரியமாம். நிணம் - கொழுப்பு. (கூக)

விரைகமழ் முல்லை முகைநிக ரடிசில் வெள்ளியங்
கிரியெனக் குவிப்பார், கருனையுங் கன்னற் கட்டியுந் தே
மாங் கனிகளும் வயின்வயி னிரைப்பார், திரைபொரு
கடலி னறுநெயும் பாலுந் தெருத்தொறும் பெருக்கெடுத்
தோட, வெரிபசும் பொன்னங் கலம்பல பரப்பி யிரவல
ர்க் கின்னமு தளிப்பார்.

[இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரை - வாசம், கமழ் - மணக்கின்ற; முல்லை முகை நிகர் - முல்லையரும்பை யொத்த, அடிசில் - சோற்றை, வெள்ளியங்கிரியென - வெள்ளிமலைபோல், குவிப்பார் - குவிப்பார்கள்; கருனையும் - பொரிக்கறியும், கன்னற்கட்டியும் - சருக்கரைக்கட்டியும்,

தேமாங்கனிகளும் - தித்திப்பு மாம்பழங்களும், வயின்வயின் - இடங்கள்தோறும், நிரைப்பார் - ஒழுங்குபட வைப்பார்கள்; திரைபொரு - அலைகள்மோதுகின்ற, கடலின் - கடல்போல், நறுநெயும் - நறியநெய்யும், பாலும் - பாலும், தெருத்தொறும் - தெருக்கடோறும், பெருக்கெடுத்தோட - அதிகரித்தோட, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, பசும்பொன்னங்கலம் - பசிய பொற்கலங்களை, பல - அனேகமாக, பரப்பி - வைத்து, இரவலர்க்கு - யாசகர்க்கு, இன்னமுது - இனிய சுவையுள்ள அமுதை, அளிப்பார் - கொடுப்பார்கள். எ-று.

அமுதுக்கினிமையாவது தகுதியாகக் கலந்து கூட்டிய அறுசுவைகளாம். அவை தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு, உறைப்புள்ள சு. இவை செயற்கையால் பலவகைப்படும். அவை "நெய்விரவன்னஞ் சுத்தவெண் சொன்றி நிகழ்ததியோதனம் பாற்சோ, றைவளர் பிளகின் வல்சிமென் கடுகி னமலைதண் ணிலவங்கப் பொம்மல், செய்வள ரெள்ளுப் போனகங்கட்டிச் செழும்பத மாதி மூரல்களும்" இதனுற்காண்க. (கூஉ)

வெள்ளியங் கிரியில் விஞ்சையர் தொகுவார் விண்
ணவரெண் ணிலர் புகுவா, ரள்ளிலை நெடுவே லரசர்வந்
திறுப்பா ரந்தண ரளப்பிலர் திரிவா, ரொள்ளொளி விரி
க்கும் பருமணிச் செஞ்சூட் டுரகர்வெள் ளிடையறச் செ
றிவார், பள்ளநீர்க் கடல்சூ ழெழுபெருந்தீவி லுறையுநர்
பரிவினிற் றொகுவார்.

[இதனால் தேவர் மனிதர் நாகர்செய்கை சொல்லப்
படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வெள்ளியங்கிரியில் - கைலாசத்திலிருக்கின்ற, விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்கள், தொகுவார் - கூடுவார்கள், விண்ணவர் - தேவர்கள், எண்ணிலர் - அளவில்லாவர், புகுவார் - நுழைவார்கள், அள்ளிலை - (மாமிசத்தை) அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடுவேல் - நெடியவேலையேந்திய, அரசர் - அரசர்கள், வந்திறுப்பார் - வந்து தங்குவார்கள், அந்தணர் - பிராமணர்கள், அளப்பிலர் - அளவற்றவர்கள், திரிவார் - உலாவுவார்கள், ஒள்ளொளி - மிகுந்தவொளியை, விரிக்கும் - விரிக்கின்ற, பருமணி - பரியமணியினையுடைய, செஞ்சூட்டு - சிவந்த சூட்டினையுடைய, உரகர் - நாகர்கள், வெள்ளிடையற - (எங்கும்) வெளியிட மில்லாமல், செறிவார் - நெருங்குவார்கள், பள்ளம் - ஆழம்பொருந்திய, நீர் - நீரையுடைய, கடல்சூழ் - கடலாற் சூழப்பெற்ற, எழுபெருந்தீவில் - சத்ததீவில், உறையுநர் - வசிப்பவர்கள், பரிவினில் - அன்பினுல், தொகுவார் - கூடுவார்கள். எ-று. (கூ௩)

பொன்னவிர் இதலைப் பொம்மல்வெம் முலையார்
புனைமணி மாடக முறுக்கி, யின்னரம் புளரும் பாடல்கே

ட்டுருகி யேழிசை மகரயாழ் பண்ணிக், கின்னர மிதுனம் பாடலுக் குடைந்து கீழ்ப்படு மிளிவர நோக்கி, மின்னகு சுடர்வேல் விஞ்சையர் மகளிர் வியப்பொடு தலைபணித் திடுவார்.

[இதனால் மாதரிசைப்பாட்டின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொன் - பொன்போல், அவிர் - பிரகாசிக்கின் தலை - தேமல்பரந்த, பொம்மல் - பொலிவினையுடைய, வெப விருப்பத்தைச்செய்கின்ற, முலையார் - ஸ்தனங்களையுடைய மா கள், புனைமணி - ரத்நங்கள்பதித்த, மாடகம் - முறுக்காணிக முறுக்கி - திருகி, இன்னரம்பு - இனியநரம்பை, உளரும் - தட கின்ற, பாடல்கேட்டு - பாடலைக்கேட்டு, உருகி - மனங்கரைந் எழிசை - ஏழிசைகளையுடைய, மகரயாழ் - மகரயாழை, பண் செய்து, கின்னரமிதுனம் - கின்னரமிதுனங்கள், பாடலுக்கு ந்து - அப்பாட்டுக்குத்தோற்று, கீழ்ப்படும் - தாழ்வுபடுகின்ற வரல் - இழிவை, நோக்கி - பார்த்து, மின்னகு - ஒளியைவீசுகிற சுடர்வேல் - காந்திபொருந்திய வேலையேந்திய, விஞ்சையர்மகளி விஞ்சையர்மாதர்கள், வியப்பொடு - ஆச்சரியத்தோடு, தலை - த யை, பணித்திடுவார் - சாய்ப்பார்கள். எ-று.

கின்னரமிதுனம் முலையார் பாடல்கேட்டுருகி யாழ்பண்ணி உடைந்து கீழ்ப்படு மிளிவரநோக்கியெனக் கூட்டுக. ஏழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பனவாம். இவைபிறக்குமிடம் கண்டம், நா, அண்ணம், தலை, நெற்றி, மார்பு, மூக்கு என, எ. இவையே ஏழ்சுரமெனவும் வீணையி லேழ் நரம்பெனவுஞ் சொல்லுவர். இவற்றினிசையுவமை மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானை என, எ. அதிதேவதைகள் விசுவாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன் என, எ. யாழாவன பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ், சகோடயாழ் என, ௪. இவற்றுள் பேரியாழிற்கு நரம்பு - உக, மகரயாழிற்கு - கக, சகோடயாழிற்கு - கசு, செங்கோட்டியாழிற்கு - எ. அவற்றுளிது தண்டு, பத்தர், நரம்பு, முறுக்காணி, கொழுவாணி முதலிய வுறுப்பமைந்த மகரயாழெனக்கொள்க. பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னுங் கலைத்தொழில்களெட்டனுள் பண்ணலாவது பாட நினைக்கப்பட்ட பண்ணுக்கு இணை, கிளை, பகை, நட்பானநரம்புகள் பெறுந்தன்மை மாத்திரையறிந்து கட்டுதல், அவ்வாறுசெய்தலின் மகரயாழ் பண்ணியென்றார். "பசுந்து மதனிழுதும் பாட்டுமெழாலுந், திருந்துதார்ச்சீவகற்கே சேர்ந்தனவென்றெண்ணி, விருந்தாக யாழ்பண்ணி வீணைதான்றொடும்பா, னிருந்தாளிளமயில்போ லேந்திழைவேற்கண்ணாள்" எனப்பிறரும் யாழ் பண்ணியென்றார். "கின்னரமிதுனமென்பது ஒரு தேவசாதி, அது

"முன்னரசிங்கமதாகி யவுணன்முக்கியத்தை முடிப்பான் மேவுகின், மன்னரஞ்சுமது சூதனன்வாயிற் குழலினோசை செவியைப்பற்றி வாங்க, கன்னரம்புடைய தும்புருவோடு நாரதனுந்தந்தம் வீணைமறந்து, கின்னர மிதுனங்களுந் தந்தங் கின்னரந் தொடுகிலோ மென்றனரோ" இதனாலறிக. இசைக்குத்தோற்று நாணமடைதலால் தலை பணித்திடுவாரென்றார். விஞ்சையரும் பாடலில் வல்லவரேனும் ஈண்டு நகரமாதருக்கு அம்மாதரைக்கூறினார். ஆடவரிசையினும் மாதரிசை விசேடமெனக் கூறுதலுமொன்று. அன்றி விஞ்சையரு மகளிருமெனக் கொள்ளினும் அமையும். (௬௪)

முகிறவழ்குடுமி மாடநீள்கொடிகண் மொய்ம்மணிக் கதிர்பரப் புதலா, னகர்வயிற்றுவர்வா யரிமதர்மழைக்க ணன்னுதல்வதுவைவேட் டடைந்த, வகலிருவிசும்பிற் பாயிருள்பருகு மருக்கர்பன்னிருவருந் தமது, பகலிடைப்பறந்து திரியுமின்மினியிற் படரொளி மழுங்கினர் திரிவார்.

[இதனாற்கொடிகளின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) முகில் - மேகங்கள், தவழ் - தவழ்கின்ற, குடுமி - சிகரத்தையுடைய, மாடம் - உபரிகைகளின், நீள்கொடிகள் - நீண்ட கொடிகள், மொய்ம்மணி - நெருங்கிய ரத்நங்களினது, கதிர்பரப்புதலால் - கதிர்களைவிரித்தலால், நகர்வயின் - அந்நகரத்தில், துவர்வாய் - செவ்வாயையும், அரி - செவ்வரிபரந்த, மதர் - களிப்பையுடைய, மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, நன்னுதல் - தமயந்தியினது, வதுவை - விவாகத்தை, வேட்டடைந்த - விரும்பிவந்த, அகல் - அகன்ற, இரு - பெரிய, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், பாய் - பரவிய, இருள்பருகும் - இருளையுண்ணும், அருக்கர் பன்னிருவரும் - சூரியர்கள் பன்னிரண்டுபேரும், தமது - தம்முடைய, பகலிடை - பகற்பொழுதில், பறந்துதிரியும் - பறந்துதிரிகின்ற, மின்மினியில் - மின்மினிப்பூச்சிகள்போல, படரொளி - படர்கின்ற காந்தியை, மழுங்கினர் - ஒழிந்தவராகி, திரிவார் - திரிவார்கள். எ-று.

அருக்கர் பன்னிருவராவார் தாத்துரு, சக்கிரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவேச்சுரன், பூடன், சவித்திரு, துவட்டன் எனக்கொள்க. இவர்கள் ஒவ்வொருவரே அதிகப் பிரகாசமுள்ளவர் அப்படியிருக்க ஏககாலத்திற் பன்னிருவரும் பகலிற்பறக்கு மின்மினிபோல மழுங்கினரெனில் அந்நகரிற்கட்டிய கொடிகளின் மணிப்பிரகாசஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. [அருக்கர் மின்மினியிற் றிரிவாரெனலால் உவமையணி.]

விண்ணகத்தமர ரளப்பிலரொன்கோ விஞ்சையரளப் பிலரொன்கோ, மண்ணகத்தரச ரளப்பிலரொன்கோ வனிதைய ரளப்பிலரொன்கோ, பண்ணமைகளிறு கூந்தன்மான்

நடந்தேர் பதாதியற்றளப்பில வென்கோ, வெண்ணிமற் றுரைக்கி னித்துணையென்ன வெம்மனோர்க் கியம்புமா றரிதே.

(இ-ள்.) விண்ணகத்தமரர்-விண்ணுலகத்திருந்து வந்த தேவர்கள், அளப்பிலவென்கோ - அளவிலவென்று சொல்லுவேனோ, விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்கள், அளப்பிலவென்கோ - அளவிலவென்று சொல்லுவேனோ, மண்ணகத்தரசர் - மண்ணுலகத் திருந்துவந்த அரசர்கள், அளப்பிலவென்கோ - அளவிலவென்று சொல்லுவேனோ, வனிதையர் - மங்கையர்கள், அளப்பிலவென்கோ - அளவிலவென்று சொல்லுவேனோ, பண்ணமை - ஒப்பனையமைந்த, களிறு - யானைகள், கூந்தன்மான் - புறமயிரினையுடைய குதிரைகள், தடந்தேர் - விசாலம்பொருந்திய தேர்கள், பதாதி - சேனைகள், (ஆகிய இவைகள்) அளப்பிலவென்கோ - அளவில்லையென்று சொல்வேனோ, எண்ணி - சிந்தித்து, உரைக்கின் - சொன்னால், இத்துணையென்ன - இவ்வளவென்று, எம்மனோர்க்கு - எம்போலியோர்க்கு, இயம்புமாறு - சொல்லுமாறு, அரிது - அரிதாகும். எ-று.

ஏழைமை யுடையவரும் விவாகத்திற்குச் செல்லும்போது அனேகருடன் செல்வது வழக்கமாதலின் கிடைத்தற்கரிய பொருளாகிய தமயந்தியை விரும்பிவந்த செல்வங்களில் ஒரு குறைவுமின்றிய தேவர்கள் விஞ்சையர் நாகர் அரசர்முதலிய தலைவர்களையே இத்துணையெனக் குறிக்கக்கூடாதெனின் அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கே அனேக பரிவார மிருக்குமாதலின் அப்படி அனேகருந்திருத்தலால் அவற்றையு மளவுபடுத்தல் மற்றைப் புலவர்க்கு மரிதென்பார்; எம்மனோர்க் கியம்புமா றரிதென்றார். மற்று - அசைகள். ()

எரிகதிர்ப் பசும்பொன் முகடுவேய்ந்தோங்கி யெழிருகாவத மகன்ற, நிரைமணி குயிற்றி மணவினைக் கமைந்த நித்திலவிதான மண்டபத்திற், புரிமுறுக்கவிழ வண்டு பாண்முரன்று பூந்துகள்குடைந்துதே னுகரும், விரைகமழ்நறுந்தார் துயல்வரு தடந்தோள் விதர்ப்பர்கோ னினிதுவந்தடைந்தான்.

[இதனால் வீமன் சுயம்வர மண்டபத்துக்கு வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) எரி - ஒளிவிடுகின்ற, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, பசும்பொன் - பசிய பொன்னால், முகடுவேய்ந்து - சிகரங்கூட்டி, ஓங்கி - உயர்ந்து, எழிருகாவதம் - பதினாலுகாதவழி, அகன்ற - பரந்த, நிரை - ஒழுங்காக, மணிகுயிற்றி - இரத்னங்கள் பதித்து, மணவினைக் கமைந்த - விவாகக்கிரியைக்குச் செய்த, நித்திலவிதானம் - முத்தினாற்செய்த மேற்கட்டியை யுடைய, மண்டபத்தில் - மண்டபத்தின்கண், புரிமுறுக்கவிழ - கட்டினது முறுக்குவிரிய, வண்டு-

வண்டுகள், பாண்முரன்று - இராகங்களை யிசைத்து, பூந்துகள் குடைந்து - மகரந்தங்களைக் குடைந்து, தேனுகரும் - தேனையுண்ணும், விரைகமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, நறுந்தார் - நறிய மலர்மாலையானது, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடந்தோள் - பருத்த தோளையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன், இனிதுவந்து - இனிதானமகிழ்ச்சிகொண்டு, அடைந்தான் - வந்தனன். எ-று.

இனிதுவத்தல்-மிகமகிழ்தல். இச்சுயம்வரத்திற்குத் தலைவன் வீமராசனாதலால் இதைக்குறித்து வந்த தேவர், விஞ்சையர், நாகர், அரசர் முதலியவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும்பொருட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் விதிப்படிசெய்து அலங்கரித்திருக்கும் விவாகமண்டபத்திற்குத் தான் முன்னே வந்தனனென்க. (௬௭)

குழவிவெண்டிங்கண் மணிவடங்கிடந்த குங்குமக்குலவரைத் தடந்தோண், மழகளிறனைய விதர்ப்பர்கோன் பணியால் வானகத் தமரர்தங்குழுவு, மொழுகொளிமணிச்சூட் டுரகருஞ்சேடி யுறைதரு விஞ்சையர்கணமு, மெழுகடல்வளைப்பின் மன்னருந்தேன்வேட் டிரைத்தெழு சுரும்பின்வந் தடைந்தார்.

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) குழவி - இளமையதாகிய, வெண்டிங்கள் - வெள்ளிய திங்கள்போன்ற, மணிவடம் - சந்திரஹாரம், கிடந்த - இருந்த, குங்குமம் - குங்குமமணிந்த, குலவரை - குலாசலம்போன்ற, தடந்தோள் - பருத்ததோளையுடைய, மழகளிறனைய - இளங்களிற்றையொத்த, விதர்ப்பகோன் பணியால் - வீமராஜனேவலினால், வானகத்தமரர்தங்குழுவும் - விண்ணுலகத்தவர்கள் கூட்டமும், ஒழுகொளி - ஒளிவீசுகின்ற, மணிச்சூட்டு - உச்சிமணியை யுடைய, உரகரும் - நாகவேந்தரும், சேடியுறைதரு - விஞ்சையருலகத்திலிருக்கும், விஞ்சையர்கணமும் - வித்தியாதரர் கூட்டமும், எழுகடல்வளைப்பின் - சத்ததீவிலுள்ள, மன்னரும் - அரசரும், தேன்வேட்டு - தேனைவிரும்பி, இரைத்து - சத்தித்து, எழு - எழுகின்ற, சுரும்பின் - வண்டுகள்போல், வந்தடைந்தார் - வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று.

தேனைவிட வண்டிற்கு இனிமைசெய் துயிர்காப்பது வேறொரு பொருளில்லாமையால், தேன்வேட்டிரைத் தெழுசுரும்பினென்றார். உவமிக்கப்படும் பொருட்கும் இவ்வுரைகொள்க. விதர்ப்பர்கோன் பணியால் அடைந்தாரெனக் கூட்டுக. சேடி - விஞ்சையருலகம். அது "சேணியுஞ் சேடியும் விஞ்சையர் சேர்விடம்." இதனாலமரர் குழுவும், உரகரும், விஞ்சையர் கணமும், மன்னரும், என்னு மெழுவாய்கள் அடைந்தார் என்னும் வினைமுற்றுப் பயனிலை கொண்டன. [சுரும்பின் வந்தடைந்தாரெனலால் உவமையணி.] ()

கொய்துணர்த்தருவி னறுநிழலமர்ந்த குழைகழல் வி
ண்ணவர்க் கரசுஞ், செய்யகட்கயவா யெருமையே றுகை
க்குந் தென்றிசைக்கடவுளுங் கனலும், வெய்யவான்சிகை
ய செந்தழற்கிறையும் விரிதிரைக்கலைகடல் வேந்து, நெ
ய்துடைத்தொளிரு மள்ளிலைநெடுவே னிடதர்கோ னுரு
வொடு மடைந்தார்.

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொய் - பறிக்கின்ற, துணர் - பூங்கொத்துக்களை
யுடைய, தருவின் - ஐந்தருவினுடைய, நறுநிழல - நறியநிழலின்
கண்ணே, அமர்ந்த - தங்கிய, குழை - ஒலிக்கின்ற, கழல் - வீரக்க
ழலையணிந்த, விண்ணவர்க்கரசும் - இந்திரனும், செய்யகண் - சிவ
ந்தகண்களையும், கயவாய் - பெரியவாயையு முடைய, எருமை
யேறு - எருமைக்கடாவை, உகைக்கும் - செலுத்துகின்ற, தென்
றிசைக்கடவுளும் - யமனும், கனலும் - சுடுகின்ற, செந்தழற்
கிறையும் - அக்கினிபகவானும், விரிதிரை - விரிகின்ற அலைகளையும்,
கலை - ஒலியையுமுடைய, கடல்வேந்தும் - சமுத்திரராஜனாகிய
வருணனும், நெய்துடைத்து - உதிரத்தைத் துடைத்து, ஒளிரும் -
விளங்குகின்ற, அள்ளிலை - (மாமிசத்தை) யள்ளுகின்ற இலையையு
டைய, நெடுவேல் - நெடிய வேலையுடைய, நிடதர்கோ னுருவொ
டும் - (தாங்கொண்ட) நளனது வேடத்துடன், அடைந்தார் - வந்
தார்கள், எ-று.

உருவங்கொண் டடைந்தாரெனப் பாடங்கொள்ளின் முன்னோ
அன்னவ னுருவுதாங்கி யணிநகர் மேயினரென் றிருப்பதால் கூறி
யது கூறலென்னுங் குற்றமாதலின் உருவொடு மடைந்தாரெனப்
பாடங்கொண்டு முன்கொண்ட வுருவோடும் இப்பொழு தடை
ந்தாரெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. நெய் - நிணமெனினு
மமையும். (௬௯)

மோட்டிளங்கயவாய் நெறிமருப்பெருமை முலைவழி
யொழுகிய தீம்பால், சேட்டிளங்குருகின் பார்ப்பினமரு
ந்துஞ் செழுவயனிடதர்கோன் மருமான், பாட்டிளஞ்சு
ரும்பர் பேட்டொடுமுரன்று பருமுகை விரிக்குநாண் மு
ல்லைச், சூட்டணிந்தம்பொற் சுடர்முடிகவித்துத் தொடுக
ழனரலவீக் கினனால்.

[இதுமுத லைந்துபாட்டால் நளன் சுயம்வர மண்டபத்
துக்குப் புறப்படுஞ் சிறப்புச் சொல்லப்
படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மோடு - உயர்வும், இள - இளமைபொருந்திய, கய
வாய் - பெரிய வாயையும், நெறிமருப்பு - நெறித்த கொம்புகளையு

முடைய, எருமை - எருமைகளினுடைய, முலைவழி - முலைவழியாக,
ஒழுகிய - வந்த, தீம்பால் - தித்திப்புப்பாலை, சேட்டிளம் - மிகுந்த
இளமைபொருந்திய, குருகின் - நாரைகளினுடைய, பார்ப்பினம் -
குஞ்சுக்கூட்டங்கள், அருந்தும் - உண்ணுகின்ற, செழுவயல் - செ
ழுமைபொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த, நிடதர்கோன் மருமான் -
நிடததேசத்தை யாளுகின்ற நளமகாராசன், பாட்டு - பாட்டுக்க
ளை, இளஞ்சுரும்பர் - இளவண்டுகள், பேட்டொடும் - பெட்டைக
ளுடன், முரன்று - பாடி, பருமுகை - பரிய அரும்புகளை, விரிக்கு
ம் - மலர்த்துகின்ற, நாள் - புதிய, முல்லைச்சூட்டணிந்து - முல்லை
மாலையையணிந்து, அம் - அழகிய, பொன் - பொன்னாற் செய்த,
சுடர்முடி - கிரணங்களையுடைய மகுடத்தை, கவித்து - கவித்துக்
கொண்டு, தொடு - தொடுக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலை, நரல - ஒலி
க்க, வீக்கினன் - கட்டினான், எ-று.

புல்லுகளை யயிராமேய்ந்து நீருண்டு உடையவராற் காக்கப்ப
டுதலால் முலைவழி தீம்பாலொழுகிய வெருமையென்றார். பால்பர
விய வயலெனக் கொள்க. மருமான் - வழித்தோன்றல், அது "மரு
மான் பிறங்கடையும்பல் வழித்தோன்றல்" இதனாலறிக. நிடததே
சத்தரசன் வழியிற்றோன்றிய நளனெனக்கொள்க. (௭௰)

கூற்றினாவென்னக் குருதிகொப்புளிக்குங் குற்றுடை
வாண்மருங் கசைத்துப், பாற்றினஞ்சுழல நிணப்புலால்
கமழும்பாயொளி பரிதிவேலேந்தி, நாற்றிதழ்க்கமல மு
கைமுறுக்கவிழ நொறில்பரித் தேரிளங்கதிரோன், றோற்
றினனென்ன நிழலுமிழ்கொடிஞ்சிச் சுடர்மணித் தேரமி
சைப் பொலிந்தான்.

(இ-ள்.) கூற்றினாவென்ன - யமனுடைய நாவைப்போல், குரு
திகொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, குற்றுடைவாள் - குறு
கிய சுரிகையை, மருங்கசைத்து - பக்கத்திற்செருகி, பாற்றினம் -
பருந்துக்கூட்டங்கள், சுழல - வட்டமிட, நிணப்புலால் - உதிர
நாற்றம், கமழும் - நாறுகின்ற, பாய் - பரவப்பெற்ற, ஒளி - கா
ந்தியையுடைய, பரிதி - சூரியன்போன்ற, வேலேந்தி - வேற்படை
யைத் தாங்கி, நாற்றிதழ் - நாற்றிதழ்களையுடைய, கமலமுகை -
தாமரை யரும்புகள், முறுக்கவிழ - கட்டவிழ, நொறில் - வேகத்
தையுடைய, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர் - தேரையுடைய, இளங்க
திரோன் - பாலசூரியன், தோற்றினனென்ன - உதயமானானென்று
சொல்ல, நிழலுமிழ் - நிழலைக்கொப்புளிக்கின்ற, கொடிஞ்சி - மேன
மொட்டையுடைய, சுடர் - கிரணங்களையுடைய, மணி - இரத்தங்கள்
பதித்த, தேர்மிசை - தேரின்மேல், (நளமகாராசன்) பொலிந்தான் -
தோன்றினான், எ-று.

யமன் நாவினால் அனேகரைக் கொல்லும்படி சொல்லுதலால்
அக்கொலைத்தொழிலா லுண்டாகிய உதிரத்துக்கு அவனது நாவை

னது காரணமாதல்பற்றி அதுபோல் குருதி கொப்புளிக்கும் உடைவாளென்றார். நாவைப்போற் சிவந்து அடிபரந்து முனை கூரியதேனினும் அமையும். அன்றிக் குருதி கொப்புளித்தலை உடைவாளுக்கு விசேடணமாக்கி நாவென்னக் குற்றுடைவாளெனக் கூட்டின் அத்துணைச் சிறப்பின்றாம். உணவளிப்பவரை உண்பவரெப்போதுஞ் சூழ்வாராதலால், அதுபோல் தமக்கு விருந்து செய்யும் வேற்படையைப் பருந்துகள் நீங்காமையால், பாற்றினஞ் சுழல நிணப்புலால் கமழும் வேலென்றார். சூரியனைக்கண்டு தாமரை மலர்தல் போல், நளனைக்கண்டு மாதர்முகம் மலர்ச்சி பெறுதல் கொள்க. நளன் றேரிற் பொலிதலால் தேரிளங்கதிரோன். தோற்றினனென்னவெனச் சூரியனை அவனுக்கு உவமையாக்கினார். [இது உவமையணி.] (எக)

இன்னகைத்துவர்வா யிளமுலைமகளி ரெரிமணிப்படியகமேந்தப், பொன்னவிர்திதலைப் பொம்மல்வெம்முலையார் பொழிகதிர்ச் சாமரையிரட்ட, மின்னெனநுடங்கு மருங்குலார் மருங்கின் வெள்ளிடை யுதவினர்செல்லத், தென்வரைச்சாந்து நானமென்சேறுந் திசைதிசை காவதங்கமழ.

(இ-ள்.) இன்னகை - இனிய நகையையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையும், இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுமுடைய, மகளிர் - மாதர்கள், எரிமணி - ஒளிவிளங்குகின்ற மணிகளிழைத்த, படியகமேந்த - (தம்பலப்) படிக்கமேந்திவர, பொன்னவிர் - பொன்போலும் விளங்குகின்ற, திதலை - தேமலையுடைய, பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையார் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற முலைகளையுடைய மாதர்கள், பொழிகதிர் - கிரணங்களைவீசுகின்ற, சாமரையிரட்ட - சாமரைவீசிவர, மின்னென - மின்னலைப்போல், நுடங்கும் - அசைகின்ற, மருங்குலார் - இடையையுடைய மாதர், மருங்கின் - அருகிலிருந்து, வெள்ளடை - தாம்பூலத்தை, உதவினர்செல்ல - கொடுத்துக்கொண்டுவர, தென்வரைச்சாந்தும் - பொதியமலையிற் பிறந்த சந்தனக்கட்டையாற் சேர்க்கப்பட்ட சந்தனமும், நானமென்சேறும் - கஸ்தூரியினது மெல்லிய குழம்பும், திசைதிசை - எட்டுத்திக்குகளிலும், காவதம் - காததூரமளவும், கமழ - பரிமளிக்க. எ-று.

நகை-பல், புன்சிரிப்பெனினுமொக்கும். துவர் - பவளமுமாம். மகளிர், முலையார், மருங்குலார் எனப் பன்மையாகக்கூறினமையால் நளன் சக்கரவர்த்தியாதலாலும் செல்வமிகுதியாலும் ஒரு தொழிலைப் பலர்செய்தனரென்க. 'ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே' என்பதனால் வெள்ளிலையெனவே துவர்க்காய், சுண்ணம், வாசந்தரு பண்டமுதலியவுங்கொள்க. அவை "தகரந் தக்கோலங் கோட்டஞ் சாதிக்கா, யிலவங்க மேலங் கச்சோல மாஞ்சிப், பகரும் வாசந்தரு பண்டப்பெயரே" இதனாலறிக. இப்பாட்டு

முதல் மூன்றுபாட்டும் குளகமாய் நளனென்னுந் தோன்றாவெழுவாய் மூன்றாம் பாட்டிற் புகுந்தானென்னும் வினைமுற்றுப்பயனிலை கொண்டு முடிந்தது. (எஉ)

குளிர்மதிபொருவ நிலவுகொப்புளிக்குங் கொற்றவெண் கவிகைமே னிழற்ற, வளியினம்புடைக்குந் தழைசெவிப் பருஉத்தா ளரசுவா விருபுடை நெருங்க, முளரிமென் மலர்த்தா டொழப்புகுமரசர் முடியொடுமுடிபொரு துகுத்த, வொளிகிளர் பசும்பொற் றுகள்பரந்தவனி யும்பர்தம் பதியினிற்சிறப்ப.

(இ-ள்.) குளிர்மதிபொருவ - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையொப்ப, நிலவுகொப்புளிக்கும் - பிரகாசத்தையுமிழ்கின்ற, கொற்றவெண்கவிகை - வெண்கொற்றக்குடை, மேல் - மேலே, நிழற்ற - நிழலைச்செய்ய, அளியினம் - வண்டினங்களை, புடைக்கும் - ஓட்டுகின்ற, தழைசெவி - தழைந்த காதுகளையும், பருஉத்தாள் - பருத்த கால்களையுமுடைய, அரசுவா - உத்தமயானைகள், இருபுடைநெருங்க - இரண்டுபக்கத்திலும் நெருங்கிவர, முளரிமென்மலர்த்தாள் - தாமரையின் மெல்லியமலர்போன்ற பாதங்களை, தொழப்புகும் - வணங்குதற்கு வருகின்ற, அரசர் - அரசர்களுடைய, முடியொடுமுடிபொருது - மகுடங்களோடு மகுடங்கள்தாக்கி, உகுத்த - உதிர்த்த, ஒளிகிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொன் - பசியபொன்னாலாகிய, துகள்பரந்து - தூளிகள்பரவி, அவனி - பூமியானது, உம்பர் தம்பதியினில் - பொன்னகர்போல், சிறப்ப - சிறப்பையடைய. எ-று.

அரசுவாவென்றது-ஏழுறுப்புநிலத்தோய்ந்து வெள்ளியநகத்ததாய்க் காலாலுங், கையாலும், வாலாலும், கோட்டாலும் பகையைக் கொல்லவல்லதாய் ஏழு முழமுயர்ந்து ஒன்பது முழநீண்டு பதின்மூன்றுமுழஞ் சுற்றளவுடையதாய்த் தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய் முன்புயர்ந்து பின்பணிந்திருப்பதாம். அது "காலொரு நான்குந் துதிக்கையுங் கோசமும், வாலுமப்போடேழ் மாநிலந்தோய்ந்து, பாலுஞ் சங்கும்போலக் காலுகிர், காலினுசானறவொருதனிக் கையினும், வாலினு மருப்பினுங் கொறல் வல்லதாய், பதின்மூன்றுமுழச்சுற் றுடையதாகி, யெழுமுழமுயர்ந் தொன்பதுமுழ நீண்டு, தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்புயர்ந்து பின்பணிந்ததாயி னையானை, யரசுவாவென்ன வறையவும் படுமே" இதனாலறிக. (எ௩)

உர்வுநீர்த்தரங்கக் கடலுடைத்தென்ன வொலிகெழு பல்லியந் துவைப்ப, மருவலர்க்கடந்த வொளிறுவாள் விசயமாதரினிதினைத் தெடுப்பத், திருகுவெஞ்சினத்த வரிசிலையுழவர் சேட்டிளம்புலியெனச் சூழ, வெரிபசும்பொன்செய் மாடநீண்மறுகி னிந்திரகுமரனிற் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) உரவு - ஒலியையுடைய, நீர் - நீர்நிறைந்த, தரங்கம் - அலைவீசுகின்ற, கடலுடைத்தென்ன - சமுத்திரமுடைந்ததுபோல், ஒலிசெழு - சத்தமிகுந்த, பல்லியந்துவைப்ப - நானாவித வாத்தியங்களை முழக்க, மருவலர் - சத்துருக்களை, கடந்த - வென்ற, ஒளிறு - பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - வாட்படையினது, விசயம் - (வீரமுதலிய) வெற்றியை, மாகதர் - வந்தியர்கள், இனிதின் - இனிமையினால், ஏத்தெடுப்ப - துதிசெய்ய, திருகு - மாறுபடுகின்ற, வெஞ்சினத்த - வெவ்விய கோபத்தையுடைய, வரிசிலை - நெடியவில்லேந்திய, உழவர் - காலாள்கள், சேட்டிளம்புலியென - மிகுந்த இளமைபொருந்திய புலிபோத்துப்போல், சூழ - சூழ்ந்துவர, எரி - ஒளிவிடுகின்ற, பசும்பொன்செய் - பசியபொன்னாற்செய்த, மாடம - உபரிகைகளையுடைய, நீண்மறுகில் - நெடியவீதியில், இந்திரகுமரனில் - இந்திரகுமரன்போல், (நளமகாராசன்) புகுந்தான - போயினான். எ-று.

கடலுடைதலின் மிக்க வொலியின்றாதலால் அதைப் பல்லியத்துக் குவமையாக்கினார். பகைவரைக்கடத்தலின் மிக்க வென்றியின்றென்பதற்கு மருவலர்க்கடந்த வாள்விசய மெனப்பட்டது. வீரத்தொடு பாய்தல்பற்றிச் சிலையுழவர்க்குப் புலி யுவமையாயின. இந்திரகுமரன் - இந்திரனாகிய குமாரனும். அரசாட்சி, செல்வம், போகம் முதலியவற்றிற் குறைவில்லாமையால் இந்திரகுமரனை யுவமிக்கப்பட்டது. [இது உவமையணி.] (௭௪)

அலங்குளைப்புரவித் தேர்மிசைப்பொலிந்த வரசிள
ங்குமரனைநோக்கி, நலங்குடியிருந்த நாகிளவேய்த்தோ
ணங்கையர் பலரும்வந்தீண்டி, விலங்கிவில்லுமிழு மொ
ருபெருஞ்சேடி விஞ்சையர் குமரனே யென்பார், பொல
ங்குழைமடவா ருளம்புகுந்துருக்கும் பூங்கணைக் குமர
னேயென்பார்.

[இதுமுதற் பதினொருபாட்டால் சுயம்வரமண்டபத்திற்குச் செல்கின்ற நளனைக்கண்ட மங்கையர்கள் தாம் கொண்ட விரசத்தால் வேறுவேறாகக் கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அலங்கு - அசைகின்ற, உளை - புறமயிரினையுடைய, புரவி - குதிரைகட்டிய, தேர்மிசை - தேரின்மேல், பொலிந்த - விளங்கிய, அரசிளங்குமரனை - நளமகாராசனை, நோக்கி - பார்த்து, நலங்குடியிருந்த - நன்மைதங்கிய, நாகிளவேய்த்தோள் - மிகுந்த இளமையுள்ள மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய, நங்கையர்பலரும் - மாதர்களனைவரும், வந்தீண்டி - வந்துசேர்ந்து, விலங்கி - தனித்தனியாக, வில்லுமிழும் - ஒளியைவீசுகின்ற, ஒரு - ஒப்பற்ற, பெரு - பெரிய, சேடி - விஞ்சையருலகத்திருக்கின்ற, விஞ்சையர் குமரனே யென்பார் - விஞ்சையர்குமரனே யென்பார்கள், பொலங்குழை - பொற்குழைகளையணிந்த செவிகளையுடைய, மடவார் - மங்கையர்களுடைய, உளம்புகுந்து - உள்ளத்திலுழைந்து, உருக்கும் - (அதைக்) கரைக்கின்ற, பூங்கணைக் குமரனேயென்பார் - மலரம்புகளையுடைய மன்மதனேயென்பார்கள். எ-று.

பெண்களுக்குவேண்டும் நற்குணமனைத்தும் எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தலால் நலங்குடியிருந்தவென்றார். நங்கையர் பலரும் இவன் செல்லுதல் ஆரவாரத்தாற்றெரிந்தன ரெனக்கொள்க. விஞ்சையர்குமான் - விஞ்சையர்க்கரசன், மடவாருளத்தை யுருக்குதலால் பூங்கணைக்குமரனே யென்றார். விலங்கியென்பதற்கு-இருளை விலக்கியென விகாரமாக்கினுமமையும். [இது ஐயவணி.] (௭௫)

வண்டுழாயலங்க றுயல்வருதடந்தோண் மணிநிறவ
ண்ணனே யென்பார், தெண்டிரைக் கடல்வாய்ச் சூர்மு
தறடிந்த சினவுவேற் குமரனேயென்பார், விண்டலத்திய
ங்கு மந்திரமறந்து வீழ்ந்தியலியக்கனே யென்பார், கெ
ண்டையந்தடங்கண் பெற்றபேறின்றே கிடைத்தனம் யா
மெனக் கிளப்பார்,

(இ-ள்.) வண்டுழாயலங்கல் - வளம்பெற்றதுளபமாலை, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடந்தோள் - பருத்த தோள்களையுடைய, மணிநிறவண்ணனே யென்பார் - நீலரத்ந நிறத்தையொத்த நிறத்தையுடைய நாரணனே யென்பார்கள், தெண்டிரைக்கடல்வாய் - தெளிந்த அலைமோதுகின்ற கடலிடத்தே, சூர்முதறடிந்த - சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற, சினவுவேல் - கோபஞ்செய்கின்ற வேற்படையையுடைய, குமரனேயென்பார் - குமாரக்கடவுளோ வென்பார்கள், விண்டலத்தியங்கும் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம் - மந்திரத்தை, மறந்து - மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து - பூமியில் வீழ்ந்து, இயல் - பொருந்திய, இயக்கனேயென்பார் - இயக்கனேயென்பார்கள், கெண்டையந்தடங்கண் - சேலையொத்த அழகியவிசாலம்பொருந்திய கண்களை, பெற்றபேறு - பெற்றுக்கொண்டபேற்றை, இன்றே - இப்பொழுதே, யாம் - நாம், கிடைத்தனமென - பெற்றனமென்று, கிளப்பார் - சொல்வார்கள். எ-று.

இங்ஙனஞ்சொல்லிய தேவர்களழகையொத்த அழகும் அவர் செய்கையையொத்த செய்கையும் நளனுக்கிருத்தலால் மாதர்கள் இவ்வாறுகூறினார். கண்களுக்குப் பேறுவது அழகுள்ள ஒரு பொருளைக் காண்டலாம். [இதுவு மவ்வணி.] (௭௬)

ஈர்க்கிடைபுகாம லடிபரந்தோங்கு மேரிளவனமுலை
த் துவர்வாய்த், தாக்கணங்கனையார் நாணுமடனுஞ் சங்
கமுங்கலையுமுண் ணிறையும், போக்கினர்புலம்பிக் கண்
கவர் வனப்பிற் புரவலன்றடம்புயம் புல்லு, வேக்கறவத
னு ளுள்ளம்விட்டகலு மின்னுயிர் தாங்கினர் மெலிவார்.

(இ-ள்.) ஈர்க்கிடைபுகாமல் - இடையிலீர்க்கு நுழைதற்கிடமில்லாமல், அடிபரந்தோங்கும் - அடிபரந்தோங்கிய, ஏரிளவனமுலை-

அழகும் இளமையும் சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய ஸ்தனங்களையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, தாக்கணங்கனையார் - இலக்ஷுமியையொத்த மடவார்கள், நாணமும் - நாணத்தையும், மடனும் - மடமையையும், சங்கமும் - வளையையும், கலையும்-ஆடையையும், உண்ணிறையும் - உள்ளேயிருக்கின்ற கற்பையும், போக்கினர் - ஒழித்தவராகி, புலம்பி - இரங்கி, கண் - கண்களின் பார்வையை, கவர் - தன்னிடத்தே யிழுத்துக்கொள்கின்ற, வனப்பின் - அழகையுடைய, புரவலன் - நளமகாராஜனுடைய, தடம் - பருத்த, புயம் - தோள்களை, புல்லும் - தழுவவேண்டுமென்னும், ஏக்கறவதனால் - ஏக்கத்தினால், உள்ளம்விட்டகலும் - உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கும், இன்னுயிர் - இனியவுயிரை, தாங்கினர் - சுமந்தவராகி, மெலிவார் - வாடுவார்கள். எ-று.

நாணமுதலிய வைந்தையும் போக்கினமாதர்களைத் தழுவல் வேண்டுமென்ற ஆசையினால் அகத்தைவிட்டு நீங்குமுயிரைத்தாங்கி வருந்தி யிருந்தனரென்க. (எஎ)

பாட்டளிதுதைந்து பருமுகையவிழ்க்கும் பைந்துணர்த்தெரியல்சூழ் கூந்தற், சூட்டுடையுச்சி நாகமங்கையர் தந் துணைமுலைபசப்பவந் தெய்தி, வாட்டிறற்குரிசில் செயிரறவிளங்கும் வனப்பெலாம் வந்தியருரைப்பக், கேட்டகண்கண்டு களிப்புறநோக்கிக் கிடைத்ததெத் தவமெனக் கிளப்பார்.

[இது நாகமங்கையர் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) பாட்டளி - இசையைப்பாடுகின்ற வண்டுகள், துதைந்து - நெருங்கி, பருமுகை - பரிய அரும்புகளை, அவிழ்க்கும் - விரிக்கின்ற, பைந்துணர் - பசிய பூங்கொத்துகளாற்செய்த, தெரியல் சூழ் - மாலைசுற்றிய, கூந்தல் - அளகபாரத்தையும், சூட்டுடையுச்சி - உச்சிக் கொண்டையையுமுடைய, நாகமங்கையர் - நாகலோகத்து மாதர், தம் - தம்முடைய, துணைமுலை - இரண்டு ஸ்தனங்களும், பசப்ப - வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, வந்தெய்தி - வந்துசேர்ந்து, வாட்டிறற்குரிசில் - நளமகாராசனது, செயிரற - குற்றமில்லாமல், விளங்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, வனப்பெலாம் - அழகனைத்தையும், வந்தியருரைப்ப - புகழ்வோர்கள் சொல்ல, கேட்ட - கேள்வியுற்ற, கண் - கண்களானவை, கண்டு - பார்த்து, களிப்புற - களிப்பையடைய, நோக்கக்கிடைத்தது - பார்க்கக்கிடைத்தது, எத்தவமென - எப்பொழுதுசெய்த தவமென்று, கிளப்பார் - சொல்லுவார்கள். எ-று.

நளனுடைய அழகை வந்தியராற் கேள்விப்பட்ட கண்களே இப்பொழுது காணக்கிடைத்தது எப்பொழுதுசெய்த தவமென நாகமங்கையர் கண்ணையே செவியாகக்கொண்டமையால் இருவகை யின்பமும் ஒருகாலத்து ஒன்றானல் பெற்றமையால் வியந்து இவ்

வாறு கூறினரென்க. நாகமங்கையருக்குக் கண்ணே செவியென்பது. "பணியேகட்செவி பாம்பெனப்படுமே." "பரிச முருக்காண்டல் பகர்கேள்வி யோர்பான், மருவுமணிப்பூணினன் வந்தான்" இவற்றாலறிக. (எஅ)

அமைத்தடமென்றோ ளரம்பையர்திதலை யணிந்த பொற் றடமுலைப்பாரஞ், சுமக்கலாதொல்கி நுழைமருங் கொசியத் துகிற்கொடி மறுகின்வந்தெய்திச், சமர்த்தலை யுடன்றோ ராருயிர்பருகுந் தாமவேற் குரிசிலைநோக்கி, யிமைப்பிலா நாட்டம் பெற்றபேறின்றே யெய்தினமென மகிழ்ந் திசைப்பார்.

[இது அரமங்கையர் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) அமை - மூங்கிலையொத்த, தடம் - பருத்த, மென்றோளரம்பையர் - மெல்லிய தோள்களையுடைய அரமங்கையர்கள், திதலையணிந்த - தேமலையணிந்த, பொன் - அழகிய, தடம்-பருத்த, முலைப்பாரம் - முலைகளினுடைய சுமையை, சுமக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல், ஒல்கி - துவண்டு, நுழை-நுட்பமாகிய, மருங்கு-இடையானது, ஒசிய - வருந்த, துகிற்கொடி - வஸ்திரக்கொடிகளையுடைய, மறுகின் - வீதியிலே, வந்தெய்தி - வந்துசேர்ந்து, சமர்த்தலை - யுத்தகளத்தில், உடன்றோர் - பொருதவர்களுடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - ஆவியை, பருகும் - உண்கின்ற, தாமம் - வெற்றிமாலைதரித்த, வேல் - வேற்படையையுடைய, குரிசிலை - நளமகாராஜனை, நோக்கி - பார்த்து, இமைப்பிலாநாட்டம் - இமையாவிழிகளை, பெற்றபேறு - அடைந்தபேற்றை, இன்றே - இப்பொழுதே, எய்தினமென - அடைந்தனமென்று, மகிழ்ந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து, இசைப்பார் - சொல்லுவார்கள். எ-று.

முலைப்பாரஞ் சுமக்கக்கூடாதிருக்கும் நுண்ணிய இடைவருந்த அரம்பைய ரெய்தியது தாம் எப்பொழுதுங் கேள்விப்பட்டும் அறியாத அழகு இவனிடத் திருத்தலாலென்க. இந்திரன் முதலிய தேவரிடத்து மில்லாது இவனிடத்துள்ள அழகைக்கண்டு இமையா விழிகள் பெற்றபேற்றை யடைந்தனமென்றா ரென்க. (எகூ)

கலைவலாநெஞ்சிற் காதன்மீதூர்ந்து கடிமணங்குறித்திவண் புகுதப், புலவுநாறழல்வேல் விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்ததெத்தவமெனப் புகல்வார், நிலைகுலாம்பைம்பூ ணரசிளங்குமர ரெண்ணிலர்விரும்பிமே விடினுஞ், சிலைவலாற்கன்றிச் செழுமலர்த்தெரியல் சேயிழைபுனையுமோ வென்பார்.

(இ-ள்.) கலைவலான் - நளமகாராஜனானவன், நெஞ்சில் - மனதில், காதல் - ஆசை, மீதூர்ந்து - அதிகரித்து, கடிமணங்குறித்து - விவாகத்தைக்குறித்து, இவண் - இந்நகரில், புகுத - வருதற்கு;

புலவுகாறு - புலானாற்றநாறுகின்ற, அழல்வேல் - தீயையொத்த வேற்படையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசன்பெற்ற, மடந்தை - தமயந்தியானவள், புரிந்தது-செய்தது, எத்தவமென-என்ன தவமென்று, புகல்வார் - சொல்லுவார்கள்; இலைகுலாம் - இலைவிளங்குகின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்களையுடைய, அரசிளங்குமரர் - இராஜகுமாரர்கள், எண்ணிலர் - அளவற்றபேர், விரும்பி - இச்சித்து, மேவிடினும் - வந்தாலும், இலைவலார்க்கன்றி - இவ்வரசனுக்கல்லாமல், செழுமலர்த்தெரியல் - செழுமைபொருந்திய மலர்மாலையை, சேயிழை - தமயந்தியானவள், புனையுமோவென்பார் - தரிப்பாளோவென்பார்கள், எ-று.

விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்ததெத்தவமெனலால், இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனை மாலையிடத் தாமும் அத்தவஞ்செயலாமென்பது கருத்து. இந்நளன்குணம் மற்ற அரசர்களுக்கில்லாமையால் தமயந்தி மாலைசூட்ட மாட்டாளென்றார். (அ0)

திரைக்கடலுடுத்த மாநிலநிழற்றுந் திங்களங்கவிகை
மன்னவரு, மருக்கமழ்தருவி னிழல்வீற்றிருக்கும் வான
வர்தொகுதியும் வருகென், றரத்தமுண்டொளிரு மள்ளி
லைநெடுவே லரசர்கோனழைத்தது குழைக்குங், கருப்பு
வில்லொழித்த காமனையனையான் கவினலங் காட்டுதற்
கென்பார்.

(இ-ள்.) திரை - அலைமோதுகின்ற, கடல் - கடலை, உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த, மா - பெரிய, நிலம் - பூமிக்கு, நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கின்ற, திங்களங்கவிகை மன்னவரும் - சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசர்களும், மருக்கமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற, தருவினிழல் - ஐந்தருவினிழலில, வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற, வானவர் தொகுதியும் - தேவர் கூட்டமும், வருகென்று - வரக்கடவீரென்று, அரத்தமுண்டு - உதிரத்தைப்புசித்து, ஒளிரும் - விளங்குகின்ற, அள்ளிலை-மாமிசத்தை அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடுவேல் - நெடிய வேற்படையையுடைய, அரசர்கோன் - வீமராசன், அழைத்தது - அழைப்பித்தது, குழைக்கும் - வளைக்கப்பெற்ற, கருப்புவில்லொழித்த - கருப்புவில்லை நீக்கிய, காமனையனையான்-மன்மதனையொத்த நளனுடைய, கவினலம் - அழகினலத்தை, காட்டுதற்கென்பார் - காண்பித்தற்கென்று சொல்வார்கள். எ-று.

சுயம்வரமென்று குறித்து வீமன் தேவர் முதலியவரைத் தன்னகரில் அழைப்பித்தது, நளமகாராசனது மிருந்த அழகைக்காட்டற்காம். அதிலே அவனுக்கு அவசியமென்னெனில் அப்படிப்பட்டவன் தன் மருகனாதல்பற்றிப் போலும். (அக)

மண்ணளவன்றிம் மன்னவன் றிணிதோண் மணிவ
ரைப் பணைப்பென மகிழ்வார், கண்ணளவன்று காவலன
கலங் காண்பதற்கெனமனங் கலுழ்வார், பண்ணளவன்றே

யமிர்தினிற்றேனிற் பாகினிற்பழுத்தவந் தீஞ்சொல், பெ
ண்ணளவன்றே யாணவாவுறுமிப் பேரெழி லென்றுபே
துறுவார்.

(இ-ள்.) மண்ணளவன்று - பூமியைமாத்திரம் ஆளும் அளவுடையதன்றாகும், இம்மன்னவன் - இவ்வரசனுடைய, திணிதோள் - வலிமைபொருந்திய தோளாகிய, மணி - அழகிய, வரைப்பணைப்பென - மலையினுடைய டருமென்று, மகிழ்வார் - மகிழ்ச்சியடைவார்கள்; கண்ணளவன்று - கண்களாலெட்டும் அளவன்றாகும், காவலன் - அரசனுடைய, அகலம் - மார்பு, காண்பதற்கென - பார்ப்பதற்கென்று, மனம் - மனமானது, கலுழ்வார் - கலங்குவார்கள்; பண்ணளவன்று - பண்களினுடைய அளவன்றாகும், அமிர்தினில் - அமிர்தம்போலும், தேனில் - தேன்போலும், பாகினில் - பாகுபோலும், பழுத்த - (சுவை) முதிர்ந்த, அம் - அழகிய, தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லென்பார்கள், பெண்ணளவன்று-பெண்கள் மாத்திரம் மயங்கும் அளவினதன்றாகும், ஆணவாவுறும் - ஆண்மக்களும் விரும்பும், இப்பேரெழிலென்று - இப்பெரிய அழகென்று, பேதுறுவார் - அறிவுமயங்குவார்கள், எ-று.

திரிலோகத்தையும் ஆளத்தக்க புயவலிமை இவனுக் கிருத்தலால், தோளுக்குத் திணியென்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது. இவன் மார்பு பார்த்தற்கெட்டாமற் கண்ணளவிலும் பரந்திருந்ததென்க. பண்ணென்பது பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்கு வகைப்படும். இவன் மொழி அவற்றிலு மிக்கிருந்தலால் அமிர்தினிற்றேனிற் பாகினிற் பழுத்தவந் தீஞ்சொலென்றும் ஆணவாவுதல் யாமும் பெண்பிறவியெடுத்திருக்கோமானால் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனைச் சேரலாமென்று விரும்புதலாம். ([illegible])

கருணையங்கடல்வாய் மடைதிறந்தொழுகுங் கண்க
ளுங்கதிர்மதி முகமு, முருகுகொப்புளிக்குஞ் செழுமலர்
த்தொடைதாழ் முழவுறழ் திணிதடந்தோளும் பருகுவ்
போல நோக்குவா நோற்ற படைநெடுங் கண்ணின் போன்
முலைகா, ளருவரையகல மின்புறத்திளைப்ப வருந்தவம்
புரிந்திலீ ரென்பார்.

(இ-ள்.) கருணையங்கடல்வாய் - அருளாகிய அழகிய கடலினின், மடைதிறந்தொழுகும் - மடை திறந்தொழுகின்ற, கண்களும் - நேத்திரங்களையும், கதிர்மதிமுகமும் - கிரணங்களையுடைய சந்திரன்போன்ற முகத்தையும், முருகுகொப்புளிக்கும் - தேனையுமிழ்கின்ற, செழுமலர்த்தொடைதாழ் - செழுமையுள்ள மலர்மாலை தாழ்கின்ற, முழவுறழ் - மத்தளத்தையொத்த, திணி - வலிமை பொருந்திய, தடந்தோளும்-பருத்த புயங்களையும், பருகுவபோல - உண்பனபோல, நோக்குவான் - பார்க்கும்படி, நோற்ற - தவஞ்செய்த, படை - வாட்படையையொத்த, நெடுங்கண்கள்போல -

நெடிய கண்களைப்போல, முலைகாள் - ஸ்தனங்களே! அருவரை - அரியமலையையொத்த, அகலம் - (இந்நளன்) மார்பை, இன்புற - இன்பமிக, இளைப்ப - அழுந்தத் தழுவுதற்கு, அருந்தவம் - செய்தற்கரியதவத்தை, புரிந்திலீர் - செய்தீரில்லை, என்பார் - என்பார்கள், எ-று.

முலைகாள் அரசனுடைய பல அவையவங்களை நோக்கிக் களிக்குந் தவஞ்செய்யப் பெற்ற கண்கள்போல் அவன் மார்பை மாத்திரமேனும் பொருந்தும்படியான அருந்தவம் நீங்கள் செய்திலீரென்றார். இதனால் தவஞ்செய்தவர் வேண்டியவை யடைவரென்பது கருத்து. அது "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டு முயலப்படும்" இதனாற்காணக. (அ௩)

பணிமுடிக்கிடந்த பார்பொதுநீக்கிப் பரித்திடுமர
சிளங்குமரன், மணியெழுவனைய மல்லலந்திணிதோள்
வனப்பெலாங் கண்டுகண்டுவப்ப, விணர்விரி பசுந்தார்
துயல்வரத்தொடுத்த வெரிமணிக் கொடிஞ்சியந் தேர்
கொண், டணிகெழுமறுகின் மெல்லெனச் செல்கென்
றலங்குளைப் புரவியைத் தொழுவார்.

(இ-ள்.) பணிமுடிக்கிடந்த - ஆதிசேடன்றலைமேலிருந்த, பார் - பூமியை, பொதுநீக்கி - பலவரசர்க்கும் பொதுமையாயிருப்பதை நீக்கி, பரித்திடும் - (முழுவதும் தானொருவனே) சுமக்கின்ற, அரசிளங்குமரன் - நளனுடைய, மணியெழுவனைய - மணித்தூணையொத்த, மல்லல் - வளம்பொருந்திய, அம் - அழகிய, திணிதோள் - வலிமைபெற்ற தோள்களினுடைய, வனப்பெலாம் - அழகனைத்தையும், கண்டு கண்டு - நோக்கி நோக்கி, உவப்ப - மகிழ்ச்சியடைய, இணர்விரி - பூங்கொத்துகள் விரிந்த, பசுந்தார் - பசிய மலர்மாலை, துயல்வர - அசைய, தொடுத்த - கட்டப்பெற்ற, எரிமணி - ஒளியையுடைய மணிகள்பதித்த, கொடிஞ்சியந்தேர் கொண்டு - மேன்மொட்டையுடைய தேரைக்கொண்டு, அணிகெழுமறுகின் - அழகு பொருந்திய வீதியில், மெல்லெனச் செல்கென்று - மெள்ளப்போகென்று, அலங்கு - அசைகின்ற, உளை - புறமயிர்களையுடைய, புரவியை - குதிரையை, தொழுவார் - வணங்குவார்கள், எ-று.

கிடையாது கிடைத்த நளமகாராசனுடைய அழகைப் பார்த்த மங்கையர் இன்னுஞ் சிறிது பொழுது பார்த்தற்கு இடையூறாகத் தேரை விரவிற்கொண்டுபோதலாமல், தம்மாற் றொழப்படுதற்குரியதல்லதாகிய விலங்கின் பிறப்புடைய குதிரையையும் வணங்கினார்களென்பதாம். இதனால் ஒருவருக்குத் தன்னன்பு தெரிவித்தற்கு வணக்கம்போல மற்றொன்றில்லையென்பது கருத்து. (அ௪)

வேலெனமிளிர்ந்து குமிழ்மிசைமறிந்து வேனிலாற்
கரசியலளித்துச், சேலெனப்பிறழ்ந்து குழையெதிர்நட
ந்து செவ்வரிபரந்துமை தோய்ந்து, காலனிற் சினவிக்

கொலைத்தொழில் புரியுங் கருந்தடங்கண்ணினார் தமது,
மாலுறவிடுத்த மனத்தினுங்கடிதோ வாவுமான் றேரெ
னைத் தொடர்வார்.

(இ-ள்.) வேலென - வேற்படைபோல், மிளிர்ந்து - விளங்கி, குமிழ்மிசை - குமிழம் பூவினையொத்த மூக்கின் மேற்பக்கத்தில், மறிந்து - தடைபட்டு, வேனிலாற்கு - மன்மதனுக்கு, அரசியலளித்து - அரசாட்சியைக் கொடுத்து, சேலென - கெண்டைபோல், பிறழ்ந்து - ஒளிசெய்து, குழை - குழையெனப்படுகின்ற காதணிக்கு, எதிர் - முன்பாக, நடந்து - சென்று, செவ்வரி - சிவந்த ரேகைகள், பரந்து - பரவப்பெற்று, மை - அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்து - அமிழ்ந்தி, காலனில் - யமன்போல், சினவி - கோபித்து, கொலைத்தொழில் - கொல்லுந் தொழிலை, புரியும் - செய்கின்ற, கருந்தடங்கண்ணினார் - கரியவிசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய மாதர்கள், தமது - தம்முடைய, மாலுற - மயக்கம்பொருந்த, விடுத்த - அனுபயப்பட்ட, மனத்தினும் - மனத்தைக்காட்டிலும், கடிதோ - கடுமையையுடையதோ, வாவும் - தாவுகின்ற, மான் - குதிரைகட்டிய, தேரென - தேரென்று, தொடர்வார் - அத்தேரின் பின் செல்லுவார்கள், எ-று.

வேனிலாற்கரசிய லளித்தலாவது - இவள் கடைக்கண்பார்வைகளானவை திரிலோகத் தரசரையும் விரகங்கொண்டு வருந்தச்செய்து மன்மதனுடைய தொழிலை விர்த்தியாக்குதலாம். மனோவேகத்தினுங் குதிரை வேகஞ் சிறிதாதலால் மாதர்கள் தமது மனத்தினுங் கடிதோவாவு மான்றேரென்றார். (அ௫)

கண்டுகண்டுருகி யினையராய் மனனுங் கருந்தடங்
கண்களுங் களிக்கும், வண்டிமிர்கூந்தல் வனிதையர்வரு
ந்த மணிநெடுவீதிவா யகன்று, கொண்டல்கண்படுக்கும்
வரையினின்றிழியுங் கோளரியேறெனவுவந்த, விண்டொ
டுகொடிஞ்சித் தேரினின்றிழிந்து மேவரும் வேத்தவை
புகுந்தான்.

(இ-ள்.) இனையராய் - இத்தன்மையுடையவராய், கண்டுகண்டு - பார்த்துப்பார்த்து, மனனும் - மனமும், கருந்தடங்கண்களும் - கரியபெரியகண்களும், களிக்கும் - களிக்கின்ற, வண்டு - வண்டுகள், இமிர் - ஒலிக்கின்ற, கூந்தல் - அளகத்தையுமுடைய, வனிதையர் - மங்கையர்கள், உருகி - கரைந்து, வருந்த - துன்பமுற, மணி - அழகிய, நெடுவீதிவாய் - நெடியதெருவின்கணின்றும், அகன்று - நீங்கி, கொண்டல் - மேகங்கள், கண்படுக்கும் - நித்திரை செய்கின்ற, வரையினின்றிழியும் - மலையினின்றுமிறங்குகின்ற, கோளரியேறென - சிங்கவேற்றைப்போல், உவந்த - உயர்ந்த, விண்டொடு - ஆகாயத்தையளாவிய, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டை

யுடைய, தேரினின்றிழிந்து - இரதத்தினின்று மிறங்கி, மேவரும் - (ஒப்பின்) பொருந்திய, வேத்தவை - இராஜசபையில், (களனவன்) புகுந்தான் - புகுந்தனன், எ-று.

கோள் - வலிமை.

களன் மாதர்கள் வருத்த வீதியினீங்கித் தேரினின்றிழிந்து அவையிற் புகுந்தானென்க. வேந்தவை - வேந்தவையெனச் சந்தியின்படிநோக்கி விகாரமாயிற்று. [வரையினின்றிழியுங் கோளரியேறெனவென்றமையால் - உவமையணி.] (அசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தெரியல்சூழ்குவவுத்திண்டோட்சிலைவலானினிதினெய்த
வரசவையிருந்தசெவ்வியரசிளங்குமாரரெல்லாங்
குழைகடன்முகட்டிற்றோன்றுங்குளிர்மதிகாண்டலோடும்
விரிகதிர்மழுங்குவானின்மீனினைமன்னலானார்.

[இதனால் சபையிலிருந்த அரசர்களுடைய தன்மை கூறப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தெரியல்சூழ் - மாலைகள்சூழ்ந்த, குவவு-திரட்சிபொருந்திய, திண் - வலிமைபெற்ற, தோள் - புயத்தையுடைய, சிலைவலான் - நளமகாராஜன், இனிதின் - இனிமையால், எய்த - அடைய, அரசவையிருந்த - (அப்பொழுது) இராஜசபையிலிருந்த, செவ்வி - அழகிய, அரசிளங்குமாரரெல்லாம் - இராஜகுமாரர்களனைவரும், குழை - ஒலியையுடைய, கடன்முகட்டிற்றோன்றும் - கடலுச்சியிலுதிக்கின்ற, குளிர்மதி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை, காண்டலோடும் - கண்டவளவில், விரிகதிர்மழுங்கும் - விரிந்தகிரணங்களின் ஒளிகெடப்பெற்ற, வானில் - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, மீனினை - நக்ஷத்திரங்களை, மன்னலானார் - ஒக்கவென்று சொல்லும்படி யாயினார்கள், எ-று.

கதிர்மழுங்கிநும் உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து வெறுப்பின்றி விருப்புமிகுதல்போல், அழகிற்குறைந்த அரசர்களுக்கு களனிடத்து விருப்புமிகுதல் கொள்க. உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து மகிழ்ச்சியுண்டாதல் அவன் உடுபதியாதலாலும் சிலவற்றிற்குத் தலைவனாதலாலு மென்க. வடிவினால் மாத்திரமின்றி வில்போர்முதலியவற்றினும் மிக்கவனென்பது தோன்றக் குவவுத்திண்டோட் சிலைவலானென்றார். (அஎ)

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்கோடியர்குடுமிக்குன்றம்
பொருவுமண்டபத்தினூடுபூண்சுடர்தவழப்புக்க
செருமலிதாளைவேந்தன்றிருமுகந்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்களெல்லாமம்புயம்போன்றவன்றே.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) குரு - நிறம்பொருந்திய, மணி - ரத்னங்கள், இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, கோடியர் - உச்சியுயர்ந்த, குடுமி - சிகரங்களையுடைய, குன்றம்பொருவும் - மலையையொத்த, மண்டபத்தினூடு - விவாகமண்டபத்தில், பூண் - ஆபரணங்களின், சுடர்தவழ - ஒளிவிளங்க, புக்க - புகுந்த, செருமலிதாளைவேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய, திருமுகம் - திருமுகமானது, திங்களாக - சந்திரனாக, அரசர் - அரசர்களுடைய, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகங்களெல்லாம் - முகங்களனைத்தும், அம்புயம்போன்ற - தாமரைமலரை யொத்தன, எ-று.

அன்று ஏ - இவ்விரண்டும் அசைகள்.

திங்களைக்கண்ட வளவிலே தாமரைமலர்கள் குவிதல்போல், களனைக்கண்ட வளவில் அரசர்முகங்கள் வாடினவென்க. இதனால் அரசர்களழகினும் இவனழகு மேற்பட்டிருந்த தென்பதுகருத்து. [திங்களென்னும் உருவகம் அம்புயம் போன்றவென்னும் உவமையொடு கலத்தலாற் கலவையணி.] (அஅ)

கடிமலர்ப்பகழியேந்துங்காமனுநாணும்பொற்பி
னடல்கெழுபரிதிவைவேலையனையினிதினோக்கித்
தொடுகழலமரர்யாருந்துயரொடுமழுக்காறெய்தி
வடிவினிற்சிறந்தானேனுமானிடனலனேவென்றார்.

[இதனால் தேவர்கள் பொறாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கடி - வாசனைபொருந்திய, மலர்ப்பகழியேந்தும் - புஷ்பபாணங்களையேந்திய, காமனும் - மன்மதனும், நாணும் - நாணத்தக்க, பொற்பின் - அழகையுடைய, அடல்கெழு - வெற்றிமிகுந்த, பரிதி - சூரியன்போன்ற, வைவேல்-கூரியவேலையுடைய, ஐயனை - நளமகாராஜனை, இனிதின் - இனிமையினால், நோக்கி - பார்த்து, தொடுகழல் - கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய, அமரர்யாரும் - தேவர்களனைவரும், துயரொடும்-துன்பத்துடன், அழுக்காறெய்தி - பொறாமைகொண்டு, வடிவினில் - உருவத்தில், சிறந்தானேனும் - (இந்நளன்) சிறந்திருந்தானேனும், மானிடனலனே வென்றார் - மனிதப்பிறப்பை யுடையவனல்லனோ வென்றார்கள், எ-று.

அழகிற்சிறந்த நளனைத் தேவர்கள் மற்றொன்றினுங் குறைவுபடுத்தக் கூடாமல் வடிவினிற் சிறந்தானேனு மானிடனலனே வென்று பிறப்பிற் குறைவு சொல்லுதலால், அப்பொறாமை வார்த்தை அவனுக்குக் கல்வி, செல்வம், வீரம், தீரம், போகம், அரசு, வெற்றி, நற்குணம், நற்செய்கைமுதலியவற்றொன்றிலும் ஒரு குறைவுமில்லையென்பதனைப் புலப்படுத்துகின்றது. அவர்களுக்கு நாம் மானிடரும் புண்ணியப்பேற்றாற் பெறுவதாகிய தெய்வப்பிறப்பினால் உயர்ந்திருக்கின்றோ மென்பதுகருத்து. (அகூ)

ஓவியரெழுதவொண்ணாவுலம்பொருவயிரத்திண்டோள்
வாவுமான்றடந்தேரண்ணலவனைப்பினேரராகித்
தேவரில்வையங்காக்குமரசரிற்செவ்விவாய்ந்த
காவலர்திருந்தநோக்கார்கடைக்கணானோக்கினூரால்.

[இதனால் நளனைக்கண்ட தேவர்முதலானவர் நாணுற்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஓவியர் - சித்திரக்காரராலும், எழுதவொண்ணா - எழுதக்கூடாத, உலம்பொரு - திரள்கல்லையொத்த, வயிரம் - வச்சிரம்போன்ற, திண்டோள் - வலிமைபெற்ற தோளையும், வாவும் - தாவுகின்ற, மான் - குதிரைகட்டிய, தடம் - பருத்த, தேர் - தேரையுமுடைய, அண்ணல் - நளமகாராஜனது, வனப்பினை - அழகை, நேரராகி - ஒவ்வாதவர்களாய், தேவரில - தேவருக்குள்ளேயும், வையங்காக்கும் - பூமியைப்புரக்கின்ற, அரசரில் - அரசருக்குள்ளேயும், செவ்விவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, காவலர் - அரசர்கள், திருந்த - நேராக, நோக்கார் - பாராராகி, கடைக்கணால் - கடைக்கண்ணால், நோக்கினூர் - பார்த்தார்கள். எ-று.

அழகிற்சிறந்தவனை அது குறைந்தவன் நேராகப்பார்த்தால் நம்மழகிடத்தில் இவன் மிக்க விருப்புள்ளவனாய் நோக்குகின்றனனென்று எண்ணக்கொள்வானென்று நாணுதலால் கடைக்கண்ணாற்பார்த்தல் உலகத்திற் சுபாவமென்க. (௩௦)

விரிகதிரொழிக்கும்பைம்பூண்விதர்ப்பகோனினிதினிட்ட
வரியினஞ்சுமந்தபைம்பொனணிமணித்தவிசின்மீது
குருதிகொப்புளிக்கும்வைவேற்குமரனிலிருந்தான் வெய்ய
செருமலிகடலந்தானைத்தியுமிழ்வேலினோனே.

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரிகதிர் - விரியப்பெற்ற கிரணங்களை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, பைம்பூண் - பசும்பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனால், இனிதினிட்ட - இனிமையினாலிடப்பட்ட, அரியினம் - சிங்கக்கூட்டங்கள், சுமந்த - தாங்கிய, பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, அணி - அழகிய, மணித்தவிசின்மீது - ரத்நாசனத்தின்மேல், வெய்ய - வெவ்விய, செருமலி - போர்மலிந்த, கடலந்தானை - சேனாசமுத்திரத்தையும், தீயுமிழ் - தீயையுமிழ்கின்ற, வேலினோன் - வேற்படையையுமுடைய நளமகாராஜன், குருதி - உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, வைவேல் - கூரிய வேலையுடைய, குமரனில் - குமாரக்கடவுள்போல், இருந்தான் - இருந்தனன். எ-று.

ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

விதர்ப்பர்கோனிட்ட மணித்தவிசி லிருந்தனனெனக் கூட்டுக. விவாகமண்டபத்திற்கு வந்ததும் வீமன் மரியாதை செய்ததும் தே

வராதியர்க்குப் பொதுப்படச் சொல்லி நளமகாராஜனுக்கு மாத்திரம் வேறுபிரித்துச் சொல்லியதும் அவனுக்கு அவ்வளவு சிறப்பிருந்தலாலும் தமயந்திவிரும்பி மாலையிடலாலு மென்க. (௩௧)

கொங்கவிழுருவப்பைந்தார்க்குமரனையினிதுநோக்கி
யிங்கிவன்வனப்புக்கொவ்வாதிழிவரலெய்திடாம
லைங்கணைக்கிழவன்வெய்யவழற்கணாலருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட்டேவினை வியச்குமன்றே.

[இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொங்கு - வாசனை, அவிழ் - விரிகின்ற, உருவம் - உருவத்தையுடைய, பைந்தார் - பசியமாலையை யணிந்த, குமரனை - நளனை, இனிது - இனிமையால், நோக்கி - பார்த்து, இங்கு - இவ்விடத்தில, இவன் - இவ்வரசனுடைய, வனப்புக்கு - அழகிற்கு, ஒவ்வாது - நிகராது, இழிவரல் - இழிதகவை, எய்திடாமல் - அடையாமல், ஐங்கணைக்கிழவன் - மன்மதனானவன், வெய்ய - வெவ்விய, அழற்கணால் - தீவிழியால், அருவமாக்கும் - (தன்னை) அருவமாக்கிய, திங்களங்கண்ணி - மூன்றாம்பிறையைத் தரித்த, முக்கட்டேவினை - பரமசிவனை, வியக்கும் - அதிசயிப்பான். எ-று.

அன்று ஏ - அசைகள்.

ஐங்கணைக்கிழவன் முக்கட்டேவினை வியத்தலாவது - நாம் எல்லாரும் அழகில் உவமிக்கப்பட்டிருக்தோம். இதுபொழுது நம்மை அழகால்வென்ற நளனால் இவ்வரசர் முன்னே அவமானப்படாமல ஈசன் அருவமாக்கியது நமக்கு நன்மையாயிற்றென்று நினைந்து மகிழ்தலாம். [அருவமாக்கிய குற்றத்தைக் குணமாககிக்கொள்ளுதலால் இலேசவணி.] (௩௨)

ஏழ்கிலவரைப்பில்வானிற்பாதலத்தினிதுவைகும்
பாழியந்தடந்தோள்வேந்தர்பலரும்வந்தமர்ந்தவாற்றுற்
கேழ்கிளர்மணிசெய்மாடங் கிளர்வெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியந்தடக்கைமாயனாகுபோன்றிருந்ததம்மா.

[இதனால் விவாகமண்டபத்திற்கு உவமைசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஏழ்கிலவரைப்பில் - சத்ததீவுகளிலும், வானில் - தேவருலகத்திலும், பாதலத்து - நாகருலகத்திலும், இனிதுவைகும் - இனிமையொடு தங்கிய, பாழி - அகலமாகிய, அம் - அழகிய, தடம் - பருத்த, தோள் - தோளையுடைய, வேந்தர் பலரும் - அரசரனைவரும், வந்தமர்ந்தவாற்றால் - வந்து தங்கியபடியால், கேழ்கிளர் - ஒளிமிகுந்த, மணிசெய் - ரத்நங்கள்பதித்த, மாடம் - விவாகமண்டபமானது, கிளர் - பிரகாசிக்கின்ற, வெயிலெறிக்கும் - வெயிலை வீசப்பெற்ற, செய்ய - சிவந்த, ஆழி - சக்கரமேந்திய, அம் -

அழகிய, தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாயன் - திருமாலினது, அகடுபோன்று-வயிற்றைப்போன்று, இருந்தது - இருந்தது. எ-று.

சத்ததீவுகளாவன. நாவலந்தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, சான்மலித்தீவு, கோமேதத்தீவு, புட்கரத்தீவு என்பனவாம். பிரளயகாலத்திற் சராசரங்களெல்லாம் நாரணக் கடவுளது வயிற்றில் அடங்கி யிருத்தல்போல் இந்த விவாகமண்டபத்திலும் திரிலோகத்தரசரும் அவர்கள் பரிவாரங்களும் அடங்கி யிருத்தலால் அவ்வயிறு உவமையாயிற்று. [இது உவமையணி.] ()

மாய்குயிற் குதலைச் செவ்வாய் வளமுலைப் போகம் வேண்டித், தேங்கமழ் தருவி னீழற் றேவரு நிடதங் காக்கு, மோய்கெழு வனைய தோளா னுருவுகொண் டடைந்தா னென்னி, லாங்கவன் வனப்பு நம்மா லறையலாந் தகைமைத் தன்றே.

[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மாய்குயில் - மாமரத்திலிருக்குங் குயிற்சொல்லை யொத்த, குதலை - மழலைச்சொல்லையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையு முடைய தமயந்தியினது, வளமுலை - அழகியஸ்தனங்களிலுடைய, போகம்வேண்டி - போகத்தை விரும்பி, தேங்கமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, தருவினீழல் - ஐந்தருவினீழலிலிருக்கும், தேவரும் - இந்திரன்முதலிய தேவர்களும், நிடதங்காக்கும் - நிடதத்தேசத்தை யளிக்கின்ற, ஓய்கெழுவனையதோளான் - உயர்ந்த எழுத்தூணை யொத்த தோளையுடைய நளமகாராஜனது, உருவுகொண்டு - வடிவைக்கொண்டு, அடைந்தானென்னில்-வந்தாரேயானால், ஆங்கவன் - அவ்வரசனுடைய, வனப்பு - அழகு, நம்மால் - நமமால், அறையலாம்-சொல்லலாம், தகைமைத்தன்று-தகைமையுடையதன்று, எ-று.

ஏ - அசை. யாவரும் விரும்பித் தவஞ்செய் தடைதற்குரிய பொன்னுலகத்தையாளும் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் தம்முருவோடிருந்தால், தமயந்தி மாலை தரிக்கமாட்டாளென்று அழகிற் சிறந்த நளமகாராசனுடைய உருவைக் கொள்வாரென்னில், அவனழகை ஒருவராலுஞ் சொல்லக்கூடாதென்க. (கச)

வடுநெடுங்கண்ணி கொம்மைவருமுலை யிணைப்பவேண்டித்
தொடுகழலரசர்வெள்ளந் தொக்கொருங்கிருந்ததோற்ற
முடல்சினத்திகிரிமாயனுந்தியங்கமலம்பூத்த
கடவுடன்படைப்பின்வீக்கங்காட்டுதல்போன்றதன்றே.

[இதனால் விவாகத்திற்குவந்த அரசர்கூட்டத்துக்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வடு - மாவடுவையொத்த, நெடுங்கண்ணி - நெடிய கண்ணையுடைய தமயந்தியினது, கொம்மை - இளமையையுடைய, வரு - வளரப்பெற்ற, முலை - ஸ்தனங்களில், இணைப்ப - அணைய, வேண்டி - விரும்பி, தொடு - கட்டப்பட்ட, கழல் - வீரக்கழலை யுடைய, அரசர்வெள்ளம் - அரசர்கூட்டங்கள், தொக்கு - கூடி, ஒருங்கிருந்த தோற்றம் - ஒருசேரவிருந்த தோற்றமானது, உடல்-பொருகின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, திகிரி - சக்கரப்படையையேந்திய, மாயன் - நாரணனுடைய, உந்தியங் கமலம்பூத்த - நாபிக்கமலமானதுதந்த, கடவுள் - பிரமதேவன், தன்படைப்பின் வீக்கம் - தனது சிருட்டியினுடைய விரிவை, காட்டுதல் - காண்பித்தலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று.

இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால், திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருக்கின்றன ரென்பது கருத்து. [இங்ஙனங்கூடிய வரசவையில் பிரமன் படைப்பின் வீக்கங்காட்டுதல் போன்றதெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (கரு)

தனியுருத்தாங்கியீசன்றழல்விழிப்பட்டோமென்று
பனிமலர்ப்பகழிமாரன்பலவுருவெடுத்தல்போலக்
கனிபடுகிளவியாடன்கதிரிளமுலையிற்றோய்வான்
குனிசிலைத்தடக்கைவேந்தரொருவழிக்குழுமினாரே.

[இதனால் அரசர் ஒருங்குசேரக் கூடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்ப்பகழி - பூங்கணையையுடைய, மாரன் - மன்மதனானவன், தனியுருத்தாங்கி - ஒருவடிவங்கொண்டு, ஈசன் - பரமசிவனுடைய, தழல்விழி - நெருப்புக் கண்ணினால், பட்டோமென்று - இறந்தோமென்று, பலவுருவெடுத்தல்போல - பலவுருவங்கொண்டதுபோல, கனிபடுகிளவியாடன் - தமயந்தியினது, கதிர் - காந்திபொருந்திய, இளமுலையில் - இளமை பொருந்திய ஸ்தனத்தில், தோய்வான் - கலக்கும்படி, குனிசிலை - வளைந்த வில்லையேந்திய, தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தர் - அரசரானவர்கள், ஒருவழி - ஓரிடத்தில், குழுமினார் - கூடினார்கள். எ-று.

ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் விவாகத்திற்கு வந்த அரசரனைவரும் அழகினால் மன்மதனை யொத்திருந்தன ரென்பது கருத்து. [இதுவு முற்கூறியவணி.] (கசு)

வெனிலானுயர்த்தவெற்றிக்கயலையும்வெருட்டிநீண்ட
மானினமருளநோக்கின்மடவரல்வதுவைகாண்பான்
பானிறவண்ணமூர்ந்தபழமறைக்கிழவனோடு
நீனிறச்செங்கண்மாயனெடுவிசும்படைந்தான்மன்னோ.

[இதனால் பிரம விஷ்ணுக்களின் வரவு சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வேனிலான் - மன்மதனானவன், உயர்த்த - பிடித்த, வெற்றி - வெற்றிபொருந்திய, கயலையும் - கொடியாகிய மீனையும், வெருட்டி - அச்சமுறுத்தி, நீண்ட - நீண்ட, மானினம் - மான்கூட்டங்கள், மருளும் - மயங்குகின்ற, நோக்கின் - பார்வையையுடைய, மடவரல் - தமயந்தியினது, வதுவை - விவாகத்தை, காண்பான் - காணும்பொருட்டு, பால் - வெள்ளிய, நிறம் - வண்ணத்தையுடைய, அன்னமூர்ந்த - அன்னப்பறவையைச் செலுத்திய, பழமறைக் கிழவனோடும் - பிரமதேவனோடும், நீனிற - கரியவண்ணத்தையும், செங்கண் - செய்யகண்களையுமுடைய, மாயன் - நாரணனானவன், நெடுவிசும்பு - நெடிய ஆகாயத்தின்கண், அடைந்தான் - வந்தான், எ-று.

தமயந்தியினுடைய கடைக்கண்பார்வையைக் குறித்துத் திரிலோகத்தாரும் வந்திருக்கிறபடியால் அவள் பார்வைக்கு அவ்வளவு சிறப்புச் சொல்கிறார். (கஎ)

அவ்வழி நிணம்வாய்ப்பில்கி யழலுமிழ்ந்தரத்தந்தோயு
நெய்வழிபரிதிவைவேல்விதர்ப்பர்கோனிலவுண்கட்
செவ்வழியனையதீஞ்சொற்றெரிவையர் தம்மைநோக்கி
மைவழிகரியகூந்தன் மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

[இதனால் வீமன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அவ்வழி - அப்பொழுது, நிணம் - நிணத்தை, வாய்ப்பில்கி - வாயாற்கொப்புளித்து, அழலுமிழ்ந்து - நெருப்பைக்கக்கி, அரத்தந்தோயும் - உதிரம்படிகின்ற, நெய்வழி - நெய்யொழுகுகின்ற, பரிதி - சூரியனையொத்த, வைவேல் - கூரியவேலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனானவன், நீலம் - கருங்குவளை மலர்போன்ற, உண்கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, செவ்வழியனைய - செவ்வழிப்பண்ணையொத்த, தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, தெரிவையர் தம்மைநோக்கி - மாதரைப்பார்த்து, மைவழி - மயிர்ச்சாந்தொழுகிய, கரியகூந்தல் - கரியகுழலையுடைய, மங்கையை - தமயந்தியை, கொணர்மினென்றான் - அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்றான், எ-று.

நிணம் - கொழுப்பு. நெய் - எண்ணெய்.

இப்பொழுது நற்பொழுதா யிருக்கின்றபடியால் கன்னியை யழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார்களென்று மங்களவார்த்தை சொல்லச் செல்கின்றவராகையால், அத்தன்மைதோன்றத் தீஞ்சொற்றெரிவையரென்ற மாத்திரத் தொழியாது செவ்வழியனைய வென்றார். (கஅ)

உரையது கேட்டலோடு மோடரித் தடங்க ணல்லா,
ரெரிபரந் திமைக்கும்பைம்பூ ணின்னரிச் சிலம்பொ டேங்கப், புரிகுழன் மாலைசோரப் பூசல்வண் டார்த்துப் பொங்க, விரைவின ரேகிப்பைம்பொன் விளங்கிழை கோயில் புக்கார்.

[இனிப் பதிமூன்றுபாட்டால் தமயந்தியது செய்கை சொல்லத் தொடங்கி இதனால் மாதர் சென்றமை சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உரையது - அச்சொல்லை, கேட்டலோடும் - கேட்டவளவில், ஓடரி - செவ்வரிபரந்த, தடங்கணல்லார் - விசாலம்பொருந்திய கண்ணையுடைய மாதர்கள், எரிபரந்து - ஒளிபரவி, இமைக்கும் - விளங்குகின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்கள், இன்னரிச்சிலம்பொடு - இனிய கிண்கிணியுடைய பாதசாலத்தோடு, ஏங்க - ஒலிக்க, புரி - கட்டுப்பட்ட, குழல் - கூந்தலிலிருக்கின்ற, மாலை சோர - மலர்மாலை சோர்வையடைய, பூசல் - மிகுந்த வொலியையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்த்து - ஒலித்து, பொங்க - எழும்ப, விரைவினர் - விரைவுகொண்டவராகி, ஏகி - போய், பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, விளங்கிழை - ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தியினது, கோயில் - கன்னிமாடத்தில், புக்கார் - புகுந்தார்கள், எ-று.

நல்லார் உரைகேட்ட வளவில் பூணுஞ்சிலம்பு மேங்க மாலை சோரவண்டார்த்துப் பொங்கவிரைந் தேகிக்கோயில் புக்காரெனக் கூட்டுக. [விரைந்து செல்வோர் தன்மை கூறப்பட்டமையால் தன்மை நவிற்சியணி.]

வாங்குவிற் றடக்கை வேந்தன் வதுவைமண் டபத்
தின் வல்லே, கோங்கிள முலையி னாளைக் கொணர்கவென்
றுரைத்தா னென்னத், தீங்கதிர்க் குழவித்திங்கள் சிறை
கிடந் தனையநெற்றிப், பூங்கொடி தன்னையீன்ற பொற்றொ
டிக் குரைத்தா ரன்றே.

[இது வீமன் மனைவிக்குச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில் - வில்லையுடைய, தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன் - வீமராஜனானவன், வதுவைமண்டபத்தின் - விவாகமண்டபத்தில், வல்லே - விரைவிலே, கோங்கிள முலையினாளை - தமயந்தியை, கொணர்கவென்று - அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று, உரைத்தானென்ன - சொன்னானென்று, தீங்கதிர் - மதுரம்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய, குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது, சிறைகிடந்தனைய - சிறையிருந்ததையொத்த, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, பூங்கொடி தன்னையீன்ற - தமயந்தியைப்பெற்ற, பொற்றொடிக்கு - நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்கு, உரைத்தார் - சொல்லினார், எ-று.

தோற்றவனே வென்றவன் சிறையிடுத லியற்கையாதலால் நெற்றியால் வெல்லப்பட்ட பிறையைத் திங்கிர்க் குழலித்திங்கள் சிறையிட்டதனைய நெற்றியென்றார். அங்கனேஞ்சென்ற மாதர் அரசன் தமயந்தியை அழைத்துவரச் சொல்லிேனென்று அவள் தற்றுயாகிய சாருகாசினிக்குச் சொல்லினரெனக. வீமன் மனைவிக்குப் பெயர் சாருகாசினியென்பது "வீரவேள் மன்னவன் விழையுங் கற்பினுள், மூரறேன் ருவகை முறுவல் செய்தலால், சாருகா சினியெனச்சாற்று நாமத்தா, ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுள்ளத்தாள்" இதனுலறிக. (க00)

களிமகிழ் வெய்தியாங்கட் கனைத்துவண் டிமிரும்
பைந்தார்த், துளிமதுக் கோதைதன்னைத் துவரினும் வி
ரையி னுனு, மொளிமணி கழீஇயதொப்ப வுவப்பொடுந்
திமிர்ந்து பொங்குந், தெளிதிரை சுருட்டுங் கங்கைத் தீம்
புன லாட்டினரோ.

[இதனுல் தமயந்திக்கு நீராட்டல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

(இ-ள்.) களிமகிழ்வெய்தி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து, ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், கனைத்து - ஆரவாரித்து, வண்டிமிரும் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, பைந்தார் - பசியமலர்மாலையை யணிந்த, துளிமது - தேன்றுளிக்கின்ற, கோதைதன்னை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, துவரினும் - பத்துத் துவராலும், விரையினுனும் - இருவகைவாசனைத் திரவியத்தாலும், ஒளி - ஒளியையுடைய, மணி கழீஇயதொப்ப - மணியை யொப்பமிட்டதையொப்ப, உவப்பொடும் - மகிழ்ச்சியுடன், திமிர்ந்து - பூசி, பொங்கும் - பொங்குகின்ற, தெளிதிரை - தெளிந்த அலைகளை, சுருட்டும் - மடக்குகின்ற, கங்கை - கங்காநதியிலிருந்து கொண்டுவந்த, தீம்புனல் - இனியநீரைக் கொண்டு; (மாதர்கள்) ஆட்டினர் - முழுகப்பண்ணினர்கள், எ-று.

ஏ - அசை.

"கங்கையின் களிற்றினுச்சிக் கதிர்மணிக் குடத்திற் றந்த, மங்கல வாசநன்னீர் மணிநிறங் கழீஇய தொப்ப, நங்கையை நயப்ப வெல்லா விரையொடு துவருஞ் சேர்த்தி, யங்கர வல்குலாளை யாட்டின ரரம்பையன்னார்." எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க. இருவகை வாசனைத் திரவியங்கள் - ஓமாலிகையெனவும் பஞ்சவாசமெனவுஞ் சொல்வர். அவற்றுள் முப்பத்திரண்டுவகை சேர்ந்த ஓமாலிகையும் பஞ்சவாசமும் பத்துத் துவரும் முறையே இவ்விரண்டுபாட்டாலுங் காண்க. "புழுகுசட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்டகாகப் பூமுத்தக் காசுசயி லேகம்விலா மிச்சம், பழுதிலிருவேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பச்சிலைகச் சோலமதி மதுரந்தக் கோலம், வழைமலர்நன் றுரிதிம் பூவெண்ணெய் கண்டில் வகுளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ் சாதிக்காய், தழைசரள மிலவங்க நாகண

மஞ் சட்டி சண்பகமொட் டாத்தைநறும் பிசின்றகாங் குக்குலகூறியவோ மாலிகையெண் ணுன்கொடு கத்தூரி குங்குமங்கர்ப்பூரமகில் சந்தனமை விரையும், வீறியபான் மரகானகு திரியலைமா காவண் மிக்ககருங் காவியெனுந் துவர்பத்து நல்லோர், தேறுவெள்ளி லோத்திரப்பூம் பொருக்கரைத்த சாந்துஞ் சேர்த்து நறுநெய்பூசித் திமிர்ந்தருவி போல, ஊறியமா மதக்களிற்றுப் பிடரின்வரு கங்கை யுவந்தாட்டித் திருமேனி யொற்றுடை புரிந்தார்." மராகான்காவண - ஆல் அரசு அத்தி இத்தி என்பனவாம். மணப்பெண்களுக்கு இவ்விரண்டுவகைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறு சேர்த் தரைத்துப் பூசி முழுக்காட்டல் விவாகநூலிற் சொல்லுகியதியாம். [மணிகழீஇய தொப்பவெனலா லுவமையணி.] ()

புரிகுழல்புலரவாசப்பூம்புகையூட்டிவிண்டு
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்குமுல்லையஞ்சூட்டுவேய்ந்து
வருமுலைமுகட்டிற்றெய்வமலையச்செஞ்சாந்துபூசி
யெரிமணிக்கலாயம்வீக்கியிழைபலதிருத்தினரே.

[இதனுல் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) புரி-கட்டப்பட்ட, குழல்-கூந்தலானது, புலர - ஈரம்வாட, வாசப்பூம்புகை - வாசனையுள்ள புகையை, ஊட்டி - ஊட்டுவித்து, விண்டு - விரிந்து, முருகுயிர்த்து - தேனைத் தந்து, இனவண்டு - வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆர்க்கும் - ஒலிக்கப்பெற்ற, முல்லையஞ்சூட்டு - முல்லைமாலையை, வேய்ந்து - சூடி, வருமுலைமுகட்டில் - வளர்கின்ற ஸ்தனங்களினுச்சியில், தெய்வம்-தெய்வத்தன்மையுள்ள, மலையம் - பொதியமலையிற்றோன்றிய, செஞ்சாந்து-செந்நிறமுள்ள சந்தனக் குழம்பை, பூசி - தடவி, எரிமணி - ஒளியையுடைய மணிகளமைந்த, கலாபம் - கலாபத்தை, வீக்கி - தரித்து, இழைபல - இன்னும் அனேக ஆபரணங்களை, திருத்தினர்-அணிந்தார்கள், எ-று.

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

கலாபம்-பதினறுகோவையுள்ளமணி. இழைதிருத்தலாவது - உரியவிடங்களில் தக்கவாறணிதல். ஆபரணங்களும் அனேகம்-அணிந்தவரும் அனேகரென்பது தோன்ற இழைபலதிருத்தினரென்றார்.

வேற்றுருக் கொண்டுமாதின் விளங்குவாண் முகத்
திற் சேர்ந்த, கூற்றினைத் தடங்கணென்ன வஞ்சனங் குல
வத் தீட்டிக், கீற்றிளந் திங்களன்று கிளரொளி நுதலே
யென்று, தேற்றுவார் போலச்செய்ய திலகமு மெழுதி
னரே.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) வேற்றுருக்கொண்டு - வேற்றுவடிவங்கொண்டு, மாதின் - தமயந்தியினது, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகத்திற்சேர்ந்த - முகத்திலடைந்த, கூற்றினை -

யம்மனை, தடங்கணென்ன - விசாலம்பொருந்திய கண்களென்று, அஞ்சனம் - மையை, துலவத்தீட்டி - விளங்கவெழுதி, திற்று - திற்றிய, இளந்திங்களன்று - இளம்பிறையன்று, ஒளரொளி - மிகுந்த ஒளியையுடைய, நுதலேயென்று - நெற்றியேயென்று, தேற்றுவார்போல - தெளிவிப்பாரைப்போல, செய்ய - சிவந்த, திலகமும் - திலகப்பொட்டும், எழுதினர் - எழுதினார்கள், எ-று.

ஏ இரண்டில் - முன்னையது தேற்றம்; பின்னையது ஈற்றசை.

கூற்றுவன் விழி வடிவங்கொண்டு இவள் முகத்திருப்பது எற்றுக்கெனின், தன் வடிவோடிருந்துகொண்டு உலகத்தார் காட்டோறும் சிந்திக்கத் தானொருவனே கொலைப்பழியைச் சுமத்தல்பற்றிப் போலும். இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் யமன்போலும் விழிகள் ஆடவரைக் கொல்கின்றனவென்பது கருத்து. இளந்திங்களன்று நுதலேயென்று தேற்றுவார்போலென்றதனால், நுதலே இளந்திங்களென்றிருந்தாற் பழிமுக் கென்னெனின்? அதனை விரகர்கள் சிந்தித்த துண்டு; அச்சிந்தை இதற் கேறுமென்று கருதி அடையாளமாகத் திலகமு மெழுதினாரெனக் கொள்க. [கூற்றினைத் தடங்கணென்னும் திங்களன்று நுதலேயென்னும் ஒழிப்பணிகள் தேற்றுவார்போலவென்ற தற்குறிப்போடு கலந்து வருதலால் கலவையணி.] (௪0௩)

வணங்கிடை யிறுவதோரா வனமுலை கவர்ந்து கொண்ட, சுணங்கணி யாகமுற்றுஞ் சுந்தரச் சுண்ண மாட்டிக், கணங்குழை முகத்துச் செவ்வாய்க் கன்னன்மென் றனையதிஞ்சொ, லணங்கினுக் கணிசெய்வார்போ லணியினுக் கழகு செய்தார்.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) வணங்கு - வளைகின்ற, இடை - இடையானது, இறுவது - ஒடிவதை, ஓரா - எண்ணாது, வனமுலை - அழகிய முலைகளானவை, கவர்ந்துகொண்ட - கிரகித்துக்கொண்ட, சுணங்கு - தேமலையுடைய, அணி - அழகிய, ஆகமுற்றும் - மார்பு முழுவதும், சுந்தரச்சுண்ணமாட்டி - அழகிய பொற்றூளைத் தூவி, கணங்குழைமுகத்து - கூட்டமாகிய மணிகள்பதித்த குழையையணிந்த முகத்தையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், கன்னன்மென்றனைய - கரும்பை மென்றதையொத்த, தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுமுடைய, அணங்கினுக்கு - தமயந்திக்கு, அணிசெய்வார்போல் - அழகுசெய்பவர்போல், அணியினுக்கு - ஆபரணங்களுக்கு, அழகுசெய்தார் - அழகைச்செய்தார்கள், எ-று.

ஆபரணங்கள் தமயந்தியின் அவயவங்களிலே தரிக்கப்பெற்றுச் சிறப்புப் பெறுதலால், அணியினுக்கழகு செய்தாரென்றார். இதனால் ஆபரணந் தரியாவிடினும் அவளுக்கு இயற்கை யழகே போதுமென்பது கருத்து. (௪0௪)

அயினிநீர் விளக்கமேந்தி யையவி சிதறிமுத்தந்
துயல்வருமுலையினார்தந்தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி
முயலறுமுழுவெண்டிங்கண்முகத்துவெண்முத்தமூரன்
மயிலியற்றிருவனாளைவலஞ்செய்துகாப்புமிட்டார்.

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அயினிநீர்விளக்கம் - ஆலாத்தியை, ஏந்தி - எதிரேயேந்தி, ஐயவி - ஐயவியை, சிதறி - வீசி, முத்தந்துயல்வரும் - முத்துவட மசைகின்ற, முலையினார் - ஸ்தனங்களையுடைய மாதர்கள், தம் - தம்முடைய, தொல்குலத் தெய்வம்போற்றி - தொன்றுதொட்டு வணங்குகின்ற தெய்வத்தைத் துதித்து, முயலறு - முயற்கறைநீங்கிய, முழுவெண்டிங்கள் - வெள்ளிய பூரணசந்திரனையொத்த, முகத்து - முகத்திடத்தில், வெண்முத்தமூரல் - வெள்ளிய முத்தையொத்த பற்களையும், மயிலியல் - மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய, திருவனாளை - தமயந்தியை, வலஞ்செய்து - வலமாகச் சுற்றி, காப்புமிட்டார் - திருநீறுந் தரித்தார்கள், எ-று.

அயினிநீர் விளக்கமென்பது - மஞ்சணீர்க்கலத்திலே செஞ்சோற்றுத் திரளையை வைத்து அதன்மேலேற்றும் விளக்காம். ஐயவிசிதறியென்பது - வெண்கடுகிறைத்தல்; அது அலகை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்வது. கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்தது இதனாலெனக்கொள்க. கடி அலகை. இனி இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியால் வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமையென்னும் ஐவகை வண்ணமுள்ள சோற்றை வெவ்வேறு ஐந்துருண்டை செய்து பலியிடுவதெனினும் அமையும். காப்புமிட்டாரென்னும் எச்சவும்மை இன்னும் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தாரென்பதைக் காட்டுகின்றது. (௪0௫)

பந்தொடுகழங்கும்பொன்னம்பாவையுங்கிளியும்யாழுஞ்
சிந்துரத்திலகநெற்றித்தெரிவையருடன்கொண்டேக
விந்திரகுமரனன்னாளெழின்மணியகலம்பூட்டக்
கொந்தவிழலங்கன்மாலைகொண்டனர்மருங்குசெல்ல.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்திற்குப் புறப்படல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பந்தொடு - பந்தையும், கழங்கும் - அம்மனையையும், பொன்னம்பாவையும் - சொர்ண பதுமைகளையும், கிளியும் - கிளிப்பிள்ளைகளையும், யாழும் - யாழையும், சிந்துரத்திலகநெற்றி - சிந்துரப்பொட்டணிந்த நெற்றியையுடைய, தெரிவையர் - மங்கையர்கள், உடன்கொண்டேக - உடன்கொண்டு செல்ல, இந்திரகுமரன்னான் - ஸ்ரீமகாராஜனுடைய, எழில் - அழகிய, மணி - ரத்நாபரணம்பூண்ட, அகலம் - மார்பினிடத்தில், பூட்ட - தரிக்க, கொந்

தவிழ் - கொத்தவிரிகின்ற, அலங்கன்மாலே - மலர்மாலையை, கொண்டனர் - (ஏந்திக்) கொண்டவர்கள், மருங்குசெல்ல - அருகே வர, எ-று.

ஒடு - எண்ணொடு.

தமயந்தி அரசமாதாதலால், தனது செல்வ மிகுதிக்கேற்ப இவைவையும் பொழுது போக்கற்குச் சகாயமாயிருந்த பந்து முதலியவற்றையும் ஏவன் மாதர் உடன்கொண்டு சென்றனரெனக. தாமொரு கருமத்தின்பொருட்டுச் செல்லுபவர் இவைபோல்வனவற்றை உடன்கொண்டு சென்றதுண்டோ வெனின்? உண்டு. அது "கைக்கடாக் குரங்கு கோழி சிவல்கவு தாரிபற்றிப், பக்குரும் போனார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல, மிக்கதும் பிடகைகொள்வார் விளாயடைப் பையேர்த்து, மைக்கருங் கண்ணிறுர்கண் மறுகினின் மறுகிலவந்தார்." இதனுலறிக. இவள் கழுத்தே மாலே சூட்டவேண்டுமென் றிருத்தும் அவிவாதும், இச்செய்யுள் பின்பு செய்யப்பட்டமையாதும், மாலையை இந்திர குமாரனன்று வேறுமணி யகலஞ் சூட்டவென்றூர். (௨௦௬)

விரியிருள் சிக்குக்கும்யற வெண்ணிறக்கவரிவீச
வெரிமணியடைப்பைதாங்கியின்னகைமகளிர்போத
வரிசிலேயாணியொள்வாள்கேடகம்வளேக்கைபற்றிப்
புரிசரம்பிரங்குகீஞ்சொற்பொன்னனூர்முன்னரேக.

(இ-ள்.) விரியிருள் - விரிந்தவிருளே, சிக்கும் - ஓட்டுகின்ற, கற்றை - மயிர்த்தொகுதியாகிய, வெண்ணிறக்கவரி - வெள்ணிறத்தையுடைய சாமரைகளே, வீச - (மாதர்க ளிருபாலும்) வீசிவர, எரி - ஒளிவிடுகின்ற, மணி - மணிகள்பதித்த, அடைப்பைதாங்கி - அடைப்பையைச் சுமந்து, இன்னகை - இனிய நகையையுடைய, மகளிர் - மாதர்கள், போத - செல்ல, வரிசிலே - நெடியவில்லேயும், ஆணி - அம்புக்கூட்டையும், ஒள்வாள் - ஒளியையுடைய வாளையும், கேடகம் - கேடகத்தையும், வளேக்கை - வளேயலேயணிந்த கையில், பற்றி - ஏந்திக்கொண்டு, புரிநரம்பு - (யாழிற்கட்டிய) நரம்புகள், இரங்கு - வருந்தும்படியாகிய, தீஞ்சொல - மதுரவார்த்தையையுடைய, பொன்னனூர் - மங்கையர்கள், முன்னரேக - முன்னேசெல்ல, எ-று.

மற்றைத் தொழிற் கேற்பக் கவரி வீசுதற்கும் மாதரொன்றுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. அடைப்பை - தாம்பூலம் வைக்கும் ஒரு பாத்திர விசேடமாம். விற்படை முதலியவற்றை மாதரேந்தி வந்தனரெனலால், அலங்காரப் பொருட்டன்றி ஒருவ ரெதிர்ப்பின் வெற்றிகொள்வாரோ வெனில்? ஆர்க்கை காளி முதலியவரும் அசுரனைக் கொன்று வென்றிபெற்றனரென்றும், கைகேசிமுதலிய அரசமாதரும் விசயங்கொண்டனரென்றும் சரித்திர மிருத்தலால், இவரும் கொள்வாரெனக. (௨௦௭)

தொல்குலமரபிற்றோன்றிச்சூழ்புலநெறியிற்காத்துக்
கல்வியின்றுறைகைபோய விருத்தர்கஞ்சுகத்தின்மெய்யர்
வில்லுமிழ்மணியிற்செய்தவேத்திரக்கரத்தர்வேந்தர்
நில்லுமினின்மினென்றுநீக்கினர்தொடர்ந்துசெல்ல.

(இ-ள்.) தொல்குல மரபிற்றோன்றி - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நல்ல மரபிற்பிறந்து, சூழ்புலம் - ஓன்றைப்பற்றுகின்ற புலனேந்தையும், நெறியிற்காத்து - புறம்போகவொட்டாமலடக்கி, கல்வியின்றுறை - கல்வியின்வழியில், கைபோய - வல்லவராகிய, விருத்தர் - விருத்தரும், கஞ்சுகத்தின்மெய்யர் - கவசம்பூண்ட தேகத்தையுடையவரும், வில்லுமிழ் - ஒளியைக்கொப்புளிக்கின்ற, மணியிற் செய்த - மணியினுற் செய்த, வேத்திரக்காத்தர் - பிரம்பைக் கையிலுடையவரும் (ஆகிய சேவகர்கள்), வேந்தர் - அரசர்களே, நில்லுமினின்மினென்று - நில்லுங்கள் நில்லுங்களென்று, நீக்கினர் - அவரை விலக்கினராகி, தொடர்ந்து செல்ல - தொடர்ந்துடன் செல்ல, எ-று.

தமயந்தி பெண்பாலாகையால், அதற்கேற்ப அவளருகே நின்று உபசரிக்க மாதரையும் பின்பு அம்மாதரைச் சூழ்ந்துவர நற்குண நற்செய்கையுள்ள விருத்தராகிய சேவகரையுங்கூறினரெனக. ()

பாயிருண் மேயும்பைம்பொன் னிலத்திடைப் பராரைச் சாந்தத், தேய்வையின் மெழுகிநுண்டு கடுத்துமேற் றேங்கொள் வாசத், தாய்மல ரனிச்சப்போது பரப்பிய வணிகொள் வீதி, வேயுறழ் பசியதோளி மெல்லடி பெயர்த்திட் டாளே.

(இ-ள்.) பாயிருள் - பரவியவிருளே, மேயும் - மேய்கின்ற, பைம்பொன்னிலத்திடை - பசியபொன்படுத்த பூமியிலே, பராரை - பரிய அடியையுடைய, சாந்தம் - சந்தனமரத்திற்கொண்ட கட்டையாற் சேர்த்த, தேய்வையின் - குழம்பினுல், மெழுகி - மெழுகி, நுண்டுசே - மெல்லிய வஸ்திரத்தை, உடுத்து - பரப்பி, மேல் - மேலே, தேங்கொள் - தேனேக்கொண்ட, வாசத்து - வாசனேயோடு கூடிய, ஆய் - ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மலர் - விரிந்த, அனிச்சப்போது - அனிச்சமலரை, பரப்பிய - பரப்பியிருக்கின்ற, அணிகொள் - அழகைக்கொண்ட, வீதி - வீதியிலே, வேயுறழ் - மூங்கிலேயொத்த, பசியதோளி - பசியதோள்களேயுடைய தமயந்தியானவள், மெல்லடி - மெல்லியபாதத்தை, பெயர்த்திட்டாள் - தூக்கிவைத்து நடந்தாள், எ-று.

ஏ - ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

பொன் நான்கில் மாற்றுயர்ந்த சாம்பூநதப் பொன்னென்பதற்குப் பாயிருண்மேயும் பைம்பொன்னெனறூர். மெல்லியபாத மாகையால், அதற்கேற்பப் பொன்னிலத்தில் சந்தனக்குழம்பால் மெ

மூசி னுண்சேடுத்து அனிச்சப்போது பரப்பிய வீதியென்றார். பக்தொடு என்னும் பாட்டுமுதல் இந்தப்பாட்டுவரையுங் குளகமாய்ப் பசியதோளியென்னும் எழுவாய் பெயர்த்திட்டாளென்னும் பயனிலையைக் கொண்டுமுடிந்தது. (க0௯)

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொற்கதிர்முலைக்களிநல்யானை
யுலப்பருமதத்தகாணிலுயிர்குடித்தன்றிநில்லா
நிலத்தலைகாக்கும்வேந்தர்நீங்குகநீங்குகென்னு
வலத்தகமூட்டுஞ்செம்பொனடிச்சிலம்பரற்றச்சென்றாள்.

[இதனால் சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கலத்தொடு - ஆபரணத்தோடு, பழகும் - பழகுகின்ற, செம்பொன் - சிவந்த பொற்பிரகாசம் பொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, முலை - ஸ்தனங்களாகிய, களி - களிப்பையுடைய, நல்யானை - நல்லயானைகளானவை, உலப்பரும் - கெடுதற்கரிய, மதத்த - மதத்தையுடைய, காணில் - நம்மைக்கண்டால், உயிர்குடித்தன்றி - உயிரைக் குடித்தாலல்லாமல், நில்லா - நிற்கலைப்பெறமாட்டா, (ஆதலால்) நிலத்தலை - பூமியினிடத்து, காக்கும் - புரக்கின்ற, வேந்தர் - அரசர்காள், நீங்குகநீங்குகென்னு - நீங்குக்கடவீர் நீங்கக்கடவீரென்று, அலத்தகமூட்டும் - செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய, செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த, அடி - பாதத்திலிருக்கின்ற, சிலம்பு - சிலம்புகள், அரற்ற - சத்திக்க, சென்றாள் - போனாள். எ-று.

தம்மைமேற்கொண்ட பாதங்கள் மற்ற அவயவங்களைச் சுமந்து காத்தல்போல் பூமியைச் சுமந்து காக்கும் அரசராகையால், அவ்வியைபு பற்றி அவரிறவாதபடி ஒரு தீங்குவருமுன்னர்த் தெரிப்பவர்போல் நிலத்தலை காக்கும் வேந்திர் முலைக்களி நல்யானை யுலப்பருமதத்தகாணி லுயிர்குடித்தன்றி நில்லா நீங்குக நீங்குகென்னு அடிச்சிலம் பரற்றவென்றார். நீங்குக நீங்குக வென்றது, வந்ததுவந்தது கூற்றென்றதுபோல், விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு முலைகளுக்கு யானையை உவமை சொல்லுதல் "கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர், படாஅ முலைமேற் றுகில்". இதனானறிக. [சிலம்பொலித்தலில் நீக்குதற்குரியோர் சொல்லைக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணி.] (கக0)

வரிவளைக் குலமும் வள்வார் மங்கல முரசுங் கன்னற்
பொருசிலை மதனன் வின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்ப,
விரிதிரைப் பரவையீன்ற விளங்கிழை யனைய
நங்கை, திருமணி யிமைக்குஞ் செம்பொன் மண்டபஞ்
சென்று சேர்ந்தாள்.

[இதனால் தமயந்தி சுயம்வரமண்டபஞ் சேர்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வரி - இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலமும் - சங்குக்கூட்டமும், வள்வார் - இறுக்கியவாரையுடைய, மங்கலமுரசும் - விவாக பேரிகையும், கன்னற்பொருசிலை - பொருகின்ற கருப்பம் வில்லேந்திய, மதனன் - மன்மதனுடைய, வின்னாண்புடைப்பொ டும் - வில்லினது குணத்தொனியோடும், பொங்கி - மிகுந்து, ஆர்ப்ப - சத்திக்க, விரி - விரித்த, திரை - அலைகளையுடைய, பரவையீன்ற - பாற்கடல்பெற்ற, விளங்கிழையனைய - திருமாதையொத்த, நங்கை - தமயந்தி, திருமணி - உயர்ந்த ரத்தங்கள் பதித்த, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, செம்பொன் மண்டபம் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த மண்டபத்தில், சென்று - போய், சேர்ந்தாள் - சேர்ந்தனள், எ-று.

தமயந்திமேல் விருப்புற்று விவாகஞ் செய்துகொள்ள வந்திருக்கின்ற அனேக அரசரும் இப்பொழுது அவளைக்கண்ட சமயமாகையால், காலம்பார்த்திருந்த மன்மதன் ஏககாலத்தில் இடைவிடாமல் அவர்மேல் பூங்கணை யெய்தல்பற்றிச் சங்கபேரிகை யொலிவின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்பவென்றார்.

இழைசுடரெறித்தலானுமிருவிசும்புறையும்வானோர்
பொழிமலர்மிடைதலானும்பூசல்வண்டிவர்தலானு
முழைபொருதடங்கட்பேதை யுருவினைத்தெரியக்காணார்
விழைவொடுநோக்கும்வேந்தர்விழிநெருக்குற்றமாதோ.

[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அரசர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இழை - ஆபரணங்கள், சுடர் - ஒளியை, எறித்தலானும் - வீசுதலாலும், இருவிசும்பு - பெரிய சுவர்க்கத்தில், உறையும் - வசிக்கப்பெற்ற, வானோர் - தேவர்கள், பொழி - பொழிகின்ற, மலர் - பூக்கள், மிடைதலானும் - நெருங்குதலாலும், பூசல் - மொய்ப்பதுபூசலையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், இவர்தலானும் - விசாலத்தாலும், உழைபொரு - மானையொத்த, தடங்கட்பேதை - வடிவைப்பொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உருவினை - வடிவை, தெரியக்காணார் - தெரியும்படி பாராராகி, விழைவொடு - விருப்பொடு, நோக்கும் - பார்க்கின்ற, வேந்தர் - அரசருடைய, விழி - விழிகளானவை, நெருக்குற்ற - நெருக்கமடைந்தன, எ-று.

இழைசுடரெறித்தல் முதலிய காரணங்கள் மூன்றும் பொதுப்படக் கூறினும், இழைசுடரெறித்தலாற் பார்த்தற்குக் கண்கூசி விழி நெருக்குற்ற வென்றும், மலர்மிடைதலானும் வண்டிவர்தலானும் உருவினைத் தெரியக்காணாரென்றும் கொள்க. உருவினைத் தெரியக்காணாராயினும், வெறுப்பின்றி விழைவினால் அனைவரும் நோக்குதலால், அவர் விழிகள் நெருக்கமுற்றன வெனினும் அமையும்.

யும். உழைபொரு தடங்க ணென்றதனால், மான்பார்வையை மாத
ர்கண் பார்வைக்கு உவமை சொல்லுதலன்றி மானையே அவர்கண்
ணிற்கு உவமை சொல்லுதலுமுண்டு. அது "கற்றை வார்குழ லாச்
சியர் கயல்விழி முகத்தின், பெற்றி யெப்புறப் பெருகுருக்
துச்சிமேற் ருவி, யொற்றை மானுடைக் கலைமதி யதனிழ லுற
ங்கு, மற்றை மானையும் பற்றுவான் கதிர்க்கையால் வருடும்." இத
னாலறிக.
(கக௨)

அறற்கருங் கூந்தற்பேதை யணிகளிற் கரியசோதி,
யெறிக்குநன் மணியின்றோற்ற மெறிதிரைக் கடலின்மொ
ய்த்த, விறற்கதிர் வடிவேல்வேந்தர் விழைவொடு நோக்
குங்கண்கள், பறிப்பரி யனவாய் மெய்யிற் பதிந்தன போ
லு மாதோ.

[இதனால் தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்தத்தின் விளக்கஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அறல் - கருமணலையொத்த, கருங்கூந்தல் - கரியகுழ
லையுடைய, பேதை - தமயந்தியினது, அணிகளில் - ஆபரணங்களுக்
குள்ளே, கரிய சோதி - நீலவொளியை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற,
நன்மணியின்றோற்றம் - நல்ல நீலரத்தத்தின் காட்சியாளவை,
எறிதிரை - அலையெறிகின்ற, கடலின் - கடல்போல், மொய்த்த -
நெருங்கப் பெற்ற, விறல் - பெருமை பொருந்திய, கதிர் - கிரணங்
களையுடைய, வடிவேல் - வடித்த வேலையுடைய, வேந்தர் - அரசர்
கள், விழைவொடு - விருப்பத்தோடு, நோக்கும் - பார்க்கும், கண்
கள் - கண்களானவை, பறிப்பரியனவாய் - வாங்குதற்கரியவாகி,
மெய்யில் - தேகத்திலே, பதிந்தனபோலும் - அழுந்தினபோலு
மிருந்தன. எ-று.

மாது ஓ - அசைகள்.

அணிகளிலே கவமணிகளும் அழுந்தியிருக்க நீலமணித் தோ
ற்றத்தைச் சொல்லியது தமயந்தியைப்பார்க்கும் அரசர் கண்
களை யுவமை யாக்குதற் கென்க. [தமயந்தி யணிகளிற் பதி
த்த நீலமணிகளில் அரசர் பார்வையைக் குறித்தலால் தற்குறி
ப்பணி.]
(ககங)

வஞ்சமொன்றின்றி வேறலரிதெனவதுவைகாட்டி
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்கூற்றைவிளங்கிழைவடிவமாக்கி
யெஞ்சலிலுலகமன்னர்யாரையுமொருங்குகொல்வான்
செஞ்சுடர்வயவாள்வேந்தன்றீவினையிழைத்ததென்பார்.

[இதனால் அரசர்கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வஞ்சமொன்றின்றி - வஞ்சனையொன்றில்லாமல்,
வேறலரிதென - நம்மால் வெல்லப்படுத லரிதென்றெண்ணி, வதுவை காட்டி - சுயம்வரமென்று காட்டி, விஞ்சையின் புணர்ப்பால்,

மந்திரவித்தையினுடைய சம்பந்தத்தால், கூற்றை - யமனை, விளங்
கிழை வடிவமாக்கி - தமயந்தியினுருவமாகச் செய்து, எஞ்சலில் -
குறைவில்லாத, உலகமன்னர் யாரையும் - திரிலோகத்திலுமுள்ள
அரசரனைவரையும், ஒருங்கு கொல்வான் - ஒருசேரக் கொல்லும்
படி, செஞ்சுடர் - செய்ய கிரணத்தையுடைய, வயவாள் - வெற்றி
பொருந்திய வாட்படையை யுடைய, வேந்தன் - வீமனானவன்,
இழைத்தது - செய்தது, தீவினையென்பார் - தீவினையாகுமென்
பார்கள், எ-று.

வீமன் வஞ்சகஞ்செய்து கொல்ல நினைத்தது யாதன்பொருட்
டெனின் தனக்கு வலிமை மிக்கிருப்பினும் படையெடுத்து நம்மைத்
தனித்தனி வெல்வதற்கு நெடுங்காலஞ் செல்லுமென்றும் அங்ஙனஞ்
செல்லினுந் தன்னின் மிக்கவரு மிருப்பாரென்னுங் கருத்தால் வெ
ற்றியாகுமோ ஆகாதோ வென்றுங் கருதியென்க. இதுமுதல்
ஈரிரு பாட்டுக்கள் தமயந்தியைக் கண்ட அரசர்கள் சொல்லியன
வென்க.
(ககச)

தொண்டைவாய் முத்தமூரற் றுடியிடை யறன்மெ
ன்கூந்த, லொண்டொடி வனப்புவாய்ந்த வுருவுநங் கண்
களாரக், கண்டுழி வியந்துநெஞ்சங் களிப்புற வொற்றார்
கூறப், பண்டுநாங் கேட்டவாற்றிற் பதின்மடங் காயிற்
றென்பார்.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) தொண்டைவாய் - கோவ்வைக்கனிபோன்ற வாயை
யும், முத்தமூரல் - முத்தையொத்த பல்லையும், துடியிடை - உடுக்
கையையொத்த இடையையும், அறன்மென்கூந்தல் - கருமணலை
யொத்த மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய, ஒண்டொடி - தமயந்தி
யினது, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, உருவு - வடிவை, நம்
கண்களார - கண்கள் திருத்திபெற, கண்டுழி - கண்ட
காலத்தில், வியந்து - அதிசயித்து, நெஞ்சம் - மனமானது, களிப்
புற - களிப்பையடைய, ஒற்றார்கூற - ஒற்றர்சொல்ல, பண்டு - மு
ன்னே, நாம் - நாம், கேட்டவாற்றில் - கேட்டவகையில், பதின்
மடங்கு - பத்துமடங்கு, ஆயிற்றென்பார் - மேலாயினதென்பார்
கள், எ-று.

வியந்து பதின்மடங்காயிற் றென்பாரென்க.

தமயந்திக்குத் தம்மோடு ஒற்றர்கூறிய அழகினும் இப்பொழு
து பதின்மடங்கு அதிகரித்திருக்கக் காண்டலால் அரசர்க்கு மோக
மும் அவ்வளவாயிற்றென்பது கருத்து.
(ககரு)

வள்ளுறை கழித்த வொள்வாண் மாறிவைத் தனைய
வுண்க, ணள்ளிக்கொண் டியினையின்னே யருந்திடாதொ

ழியி னன்றே, தெள்ளமிர் தனையதிஞ் சொற் சேயிழை யுத்தரீகத் துள்ளுறை கொடியகூற்ற முயிர்குடித் திடுவ தென்பார்.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) வள் - கூர்மைபொருந்திய, உறைகழித்த - உறையினின்று நீக்கிய, ஒள்வாள் - ஒளிபொருந்தியவாளை, மானிவைத்தனைய - மானிவைத்தால் (அதையொத்த), உண்கண் - மையுண்ட கண்களானவை, உயிரை - ஆவியை, அள்ளிக்கொண்டு - கையிலள்ளிக்கொண்டு, இன்னே - இப்பொழுதே, அருந்திடாது - உண்ணாமல், ஒழியினன்றே - நீங்கினவன்றே, தெள்ளமிர் தனைய - தெளிவுபொருந்திய அமிர்தத்தையொத்த, திஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, சேயிழை - தமயந்தியினது, உத்தரீகத்துள்ளுறை - மேற்போர்வைக்குள்ளே யிருக்கும், கொடிய கூற்றம் - முலைகளாகிய கொடிய கூற்றம், உயிர் - ஆவியை, குடித்திடுவதென்பார் - பருகுவதென்பார்கள், எ-று.

அள்ளிக்கொண்டு உயிரை யருந்துதல்பற்றிக் கண்களுக்கு வாளை புவமையாக்கினர். கொல்பவன் மறைந்து வருவனென்பது தோன்ற ஸ்தனங்களை உத்தரீகத் துள்ளுறை கொடிய கூற்றமென்றார். தமயந்தி கண்களுக்கே உயிர் தப்பாதென்பது கருத்து (ககசா)

மருங்குற நினியமூரன் முகிழ்முலைப் பசியவேய்த் தோட், கருந்தடங் கண்ணிசெவ்வாய்க் கமழ்திரையமிழ்த மாந்த, வருந்தவம் புரிந்தோர் மண்ணி லரசரோ வமா ரேயோ, தெரிந்தில மென்னமாழ்கித் தெருமா லெய்தி நிற்பார்.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) மருங்கு - மயிலிறகினடியையுடைய, உறழ் - ஒத்த, இனிமையையுடைய, மூரல் - பற்களையும், முகிழ் - அரும்பையொத்த, முலை - ஸ்தனங்களையும், பசியவேய் - பசிய மூங்கிலையொத்த, தோள் - தோள்களையும், கருந்தடங்கண்ணி - கரிய பெரிய கண்களையுடைய தமயந்தியினுடைய, செவ்வாய் - சிவந்தவாயாகிய, கமழ் - வாசிக்கின்ற, திரை - பாற்கடலிற்றோன்றிய, அமிழ்தம் - அமிர்தத்தை, மாந்த - புசிப்பதற்கு, அருந்தவம்புரிந்தோர் - அரிய தவத்தைச் செய்தவர், மண்ணில் - பூமியிலிருக்கின்ற, அரசரோ - அரசருக்கு ளொருவரோ, அமரரேயோ - தேவர்க்கு ளொருவரோ, தெரிந்திலமென்ன - யாம் அறிந்திலமென்று, மாழ்கி - மயங்கி, தெருமாலெய்தி - சுழற்சியடைந்து, நிற்பார் - நிற்பார்கள், எ-று.

இருவராயினும் அருந்தவம் புரிந்தோராகையால் அவ்வுயர்வு பற்றி அவரைப் பன்மை விகுதியாற் கூறினர். தவம்புரிந்தவர் இன்னாரென்று தெரிந்தால் மற்றையவர் மாலைதரிக்கும்போது இவ்

வனை யிருந்து அவமானப்படாமல் தம்மிடங்களிற் சேரலாமென்பது கருத்து. அது முன்னே தெரியாமையால் மாழ்கித் தெருமாலெய்தி நிற்பாரென்றார்.] (ககஎ)

அளியசீ றடிகணோவ வனிச்சமே லொதுங்கச் செய்த, விளைமதுத் துளிக்குந் தண்டார் வேந்தனே கொடியனென்பார், வளர்முலைப்பாரங்கண்டும் வண்டிமிர் தெரியல்சூட்டித், தளரிடைக் கிடுக்கண்செய்த தாயரே கொடியரென்பார்.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) அளிய - அளித்தலையுடையவாகிய, சீறடிகள் - சிறிய பாதங்கள், நோவ - நோவையடைய, அனிச்சமேல் - அனிச்சமலரின்மேல், ஒதுங்கச்செய்த - நடக்கச்செய்த, விளை - விளைகின்ற, மதுத்துளிக்கும் - தேன்றுளிக்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார் - மாலையையுடைய, வேந்தனே - வீமராஜனே, கொடியனென்பார் - கொடியவனென்பார்கள்; வளர் - வளரப்பெற்ற, முலை - ஸ்தனங்களினுடைய, பாரங்கண்டும் - சுமையைக்கண்டும், வண்டு - வண்டுகள், இமிர் - ஒலிக்கப்பெற்ற, தெரியல்சூட்டி - மாலையைச் சூட்டி, தளர் - தளரப்பெற்ற, இடைக்கு - மருங்குலுக்கு, இடுக்கண்செய்த - வருத்தத்தைச் செய்த, தாயரே - தாய்மார்களே, கொடியரென்பார் - கொடியரென்பார்கள், எ-று.

அனிச்சமலர் மென்மையளா யிருப்பினும் மாதரடிக்கு வருத்தஞ் செய்யுமென்பது பற்றி அனிச்சமேலொதுங்கச் செய்த வேந்தனை கொடியனென்றார். அது "அனிச்சமுமன்னத்தின் றூவியு மாத, ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்" இதனாலுணர்க. தந்தைக்குப் பெண்கள் வருத்தந் தெரியாவிடினும் தாயருக்குத் தெரியாதென்பார், முலைப்பாரங்கண்டுந் தெரியல்சூட்டித் தளரிடைக் கிடுக்கண்செய்த தாயரே கொடியரென்றார். தாயரெனப் பன்மையாகக் கூறுதலால் பாராட்டுந்தாய், ஊட்டுந்தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய் என்னும் ஐவரையுங்கொள்க. (ககஅ)

ஏமுறுமன்னர்யாருமினையனகூறப்பைம்பொன்
வாமமேகலைகளார்ப்பமணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய
காமர்வான்முகையசெவ்விக்காந்தளஞ்செங்கைகூப்பித்
தாமவேற்றடங்கணல்லாடாதையைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்.) ஏமுறும் - இன்பமடைகின்ற, மன்னர்யாரும் - அரசரெவரும், இனையன - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை, கூற - சொல்ல, பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, வாமம் - அழகு பொருந்திய, மேகலைகள் - மேகலாபரணங்கள், ஆர்ப்ப - சத்திக்க, மணி - நவமணிகளிழைக்கப்பெற்ற, சிலம்பு - பாதசாலங்கள், ஒலிப்ப - ஒலிக்க, செய்ய - சிவந்த, காமர் - அழகுபொருந்திய, வான் - ஒளியையுடைய, முகைய - அரும்பையுடையனவாகிய,

செவ்வி - செவ்வியையுடைய, காந்தளஞ் செங்கைகூப்பி - காந்தண் மலரையொத்த சிவந்த கைகளைக் குவித்து, தாமம் - வெற்றிமாலை யைத்தரித்த, வேல் - வேலையொத்த, தடங்கண் - விசாலம்பொருந் திய கண்களையுடைய, நல்லாள் - தமயந்தியானவள், தாதையை - தந்தையை, தொழுதுநின்றாள் - வணக்கஞ்செய்துநின்றனள், எ-று.

ஏமமென்பது - ஏம் எனக் கடைகுறைந்துநின்றது. மன்னரெ னப் பொதுப்படக் கூறலால் திரிலோகத் தரசரையுங் கொள்க. வீமனுடைய ஆணைப்படி நடக்க வேண்டியவைகளாகையால் அக்கு றிப்புத்தோன்ற அவனைத் தமயந்தி வணங்கினளெனக. (கககூ)

சேவடிதொழுதுநின்றதெரிவையைமகிழ்ந்துநோக்கி
மூவுலகாளும்வேந்தரொருவழிதிரண்டுமொய்த்தார்
யாவரோயிவரையெண்ணி யினையரென்றுரைப்பாரென்னப்
பூவைபோன்மேனியானைநினைந்தனன்புலவுவேலான்.

[இதனால் வீமராஜன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சேவடி - தன்னுடைய சிவந்தபாதங்களை, தொழுது நின்ற - வணங்கிநின்ற, தெரிவையை - தமயந்தியை, மகிழ்ந்து - மகிழ்ந்து, நோக்கி - பார்த்து, மூவுலகாளும்வேந்தர் - திரிலோகத் திலுமுள்ள அரசர்களும், ஒருவழி - ஓரிடத்திலே, திரண்டு - கூடி, மொய்த்தார் - நெருங்கினார்கள், யாவர் - எவர்கள், இவரை - இவ் வரசரை, எண்ணி - நினைத்து, இனையரென்று - இத்தன்மையரென் று, உரைப்பாரென்ன - சொல்லுவாரென்று, பூவைபோன்மேனி யானை - காயாமலரையொத்த வன்னத்தையுடைய நாரணனை, புலவுவேலான் - வீமராஜன், நினைந்தனன் - நினைத்தான், எ-று.

வ - வினா. திரிலோகத்தரசரு நெருங்கி யிருக்கின்றபடியால் இவர் இன்னாரென்று தெரிந்து சொல்லுதற்குத் தேவராலன்றி மனி தராலாகாதென்பதைக் கருதி வீமன் திருமாலை நினைந்தனனெனக. வீமன் தெரிவையைநோக்கி நினைந்தனனெனக் கூட்டுக. (கஉ0)

மன்னவனினைவையோர்ந்துவண்டுழாயலங்கன்மார்பன்
றன்னடிதொழுதுநின்றசதுமுகத்தேவைநோக்கிக்
கன்னலிற்கனிந்ததீஞ்சொற்கலைமகளன்றியாரோ
யின்னரென்றிவரையெண்ணி யேந்திழைக்கிசைக்குநீரார்.

[இதனால் திருமாலினது செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மன்னவன் - வீமராஜனுடைய, நினைவையோர்ந்து - நினைப்பையறிந்து, வண்டுழாயலங்கல் - வளம்பொருந்திய துளப மாலையை யணிந்த, மார்பன் - மார்பினையுடைய நாரணனானவன், தன்னடி - தனது பாதங்களை, தொழுதுநின்ற - வணங்குகின்ற, சதுமுகத்தேவைநோக்கி - பிரமதேவனைப்பார்த்து, கன்னலில் - கரும்பைக்காட்டிலும், கனிந்த - சுவை முதிர்ந்த, தீஞ்சொல் -

மதுரவார்த்தையையுடைய, கலைமகளன்றி - நாமக ளல்லாமல், இன்னரென்று - இத்தேயத்தினரென்று, இவரை - இவ்வரசரை, எண்ணி - நினைத்து, ஏந்திழைக்கு - தமயந்திக்கு, இசைக்கும் - சொல்லுகின்ற, நீரார் - தன்மையையுடையவர், யார் - யாவர், எ-று.

ஏ - வினா. மற்றையர்க்கு இவர் இன்னாரென்று தெரியினுஞ் சொல்லுதலரிதாதலால் கலைமகளன்றியாரோ யின்னரென் றிவரை யெண்ணி யேந்திழைக் கிசைக்கு நீராரென்றார். சொல்லிற்குக் கன் னலிற் கனிந்தவென்னும் அடைகொடுத்ததும் அதுபற்றியாம்.] ()

என்றலுமலரின்மேலோனிளநிலாவெறிக்குமேனி
மன்றலங்கரியகூந்தல்வாணிவாண்முகத்தைநோக்கிச்
சென்றுநீயரசர்வெள்ளத்திரளினைவிதர்ப்பனீன்ற [ள்.
பொன்றிகழ்முலையினாளுக்குரையெனப்புவியிற்போந்தா

[இதனால் பிரமன் நாமகளை ஏவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவளவில், மல ரின்மேலோன் - பிரமதேவனானவன், இளநிலா - இளமைபொருந் திய நிலவி னொளியை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, மேனி - திருமேனி யையுடைய, மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் - அழகிய, கரிய கூந்தல் - கறுத்த கூந்தலையுடைய, வாணி - நாமகளுடைய, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகத்தைநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, நீ சென் று - நீ போய், அரசர்வெள்ளத்திரளினை - இராஜகூட்டத் திரட்சி யை, விதர்ப்பனீன்ற - வீமன்பெற்ற, பொன்றிகழ் - பொன்போ ன்ற தேமல்விளங்கிய, முலையினாளுக்கு - தமயந்திக்கு, உரையென - சொல்லென்று சொல்ல, புவியில் - பூமியிலே, போந்தாள் - வந் தாள், எ-று.

மனிதப் பிறப்புற்ற வீமனேனும் தமயந்தியேனும் அருந்தவம் புரிந்து தம்மை வேண்டாதிருப்ப நாரணனேவலாற் பிரமன் நாம கலை விடுப்ப அவள் விரைந்து சேறலால், தந்தை வார்த்தையை மைந்தன் கடவாமையும் கணவன் மொழியைத் தலைவியிகவாமை யும் பெறப்பட்டன. உரையென அவன் புவியிற் போந்தாளெனக் கொள்க. (கஉஉ)

போந்தவள்வண்டுமூசாப்பொன்னரிமாலையோடும்
வாய்ந்ததேமாலைதாழ்ந்தவதுவைமண்டபத்தின்மேவி
யேந்தெழிலெருத்தங்கோட்டிநாரெறும்பிறைஞ்சிநின்ற
கூந்தலம்பிடிக்குவேந்தர்குலமுறைகிளக்கலுற்றாள்.

(இ-ள்.) போந்தவள் - அப்படி வந்த நாமகள், வண்டுமூசா - வண்டுகளால் மொய்க்கப்படாத, பொன்னரி மாலையோடும் - பொ ன்னரி மாலையுடனே, வாய்ந்த - நீண்ட, தேம் - வாசனைபொருந் திய, மாலைதாழ்ந்த - மலர்மாலைகள் தாழப்பெற்ற, வதுவை மண்

டபத்தின் - விவாக மண்டபத்தில், மேவி - பொருந்தி, ஏந்து - தாங்கிய, எழில் - அழகுபொருந்திய, எருத்தங்கோட்டி - தலையை வணங்கிக்கொண்டு, நாளெலும் - காணத்தோறும், இறைஞ்சிநின்ற - தொழுதுநின்ற, கூந்தலம்பிடிக்கு - தமயந்திக்கு, வேந்தர் குலமுறை - அரசர் மரபினை, விளக்கலுற்றாள் - சொல்லத் தொடங்கினாள், எ-று.

எருத்தங்கோட்டலும் காணுறலும் மாதர்க்குச் சுபாவமாயினும் நாமகள் திரிமூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியினுடைய தேவியாதலால், அவளிடத்திலே இறைஞ்சியெனத் தமயந்திக்கு வணக்கமுந்தெசால்லப்பட்டது. கூந்தலம்பிடி யென்பது அதுபோன்ற நடையை யுடையவளெனத் தமயந்திக் காதலால் உவமையாகுபெயர். இனி சஉ - பாட்டால் அரசர்களை வெவ்வேறு சொல்லத்தொடங்கி ஆறுபாட்டால் தேவர்களைச் சொல்லுதல்காணக். (கஉங)

சேயரிசிந்திநீண்டசெழுங்கடைமழைக்கட்செவ்வாய்
மாயிருஞாலம்விற்கும்வருமுலைத்தெரிவைகேட்டி
யாயிரங்கதிர்கள்விசியங்கண்மாஞாலம்போர்த்த
பாயிருள்பருகுஞ்செங்கேழ்ப்பரிதியிவ்விருந்ததேவே.

(இ-ள்.) சேயரி - செவ்வரிகள், சிந்தி - சிதறப்பெற்று, நீண்ட - நெடுகிய, செழுங்கடை - செழுமைபெற்ற கடையையுடைய, மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண - கண்ணையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், மா - மகத்தாகிய, இரு - பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விற்கும் - விலைசெய்யும், வருமுலை - வளர்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய, தெரிவை - தமயந்தியே, கேட்டி - நீ கேட்பாயாக, ஆயிரங்கதிர்கள் வீசி - ஆயிரங்கிரணங்களை வீசி, அங்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, மா - மகத்தாகிய, ஞாலம் - பூமியை, போர்த்த - மூடிய, பாயிருள் - பரவியவிருளை, பருகும் - குடிக்கின்ற, செங்கேழ் - செந்நிறத்தையுடைய, பரிதி - சூரியன், இவ்விருந்த தேவு - இருந்தலையுற்ற இத்தேவன், எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

பூமியைவிற்றல் தமயந்திமுலைக்கு விலையாகுமென்பார், ஞாலம்விற்கும் வருமுலை யென்றார். பூமியைவிடப் பெரிதும் வலியும் பொறுமை யுள்ளதும் வளமுள்ளதும் வேறொன்றில்லை யென்பதற்கு மாயிருவென்னும் அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அது "தெரிவரும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும், பருவமுயற்சி யளவிற் பயத்தலும், மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே". இதனைல், பூமியை மூடிய இருளையோட்டிக் கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க நிலமுதலிய வெல்லாப் பொருள்களையும் நாடோறுங் காட்டுகின்ற நன்றி தோன்றச் சூரியனை ஆயிரங்கதிர்கள் வீசி யங்கண்மா ஞாலம்போர்த்த பாயிருள் பருகுஞ் செங்கேழ்ப் பரிதியென்றார். (கஉச)

பண்ணமை யினியதீஞ்சொற் படாமுலைப் பாவை கேண்மோ, கண்வழுக் குறுதண்சோதிக் கலைநில வெறிப்

பவல்லான், மண்ணிய மணியிற்செய்த வான்றவி சிருந்த தேவன், விண்ணவர்க் கமிர்துயீந்த வெண்கதிர்க் கடவுளாமால்.

(இ-ள்.) பண் - இசை, அமை - பொருந்திய, இனிய - இனியவாகிய, தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுடைய, படா - சாயாத, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, பாவை - தமயந்தியே, கேள் - கேட்பாயாக, கண் - கண்கள், வழுக்குறு - கூசுகின்ற, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, சோதி - பிரகாசத்தையுடைய, கலை - சோடச கலைகளும், நிலவெறிப்ப - ஒளிவீச, வல்லான் - வல்லவனால், மண்ணிய - ஒப்பனையமைந்து, மணியிற் செய்த - ரத்தங்களாற் செய்யப்பட்ட, வான் - பெரிய, தவிசு - ஆசனத்தில், இருந்த தேவன் - இருந்தலையுற்ற தேவனானவன், விண்ணவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அமிர்தயீந்த - அமிர்தத்தைக்கொடுத்த, வெண்கதிர்க்கடவுளாம் - சந்திரனும், எ-று.

வல்லான் செய்த தவிசில் கலைநிலவெறிப்ப விருந்த தேவனெனக் கூட்டுக. சந்திரனுடைய கலைகளை அபரபக்ஷத்துப் பிரதமை முதலாகத் தொடங்கிப் பதினைந்து திதியிலும் அக்கினி முதலாயினோருண்பர்; பூர்வபக்ஷத்திலும் அப்படியே கலைகள் வளரும், தேவர்களுண்ணும்படி தன்னுடைய கலைகளைச் சந்திரன் தருதலால் விண்ணவர்க்கமுதயீந்த வெண்கதிர்க் கடவுளென்றார். (கஉரு)

வார்சுனைங்கனிந்துவிம்மியொழுகொளியாரஞ்சூடி
யேர்கனிந்தொழுகும்பொம்மலிளமுலையணங்குகேட்டி
தார்புனைமௌலிவேய்ந்துதணப்பிலாதிருந்ததேவர்
மாரனில்வனப்புவாய்ந்தமருத்துவத்தலைவர்தாமே.

(இ-ள்.) வார் - பரவுகின்ற, சுனைங்கனிந்து - தேமலையணிந்து, விம்மி - பருத்து, ஒழுகொளி - ஒளியை வீசுகின்ற, ஆரம் - முத்துவடத்தை, சூடி - தரித்துக்கொண்டு, ஏர் - அழகானது, கனிந்து - முதிர்ந்து, ஒழுகும் - ஒழுகுகின்ற, பொம்மல் - பொலிவு பெற்ற, இளமுலை - இளமை பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய, அணங்கு - தமயந்தியே, கேட்டி - கேட்பாயாக, தார் - மலர் மாலையை, புனை - தரித்த, மௌலிவேய்ந்து - கிரீடந்தரித்து, தணப்பிலாது - இணைபிரியாது, இருந்ததேவர் - (இங்) கிருந்தலையுற்ற தேவர்கள், மாரனில் - மன்மதனைக்காட்டிலும், வனப்பு வாய்ந்த - அழகுபெற்ற, மருத்துவத்தலைவர் - அசுவினி தேவர்கள். எ-று. தாம் - ஏ - அசை.

எப்பொழுதும் இருவரும் இணைபிரியாதிருத்தலால் தணப்பிலாதிருந்தவென்றும், அழகின் மிக்கோராதலால மாரனில் வனப்பு வாய்ந்தவென்றும், தேவர்களுக்கு வியாதி தீர்ப்பவர்களிற் றலைமையுடையவராகையால் மருத்துவத் தலைவரென்றுஞ் சொல்லினார்.

தேவர்களுக்கும் வியாதி யுண்டோவெனில் உண்டு. அது "வலாரி தோள் வாதநோயன் வண்மதி கயநோயாளன், சலாவுறு வெப்பு நோயிற் றொடக்குண்டான் றக்கனென்பா, ஞலாவுறு காலிலாத முடவனே யுரங்கொண் மந்தன், சலோதர நோய்க்கோட் பட்டான் றண்புனற் கரையன்மாதோ" இதனாலறிக.] (கஉக)

வண்ணமேகலையாய்மற்றுன்வருமுலைப்போகம்வேண்டி
யெண்ணிலராகியிப்பாலினிதுவீற்றிருந்தோரெல்லாம்
விண்ணவரப்பாற்பைம்பொன்வியன்றவிசிருந்ததேவர்
பண்ணமைநிவவினல்யாழ்பயின்றகாந்தருவவேந்தர்.

(இ-ள்.) வண்ணமேகலையாய் - அழகுபொருந்திய மேகலாபரணத்தையணிந்த தமயந்தியே! உன் - உன்னுடைய, வரு - வளரப்பெற்ற, முலை - ஸ்தனங்களுடைய, போகம்வேண்டி - போகத்தைவிரும்பி, எண்ணிலராகி - அளவற்றவராகி, இப்பால் - இப்பக்கத்தில், இனிது - இனிமையோடு, வீற்றிருந்தோரெல்லாம் - வீற்றிருத்தலையுற்றவர்களெல்லாரும், விண்ணவர் - தேவர்கள், அப்பால் - அவர்க்கப்புறத்தில், பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, வியன் - மேலாகிய, தவிசிருந்ததேவர் - ஆசனத்தி லிருக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பண்ணமை - இசையமைந்த, நிவவின் - வலிக்கட்டுகளையுடைய, நல்யாழ் - நல்லயாழை, பயின்ற - வாசிக்கின்ற, காந்தருவவேந்தர் - கந்தருவவரசர்கள், எ-று. மற்று - அசைநிலை.

தேவர்களை இன்னாரின்னாரென்று வெவ்வேறு கூறத்தொடங்கிற் கால நீட்டிக்குமென்பதுபற்றி எண்ணிலராகியிப்பா லினிதுவீற்றிருந்தோரெல்லாம் விண்ணவரெனப் பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. யாழினிலக்கணம் பெருந்தப்பட்டது. அங்ஙனங் காண்க. (கஉஉ)

குழைமுகம் இழிக்கும்வேற்கட் கொம்மைவெம் முலையாய் கேட்டி, மழவிடை யென்னவாங்கண் மணித்தவிசிருந்த தேவ, ரிழுமென வருவிச்சார லினமணி வரன்றித் தூங்கும், விழைவுறு வெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவர் தாமே.

(இ-ள்) குழைமுகம் - காதணியினுடைய முகத்தை, இழிக்கும் - இழிக்கின்ற, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையும், கொம்மை - இளமையையுடைய, வெம்முலையாய் - விருப்பைச்செய்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியே! கேட்டி - கேட்பாயாக, மழவிடையென்ன - இளவேற்றைப்போல், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், மணித்தவிசு - ரத்நாசனத்திலே, இருந்ததேவர் - இருத்தலையுற்ற தேவர்கள், இழுமென - இழுமென்னு மோசையோடு, அருவி - அருவியானது, சாரல் - மலைப்பக்கத்தினின்றும், இனமணி - கூட்டமாகிய மணிகளை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, தூங்கும் - ஒழுகுகின்ற,

விழைவுறு - விருப்பமடைகின்ற, வெள்ளி வெற்பின் - கைலாசமலையிலிருக்கின்ற, விஞ்சையர்க்கிறைவர் - வித்தியாதரருக் கரசர்கள், எ-று.

இழுமென அருவிதூங்குமென்பது - இழுமென்றல் விரைவின்றலிக்குறிப்பாம். "இழுமெனவிழிதருமருவி, பழமுதிர்சோலைமலை கிழவோனே". எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க. ஐந்துமுகத்தோடுகூடிய சதாசிவமூர்த்தி யிருத்தலால் அங்கிருப்பின் நமக் கழிவில்லையென்று யாவருந் தவஞ்செய் தடைதற்கு விரும்புவதாதலின், கைலாசமலையை விழைவுறு வெள்ளிவெற்பென்றார். (கஉங)

முயற்கறையொழிந்தசெவ்விமுழுமதியதனிலுன
மயக்கியுள்ளுயிரையுண்ணும்வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்
பயக்கருஞ்சிறப்பிற்றேவர்பரவவீண்டிருந்தகாளை
யியக்கர்தம்பெருமானின்றவெழில்புனைகுமரரோரே.

(இ-ள்.) முயற்கறை - முயலினது கறுப்பு, ஒழிந்த - நீங்கிய, செவ்வி - அழகுபொருந்திய, முழுமதியதனில் - பூரணசந்திரனையொத்த முகத்தில், காலும் - காட்டோறும், மயக்கி - மயங்கச்செய்து, உள்ளுயிரை - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆவியை, உண்ணும் - உண்கின்ற, வாள்கிடந்தனைய - வாளிருந்ததையொத்த, கண்ணாய் - கண்ணையுடைய தமயந்தியே! பயக்கரு - தோன்றுதற்கரிய, சிறப்பில் - சிறப்பினால், தேவர்பரவ - தேவர்கள் வணங்கும்படி, ஈண்டிருந்த - இவ்விடத்தி லிருத்தலைப்பெற்ற, காளை - அரசன், இயக்கர்தம்பெருமானின்ற - குபேரனாற் றாப்பட்ட, எழில்புனை - அழகு பொருந்திய, குமரரோரு - நளகூபரன், எ-று. ஏ - அசை.

திரவியமுடையவனை யாவருஞ் சூழ்ந்திருந்த லியல்பாதலின் நளகூபரன் குபேரன்மக னாதல்பற்றித் தேவர் பரவ வீண்டிருந்த காளையெனப்பட்டது. குபேரன் இயக்கர்வேந்தனென்பது "இயக்கர்வேந்தன் அளகையாளி" இதனாலறிக. இனி ஒருபாட்டால் நாகர்வேந்தனைச் சொல்லுதல்காண்க. (கஉச)

காதளவோடிமீண்டுகடைசிவந்தாவியுண்ணு
மாதர்மென்றேக்கிநாயிம்மணித்தவிசிருந்தவேந்தல்
பூதரவில்லினானைப்புனிதனுக்கணியுமாகிப்
பாதலத்தின்பந்துய்க்கும்பன்னகர்க்கரசன்காந்தள்வேந்தே.

(இ-ள்.) காதளவோடி - காதுவரையுமோடி, மீண்டு - திரும்பி, கடைசிவந்து - கடைக்கண் சிவந்து, ஆவியுண்ணும் - உயிரையுண்கின்ற, மாதர் - அழகிய, மென்றேக்கிநாய் - மெல்லிய பார்வையையுடைய தமயந்தியே, இம்மணித்தவிசிருந்த - இந்த ரத்நாசனத்தி லிருத்தலைப்பெற்ற, வேந்தல் - அரசனானவன், புனிதனுக்கு - பரமசிவனுக்கு, பூதரவில்லின் - மேருவில்லின், நாணாய் - நாணியா

கியும், அணியுமாகி - ஆபரணமாகியும், பாதலத்து - நாகருலகத்திருந்து, இன்பந்துய்க்கும் - சுகத்தை யநுபவிக்கின்ற, பஃறலை - பலதலையையுடைய, பாந்தள்வேந்து - சர்ப்பராஜன், எ-று. ஏ-ஈற்றசை.

பரமசிவன் திரிபுரத்தை அழிக்கத் தொடங்கியபோது மேருவை வில்லாக்கிக்கொண்டு அதற்கேற்பச் சர்ப்பராசனை நாணாக்கியபடியால் "நாணாகவில்லி னிறுவ" சர்ப்பங்களனைத்தும் சிவபூசை செய்து எங்களை ஆபரணமாகக் கொள்ளல் வேண்டுமென வரங்கேட்க அவ்வாறு அச்சிவன் கொடுத்தலாற் புனிதனுக்கு அணியுமாகி யென்றுஞ் சொல்லினார். இவை சிவபுராணத்திலுங் காண்க. இவ் ஐந்துபாட்டால் ஐந்துதீவிலு மிருந்துவந்த அரசரைச் சொல்லுதல்காண்க. (கூ0)

இழைபரந்திமைக்குமல்குலின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மழைமதர்நெடுங்கணல்லாய்மலர்க்கணைவேளில்வேறுந்
தொழுதகுவனப்புவாய்ந்துதோன்றுமித்தோன்றல்வெய்ய
பொழிமதக்களிநல்யானைப்புட்கரத்தீவில்வேந்தே. [ய

(இ-ள்.) இழை - ஆபரணங்களால், பரந்து - பரவப்பெற்று, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, அல்குல் - அல்குலையும், இன்னகை - இனிய நகையையுடைய, பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையுமுடைய, நல்லாய் - தமயந்தியே, மலர்க்கணை - பூங்கணைகளையுடைய, வேளில் வேறும் - மன்மதனும், தொழுதகு - வணங்கத்தக்க, வனப்புவாய்ந்து - அழகுபெற்று, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, இத்தோன்றல் - இவ்வரசன், வெய்ய - வெவ்விய, பொழிமதம் - மும்மதமும் பொழிகின்ற, களிநல்யானை - களிப்புமிகுந்த நல்ல யானைகளையுடைய, புட்கரத்தீவில் - புட்கரமென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, வேந்து - அரசன், எ-று.

தேவர்களையும் நாக வேந்தனையுஞ் சொல்லி உடனே நாவலந்தீவரசரைக் கூறாது மற்றைத் தீவரசரைச் சொல்லியதென் பொருட்டெனில் அவர்கள் சோகமுதலிய வின்றி துன்பமின்றிப் பதினாயிரம் வயதுள்ளவராய்த் தேவரொடு ஒருபுடை யொத்திருத்தலின்னென்க. அவர்களுக்கு அக்குணங்கள் "சாகமுத லிருமூன்றிற் றங்கினார்கட்கெல்லாஞ், சோகமிலை யெக்காலுந் துய்த்திருப்பர் சுகமெவர்க்கு மாகமதி னரைதிரைய மில்லையயு தாயுளவரா, மோகமிலை கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவர்". [இப்பாட்டு முதலாவரும் பாட்டுத்தோறும் அரசர் செல்வச்சிறப்பைச் சொல்லுதலால் வீறு கோளணிகாண்க.] (கூக)

ஆற்றல்சான்மன்னராவியருந்துவான்கரந்துவெய்ய
கூற்றிருந்தனையவுண்கட்கோல்வளையினிதுகேட்டி

வேற்படைத்தானைசூழவியன்றவிசிருந்தகாளை
பாற்கடலுடுத்தசாகத்தீவுறைபரிதிவேலான்.

(இ-ள்.) ஆற்றல்சால் - வலிமைமிக்க, மன்னராவி - அரசர்களுயிரை, அருந்துவான் - உண்ணும்பொருட்டு, கரந்து - மறைந்து, வெய்ய - வெவ்விய, கூற்றிருந்தனைய - யமனிருந்ததை யொத்த, உண்கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, கோல்வளை - தமயந்தியே! இனிது கேட்டி - இனிமையாகக் கேட்பாயாக, வேற்படை - வேற்படையையேந்திய, தானை - சேனைகள், சூழ - தன்னைச்சுற்றும்படி, வியன் - அழகிய, தவிசிருந்த - ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற, காளை - அரசகுமாரன், பாற்கடலுடுத்த - பாற்கடலையுடுத்த, சாகத்தீவுறை - சாகமென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, பரிதிவேலான் - சூரியன்போன்ற வேற்படையையுடைய அரசன், எ-று.

கடல்களேழினும் உயர்ச்சி பெற்ற கடலாதலானும், அக்கடலிற் சிந்தாமணியாற் செய்த மண்டபத்தில் உமாதேவி யோகத்திலை கொண்டிருத்தலானும், நாரணக்கடவுள் ஆலிலைமேல் அறிதுயில் கொண்டிருத்தலானும், தேவர்களால் அமிர்தங் கடைந்தெடுக்கப்படுதலானும், இலக்குமி முதலிய அழகின் மிக்க மங்கையரும் கவுத்துவமணி பஞ்சதருக்கள் ஐராவத முதலியவும் பிறத்தலானும் அச்சிறப்பு விளங்க மற்றைத் தீவுகளுக்கு அவ்வக் கடல்களைக் கூறாது இத்தீவிற்கு மாத்திரம் பாற்கடலுடுத்த சாகத்தீவென்று சிறப்பிக்கப்பட்டது. அதனால் அத்தீவைப் புரக்கும் அரசன் பெருமையுங் கூறியதாயிற்று. பாற்கடலிலே உமாதேவி யோகித்திருந்ததை "ஆரமிர் தின்கடல் வேலிசெழுந்தரு வாய்மணிமண்டபந் தன்னில் வீற்றிருந்து" பாரகடம் படர்கானி லருங்கொடை பாய்மணி மண்டப வீதோ, கோரவெண்பர மேசுறு மஞ்சமொர் கூர்பரியங்கமேலேயே, ஓரடி ரும்பரூனமுறுங்கனி தேவருக்கமர் தூமாதே' இதனாலறிக. (கூஉ)

தளரிடைமெலியவீங்கிச்சந்தனத்தேய்வைகொட்டி
வளரிளமுலையாயிம்மன்வளமணிச்செய்பூணோன்
இளவெயிற்பரிதிமான்றேரிடறுபொற்குடுமிவோங்கிக்
கிளரொளிவிரிக்குமாடக்கிரவுஞ்சத்தீவின்வேந்தன்.

(இ-ள்.) தளரிடை - தளர்கின்ற இடையானது, மெலிய - வாட, வீங்கி - பருத்து, சந்தனத்தேய்வை - சந்தனக்குழம்பினை, கொட்டி - அப்பி, வளர் - வளரப்பெற்ற, இளமுலையாய் - இளமைபொருந்திய தனங்களையுடைய தமயந்தியே, இம்மன் - இவ்விடத்திலுள்ள, வளமணிச்செய்பூணோன் - ரத்நாபரணங்களையுடைய அரசன், இளவெயில் - இளவெயிலையுடைய, பரிதிமான்றேர் - சூரியனுடைய குதிரைகட்டிய தேரானது, இடறு - இடறுகின்ற, பொற்குடுமி - பொன்னாற் செய்த சிகரமானது, ஓங்கி - உயர்ந்து, கிளர் - மிகுந்த, ஒளிவிரிக்கும் - காந்தியைப் பரப்புகின்ற, மாடம் - உபரிகை

கலையுடைய, கிரவுஞ்சத் தீவின் - கிரவுஞ்சமென்னுந் தீவையாளுகின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

இங்ஙனமென்பது - இம்மெனக் கடைகுறைந்தது. சூரியனிரதத்திற்கட்டிய குதிரைகள் ஒளியைநோக்கிக் கண்கூசி யொதுங்கி நடக்கப்பெருமையால் பரிதிமாண்டேர் நடாஅப்பொற் குடுமியோங்கிக் கிளரொளிவிரிக்குமாட மெனப்பட்டது. (கஙங.)

புரிவடஞ்சுமந்துவீங்கும்புணர்முலையீங்குலைகுந்
திருகுவெஞ்சீற்றத்துப்பிற்றிண்களியானையன்றான் [லும்
விரைமது வுயிர்க்குங்கைதை வேலிவாய்மணியும்பொன்
வருதிரைசுருட்டுங்கானல்வான்குசைத்தீவில்வேந்தன்.

(இ-ள்.) புரிவடம் - முத்துவடங்களை, சுமந்து - பொறுத்து, வீங்கும் - பருத்த, புணர்முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குலைகும் - இங்கேயிருக்கின்ற, திருகு - மாறுபடுகின்ற, வெம் - வெவ்விய, சீற்றத்துப்பின் - மிகுந்த கோபத்தையும், திண் - வலிமையையுமுடைய, களியானையன்றான் - களிப்புமிக்க யானையையொத்த அரசனானவன், விரை - வாசனைபொருந்திய, மதுவுயிர்க்கும் - தேனைத்தருகின்ற, கைதைவேலிவாய் - தாழைவேலியிடத்தில், மணியும் - நவமணிகளையும், பொன்னும் - பொன்னையும், வருதிரை - வருகின்ற அலைகள், சுருட்டும் - மடக்கி வீசுகிற, கானல் - கடற்கரைச் சோலைகளையுடைய, வான் - மேலாகிய, குசைத்தீவில் - குசையென்னுந்தீவி லிருக்கின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

எப்போதாயினுந் தன்னைப் பகைத்தவர்மேற் கோபம் வைத்தால் அனேகநாள் கழிகினும் மறவாது அவரைக் கொல்லுதலும் வலிமைபெறலும் களிப்புமிகுதலும் யானைக் குள்ள குணமாதல் இவ்வரசனுக்கும் அக்குணங்க ளுண்டென்பது தோன்றத் திருகு வெஞ்சீற்றத் துப்பிற் றிண்களி யானையன்றானென்றார். (கஙச)

தெண்டிரைப்பரவையீன்றதெள்ளமிர் தாறல்போலும்
பண்டருமினியதீஞ்சொற்படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
விண்டலப்பரிதிபோலவிளங்குமிக்குரிசில்வாசத்
தண்டலையுடுத்தகானற்சான்மலித்தீவில்வேந்தன்.

(இ-ள்.) தெண்டிரை-தெளிந்த அலைகளையுடைய, பரவையீன்ற-கடலானதீன்ற, தெள் - தெளிந்த, அமிர்தாறல்போலும் - அமிர்தத்தின் சாறல்போலும், இனிய - இன்பந்தரத்தக்க, பண்டரும் - இசையைத்தருகின்ற, தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்திய சொல்லையும், படாமுலை - சாயாத ஸ்தனங்களையுமுடைய, பாவை-தமயந்தியே! கேண்மோ-கேட்பாயாக, விண்டலப்பரிதிபோல-ஆகாயத்திலிருக்கின்றசூரியன்போல, விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, இக்குரிசில்-இவ்வரசனானவன், வாசத்தண்டலையுடுத்த - வாசமிக்க மலர்களையுடைய சோலைகளையுடுத்த, கானல் - நெய்தநிலத்தையுடைய, சான்மலித்தீவில் - சான்மலித்தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

பாற்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தின் மாதுரியம் இவள் சொல்லினு லறியலாமென்பதற்குப் பரவையீன்ற தெள்ளமிர் தாறல் போலு மினிய தீஞ்சொலெனப்பட்டது. சூரியன் இருட்பகையை யோட்டுதல்போல் இவன் தன் பகையை யோட்டியவனென்பது தோன்ற, விண்டலப் பரிதிபோல விளங்குமிக் குரிசிலென்றார். அன்றிப் பரிதிபோல்விளங்கிய ஒளியை யுடையவனெனினும் அமையும். (கஙரு)

தேவர்கண்முதலாமற்றைத்தீவினில்வனப்புவாய்ந்த
காவலரினையவொன்றுரைத்துமைக்கரியகூந்தற்
பூவையந்தீஞ்சொல்வாட்கட்பொம்மல்வெம்முலையினுட்கு
நாவலந்தீவின்வேந்தர்யாரையுநவிலலுற்றாள்.

(இ-ள்.) தேவர்கண்முதலா - தேவர்களாதியாக, மற்றைத் தீவினில் - மற்றைத்தீவுகளில், வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, காவலர் - அரசர்கள், இனையவொன்று - இத்தன்மையவென்று, உரைத்து - சொல்லி, மை - மைபோலும், கரியகூந்தல் - கறுத்த குழலையும், பூவையந்தீஞ்சொல் - பூவைப்புள்ளி னிசையையொத்த தித்தித்தவார்த்தையையும், வாட்கண் - வாள்போன்ற கண்களையும், பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையினுட்கு - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்திக்கு, நாவலந்தீவின் வேந்தர் - நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற அரசர்கள், யாரையும் - எவர்களையும், நவிலலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள், எ-று.

தீவுகளேழனுள் இப்பொழுது சொல்லிய தீவுகளாறும் இனி சொல்லப்போகிற தீவொன்றுமாக ஆறுதீவுகளைச் சொல்லி ஒன்றைனைக் கூறுதொழிந்தது, அந்தப் பிறர்களிலு மிகாமையால் அத்தீவையாளும் அரசன் வந்திலன்போலும். இனி நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற பலதேயத் தரசரையுஞ் சொல்லப்படுதல் காண்க. நாவலந்தீவென்பது இத்தீவிற்குப் பெயரானது "நறவினைய கனியுதிரு நன்றுவ லெங்காரு, முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தெவ்விசையிலோங்குதலால், பெருநாவகண் டமும்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை, மறுவறுமக் கனித்தீர் மலையதனை வலம்வருமே". இதனாற் காண்க. (கஙசா)

கொள்ளைவண்டிமிருங்கூந்தற்கோதையிவ்விருந்தவேந்த
வள்ளவாய்க்கமலவாவிவானையம்பகடுதாவிக் [ல்
கள்ளுலாம்பசியதாற்றுக்கமுகிளம்பாளைகீறு
மள்ளலம்பழனஞ்சூழ்ந்தவவந்திநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) கொள்ளை - கூட்டமாகிய, வண்டு - வண்டுகள், இமிரும் - சத்திக்கின்ற, கூந்தல் - அளகத்தையுடைய, கோதை - தமயந்தியே, இவ்விருந்த வேந்தல் - இங்கிருந்த விவ்வரசன், வள்ள

வாய் - இலவம்போன்ற வாயையுடைய, கமலவாவி - தாமரைத் தடாகத்தினின்றும், வாளைபம்பகடு - ஆண்வாளைகள், தாவி - பாய்ந்து, கன்றுலாம் - தேன்றுழுகின்ற, பசிய - பசுமைபொருந்திய, தாறு - குலைகளையுடைய, கமுகிளம்பாளை - கமுகமரத்தின் இளம்பாளைகளை, கிழிக்கும் - கிழிக்கும்படி யிருக்கின்ற, அன்னல் - சேற்றையுடைய, அம் - அழகிய, பழனஞ்சூழ்ந்த - கழனிகள் சூழ்ந்த, அவந்திநாடு - அவந்திதேசத்தை, ஆளும் - ஆளுகின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

கொள்ளைவிடும் வண்டெனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்பத் தேனையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவித்துக் கொள்ளினும் அமையும். அன்னலம் பழனமெனுந் தொடர்மொழியி லிருக்கும் அம்மென்பது விரித்தல் விகாரமாய் நின்றது. அது "வலித்தல் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல், விரித்தல் தொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அந்நூலார் விரித்தல் விகாரத்திற்குக் காட்டிய "தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே" என்னும் உதாரணத்தாலறிக. இன்னும் இந்நூலிற் பலவிடத்தோறும் அழகெனப் பொருள்கொண்டிருக்கும் இவ்வம்மென்பதையும் இவ்வாறு விகாரமென்று கொள்ளினும் இழுக்காதென்க. (கஙஎ)

கன்னலங்கனித்தகோதாயீந்துறைநாமவேலான்
பொன்னவிரோடைநெற்றிப்பொழிமதக்களிறுமாய்க்குஞ்
செந்நெலங்குலையிற்றூங்குந்தீந்தொடைநறவுகாலுங்
கன்னலங்கழனிசூழ்ந்தகவுடநாட்டரசரேறே.

(இ-ள்.) கன்னலம் - மிகுந்த சுவையானது, கனிக்க - முதிர்ந்த, கோதாய் - தமயந்தியே, ஈந்துறை - இங்கே யிருக்கின்ற, நாமம் - அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேலான் - வேலாயுதத்தையுடைய அரசன், பொன் - பொன்னாற்செய்த, அவிர் - பிரகாசிக்கின்ற, ஓடை - முகபடாத்தையணிந்த, நெற்றி - நெற்றியையும், பொழிமதம் - பொழிகின்ற மதத்தையுமுடைய, களிறு - யானைகளை, மாய்க்கும் - மறைக்கின்ற, செந்நெல் - செந்நெற்பயிர்களுள்ளனவும், அங்குலையில் - அழகிய குலைகள்போல, தூங்கும் - தொங்குகின்ற, தீ - தித்திப்புடைய, தொடை - தேன்கூண்டானது, நறவு - தேனை, காலும் - ஒழுக்கின்ற, கன்னல் - கரும்புள்ளனவுமாகிய, அங்கழனி - அழகிய கழனிகளால், சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, கவுடநாடு - கவுடதேசத்தை யாளுகின்ற, அரசர் - மன்னர்க்கு, ஏறு - ஆண்சிங்கம்போல்வான், எ-று.

களிறுமாய்க்குஞ் செந்நெலென்றுந் தேன்கூட்டையுடைய கன்னலென்றுஞ் சொல்லுதல் கவிகளின வழக்கம். அது மீன்கணினைவும்வெற் றீடைக வின்னமையாற், "தேன்கணக் கரும்பியன் காடு செந்நெலின், வான்புகழ் களிறுமாய் கழனியாக்கமும், தேனுறைக் குலைப்படு தொல்லை தம்மைத்தே." இதனாலறிக. (கஙஅ)

கஞ்சநாண்மலரைவென்றுகடைகுழையெறிந்துமீண்ட
கஞ்செனக்கொடியவாட்கணங்கையிவ்விருந்தமீளி
வெஞ்சமங்காத்தலன்றியணியெனவிளங்கச்செய்த
விஞ்சிசூழ்மதுரைமூதூரெதுகுலமன்னரேறே.

(இ-ள்.) கஞ்சம் - தாமரையினுடைய, நாண்மலரை - புதியமலரை, வென்று - வெற்றிகொண்டு, கடைகுழை - காதணியினுடையகடையை, எறிந்து - வீசி, மீண்ட - திரும்பிய, கஞ்சென - விடம்போல, கொடிய - கொடியவாகிய, வாட்கண் - வாள்போன்ற கண்ணையுடைய, நங்கை - தமயந்தியே! இவ்விருந்தமீளி - இருத்தலைப் பெற்ற விவ்வரசன், வெம் - வெப்பம்பொருந்திய, சமம் - யுத்தத்திலே, காத்தலன்றி - காப்பதற்கல்லாமல், அணியென - அலங்காரமாக, விளங்கச்செய்த - பிரகாசிக்கும்படிசெய்த, இஞ்சிசூழ் - மதில்சூழ்ந்த, மதுரைமூதூர் - மதுராபுரியை யாளுகின்ற, எதுகுலமன்னர் - எதுகுலவரசர்க்கு, ஏறு - ஆண்சிங்கத்தையொத்தவன், எ-று.

பெரியோர்களாற் சிறந்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகை, என்னும் ஏழுநகரங்களில் ஒருநகரமாதலாலும், யதுவேந்தன்முதலிய அனேக அரசர் புரக்கும்படி இராசதானியா யிருந்ததனாலும், மதுரைக்கு மூதூரென் அடைகொடுக்கப்பட்டது. (கஙகூ)

அமிழ்தினைமுனிந்துசாரலருவிதாழ்மலயமீன்ற
தமிழினுமினியதீஞ்சொன்மையலீண்டிருந்தகோமா
னிமிழ்திரைகொழித்தமுத்தமேழைநின்முறுவல்காட்டுங்
கமழலந்துறைசூழ்தெண்ணீர்க்கங்கைநாடாளும்வேந்தன்.

(இ-ள்.) அமிழ்தினை - அமிர்தத்தை, முனிந்து - கோபித்து, சாரல் - பக்கங்களிலே, அருவிதாழ் - அருவியானது தாழ்கின்ற, மலயம் - பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவனால், ஈன்ற - தரப்பட்ட, தமிழினும் - தமிழைக்காட்டிலும், இனிய - இனிமையுள்ள, தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்தியசொல்லையுடைய, மையல் - தமயந்தியே! ஈண்டிருந்த - இவ்விடத்திருந்த, கோமான் - அரசனானவன், இமிழ் - பிரகாசிக்கின்ற, திரை - அலைகளானவை, கொழித்த - ஒதுக்கிய, முத்தம் - முத்துக்கள், ஏழை - தமயந்தியே, நின்முறுவல் - உன்னுடைய பல்வரிசையை, காட்டும் - காண்பிக்கும், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, அலம் - அமைவினையுடைய, துறை - துறைகள்சூழ்ந்த, தெள் - தெளிவுபொருந்திய, நீர் - நீரையுடைய, கங்கைநாடாளும் வேந்தன் - கங்கைநாடாளும் அரசன், எ-று.

மலயமென்பது, அதிலிருக்கும் அகத்தியமுனிக்காதலால் ஆகுபெயர். பரமசிவன் வடமொழிக் கிலக்கணம் பாணினிக்குச்சொல்லியதுபோல், தமிழ்மொழிக்கிலக்கணம் அகத்தியமுனிக்குச்சொல்லி உலகத்திலே பரவச்செய்தபடியால் மலயமீன்ற தமிழெனப்பட்டது. அது "விடையுகைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேனாள், வட

மொழிக்குரைத் தாங்கியன் மலையமா முனிக்குத், திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொல், மடமகட்காங் கென்பது வழு திராடன்றே." இதனுலறிக. (௧௪௦)

வனைமலர்க்குழற்கண்மாலைவணரிருங்கூந்தற்செவ்வா
யினவளைமடந்தையிப்பாலெரிமணித்தவிசிற்றோன்று
நனைவிரியலங்கன்மார்பனுள்விழவறுதவீதிக்
கனைகுரன்முரசந்துஞ்சாக்காம்பிலிக்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வனைமலர் - மலராற்றொடுத்த, குழற்கண்மாலை-அழகிய மாலையை யணிந்த, வணர் - வளைந்த, இரு - பெரிய, கூந்தல் - குழலையும், செவ்வாய் - செவ்வாயையும், இனவளை - கூட்டமாகிய வளையலையுமுடைய, மடந்தை - தமயந்தியே! இப்பால்-இப்புறத்து, எரி - ஒளிவிடுகின்ற, மணித்தவிசில் - ரத்நாசனத்தில், தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, நனைவிரி - அரும்புகள் விரிந்த, அலங்கல் - மாலையை யணிந்த, மார்பன் - மார்பையுடையவன், நாள் - நாடோறும், விழவறுத - திருவிழாநீங்காத, வீதி - வீதியிலே, கனை - சத்திக்கின்ற, குரல் - குரலையுடைய, முரசம் - பேரிகையானது, துஞ்சா - இடைவில்லாத, காம்பிலிக்காவல் வேந்தன் - காம்பிலி தேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று.

எந்நாளுந் தெய்வங்களுக்குச் சிறப்புமிக்க திருவிழா வெடுப்பதுதோன்ற நாள்விழவறுத வீதியென்றும், எந்த வாத்தியங்களினும் முரசஞ் சிறந்தமையால் கனைகுரல முரசந் துஞ்சாவென்றும் சொல்லினர். முரசம் வாத்தியப் பொதுவுமாகும். (௧௪௧)

நுழைநொசிமருங்குறேம்பநுண்ணெழின் மாமைவாய்ந்த
விழைவளர்முலையினாய்மற்றிங்கினிதிருந்தோன்றன்
மழலைவண்டுழலத்தூங்குமழைமதப்புழைக்கைகால்வாய்க்
கழைசுளிகளிநல்யானைக்கலிங்கநாடாளுமன்னன்.

(இ-ள்.) நுழைநொசி - மிகுந்த நுட்பத்தையுடைய, மருங்குல் - இடையானது, தேம்ப - வாட, நுண் - நுட்பம்பொருந்திய, எழில்-அழகானது, மாமைவாய்ந்த-பிரகாசம்பொருந்திய, இழை-ஆபரணத்தை யணிந்த, வளர்முலையினாய் - வளரப்பெற்ற முலையினையுடைய தமயந்தியே, இங்கு-இவ்விடத்தில், இனிது - இனிதாக, இருந்த - இருக்கப்பெற்ற, தோன்றல் - அரசனானவன், மழலை - இனிமைபொருந்திய வோசையையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், உழல - உழலும்படி, தூங்கும் - தங்கிய, மழைமதம்-மழைபோன்ற மதத்தையும், புழைக்கை - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையும், கால்வாய் - தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய, கழைசுளி - கரும்பை முறிக்கின்ற, களிநல்யானை - களிப்புப்பொருந்திய நல்லயானைகளையுடைய, கலிங்கநாடாளுமன்னன்-கலிங்கநாட்டையாளுகின்ற அரசன், எ-று.

யானை மதநீரையுண்ண வண்டுழலுதலால், வண்டுழலத்தூங்கு மழைமதமென்றார். அம்மதநீரை வண்டுண்ணுதல் - "நலமைதந்தாரெனக் கவுளின்பா னன்றுண்ணைச், செல்லுசுரும்பே வெங்கரியின்றுழ் செவியூடே, மெல்லநடந்தே போகெனமெல்ல விளம்பென்று, சொல்லிமறங்கூர் வேலன்கண்ணோர் துயர்கின்றார்". என்பதனுலறிக.

உளங்களிக்துருகப்பைந்தார்க்காமனுமுவக்குஞ்சாய
லுளங்கொளிமுத்தமூரற்றோகையீங்கிருந்ததோன்றல்
விளங்கிழைநினதுகண்போல்வேரியங்குவளைபூத்த
வளங்கெழுமருதவேலிவாரணவாசிமன்னன்.

(இ-ள்.) உளம் - மனமானது, களித்துருக - இளகியுருகும்படி, பைந்தார் - பசியமாலையை யணிந்த, காமனும் - மன்மதனும், உவக்கும் - விரும்புகின்ற, சாயல் - சாயலையும், உளங்கு - அசைகின்ற, ஒளி - ஒளியையுடைய, முத்தமூரல் - முத்தையொத்தபற்களையுமுடைய, தோகை - தமயந்தியே! ஈங்கு - இங்கே, இருந்த - இருத்தலைப்பெற்ற, தோன்றல் - அரசனானவன், விளங்கிழை - விளங்குகின்ற வாபரணத்தையுடையாய், நினது - உன்னுடைய, கண்போல் - கண்ணைப்போல், வேரியங்குவளை - தேனையுடைய அழகிய குவளைமலர்கள், பூத்த - பூத்திருக்கின்ற, வளங்கெழு - வளப்பம்பொருந்திய, மருதவேலி - மருத நிலத்தையுடைய, வாரணவாசிமன்னன் - காசிதேசத்தரசன், எ-று.

வாரணாசியென்பது வாரணவாசியென மருவிற்று. சாயலால் தோகைபோன்றவளெனக்கொள்க. [மாதர்கண்களுக்கு உவமிக்கப்படுங் குவளைமலர்களை இத்தமயந்திகண்களுக்கு உவமேயமாகக் கூறுதலால் எதிர்நிலையணி.] (௧௪௩)

குவட்டிள முலையினாயின் குழைமுகத் திங்களோக்
கி, யுவட்டெடுத் துவகைவெள்ள மோங்கவீங் கிருந்த
தோன்றல், கவட்டடிக் கயவாய்மேதி கன்றுள்ளிப் பொ
ழிந்ததீம்பா, றெவிட்டவுண் டன்னந்துஞ்சுஞ் செழும்பு
னற்சிந்துவேந்தே.

(இ-ள்.) குவடு-மலைபோன்ற, இளமுலையினாய்-இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே! நின் - உன்னுடைய, குழை-குண்டலத்தையணிந்த, முகத்திங்களை நோக்கி-முகமாகிய சந்திரனைப் பார்த்து, உவட்டெடுத்து - பெருக்கெடுத்து, உவகை - மகிழ்ச்சியென்னும், வெள்ளம் - கடலானது, ஓங்க - மிகுந்தோங்க, ஈங்கிருந்த - இங்கிருத்தலையுற்ற, தோன்றல் - அரசனானவன், கவட்டடி - பிளப்பாகிய குளம்பையும், கயவாய் - பெரியவாயையுமுடைய, மேதி - எருமை, கன்றுள்ளி-தன் கன்றைநினைத்து, பொழிந்த - சொரிந்த, தீம்பால் - தித்திப்புப்பாலை, தெவிட்டவுண்டு - நிறையவுண்டு, அன்னந்துஞ்சும் - அன்னப்பறவை துயிலுகின்ற,

செழும்புனல் - செழுமையுள்ள நீரையுடைய, சிந்துவேந்து - சிந்து தேசத்தையாளுகின்ற அரசன், எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

சந்திரனைப்பார்த்தால் கடல் அதிகரித்தொலித்த லியல்பாத லால், குழைமுகத் திங்களேறக்கி யுவட்டெடுத்தவை வெள்ள மோ ங்கவீங்கிருந்ததோன்ற லெனப்பட்டது. "மதியெழக்கடன் முழங்கு தல்போ" லென்றார்பிறரும். நீரிலே எருமை தன்கன்றை நினைத்துப் பொழிந்தபாலை அன்னம் உண்ணுதல், "பாலுநீரும் பாற்படப் பிரி த்த,லன்னத் தியல்பென வறிந்தனர்கொளலே" இதனாற்காண்க. ()

பகட்டிளமுலையாயீங்குப்படுதிரைப்பரவைவேலை
முகட்டெழும்பரிதியெய்ப்பவீங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொருட்டுமென்கமலவாவிப்பூம்புனலுழக்கிக்கொண்ட
லகட்டினில்வாளைதாவுமகன்பணைக்குருகரேறே.

(இ-ள்.) பகடு - யானைமத்தகம்போன்ற, இளமுலையாய் - இள மை பொருந்திய முலையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு - இவ்விட த்தில், படுதிரை - அலைகளையுடைய, பரவை - பரந்த, வேலைமுக ட்டெழு - கடலுச்சியிற்றோன்றிய, பரிதியெய்ப்ப - சூரியனை யொ ப்ப, ஈங்குறை - இங்கிருக்கின்ற, முழவுத்தோளான் - மத்தளம் போன்ற தோளையுடையவன், பொருட்டு - கொட்டையையுடைய, மென்கமலம் - மெல்லிய தாமரைமலரையுடைய, வாவி-தடாகத்தி லுள்ள, பூம்புனலுழக்கி-அழகுபொருந்திய நீரைக்கலக்கி, கொண்ட லகட்டினில் - மேகங்களுடைய வயிற்றினிடத்தில், வாளைதாவும்- வாளைமீன்கள் தாவுகின்ற, அகன்பணை - அகன்ற வயலையுடைய, குருகரேறு - குருகதேசத்தாருக்குச் சிங்கவேற்றை யொத்த அரசன், எ-று.

முன்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் குவடு, கவடு, பகடு, முகடு, அகடு என்னும் அடி யெதுகையாய் வந்த உயிர்த்தொடர் மொழிக் குற்றிய லுகரங்கள் டகரவொற்றிரட்டித்தல், "ஈரொழுத்து மொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும், வேற்றுமையாயி னொற்றிடையின் மிகத் தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி." இச்சூத்திரத்தாலறிக. கொண்டலகட்டினில் வாளைதாவுமென்றல், "வெள்ளத்தடங்க ணைமைத் துளியோடிறங்கு", மென்பதாற்காண்க. (கசரு)

வேலெனப்பிறழ்ந்துகூற்றைவெல்குவன்வருகவென்றே
வோலைவிட்டிலவுங்கண்ணாயிங்குறையுலங்கொடோளான்
சூலுளைந்தலறிப்பைந்தேன்றுளிக்குமென்கமலப்போதின்
வால்வளைமுத்தமீனும்வள்வயன்மச்சர்கோவே.

(இ-ள்.) வேலெனப்பிறழ்ந்து - வேற்படையைபோலொளியைச் செய்து, கூற்றை - யமனை, வெல்குவன் - வெற்றிகொள்ளுவேன், வருகவென்றே - நீவரக்கடவாயென்று, ஓலைவிட்டு - அந்த யமனுக்கு

ஓலையெழுதிவிட்டு, உலவும் - உலாவுகின்ற, கண்ணாய் - கண்களையு டைய தமயந்தியே, ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற, உலங்கொள் - திரள்கல்லின் வலியைக்கொண்ட, தோளான் - புயத்தை யுடைய வன், சூலுளைந்து - கருப்பவாதைப்பட்டு, அலறி - ஒலித்து, பைந் தேன் - பசிய தேனை, துளிக்கும் - தெறிக்கின்ற, மென்கமலப்போ தின் - மெல்லிய தாமரைமலரில், வால் - வெண்மை பொருந்திய, வளை - சங்கங்கள், முத்தமீனும் - முத்துகளைப் பெறுகின்ற, வளம் - வளம்பொருந்திய, வயல் - கழனிகள்சூழ்ந்த, மச்சர்கோ - மச்சதே யத்தாருக்கு அரசன், எ-று.

நீஇப்படி போர்செய்து வெல்லக்கருது மரசர்கள் உன்னைப் போரில் வெல்லும்படி எத்தனித்து வந்தேன், நீயும் வருகவென்று ஓலையேனும் தூதேனும் விடுத்துத் தெரியப்படுத்தல் முறையாதலின், கூற்றை வெல்குவன் வருகவென்றோலைவிட்டிலவுங் கண்ணாயெ ன்றார். இதனால் கண்களானவை காமுகர்க்குச் செய்யுங் கொடுமை கூறியதாயிற்று. (கசசா)

குடங்கையி னெடியவாட்கட் கொம்பனாயீங்குப்பை
ம்பொன், மடங்கலா சனத்தின்மேய மணியெழு வனைய
தோளான், முடங்குவெண் டோட்டுக்கைதை முருகுயி
ர்த் திரங்குந் தெண்ணீர்த், தடங்கடற் புலவுபோக்குந்
தண்டுறை மகதநாடன்.

(இ-ள்.) குடங்கையின் - உள்ளங்கைபோல், நெடியவாட்கண் - நீண்ட வாள்போலுங் கண்களையுடைய, கொம்பனாய் - தமயந்தியே! ஈங்கு - இங்கே, பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த; மடங்கலா சனத்தின் - சிங்காதனத்தில், மேய - பொருந்திய, மணியெழுவ னைய - அழகிய எழுத்தூணையொத்த, தோளான் - புயங்களையுடை யவன், முடங்கு - வளைவினையுடைய, வெண்டோட்டு - வெண்மை பொருந்திய விதழையுடைய, கைதை - தாழைகளானவை, முருகு யிர்த்து - வாசனையை வீசி, இரங்கும் - சத்திக்கின்ற, தெண்ணீர் - தெளிந்த நீரையுடைய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கடற்புலவு - கடலினது புலானாற்றத்தை, போக்கும் - நீக்குகின்ற, தண்டுறை - குளிர்ச்சிபொருந்திய துறையையுடைய, மகதநாடன் - மகததேசத் தரசன், எ-று.

வீரத்தன்மையும் புயவலிமையுந் தோன்ற ஆசனமென்றொழி யாது மடங்கலாசன மென்றும், தோளானென் றொழியாது மணி யெழு வனைய தோளானென்றும் சொல்லினார். முருகுயிர்த்தக் கடற்புலவு போக்கு மென்றமையால், நெய்தற் கருப்பொருளாகிய தாழை அங்கே அதிகரித்திருக்கிற தென்பதுகருத்து. (கசஎ)

கழையெனத்திரண்டமென்றோட்கமருகுவளையுண்கட்
பொழிகதிர்முத்தமூரற்பூங்கொடியிங்குவைகு
மழைகவுட்கடாத்தசிற்றத்தன்னலங்களிறுபோல்வான்
மழையகடுரிஞ்சுமாடமலிகுருநாடர்கோவே.

(இ-ள்.) கழையென - மூங்கில்போல், திரண்ட - திரண்டிருக்கின்ற, மென்றோள் - மெல்லிய தோள்களையும், காமரு - அழகுபொருந்திய, குவளையுண்கலன் - நீலோற்பலத் தழகையுடைய கண்களையும், பொழிகதிர் - கிரணங்களைப் பொழிகின்ற, முத்தமூரல் - முத்தங்களையொத்த பற்களையுமுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியே! ஈங்குலைவுறும் - இங்கேதங்கிய, அழி - ஒழுகுகின்ற, கவுட்கடாத்த - மதமொழுகுகின்ற கன்னத்தையும், சீற்றத்து - கோபத்தையுமுடைய, அணைவல் - பெரிய, களிறுபோலவான் - யானையை யொத்த அரசனானவன், மழைபகடு - மேகத்தின் வயிற்றை, உரிஞ்சு - தேய்க்கின்ற, மாடமலி - உப்பரிகைகள் நெருங்கிய, குருநாடர்கோ - குருநாடர்க்கதிபதி, எ-று.

கழையென்பது - கரும்பெனினும் ஒக்கும். குருவென்னும் அரசனாற் புரக்கப்படுதலால் குருநாடாயிற்று. குருக்ஷேத்திரமென்றுங் கூறுவர். குருக்ஷேத்திரம் புண்ணியபூமியாம். அது பாரதத்திற் காண்க. அன்றியும், "தீர்த்தமாச்சிவ காசிதிகழ்குருக், ஷேத்திரம்பிர யாகை இளாரலர், புஷ்கர மாதிபுனிதர்க, ளார்த்த கங்கை யவிலாதியும்." இதனுமறிக. (கசுஅ)

வடுவெதிர் கண்ணியீங்கு வைகிய மடங்கலன்றோன்,
குடங்கர் செருத்தற்செங்கட் குவிமுலை யெருமைதெண்
ணீர்த், தடவய லுழக்கவாளை தாவிமுப் புடைக்காய்த்
தெங்கின், படுபழ முதிர்க்குஞ் சூழற் பல்லவ தேயவே
ந்தே.

(இ-ள்.) வடு - மாவடுபோன்ற, நெடுங்கண்ணி - நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு - இங்கே, வைகிய - தங்கப்பெற்ற, மடங்கலன்றோன் - சிங்கவேற்றை யொத்தவன், குடங்கர் - குடத்தையொத்த, செருத்தல் - மடியையும், செங்கண் - சிவந்த கண்களையும், குவிமுலை - குவிந்த முலையையுமுடைய, எருமை - எருமையானது, தெண்ணீர் - தெளிந்த நீரையுடைய, தடவயல் - விசாலம்பொருந்திய கழனிகளை, உழக்க - கலக்க, வாளை - அதனாலெழும்பிய வாளைகள், தாவி - பாய்ந்து, முப்புடைக்காய் - மூன்றுபக்கமுள்ள காயையுடைய, தெங்கின் - தென்னமரத்தில், படு - உண்டாகிய, பழம் - பழங்களை, உதிர்க்கும் - உதிர்க்கின்ற, சூழல் - இடத்தையுடைய, பல்லவதேய வேந்து - பல்லவதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

எருமை தெண்ணீர்த் தடவயலுழக்க அதனாலெழுந்த வாளை தாவித் தெங்கின் பழமுதிர்க்கும் பல்லவதேசமெனக் கூட்டுக. இதனும் அந்நாடு நீர்வளமிக்குச் செழித்திருக்கின்றதென்பது கருத்து. (கசுக)

பிள்ளைமானோக்கியீங்குவைகியபிறங்கற்றோளா
னள்ளிலைக்கமலப்போதிலரசிளவன்னங்காண
வள்ளுறைபிலிற்றுந்தண்கார்வரவெதிர்மயில்களாடக்
கிள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக்கேகயநாட்டுவேந்தன்.

(இ-ள்.) பிள்ளைமான் - இளமான் பார்வையையொத்த, நோக்கி - பார்வையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு - இங்கே, வைகிய - தங்கப்பெற்ற, பிறங்கல் - மலையையொத்த, தோளான் - தோளையுடையவன், அள்ளிலை - நெருங்கிய இலையையுடைய, கமலப்போதில் - தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, அரசிளவன்னங்காண - இளமைபொருந்திய அரச அன்னம் பார்க்கும்படி, வள் - வளம்பொருந்திய, உறை - துளியை, பிலிற்றும் - துளிக்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கார் - மேகங்களினுடைய, வரவெதிர் - வரவினையெதிர்ந்த, மயில்களாட - மயில் கூத்தாட, கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளைகள், பாட்டயரும் - பாட்டைப்பாடும், சோலை - சோலைகள் சூழ்ந்த, கேகயநாட்டு வேந்தன் - கேகயநாட்டரசன், எ-று.

அரசவன்ன மாவது-மூக்குங் கால்களுஞ் சிவந்து உடம்பு வெளுத்திருப்பது. கார்கண்டு மயிலாடுதல் "என்னை யூர்ந்தருள் சுடர்வடியிலைவேற் பெருமான், றன்னைகன்மரு செனப்படைத் தவன்றனதார்தி, யன்னதாமெனுங் கேண்மையா லளிமுகிற் குலத்தைக், கன்னிமாமயில் கண்டொறுங் களிசிறந் தகவும்" இதனாற்காண்க. கிள்ளைபாட்டயருமென்றலால், "கிள்ளைபாடுவ கேட்பன பூவைகள்" என்றார் பிறரும்.] (கரு0)

கொல்லுலைவேற்கணல்லாயீங்குறைகுவவுத்தோளான்
முல்லையம்புறவிற்சேதாமுலைவழியொழுகுதீம்பா
லல்லியங்கமலவள்ளத்தரசிளவன்னமாந்து
மல்லலம்பழனஞ்சூழ்ந்தமத்திரதேயவேந்தன்.

(இ-ள்.) கொல்லுலை - கொல்லனுலையிற்காய்ந்த, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, நல்லாய் - தமயந்தியே! ஈங்குறை - இங்கே யிருக்கின்ற, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தோளான் - தோள்களையுடையவன், முல்லையம்புறவில் - முல்லைநிலத்தில், சேதா - செவ்விய பசுக்களினுடைய, முலைவழி - முலையின் வழியே, ஒழுகு தீம்பால் - ஒழுகிய தித்திப்புப்பாலை, அல்லியங்கமலவள்ளத்து - அகவிதழையுடைய தாமரை மலராகிய கிண்ணத்தில், அரசிளவன்னம் - இளமைபொருந்திய அரசவன்னங்கள், மாந்தும் - உண்ணுகின்ற, மல்லல் - வளம்பொருந்திய, பழனஞ்சூழ்ந்த - வயல்களாற் சுற்றப்பட்ட, மத்திரதேய வேந்தன் - மத்திரதேயத்தை யாளுகின்ற வரசன், எ-று.

முல்லையம் புறவிலிருக்குஞ் சேதாவின் பாலைக் கமலவள்ளத்தன்னமாந்தும் பழனஞ்சூழ்ந்த தேயமென்னலால், முல்லை நிலத்திற்கும் மருத நிலத்திற்கும் திணைமயக்கங் கூறியவாறாயிற்று. ()

தாளதாமரையின்மேயதாக்கணங்கனையாயீங்குக்
கோளரியென்னவைகுங்குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்
பாளைவாய்க்கமுகிற்றுவிப்பலவின்முட்புறக்காய்சிந்த
வாளையம்பகடுதாவும்வங்கநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) தாள - நாளத்தையுடைய, தாமரையின் - தாமரை மலரிலே, மேய - இருக்கின்ற, தாக்கணங்கனையாய்-இலக்குமியை யொத்த தமயந்தியே! ஈங்கு - இங்கே, கோளரியென்ன - சிங்க வேற்றைப்போல், வைகும் - தங்கிய, குருதி - உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும் - கொழிக்கின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடையவன், பாளைவாய் - பாளைகள் வாய்ந்த, கமுகிற்றுவி - கமுகமரத்தின்மேற்றுவி, பலவின் - பலாமரத்திற்காய்த்த, முட்புறக்காய்-முள்ளைப்புறத்திலே யுடைய காய்கள், சிந்த - சிதற, வாளையம்பகடுதாவும் - ஆணவாளைகள் தாவுகின்ற, வங்கநாடாளும் வேந்து - வங்கதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

அரியென்பதற்குத் திருமாலெனப் பொருள்கொள்ளினுமமையும். அரசமங்கையர்க்கு இலக்குமியைச்சொல்லுதலும், அரசனுக்குத் திருமாலைச்சொல்லுதலும், அழகிற்குமாத்திரமன்றிப் பொருள், போகம், காப்பு, பெருமை, முதலியவற்றிற்குங்கொள்க. கமுகினும் பலாபெரிதாதலால், கமுகிற்றுவிப் பலவின்முட்புறக்காய் சிந்த வாளையம்பகடுதாவுமென்றார். கோள், சிங்கத்திற்குக்கொலையும், திருமாலுக்கு, வலிமையுங்கொள்க. (சுஉ)

காம்புறழ் பசியமென்றோட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்த் தீஞ்சொற், பாம்பரு மல்குலீங்கு வைகியபரிதி வேலான், றேம்பொதி கமலமேய வால்வளை திங்களென்று, வாம்பல்வாய் மலரும்வாவி யங்கநா டாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) காம்புறழ் - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசியவாகிய, மென்றோள் - மெலலிய தோள்களையும், கதிர்முலை - பிரகாசம் பொருந்திய முலையையும், துவர்வாய் - சிவந்த வாயையும், தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லையும், பாம்பரும் அல்குல் - பாம்பினையடுகின்ற அல்குலையுமுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய - இங்கேதங்கிய, பரிதிவேலான் - சூரியன்போன்ற வேலையுடையவன், தேம் - தேனானது, பொதி - நிறைந்த, கமலமேய-தாமரை மலரிலிருக்கின்ற, வால்வளை - வெண்சங்குகளை, திங்களென்று - சந்திரனென்று, ஆம்பல் - அல்லிமுகைகள், வாய்மலரும் - விரியும், வாவி - தடாகத்தையுடைய, அங்கநாடாளும் - அங்கதேசத்தை யாளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

வளை திங்கள்போல் ஒளிவீசுதலால் ஆம்பல்வாய் மலருமென்றார். "எவிழியார்முர ளொளிநிலாக் கண்டுகெருய், காவிமுகையவிழுஞ் சாஞ்சியே". யென்றார் பிறரும். உமாதேவி இமயமலைக்கு மகளாய்

வந்திருந்தபோது பரமசிவன் சனகன்முதலிய நால்வர்க்கும் தெக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து அனுக்கிரகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அக்கவுரியை மணக்கும்படி செய்யவேண்டித் தம்மேல் மலரம்புகளைத் தொடுத்த மன்மதனை அக்கடவுள் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந் தெரித்தபோது அவனுடம்புவிழுந்த இடமாதலால், அதற்கு அங்கதேசமென்னும் பெயராயிற்று. [வால்வளை திங்களென்று வாம்பல்வாய் மலருமென, ஆம்பன்மலருக்குச் சங்கினிடத்தில் சந்திரனென்னும் மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி.] (சுங)

சிதரரிநெடுங்கணல்லாயீங்குறைதிணிபொற்றோளான்
கதிர்படுகழனியூடுகனைத்தினவண்டுந்தேனும்
புதிதுணக்கமலப்போதுபுரிமுறுக்கவிழ்ந்துமாறு
மதுமடைதிறந்துபாயும்வளங்கொள்பாஞ்சால்வேந்தே.

(இ-ள்.) சிதர் - பரவுகின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கணல்லாய் - நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற, திணி - வலிமைபொருந்திய, பொற்றோளான் - அழகியதோளையுடையவன், கதிர்படு - கதிர்களாணிறையப்பெற்ற, கழனியூடு - வயல்களிலே, கனைத்து - ஆரவாரித்து, இனம் - கூட்டமாகிய, வண்டும் - வண்டுகளும், தேனும் - தேன்வண்டுகளும், புதிதுண - புதிதாகவுண்ண, கமலப்போது - தாமரைமலர்கள், புரி - கட்டுப்பட்ட, முறுக்கவிழ்ந்து - முறுக்குடைந்து, மாறு - நீங்காத, மது - தேனானது, மடைதிறந்து - மடையைத்திறந்து, பாயும் - பாய்கின்ற, வளங்கொள்-வளத்தைக்கொண்ட, பாஞ்சாலவேந்து - பாஞ்சாலதேசத்தரசன், எ-று.

ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

கழனியினிடத்திலே யிருக்குந் தாமரைமலர்கள் வண்டினங்களுக்கு நாடோறும் புதிதாகவுண்ணும்படி தேனைத் தருமென்னலால், அவ்வாறு அந்நாட்டிலுள்ளவரனைவரும் விருந்தினர்க்கு உபசரிக்கின்றனரென்பது கருத்து. (சுச)

இழைபுரைமருங்குலின்னேயிறுமிறுமென்னவீங்கி
யழகுவீற்றிருந்தபொம்மலணிமுலையாங்குவைகுங்
கொழுதிவண்டிமிருந்தாரான்கோணிலைதிரிந்தஞான்று
மழைவளஞ்சுரக்குஞ்செல்வமலிந்தகாந்தாரவேந்தே.

(இ-ள்.) இழைபுரை - நூலிழையையொத்த, மருங்குல் - இடையானது, இன்னே - இப்பொழுதே, இறுமிறுமென்ன - ஒடியுமொடியுமென்ன, வீங்கி - பருத்து, அழகுவீற்றிருந்த - அழகானது அரசிருந்த, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, அணி-ஆபரணங்களை யணிந்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே! ஆங்குவைகும் - அங்கேதங்கிய, கொழுதி - மூக்கினாலுழுது, வண்டு - வண்டுகள், இமிரும் - ஒலிக்கின்ற, தாரான் - மாலையை யுடையவன், கோள் - நவக்

ரகங்கள், நிலைதிரிந்தஞான்றும் - நிலைமாறியகாலத்தும், மழைவளஞ்சுரக்கும் - மழைவளங்களுண்டாகின்ற, செல்வமலிந்த-செல்வமிகுந்த, காந்தாரவேந்து - காந்தாரதேயத்தரசன், எ-று.

கோணிலைதிரிதலாவது—கோள்கள் நடக்கவேண்டிய முறைதப்பி மாறிநடத்தல், அப்படிநடந்தால் அந்ததேசத்தில் மழைபெய்யமாட்டாதென்க. கோணிலைதிரிதல், "காய்சின வெய்யோன் சேயோனை முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித், தேசிகன் பின்புசென்று நடக்குபிச் செயலான் முந்நீர்த், தூசின வுலகிற்பன்னீ ராண்டிவான் சுருங்குமென்று, பேசினனால்கண் மாரிபெய்விப்போற் சென்று கேண்மின்." இதனாலறிக. (கருடு)

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணாயீங்குறையலங்கற்றோளான்
முள்ளரைமுளரிமேய்ந்துமுழுநெறிக்குவளைமென்று
வள்ளைவாய்குதட்டிமேதிவழைநறுநீழற்றுஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்தமிதிலைநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) அள்ளிலை - மாமிசத்தை யள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, வடிவேல் - கூரியவேலைப்போன்ற, கண்ணாய் - கண்களையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற, அலங்கற்றோளான் - மாலையையணிந்த தோள்களை யுடையவன், முள்ளரை - முள்ளுகள் நிறைந்த தாளையுடைய, முளரிமேய்ந்து - தாமரைப்பூவை மேய்ந்து, முழுநெறி - முழுநெறிப்பையுடைய, குவளைமென்று - குவளைமலரைமென்று, வள்ளை - வள்ளைக்கொடியை, வாய்குதட்டி - வாயாற்குதட்டி, மேதி - எருமைகளானவை, வழை - புன்னைமரத்தினுடைய, நறுநீழல் - நறிய நிழலிலே, துஞ்சும் - உறங்குகின்ற, வெள்ளநீர் - அதிக நீரையுடைய, பழனஞ்சூழ்ந்த - கழனிகளாற் சூழப்பட்ட, மிதிலைநாடாளும் - மிதிலாதேசத்தை யாளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

மேய்ந்து-மென்று-வாய்குதட்டி யென்னும் வினையெச்சங்கள் துஞ்சுமென்னும் பெயரெச்ச வினையையும், அதுபழனமென்னும் பெயரையுங்கொண்டு முடிந்தன. (கருசு)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள் வேல்கிடந்தனையகண்ணா
யதிர்கழலரசர்போற்றவீங்குறையரியேறன்னான்
கதிர்வெயிற்கற்றைகான்றுகாசுகண்படுக்குமாட
மதியகடுரிஞ்சவோங்குமாளவதேயவேந்தே.

(இ-ள்.) வெதிர்புரை - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசியவாகிய, மென்றோள் - மெல்லிய புயங்களையுடைய, வேல்கிடந்தனைய - வேற்படையிருந்ததையொத்த, கண்ணாய் - கண்ணையுடைய தமயந்தியே! அதிர் - அதிர்ச்சியையுடைய, கழலரசர் - வீரக்கழலையணிந்த அரசர்கள், போற்ற - வணங்க, ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற,

அரியேறன்னான் - சிங்கவேற்றை யொத்தவன், கதிர் - கதிராகிய, வெயிற்கற்றை - வெயிற்றொகுதியை, கான்று - வீசி, காசு - ரத்நங்கள், கண்படுக்கும் - பதித்திருக்கின்ற, மாடம் - உப்பரிகைகள், மதி - சந்திரனுடைய, அகடு - வயிற்றை, உரிஞ்ச - தேய்க்க, ஓங்கும் - உயர்ந்திருக்கின்ற, மாளவதேய வேந்து - மாளவதேசத்தரசன், எ-று.

அநேகமன்னர் இவன்கீழ் அரசு செய்துகொண்டிருத்தல் தோன்ற அதிர்கழலரசர் போற்றவென்றும், அவர்களினுமிகுந்த வல்லமையுடையவனென்பது தோன்ற அரியேறன்னானென்றுஞ் சொல்லினர்.

வடுவகிர்நெடுங்கணல்லாய்மடங்கலாசனத்தின்வைகுந்
தொடுகடலுயிர்த்தமுத்தந்துயல்வருதடந்தோள்வீரன்
கடிமுறுக்கவிழ்ந்தசெவ்விக்கமலமென் பொகுட்டிலேறிக்
குடவளைமுத்தமீனுங்கோசலத்தரசரேறே.

(இ-ள்.) வடுவகிர் - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, நெடுங்கண் - நெடிய கண்ணையுடைய, நல்லாய் - தமயந்தியே! மடங்கலாசனத்தின் - சிங்காதனத்திலே, வைகும் - தங்கிய, தொடுகடல் - சகரராற்றோண்டப்பட்ட கடலானது, உயிர்த்த - பெற்ற, முத்தம் - முத்துவடங்களானவை, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடம் - பருத்த, தோள் - புயத்தையுடைய, வீரன் - அரசனானவன், கடி - வாசனை பொருந்திய, முறுக்கவிழ்ந்த - முறுக்குடைந்த, செவ்வி - அழகு பொருந்திய, கமலமென் பொகுட்டில் - தாமரை பலரினுடையமெல்லிய கொட்டைகளின்மேல், ஏறி - ஏறிக்கொண்டு, குடவளை - குடம்போன்ற சங்கானது, முத்தமீனும் - முத்துக்களைப் பெறுகின்ற, கோசலத்து - கோசலதேசத்தையாளுகின்ற, அரசரேறு - அரசரிற் சிங்கவேற்றையொத்த வரசன், எ-று.

ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

அணிகள் அநேகமிருக்க இவ்வரசன் முத்துவட மணிந்ததைக் குறிக்கில், தனக்கு இயற்கையிற் செல்வமிகுந் திருப்பினும், உடுத்திரள் படிகம் போன்றும், உருட்சியும் கனமும், உள்ளனவும், பார்வைக்கின்பந் தருவனவும், குற்றமில்லனவுமாகிய முத்துக்களையணிந்தால் வறுமையுள்ளனவும்போய்ச் செல்வமுண்டாகுமென்னும் விதிபற்றிப்போலும், தன்னாட்டில்லச்சிரம் உற்பத்தியாயினும் அதில் இவ்வளவிருப்பின்மைகாண்க. (கருஅ)

மாழைமென்னோக்கியீங்குவைகியமானவேலான்
றாழைமுப்புடைக்காய்வீழ்ந்துதாற்றிளங்கமுகுசெற்று
வீழ்குலைவருக்கைபோழ்ந்துவெம்புலியடியபைங்காய்க்
கோழரையரம்பைசாய்க்குங்குடகநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) மாழை - மாம்பிஞ்சுபோன்ற, மென்னோக்கி - மெல்லிய பார்வையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்கு - இங்கே, வைகிய -

தங்கிய, மான - பெரிய, வேலான் - வேற்படையையுடையவன், தாழை - தெங்கினுடைய, முப்புடைக்காய் - மூன்றுபக்கங்களையுடைய காயானது, வீழ்ந்து - விழுந்து, தாறு - குலைகளையுடைய, இளங்கமுகு - இளமை பொருந்திய கமுகமரத்தை, செற்று - ஒடித்து, வீழ்சுளை - விரும்பப்பட்ட சுளையையுடைய, வருக்கையோழ்ந்து - பலாவைப்பிளந்து, வெம்புலியடிய - வெப்பம்பொருந்திய புலியினதடியையொத்த, பைங்காய் - பசியகாயையுடைய, கோழரை - கொழுமையுள்ள அடியையுடைய, அரம்பை - வாழையை, சாய்க்கும் - சாயச்செய்யும், குடகநாடு-குடகதேசத்தை, ஆளும் - ஆளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ-று.

மரங்களைக் கூறினும் அவ்வவற்றின் கனிகளையெனக் கொள்ளுதல் சிறப்பெனக. தென்னம்பழம் வீழ்தலால் இவ்வாறுகுமோவெனின் ஆகும். அது "காய் மாண்டதெங்கின் பழம்வீழக் கமுகினெற்றிப், பூமாண்டதீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து, தேமாங்கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்து, மேமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே." இதனாலறிக. (கருக)

ஏந்திளமுலையாயிப்பாலினிதுறைகுமரனன்னான்
றேந்துணரூழ்த்தபோதுந்தெரிவையரிழைத்தசிற்றிற்
காந்தெரிமணியும்பொன்னுங்காழகிற்றுணியும்வாரிப் [தே
பூந்திரைசுருட்டுந்தெண்ணீர்ப்பொன்னிநாடாளும்வேந்

(இ-ள்.) ஏந்து - தாங்குகின்ற, இளமுலையாய் - இளமைபொருந்திய முலைகளையுடைய தமயந்தியே! இப்பால் - இப்புறத்தில், இனிதுறை - இனிமையுடனுறைகின்ற, குமரனன்னான் - குமாரக்கடவுளையொத்தவன், தேந்துணர் - வாசனைபொருந்திய மகரந்தங்களை, ஊழ்த்த - உதிர்த்த, போதும் - மலரையும், தெரிவையர் - சிறுபெண்கள், இழைத்த - செய்த, சிற்றில் - சிறுவீட்டினது, காந்தெரி - ஒளிமிகுந்த, மணியும் - மணிகளையும், பொன்னும் - பொன்னையும், காழ் - வயிரம்பொருந்திய, அகிற்றுணியும் - அகிற்றுண்டுகளையும், வாரி - வாரிக்கொண்டு, பூ - அழகுபொருந்திய, திரை சுருட்டும் - அலைகளைமடக்குகின்ற, தெண்ணீர்-தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய, பொன்னிநாடு - காவிரிசூழ்ந்த சோணாட்டை, ஆளும் வேந்து - ஆளும்அரசன், எ-று.

வான்வறப்பினும் காலந்தப்பாதுவரும் காவேரிநதிசூழ்ந்த அந்நாட்டுக்கு ஒருகுறைவில்லையென்பது தோன்றப் போதும் மணியும் பொன்னும் அகிற்றுணியும்வாரிப் பூந்திரைசுருட்டுந் தெண்ணீர்ப் பொன்னிநாடென்றார். அதனால் அந்நாட்டையாளும் அரசன் பெருமைவிளங்குகின்றது. (ககூ0)

மோட்டிள முலையாய் பைம்பொன் மொய்ம்மணித்
தவிசி னப்பட், சேட்டிளம் பரிதிபோல வீங்குறை திணி
பொற் றோளான், பாட்டளி பேட்டினோடும் பருமுகை
யவிழ்த்துத் தேறற், கூட்டுணுங் கமலவாவி கொற்கை
யம்பதிக்குவேந்தே.

(இ-ள்.) மோடு - உயர்ச்சிபெற்ற, இளமுலையாய் - இளமை பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே! பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, மொய்ம்மணி - மணிகள்நெருங்கிய, தவிசினப்பன் - ஆசனத்தின் மத்தியத்திலே, சேட்டிளம்பரிதிபோல - மிகுந்த இளமைபொருந்திய சூரியன்போல், ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற, திணி - வலிமைபெற்ற, பொற்றோளான் - அழகுபொருந்திய தோளையுடையவன், பாட்டளி - பாட்டையுடைய வண்டுகள், பேட்டினோடும் - பெட்டைகளுடன், பருமுகை யவிழ்த்து - பரிய அரும்புகளைவிரித்து, தேறல் - தேனை, கூட்டுணும் - கொள்ளைகொள்ளும், கமலவாவி - தாமரைத்தடாகத்தையுடைய, கொற்கையம்பதிக்குவேந்து - சேரமான், எ-று. ஏகாரம் - அசைநிலை.

பாட்டளிபேட்டினோடுந் தேறல் கூட்டுணுமெனலால், உலகத்தில் தனியே யுண்பதினும் தமக்கினிய துணைவியுடனிருந்துண்ணல் யாவர்க்கு மின்பமென்பதாயிற்று. (கசுக)

என்னமற்றிளையவாறேயெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த
மன்னவர்குலமும்பேரும்வரன்முறைவழாதுகூறி
மின்னகுபரிதிவைவேனளனுருக்கொண்டுமேய
வன்னவர்தமையுமற்றைநளனையுமறையலுற்றாள்.

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று, இளையவாறு - இத்தன்மைப்படி, எரிமணி - ஒளிவீசுகின்ற மணிகள்பதித்த, மாடஞ்சேர்ந்த - உபரிகைகள்சேர்ந்த, மன்னவர் - அரசர்களுடைய, குலமும் - மரபும், பேரும் - நாமமும், வரன்முறை-குலமுறைமையில், வழாது - வழுவாமல், கூறி - சொல்லி, மின்னகு - ஒளியையுடைய, பரிதி - சூரியனையொத்த, வைவேல் - கூரிய வேலையுடைய, நளனுருக்கொண்டுமேய - நளனுருவங் கொண்டிருக்கின்ற, அன்னவர்தமையும் - இந்திரன்முதலிய அந்நால்வரையும், நளனையும் - நளமகா ராஜனையும், அறையலுற்றாள் - சொல்லத் தொடங்கினாள், எ-று. மற்று - அசை.

வடநூலிற் சொல்லியபடி வெவ்வேறு சொல்லில், இந்நூல் விரியுமென்பதுபற்றி இத்தன்மையையுடைய நாட்டரசனென்று சொல்லியபடி; குலமும் பேருஞ் சொன்னளென்பதற்கு இளையவாறு மன்னவர் குலமும்பேரும் வரன்முறை வழாதுகூறியென மாட்டெறிந் தொழுகலென்னும் யுத்தியாற் சுருக்கிக் கூறினார். இனி நாலுபாட்டால் இந்திரன் முதலிய நால்வர்க்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடையாகத் தனித்தனி சொல்லுதல் காண்க. (கசுஉ)

கலைவளர்திங்களென்னக்கடிகமழ்கமலம்வாட்டுந்
திலகவாண்முகத்தாயிங்குவைகியசினவேற்காளை

வலனுடைவயிரவாளாங்கற்பகமலிந்ததோளான்
புலபகைவரைமுன்செற்றபகட்டெழின்மார்பிறனே.

(இ-ள்.) கலைவளர் - கலைகள்வளரப்பெற்ற, திங்களென்ன - சந்திரன்போல், கடிகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற, கமலம்வாட்டும் - தாமரைமலரைவாடச்செய்கின்ற, நிலவுவாண்முகத்தாய் - நிலவுவிட்டஒளிபொருந்தியமுகத்தையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய - இங்கேதங்கிய, சினவேற்காளை - கோபம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வரசன், வலனுடை வயிரவாளான - வலனைக்கொன்ற வச்சிரப்படையை யுடையவன், [வெற்றிபொருந்திய கூரியவாளை யுடையவன்] கற்பகமலிந்ததோளான் - கற்பக மலர்மாலை நெருங்கப்பெற்ற தோளையுடையவன், [மலையைப் பிளக்கும் வலிமைமிகுந்த தோளையுடையவன்], பலபகைவரை முன்செற்ற - பலவாகிய பகைகொண்ட மலைகளை முன்சிறகறுத்துச் சயங்கொண்ட, [பல சத்துருக்களை முன்செயித்த], பகட்டெழின்மார்பினன் - பெருமை பொருந்திய அழகிய மார்பையுடைய இந்திரனே, [நளன்], எ-று.

தமயந்தி மாலைசூட்டாது வந்த மேற்சொன்ன அரசர் முக மலர்கள் வாடுதல்பற்றித் திங்களென்னக் கமலம்வாட்டும் நிலவு வாண்முகத்தாயென்றார். இதனால் தன்னுடம்பு கவசமணியாதும் படி வரம்பெற்றிருந்த வலாசுரனைக் கொன்றபடியால் வலனுடை வயிரவாளானென்றும், பறந்து உலகத்தை யழித்துக்கொண்டிருந்த மலைகளின் சிறகை யறுத்தபடியால் பல பகைவரை முன் செற்றவென்றும், இந்திரனுக்கு அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்பாட்டிற் பின் னிரண்டடியும் இந்திரனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையா தல் காண்க. (கசுங.)

நகைமதிமுகத்தாயிங்குவைகியநாமவேலான்
புகலரும்வெகுளியுள்ளத்தொருவிறன்பொங்கியார்த்த
பகையிருட்பிழம்புசீக்கும்பலசுடருமிழ்வாளான்
றகைமைசால்புலவரேத்துந்தாலமேழுடையகோவே.

(இ-ள்.) நகை - ஒளியையுடைய, மதிமுகத்தாய் - சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய - இங்கே தங்கிய, நாமவேலான் - அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையை யுடையவன், புகலரும் - சொல்லுதற்கரிய, வெகுளியுள்ளத்து - கோபமுள்ள மனத்தையுடைய, ஒருவிறன் - ஆட்டுக்கடா வாகனத்தை யுடையவன், [புகலரும் - புகுதற்கரிய, வெகுளி - சினத்தை, உள்ளத்து - மனத்தின்கண், ஒருவிறன் - நீக்கினன்], பொங்கி - பொலிந்து, ஆர்த்த - ஒலித்த, பகை - பகையாகிய, இருட்பிழம்பு - இருட்பிழம்பை, சீக்கும் - ஓட்டுகின்ற, பல - பலவாகிய, சுடருமிழும் - ஒளியையுமிழ்கின்ற, வாளான் - சுவாலையையுடையவன், [பொங்கியார்த்த - மிகுந்து கர்ச்சித்த, பகையிருள் - இருளையொத்த பகைவரது, பிழம்பு - கூட்டத்தை, சீக்கும் - கெடுக்கின்ற, பல - பலவாகிய, சுடருமிழும் - ஒளிவிடுகின்ற, வாளுடை - வாட்ப

டையை யுடையவன்,] தகைமைசால் - அழகுமிகுந்த, புலவரேத்தும் - தேவரால் துதிக்கப்பட்ட, தாலமேழுடையகோ - ஏழுநாவுடைய் திக்கடவுள், [தகைமைசால் - பெருமைமிகுந்த, புலவரேத்தும் - வித்துவான்களால் துதிக்கப்பட்ட, தாலமேழுடையகோ - சத்தநிலையுடைய நளன்,] எ-று.

ஒருவென்பது - ஆடு. வெறிவிலக்கில் - "ஒருத்திக்கொருவன் பகையோ" வென்றார் பிறரும். தேவர் புசிக்கின்ற அவிப்பாகங்கள் அக்கினிமுகமாகப் பெறவேண்டுதலாலும், இதனால் தேவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அக்கினி காரணமாதலாலும், வேதத்தில் தேவர்களுக்கு அக்கினியை முகமாகச் சொல்லுதலாலும், தமக்குப் புசிப்புத் தருபவனை உண்பவர் புகழ்வது இயல்பாதல் பற்றி அக்கினியைப் புலவரேத்துந் தாலமேழுடைய கோவென்றார். புலவரென்பது - பல பொருளொரு சொல்லாய்த் தேவரையும் கற்றவரையும் உணர்த்துதலால் ஏத்துதல், அக்கினிக்குத் தேவரும் - நளனுக்குக் கற்றவருமெனக்கொள்க. இப்பாட்டிற் பின் மூன்றடியும் அக்கினிக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. (கசுச)

அஞ்சனமெழுதலாற்றாதம்மவோவென்றுநையும்
வஞ்சிநுண்ணிடையாயீங்குவைகியநாமவேலா
னெஞ்சலிறருமன்றெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்சவேயோசைபோயதீதறுசெங்கோல்வேந்தே.

(இ-ள்.) அஞ்சனம் - மையை, எழுதல் - எழுதுதலை, ஆற்றாது - சகியாது, அம்மவோவென்று - ஓவென்ன, நையும் - நைவடைகின்ற, வஞ்சிநுண்ணிடையாய் - வஞ்சிக்கொடிபோல் நுட்பமாகிய இடையையுடைய தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய - இங்கேதங்கிய, நாமவேலான் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையை யுடையவன், எஞ்சலில் - குறைவில்லாத, தருமன் - தருமனென்னும் பெயரையுடையவன், [தருமத்தையுடையவன்] தெண்ணீர் - தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய, இருங்கடலுலகமெல்லாம் - பெரிய கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும், செஞ்சவே - செவ்வையாக, ஓசைபோய - புகழ் பரவப்பெற்ற, தீதறு - குற்றமற்ற, செங்கோல்வேந்து - செவ்விய காலதண்டத்தையுடைய யமன், [செங்கோல் செலுத்தும் நளன்,] எ-று.

கண்ணுக்கு மையெழுதினால் அந்த மையளவு கனமும் பொறுக்கமாட்டாது நையுமிடையெனக் கொள்க. அம்மவோ - இரக்கக் குறிப்பு. "அனிச்சப்பூக்கால் களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை" என்றார் பிறரும். உயிர்கள் செய்த தீவினைக்குத் தகவொறுத்தலால் யமனையும், அறமுப்பத்திரண்டுஞ் செய்தலால் நளனையும் தருமனென்றார். இப்பாட்டிற் பின் னிரண்டடியும் யமனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க.()

பாற்றிரையமிர்தமூறும்படரொளிப்பவளச்செவ்வாய்க்
கோற்றொடிமடந்தையிங்குவையியகுவவுத்தோளான்
மாற்றருஞ்சிறப்பின்மிக்கவளங்கெழுபுவனவேந்த
னாற்றிசைப்பரப்புஞ்சூழ்போநலங்கெழுநேமிவேந்தே.

(இ-ள்.) பாற்றிரை - பாற்கடலிற் பிறந்த, அமிர்தமூறும் - அமிர்த மூறுகின்ற, படர் - பரவப்பெற்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், கோற்றொடி - அழகிய வளையலையுமுடைய, மடந்தை - தமயந்தியே! ஈங்குவைகிய - இங்கே தங்கிய, குவவுத்தோளான் - திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், மாற்றரும் - ஒருவராலும் நீக்குதற்கரிய, சிறப்பின்மிக்க - சிறப்பினால் மிகுந்த, வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய, புவனவேந்தன் - நீருக்கரசன், [பூமிக்கரசன்], நாற்றிசைப்பரப்பும் - நான்குதிசைகளின் பரப்பிலும், சூழ்போம் - சூழ்ந்துபோகின்ற, நலங்கெழு - நன்மைபொருந்திய, நேமிவேந்து - கடலரசனுன வருணன், [சக்கிரவர்த்தியாகிய நளமகாராஜன்,] எ-று.

புவனமென்பது - நீருக்கும் பூமிக்கும், நேமியென்பது - கடலுக்கும் சக்கரத்துக்கும் பலபொருளொரு சொல்லாதல் காண்க. இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் வருணனுக்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடையாதல் காண்க. (கசுஎ)

போதரிநெடுங்க ணல்லாய் பொருசிலை வேனிலா
னிற், கோதையர் மனமுங்கண்ணுங் கூட்டுணுங் குவவுத்
தோளான், றாதவிழ் கமலப்போது மலர்ந்தபூந் தடங்க
டோறு, மாதர்மென் முகங்கள்காட்டும் வளங்கெழு நிடத
வேந்தே.

(இ-ள்.) போதரி - அரிபரந்த, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையுடைய, நல்லாய் - தமயந்தியே! பொருசிலை - பொருகின்ற வில்லையுடைய, வேனிலானில் - மன்மதன்போல், கோதையர் - மங்கையர்களுடைய, மனமும் - நெஞ்சையும், கண்ணும் - விழிகளையும், கூட்டுணும் - கொள்ளையிடுகின்ற, குவவுத்தோளான் - திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், தாதவிழ் - மகரந்தப்பொடி யுதிர்கின்ற, கமலப்போது - தாமரைமலர்கள், மலர்ந்த - விரிந்த, பூந்தடங்கடோறும்-பொலிவுபொருந்திய தடாகங்கடோறும், மாதர் - மடவார்களுடைய, மென்முகங்கள்காட்டும் - மெல்லிய முகங்களைக் காண்பிக்கின்ற, வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய, நிடதவேந்து - நிடததேசத்தையாளும் நளமகாராஜன், எ-று. ஏ - அசை.

கோதையர் மனமுங் கண்ணுங் கொள்ளைகொண் டின்னுந் தோளா னெனினும் அமையும். இப்பாட்டில் தோளான் எழுவாய், நிடதவேந்து - பயனிலை. இப்படலத்தில் சேயரி சிந்தியென்னும் நூற்றிருபத்து நாலாம்பாட்டுமுதல் இப்பாட்டுவரையும் முதற்கண் இத்தன்மையனென்று பொதுப்படச் சுட்டியதை எழுவாயாகவும் இந்நாடனென்பதைப் பயனிலையாகவுங் கொள்க. ()

என்றிய லணங்குகூற வினையரி லன்னங்கூறு, மன்
றலந் தெரியற்றிண்டோண் மன்னவன் யார்கொலென்று
ப், பொன்றிகழ் திதலைபூத்த புணர்முலைப் பாவைபோல்
வா, ளொன்றிய வையத்தோடு முள்ளநெக் குருகிநின்
றாள்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, இயலணங்கு - காமகளானவள், கூற - சொல்லியவளவில், இனையரில் - இத்தன்மையையுடைய அரசர்களில், அன்னங் கூறும் - அன்னப்பறவை முன்பு சொல்லிய, மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, தெரியல் - மாலையையணிந்த, திண்டோள் - திண்மைபொருந்திய தோள்களையுடைய, மன்னவன் - நளமகாராஜன், யார்கொலென்று - எவனென்று, பொன் - பொன்போல், திகழ் - விளங்குகின்ற, திதலைபூத்த - தேமல் பரவிய, புணர்முலை - நெருங்கிய முலைகளையுடைய, பாவைபோல்வாள் - பாவைபோல்பவளாகிய தமயந்தியானவள், ஒன்றிய வையத்தோடும் - பொருந்திய சந்தேகத்துடனே, உள்ளம் - மனமானது, நெக்குருகி நின்றாள் - மிகவுங் கரைந்துநின்றாள், எ-று.

இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நளவேடங்கொண் டிருத்தலாலும், அவர் அவ்வா றிருத்தலைக் கேள்விப்படாமையாலும், காமகள் அந்நால்வரையுஞ் சொன்ன செய்யுளுக்கு அத்தேவரையன்றி நளனென்றும் பொருள் படுதலாலும், நளனைச் சொல்லிய செய்யுளுக்கு வேறு பொருள்படாது நிடதவேந்தென்று வெளிப்பட்டிருப்பினும் இதற்கும் உளதோ வென்றும் நம்மை விரும்பியிருந்த தேவர் நிலைமாறி மாயஞ்செய்யினுஞ் செய்வரென்னு மெண்ணமுள்ள தமயந்திக்கு ஒருவர்போலிருக்கும் இவ்வைவருள் நளன் எவனென்று சந்தேகத்துக் கிடமுண்டாய் வருத்தந் தோன்றியதென்க. [இது பொதுமையணி.] (கசுஅ)

ஏள்ளுற வேனையோரை யிரட்டுற மொழிதலானும்,
வள்ளன்மார் பணிந்ததாரில் வண்டுவீழ்ந் தாற்றலானு,
முள்ளுறப் பிணித்தவன்பி னூழ்வினைத் தொடர்பினானு,
நள்ளிருள் பருகும்பைம்பூ ணளனையேநளனென் றோர்ந்
தாள்.

(இ-ள்.) ஏள்ளுற - சந்தேகம்பொருந்த, ஏனையோரை-மற்றையோரை, இரட்டுறமொழிதலானும் - இரண்டு பொருள்படச் சொல்லுதலாலும், வள்ளன்மார் பணிந்ததாரில் - வள்ளன்மார்பிலணிந்த மாலையில், வண்டுவீழ்ந்தாற்றலானும் - வண்டுகள்வீழ்ந் தொலித்தலாலும், உள்ளுறப்பிணித்த - உள்ளே பொருந்தக்கட்டிய, அன்பின் - அன்பினாலுண்டாகிய, ஊழ்வினைத்தொடர்பினானும் - ஊழ்வினையினுடைய சம்பந்தத்தினாலும், நள்ளிருள் - மிகுந்த இருளை, பருகும் - உண்கின்ற, பைம்பூண் - பசிய பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையுடைய, நளனையே - நளனென்னு மரசனையே, நளனென்று - நளமகாராஜனென்று, ஓர்ந்தாள் - அறிந்தாள், எ-று.

தேவர்களணிவது கற்பகத்தரு பொற்பூமாலையாதலால் அதில் வண்டு வீழாமைபற்றி வள்ளன்மார் பணிந்ததாரில் வண்டுவீழ்ந்த தற்றலாலுமென்றும், "ஊழிற் பெருவலி யாவுளமற்றொன்று சூழினுந் தான் முந்துறும்." என்பதுபற்றி ஊழ்வினைத்தொடர்பினாலு மென்றும் சொல்லினர். [பொதுமையுற்றிருந்த நளனை ஏதுவினால் சிறப்பித்ததிதலால் சிறப்பணி.] (௧௬௯)

மாதர்மென்னோக்கிநாணிமதிமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக்
காதன்மீதூரவுள்ளங்களிமகிழ்தூங்கநின்ற [ந்
கோதையர்மணிசெய்செம்பொற்கோடிகத்தினிதினேந்து
தாதுலாமலங்கன்மாலைதளிரியல்கரத்திற்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) மாதர் - அழகுபொருந்திய, மென்னோக்கி-மெல்லிய பார்வையையுடைய தமயந்தியானவள், நாணி - நாணமுற்று, மதிமுகம் - மதிபோன்ற முகத்தை, சிறிதுகோட்டி - கொஞ்சம்வளைத்துக்கொண்டு, காதல் - ஆசையானது, மீதூர - அதிகரிக்க, உள்ளம் - மனமானது, களிமகிழ்தூங்க - களிப்புமிகுந்த மகிழ்ச்சிதங்க, நின்ற - அருகேநின்ற, கோதையர் - தோழிகள், மணிசெய் - நவமணிகள் பதித்த, செம்பொற்கோடிகத்து - செம்பொன்னாற்செய்த தட்டில், இனிதினேந்தும் - இனிமையிற்றாங்குகின்ற, தாதுலாம் - மகரந்த முலாவுகின்ற, அலங்கன்மாலை - மலர்மாலையை, தளிரியல் - தளிரினது சாயலையுடைய, கரத்திற்கொண்டாள் - கையிலெடுத்துக் கொண்டாள், எ-று.

கணவனென்னும் துணிபுடையவளாதலால், நாணி முகஞ்சிறிது கோட்டியென்றார். அப்பொழுது தமயந்தி யுவகை என்னாற்சொல்லி முடியாதென்பார், களிமகிழ் தூங்கநின்ற கோதையரெனப் பூந்தட்டேந்திய தோழிக ளுவகைமாத்திரங் கூறினார். (௧௭௰)

இன்னரிச்சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி யார்ப்பவேகி, மன்னவர் மனமுங்கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழக், கொன்னுனை வயிரவொள்வா ளிடதர்கோன் குவவுத்தோண்மேற், பொன்னரி மாலைசூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கிநின்றாள்.

[இதனால் தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன் - இனியவோசையைத் தருகின்ற, அரி - பருக்கையையுடைய, சிலம்பு - சிலம்புகளும், செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி - சதங்கைகளும், ஆர்ப்ப - ஒலிக்கும்படி, ஏகி - போய், மன்னவர் - அரசர்களுடைய, மனமும் - நெஞ்சமும், கண்ணும் - கண்களும், வண்டென - வண்டுகள்போல், தொடர்ந்து வீழ - தொடர்புகொண்டு வீழ, கொல் - கொல்லுகின்ற, நுனை - முனையையுடைய, வயிரவொள்வாள் - கூர்மை பொருந்திய ஒளிவீசுகின்ற வாட்படையை யேந்திய, நிடதர்கோன் - நளமகாராஜனு

டைய, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தோண்மேல் - புயங்களின் மேல், பொன்னரி மாலைசூட்டி - பொன்னரிமாலையை யணிந்து, பூங்கழல்-அழகுபொருந்திய அவன் பாதங்களை, வணங்கி நின்றாள்-பணிந்து நின்றனள், எ-று.

இப்பொழுது பார்த்தாலன்றி இது தப்பில் தமயந்தி நமக்குப் பார்க்கவுங் கிடையாளென்னும் நினைப்பு அவள் தமக்கு மாலை சூட்டலென்னும் பொருமையினு மேற்பட்டிருந்தலால், மன்னவர் மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழவென்றும், மாதர்க்குக் கணவனைத் தொழுதலின் மிக்க தின்மையால் பூங்கழல் வணங்கி நின்றாளென்றும் சொல்லினர். பொன்னரிமாலையென்பது - பொன்னை யரிந்துசெய்யு மொருமாலை யிருப்பினும் முன்பாட்டில் தாதுலா மலங்கன் மாலையெனலால், இங்கு அழகுபொருந்திய வண்டுகள் சூழ்ந்த மாலையெனப் பொருள்கொள்க. (௧௭௧)

வடிமலர் நெடுங்கட்செவ்வாய் மடவாலினிதுசூட்
டுந், தொடையல்பொற் கிரியில்வீழுஞ் சுடர்மணி யருவி
யேய்ப்ப, விடுகதிர் வலயத்திண்டோள் மன்னவன் வி
ழைவுகூர்ந்து, பிடிதழீஇ யுவகைபூத்த பெய்மதக் களிறு
போன்றான்.

[இதனால் அப்பொழுது நளனுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வடி - தேனையுடைய, மலர் - குவளை மலர்போன்ற, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, மடவால் - தமயந்தியானவள், இனிதுசூட்டும் - இனிமையோடுஞ் சூட்டிய, தொடையல் - மாலையானது, பொற்கிரியில் - மகா மேருமலையில், வீழும் - ஒழுகுகின்ற, சுடர்-ஒளியையுடைய, மணி - இரத்தினங்களோடும் வருகின்ற, அருவியேய்ப்ப - அருவியையொப்ப, விடுகதிர் - கிரணங்களை வீசுகின்ற, வலயம் - கேயூரமணிந்த, திண் - வலிமைபொருந்திய, தோள் - தோளையுடைய, மன்னவன் - நளமகாராஜன், விழைவுகூர்ந்து - ஆசைமிகுந்து, பிடிதழீஇ - பெட்டையானையைத் தழுவி, உவகைபூத்த - மகிழ்ச்சியுண்டாகிய, பெய் மதக்களிறு - மதம்பொழிகின்ற யானையை, போன்றான் - ஒத்தான், எ-று.

பிடி - பெட்டையானை, களிறு - ஆண்யானை.

நளன் பிடியைத்தழுவி யுவகைபூத்த களிறுபோன்றானென்னலால், அவ்வாறு தமயந்திகளிற்றைத் தழுவி யுவகைபூத்த பிடிபோன்றாளெனக்கொள்க. [இது உவமையணி.] (௧௭௨)

பூணுலாக் கிடந்தவல்குற் பொற்பெலாங் களிகொள் வண்டின், பாணுலாக் கிடந்ததாரான் பருகுவான் போல நோக்க, நாணமீதூரப் பைம்பொன் னலத்தபூங் கொடியி

னொல்கி, வாணகை யுயிர்த்தசெவ்வி மதிமுகங் கோட்டி
நின்றாள்.

(இ-ள்.) பூணுலாக்கிடந்த - ஆபரணங்களைசத்துகிடந்த, அல்குல் - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பொற்பெலாம் - அழகனைத்தையும், களிகொள் - களிப்பைக்கொண்ட, வண்டின் - வண்டுகளுடைய, பாணுலாக்கிடந்த - இசையுலாவிக்கிடந்த, தாரான் - மாலையையணிந்த நளனானவன், பருகுவான்போல - கண்ணாலுண்பவன்போல, நோக்க - பார்க்க, (அதனால்) நாணமீதூர - நாண மதிகரிக்க, பைம்பொன் - பசிய பொன்னாலாகிய, நலத்த - நன்மையை யுடைய, பூங்கொடியின் - பூங்கொடிபோல், ஒல்கி - துவண்டு, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நகையுயிர்த்த - புன்னகையைத்தந்த, செவ்வி - அழகுபொருந்திய, மதிமுகம் - சந்திரன் போன்ற முகத்தை, கோட்டி நின்றாள் - வணக்கிக்கொண்டு நின்றனள், எ-று.

தமயந்தி மாலைசூட்டியபடியால் நமக்கு எப்படியுந் துணைவியாயினள்; இனி நாம் அந்தரங்கத்தில் அவளழகைப் பார்ப்போமென் றில்லாமல் பொற்பெலாம் பருகுவான்போல நோக்கவென்றமையால், அவளழகிடத்திருந்த ஆவலானது அப்பொழுது அவன் விவேகத்தினு மேற்பட்டிருந்ததுபோலும். அவளுக்கும் அப்படி யிருப்பினும் பெண்பாலாகையால் வெளிப்படுத்தா ளென்பது தோன்ற நாணமீதூரப் பூங்கொடியினொல்கி நகையுயிர்த்த செவ்வி மதிமுகங் கோட்டி நின்றாளென்றுஞ் சொல்லினார். (கஎ௩.)

அலைகடலுயிர்த்தபொன்னம்பாவையையலங்குசோதி
நிலவுமிழ்பளிக்குமாடவேதிகைகொணர்ந்துநீங்காச்
சிலதியருயிரையன்னதோழியர்செவிலித்தாயர்
விலைவரம்பறியலாகாமென்றுகிலெழினிவீழ்த்தார்.

(இ-ள்.) அலைகடல் - பாற்சமுத்திரமானது, உயிர்த்த - பெற்ற, பொன்னம் பாவையை - இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை, அலங்கு - அசைகின்ற, சோதிநிலவுமிழ் - மிகுந்த வொளியைக்கொப்புளிக்கின்ற, பளிக்குமாட வேதிகை - பளிங்கினாற் செய்த உபரிகையிலிருக்கு மேடையில், கொணர்ந்து - அழைத்துக் கொண்டுவந்து வைத்து, நீங்கா - நீங்காத, சிலதியர் - ஏவல்செய் தோழிகளும், உயிரையன்ன தோழியர் - உயிரையொத்த தோழிகளும், செவிலித்தாயர் - வளர்த்ததாய்மாரும், விலைவரம் பறியலாகா - விலையளவறியக்கூடாத, மென்றுகில் - மெல்லிய சீலையாற் செய்த, எழினி - திரையை, வீழ்த்தார் - விடுத்தார்கள், எ-று.

சிலதியராதியர் எழுவாய்.

அரசனைத் தனித்தனி கண்டுவந்ததிற் பொழுது நீட்டித்தலால் இளைப்புறுமென்று தமயந்தியைப் பளிங்குவேதிகையிற் சேர்த்திப் பிறரவளையும் பிறரையவளும் நோக்காமைப் பொருட்டுச் சிலதியா முதலியர் திரை வீழ்த்தனரென்க. (கஎ௪)

தாவருஞ் சீற்றத்துப்பிற் றறுகண்மால் யானையன்ன,
மேவலர்க் கடந்தவொள்வாள் வேந்தர்கோன் முழவுத்
தோண்மேன், மாவகிர் நெடுங்கண்சூட்டு மாலையே மாலை
யாகக், காவலர் முகங்களெல்லாங் கமலமொத் திருந்த
மாதோ.

(இ-ள்.) தாவரும் - தாவுதற்கரிய, சீற்றத்துப்பின் - மிகுந்த கோபத்தையும், தறுகண் - அஞ்சாமையையுமுடைய, மால் - பெருமைபொருந்திய, யானையன்ன - யானையையொத்த, மேவலர் - சத்துருக்களை, கடந்த - வென்ற, ஒள் - ஒளிபொருந்திய, வாள் - வாட்படையையுடைய, வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜனுடைய, முழவு - மத்தளத்தையொத்த, தோண்மேல் - புயங்களின்மீது, மாவகிர் - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், சூட்டும் - தரித்த, மாலையே - பூமாலையே, மாலையாக - மாலைப்பொழுதாக, காவலர் - அரசருடைய, முகங்களெல்லாம் - முகங்களனைத்தும், கமலம் - தாமரைமலரை, ஒத்திருந்த - ஒத்திருந்தன, எ-று. மாது - ஓ - அசைகள்.

நெடுங்கணென்பது - பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, தமயந்தி நளனுக்கு மாலை தரித்தவளவில மற்றையரசர் முகங்கள் குவிதல்பற்றி அவள் சூட்டியமாலையை மாலைப்பொழுதாகவும் அவர் முகங்களை அம்மாலைப்பொழுதிற்குவியுந் தாமரைமலராகவும் சொல்லினார். [முகங்கள் கமலமொத் திருந்தவென்னும் உவமை மாலையே மாலையாகவென்னும் உருவகமடியாகவருதலால் கலவையணி.] (கஎரு)

சுயம்வரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - எசஅ.

போர்புரிபடலம்.

[இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்குவந்த அரசர் தமயந்தி நளனை விரும்பி மாலைசூட்டுதலால் தாம் அவனைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு அவனை வெல்லவெண்ணிச் செய்யும் யுத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அழகினைச் சுமந்தபேறு பெற்றன னணங்கின்றென்
று, வொழுகொளி யாரமார்ப ருவாக்கடன் மெலியவார்
ப்ப, பொழிகதிர் வயிரவொள்வாட் புரவலன் புழுங்கி
நெஞ்சம், விழியழல் கதுவநோக்கி வேந்தரை விளித்துச்
சொல்வான்.

[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொறாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) அழகினை - சௌந்தரியத்தை, சுமந்தபேறு - தாங்கிய பேற்றினை, அணங்கு - தமயந்தியானவள், இன்று பெற்றனளென்று - இன்றுதான் பெற்றாளென்று, ஒழுகொளி - ஒளி விளங்குகின்ற, ஆரம் - மணிவடமணிந்த, மார்பர் - மார்பையுடைய அரசர்களெல்லாரும், உவர்க்கடல் - பருவகாலத்துக் கடலானது, மெலிய - ஒலியிற்குறையும்படி, ஆர்ப்ப - ஒலிக்க, (அதுகண்டு), பொழிகதிர் - கிரணங்களை வீசுகின்ற, வயிரவொள்வாள் - ஒளிபொருந்திய வச்சிராயுதத்தையுடைய, புரவலன் - இந்திரனானவன், நெஞ்சம்புழுங்கி - மனம்வெந்து, விழி - கண்களில், அழல்கதுவ - நெருப்புப்பற்ற, நோக்கி - பார்த்து, வேந்தரை - அரசரை, விளித்து - அழைத்து, சொல்வான் - இவ்வாறு சொல்வானே, எ-று.

நளனுக்கு மாலைசூட்டுதலால் தமயந்தியழகிற்கு அவனன்றி நாம் தகுதியுடையோமல்லவென்று, மற்றையரசர் நினைத்தமைதோன்ற அழகினைச்சுமந்த பேறுபெற்றனளென்கின்றனென்றும், அவ்வரசர்க்கு மகிழ்ச்சியுண்டாய்ப் பொறாமையின்மைதோன்ற ஆர்மார்பருவர்க்கடன் மெலியவார்ப்பவென்றும், இந்திரன் அதுகள் விடுத்தும்களைவேட்டுக்கொண்டும் தம்மிலொருவர்க்கும் அவளிசையாமையால் வந்த அவமானம்பற்றிப் பொறாமையும் வெகுளியுங் கொண்டமைதோன்றப் புழுங்கி நெஞ்சம் விழியழல்கதுவவென்றும், அதனால் அவ்வரசர்க்கும் பொறாமையுண்டாக்கினமைதோன்ற வேந்தரை விளித்துச் சொல்வானென்றும் சொல்லினார். "வெளிலை வேற்கணாக் கிவகள் விளைத்துமென்று, தெருள்ளியனென்து மாந்தருவர்க்கடன் மெலியவார்ப்பக், கள்வராற் புலியைவேறு காணியகாவன மன்னன், உள்ளகம் புழுங்கமாதோ வுரைத்தனன் மன்னைச்செல்வாம்" எனப்பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க.— பருவகாலத்தில் நிறைமதிகண்டால் கடல் மிக்கொலித்தலியல்பு. ()

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர் வெண்மதிமழுங்குமல்லாற்
பரிதியுமதியுந்தோன்றிற் படரொளிமழுங்கலுண்டோ
வரசர்காணீர்வெய்யோனருக்குலத்துதித்துத்திங்கண்
மரபின்மன்னவற்குநுங்கண்மாவெழின்மழுங்கினீரால்.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் இந்திரன் கலகமூட்டுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரிகதிர் - விரிந்த கிரணங்களையுடைய, பரிதிமுன்னர் - சூரியன் முன்னே, வெண்மதி - வெண்மைபொருந்திய சந்திரன், மழுங்குமல்லால் - மழுங்கிப்போகுமல்லாமல், பரிதியும் - சூரியனும், மதியந்தோன்றில் - சந்திரனுதித்தால், படர் - விரிந்த, ஒளிமழுங்கலுண்டோ - ஒளிகெடுதலுண்டோ, (இல்லை இவ்வாறிருக்க); அரசர்காள் - அரசர்களே, நீவிர் - நீங்கள், வெய்யோன் - சூரியனுடைய, அருங்குலத்துதித்தும் - கிடைத்தற்கரிய

மரபினிற்பிறந்தும், திங்கண்மரபின்மன்னவற்கு - சந்திரவம்சத்திற்பிறந்த அரசனுக்கு, நுங்கள் - உங்களுடைய, மாண் - பெருமை பொருந்திய, எழில் - அழகு, மழுங்கினீர் - மழுங்கிப்போனீர்கள், எ-று.

சந்திரவம்சத்திற்பிறந்தவன் நளன்.

உலகத்தில் யாவருக்குங் குலத்தை யிழிவுபடுத்தலினுண்டாகும் வேற்றுமை மற்றொன்றினுண்டாகாதென்பதுபற்றி அரசனை நோக்கி இவ்வாறு சொல்லினனென்க. (உ)

உரிமையிற் புணர்ந்தமாத ரூடவு மறுத்திம்மாதின்
வரிமுலைப் போகம்வேண்டி மணவினைத் துணிந்துவந்
தீர், குருதிவேல் சுமந்துவாளா வீங்கிய குவவுத்தோளீர்,
திருநகர்க் கினிநீர்போய்நுந் தெரிவையர்க் கென்சொல்
வீரோ.

(இ-ள்.) உரிமையில் - கிழமையினால், புணர்ந்த - கூடிய, மாதர் - மங்கையர்கள், ஊடவும் - பிணங்கிக்கொள்ளவும், மறுத்து - அதைநீக்கி, இம்மாதின் - இந்த மங்கையினுடைய, வரி - சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலைப்போகம் வேண்டி - ஸ்தனத்தினுடைய போகத்தைவிரும்பி, மணவினை - விவாகத்தொழிலை, துணிந்துவந்தீர் - நிச்சயித்துக்கொண்டு வந்தீர்கள், குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வேல்சுமந்து - வேற்படையைச்சுமந்து, வாளா - வீணாக, வீங்கிய - பருத்த, குவவுத்தோளீர் - திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய அரசரே, திருநகர்க்கு - உங்களுடைய நகரத்திற்கு, இனி - இப்பொழுது, நீர்போய் - நீர் சென்று, நுந்தெரிவையர்க்கு - உம்முடைய மனைவியருக்கு, என்சொல்வீர் - யாதுசொல்வீர்கள், எ-று.

வேறொருமாதரைத் தமது கணவரினைத்தது தெரியினும் பொறாதமங்கையர் தமயந்தியின் விவாகத்தைக்குறித்துவந்த அரசரோடு மிகவும் பிணங்கியிருப்பரென்பதுதோன்ற மாதரூடவுமென்றும், நீர் விரும்பிவந்த தமயந்தியைக் கொண்டுபோன நளனை வெல்லும் வல்லமை உமக்கில்லையென்பது தோன்றக் குருதிவேல்சுமந்து வாளாவீங்கிய குவவுத்தோளீரென்றும், இங்ஙனமான நீர் உம்முடைய மனைவியர் பிணக்கையுந் தணிக்கமாட்டீரென்பதுதோன்ற நுந்தெரிவையர்க்கென்சொல்வீரென்றும் சொல்லினன். (ங)

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச் சுடர்முடி துறந்துகான்போய்
வீழ்சருகருந்திநீர்மெய்த்தவம்புரிதல்வேண்டுந்
தாழிருங்கூந்தலாளை நிடதர்கோன்றழீஇயபோதே
யாழிசூழுலகமெல்லாமவனடிபடுக்குமன்றே.

(இ-ள்.) சுடர்முடி - கிரணங்களையுடைய கிரீடங்களை, துறந்து - விடுத்து, சூழ் - சுற்றுகின்ற, இரு - பெரிய, சடைதாங்கி - சடைகளைச்சுமந்து, கான்போய் - வனத்திற்சென்று, வீழ் - அங்கே

யுதிர்கின்ற, சருகுருத்தி - சருகைப்புசித்து, நீவிர் - (அரசர்களே) நீர், மெய்த்தவம் - உண்மையாகிய தவத்தை, புரிதல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும், (அஃதேனெனில்), தாழ் - தாழ்ந்த, இரு - பெரிய, கூந்தலாளை - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, நிடதர்கோன் - நளன், தழீஇயபோதே - தழுவியபோதே, ஆழிசூழ் - கடலாற்சூழப்பட்ட, உலகமெல்லாம் - பூவுலகமனைத்தும், அவன் - அவ்வரசனுடைய, அடிபடுக்கும் - அடிபணிந்து கிடக்கும், எ-று.

உம்முடையகுலத்திற்கும் உமக்கும் இப்பொழுதுவந்த குற்றம் போரில்வென்று நீக்கல்வேண்டும்; அங்ஙனமின்மையால் இச்செய்கையாலன்றித் தீராதென்பான் மெய்த்தவம்புரிதல் வேண்டுமென்றும், தமயந்தி இலக்கணமுழுவதும் அமைந்த வுருவுடையவளாதலால் அவளைமணந்தவன் பூமண்டலமுழுதும் ஆள்வனென்பது தோன்ற, ஆழிசூழுலகமெல்லா மவனடிபடுக்குமென்றும் சொல்லினான். "வடதிசைக்குன்றமன்னவான்குமைசெய்தீர், விடுகதிர்ப் பரிதிமுன்னர் மின்மினி விளக்கமொத்தீர், வடிவுரை யென்னுமாயும் வாளமரஞ்சினீரோ, முடிதுறத் தனியீர்போகி முனிவனம் புகுமினென்றான்". "திருமக ளிவளைச்சேர்ந்தான் றெண்டிரை யாடைவேலி, யொருநில மகட்குஞ் செம்பொ னேமிக்கு மிறைவனாகும், செருநிலத் திவனைவென்றீர் திருவினுக் குரியீரென்றான், கருமனச் சுவெஞ்சொற் கட்டியங் காரனென்றே" இவ்வாறு பிறருங்கூறுதல் காண்க." (௬)

கண்டவர் மனமுங்கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்புவாய்ந்த, வொண்டொடி மாலைவேய்ந்தோற் குரியளென் றெண்ணவேண்டா, திண்டிற னிடதர்கோமான் செருவினி ரியல்போக, மண்டமர் கடந்தவொள்வேன் மன்னவற் குரியளென்றான்.

(இ-ள்.) கண்டவர் - தன்னைப் பார்த்தவர்களுடைய, மனமும் - மனத்தையும், கண்ணும் - கண்களையும், கவர்ந்திட - வாரிக்கொள்ளும்படி, வனப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற, ஒண்டொடி - தமயந்தியானவள், மாலைவேய்ந்தோற்கு - மாலைசூட்டினவனுக்கு, உரியளென்று - உரிமையுடையவளென்று, எண்ணவேண்டா - நினைக்கவேண்டாம், திண்டிறல் - மிகுந்த வலிமையையுடைய, நிடதர்கோமான் - நிடதேசத்தரசன், செருவினில் - போரில், இரியல்போக - ஓடிப்போக, மண்டு - நெருங்கிய, அமர் - யுத்தத்திலே, கடந்த - செயித்த, ஒள்வேல் - ஒளிபொருந்திய வேலையுடைய, மன்னவற்கு - அரசனுக்கு, உரியளென்றான் - உரிமையுடையவளாவளென்றான், எ-று.

நளனைப்போர்செய்து வெல்லினும் அரசர் பலராதலால் இவள் எவனுக்கு உரியவளாதலென்னுஞ் சந்தேகமுண்டாகாமைப் பொருட்டு, இந்திரனவன் நிடதர்கோமான் செருவினிலிரியல்போக மண்டமர் கடந்த வொள்வேன் மன்னவற் குரியளென்றானென்க.

மேற்படலத்தில் நூற்றறுபத்தைந்தாம் பாட்டிற் காட்டிய அனிச்சப் பூங்கோதை யென்னு மேற்கோளால் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. (௭)

என்றலுங் கடவுட்டிங்க ளிருங்குல மிழித்துக்கூற, னன்றுநன் றென்னநக்கு நாமவேல் வழுதிசீறி, யுன்றனைத் துணிப்பனென்னா வொளிறுவா ளுறையினீக்கிக், குன்றெறி வயிரவொள்வாட் குரிசின்மேற் கனன்றுசென்றான்.

[இதனால் அக்கலகவார்த்தை கேட்ட பாண்டியன் வெகுளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று இந்திரன் சொன்னவளவில், கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, திங்களிருங்குலம் - பெருமைபொருந்திய சந்திரவம்சத்தை, இழித்துக்கூறல் - இழிவுபடுத்திச்சொல்லல், நன்றுநன்றென்ன - நல்லது நல்லதென்று, நக்கு - நகைத்து, நாமவேல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையையுடைய, வழுதி - பாண்டியராஜன், சீறி - அதட்டி, உன்றனை - இப்படிசொல்லிய உனது சிரத்தினை, துணிப்பனென்னா - தறித்துவிடுவேனென்று, ஒளிறு - பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - வாளை, உறையினீக்கி - உறையினின்று நீக்கி, குன்றெறி - மலைகளின் சிறகையறுத்த, வயிரவொள்வாள் - ஒளியையுடைய வச்சிரவாளை யேந்திய, குரிசின்மேல் - இந்திரன்மேல், கனன்று - கோபித்து, சென்றான் - போனான், எ-று.

குன்றென்பது அதன் சிறகினுக்காதல் - ஆகுபெயர்.

உமையவள், பரமசிவன், குமாரவேள் என்னு மூவரும் விரும்பிவந்து அரசு செய்திருந்த குலமாதலாலும், சந்திரனைச் சிவன் முடிமேற் கொண்டிருத்தலாலும், அந்த வம்சத்தைக் கடவுட்டிங்களிருங்குலமென்றார். அதனால் அக்குலத்திற்றோன்றிய பாண்டியனுக்கு அதை இழிவுபடுத்திய இந்திரன்மேல் வெகுளியுண்டாயிற்றென்க.

வெகுளலையணங்கிற்காக நளனுருக்கொண்டுமேய
வகல்விசும்பளிக்கும்வேந்த னிவனெனவமரர்கூறத்
துகளெழமௌலிபண்டுதோற்றவன்றன்றோடென்கொ
லிகலெனப்புகையுமொள்வா ளுறைசெறித்தேகினானே.

[இதுவுமது.]

(இ-ள்.) வெகுளலை - கோபியாதே, அணங்கிற்காக - தமயந்திக்காக, நளனுருக்கொண்டுமேய - நளன் வடிவங்கொண்டுவந்த, அகல்விசும்பு - அகன்ற தெய்வலோகத்தை, அளிக்கும்வேந்தன் - காக்குமிந்திரன், இவனெனா - இவனென்று, அமரர்கூற - தேவர்கள் சொல்ல (அதுகேட்டு), துகளெழ - தூளியெழும்ப, மௌலி - கிரீடம், பண்டு - முன்னே, தோற்றவன்றன்றோடு - தோற்றுப்போனவிடமோடு, என்கொலிகலென - என்னபோரென்று, புகையும் -

புகைகின்ற, ஒள்வாள் - ஒளிபொருந்திய வாட்படையை, உறைசெறித்து - உறையிலிட்டு, ஏகினன் - போனான், எ-று.

மதுரையில் உக்கிரபாண்டியன் அரசு செய்திருந்தகாலில் தன்னாட்டிலிருக்கும் பொதியமலையின்கண் மேய்ந்திருந்த மேகங்களைப் பிடித்துத் தளைசெய்தான், அதைக்கேட்டு அப்பாண்டியனோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து இந்திரன் மகுடபங்கப்பட்டுத் தோற்றோடிய படியால் தோல்வியடைந்தவரோ டெதிர்த்தல் தருமமன்றென் பதுபற்றி இவன் அவ்விந்திரனென்று கேட்டவரசன், துகளொழ மௌலிபண்டு தோற்றவன் றன்னோடெனக்கு, விகலெனப்புகையு மொள்வாளுறைசெறித் தேகினனென்றார். (எ)

கூற்றெனக் கனலியென்னக் குலவரை கிரிக்குமூழி
க், காற்றென வுருமேறென்னக் கதிர்முடி யரசரெல்லா
மாற்றருஞ் சீற்றத்தோடு மடங்கலந் தவிசினின்றும், பாற்
றினஞ் சுழலும்வைவாட் படையொடு நிலத்திற்பாய்ந்
தார்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் அரசர் செய்கை கூறப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கூற்றென - யமன்போலவும், கனலியென்ன - அக்கினிபோலவும், குலவரை - சத்தகுலகிரிகளையும், கிரிக்கும் - சுழற்றுகின்ற, ஊழிக்காற்றென - முடிவுகாலக் காற்றுப்போலவும், உருமேறென்ன - இடியேற்றைப்போலவும், கதிர்முடி - இரணங்களையுடைய கிரீடமணிந்த, அரசரெல்லாம் - அரசரனைவரும், மாற்றரும் - நீக்குதற்கரிய, சீற்றத்தோடு - கோபத்துடன், மடங்கலந்தவிசினின்றும் - சிங்காதனத்திலிருந்து, பாற்றினம் - பருந்துக்கூட்டங்கள், சுழலும் - வட்டமிடுகின்ற, வை - கூர்மைபொருந்திய, வாட்படையொடும் - வாளாயுதத்துடன், நிலத்தின் - பூமியிலே, பாய்ந்தார் - குதித்தார்கள், எ-று.

உயிர்போக்கலால் யமனையும், சீறுசெய்தலால் அக்கினியையும், வேகத்தோடு தள்ளுதலால் காற்றையும், கர்ச்சித்து நடுக்கஞ்செய்தலால் இடியேற்றையும், பெரும்பான்மைபற்றி அரசர்க்கு உவமையாக்கினார். (அ)

கொய்யுளைக்கலினப்பாய்மா கொடிஞ்சியந்தேரிற்பூட்டி
மையன்மாமதத்தயானைபருமித்துமறலியேனுஞ்
செய்யகண்புதைக்குஞ்சீற்றத்திறல்கெழுவயவர்சூழ
மொய்கழலரசரெல்லாமுருகுலாந்தும்பைவேய்ந்தார்.

(இ-ள்.) கொய்யுளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, கலினம் - கடிவாளம் பூண்ட, பாய் - தாவுகின்ற, மா - குதிரைகளை, கொடிஞ்சியந்தேரில் - மேன்மொட்டையுடைய இரதங்களில், பூட்டி - பூட்டுதல் செய்து, மையல் - மயக்கம் பொருந்திய, மா -

பெரிய, மதத்த - மும்மதத்தையுமுடைய, யானை - யானைகளை, பருமித்து - அலங்கரித்து, மறலியேனும் - கூற்றுவனாயினும், செய்யகண் புதைக்கும் - சிவந்தகண்களைமூடிக்கொள்ளத்தக்க, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, திறல்கெழு - வல்லமைபொருந்திய, வயவர்சூழ - காவலாளர்கள் தம்மைச்சூழ்ந்து வரும்படி, மொய் - நெருங்கிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, அரசரெல்லாம் - அரசரனைவரும், முருகுலாம் - தேனொழுகுகின்ற, தும்பை - தும்பைமாலையை, வேய்ந்தார் - தரித்தார்கள், எ-று.

தும்பைவேய்தலாவது — "செங்களத்துமறங்கருதிப் பைந்தும்பைதலை மலைந்தன்று, கார்கருதி நின்றதிருங் கௌவை விழுப்பணையான், சோர்குருதி சூழாநிலகளைப்பப் போர்கருதித், துப்புடைத் தும்பைமலைந்தானுகளாருசீர், வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து." இதனாலறிக. (கூ)

கொடுங்குணில் பொருதவெற்றிப் போர்ப்பறை கு
ளிறவெம்போர்க், கடுந்திறல் வயவர்வின்னாண் புடைப்
பொலி கடலினார்ப்பச், சுடுங்கனல் குளிரவெய்தாச் சுட
ர்விழி பொறிகள்சிந்த, மடங்கலே றனையவேந்தர் வாளம
ரழுவத்துற்றார்.

(இ-ள்.) கொடுங்குணில் - வளைந்த குறுந்தடியால், பொருத - அடிக்கப்பெற்ற, வெற்றி - சயத்தைத் தருகின்ற, போர்ப்பறை - யுத்தமுரசு, குளிற - ஒலிக்க, வெம்போர் - வெவ்விய போர்செய்கின்ற, கடுந்திறல் - மிகுந்த சௌரியத்தையுடைய, வயவர் - படைவீரர்கள், வில் - விற்களைவளைத்துச் செய்யும், நாண்புடைப்பொலி - நாண் குணத்தொனிகள், கடலினார்ப்ப - கடல் போலொலிக்க, சுடுங்கனல் - சுடுகின்ற நெருப்பும், குளிர - குளிரும்படி, வெய்தா - வெப்பமாக, சுடர்விழி - சிவந்த கண்கள், பொறி - நெருப்புப் பொறிகளை, சிந்த - சிதற, மடங்கலேறனைய - சிங்கவேற்றை யொத்த, வேந்தர் - அரசர்கள், வாளமர் - வாட்போர்செய்கின்ற, அழுவம் - யுத்தகளத்தில், உற்றார் - அடைந்தார்கள், எ-று.

அனேக ரிறக்கும்படிச் செய்யும்போரைக்குறித்துப் பறையை யடிக்கின்ற தாதலால், குணிலென்றது கொடுங்குணிலென்றார். விழிகள் சிந்தும் பொறிகளுக்குச் சுடுங்கனலை ஒப்புச் சொன்னால் சுடு நெருப்புக்கு நீரை ஒப்புச் சொல்லுதல்போ லிருத்தலாற் சுடுங்கனல் குளிரவெய்தாச் சுடர்விழி பொறிகள் சிந்தவென்றார். குளிற, ஆர்ப்ப, சிந்தவென்னும் பெயரெச்சம், வேந்தரென்னும் பெயர்க்கொண்டு முடிந்தது. (க0)

மன்னவர் தருக்கும்வெம்போர் வயிரவாள் சுமந்த
தின்னோட், பொன்னகர்க் கிறைவன்சூழ்ந்த புணர்ப்பு
நாங்காண்டுமென்று, வென்னலரக்கசூழ்ந்தி பூண்சுவைத்

குதிரயாந்து, மின்னகு பரிதியொள்வேல் வேந்தர்கோன் சிறிதுநக்கான்.

[இதனால் நளனது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மன்னவர் - அரசர்களுடைய, தருக்கும் - கர்வமும், வெம்போர் - வெவ்விய போர்செய்கின்ற, வயிரவாள் சுமந்த - வச்சிராயுதத்தைச் சுமந்த, திண்டோள் - வலிமை பொருந்திய தோள்களையுடைய, பொன்னகர்க்கிறைவன் - இந்திரனானவன், சூழ்ந்த - எண்ணிய, புணர்ப்பும் - சம்பந்தமும், காங்காண்டு மென்று - நாங்காண்போமென்று, ஒன்னலர் - சத்துருக்களுடைய, அகல ஞூழ்தி - மார்பினிடத்திலே குளித்து, ஊன்சுவைத்து - மாமிசத்தை மென்று, உதிரமாந்தும் - புண்ணீரைக் குடிக்கின்ற, மின்னகு - ஒளிவிடுகின்ற, பரிதி - சூரியன்போன்ற, ஒள்வேல் - ஒளிபொருந்திய வேற்படையினையுடைய, வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜன், சிறிது - கொஞ்சம், நக்கான் - சிரித்தான், எ-று.

இங்கே நளன் சிரித்தது வீரச்சிரிப்பாம். அது பரமசிவன் சிரித்துத் திரிபுரத்தை யெரித்தலாலறிக. "ஒன்னலரைச் செற்றன வொக்குஞ் சிறுநகைசெய்வன" வென்றார்பிறரும். (௧௧)

சிலைகுழைத் தரசர்நின்ற சீற்றமு நிணம்வாய்ப் பில்கிக், கொலைபழுத் தொழுகும்வேலான் குவவுத்தோட் பணைப்பு நோக்கி, யிலைமுகப் பூணினான்மற் றென்கொலாய் விளையுமென்னா, முலைமுகட் டலங்கல்வேற்கண் முத்துக வெருவிநின்றாள்.

[இதனால் தமயந்தி வருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சிலைகுழைத்து - வில்லைவளைத்து, அரசர்நின்ற - அரசர் நிற்கப்பெற்ற, சீற்றமும் - கோபமும், நிணம் - கொழுப்பை, வாய்ப்பில்கி - வாயிற்சிந்தும், கொலைபழுத்து - கொல்லுதல் மிகுந்து, ஒழுகும் - ஒழுகுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நளனது, குவவுத்தோள் - திரட்சிபொருந்திய தோள்களினுடைய, பணைப்பும் - பூரிப்பும், நோக்கி - பார்த்து, இலைமுகப்பூணினான் - தமயந்தியானவள், என்கொலாய் விளையுமென்னா - யாதாய் முடியுமோவென்று, முலைமுகட்டு - ஸ்தனங்களினுடைய உச்சியில், வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களினின்றும், முத்துக - முத்துப்போல நீர்துளிக்க, வெருவி - பயந்து, நின்றாள் - நின்றனள், எ-று.

அரசர் கோபத்தையும் நளன்றோள் பூரிப்பையும் பார்த்த தமயந்தியானவள் அரசனுக்கு இத்தலைப்போர், பகையாதலால் நான் காரணமானேன் இனி யாதாகுமோ வென்று வெருவி நின்றனளென்க. மற்று - அசைநிலை. (௧௨)

செழுங்கடை யழைக்கணல்லாய் திண்சிலை குழைத்து வெம்போர்க், கெழுந்தவிவ் வரசர்மார்பத் திழிபெருங்

குருதிமாந்தப், புழுங்குவெம் பகழிமாரி பொழிந்தமர் முருக்கியாடி, யுழுந்துருள் பொழுதின்மீள்வ லுள்ளநீ கவல லென்றான்.

[இதனால் நளன் தமயந்தியைத் தேற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) செழுங்கடை - செழுமையுள்ள கடையையுடைய, மழைக்கணல்லாய் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியே! திண்சிலை - வலிமையையுடைய வில்லை, குழைத்து - வளைத்து, வெம்போர்க்கு - வெவ்விய யுத்தத்திற்கு, எழுந்த - புறப்பட்ட, இவ்வரசர் மார்பத்து - இவ்வரசர் மார்பினிடத்திலே, இழி - இழிகின்ற, பெருங்குருதி - அதிக வுதிரத்தை, மாந்த - உண்ணும்படி, புழுங்கு - வெம்புகின்ற, வெம்பகழிமாரி - வெவ்விய பாணமழையை, பொழிந்து - சொரிந்து, அமர் - யுத்தத்திலே, முருக்கி - கொன்று, ஆடி - விளையாடி, உழுந்துருள் பொழுதின் - ஒரு உழுந்துருளுகிற காலத்திலே, மீள்வல் - திரும்புவேன், நீ - நீ, உள்ளம் - மனத்தினிடத்து, கவலல் - கவலைப்பட வேண்டாம், எ-று.

தமயந்தி யாற்றாமையையுங் கவலைப்படுதலையு நோக்கி விரைவுதோன்ற உழுந்துருள் பொழுதின் மீள்வலென்றான். [உழுந்துருள் பொழுதிலென உலக வழக்கச்சொல்லைத் தழுவிச் சொல்லுதலால் உலகவழக்க நவிற்சியணி]. (௧௩)

விளைசமர்க் கெழுந்துநின்ற வீமனை யினிதினோக்கிக்
களிமதக் களிறுந்தேருங் களப்படுத் திகலினேற்ற
வுளைவயப் புரவித்தானை யொன்னலர்ச் செகுப்பனீபோய்
நளிகடற் றானைசூழ நங்கையைக் காத்தியென்றான்.

[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விளை - உண்டாகின்ற, சமர்க்கு - போர்செய்தற்கு, எழுந்து நின்ற - புறப்பட்டு நின்ற, வீமனை - வீமராஜனை, இனிது - இனிமையினால், நோக்கி - பார்த்து, களி - களிப்பையுடைய, மதக்களிறும் - மதயானையையும், தேரும் - தேரையும், களப்படுத்து - யுத்தகளத்திலழித்து, இகலின் - பகையினால், ஏற்ற - எதிர்த்த, உளை - புறமயிரினையுடைய, வயப்புரவி - வலிமைபெற்ற குதிரைகளையும், தானை - சேனையையுமுடைய, ஒன்னலர் - சத்துருக்களை, செகுப்பல் - கொல்லுவேன், நீபோய் - நீசென்று, நளி - குளிர்ச்சி பொருந்திய, கடல் - கடல்போன்ற, தானைசூழ - சேனைசூழ்ந்திருக்க, நங்கையை - தமயந்தியை, காத்தியென்றான் - காப்பாயென்றான், எ-று.

நளன் நங்கையைக் காத்தியென்றானென்க.

தமயந்தி தமக்கு மாலையிட்ட பின்பு அவளை விரும்பி நம்மோ டெதிர்க்கும் அரசர் நாம் போர்செய்யும்போது அவளைக்காந்து வௌவவரினும் வருவரென்பது பற்றியும், தன் பொருட்டு வந்த பேரை மற்றொருவர் பாலவிடில் தனக்கிழிவென்பது பற்றியும், அவட்குத் தந்தையாகிய வீமனை அவளைக்காக்கும்படி வைத்தனனெனக. (௧௪)

உடல்சின வுருமேறன்ன வயவரை யொருங்குநோக்கிக், கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர் கொய்யுளைக் கலினப்பாய்மா, கடன்மடை திறந்ததென்னக் காடமூற் றிருந்துபாயும், படுமதக் களிநல்யானை பண்ணுறுத் திடுமினென்றான்.

[இதனால் நளன் போர்முயற்சி செய்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உடல் - பொருகின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, உருமேறன்ன - இடியேற்றைப்போன்ற, வயவரை - சேவகரை, ஒருங்கு நோக்கி - ஒரேகாலம் பார்த்து, கொடியணி - கொடிகளையணிந்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, திண் - வலிமை பொருந்திய, தேர் - தேரையும், கொய்யுளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, கலினம் - கடிவாளம் பூண்ட, பாய்மா - குதிரைகளையும், கடல் - கடலானது, மடைதிறந்ததென்ன - மடைதிறந்ததென்று சொல்லும்படி, காடம் - சுவடுபட, ஊற்றிருந்து பாயும் - ஊற்றிருந்து பாய்கின்ற, படுமதம் - மதம்படுகின்ற, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானைகளையும், பண்ணுறுத்திடுமினென்றான் - அலங்கரியுங்களென்றான், எ-று.

தனித்தனி உத்தரவுபண்ணிற் காலநீட்டிக்குமென்பதுபற்றி விரைந்து கூடினமைதோன்ற வயவரை யொருங்குநோக்கித் தேர், பாய்மா, யானை, பண்ணுறுத்திடுமி னென்றான். (௧௫)

நீக்கருங்கவசமார்த்துநேரலர்மௌலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவீக்கிப்போரெனிற்பொருப்புமஞ்ச
வீங்கியகுவவுத்தோளில்வெங்கணைப்புட்டிறூக்கி
வாங்குவிற்றடக்கையேந்திமறலிகண்புதைப்பநின்றான்.

[இதனால் நளன் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நீக்கரும் - பிரிதற்கரிய, கவசமார்த்து - கவசங்கட்டி, நேரலர் - சத்துருக்களுடைய, மௌலி - முடியை, தேய்க்கும் - தேய்க்கின்ற, பூங்கழல் - வீரக்கழலை, நரல - ஒலிக்கும்படி, வீக்கி - கட்டி, போரெனில் - யுத்தமென்றால், பொருப்புமஞ்ச - மலையுமஞ்சும்படி, வீங்கிய - பருத்த, குவவுத்தோளில் - திரட்சி பொருந்திய புயத்தின்கண், வெங்கணை - வெவ்விய பாணங்களையுடைய, புட்டிறூக்கி - அம்புக்கூட்டைத் தாங்கி, வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில் - வில்லை, தடக்கையேந்தி - விசாலம்பொருந்திய கையிலேந்தி, மறலி - யமனும், கண்புதைப்ப - கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி, நின்றான் - நின்றனன், எ-று.

நளன் கவசமார்த்துக் கழல்வீக்கிப் புட்டில்தூக்கி வில்லேந்தி நின்றனனெனக் கூட்டுக. சத்துருக்கள் பணிந்து கிடத்தலால் நேரலர் மௌலி தேய்க்கும் பூங்கழலென்றார், மறலியென்பதில் உயர்வுசிறப்பும்மை தொக்குநின்றது. (௧௬)

பொருசமர்தொடங்கிநின்றபுரவலர்மடவார்செய்ய
வரிநெடுங்கண்ணுந்தோளும் வலந்துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணிகுயிற்றுஞ்செம்பொற் கோடுயர்கொடிஞ்சித்தே
ரருவரையிவருஞ்சீற்றமடங்கலேறென்னவார்ந்தான். [சி

[இதனால் நளன் தேரேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொரு - பொருகின்ற, சமர் - யுத்தத்தை, தொடங்கி நின்ற - ஆரம்பித்து நின்ற, புரவலர் - அரசர்களுடைய, மடவார் - மாதரது, செய்ய - சிவந்த, வரி - அரிபரந்த, நெடுங்கண்ணும் - நெடிய கண்களும், தோளும் - தோள்களும், வலந்துடித்து - வலப்பக்கந்துடித்து, இன்னல்காட்ட - துன்பக்குறிகாட்ட, குருமணி - நிறம்பொருந்திய மணியால், குயிற்றும் - பதிக்கப்பட்ட, செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த, கோடுயர் - சிகரத்தினுயர்ந்த, கொடிஞ்சித்தேரின் - மேன்மொட்டையுடைய தேரின்மேல், அருவரை - அரிய மலையின்மேல், இவரும் - ஏறுகின்ற, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, மடங்கலேறென்ன - ஆண்சிங்கம்போல், ஆர்ந்தான் - ஏறினன், எ-று.

நளன் தேரிலேறினனெனக் கூட்டுக.

மாதர்க்குத் துன்பம்வருமாகில் வலத்தோள்களும் வலக்கண்களும் துடிக்குமென்பது துடிநூலிற் காண்க. (௧௭)

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தியுடன்றுவெம்போரிலேற்ற
தேன்பயிறெரியல்வேந்தர்நடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க்குஞ்சரம்வெருவியோட
வான்பொதிரொலியத்தெய்வவலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

[இதனால் நளன் சங்கத்தொனி செய்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஊன்பயில் - மாமிசந்தங்கிய, வடிவேலேந்தி - கூரிய வேற்படையைத் தாங்கி, உடன்று - கோபித்து, வெம்போரில் - வெவ்விய யுத்தத்தில், ஏற்ற - எதிர்த்த, தேன்பயில் - தேன்றங்குகின்ற, தெரியல் - மாலையையுடைய, வேந்தர் - அரசர்கள், நடுக்குற - நடுக்கமடைய, திசையினின்ற - எட்டுத்திசையினு நின்ற,

கூனை - வளைவுபொருந்திய, பிறைக்கோட்டு - பிறையையொத்த கொம்பினையும், கால்வாய் - தொங்குகின்ற வாயினையு முடைய, குஞ்சரம் - யானைகள்; வெருவியோட - பயந்தோடும்படி, வான் - ஆகாயம், பொதிபொறிய-நடுக்கமடைய, தெய்வவலம்புரி - தெய்வச் சங்கம், முழக்கியிட்டான் - தொனிசெய்தான், எ-று.

சங்கத்தொனியினுல் தான் எதனது எப்படி ஆதல்வேண்டுமென்று நினைக்கின்றானோ அது அது அப்படியாகத் தொனித்தலால் தெய்வவலம்புரி யென்றார். (கஅ)

கொன்னவில்பரிதிவைவாட்கூற்றுயிருண்ணுங்கூற்றின்
மின்னகுவரிவிலேந்தும்விடலையைநோக்கியேற்ற
மன்னவரளவின்றின்னேன் மணிவரைத்திணிதோள்வீக்க
மென்னினைந்தென்செய்தோமென் றிந்திரன்பெயர்ந்தான்

[இதனால் இந்திரனிக்கருத்து சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொல - கொலைத்தொழிலை, நவில் - சொல்லப்பட்ட, பரிதி - சூரியன்போன்ற, வைவாள் - கூர்மைபொருந்திய வாட்படையையும், கூற்றுயிர் - யமனுயிரை, உண்ணும் - உண்ணப்பட்ட, கூற்றின் - ஒரு யமன்போல், மின்னகு - ஒளியை வீசுகின்ற, வரிவிலேந்தும் - கொடிய வில்லையுமேந்திய, விடலையை - காமமகாராஜனை, நோக்கி - பார்த்து, ஏற்ற - எதிர்த்த, மன்னவர் - அரசர்களது, அளவன்று - அளவுடையதன்று, இன்னேன் - இவ்வரசனுடைய, மணிவரை - அழகுபொருந்திய மலைபோன்ற, திணி - வலிமைபெற்ற, தோள் - புயங்களினுடைய, வீக்கம் - பாரிப்பு, (ஆதலினால்) என்னினைந்து - யாதைநினைந்து, என்செய்தோமென்று - யாதுசெய்தோமென்று, இந்திரன் - இந்திரனாவன், பெயர்ந்தான் - கடிந்தான், எ-று.

நாம் பொறுமையாக ஓட்டிவிட்ட சன்னையிற் கொலைப்படுக்க; அதிலும் நமக்கு அவமானமே வருதற்கு ஐயமில்லையென்று இந்திரன் கருக்கமுற்றானென்க. (க௯)

கார்த்திரன் முழக்கமென்னக் கனைகுரன் முரசமார்த்த, ஆர்த்தன கடல்களேழுந் துரகதக் குரத்தின்றூளி, போர்த்தன விசும்புபைம்பொற் கொடியொடு குடையு மோங்கி, யார்த்தன வுவகைபொங்கித் துணங்கையிட் டலகையீட்டம்.

[இனி யிரண்டுபாட்டால் சேனைகளின் ஆரவாரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கார்த்திரள் - மேகங்களினுடைய, முழக்கமென்ன - சத்தம்போல், கனை - முழங்குகின்ற, குரல் - குரலையுடைய, முரசம் - பேரிகைகள், ஆர்த்த - ஒலித்தன; கடல்களேழும் - ஏழு சமு

த்திரங்களையும், துரகதம் - குதிரைகளினுடைய, குரத்தின்றூளி - குளம்பினின்று மெழுகின்ற புழுதிகள், ஆர்த்தன - ஆர்த்துவிட்டன; விசும்பு - ஆகாயத்தை, பைம்பொற்கொடியொடு - பசிய பொற்கொடிகளோடு, குடையும் - குடைகளும், ஓங்கி - உயர்ந்து, போர்த்தன - மூடிக்கொண்டன; அலகையீட்டம் - பேய்க்கூட்டங்கள், உவகைபொங்கி - மகிழ்ச்சிமிகுந்து, [துணங்கையிட்டு - கூத்தாடி, ஆர்த்தன - சத்தித்தன, எ-று. துணங்கை - இருகை முடக்கிப் பழுப்புடையொத்தியாடல்.]

கார்த்திரள் முழக்கமென்ன முரசமார்த்தவெனலால் அனேக முரசங்களென்றும், குரத்தின்றூளி கடல்களேழும் ஆர்த்தனவெனலால் அனேகங் குதிரைகளென்றும் விசும்பைப் போர்த்தனவெனலால் அனேகங் குடைகள் கொடிகளென்றும், துணங்கையிட்டார்த்தன வெனலால் மாயிச மூண்ணவந்த பேய்கள் அனேகமென்றும் பெறப்பட்டது. (உ0)

கூற்றெனவுரறியார்த்துக்கொல்சினவரியேறென்ன
வேற்றவர்வெருவநெய்த்தோ ரிடையறுதொழுகுங்கோட்
சீற்றமும்மதத்தினூழித்தீயையுமவிக்கும்வேகக் [கச்
காற்றுறழ்களிறுதூண்டிக்கட்கனல்கதுவச்செல்வார்.

(இ-ள்.) கூற்றெனை - யமனைப்போல், உரறி - ஆரவாரித்து, கொல் - கொல்கின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, அரியேறென்ன - சிங்கவேற்றைப்போல், ஆர்த்து - கர்ச்சித்து, ஏற்றவர் - எதிர்த்தவர்கள், வெருவ - அஞ்ச, நெய்த்தோர் - உதிரமானது, இடையறு தொழுகும் - நீக்கமொழுகப்பெற்ற, கோட்டு - கொம்பையும், சீற்றம் - கோபத்தையுமுடைய, மும்மதத்தின் - மும்மதங்களால், ஊழித்தீயையும் - வடவாமுகாக்கினியையும், அவிக்கும் - அவிக்கப்பட்ட, வேகக்காற்றுறழ் - சண்டமாருதத்தையொத்த, களிறு தூண்டி - யானையைச்செலுத்தி, கண் - விழிகளில், கனல்கதுவ - நெருப்புப்பற்ற, செல்வார் - செல்வார்கள், எ-று.

வீரரைத் தன் கோட்டாற் குத்திக்கொல்லுதலால் யானைக் கொம்பு நெய்த்தோ ரிடையறு தொழுகுங் கோடெனப்பட்டது. "வேலான் முகத்தகளிறு" என்றார் பிறரும். (உக)

ஒள்ளழல்கண்ணிற்காலவுயிர்ப்பலியுண்ணுங்கூற்றின்
வள்ளுறைவடிவாளேந்திவாய்மடித்தெயிறுதின்று
கள்ளவிழ்தும்பைசூடிக்கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப
வள்ளிலைவயிரப்பைம்பூணரசரோடரசரேற்றார்.

[இதுமுதல் பத்துப்பாட்டால் இருதிறச் சேனைகளும் பொருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, அழல் - நெருப்பு, கண்ணில் - கண்களினின்றும், கால - கொப்புளிக்க, உயிர்ப்பலி - உயி

ராகிய உணவை, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, கூற்றின் - யமன்போல், வள்ளுறை - நெருங்கிய வுறையையுடைய, வடிவாளேந்தி - கூரிய வாளை யேந்திக்கொண்டு, வாய் மடித்து - உதட்டை மடித்துக் கொண்டு, எயிறுதின்று - பல்லைக் கடித்து, கள்ளவிழ் - தேனொழுகுகின்ற, தும்பைசூடி - தும்பைமாலையைத் தரித்து, (இதுகண்டு) கழுது - பேய்கள், கைகொட்டி - கைகளைக்கொட்டி, ஆர்ப்ப - கர்ச்சிக்கும்படி, அள்ளிலை - அள்ளிக்கொள்ளும் இலைபோன்ற, வயிரப் பைம்பூண் - பசியபொன்னிற் பதித்த வச்சிராபரணத்தையுடைய, அரசரோடு - அரசருடன், அரசர் - அரசர்கள், ஏற்றார் - எதிர்த்தார்கள், எ-று.

அனேகரைச் சேதித்து உயிரை யுண்ணுதலால் வாட்படைக்கு யமன் உவமை சொல்லப்பட்டது. வாய்மடித்தலும் பற்கடித்தலும் சினக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி நின்றன. அதிரப் பொருதற்கு வந்தகுறிப்புத் தோன்ற கள்ளவிழ் தும்பைசூடி யென்றார். நெடுங்காலம் போரில்லாமையால் உணவுகள் கிடையாதிருந்த வருத்தம் இப்பொழுது கெடுமென்னும் உவகை மிகுதியால் கழுது கை கொட்டியார்ப்ப வென்றார். போரில்லாமை இந்திரப்படலத்தில் ஆங்கவன்மேலென்னும் பதினாலாம்பாட்டா லறிக. [தன்மை நவிற்சியணி.] (உஉ)

மண்ணிடைத்திரிவபோலமாதிரங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழமருப்பிடைமிதித்துமீள்வ
கண்ணிமைபொருந்திற்காணுக்கடுப்பினகலினப்பாய்மா
வெண்ணிலவயவர்தூண்டியெதிரொதிர்மலைந்துநிற்பார்.

(இ-ள்.) மண்ணிடை - பூமியின்கண்ணே, திரிவபோல் - திரிவனபோல, மாதிரம் - திசைகளை, கடப்ப - தாண்டுவன, தாவி - பாய்ந்து, விண்ணிடை - ஆகாயத்திலே, பறப்ப - பறப்பன, வேழமருப்பிடை - யானைக்கொம்பின்கண், மிதித்து - மிதித்து, மீள்வ - திரும்புவன, கண் - கண்கள், இமைபொருந்தில் - இமைகொட்டுமானால், காணுக்கடுப்பின - காணக்கூடாத வேகத்தையுடையன, கலினப்பாய்மா - இத்தன்மையுள்ள கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிரைகள், எண்ணில் - அளவற்றவைகளை, வயவர்தூண்டி - காலாள்கள் செலுத்தி, எதிரொதிர் - நேர்நேராக, மலைந்து - போர்செய்து, நிற்பார் - நிற்பார்கள், எ-று.

கடப்ப, பறப்ப, மீள்வவென்னுங் கடுப்பினவாகிய பாய்மாவெனக் கூட்டுக. வேழமருப்பு இங்கே வெள்ளையானைக் கொம்பெனக் கொள்க. [இதுவும் அவ்வணி]. (உங)

சூழ்சுடர்வயிரவாளாலிந்திரன்றுயிக்குமுன்னம்
பாழியங்குடுமிக்குன்றஞ்சிறகொடுபறப்பவென்னக் [தே
கேழ்கிளர்பரிதியேய்க்குங்கிளர்மணிக்கொடிஞ்சிமான்
ராழியோடாழிதாக்கவருஞ்சமர்தொடங்கிநிற்பார்.

(இ-ள்.) சூழ்சுடர் - ஒளிசூழ்கின்ற, வயிரவாளால் - வச்சிராயுதத்தால், இந்திரன்றுயிக்குமுன்னம் - இந்திரனறுப்பதற்கு முன்னே, பாழி - அகன்ற, குடுமி - சிகரங்களையுடைய, குன்றம் - மலைகளானவை, சிறகொடு - இறகுடனே, பறப்பவென்ன - பறப்பனபோல், கேழ்கிளர் - செந்நிறமிகுந்த, பரிதியேய்க்கும் - சூரியனையொத்த, கிளர்மணி - ஒளிவிளங்கு மணிகள்பதித்த, கொடிஞ்சி - மேல்மொட்டையுடைய, மான்றேர் - குதிரைகட்டிய தேர்கள், ஆழியோடாழிதாக்க - உருளைகளோடுருளைகள் முட்ட, அருஞ்சமர் - அரியயுத்தத்தை, தொடங்கி - ஆரம்பித்து, நிற்பார் - நிற்பார்கள், எ-று.

ஒவ்வொரு தேர், ஒவ்வொரு மலைபோல் திரிதலால் அவைகட்குச் சிறகுடைய மலையுவமை சொல்லப்பட்டன. அனேகந்தேராதலால் நெருக்கம்பற்றி ஆழியோடாழிதாக்க வென்றார். அரசரோடரசரெதிர்த்தலால் ஆழியோடாழி தாக்கினவென்க. (உச)

மோட்டிளமுலைகள்பாய்ந்தமருமத்தின்மூரியானைக்
கோட்டிணையுழக்கவெம்போர்க்கோளரியென்னச்சீறித்
தோட்டுணைகொட்டியார்த்துச்சுடர்நெடுங்குருதிவாளாற்
பூட்டியவோடைநெற்றிமத்தகம்போழ்ந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) மோடு - உயர்ச்சிபொருந்திய, இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கள், பாய்ந்த - பாயப்பெற்ற, மருமத்தின் - மார்பின்கண், மூரி - வலிமையையுடைய, யானைக்கோட்டிணை - யானையினிரண்டு கொம்புகளும், உழக்க - குத்திக்கலக்க, வெம்போர் - வெவ்விய போர்செய்கின்ற, கோளரியென்ன - சிங்கவேற்றைப்போல், சீறி - கோபித்து, தோட்டுணை - இரண்டு தோள்களையும், கொட்டி - தட்டி, ஆர்த்து - கர்ச்சித்து, சுடர் - ஒளியையுடைய, நெடு - நெடிய, குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வாளால் - வாட்படையால், ஓடைபூட்டிய - முகபடாத்தையணிந்த, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, மத்தகம் - தலையை, போழ்ந்திட்டார் - பிளந்தார்கள், எ-று.

தமது மார்பிற்குத்திய யானைக்குச் சிங்கம் வைரியாதலால், அரசரை கோளரியென்னச் சீறியென்றார். அரசர் சீறி ஆர்த்து வாளால் மத்தகம் போழ்ந்திட்டாரென்க. (உரு)

கொலைத்தடங் கண்ணினல்லார் குறங்கின்மேற் குறங்குசேர்த்தி, முலைத்தட நெருமங்கப் புல்லிக் கண்டுயின் முழவுத் தோளார், தலைக்குமிழ் குருதிபொங்க வற்றுவீழ் புழைக்கை யேற்று, மலைக்கடாக் களிறுபுல்லி மண்ணிடைத் துஞ்சுகின்றார்.

(இ-ள்.) கொலை - கொலைசெய்கின்ற, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண்ணின் - கண்களையுடைய, நல்லார் - மாதர்களுடைய,

குறங்கின்மேல் - துடைகளின்மேல், குறங்குசேர்த்தி - துடைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு, முலைத்தடம் - ஸ்தனதடங்களை, நெருங்கப்புல்லி - அழுந்தத் தழுவிக்கொண்டு, கண்டுயில் - நித்திரைசெய்கின்ற, முழவு - மத்தளம்போன்ற, தோளார் - தோளையுடைய அரசர்கள், அலைத்துமிழ் - அலைத்துமிழுகின்ற, குருதிபொங்க - உதிரமொழுக, அற்றுவீழ் - அற்றுவிழுந்த, புழைக்கை - துதிக்கையின்மேல், ஏற்றி - துடையை ஏற்றிக்கொண்டு, மலை - மலையையொத்த, கடாக்களிறு - மதயானையை, புல்லி - தழுவிக்கொண்டு, மண்ணிடை - பூமியிலே, துஞ்சுகின்றார் - நித்திரை செய்கின்றார்கள், எ-று.

மாதர் துடைக்குத் துதிக்கையும், முலைக்கு யானையும், உவமையாதல்பற்றி அரசர் இறந்தும் முன்பு மாதரோடு துயிலுதல்போன்றிருந்தனவென்க. (உசு)

கூற்றொடுங் கொம்மைகொட்டிக் குனிக்கும்வா ளுழவர்வேகக்,
காற்றினாற் பெண்ணையீன்ற கருங்கனி யுகுவதேபோல்,
வெற்றிறல் வயவர்சென்னி வீழ்த்துவெங் கரிகணூறிச்,
சீற்றவெம் மடங்கலேற்றிற் செருக்களத் துழக்கியிட்டார்.

(இ-ள்.) கூற்றொடும் - யமனுடனே, கொம்மைகொட்டி - கைகொட்டிக்கொண்டு, குனிக்கும் - கூத்தாடுகின்ற, வாளுழவர் - வாட்படையையுடைய வீரர்கள், வேகக்காற்றினால் - சண்டமாருதத்தில், பெண்ணையீன்ற - பனைமரந்தந்த, கருங்கனி - கரியபழம், உகுவதேபோல் - உதிர்வதுபோல், வெற்றிறல் - வெற்படையிற்றிறலையுடைய, வயவர் - படைவீரர்களுடைய, சென்னி - தலைகளை, வீழ்த்து - தள்ளி, வெங்கரிகள் - வெவ்விய யானைகளை, நூறி - கொன்று, சீற்றம் - கோபத்தை யுடைய, வெம்மடங்கலேற்றில் - வெவ்விய சிங்கவேற்றைப்போல், செருக்களத்து - யுத்தகளத்தில், உழக்கியிட்டார் - கலக்கினார்கள், எ-று.

கொல்லுதலில் அவனோடொப்பாதலால் அவ்வுரிமைபற்றிக் கூற்றொடுங் கொம்மை கொட்டியென்றார். கொம்மை கொட்டலாவது, அகங்கைவிரித்துக் கொட்டுதலாம். மயிருள்ள தலையாதலால் வயவர் சென்னிக்குப் பனையின் கருங்கனி உவமை சொல்லப்பட்டது. [மடங்கலேற்றி னுழக்கியிட்டா ரெனலால் உவமையணி.] (உஎ)

வயவரோரிருவர்தம்மில்வாளமர்விளைத்தலோடு
முயிர்துறந்தவற்குமாலைபுனைதுமென்றும்பர்போந்த
கயமலர்க்கண்ணிகாணக்காளையர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுறழ்கூந்தற்காகவானினும்போர்செய்கின்றார்.

(இ-ள்.) வயவர் - படைவீரர்கள், ஓரிருவர் - இரண்டுபேர், தம்மில் - தமக்குள்ளே, வாளமர் - வாட்போரை, விளைத்தலோடு

ம் - செய்தவளவில், உயிர்துறந்தவற்கு - இவருளாவி நீங்கினவனுக்கு, மாலை புனைதுமென்று - மாலை தரிப்போமென்று, உம்பர்போந்த - சுவர்க்கத்தினின்றும் வந்த, கயமலர் - தடாகத்திற்பூத்த மலரையொத்த, கண்ணி - கண்ணையுடைய அரம்பையானவள், காண - காணும்படி, காளையர் - வீரர்கள், மாய்ந்து - ஒருசேர இறந்து, மண்ணில் - பூமியிற்போல், புயலுறழ் - மேகத்தையொத்த, கூந்தற்காக - கூந்தலையுடைய பெண்ணிற்காக, வானினும் - ஆகாயத்தின்கண்ணும், போர் - யுத்தத்தை, செய்கிறார் - செய்கிறார்கள், எ-று.

வானினுமென்பதில் உம்மை, இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மையாம். மண்ணிற் புயலுறழ் கூந்தல்-தமயந்தி, வானிற் புயலுறழ்கூந்தல் அரம்பையெனக் கொள்க. இம்மையில் ஒரு பெண்ணைப் பலர் விரும்பிப் போர்செய்வதுபோல் மறுமையிலும் ஓரரம்பையைவிரும்பியவர் பலராதலால பொருதனரென்க. எங்ஙனும் ஒருத்தியைப் பலர் விரும்பின் போரேமுடியும் என்பது கருத்து. [மாய்ந்தும் போர் செய்கின்றாரெனலால் தொல்லுருப்பேறலணி.] (உஅ)

குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான்குங்குமவளறுமூழ்கு
மருமத்தில்வாளிமூழ்கமயங்கினன்றெளிதலோடும்
விரைமொய்த்தகூந்தலவிழவிண்ணினின்றார்வத்தோடு
முருவத்தார்புனையவந்தவொண்டொடிமயங்கிநின்றாள்.

(இ-ள்.) குருதி - உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய அரசனானவன், குங்குமவளறு - குங்குமச்சேற்றில், மூழ்கும் - முழுகப்பெற்ற, மருமத்தில் - மார்பினிடத்தில், வாளிமூழ்க - பாணங்கள் புதைய, மயங்கினன் - மயக்கங்கொண்டவனாகி, தெளிதலோடும் - தெளிந்தவளவில், விரைமொய்த்த - வாசனையையுடைய, கூந்தலவிழ - குழலானது அவிழ, விண்ணினின்று - ஆகாயத்தினின்றும், ஆர்வத்தோடும் - ஆசையுடன், உருவத்தார் - அழகியமாலையை, புனையவந்த - தரிக்கவந்த, ஒண்டொடி - அரம்பையானவள், மயங்கிநின்றாள் - மயங்கிநின்றனள், எ-று.

கூந்த லவிழவெனலால் நிலைப்பின்றி விரைந்து வந்தனளென்க. இவன் உயிர் மனிததேகத்தைவிட்டு நீங்குமுன் மாலைசூட்டத் தெய்வமங்கைவந்து காத்திருப்பாளாதலால் விண்ணின்பம் பெறுதற்குப் போரின்மிக்க தில்லையென்பது கருத்து. (உகூ)

கான்படுமுருவப்பைந்தார்விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ணூன்படாதுளையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகலாற்றேம்
வான்படாமின்னினேச்சும்வானினான்மாய்துமென்றுந்
தேன்படுதெரியல்வேந்தர்செருமலைந்தாவிநீத்தார்.

(இ-ள்.) கான்படும் - வாசனையுண்டாகிய, உருவம் - அழகிய, பைந்தார் - பசியமாலையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமனுடைய,

கன்னி - தமயந்தியினது, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களானவை, ஊன்படாது - மாமிசம்படாமல், உளைய - வருந்தும்படி, குத்தி - குத்தி, உள்ளுயிர் - உள்ளாவியை, பருகல் - உண்பதை, ஆற்றேம் - பொறுக்கமாட்டேம், வான்படா - மேகத்திற்றோன்றுந, மின்னின் - மின்போல், ஓச்சும் - எறிகின்ற, வாளின் - வாட்படையால், மாய்துமென்னு - மாய்வேமென்று, தேன்படு - தேனுண்டாகின்ற, தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த, வேந்தர் - அரசர்கள், செருமலைந்து - போர்புரிந்து, ஆவி - உயிரை, நீத்தார் - நீக்கினார்கள், எ-று.

மாதர்விழி வாளினுங் கொடியதென்பது, "வெய்யகூற்றுருத்தெறி வேல்விலக்கினு, மெய்துறும் வினைத்தொடரொண்ணிமாற்றினுந், தையலார் முழுமதி முகத்திற்றங்கிய, மையகட் காலவேன் மாற்றலாகுமே." இதனாலறிக. (கூ0)

முழவுறழ்திணிதோள்வீரர்முழுமெயுமிரும்புண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடியிளங்கதிர்ப்பரிதியேய்ப்ப
வழிகவுட்கடாத்தகால்வாயரசுவாவெருத்திற்றோன்றிப்
பொழிகணைமாரிசிந்தியகலிருவிசும்புபோர்த்தார்.

(இ-ள்.) முழவுறழ் - மத்தளத்தையொத்த, திணி - வலிமைபொருந்திய, தோள் - புயத்தையுடைய, வீரர் - படைவீரர், முழுமெயும் - தேகமுழுதும், இரு - பெரிய, புண்மேய - புண்ணிற்பொருந்திய, இழி - ஒழுகுகின்ற, பெருங்குருதியாடி - பெரிய வுதிரத்திலமுழ்கி, இளங்கதிர்-இளமைபொருந்தியகிரணத்தையுடைய, பரிதியேய்ப்ப - சூரியனையொப்ப, கவுள் - கவுளினிடத்திலே, அழிவீழுகின்ற, கடாத்த - மதத்தையுடைய, கால்வாய் - தொங்குகின்றவாயையுடைய, அரசுவா - அரசயானையின், எருத்தில் - பிடரியின்மேல், தோன்றி - வதி, பொழி - பொழிகின்ற, கணைமாரி - பாணவருஷங்களை, சிந்தி - சிதறி, அகல் - அகன்ற, இரு - பெரிய, விசும்பு - ஆகாசத்தை, போர்த்தார் - மறைத்தார்கள், எ-று.

அரசுவாவிற் கிலக்கணம் சுயம்வரப்படலத்திற் 'குளிர்மதி' என்னும் எழுபத்துமூன்றும்பாட்டுரையிற் காண்க. (கூக)

அருமருந்தனையாள்சூட்டுமலங்கலந்தோளினானைப்
பொருதிரைப்புணரிசூழ்ந்தபுவியினிலரசரெல்லா
நிரையுளைவரிமானேற்றைநிழல்சுளிதறுகட்சீற்ற
வரைபுரைகளிநல்யானைவளைந்தெனவளைந்துகொண்டார்.

[இனி மூன்றுபாட்டால் அரசர் நளனையெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அருமருந்தனையாள் - அரியதேவாமிர்தத்தையொத்த தமயந்தியானவள், சூட்டும் - தரித்த, அலங்கலந்தோளினானை - மாலை விளங்கும்புயத்தையுடைய நளனை, பொருதிரை - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய, புணரிசூழ்ந்த - கடலாற் சூழப்பட்ட, புவியினில் - பூவுலகத்து, அரசரெல்லாம் - அரசரனைவரும், நிரை - வரிசைபெற்ற, உளை - புறமயிரையுடைய, அரிமானேற்றை - சிங்கவேற்றை, நிழல்சுளி - நிழலைக் கோபிக்கின்ற, தறுகண் - அஞ்சாமையையும், சீற்றம் - கோபத்தையுமுடைய, வரைபுரை - மலையையொத்த, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானைகள், வளைந்தென - வளைந்ததுபோல், வளைந்துகொண்டார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள், எ-று.

இத்தனையரசரெதிர்த்தும் நளனுக்கு இணையாகமாட்டாரென்பது தோன்ற அரிமானேற்றைக் களிநல்யானை வளைந்தென வளைந்துகொண்டாரென்றார். [உவமையணி.] (கூஉ)

நொறில்பரித்தடந்தேருந்திநோன்சிலைகுழையவாங்கிப்
பொறியழற்பகழிதூவிப்பொங்குளைப்புரவிமான்றேர்
தெறுகதக்களிநல்யானைசினவுவாள்வயவரீட்டங்
குறைபடநூழிலாட்டிக்கூற்றெனவரசரார்த்தார்.

(இ-ள்.) நொறில் - விரைவினையுடைய, பரி - குதிரைகட்டிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, தேர் உந்தி-தேரைச்செலுத்தி, நோன்சிலை - பெரியவில்லை, குழையவாங்கி - வளையவளைத்து, பொறியழல் - அக்கினிப்பொறியையுடைய, பகழிதூவி - பாணங்களைவீசி, பொங்குளை - மிகுந்த புறமயிரினையுடைய, புரவி - குதிரைகளும், மான்றேர் - குதிரைகட்டிய தேர்களும், தெறுகதக்களிநல்யானை - மிகுந்த கோபத்தையுங் களிப்பையுமுடைய யானைகளும், சினவுவாள் வயவரீட்டம் - கோபிக்கின்ற வாட்படையையுடைய படைவீரர்கூட்டமும், குறைபட - குறையும்படி, நூழிலாட்டி-அமிதமாளை கொலைசெய்து, கூற்றென - யமன்போல், அரசர் - மன்னர்கள், ஆர்த்தார் - கர்ச்சித்தார்கள், எ-று.

தேருந்தி, சிலைவாங்கி, பகழிதூவி, நூழிலாட்டி, ஆர்த்தார் அரசரெனக்கொள்க. நூழிலாட்டாவது-பகைவர் ஓடும்படி தன்மார்பிற்றைத்துக்கொண்ட ஆயுதத்தைப் பிடுங்கியெறிதல். "களங்கழுமிய படையிரிய, வுளங்கழித்த வேல்பறித்தோச்சின்று, மொய்யகத்து வேந்தர் மூரணிலி யென்றுங்கொல், கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை, வெய்ய-விடுசுடர் சிந்தி விரைகலம் போழ்ந்த, படுகடொக்கம் பதித்து. கைவேல களிற்றெறிந்து போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியா நகும்." இவற்றாலறிக. (கூங)

தெண்டிரைப் பரவையேழுஞ் சேறுபட் டொழியச் செண்ணீர், மொண்டுகொண் டெழுந்தோர் குன்றின் முகிற்குழாஞ் சொரிவதேய்ப்பப், புண்டலை வடிவேன்மன்னர் பொறியழற் பகழிமாரி, மண்டமர் கடந்த திண்டோண் மன்னன்மேற் பொழிந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) தெண்டிரை - தெளிவுபொருந்திய அலைகளையுடைய, பரவையேழும் - கடல்களேழும், சேறுபட்டொழிய - சேறுபட்டு நீங்க, தெண்ணீர் மொண்டுகொண்டு - தெளிவாகியநீரை மொண்டுகொண்டு, ஓர்குன்றில் - ஒருமலையில், முகிற்குழாம் - மேகக்கூட்டங்கள், சொரிவதேய்ப்ப-பொழிவதையொப்ப, புண்டலை - ஊனைத்தலையிலுடைய, வடிவேன்மன்னர் - கூரிய வேற்படையையுடைய வரசர்கள், பொறியழல் - நெருப்புப்பொறிபறக்கின்ற, பகழிமாரி - பாணமழையை, மண்டு - நெருங்கிய, அமர்கடக்த - யுத்தத்திற்செயித்த, திண்டோள் - வலிமைபொருந்திய புயத்தையுடைய, மன்னன்மேல் - நளமகாராஜன்மேல், பொழிந்திட்டார் - சொரிந்தார், எ-று.

பரவையேழுஞ் சேறுபட்டொழியத் தெண்ணீர் மொண்டுகொண்டென்னலால் அரசர்கள் வைப்பாகவைத்திருந்த பாணங்களையும் நளன்மேற் பொழிந்தனரென்ப தாயிற்று. (கூச)

கொள்ளைகொண்டோரியுண்ணக்குழாங்கொடுகவந்தமாட
வொள்ளழற்றறுகட்கூற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிநிற்ப
வெள்ளவெங்குருதியோர்ப்பவியன்பணைநிடந்காக்கும்
வள்ளறன்புருவத்தோடும்வரிசிலைகுனிந்தன்றே.

[இனி இரண்டுபாட்டால் அவ்வரசரை நளனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொள்ளைகொண்டு - கொள்ளையாக வாரிக்கொண்டு, ஓரியுண்ண - நரிகளுண்ண, குழாங்கொடு - கூட்டங்கொண்டு, கவந்தமாட - உடற்குறைகள் கூத்தாட, ஒள்ளழல் - ஒளியையுடைய நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, தறுகண் - அஞ்சாமையையுடைய, கூற்றம் - யமனானவன், உயிருண்டு - உயிரையுண்டு, தெவிட்டிநிற்ப-உமிழ்ந்து நிற்க, வெள்ளவெங்குருதி - வெப்பம்பொருந்திய உதிரவெள்ளமானது, போர்ப்ப - மூடிக்கொள்ள, வியன் - பெரிய, பணை - வயலையுடைய, நிடதங்காக்கும் - நிடதநாட்டைப் புரக்கின்ற, வள்ளறன் - நளனுடைய, புருவத்தோடு - புருவத்துடன், வரிசிலை - அவனது கொடிய வில்லானது, குனிந்தது - வளைந்தது, எ-று. அன்று ஏ - இவ்விரண்டும் அசைநிலைகள்.

ஓரியுண்ண, கவந்தமாட, கூற்றமுயிருண்டு தெவிட்டிநிற்ப, குருதிபோர்ப்ப வள்ளல்சிலை குனிந்ததெனக் கூட்டுக. [புருவத்தோடும் சிலை வளைந்ததென்னலால் உடனிகழ்ச்சியணி.] (கூரு)

கூன்பிறைக் கோட்டுவல்விற் குழைத்ததுங் குழைத்தெவ்வ, ருான்கவைத் துன்னும்வாளி விடுத்ததுமொன்னலார்தங், கான்படு தெரியன்மார்பம் போழ்ந்ததுந் தெரியக்காணூர், வான்படு பிணக்குன்றேறி வயின்வயின் விளங்கக்கண்டார்,

(இ-ள்.) கூன் - வளைவுகொண்ட, பிறை - பிறையையொத்த, கோட்டுவல்வில் - கொம்பினுலாகிய வலியவில்லை, குழைத்ததும் - வளைத்ததையும், குழைத்து - வளைத்து, தெவ்வர் - பகைவருடைய, ஊன்கவைத்து - மாமிசத்தைநெம்மென்று, உன்னும் - உண்ணுகின்ற, வாளிவிடுத்ததும் - பாணங்கள் விட்டதையும், ஒன்னலார்தம் - சத்துருக்களுடைய, கான்படு - மணமுண்டாகிய, தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த, மார்பம் - மார்பை, போழ்ந்ததும் - பிளந்ததையும், தெரியக்காணூர் - ஒருவரும் தெரியக் கண்டிலர், (யாதுகண்டனரெனில்) வான்படு - ஆகாயமளாவிய, பிணக்குன்றேறி - பிணமலைகளுயர்ந்து, வயின்வயின் - இடங்கடோறும், விளங்க - விளங்குதலை, கண்டார் - பார்த்தார்கள், எ-று.

புகையின்றி நெருப்புண்டென் றறிந்ததுபோல் பிணக்குன்றினால் நளன் பொருதனனென் றறிந்தனரென்க. [பிணக்குன்றேறி வயின்வயின் விளங்கக்கண்டாரெனுங் காரியத்தினால் காரணமாகிய நளனது வில்லாண்மை தோன்றுதலால் புனைவிலிப் புகழ்ச்சியணி.] (கூசு)

பொருசமத்துடன்றவீரர்பொன்றிடநின்றவேந்தர்
வெருவலுற்றிரியுமாறும்வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி
யெரிமணிப்பொன்செயோடையிளங்களிப்பகடுசூழக்
கரைபொருகடலந்தானைக்கலிங்கர்கோனமரிலேற்றான்.

[இனி நளனொடு தனித்தனி அரசரெதிர்த்துப் பொருதல் சொலலத்தொடங்கிக் கலிங்கநாட்டரசனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொருசமத்து - பொருகின்றபோரில், உடன்ற வீரர் - கோபித்தெதிர்த்த வீரர்கள், பொன்றிட - இறந்துவிட, நின்றவேந்தர் - நின்ற மற்றையரசர்கள், வெருவலுற்று - பயந்து, இரியுமாறும் - ஓடுந்தன்மையும், வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜனுடைய, வலியும் - வலிமையினையும், நோக்கி - பார்த்து, எரிமணி - ஒளியையுடைய மணிகள்பதித்த, பொன்செயோடை - பொன்னாற்செய்த முகபடாத்தையுடைய, இளங்களிப் பகடுசூழ - இளமைபொருந்திய களிப்பையுடைய யானைகள் சூழ்ந்துவர, கரைபொரு - கரையோடு மோதுகின்ற, கடலந்தானை - சேனாசமுத்திரத்தையுடைய, கலிங்கர்கோன் - கலிங்கதேசத்தரசன், அமரில் - யுத்தத்தில், ஏற்றான் - எதிர்த்தான், எ-று.

எதிர்த்தவர்களிறந்ததையும் மற்ற வேந்தரோடினதையும் நளன் வலிமையையுங் கண்ட கலிங்கதேசத்தரசன் அவனோ டேற்றனனென்க. சேனையிற் குறைவிலனென்பது தோன்றக் கடலந்தானைக் கலிங்கர்கோனென்றான். (கூஎ)

கந்துதெறுகட்சிற்றக்கடாம்பொழிகளிநல்யானை
யந்தரகிரியாற்றுனைவாரிதியுழக்கிவானத்

சரம்படவற்றுவீழ்ந்ததன்னுடற்குறைநின்றாட
வரம்பையரோடுநோக்கியணிமணிமுறுவல்பூத்தான்.

(இ-ள்.) சுரும்பு - வண்டுகள், இமிர் - ஒலிக்கின்ற, தும்பை வேய்ந்த - தும்பைமாலை தரித்துவந்த, சுடர்முடி - பிரகாசிக்கின்ற கிரீடத்தையுடைய, மகதர்கோமான் - மகததேசத் தரசனானவன், விரும்பலர் - சத்துருக்களை, செகுக்கும் - கொல்லுகின்ற, வேலான்-வேற்படையையுடைய நளனது, விற்பழுத்து - வில்லானது பழுத்து, உமிழும் - உமிழுகின்ற, வெய்யசரம்பட - வெவ்விய பாணங்கள்பட, (அவைகளால்) அற்றுவீழ்ந்த - துணிக்கு வீழ்ந்த, தன் - தன்னுடைய, உடற்குறை - கவந்தமானது, நின்று - நின்று, ஆட - கூத்தாட, அரம்பையரோடு - தெய்வமாதரோடு, நோக்கி - பார்த்து, அணி - அழகிய, மணி - முத்தையொத்த நகை தோன்ற, முறுவல்பூத்தான் - நகைத்தனன், எ-று.

மகததேசத்தரசன் தெய்வவுருப் பெற்றமையால் அற்றுக்குறைந்த மனிதவுருவை யிகழ்ந்து நகைத்தனனென்க. தன்னுடற்குறை நின்றாட நோக்கி யென்றலால், தறிபட்ட வுடலாடி நிலத்தின் விழுமுன்னமே தெய்வவுருப் பெற்றானென்னும் விரைவு தோன்றியது. காணமுற்றவர் உடன் சிரித்திடுவரென்பது இயல்பாதலால் தனக்கு மாலைசூட்டிய அரம்பையரோடு நோக்கி யணிமணி முறுவல் பூத்தானென்றார். (௪௨)

அமைப்பருந்தறுகட்சீற்றத்தாளரியேறுபோல்வான்
சமர்த்தலையிகலினேற்றதரியலர்சென்னிவீழத்
துமித்திடுங்குருதியொள்வாள்சுடரொழுவிதிர்ப்பநோக்கி
யிமைத்தலும்வளவர்கோனைவெருவனீயேகுகென்றான்.

[இதனுல் சோழனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அமைப்பரும் - அமைத்தற்கரிய, தறுகண் - அஞ்சாமையையும், சீற்றத்து - கோபத்தையும், ஆள் - ஆளுகின்ற, அரியேறுபோல்வான் - சிங்கவேற்றையொத்த நளனானவன், சமர்த்தலை - யுத்தகளத்தில், இகலினேற்ற - பகையினலெதிர்த்த, தரியலர் - சத்துருக்களுடைய, சென்னிவீழ - தலைகள் வீழும்படி, துமித்திடும் - தறித்திடுகின்ற, குருதி - உதிரத்தையுடைய, ஒள்வாள் - ஒள்ளிய வாட்படையை, சுடரொழு - ஒளிதுளும்ப, விதிர்ப்ப - அசைக்க, நோக்கி - அதுகண்டு, இமைத்தலும் - இமைக்கொட்டுமளவில், வளவர்கோனை - சோழனை, வெருவல் - அஞ்சாதே, நீ - நீ, ஏகுகென்றான் - போவென்றான், எ-று.

நளன் வாளசைத்ததைக்கண்டு கண்ணிமைக் கோட்டலால் அவனோடுபொருதற்கு அஞ்சினன். இவனேடு பொருவது தருமமன்றென்று சோழனைப்பார்த்து, அஞ்சாதே நீபோவென்றான். அதுதோல்வியென்பது "விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு." இதனலறிக. (௪௩)

கொய்யுளைப்புரவிதூண்டிக்கொடுமரங்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரிவிண்ணகம்புதைப்பத்தூவி
யையன்மெய்க்கவசமீதுமைங்கணைசிதறியார்த்தான்
மையறுசிறப்பின்மிக்கவஞ்சியம்பதிக்குவேந்தே.

[இதனுல் சேரமானெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மையறு - குற்றமற்ற, சிறப்பின்மிக்க - சிறப்பினுலுயர்ந்த, வஞ்சியம்பதிக்கு - வஞ்சியென்னு நகரத்திற்கு, வேந்து - அரசனாகிய சேரமான், கொய்யுளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, புரவி - குதிரையை, தூண்டி - செலுத்தி, கொடுமரம் - வில்லை, குழையவாங்கி - வளையவளைத்து, வெய்ய - கொடிய, வெம்பகழி மாரி - வெவ்விய பாண மழையை, விண்ணகம் - ஆகாயமுழுவதும், புதைப்ப - மூடும்படி, தூவி - இறைத்து, ஐயன் - நளனுடைய, மெய்க்கவசமீதும் - சரீரத்தின்மேலும், ஐங்கணைதூவி - ஐந்துபாணம் விட்டு, ஆர்த்தான் - கர்ச்சித்தான், எ-று.

நளன்மேல் ஐங்கணைதூவினனெனவே பகழிமாரி விண்ணகம்புதைப்பத் தூவியென்பதைச் சேனைகண்மேலெனக்கொள்க. ()

சில்லியந்தடந்தேருந்தித்திண்சிலைகுழையவாங்கிக்
கொல்லியவெழுந்தகூற்றிற்கொடியவெம்பகழிதூவி
மல்லடுதோளுமார்பும்வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோடவெஞ்சமமுடற்றினனே.

(இ-ள்.) சில்லி - உருளையையுடைய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, தேருந்தி - தேரைச்செலுத்தி, திண் - வலிமைபொருந்திய, சிலை - வில்லை, குழையவாங்கி - வளையவளைத்து, கொல்லிய வெழுந்த - கொல்லவெழுந்த, கூற்றில் - யமன்போல், கொடிய - கொடியவாகிய, வெம்பகழி - வெவ்விய பாணங்களை, தூவி - விட்டு, மல்லடு - மற்போர் செய்கின்ற, தோளும் - புயங்களிலும், மார்பும் - மார்பிலும், வழி - வழிகின்ற, பெருங்குருதியோடும் - அதிக உதிரத்தோடும், வில்லவன் - சேரமான், வெருவியோட - அஞ்சியோடும்படி, வெஞ்சமம் - வெவ்வியபோரை, உடற்றினன் - செய்தான், எ-று.

வில்லவனுயினும் நளன் வில்லுக்குத் தோற்றோடினமை தோன்றச் சேரமானுக்குப் பலபேரிருக்க வில்லவனென்றார். வில்லவன் - விற்கொடியை யுடையவன். (௪௫)

நிறங்கிளர்வயிரப்பைம்பூணிடதர்கோன்செறுத்தகோலிற்
கறங்கெனத்திரியும்வெய்யகலினமான்றடந்தேர்வீழ
மறங்கிளர்பரிதிவேலுமானமுந்துறந்துநாணுற்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான்புட்கரத்தீவின்வேந்தன்.

[இதனால் புட்கரத்தீவரச னெதிர்த்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) புட்கரத்தீவின்வேந்தன் - புட்கரத்தீவையாளு மரச னானவன், திறங்கிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, வயிரப்பைம்பூண் - வச்சிராபரணத்தையுடைய, நிடதர்கோன் - நளமகாராஜனை, தொடுத்த - பிரயோகஞ்செய்த, கோலில் - பாணத்தால், சுழன்றெனத் திரியும் - காற்றாடிபோற்றிரிகின்ற, வெய்ய - வெவ்விய, கலின மான் - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகட்டிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, தேர்விழ - இரதம்வீழ, மறங்கிளர் - மறமிகுந்த, பரிதிவேலும் - சூரியனையொத்த வேற்படையையும், மானமும் - அபிமானத்தையும், துறந்து - விட்டு, நாணால் - நாணத்தால், புறங்கொடுத்து - முதுகுகாட்டி, இரியல்போனான் - ஓடிப்போனான், எ-று.

மானமும் ஒரு ஆயுதம்போல வணியவனுதலில் புட்கரத்தீவில் வேந்தவேலு மானமுந் துறந்துபோனானென்றார். "மானவருங் கலனீக்கி" என்றார்பிறரும். (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

பாகடுவெந்திறற்பருமயானைமேல்
வேகவெங்கலினமாவெள்ளஞ்சூழ்வரச்
சாகத்தீவுக்கிறைசமரினார்ப்பொடு
தோகையர்கண்ணெனப்பகழிதூவினான்.

[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பாகு - பாகனை, அடு - கொல்லுகின்ற, வெந்திறல் - வெவ்விய திறலையுடைய, பருமயானைமேல் - ஒப்பனைசெய்த யானையின்மேல், வேகம் - வேகத்தையுடைய, வெங்கலினமாவெள்ளம் - வெவ்விய கடிவாளம்பூண்ட குதிரைக்கூட்டங்கள், சூழ்வர - தன்னைச் சூழ்ந்துவரும்படி, சாகத்தீவுக்கிறை - சாகத்தீவுக் கரசனானவன், சமரினார்ப்பொடும் - யுத்தத்தினாரவாரத்துடன், தோகையர் கண்ணென - மாதர்விழிகள்போல், பகழி - பாணங்களை, தூவினான் - சிந்தினான், எ-று.

மாதர்கண்கள் பாணங்களினுங் கொடியனவாதலால் தோகையர்கண்ணெனப் பகழிதூவினானென்றார். பாகு என்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காயிற்று. [இது உவமேயமாகிய கண்களை உவமானமாகிய பாணங்களுக்கு ஒப்புமைசொல்லலால் எதிர்மறையணி.] (௬௭)

துணங்கையிட்டலகைகடுள்ளியார்த்தெழ
வணங்கெயிற்றரவெனவழலும்வாளிகள்
வணங்குவிற்கால்வளைத்தெய்துமாற்றினா
னிணங்கமழ்குருதிவேனிடதர்வேந்தனே.

(இ-ள்.) துணங்கையிட்டு - கையைக்கொட்டி, அலகைகள் - பேய்கள், துள்ளி - குதித்து, ஆர்த்து - ஒலித்து, எழ - எழும்ப, அணங்கு - வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எயிற்று - பல்லையுடைய, அரவென - சர்ப்பம்போல், அழலும் - சுடுகின்ற, வாளிகள் - பாணங்களை, வணங்கு - வளைகின்ற, வில் - வில்லை, கால்வளைத்து - காலிலூன்றி வளைத்து, எய்து - பிரயோகஞ்செய்து, மாற்றினான் - நீக்கினான், நிணங்கமழ் - கொழுப்பு நாறுகின்ற, குருதிவேல் - உதிரந்தோய்ந்த வேற்படையையுடைய, நிடதர்வேந்தன் - நளமகாராஜன், எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

இப்போரில் தமக்கு நல்லுணவு கிடைக்குமென்று அதிக மகிழ்ச்சியால் பேய்கள் நர்த்தித்தலால் துணங்கையிட்டலகைகடுள்ளியார்த் தெழவென்றார். அரவைப்பாணத்துக்கும் எயிற்றை அதன் முனைக்கும் உவமையாகக்கொள்க. (௬௮)

பாற்றினந்தொடர்வதுபகைவருன்சுவைத்
தூற்றிருந்திடையறுதிரங்கால்வது
கூற்றொடுந்தோழமைகொள்வதாயதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன்மன்னன்வாங்கினான்.

(இ-ள்.) பாற்றினந்தொடர்வது - பருந்துக்கூட்டங்கள் தொடர்வதும், பகைவர் - சத்துருக்களுடைய, ஊன் - மாமிசத்தை, சுவைத்து - மென்று, ஊற்றிருந்து - ஊற்றாகவிருந்து, இடையறுது - ஒழியாமல், உதிரங்கால்வது - உதிரஞ்சொரிவதும், கூற்றொடும் - யமனுடன், தோழமைகொள்வதாயது - சினேகங்கொள்வதாகியதுமாகிய, ஓர் - ஒரு, மாற்றரும் - தடுப்பதற்கரிய, கொடியவேல் - கொடிய வேற்படையை, மன்னன் - நளராஜன், வாங்கினான் - கைக்கொண்டான், எ-று.

ஒருவர்மேல்விட்டால் அதன்கொடுமை சொல்லவேண்டுவதில்லை யென்பது தோன்ற சுபாவத்தில் இம்முக்குணங்களையுமுடைய வேலென்றார். (௬௯)

அயிலெடுத்தெறிதலுமடர்க்குமொன்னலார்
வயிறெரிதவழ்ந்ததுவயிரவாட்படை
செயிறறவேந்தியசாகத்தீவிறை
யுயிர்துறந்தந்தகனுலகம்புக்கதே.

(இ-ள்.) அயிலெடுத்தெறிதலும் - வேற்படையை யெடுத்து வீசியவளவில், அடர்க்கும் - பொருகின்ற, ஒன்னலார் - பகைவருடைய, வயிறு - வயிரானது, எரி - நெருப்பினால், தவழ்ந்தது - தவழ்க்கிடப்பட்டது, வயிரவாட்படை - வச்சிரவாளை, செயிறற - குற்றமற, ஏந்திய - தாங்கப்பெற்ற, சாகத்தீவிறை - சாகத்தீவுக் கரசனுடைய, உயிர் - உயிரானது, துறந்து - உடலைவிட்டு, அந்தகனுலகம் - யமலோகத்தில், புக்கது - புகுந்தது, எ-று.

வயிறெரி தவழ்தலால் அடர்க்குமொன்னலனென்றது, சாகத்திவராசனோடு வந்து எதிர்த்தவனை யெனக்கொள்க. நிராயுதனுயிறந்திலனென்பது தோன்ற வயிரவாட்படை செயிறவேர்திய சாகத்திவிறையென்றார். (௫0)

தாம்புடைக்கரமலையெருத்திற்றோன்றுபு
காம்பிலிக்கரசன்வில்வாங்கிக்காய்கணை
தேம்பொதிசெழுமலர்த்தெரியன்மார்பினன்
வாம்பரித்தேர்மிசைமழையிற்றூவினான்.

[இதுமுதலேழுபாட்டால் காம்பிலிதேசத்தரசனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தாம்புடை - அவாரத்தையுடைய, காமலை - கையையுடைய மலைபோன்ற யானையினது, எருத்தில் - பிடரியின்மேல், தோன்றுபு - தோன்றி, காம்பிலிக்கரசன் - காம்பிலிநாட்டுக் கரசனானவன், வில்வாங்கி - வில்லைவளைத்து, காய் - கொல்லாநின்ற, கணை - பாணங்களை, தேம் - வாசனை, பொதி - நெருங்கிய, செழுமலர் - செழுமையுள்ள மலராற்றொடுத்த, தெரியல் - மாலையையணிந்த, மார்பினன் - கானது, வாம் - தாவுகின்ற, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர்மிசை - தேரின்மேல், மழையில் - மேகம்போல், தூவினான் - பிரயோகித்தான், எ-று.

கைதிக்கை யென்று தவிர மற்றையுடல் மலைபோலிருத்தலால் யானையைக் காமலையென்றார். காம்பிலிதேசத்தரசன் நளன் தேரின்மேற் பாணந்தூவினனெனக் கூட்டுக. (௫௧)

சிலையுயிர்த்துயிர்ப்பலிகவருந்திண்கணை
கொலைவடிவேலினான்றூப்பக்குஞ்சர
மலையெனக்கவிழ்தலுமடங்கலேறெனப்
புலவுவாளொடுமவன்புவியிற்பாய்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சிலையுயிர்த்து - வில்லால் விடப்பட்டு, உயிர்ப்பலி கவரும் - உயிராகிய பலியை யுண்கின்ற, திண்கணை - வலிமைபெற்ற பாணங்களை, கொலைவடிவேலினான் - நளனானவன், தூப்ப - செலுத்த, குஞ்சரம் - (எதிர்வந்த தன்) யானையானது, மலையெனக்கவிழ்தலும் - மலைபோற் கவிழ்ந்து வீழ்ந்தவளவில், மடங்கலேறென - சிங்கவேற்றைப்போல், புலவு - புலானாற்றத்தையுடைய, வாளொடும் - வாட்படையுடன், அவன் - அவ்வரசனானவன், புவியில் - பூமியிலே, பாய்ந்தனன் - குதித்தனன், எ-று.

தன்னைவிட்டுத் தன் தேரின்மேற் பாணம் விடுத்தலால் நளனும் அவ்வரசனேறிவந்த யானைமேற் பாணம்விடுத்து அதைக் கொன்றனனென்க. [மலையெனவெனலானுவமையணி]. (௫௨)

வார்மயிர்க்கேடகம்பற்றிவாள்விதிர்த்
தார்சினக்களிற்றணியுழக்கியொய்யெனப்
போர்முகத்துரறிவெம்புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன்றறுகணாளனே.

(இ-ள்.) வார் - நெடிய, மயிர்க்கேடகம் - மயிரையுடைய தோற்கேடகத்தை, பற்றி - பிடித்து, வாள்விதிர்த்து - வாளையசைத்து, ஆர் - நடக்கின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, களிற்றணி - யானைவகுப்பை, உழக்கி - கலக்கி, ஒய்யென - விரைவில், போர்முகத்து - யுத்தமுகத்தில், உரறி - கர்ச்சித்து, வெம்புலியின்போத்தென - வெய்யபுலிப்போத்துப்போல், சாரிகைதிரிந்தனன் - வட்டமாகத் திரிந்தான்; தறுகணாளன் - அஞ்சத்தக்கவைகட்கு அஞ்சாத காம்பிலிதேசத் தரசனானவன், எ-று.

பாணங்கள் தைப்பினும் அறிவிலா திருத்தற்கு மயிருள்ள தோலினாற் செய்வதுபற்றி மயிர்க்கேடகமென்றார். ஒருகுற்றஞ் செய்தவர்க்குப் பலகுற்றஞ் செய்பவர்போல் தானேறி வந்த ஒருயானையைக் கொன்ற நளனது களிற்றணியுழக்கிச் சாரிகை திரிந்தனனென்றார். [புலியின் போத்தெனவெனலால் உவமையணி.] (௫௩)

பாரினின்றவனமர்புரியப்பாய்பரித்
தேரினின்றடுகணைச்செருவிளைத்திடல்
தாருடைவயவர்போர்த்தருமமன்றெனக்
கூர்துதிவாளுரீஇக்குப்புற்றானரோ.

(இ-ள்.) பாரினின்று - பூமியிலிருந்து, அவனமர்புரிய - அவ்வரசன் போர்புரிய, பாய் - தாவுகின்ற, பரித்தேரினின்று - குதிரைகட்டிய தேரிலிருந்து, அடுகணை - கொல்லாநின்ற பாணங்களைக் கொண்டு, செருவிளைத்திடல் - யுத்தஞ்செய்தல், தாருடை - வெற்றிமாலையையணிந்த, வயவர் - படைவீரருடைய, போர்த்தருமமன்றென - யுத்தத்திலுடைய தருமமன்றென்று, கூர் - கூரிய, துதி - நுனியையுடைய, வாளுரீஇ - வாளை யுருவிக்கொண்டு, குப்புற்றான் - குதித்தான், எ-று. அரோ - அசை.

நளன் அறநிலைப்போர் செய்பவனாதலால் தன்னோடெதிர்த்த காம்பிலிதேசத் தரசனானவன் பூமியிலிருத்தல்பற்றித் தானும் பூமியிற் குதித்தனனென்றார். (௫௪)

மன்பெருங்கேடகந்திரித்துவானிடை
மின்பிறழ்ந்தென்னவாள்விதிர்த்துநோக்கின
ரென்புநெக்குள்ளுடைந்திரியவேற்றனர்
வென்பிறராற்றிலாத்திறல்கொள்வீரரே.

(இ-ள்.) மன் - நிலைபெற்ற, பெருங்கேடகம் - பெரிய பரிசையை, திரித்து - சுழற்றி, வானிடை - ஆகாயத்தின்கண், மின்பிறழ்ந்தென்ன - மின்னலசைந்தாற்போல், வாள்விதிர்த்து - வாட்படையை

யுதைத்து, நோக்கினர் - பார்த்தவர்களுடைய, என்பு-எலும்புகள், நெக்கு - நெக்குவிட்டு, உள் - உள்ளே, உடைந்திரிய - உடைந்து போகும்படி, மலர் - தாமரைகை, பிறர் - பிறரால், அறிகிலா - அறியப்படாத, திறல்கொள் - வலிமையைக்கொண்ட, வீரர் - அரசர்கள், ஏற்றனர் - எதிர்த்தனர், எ-று.

வெங்-என்பதில் நகரவொற்றுப் பகரத்தோடு மயங்காமையின் வழக்கப்படி எதனைநோக்கி னகரவொற் றெழுதப்பட்டதாம். வென்பிற றறிகிலாவென்பதனால் ஓரிடத்திலும் இவ்விருவரும் தோற்றவரல்லரென்பது கருத்து. [இது உவமையணி.] (ருரு)

> செறுஞ்சினத்தலைக்கொளீஇச்செங்கணுடையுக்
> பிறங்குபொற்கேடகம்பிறழவெற்றியு
> மறங்கிளர்வயிரவாள்வாளிற்றுக்கியுங்
> கறங்கெனத்திரிந்தனர்காளைவீரரே,

(இ-ள்.) செறும் - அழிக்கின்ற, சினம் - கோபமானது, தலைக்கொளீஇ - அதிகரித்து, செங்கண் - சிவந்த கண்களினின்றும், தீயுக - நெருப்புதிர, பிறங்கு - உயர்ந்த, பொற்கேடகம் - அழகிய கேடகத்தை, பிறழ - நீங்கும்படி, எற்றியும்-எறிந்தும், மறங்கிளர் - கொலைத்தொழில்மிகுந்த, வயிரவாள் - வச்சிரவாளை, வாளிற்றுக்கியும் - வாளினுலெறிந்தும், கறங்கென - காற்றாடிபோல், காளைவீரர் - அரசர்கள், திரிந்தனர் - திரிந்தார்கள், எ-று.

இவ்விரண்டு பாட்டால் ஒருவருக்கொருவ ருயர்வு தாழ்வு சொல்லாமையால் வாட்போரில இவ்விருவரு மொத்தனரென்பதாம். (ருசு)

> கோட்புலிப்போத்தெனவிடர்கோமகன்
> ஞாட்பினுட்காம்பிலிகிறைவனுமறு
> வாட்படையெறிந்துயிர்வவ்விஞனவன்
> சேட்புலத்தாம்பையர்தெரியல்சூடினன்.

(இ-ள்.) கோள் - கொலைசெய்கின்ற, புலிப்போத்தென - ஆண்புலிபோல, விடர்கோமகன் - கவாஞனவின், ஞாட்பினுள் - யுத்தத்தின்கண், காம்பிலிக்கிறைவன் - காம்பிலிநாட்டரசனுடைய, காமறு - காமமறும்படி, வாட்படை - வாளாயுதத்தை, எறிந்து - வீசி, உயிர் - ஆவியை, வவ்விஞன் - கொண்டான், அவன் - அவ்வரசன், சேட்புலத்து - விண்ணுலகத்தின்கண், அரம்பையர் - தெய்வமங்கையரால், தெரியல் - மாலை, சூடினன் - சூட்டப்பட்டான், எ-று. காமம் - தானெனக் கடைகுறைந்தது.

தோல்வியின்றி வாட்போரில் எதிர்த்திறந்தவனுதலால் காம்பிலிதேசத் தரசனுக்கு அரம்பையர்மாலை சூடினரென்றார். (ருஎ)

> அலங்கல்வேந்தர்மேலலங்கல்வேலினு
> னெறும்வலிக்களிற்றிடைத்தாவுமெண்ணிலா

> நொறில்பரிதேர்மிசைப்பாயுநோன்கெழு
> சிறையொடுந்திரிவதோர்சீயமென்னவே.

(இ-ள்.) அலங்கல் - வெற்றிமாலைதரித்த, வேலினுன் - வேற்படையையுடைய நளனானவன், நோன்கெழு - பெருமைபொருந்திய, சிறையொடுந்திரிவது - சிறகினுடன்றிரிவதாகிய, ஓர் - ஒரு, சீயமென்ன - சிங்கம்போல், அலங்கல் - ஒலிக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, வேந்தர்மேல் - அரசர்கள்மேலும், எறும்வலி - மிகுந்த வலிமையையுடைய, களிற்றிடை - யானையின்மேலும், தாவும்-தாவுவான், எண்ணிலா - அளவில்லாத, நொறில் - ஒலியையுடைய, பரி - குதிரைமேலும், தேர்மிசை - தேரின்மேலும், பாயும் - பாய்வான், எ-று.

நளன் செய்தபோரைத் தனித்தனி சொல்லின் முடியாதென் பார் தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தியால் வேந்தர்மேல் களிற்றிடை பரிதேர்மிசை இவ்வாறெதிர்த்து வென்றனனென்றார். (ருஅ)

> இன்னணங்கொடுஞ்சமர்முருக்கியேற்றிகன்
> மன்னவர்புறக்கொடைகண்டுமாலைதாழ்
> கொன்னவில்குருதிவேற்குலவுத்தோளினன்
> சென்னிவான்றடவுபொற்றேரினேறினன்,

(இ-ள்.) இன்னணம் - இந்தப்பிரகாரம், கொடுஞ்சமர் - கொடியயுத்தத்தில், முருக்கி - கொன்று, ஏற்று - எதிர்த்து, இகல் - பகைக்கின்ற, மன்னவர் - அரசர்கள், புறக்கொடைகண்டு - முதுகு கொடுத்தோடச்செய்து, மாலைதாழ் - மாலைதாழ்கின்ற, கொன்னவில் - கொல்லுதலைச் சொல்லுகின்ற, குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வேல் - வேற்படையையுடைய, குலவுத்தோளினன் - திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய நளனானவன், சென்னி - தலையினால், வான் - ஆகாயத்தை, தடவு - தடவுகின்ற, பொற்றேரின் - அழகிய தேரின்மேல், ஏறினன் - ஏறினன், எ-று.

கொல்லுதலைத் தெரிந்தவர் வாயினாற்சொல்லாது செய்கையாற் சொல்லுதல்போல் வேற்படை கொலைசெய்தலாற் சொல்லுதலில் கொன்னவில் குருதிவேலென்றார். (ருகூ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

> புலத்தலு மடநல்லார் புலவிதீர்தரச் சூட்டு, மலத்தக
> மலர்க்குஞ்சி யழிகுருதிப் புனலலைப்ப, மலைத்தடந் திணி
> தோளார் வடிக்கலை மெய்சிந்தபோர்ப்பக், கொலைத்தலை
> [illegible]ணமீப்போற் கொடுஞ்சமத்திற் கிடந்தனரே.

[இனி ஆறு பாட்டால் படைச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடநல்லார் - மாதர்கள், புலத்தலும் - ஊடியவளவில், புலவி - அவ்வூடல், தீர்தர - நீங்கும்படி, சூட்டும் - அணிவிக்

தசைவேட்கையினும் உயிரின்வேட்கை பெரிதாதலாலும், தசையைவிட்டு நீங்கற்கு மனமொழாமையாலும், குடர் பின்னிக்கிடந்ததை வலைவலைந்ததென்று தசைவேட்டுண்ணவரும் புள்ளினங்கள் வானினிடைச் சுழலுமென்றார். (௯௪)

சீற்றமிகுங்களியானைத்திறல்கெழுபோர்வயவேந்தர்
காற்றாளக்குடைதுணிந்துகளத்தினிடைக்கிடப்பனக
வேற்றெருமையுகைத்தடருமிருணிறத்தவெரிகுஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங்கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே

(இ-ள்.) சீற்றமிகும் - கோபமிகுந்த, களியானை - செருக்கையுடைய யானைகள்போல், திறல்கெழு - வலிமைமிக்க, போர்-போர்செய்கின்ற, வயவேந்தர் - வெற்றிமிகுந்த வீரர்களுடைய, கால் - காலையுடைய, தாளக்குடை - முத்துக்குடைகளானவை, துணிந்து - துண்டுபட்டு, களத்தினிடை - யுத்தகளத்தின்கண், கிடப்பன - கிடப்பனவாகி, ஏற்றெருமை - எருமைப்போத்தை, உகைத்து - செலுத்தி, அடரும் - நெருங்குகின்ற, இருணிறத்த - இருளையொத்த நிறத்தையுடைய, எரிகுஞ்சி - எரிபோன்ற சிகையையுடைய, கூற்றம் - யமனானவன், உயிர்ப்பலியேற்கும் - உயிர்ப்பிச்சையேற்கின்ற, கொள்கலம்போன்று - பாத்திரத்தையொத்து, இருந்தன - இருந்தன, எ-று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

கள் - இங்கே இசைநிறைத்தற்பொருட்டு விகுதிமேல் விகுதியாய் வந்தது. [காம்பு துணிந்துகிடந்த குடையைப் பலியேற்கும் பாத்திரமாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௯௫)

கலிவிருத்தம்.

இன்னகளத்தினிரிந்தவரல்லாற்
றுன்னினராவிதுறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாளமராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறைபுந்தியினோர்ந்தான்.

[இனி இரண்டுபாட்டால் இந்திரனெண்ணுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்னகளத்தில் - இப்படிப்பட்ட யுத்தகளத்தில், இரிந்தவரல்லால் - ஓடிப்போனவரல்லாமல், துன்னினர் - எதிர்த்தவர்கள், ஆவிதுறத்தலும் - உயிர் விடுதலையும், வெங்கூற்றன்னவன் - வெவ்விய யமனையொத்த நளனானவன், வாளமர் - வாட்போரை, ஆற்றலும் - செய்தலையும், நோக்கா - பார்த்து, பொன்னகரத்திறை - இந்திரனானவன், புந்தியின் - தன்புத்தியில், ஓர்ந்தான் - ஆலோசித்தான், எ-று.

இடைந்தவர் பிழைத்தலையும் எதிர்த்தவ ரிறத்தலையும் நளன் வாட்போர் ஆற்றலையும் பார்த்து இந்திரன் ஆலோசித்தனனென்பதாம். (௯௬)

மன்றன்மலர்த்தொடைமன்னனையெய்தி
வென்றிகொள்போரைவிலக்கிலமாயிற்
றுன்றுதிரைக்கடல்சூழுலகெல்லா
மின்றுமுடித்திடுமென்னநினைந்தே.

(இ-ள்.) மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, மலர்த்தொடை - மலர்மாலையையணிந்த, மன்னனை - நளனை, எய்தி - அடைந்து, வென்றிகொள் - வெற்றியைக்கொண்ட, போரை-யுத்தத்தை, விலக்கிலமாயின் - விலக்காமற் போவோமாகில், துன்று - நெருங்கிய, திரை - அலையையுடைய, கடல்சூழ் - கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகெல்லாம் - பூவுலகத்திலுள்ள யாவரையும், இன்று - இன்று, முடித்திடுமென்ன - கொல்லுவானென்று, நினைந்து - (இந்திரன் முதலிய நால்வரும்) கருதி, எ-று.

இச்செய்யுளு மேற்செய்யுளுங் குளகமாதலின், இதில் நினைந்தென்னும் வினையெச்சம் மேற்செய்யுளில் மேவியவென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. இந்திரனானவன் நாம் இப்போரை விலக்காது விட்டனமென்னில் உலக முழுவதையும் நளன் கொல்லுவனென்று நினைத்தான். அந்நினைப்பு இரக்கமன்றியும் போரைத் தான் மூட்டினமையாலு முண்டாயிற்றெனக. (௯௭)

மழகளிறன்னவன்மாணுருநீங்கி
விழைவொடுதம்முருமேவியவிண்ணோ
ரழகுறுகாளையரவ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்தியகேண்மையரொத்தார்.

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வருந் தம்முருக் கொளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மழகளிறன்னவன்-இளங்களிற்றையொத்த நளனது, மாண் - பெருமைபொருந்திய, உரு - வடிவத்தை, நீங்கி - விட்டு நீங்கி, விழைவொடு - விருப்போடு, தம்முருமேவிய - தங்கள் வடிவைப்பொருந்திய, விண்ணோர் - தேவர்கள், அழகுறு - அழகின் மிக்க, காளையர் - காளைப்பருவத்தை யுடையவர், அவ்வுருவிட்டு - அக்காளைவடிவத்தை விட்டு, ஓர்கிழவுரு வெய்திய - ஒரு கிழவடிவத்தையடைந்த, கேண்மையர் - தன்மையராதலை, ஒத்தார் - ஒத்தனர், எ-று.

நளனுருவிற்கும் இந்திரன் முதலிய நால்வருருவிற்கும் ஒப்புசொல்லில் அழகிய காளையர் வடிவிற்கும் கிழவர் வடிவிற்கும் ஒப்புச்சொல்லுதல்போலா மென்பது கருத்து. (௯௮)

முன்னுருமேவியமொய்கழல்விண்ணோர்
மன்னனையெய்துபுவாய்மையினாலுந்
துன்னலரைத்தெறுதோள்வலியாலு
நின்னைநிலத்திடைநேர்பவர்யாரே.

[இனி இரண்டுபாட்டால் நளன் போரை விலக்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மூன்றுருமேவிய - பழையவடிவினைப்பெற்ற, மொய்ம்பெருக்கிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணோர் - தேவர்கள், நன்னனையெய்துபு - நளனையடுத்து, வாய்மையினாலும் - சத்தியத்தினாலும், துன்னலரை - சத்துருக்களை, தெறு - கொல்லுகின்ற, தோள்வலியாலும் - புசபலத்தினாலும், நின்னை - உன்னை, நேர்பவர் - ஒப்பவர், நிலத்திடை - பூமியில், யார் - எவர், (ஒருவருமில்லை), எ-று. ஓகாரம் - ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

யாவரும் புகழ்ச்சியில் வயப்படுதல்போல் மற்றொன்றிலும் வயப்படாரென்பது தெரிந்த தேவர்கள் நளனைப் பூமியில் வாய்மையினும் வலிமையினும் உனக்குச் சமானமானவரில்லையென்றார். [உவமேயமாகிய நளனை உவமானமாகக் கூறி அவனுக்கு மற்ற வரசரோடு ஒப்பானமை கூறலால் எதிர்நிலையணி.] (௬௯)

துன்றுகளத்தெதிர்துன்னலர்யாரும்
பொன்றமுருக்கியபோர்த்தொழினீங்கி
வென்றிகொள்வேலவபின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனைவாழியவென்றார்.

(இ-ள்.) வென்றிகொள் - வெற்றியைக்கொண்ட, வேலவ - வேற்படையையுடைய நளனே! துன்று - நெருங்கிய, களத்தெதிர் - யுத்தகளத்திலெதிர்த்த, துன்னலர்யாரும் - சத்துருக்களெல்லாம், பொன்ற - இறக்கும்படி, முருக்கிய - கொன்ற, போர்த்தொழினீங்கி - போர்த்தொழிலைவிட்டு, பின்னனையாடன் - பின்னலையொத்த தமயந்தியினது, மன்றல் - விவாகத்தை, முடித்தனை - செய்துகொண்டவனாகி, வாழியவென்றார் - (நீ) வாழக்கடவையென்றார்கள், எ-று.

போரைவிட்டு விவாக முடித்துக்கொண்டு தமயந்தியுடனெடுங்கால மிருப்பாயாக வென்பார் வாழியவென்றனர். (௭௰)

விண்ணவரின்னணம்வேண்டினர்கூறப்
புண்ணுறுவெய்யபுலால்கமழ்வைவே
லண்ணலமர்த்தொழிலாற்றிலனாகிப்
பண்ணமைதேரினிழிந்துபணிந்தான்.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரையும் நளன் வணங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விண்ணவர் - தேவர்கள், இன்னணம் - இந்தப்பிரகாரம், வேண்டினர் - வேண்டினவராகி, கூற - சொல்ல, புண்ணுறு - மாமிசத்தங்கிய, வெய்ய - வெவ்விய, புலால் - புலானாற்றம், கமழ் - வீசுகின்ற, வைவேல் - கூரிய வேற்படையையுடைய,

அண்ணல் - நளனானவன், அமர்த்தொழில் - யுத்தத்தை, ஆற்றிலனாகி - செய்யாதவனாகி, பண்ணமை - அலங்கரிப்பமைந்த, தேரினிழிந்து - தேரினின்று மிறங்கி, பணிந்தான் - (அந்நால்வரையும்) வணங்கினான், எ-று.

போர்த்தொழிலில் முடுகினானாயினும் நளனானவன் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டவனாய் அமர்த்தொழில்விட்டுத் தனது பொறைதோன்ற அவரைப் பணிந்தனனென்க. (௭௧)

கருணையினெய்தியகாளையைநோக்கி
யருமகமெவ்வழியாற்றினுமாங்க
ணுருவொடுவந்தவியுண்குவமென்னா
மருவருநல்வரம்வாசவனீந்தான்.

[இனி இப்பாட்டால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வாசவன் - இந்திரனானவன், கருணையின் - அருளினால், எய்திய - அடைந்த, காளையை - நளனை, நோக்கி - பார்த்து, அருமகம் - அரியயாகத்தை, எவ்வழி - எவ்விடத்தில், ஆற்றினும் - நீ செய்தபோதிலும், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், உருவொடு - உருவுடனே, வந்து - அடைந்து, அவி - அவிர்ப்பாகத்தை, உண்குவமென்னா - யாமுண்போமென்று, மருவரும் - அடைதற்கரிய, நல்வரம் - நல்லவரத்தை, ஈந்தான் - கொடுத்தனன், எ-று.

உருவுடனே தேவர்கள்வந்து யாகத்தில் அவிர்ப்பாகங்கொள்வது அருமையென்பது தோன்ற மருவருநல்வரமென்றார். (௭௨)

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமேலோ
னுடைதிரைவேலையினின்னமுதொப்ப
மடிதலில்வெங்கனலின்றியும்வாளா
வடிசிலடுந்தொழில்விஞ்சையளித்தான்.

(இ-ள்.) மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய, மேழகமேற்கொளும் - ஆட்டுக்கடாவின்மேலேறும், மேலோன் - அக்கினிதேவனானவன், உடைதிரைவேலையின் - உடைகின்ற அலைகளையுடைய கடலிற்பிறந்த, இன்னமுதொப்ப - இனிய அமிர்தத்தையொப்ப, மடிதலில் - கெடாத, வெங்கனலின்றியும் - வெவ்விய தீயில்லாமலும், வாளா - சும்மா, அடிசில் - உணவை, அடுந்தொழில் - சமைக்குந்தொழிலாகிய, விஞ்சை - வித்தையை, அளித்தான் - வரமாகக் கொடுத்தான், எ-று.

அக்கினிதேவன் இவ்வரங் கொடுத்தலால் உலகத்தில் இப்பொழுதும் நளபாகம்போலென்று உவமை சொல்லும்படி விளங்கிற்றென்க. (௭௩)

அல்லலுழந்தருமொய்தினுநெஞ்சி
னல்லறமெய்தவுநண்ணியநாட்டில்
வெல்படைவேண்டுவவெய்தவும்வென்றிக்
கொல்சினவெம்பகடோர்திகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) வென்றி - வெற்றியையும், கொல்சினம் - கொல்லா நின்ற கோபத்தையுமுடைய, வெம்பகடோர்தி - வெவ்விய எருமைக் கடா வாகனத்தையுடைய யமனானவன், அல்லலுழந்து - வருந்தப் பட்டு, அருமொய்தினும் - துன்பமடையினும், நெஞ்சில - மனத்தின் கண், நல்லறமெய்தவும் - நல்ல தருமமடையவும், நண்ணிய - பொருந்திய, நாட்டில் - யுத்தத்தில், வெல்படை - வெல்லத்தக்க ஆயுதங்கள், வேண்டுவ - வேண்டுவனவற்றை, எய்தவும் - அடைய வும், கொடுத்தான் - நளனுக்கு வரங்கொடுத்தான், எ-று.

காரணம் காரியத்தன்னதென்பது பிரசித்தப்படும்படி யமன் தருமனென்னும் பெயர்க்கேற்ப நளன் அல்லற்படும்போதும் நல் லறமெய்தவும் கொலைத்தொழிற்கேற்ப யுத்தகளத்தில் வெல்ப டைக ளெய்தவும் வரமாகக் கொடுத்தனனென்றார். (எ௪)

தார்புலராதுதயங்கவும்வேண்டி
னார்கலிவற்றவமைக்கவுமல்லா
னீரறுபாலையினெஞ்சினினைப்பின்
வார்புனலெய்தவும்வருணனளித்தான்.

(இ-ள்.) வருணன் - வருணனானவன், தார் - மாலைகள், புல ராது - வாடாமல், தயங்கவும் - விளங்கவும், வேண்டின் - வேண் டுமானால், ஆர்கலி - சமுத்திரமானது, வற்றவமைக்கவும் - வற்றும் படிசெய்யவும், அல்லான் - அவையன்றியும், நீரறுபாலையின் - நீ ரில்லாத பாலைநிலத்தில், நெஞ்சினினைப்பின் - நெஞ்சிலே நினைத்தால், வார் - நெடிய, புனலெய்தவும் - நீருண்டாகவும், அளித்தான் - நள னுக்கு வரங்கொடுத்தான், எ-று.

இதனால் மழையில்லாதவிடத்தும் இவன் தேசத்துக்கு நீராற் குறைவில்லையாம். (எ௫)

ஆளுடைக்கின்னலளித்தரிவைக்கு
மாண்டருகற்பைவருத்துவமென்னாத்
தீண்டினராவிசிதைந்திடுமாறும்
வேண்டுருவெய்தவும்விண்ணவரீந்தார்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் - இந்திரன்முதலிய தேவர்கள், ஆண்டைக்கு - நளனுக்கு, இன்னலளித்து - இவ்வரங்களைக்கொடுத்து, அரிவைக்கும் - தமயந்திக்கும், மாண்டரு - மாட்சிமைபொருந்திய, கற்பை - கற்பினை, வருத்துவமென்னா - வருத்துவோமென்று, தீண் டினர் - தொட்டவர்களுடைய, ஆவி - உயிர், சிதைந்திடுமாறும் - கெடும்படியும், வேண்டுருவெய்தவும் - வேண்டியவடிவங்களெடுக்க வும், ஈந்தார் - வரங்கொடுத்தனர், எ-று.

அரிவைக்குமென்பதில் உம்மை, எச்சவும்மையெனக்கொள்க. தாங்கள் பலமுயற்சிசெய்துஞ் சம்மதியாமல் மனிதனாகிய நளன் மேல்வைத்த கருத்தின்படி சாதித்ததலால் தேவர்கள் அதில் மிகவும் மகிழ்வுடையவராய்த் தமயந்தி கற்பை வருத்தவெண்ணின் அவரு யிர் மாயும்படி வரந் தந்தனரென்க. (எ௬)

கண்ணகன்ஞாலமளித்தகழற்கா
லண்ணலையேத்தியருந்ததிமானும்
பெண்ணமுதத்தைவியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர்தம்பதிமேவினரன்றே.

[இதனால் தேவர் மகிழ்வோடு தம்பதியடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கண்ணகல் - இடமகன்ற, ஞாலம் - பூமியை, அளித்த - இரக்ஷித்த, கழற்கால் - வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய, அண்ணலை - நளனை, ஏத்தி - துதித்து, அருந்ததிமானும் - அருந்ததியை யொத்த, பெண்ணமுதத்தை - தமயந்தியை, வியந்து - அதிசயித்து, பெருஞ்சீர் - மிகுந்த சிறப்பையுடைய, விண்ணவர் - தேவர்கள், தம்பதி - தம்முடைய நகரங்களை, மேவினர் - அடைந்தனர், எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

குற்றமில்லாத தன்மேலெதிர்க்கவந்த மற்றையரசரை விடு த்ததால் ஞாலமளித்த அண்ணலென்றார். அருந்ததிமானுமென்பது பெருமையாலும் கற்புக்கெனக்கொள்க. பெண்ணமுதத்தை வியந் ததென்பது தமயந்தி கற்புடைமையாலென்க. (எஎ)

அங்கண்வானத்தமரருமாழியிற்
பொங்குதானையரசரும்போயபின்
சிங்கவேறனையான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொனிருக்கையிற்சார்ந்தனன்.

(இ-ள்.) அங்கண் - அழகிய விடத்தையுடைய, வானத்து - தே வலோகத் திருந்துவந்த, அமரரும் - தேவரும், ஆழியில் - சமுத் திரம்போல், பொங்கு - மிகுந்த, தானை - சேனையையுடைய, அரச ரும் - அரசர்களும், போயபின் - போனபின்பு, திகழ் - பிரகாசிக் கின்ற, மாமணி - மாணிக்க மணிகளிழைத்து, தங்கு - தங்கிய, பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, இருக்கையில் - ஓரிடத்தில், சிங்கவேறனையான் - சிங்கவேற்றையொத்த நளனானவன், சார்ந்த னன் - சேர்ந்தனன், எ-று.

தேவரும் அரசருந் தம்மிடத்திற் சென்றபின்பு நளனும் தானி ருக்கத்தக்க ஓரிருக்கையிற் சார்ந்தனனென்பதாம். (எஅ)

போர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - எ௯௯.

மணம்புரிபடலம்.

[நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

சாந்தமூழ்குதடமுலைக்கோதையர்
காந்துபைம்பொற்கவரியிரட்டுற
வாய்ந்தசெவ்விமணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்சூழ்வரவீமன்வந்தெய்தினான்.

(இ-ள்.) சாந்தம் - சந்தனக்குழம்பினால், மூழ்கு - முழுகப்பெற்ற, தடமுலை - பருத்த முலையையுடைய, கோதையர் - மாதர்கள், காந்து - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசிய பொற்காம்பையுடைய, கவரி - சாமரைகளை, இரட்டுற - வீச, வாய்ந்த - பொருந்திய, செவ்வி - அழகிய, மணவினை - விவாகஞ்செய்யும், மாடத்தின் - உபரிகையில், வேந்தர் - அரசர்களனைவரும், சூழ்வர - சூழ்ந்துவாரார்சிற்க, வீமன் - வீமராஜன், வந்தெய்தினான் - வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

பார்த்தவர்களுடைய கண்களைக் கவர்ந்துகொள்ளும்படி கைபோயவரால் அணிசெய்த மாடமென்பதற்கு வாய்ந்தசெவ்வி மணவினை மாடமெனப்பட்டது. விவாகஞ் செய்வித்தற்குப் பிரதானனானவனாகையால் முன்னே வீமன் வந்தனனென்றார். (௪)

ஆற்றுவேள்வியருந்தவர்சூழ்வரப்
போற்றுநான்மறைக்கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண்விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங்கொண்டுடனெய்தினான்.

(இ-ள்.) வேள்வி - யாகங்களை, ஆற்று - செய்கின்ற, அருந்தவர் - முனிவர்கள், சூழ்வர - சூழ்ந்துவர, நான்மறை - நாலு வேதங்களையும், போற்று - போற்றுகின்ற, கோதமன் - கௌதமமுனிவன், போர்கெழு - போரின்மிக்க, வேற்றடங்கண் - வேல்போன்ற விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய, விளங்கிழை - தமயந்தியினது, மன்றலுக்கு - விவாகத்துக்கு, ஏற்றயாவையும் - ஏற்ற திரவியமனைத்தையும், கொண்டு - வருவித்துக்கொண்டு, உடன் - அதனுடனே, எய்தினான் - வந்தான், எ-று.

கௌதமமுனி விவாகபத்ததிப்படி அக்கிரியைக்கு வேண்டிய பாலிகை, சமித்து, தருப்பை முதலியவும் வரவழைத்துக்கொண்டு வந்தனனென்பதற்கு மன்றலுக்கேற்ற யாவையுங் கொண்டுடனெய்தினனென்றார். (௫)

வேரியந்தொடைவீமனும்வேந்தருந்
தேருநான்மறைச்செல்வருமன்றலுக்
கோரையெய்தியதென்றுழையொற்றரா
லரசமார்பற்கறியவுணர்த்தினர்.

(இ-ள்.) வேரியந்தொடை - தேனொழுகு மலர்மாலையையணிந்த, வீமனும் - வீமராஜனும், வேந்தரும் - அரசர்களும், தேருநான்மறைச்செல்வரும் - நாலு வேதங்களைப் படித்த பிராமணர்களும், மன்றலுக்கு - விவாகத்திற்கு, ஓரையெய்தியதென்று - முகூர்த்தகாலம் வந்ததென்று, உழை - அருகிலிருந்த, ஒற்றரால் - வேவுகாரரால், அரசமார்பற்கு - நளமகாராஜனுக்கு, அறிய - தெரியும்படி, உணர்த்தினர் - தெரிவித்தார்கள், எ-று.

விவாகக்கிரியைக்கு முன்பு நடக்கவேண்டிய சடங்குகளைத்தையு முடிக்கவேண்டி நளமகாராஜனைத் தாண்டு வினைப்புடையவர் ஓரையெய்தியதென்று ஒற்றரால் அரசமார்பற் குணர்த்தினரென்றார். (௬)

ஒற்றர்கூறவொளிர்முடிவேந்தனைக்
கற்றைவார்சடைக்காசிபனாதியோர்
சொற்றநான்மறைநூல்வழித்தூமணிப்
பொற்றசும்பினிற்பூம்புனலாட்டினார்.

(இ-ள்.) ஒற்றர்கூற - ஒற்றர்சொல்ல, (அவ்வளவில்) ஒளிர்முடி - விளங்குகின்ற மகுடத்தையுடைய, வேந்தனை - நளனை, கற்றை - மயிர்த்தொகுதியாகிய, வார்சடை - நெடிய சடையையுடைய, காசிபனாதியோர் - காசியன்முதலிய முனிவர்கள், சொற்றநான்மறைநூல்வழி - வேதநூலிற்சொல்லிய வழிப்படி, தூ - பரிசுத்தமாகிய, மணி - நவமணிகள்பதித்த, பொற்றசும்பினில் - பொற்குடத்திற் கொணர்ந்த, பூம்புனல் - பொலிவையுடைய தீர்த்தங்களினால், ஆட்டினார் - ஸ்நானஞ்செய்வித்தார்கள், எ-று.

பூம்புனலெனலால் கங்கையாதிய தீர்த்தமெனக் கொள்க. நூல்வழிப் பூம்புனலாட்டினரெனலால் முப்பத்திரண்டுவகையுள்ள ஓமாலிகையையும் அலப்பத்தையும் விரை ஐந்தையும் பூசிமுழுக் காட்டினரென்க. இவைகள் சுயம்வரப்படலத்தில் களிமகிழ் வெய்தியென்னும் நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டுரையிற்காண்க. (௭)

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்பூங்கழன்
மனத்திலெண்ணிவழிபட்டுமாமறை
யனைத்தும்வல்லவறநெறியந்தணர்
கினைத்தயாவையுநீரொடுநல்கினான்.

(இ-ள்.) புனிற்றிள - மிகுந்த இளமைபொருந்திய, பிறைக்கண்ணியன் - பாலசந்திரனாகிய மாலையணிந்த பரமசிவனுடைய, பூங்கழல் - அழகியபாதங்களை, மனத்திலெண்ணி - இதயத்திலே தியானித்து, வழிபட்டு - பூசித்து, மாமறையனைத்தும்வல்ல - வேதமுழுதுந்தெரிந்த, அறநெறி - தருமமார்க்கத்திநின்ற, அந்தணர் - பிராமணர்கள், நினைத்தயாவையும் - நினைத்தவை யனைத்தையும், நீரொடு - நீருடனே, நல்கினான் - கொடுத்தனன், எ-று.

புனிற்றிளம்பிறைக் கண்ணியன் வழிபடு கடவுளெனக்கொள்க. வழிபடல் - பூசித்தலாம். குறிப்பறிந் தீபவனாதலால் அந்தணர் நினைத்தயாவையு நீரோடு தானஞ்செய்தனனென்க. (௫)

அழகுவாய்ப்பவணிபவரண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள்பூண்டுசுடர்விரி
மழவுநன்கதிர்மால்வரைசேர்ந்தெனச்
செழுமணிப்பொற்றிகழ்முடிசூட்டினார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டால் நளனுக்கு அலங்கரித்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அழகுவாய்ப்ப - அழகுபொருந்த, வணிபவர் - ஆபரணந் தரிப்பவர்கள், அண்ணலைத்தொழுது - நளனைவணங்கி, நல்லருள்பூண்டு - அவனுடைய கிருபைபெற்று, சுடர்விரி - கிரணம் விரிகின்ற, மழவுநன்கதிர் - இளஞ்சூரியனானவன், மால்வரைசேர்ந்தென - உதயகிரியில் வந்ததுபோல, செழுமணி - செழுமையுள்ள மணிகள்பதித்து, பொன் - பொன்னாற்செய்து, திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, முடி - கிரீடத்தை, சூட்டினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

அணிதலில் வல்லவரென்பதுதோன்ற அழகுவாய்ப்ப வணிபவரென்றும் 'நளனருள் பெற்றெனபதற்கு நல்லருள் பூண்டென்றும் அரசர்க்குப் பிரதானமாகையால் முடிசூட்டியென்றுஞ்' சொல்லினார். [கதிர்வரை சேர்ந்தெனவென்னலால் உவமையணி.] (௬)

புயகமென்னும்பொலங்கிரிமீதுவான்
றயங்குசோதிக்கதிர்கடவழ்ந்தெனக்
கயங்கொள்வள்ளைக்கவின்கவர்காதினில்
வயங்குபைம்பொன்மணிக்குழைசேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) புயகமென்னும் - தோள்களென்கின்ற, பொலங்கிரிமீது - மேருமலையின்மேல், வான் - ஆகாயத்தில், தயங்கு - தங்குகின்ற, சோதி - ஒளியையுடைய, கதிர்கள் - சூரியர்கள், தவழ்ந்தென - தவழ்ந்தனபோல், கயங்கொள் - தடாகங்கள்கொண்ட, வள்ளை - வள்ளையிலையினுடைய, கவின் - அழகை, கவர் - கொண்ட, காதினில் - செவிகளில், வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, மணிக்குழை - ரத்ந குண்டலங்களை, சேர்த்தினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

[கன்ள் புயகமென்னும் பொலங்கிரியென்றது-உருவகவணி; கதிர்கள் தவழ்ந்தென மணிக்குழையென்றது - உவமையணி, வள்ளைக் கவின்கவர்காதென்றது - காட்சியணி. இம்மூன்றுங் கலந்து வருதலிற் கலவையணி.] (௭)

வண்ணமேகலையார்மனங்கூட்டுணக்
கண்ணகன்றுகவின்செயுமார்பிடை

யண்ணன்மால்வரைதாழுமருவிபோற்
றெண்ணிலாமணியார்வடஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) வண்ணமேகலையார் - அழகிய மேகலையைத்தரித்த மங்கையர்களுடைய, மனம் - நெஞ்சை, கூட்டுண - கொள்ளைகொள்ள, கண்ணகன்று - இடமகன்று, கவின்செயும் - அழகைச்செய்யும், மார்பிடை - மார்பின்கண்ணே, அண்ணல் - பெரிய, மால்வரை - மேருமலையில், தாழுமருவிபோல் - தாழ்ந்தொழுகு மருவிநீரைப்போல், தெள் - தெளிந்த, நிலா - ஒளியையுடைய, மணியார்வடம் - முத்துவடங்களை, சேர்த்தினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

மாதர்க்குத் தழுவற்குரிய ஆடவர் மார்பிடத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியென்பது தோன்ற மேகலையார்மனங் கூட்டுணுமார்பென ப்பட்டது. [மார்பிடை வரைதாழுமருவிபோல வடஞ்சேர்த்தினா ரெனலால் உவமையணி.] (௮)

பூமலர்ச்செழுங்கற்பகம்புல்லிய
காமர்வல்லியெனக்கவின்செய்திடத்
தூமணிச்சுடர்தூங்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடைதிண்புயஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) பூமலர் - பொலிவுபொருந்திய மலர்களையுடைய, செழு - செழுமையுள்ள, கற்பகம்புல்லிய - கற்பகத்தைத்தழுவிய, காமர்வல்லியென - காமர்வல்லியென்னுங் கொடிபோல், கவின் செய்திட - அழகைச்செய்ய, தூ - பரிசுத்தமாகிய, மணிச்சுடர் - நவமணியின் கிரணங்கள், தூங்கு - தங்கிய, பொலந்தொடி - தோள்வளையை; தேமலர்த்தொடை - வாசனைபொருந்திய மலர்மாலையையணிந்து, திண்புயம் - திண்ணிய தோள்களில், சேர்த்தினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

[கற்பகம்புல்லிய காமர்வல்லிபோல் பொலந்தொடியைத் திண்புயஞ் சேர்த்தினாரெனலால் உவமையணி.] (௯)

துளங்குதெண்டிரைசூழ்கடல்வையக
மளந்துகோடற்கருவிலைப்பூந்துகில்
விளங்குபொன்னெடுங்கிரியினைவெண்முகில்
வளைந்ததென்னமருங்கினிற்சாத்தினார்.

(இ-ள்.) துளங்கு - அசைகின்ற, தெண்டிரைசூழ்கடல் - தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட, வையகம் - பூமியை, அளந்துகோடற்கு - அளவிட்டுக்கொள்வதற்கு, அருவிலை - அரிய விலையையுடைய, பூந்துகில் - அழகிய ஆடையை, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பொன்னெடுங்கிரியினை - மேருமலையை, வெண்முகில் - வெள்ளை மேகமானது, வளைந்ததென்ன - சூழ்ந்ததுபோல், மருங்கினில் - அரையின்கண், சாத்தினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

[பொன்னகங்கிரியின் வெண்முகில் வளைந்ததென்னப் பூந்துகிற் மருங்கினிற் சேர்த்திருனெனவுவமையணி.] (௬0)

பாந்தளேந்தியபார்பொதுநீக்கிய
வேந்தல்சேவடிப்போதினெழில்பெற
வேந்தர்பொன்முடிதேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற்கழல்வீக்கினர்.

(இ-ள்.) பாந்தள் - ஆதிசேடனால், ஏந்திய - சுமக்கப்பட்ட, பார் - பூமியை, பொதுநீக்கிய - யாவருக்கும் பொதுவாதலைநீக்கிய, ஏந்தல் - தலைவனது, சேவடிப்போதின் - சிவந்த பாதமலர்களில், எழில்பெற - அழகுபெறும்படி, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, பொன்முடி - சுவர்ண கிரீடங்களால், தேய்த்து - தேய்க்கப்பட்டு, விளங்கிய - பிரகாசித்த, காந்து - சொலிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த, கழல் - ஒலிக்கும் வீரக்கழலை, வீக்கினர் - கட்டினார்கள், எ-று.

பூமி அரசர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருப்பதை நீக்கித் தனதாக்கி யாளுகையால் பார்பொதுநீக்கிய வேந்தனென்றார். வீரத்தன்மை தோன்றக் கழல் வீக்கினரெனப்பட்டது. (௬௧)

இன்னபேரணியாவுமெழில்செய்த்
துன்னியெங்குமுழவந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சூழிப்புகர்முகவெற்பின்மேல்
மன்னர்மன்னன்மகிழ்ச்சியொடேகினன்.

(இ-ள்) இன்ன - இப்படிப்பட்ட, பேரணியாவும் - பெரிய விலையுள்ள ஆபரணங்களனைத்தும், எழில்செய - அழகினைச்செய்ய, எங்கும் - எவ்விடத்தும், துன்னி - நெருங்கி, முழவம் - பேரிகைகள், துவைத்திட - ஒலிசெய்ய, பொன் - பொன்னாற்செய்த, அம் - அழகிய, சூழி - முகபடாத்தையுடைய, புகர்முகம் - புள்ளியிடப்பட்ட முகத்தையுடைய, வெற்பின்மேல் - யானையின்மேல், மன்னர்மன்னன் - நளனானவன், மகிழ்ச்சியொடு - மகிழ்ச்சியுடன், ஏகினன் - சென்றான், எ-று.

அரசன் புறப்பாடு யாவர்க்குந் தெரிவித்தல்போல் எங்குமுழவந் துவைத்திடவென்றும், சக்கரவர்த்தி யென்பதுதோன்ற மன்னர் மன்னனென்றுஞ் சொல்லினார். (௬௨)

நேமிசூழ்ந்தநெடுநிலமன்னவர்
தாமவெண்குடைதாங்கினர்பின்வர
வாமமேகலைமங்கையரங்கையிற்
காமர்செம்பொற்கவரியிரட்டவே.

(இ-ள்.) நேமிசூழ்ந்த - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, நெடுநிலமன்னர் - நெடியபூவுலகத்தரசர், தாமம் - மாலையணிந்த, வெண்குடை - வெண்கொற்றக்குடையை, தாங்கினர் - சுமந்தவராகி, பின்வர - பின்னேவரவும், வாமம் - அழகிய, மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடைய, மங்கையர் - மாதர்கள், அங்கையில் - அழகிய கையினால், காமர் - அழகிய, செம்பொன் - சிவந்த பொற்காம்பையுடைய, கவரி - சாமரைகள், இரட்ட - வீசியசையவும், எ-று.

குடைதாங்குதல் அருமையாதலால், அதற்கேற்ப அரசரையும் கவரியிரட்டல் எளிதாதலால், அதற்கேற்ப மங்கையரையுஞ் சொல்லினார். (௬௩)

தண்ணந்தாமரைத்தாக்கணங்கனையார்
கண்ணுநெஞ்சுமுவந்துகளிப்புற
வெண்ணிலவேதியராசியியம்பிட
வண்ணமாமணிமண்டபத்தெய்தினன்.

(இ-ள்.) தண்ணந்தாமரை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, தாக்கணங்கனையார் - இலக்குமியையொத்தமங்கையர், கண்ணுநெஞ்சும் - கண்ணுமனமும், மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து, களிப்புற - களிப்புமிக, எண்ணில்வேதியர் - அளவற்ற பிராமணர்கள், ஆசியியம்பிட - ஆசிகூறிக்க, வண்ணமாமணி - அழகிய மாணிக்கமணிகள்பதித்த, மண்டபத்து - மண்டபத்தில், எய்தினன் - வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

இனைக்கு நெஞ்சு களித்தற்கு நோக்குங்கண் காரணமாதலாற் கண்ணுநெஞ்சுமுவந்து களித்திடவென்றும், மண்டபத்தெய்துஞ் சமயமாதலின் எண்ணில் வேதியராசியியம்பிடவென்றுஞ் சொல்லினார். (௬௪)

வேனிலைங்கணைவேள்புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட்பனிமொழிவாணுதற்
றேனவாங்குழற்றேமொழியைக்கொடு
மானிநோக்கின்மடந்தையரெய்தினர்.

(இ-ள்.) வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, ஐங்கணைவேள் - பஞ்சபாணங்களையுடைய மன்மதனானவன், புறங்காத்திட - புறங்காத்துவர, பானலங்கண் - நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையும், பனிமொழி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையும், வாணுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையும், தேனவாம் - வண்டுகள் விரும்புகின்ற, குழல் - கூந்தலையுமுடைய, தேமொழியைக்கொடு - தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு, மானிநோக்கின் - மான்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய, மடந்தையர் - மாதர்கள், எய்தினர் - அடைந்தார், எ-று.

நளனை வெல்லும்படி வந்தவளாதலால் அதுபற்றி வேள்புறங்காத்திடவென்றார். (௬௫)

கள்ளறுமலர்நாற்றியெண்காவத
முள்ளகன்றவொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமானிகர்நோக்கினைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடுமணத்தவிசேற்றினர்.

(இ-ள்.) கள்ளறு - தேனூறு, மலர்நாற்றி - மலர்மாலைதூக்கி, எண்காவதம் - எட்டுக்காததூரம், உள்ளகன்ற - உள்ளேவிரிந்து, ஒளிர் - பிரகாசம்பொருந்திய, மணிமாடத்தின் - மணிகள்பதித்த உபரிகையில், பிள்ளைமானிகர் - இளமான்பார்வைபோன்ற, நோக்கினை - பார்வையையுடைய தமயந்தியை, பெய்கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த, வள்ளலோடு - நளனுடனே, மணத்தவிசு - கல்யாணமேடையில், ஏற்றினர் - ஏற்றினார்கள், எ-று.

இடமுழுவதும் அலங்கரித்தமை தோன்றக் கள்ளறுமலர் நாற்றியெண் காவதமென்றார். (கசு)

உதகநல்குநல்லோரையிஃதென
விதியினுடிக்கணிதர்விளம்பலும்
பதலையார்த்தெழப்பாவையைநல்கிய
மதுமலர்த்தொடைமன்னெழுந்தனனே.

(இ-ள்.) உதகநல்கும் - தாரைவார்க்கின்ற, நல்லோரை - நல்ல முகூர்த்தம், இஃதென - இதுவென்று, விதியினுடி - சோதிடவிதிப்படி பார்த்து, கணிதர் - கணிதநூலோர், விளம்பலும் - சொன்னவளவில், பதலை - வாத்தியங்கள், ஆர்த்தெழ - மிகவொலிக்க, பாவையை நல்கிய - தமயந்தியைப் பெற்ற, மதுமலர்த்தொடை - தேனூறு மலர்மாலையையணிந்த, மன் - வீமன், எழுந்தனன் - எழுந்தனன், எ-று.

தாரைவார்க்கின்ற காலமாதலால் பதலையார்த்தெழப் பாவையைநல்கிய மன்னெழுந்தானென்றார். (கஎ)

கமலமீதுசெங்காந்தளலர்ந்தெனக்
குமரிநங்கையிற்கோல்வளைசெங்கைவைத்
திமயமாதுமிறைவனும்போலவாழ்ந்
தமைகவென்னவரும்புனல்கின்றான்.

(இ-ள்.) கமலமீது - தாமரைமலரின்மேல், செங்காந்தளலர்ந்தென - சிவந்த காந்தண்மலர் பூத்ததுபோல், குமரிநங்கையில் - நளனது அழகிய கைமேல், கோல்வளை - தமயந்தியினது, செங்கை வைத்து - சிவந்தகையை வைத்து, இமயமாதும் - பார்வதியும், இறைவனும்போலவாழ்ந்து - பரமசிவனும்போல்வாழ்ந்து, அமைதி யென்ன - பொருந்தியிருமென்று, அரும்புனல் - அரியநீரை, நல்கினான் - வார்த்தான், எ-று.

[கமலமலரையும் காந்தண்மலரையும் நளன் தமயந்தியென்னும் இருவர் கரங்களுக்கும், இமயமாதையும் இறையையும் அவ்விருவர்க்கும் இணைசொல்லுதலால் உவமையணி.] (கஅ)

சாந்தமூழ்குதடம்புயனாரழற்
கேய்ந்தயாவுமினிதுமுடித்தபி
னாய்ந்தநான்மறையின்வழியாயிழை
காந்தண்மெல்விரற்கைபிடித்தானரோ.

(இ-ள்.) சாந்தமூழ்கு - சந்தனக்குழம்பால் மூழ்கப்பெற்ற, தடம்புயன் - பருத்த புயங்களையுடைய நளனானவன், ஆர் - பொருந்திய, அழற்கேய்ந்தயாவும் - அக்கினிகாரியத்துக்குப் பொருந்திய வினைத்தையும், இனிதுமுடித்தபின் - இனிமையோடுசெய்து முடித்தபின்பு, ஆய்ந்த - ஆய்ந்திருக்கின்ற, நான்மறையின்வழி - வேதமார்க்கப்படி, ஆயிழை - தமயந்தியினது, காந்தண்மெல்விரல் - காந்தளரும்புபோன்ற மெல்லிய விரல்களை, கை - தன்கையால், பற்றினன் - பிடித்தான், எ-று.

விவாககோலந்தோன்ற சாந்தமூழ்கு தடம்புயனென்றும், அவர்க்குப் பாணிக்கிரகணமே சிறப்பென்பது தோன்ற நான்மறையின் வழியாயிழை காந்தண்மெல்விரல் கைப்பிடித்தென்றும், சொல்லினர். (க௯)

பொங்குசெந்தழல்சூழ்வந்துபூம்பொரி
செங்கையாரச்சொரிந்துதிருமகள்
பங்கயப்பதம்பைம்பொனம்மிவைத்
தங்கண்வானத்தருந்ததிகாட்டினான்.

(இ-ள்.) பொங்கு - மிகுந்த, செந்தழல் - அக்கினியை, சூழ்வந்து - வலம்வந்து, பூம்பொரி - அழகியபொரியை, செங்கையார - சிவந்தகைநிறைய, சொரிந்து - அத்தீயிலிட்டு, திருமகள் - தமயந்தியினது, பங்கயப்பதம் - தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தை, பைம்பொனின் - பசியபொன்னாற்செய்த, அம்மிவைத்து - அம்மியின் மேற் றூக்கிவைத்து, அங்கண்வானத்து - அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அருந்ததி - அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தை, காட்டினான் - காண்பித்தான், எ-று.

அக்கினிவலஞ்செய்து பொரியிறைத்து பாதத்தை அம்மியின் மேல் தூக்கிவைத்து அருந்ததி காட்டினனென்க. இப்படி செய்தற்கு விதி விவாகபத்ததியிற் காண்க. (உ0)

வினையுமன்னயாவுமுடித்தபின்
மானினோக்கியோர்வல்லியினெல்கிப்போய்த்
தானையங்கடற்றனைபொற்றுளினிற்
றேனவாங்குழற்றேமலர்சூட்டினான்.

(இ-ள்.) வினையுள்ளன - மற்றகாரியங்கள், யாவும் - எல்லாம், முடித்தபின் - முடித்தபின்பு, மாணிழைக்கு - தமயந்தியானவள், ஓர்வல்லியின் - ஒருகொடிபோல், ஒல்கிப்போய் - அசைந்துபோய், தானையங்கடல் - சேனாசமுத்திரத்தையுடைய, தாதை - தகப்பனாகிய வீமனது, பொற்றாளினில் - பொற்பாதங்களில், தேனவாம - வண்டுகளால் விரும்பப்படுகின்ற, குழல் - கூந்தலாகிய, தேமலர் - வாசனைபொருந்திய மலரை, சூட்டினாள் - தரித்தாள், எ-று.

விவாகமுடிவில் தந்தையை வணங்கி மங்கலவாழ்த்துப் பெறுதல் மகளிர்க்கு இயல்பாதலின், அவ்வாறு தமயந்தியும் தன் தாதையாகிய வீமனை வணங்கினாளென்க. (உக)

சென்னிதாழ்த்துவணங்கியதேமொழி
மின்னனாளையுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்
பொன்னந்தாமரைப்பூவையுமாலும்போல்
மன்னர்கோனொடும்வாழ்கெனவாழ்த்தினான்.

(இ-ள்.) சென்னி - தலையை, தாழ்த்து - தாழச்செய்து, வணங்கிய - பணிந்த, தேமொழி - தேனைப்போன்ற சொல்லையுடைய, மின்னனாளை - தமயந்தியை, உவந்து - மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர்கோன் - வீமனானவன், பொன்னந்தாமரைப்பூவையும் - இலக்குமியையும், மாலும்போல் - திருமாலையும்போல், மன்னர்கோனொடும் - நளனோடும், வாழ்கென - வாழக்கடவையென்று, வாழ்த்தினான் - வாழ்த்தினான், எ-று.

இங்கே காப்பதுகருதி மாலையும், செல்வங்குறித்துத் திருமகளையும், நளனுக்குந் தமயந்திக்கும் உவமைகூறலாயிற்று. அவ்விருவரையும்போல் நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தினனெனினும் அமையும். (உஉ)

முருகுவாய்மடுத்துண்டளிமூசுபூந்
தெரியன்மார்பினன்றேசிகர்தாடொழு
துருகுமன்பினுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்
வரைகொண்மார்பமகிழ்வுறப்புல்லினான்.

(இ-ள்.) முருகு - தேனை, வாய்மடுத்து - உண்டு, அளி - வண்டுகள், மூசு - மொய்க்கப்பெற்ற, பூந்தெரியன்மார்பினன் - மலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய நளனானவன், தேசிகர் - ஆசிரியரது, தாடொழுது - பாதத்தைவணங்கி, உருகும் - கரைகின்ற, அன்பின் - பத்தியினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனுடைய, வரைகொண்மார்பம் - மலையினது தன்மைகொண்ட மார்பினை, மகிழ்வுற - மகிழ்ச்சியடைய, புல்லினான் - தழுவினான், எ-று.

தேசிகராதலின் தாடொழுதென்றும், தான் சக்கரவர்த்தியாதலின் விதர்ப்பர்கோன் வரைகொண்மார்ப மகிழ்வுறப் புல்லினானென்றுஞ் சொல்லினார். (உங)

கோதினான்மறைக்கோதமனாதியா
மாதவத்துமுனிவருமன்னருங்
காதல்வேலைகரையழிந்தோங்கிட
வாதரத்தொடுமாசியியம்பினார்.

(இ-ள்.) கோதில் - குற்றமற்ற, நான்மறை - நாலுவேதங்களையுடைய, கோதமனாதியாம் - கௌதமமுனிமுதலாகிய, மாதவத்து - பெரியதவத்தைச்செய்யும், முனிவரும் - தபோதனரும், மன்னரும் - அரசரும், காதல் - ஆசையாகிய, வேலை - கடலானது, கரையழிந்து - கரைகெட்டு, ஓங்கிட - உயர, ஆதரத்தொடும் - அன்புடனே, ஆசியியம்பினார் - ஆசீர்வதித்தார்கள், எ-று.

தவமாகியவற்றில் தலைமையுடைமைபற்றிக் கோதமனாதியா முனிவரென்றார். விவாகமுடிவில் ஆசிகூறல் பெரியோர்கடனென்பதாம். (உச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்னரிறைவனுமணங்கனாளும்
பொன்னரிமாலைநாற்றிப்பூம்புகைகமழவூட்டிப்
பன்னருஞ்சிறப்புவாய்த்துபனியிருவிசும்புபாரின்
மன்னியதனையகோலமணவறையெய்தினாரே.

(இ-ள்.) இன்னவை - இத்தன்மையானவை, நிகழ்ந்தபின்னர் - நடந்தபின்பு, இறைவனும் - நளனும், அணங்கனாளும் - தமயந்தியும், பொன்னரிமாலை - பொன்னரிமாலைகளை, நாற்றி - தொங்கக்கட்டி, பூம்புகை - அழகிய புகையை, கமழ - பரிமளிக்கும்படி, ஊட்டி - ஊட்டுவித்து, பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய, சிறப்புவாய்ந்து - சிறப்புப்பொருந்தி, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு - பெரிய, விசும்பு - பொன்னுலகம், பாரில் - பூமியின்கண், மன்னியதனைய - பொருந்தியிருந்தால் அதையொத்த, கோலம் - அழகிய, மணவறை - பள்ளியறையை, எய்தினார் - அடைந்தார்கள், எ-று.

பூவுலகில் அவ்வள வழகுள்ளவிட மொன்றுமில்லாமையால் விசும்புபாரின் மன்னியதனையகோல மணவறையென்றார். (உரு)

பாயிருட்பிழம்புசீத்துப்பகற்கதிருமிழும்வெய்ய
காயெரிமணியிற்செய்தகவின்றிகழ்மஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னத்தூவியூழினியசெய்யு
மாய்மயிர்முதலமூவைந்தடுக்கியவமளிசேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) பாய் - பாய்கின்ற, இருட்பிழம்பு - இருளினது திரட்சியை, சீத்து - போக்கி, பகற்கதிர் - சூரியகிரணங்களை, உமிழும் - கொப்புளிக்கின்ற, வெய்ய - வெவ்விய, காய் - சுடுகின்ற, எரி - அக்கினிபோன்ற, மணியிற்செய்த - மணிகளாற் செய்யப்பெற்ற, கவின்றிகழ் - அழகுவிளங்குகின்ற, மஞ்சமீது - கட்டிலின்மீது, தூய - சுத்தமாகிய, மென் - மெல்லிய, பஞ்சி - பஞ்சியினாலும்,

அன்னத்தூவி - அன்னப்புள்ளினிறகாலும், ஊறு - பரிசம், இனிய - இனியவாக, செய்யும் - செய்கின்ற, ஆய் - ஆயாநின்ற, மயிர்முதல் - மயிர்முதலியவாக, மூவைந்து - மூவைந்தாக, அடுக்கிய - ஒன்றின்மேலொன்றுசேர்த்த, அமளி - மெத்தையின்மேல், சேர்ந்தார் - சேர்ந்தார்கள், எ-று.

பஞ்சியெனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு இரண்டுங்கொள்க. "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேணமுறு தூவிசையையோ டைந்து" என்றார் பிறரும். மூவைந்தென்றமையால் இந்தவகை யொன்றாகச்செய்த மூன்று மெத்தையெனக்கொள்க. அம்மூன்றும் ஒன்று போகநுகர்தற்கும் இரண்டு இருவரும் தனித்தனி நித்திரைசெய்தற்குமாம். (௨௬)

போயிறுமருங்குலென்னப்புணர்முலைசுமக்கலாற்றுச்
சேயிழைபஞ்சியார்ந்தசிறடிக்கமலப்போதின்
மீயுயர்விசும்புபூத்தமின்னுருக்கொண்டதன்ன
வாயிரங்கோடிமாதராயினிநீர்சுழற்றிப்போனார்.

(இ-ள்.) மருங்குல் - இடையானது, போயிறுமென்ன - இற்றுப்போய்விடுமென்னும்படி, புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளை, சுமக்கலாற்று - சுமக்கமாட்டாத, சேயிழை - தமயந்தியினுடைய, பஞ்சியார்ந்த - செம்பஞ்சூறிநிறைந்த, சிறடி - சிறிய அடிகளாகிய, கமலப்போதின் - தாமரைமலரின்மேல், மீயுயர் - மேலாகவுயர்ந்த, விசும்புபூத்த - மேகத்திலுண்டாகிய, மின் - மின்னல், உருக்கொண்டதன்ன - பெண்வடிவு கொண்டதென்னும்படியுள்ள, ஆயிரங்கோடிமாதர் - ஆயிரங்கோடி மங்கையர்கள், அயினிநீர் - சோறிட்ட மஞ்சள்நீரை, சுழற்றி - சுழற்றுதல்செய்து, போனார் - போயினார்கள், எ-று.

அனேக மாதரென்பதற்கு ஆயிரங்கோடிமாதரென்றார். அயினிநீரென்பதற்கு முன்பெழுதினோம். (௨௭)

அருப்புமென் முலையாரைஞ்ஞூற் றைம்பதிற் றெண்
மர்பைம்பொற், பொருப்புறழ் தோளினாற்கும் பொருக
யற் கண்ணினாட்கு, முருக்கிளர் மணியிற்செய்த வொளி
கிளர் பசும்பொற்றட்டிற், கருப்புரத் தீபமேந்திக் கண்
ணெச்சில் கழித்திட்டாரே.

(இ-ள்.) அரும்பு - தாமரையரும்பையொத்த, மென்முலையார் - மெல்லிய முலைகளையுடைய மங்கையர்கள், ஐஞ்ஞூற்றைம்பதிற்றெண்மர் - ஐஞ்ஞூற்றைம்பத்தெட்டென்னுந் தொகையை யுடையவர்கள், பைம்பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, பொருப்புறழ் - மேருமலையையொத்த, தோளினாற்கும் - புயங்களையுடையவளுக்கும், பொருகயற்கண்ணினாட்கும் - கயற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடைய தமயந்திக்கும், உருக்கிளர் - உருவிளங்குகின்ற, மணியிற் செய்த - நவமணிகளிற்செய்த, ஒளிகிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொற்றட்டில் - பசிய பொன்னாற்செய்ததட்டினில், கருப்புரத்தீபமேந்தி - கருப்புரத்தீபத்தையேந்தி, கண்ணெச்சில் - திருஷ்டிதோஷத்தை, கழித்திட்டார் - போக்கினார்கள், எ-று.

அரும்பென்பது எதுகைநோக்கி அருப்பென விகாரமாயிற்று. கண்ணெச்சில் கண்ணால்வந்ததோஷம். (௨௮)

வாசனைகமழுஞ்சுண்ணம்வண்டிமிர்குழங்கன்மாலை
யோசனைநாறுஞ்சாந்தமொள்கருப்பூரம்பைங்காய்க்
காசறுசெப்பினாய்ந்தகமழ்சுவையமிழ்தினோடுந்
தூசுலாம்பருமவல்குற்றோகையரேந்தினாரே.

(இ-ள்.) வாசனை - பரிமளமானது, கமழும் - மணக்கின்ற, சுண்ணம் - பொடிகளையும், வண்டிமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற, குழங்கன்மாலை - அழகிய மாலைகளையும், யோசனை - யோசனைதூரம், நாறும் - கமழ்கின்ற, சாந்தம் - சந்தனத்தையும், ஒள் - ஒள்ளிய, கருப்பூரம் - பச்சைக் கருப்பூரத்தையும், பைங்காய் - துவர்க்காயையும், காசறு - குற்றமற்ற, செப்பின் - வட்டில்களில், ஆய்ந்த - ஆய்ந்தெடுத்த, கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, சுவை - சுவையையுடைய, அமிழ்தினோடும் - அமிர்தத்துடனே, தூசுலாம் - ஆடைமேலசைகின்ற, பருமம் - பருமத்தையுடைய, அல்குல் - நிதம்பத்தையுடைய, தோகையர் - மங்கையர்கள், ஏந்தினார் - தாங்கினார்கள், எ-று. பருமம் - பதினெண்சரமுள்ளது.

சுண்ண முதலியவும் போகத்துக்குவேண்டிய பொருள்களெனக்கொள்க. (௨௯)

பண்ணமை திவவினல்யாழ் பருமணியடைப்பை
நோக்கிற், கண்வழுக் குறுசெஞ்சோதிக் கதிர்மணிக் கால்
செய்வட்டம், வெண்ணிறக் கவரிசெம்பொற் படியகமினை
ய வெல்லா, மண்ணிய மணிசெய்பைம்பூண் மடந்தையர்
மருங்குவைத்தார்.

(இ-ள்.) பண்ணமை - இசையமைந்த, திவவு - கட்டுக்களையுடைய, நல்யாழ் - நல்லயாழும், பருமணி - பரியமணிகள்கோத்த, அடைப்பை - தாம்பூலப்பையும், நோக்கில் - பார்த்தால், கண்வழுக்குறு - கண்கள்கூசுகின்ற, செஞ்சோதி - சிவந்த காந்தியையுடைய, கதிர்மணி - கிரணங்களையுடைய மணிகள்பதித்த, கால்செய்வட்டம் - சாந்தாற்றியும், வெண்ணிறம் - வெள்ளியநிறத்தையுடைய, கவரி - சாமரையும், செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த, படியகம் - தம்பலப்படிக்கமும், இனையவெல்லாம் - ஆகிய விவைமுதலியவனைத்தையும், மண்ணிய - கழுவிய, மணிசெய் - மணிகள்பதித்த, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்களையுடைய, மடந்தையர் - மாதர்கள், மருங்கு - அருகே, வைத்தார் - வைத்தனர், எ-று.

யாழ்முதலியவும் போகத்திற்கு வேண்டியனவாதலான் மாதர் மருங்கு வைத்தனரென்றார். (௫௰)

பாம்பினைப்படத்தைமானும்பங்கயப்பருமவல்குற்
காம்புறழ்பசியமென்றோட்காரிகைவிழைவுநாணு
மேம்பலோடினிதுநோக்கியின்னுயிர்த்தோழிமார்கள்
பூம்புகைதவழ்ந்தாலன்னபொருமுகவெழினிவீழ்த்தார்.

(இ-ள்.) பாம்பின் - சர்ப்பத்தினது, படத்தை - படத்தினை, மானும் - ஒத்த, பங்கயம் - தாமரைமலரையொத்த, பருமம் - பருமத்தையுடைய, அல்குல் - அல்குலையும், காம்புறழ் - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுமையாகிய, மென்றோள் - மெல்லிய தோளையுமுடைய, காரிகை - தமயந்தியினுடைய, விழைவும் - விருப்பத்தையும், நாணும் - நாணத்தையும், ஏம்பலோடு - அகமலர்ச்சியுடன், இனிதுநோக்கி - இனிமையோடுபார்த்து, இன்னுயிர் - இனியவுயிரையொத்த, தொழிமார்கள் - தோழிகள், பூம்புகை - அழகிய புகையானது, தவழ்ந்தாலென்ன - தவழ்ந்தாலதையொத்த, பொருமுகவெழினி - பொருமுகவெழினியென்னுந்திரையை, வீழ்த்தார் - விழுத்தார்கள், எ-று.

பாம்பினைப் படத்தையென்பதில் ஐ சாரியையாகக்கொண்டு பாம்பினது படமெனக்கொள்க. அன்றி உருபு மயக்கமெனினு மமையும். பங்கயத்தை மாதரல்குற்கு உவமைசொல்லுதல், "திருமுகக்கமல மிணைவிழிக்கமலஞ் செய்யவாய் கமலத்திலத்தாழ் வருமுலைக்கமலத் திணைக்கரக்கமலம் வலம்புரியுந்திபொற்கமலம், பெருகியவல்குன் மணித்தடங்கமலம் பிடிநடைத் தாள்களுங்கமல, முருகவிழ் குவளை முதலினன்றே யுயர்க்கதக் கூவிழுட்கமலம்." இதனாலறிக. பொருமுகவெழினியென்பது அரங்கத்திலமைக்குந் திரையெனக் கொள்க. "அது வழுவின்கெள்வி கண்ணாகுவவர்க்கோ, ரெழினிதானே மூன்றெனமொழிப." "அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியும், கரந்துவரலெழினியு மென மூவகையே." இராசதானியிலும் அரங்கிலும் கோலமமைத்து வருமிடத்து இடுவதாம். இது சிந்தாமணியுரையிற் காண்க. [உவமையணி.] (௫௧)

வரிமுலை யோடுந்தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்து வீங்கிப், பெருகுகாலஞ் சுமக்கலாற்றாப் பெய்மலர்க் கொம்பு போல்வா, டிருமுகஞ் சிறிதுகோட்டிக் கயிற்புறமதனிற் றேங்கொள், விரிமலர்க் கூந்தறாழ மின்னென நுடங்கி நின்றாள்.

(இ-ள்.) வரிமுலையோடுந்தோன்றி - சந்தனக்கோலத்தையுடைய முலைகளுண்டானபோதுண்டாகி, வளர்தொறும் - அவைகள் வளருந்தோறும், வளர்ந்து - தானும்வளர்ந்து, வீங்கி - பருத்து, பெருகுகாலம் - பெருகியகாலை, சுமக்கலாற்றா - சுமக்கமாட்டாத, பெய் - பெய்கின்ற, மலர் - மலரையுடைய, கொம்புபோல்வாள் - கொம்பையொத்த தமயந்தியானவள், திருமுகம் - திருமுகத்தை, சிறிதுகோட்டி - கொஞ்சம்வளைத்து, கயிற்புறமதனில் - பிடரியின் மேல், தேங்கொள் - வாசனைகொண்ட, விரிமலர்க்கூந்தல் - விரிகின்ற மலரையணிந்தகுழலானது, தாழ - சோர, மின்னென - மின்னல்போல், நுடங்கி - துவண்டு, நின்றாள் - நின்றனள், எ-று.

ஸ்தனங்களோடுதோன்றி வளர்வதாதலால் வரிமுலையோடுந் தோன்றி வளர்தொறும்வளர்ந்து வீங்கிப் பெருகுகாலமென்றார். ()

கூற்றுறழ் தடங்கணாவி கொள்ளைகொண் டுண்ண வேவி, மாற்றமொன் றுரையாதிங்ஙன் மதிமுகங் கோட் டிநின்றீர், சேற்றிதழ்க் கமலப்போதிற் றிருந்திழை யனையீர்காத, லாற்றுமா றெவன்கொலாசைக் கடற்படு மளியன்றேனே.

(இ-ள்.) கூற்றுறழ் - யமனையொத்த, தடங்கண் - விசாலம் பொருந்திய கண்ணே, ஆவி - என்னுயிரை, கொள்ளைகொண்டுண்ண - கொள்ளையிட்டுருந்த, ஏவி - அனுப்பி, மாற்றமொன்றுரையாது - ஒருபேச்சும்பேசாமல், இங்ஙன் - இவ்விடத்தில், மதிமுகம் - சந்திரன்போன்ற முகத்தை, கோட்டிநின்றீர் - வளைத்துநின்றீர், சேறு - சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்க்கமலப்போதில் - இதழையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, திருந்திழையனையீர் - இலக்குமியையொத்தவரே! ஆசைக்கடற்படும் - ஆசைக்கடலில் மூழ்கிய, அளியன் - எளியேன், காதல் - ஆசையை, ஆற்றுமாறு - சகிக்குமாறு, எவன்கொல் - எப்படி, எ-று.

மாதர்வலித்தணைதலின் மிக்க சுகமென்று கருதி நளன் இவ்வாறு கூறினான். (௫௨)

வாட்டடங்கருங்கட்கூற்றைமலர்க்கையான்மறைத்தீராவி
கோட்டுமண்கொண்டுவீங்குங்குவிமுலைக்களிநல்யானை
யாட்டுசாந்தகலம்போழாதளியனேன்றடந்தோட்கந்திற்
பூட்டிடலன்றேமுன்னம்புரிந்ததுமளியதாமே.

(இ-ள்.) வாள் - வாள்போன்ற, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கருங்கட்கூற்றை - கரியகண்ணாகிய யமனை, மலர்க்கையால் - மலர்போன்ற கையினால், மறைத்தீர் - மூடிக்கொண்டீர், ஆவி - உயிராகிய, கோட்டுமண் - கரைமண்ணை, கொண்டு - கொண்டு, வீங்கும் - பருத்த, குவிமுலை - குவிந்தமுலையாகிய, களிநல்யானை - களிப்பையுடைய யானையை, ஆட்டுசாந்து - சந்தனம்பூசிய, அகலம் - மார்பினிடத்தில், போழாது - பிளவாது, அளியனேன் - என்னுடைய, தடந்தோள் - பருத்த தோளாகிய, கந்தில் - தறியில், பூட்டிடலன்றே - பூட்டினாலன்றே, முன்னம்புரிந்ததும் - முன்செய்ததும், அளியதாம் - அன்பாகும், எ-று.

அந்த யானை கோட்டால் கரைமண் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானை உயிரைக்கொள்ளுமென்க. ஆவி - தடாகமுமாம். இது காளிக்கண் புதைத்தலாம். (௬௪)

சுற்றநல்கூரவாழுந்தோமுறுசிறியர்போல
விற்றிடைமெலியச்செம்மாந்தெழுமுலைப்பாரம்பார்த்துங்
கற்றையங்குழலில்வீழ்ந்துமதுநுகர்களிவண்டீரின்
றற்றதுநமக்குமேலோரளியெனவளித்தபேரே.

(இ-ள்.) சுற்றம் - சுற்றத்தார், நல்கூர - வறுமையடைய, வாழும் - வாழ்கின்ற, தோமுறு - குற்றத்தையுடைய, சிறியர்போல - சிறியவர்களைப்போல, இற்று - ஒடிந்து, இடை - இடையானது, மெலிய - வாட, செம்மாந்து - அகமலர்ச்சியடைந்து, எழு - எழுகின்ற, முலைப்பாரம் - முலையினுடைய பளுவை, பார்த்தும் - கண்டும், கற்றையங்குழலில் - மயிர்த்தொகுதியாகிய கூந்தலில், வீழ்ந்து - விழுந்து, மதுநுகர் - கள்ளையுண்கின்ற, களி - களிப்பையுடைய, வண்டீர் - வண்டுகளே, நமக்கு - உமக்கு, மேலோர் - பெரியோர், அளியென - அளியென்று, அளித்தபேர் - கொடுத்த நாமமானது, இன்று - இன்று, அற்றது - அற்றுவிட்டது, எ-று.

இது வண்டோச்சி மருங்கணைதல். அஃதாவது-தன்றும் அவன் பேசாமையால் வண்டையோட்டி மருங்குசெல்லுதலாம். இடையொடியும்படி யெழுகின்ற முலைப்பாரம் பார்த்தும் கற்றையங்குழலில் வீழ்தலால் நமக்குமேலோர் அளியென அளித்தபேர் இன்றற்றதென்றார். அளியென்பது-இங்கே வண்டும் அன்புமாம். (௬௫)

பகைக்கடல் சுவற்றும்வைவேற் பகட்டெழின் மார்பி
னான்ற, னகத்திடைப் பெருகியோங்கு மாசையங் கடலை
யின்னே, முகைத்தெழு முல்லைமாலை முருகுலாங் கோ
தைநாணாற், றகைத்திட லரிதென் றெண்ணித் தன்னுளே
மகிழ்ச்சிகூர்ந்தாள்;

(இ-ள்.) பகைக்கடல் - பகையாகியகடலை, சுவற்றும் - சுவறச்செய்கின்ற, வைவேல் - கூரியவேலையுடைய, பகட்டெழில் - பகட்டுகின்ற வழகையுடைய, மார்பினான்றன் - மார்பையுடைய நளனது, அகத்திடை - மனத்தின்கண், பெருகியோங்கும் - அதிகரித்துயர்கின்ற, ஆசையங்கடலை - ஆசையாகிய சமுத்திரத்தை, இன்னே - இப்பொழுதே, முகைத்து - அரும்பி, எழும் - எழுகின்ற, முல்லைமாலை - முல்லைமாலையினுடைய, முருகு - வாசனையானது, உலாம் - உலாவுகின்ற, கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், நாணால் - தனதுநாணினால், தகைத்திடல் - தடுத்திடுவது, அரிதென் - அருமையென்றெண்ணி, தன்னுளே - தன்மனத்தினுள்ளே, மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சியை, கூர்ந்தாள் - மிகுந்தாள், எ-று.

அரசனது இப்படிப்பட்ட காமத்தை நமது நாணுற்றடுப்பதரி தென்று தன்னுள்மகிழ்ந்தன ளென்பதாம். (௬௬)

கழிமடநாணமச்சம்பயிர்ப்பெனுங்காவல்வேலை
யழிதராவாசைவெள்ளமகத்திடையடங்காதாகி
வழிவதேபோலவின்பம்வடிவெடுத்தனையநங்கை
பொழிகதிர்நிலவுநாணப்புன்னகைகோட்டினாளே.

(இ-ள்.) கழி - மிகுந்த, மடம் - மடமும், நாணம் - நாணமும், அச்சம் - பயமும், பயிர்ப்பெனும் - அருவருப்புமென்று சொல்லுகின்ற, காவல் - காவலையுடைய, வேலை - சமுத்திரமானது, அழிதர - அழியும்படி, ஆசைவெள்ளம் - ஆசையாகிய வெள்ளமானது, அகத்திடை - மனத்தின்கண், அடங்காதாகி - அடங்காததாய், வழிவதேபோல - வழிகிறதேபோல, இன்பம் - இன்பமானது, வடிவெடுத்தனைய - ஒரு வடிவுகொண்டதையொத்த, நங்கை - தமயந்தியானவள், பொழிகதிர் - கிரணத்தைப்பொழிகின்ற, நிலவுநாண - சந்திரிகையும் நாணும்படி, புன்னகை - புன்சிரிப்பு, கோட்டினாள் - செய்தாள், எ-று.

மடமாதிய காவலை உறுதிப்படுத்துங்கால மன்றாகையால் அதைத் தாண்டினமைதோன்றப் புன்னகைசெய்தனளென்க. (௬௭)

குருமணிவலயமின்னுங்குங்குமக்குலவுத்திண்டோள்
முருகுலாந்தாமமார்பன்முறுவலின்குறிப்புநோக்கித்
திருநலங்கனியநின்றசெழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
வருமுலைநெருமுங்கப்புல்லிமலரணைமேவினானே.

(இ-ள்.) குரு - நிறம்பொருந்திய, மணி - மணிகள்பதித்த, வலயம் - கேயூரங்கள், மின்னும் - மின்னுகின்ற, குங்குமம் - குங்குமமணிந்த, குலவு - திரட்சிபொருந்திய, திண் - வலிமையையுடைய, தோள் - புயத்தையும், முருகுலாம் - வாசனைவீசுகின்ற, தாமம் - மாலையணிந்த, மார்பன் - மார்பினையுமுடைய நளனானவன், முறுவலின் - புன்சிரிப்பினையுடைய, குறிப்புநோக்கி - குறிப்பினைப்பார்த்து, திரு - சிறப்பினையுடைய, நலம் - சுகமானது, கனியநின்ற - முதிரும்படியிருந்த, செழுங்கடை - செழிய கடையையுடைய, மழைக்கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை - தமயந்தியினுடைய, வருமுலை - வளர்கின்றமுலையை, நெருமுங்கப்புல்லி - அழுந்தத்தழுவி, மலரணை - மலர்மெத்தையில், மேவினான் - பொருந்தினான், எ-று.

உடனே முறுவற்குறிப்புணர்ந்த நளன் வருமுலை நெருமுங்கப் புல்லி மலரணை மேவினானெனவே, தமயந்தியைத் தழுவிக்கொண்டே யவளோடுங்கூட அணையிற் சேர்ந்தானென்க. (௬௮)

ஆம்பலம்போதுமானுமணிநிகழ்பவளவாயிற்
றேம்பொதிந்தமுதமூறுஞ்செந்துவர்த்தேறன்மாந்திப்
பாம்படுமல்குலாடன்பணைமுலைமணிக்கண்சேப்ப
வேம்பலுற்றினிதுபுல்லியிளநலம்பருகினானே.

(இ-ள்.) ஆம்பலம்போதுமானும் - அல்லிமலரையொத்த; அணி - அழகு, நிகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, பவளவாயில் - பவளம்போன்றவாயில், தேம் - வாசனை, பொதிந்து - தங்கி, அமுதமூறும் - அமிர்தமூறுகின்ற, செந்துவர் - செம்பவளம்போன்ற அதரத்தினுடைய, தேறல் - தேனை, மாந்தி - உண்டு, பாம்படும் - பாம்பின் படத்தையொக்கின்ற, அல்குலாடன் - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பணை - பருத்த, முலை - முலைகளினுடைய, மணிக்கண் - கரியகண்களானவை, சேப்ப - சிவக்க, ஏம்பலுற்று - இன்பத்தையடைந்து, இனிதுபுல்லி - இனிதாகத்தழுவி, இளநலம் - இளநலத்தை, பருகினான் - அநுபவித்தான், எ-று.

இளநலம் பருகுதல்; இங்கே அல்குற்பானமும் அதரபானமுமாம். அன்றியும் இளமைப்பருவத்திற்குரிய காமசுகத்தில் அந்தரப்புணர்ச்சியெனினு மமையும். (௩௯)

கத்திகைக்கருமென்கூந்தல்கயிற்புறத்தவிழ்ந்துவீழ
முத்தரிச்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணிமுரன்றுபாடத்
தத்தரிநெடுங்கண்சேப்பத்தடமுலைதாங்கலாற்று
தெய்த்துநுண்மருங்குறேம்பவேந்தலோடாடினாளே.

(இ-ள்.) கத்திகை - மலர்மாலையை யணிந்த, கருமென்கூந்தல் - கரிய மெல்லிய கூந்தலானது, கயிற்புறத்து - பிடரியினிடத்து, அவிழ்ந்து வீழ - அவிழ்ந்து வீழவும், முத்து - முத்துக்களாகிய, அரி - பரலையுடைய, சிலம்பு - சிலம்புகளும், பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, கிண்கிணி - சதங்கைகளும், முரன்று - ஒலித்து, பாட - பாடவும், தத்து - நெருங்குகின்ற, அரி - செவ்வரி பரந்த, நெடுங்கண் - நெடிய கண்களானவை, சேப்ப - சிவக்கவும், தடமுலை - பருத்தமுலைகளை, தாங்கலாற்றாது - சுமக்கமாட்டாது, எய்த்து - இளைத்து, நுண்மருங்குல் - நுண்ணிடையானது, தேம்ப - வருந்த, ஏந்தலோடு - நளனோடு, ஆடினாள் - புணர்ந்தாள், எ-று.

ஒருதலைக்காமமாய் முடியாது தாமும் அவ்வாறு நளனுடனாடினளென்றார். [இது உபரிசுரதம் என்னும் தலைவிப்புணர்ச்சி யின்மை கூறப்படுதலின் தன்மை நவிற்சியணி.] (௪௰)

களிக்கயல் பொருதுநீண்டு கதுப்பினையளக்கும் வேற்கட், டுளிப்புயன் மின்னினன்னாட் டொண்டைவா யமுதமாந்தித், தளிர்த்தெழு முவகைபொங்கத் தண்ணறுஞ்

சாந்தமார்ப, னளப்பருங் களிகொள்காமக் கடலகத் தழுந்தினானே.

(இ-ள்.) களி - களிப்பையுடைய, கயல் - கயற்கெண்டையை, பொருது - போர்செய்து, நீண்டு - நெடுகி, கதுப்பினையளக்கும் - கூந்தலையளக்கின்ற, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, துளி - துளியையுடைய, புயல் - மேகத்திற்றோன்றிய, மின்னினன்னாள் - மின்னலையொத்த தமயந்தியினது, தொண்டைவாய் - கொவ்வைக்கனியை யொத்த வாயிலுண்டாகிய, அமிர்தமாந்தி - அமிர்தத்தையுண்டு, தளிர்த்து - தளிர்த்து, எழும் - எழுகின்ற, உவகை - மகிழ்ச்சியானது, பொங்க - மிக, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு - நல்ல, சாந்தமார்பன் - சந்தனத்தையணிந்த மார்பினையுடைய நளனானவன், அளப்பரு - அளத்தற்கரிய, களிகொள் - களிப்பைக்கொண்ட, காமக்கடலகத்து - காமசமுத்திரத்தில், அழுந்தினான் - மூழ்கினான், எ-று.

காமக்கடலகத்தழுந்தல், புணர்ச்சிமுடிவில் அவசத்தினால் முலையிடைத்துயிறலையென்க. (௪௧)

அலங்கலங் குன்றமன்னான் மணிவரை யகலமூழ்கி, நலங்கெழு கலவைச்சாந்து நானமு மழிதலோடு, மிலங்கொளி வயிரப்பைம்பூ ணிளமுலை வடுக்கண்டேங்கி, பொலங்கொடி நாணினோடும் பொய்த்துயில் கூர்ந்தாளன்றே.

(இ-ள்.) அலங்கல் - மாலையையணிந்த, அம் - அழகிய, குன்றமன்னான் - மலையையொத்த நளமகாராஜனது, மணி - அழகிய, வரை - மலைபோன்ற, அகலமூழ்கி - மார்பினிடத்திலே மூழ்கி, நலங்கெழு - நன்மைபொருந்திய, கலவைச்சாந்தும் - கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பும், நானமும் - கஸ்தூரியும், அழிதலோடும் - அழிந்தவளவில், இலங்கொளி - மிகுந்த வொளியையுடைய, வயிரப்பைம்பூண் - வச்சிராபரணத்தையுடைய, இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனத்தினிடத்திலே, வடுக்கண்டேங்கி - வடுவைக்கண்டிரங்கி, பொலங்கொடி - பொற்கொடிபோன்ற தமயந்தியானவள், நாணினோடும் - நாணத்துடனே, பொய்த்துயில் கூர்ந்தாள் - பொய் நித்திரையைச் செய்தாள், எ-று.—அன்று ஏ - அசைகள்.

முலையின்மேல் கணவன் செய்த வடுவாதலால் தோழிகள் கண்டால் என் சொல்வார்களோவென வெண்ணி வடுக்கண்டேங்கி யென்றார். (௪௨)

புலவியிற் றுயின்றாளென்று முனிந்திடும் பூவையென்று, மலரணைப் புறத்துக்காதுந் துயிறல்போற் கிடப்ப

வாய்ந்த, கலவியின் வேட்கைதூண்டக் கனவினில் வெருவினுன்போல், முலைமுக டழுந்தவேந்தன் முழவுத்தோள் புல்லினுளே.

(இ-ள்.) புலவியின் - பிணக்கினால், துயின்ருள் - நித்திரை செய்தாள், தீண்டின் - தொட்டால், முனிதியும் - கோபஞ்செய்வாள், பூவையென்று - தமயந்தி யென்று, மலரணையிலிடத்தில், தானுந் துயிறல்போல் - தானும் நித்திரை செய்தல்போல், இடப்ப - இருக்க, வாய்ந்த - பொருந்திய, கலவியின் - புணர்ச்சியினுடைய, வேட்கை - ஆசையானது, தூண்ட - தூண்டுதல் செய்ய, கனவினில் - சொப்பனத்திலே, வெருவினுன்போல் - பயந்தவன்போல, முலைமுகடு - முலையினுச்சி, அழுந்த - அழுந்தும்படி, வேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய, முழவுத்தோள் - மத்தளம்போன்ற தோளை, புல்லினுள் - தழுவினுள், எ-று.

மாதர் தமக்கு வேட்கை மிகுந்திடினும் புணர்ச்சியில் முந்துதலில்லை யென்பது தோன்றக் கனவினில் வெருவினுள்போலென்ருர். (௪௩)

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூரப்புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதழமுதமாந்திமேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்கனிந்தகோதைநகையுளத்தடக்கலாற்றுள்
முல்லைமென்முகையுநாணவரும்பிளமுறுவல்பூத்தாள்.

(இ-ள்.) புல்லலும் - தழுவிக்கொண்ட வளவில், மகிழ்ச்சி - சந்தோஷமானது, கூர - அதிகரிக்க, புணர் - நெருங்கிய, முலை - ஸ்தனங்கள், குழையமோந்து - குழையும்படி உச்சியின் மோந்து, மெல் - மிருதுவாகிய, இதழ் - அதரத்தினுடைய, அமுதமாந்தி - அமிர்தத்தையுண்டு, மேகலை - மேகலாபரணத்தை, நெகிழ்த்தலோடும் - அவிழ்த்தவளவில், நல் - நல்ல, எழில் - அழகானது, கனிந்த - முதிர்ந்த, கோதை - தமயந்தியானவள், நகை - மகிழ்ச்சியை, உளத்து - மனத்தின்கண், அடக்கலாற்றுள் - அடக்கமாட்டாதவளாய், முல்லை - முல்லையினுடைய, மெல் - மிருதுவாகிய, முகையும் - அரும்புகளும், நாண - நாணும்படி, அரும்பு - உண்டாகின்ற, இள - இளமையாகிய, முறுவல்பூத்தாள் - தந்தங்கள் தோன்ற நகைத்தாள், எ-று.

தான் கனவிற் பயந்தவன்போல் தழுவியது நளன் உள்ளபடியென்று நினைத்தானென்று நகையுளத்தடக்க லாற்றுளாய் முறுவல்பூத்தாளென்ருர். (௪௪)

புருவவிற்கோலியுள்ளம்போழ்ந்துகட்கணைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றைவலம்புரியொலிப்பவிம்மி
வரிமுலைக்களிநல்யானைமருமம்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விரிமலர்க்கோதைகாமவெஞ்சமம்விளைத்திட்டாளே.

(இ-ள்.) புருவம் - புருவமாகிய, வில் - தனுசை, கோலி - வளைத்து, உள்ளம் - மனத்தை, போழ்ந்து - பிளந்து, கண் - கண்களாகிய, கணைகள் - பாணங்கள், ஓட - ஓடவும், உருவம் - வடிவம் பொருந்திய, தாருடைய - மாலையையுடைய, ஒற்றைவலம்புரி - ஒற்றைச்சங்கமாகிய மிடறு, ஒலிப்ப - சத்திக்க, விம்மி - பூரித்து, வரி - சந்தனக்கோலம் வரைந்த, முலை - ஸ்தனங்களாகிய, களி - களிப்பையுடைய, நல் - நல்ல, யானை - யானையானது, மருமம் பாய்ந்து - மார்பினிடத்திற் பாய்ந்து, உழக்க - கலக்க, மன்றல் - வாசனையை, விரி - விரியச்செய்கின்ற, மலர் - மலராற்றொடுத்த, கோதை - மாலையையணிந்த தமயந்தியானவள், காமம் - காமமாகிய, வெஞ்சமம் - வெவ்விய யுத்தத்தை, விளைத்திட்டாள் - செய்தாள், எ-று.

தமயந்தியும் புருவவில் முதலிய சாதனங்களைக்கொண்டு நளனோடு காமப்போர் விளைத்தனளென்க. (௪௫)

திருநுதற்பொடித்தவேர்விற்றேங்கமழ்திலகந்தேயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந்துதாழ்ந்தபொலங்குழைதிருவில்வீச
மருமலர்க்கூந்தல்சோரவசமழிந்துருகிவேந்த
னெரிமணியாரமார்பினின்றுயில்பொருந்தினுளே.

(இ-ள்.) திரு - அழகிய, நுதல் - நெற்றியின்கண், பொடித்த - உண்டாகிய, வேர்வின் - வேர்வையினுலே, தேம் - வாசனை, கமழ் - வீசுகின்ற, திலகம் - சித்திரப்பொட்டு, தேய - அழியவும், புரி - புரித்த, முறுக்கு - முறுக்குகள், அவிழ்ந்து - நீங்கி, தாழ்ந்த - தொங்கிய காதினிடத்து, பொலம் - பொன்னினுற்செய்த, குழை - குண்டலங்கள், திரு - அழகிய, வில் - பிரகாசத்தை, வீச - வீசவும், மருமலர் - வாசனைபொருந்திய மலர்களையணிந்த, கூந்தல் - அளகபாரமானது, சோர - சரியவும், வசமழிந்து - பரவசப்பட்டு, உருகி - மனமுருகி, வேந்தன் - நளமகாராசனுடைய, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணி - மணிகள்பதித்த, ஆரமார்பின் - பதக்கமணிந்த மார்பினிடத்தில், இன்றுயில் - இனிதாகிய நித்திரையை, பொருந்தினுள் - கொண்டனள், எ-று.

இங்ஙனம் காமப்போர்விளைத்த தமயந்தி பரவசப்பட்டு நளன் மார்பில் நித்திரை செய்தனளென்க. (௪௬)

கலவியின்மயக்கந்தீர்ந்துகனிபடுகிளவியாட
லலர்முலையாகந்தைவந்தணிவடமணிந்துவாங்குஞ்
சிலைநுதற்றிலகந்தீட்டித்தேங்கமழ்கூந்தல்கைசெய்
திலைமலர்க்கோதைசூட்டியிழைபலதிருத்தினுனே.

(இ-ள்.) கலவியின் - புணர்ச்சியிற்ருேன்றிய, மயக்கம் - மயக்கமானது, தீர்ந்து - நீங்கிய, கனிபடு - பழம்போன்ற சுவை பொருந்திய, கிளவியாடன் - சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, அலர்-

பார்த்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, ஆகம் - மார்பை, நைவத்து - தடவி, அணி - அழகிய, வடம் - மணிவடங்களை, அலிர்த்து - தரித்து, வாங்கும் - வளைக்கின்ற, சிலை - விற்போன்ற, நுதல் - நெற்றியினிடத்து, திலகந்தீட்டி - சித்திரப்பொட்டிட்டு, தேங்கமழ் - வாசனைவீசுகின்ற, கூந்தல் - கூந்தலை, கைசெய்து - ஒழுங்குசெய்து, இலை - மருமுதலிய விலைகளோடு, மலர்க்கோதை - மலர்மாலையை, சூட்டி - தரித்து, இழைபல - பலவாபரணங்களை, திருத்தினன் - திருத்தச்செய்தான், எ-று.

கனைவர் மாதர்க்குக் கலையிவ் விவ்வாறு கூத்தன் முதலியவை திருத்த வியற்கையாதல் காண்க. (௪௭)

தெளியுமின்னமிழ்தமன்னதேம்படுகிளவியாட
னொளிவிளர்முகத்துலாயவோடரித்தடங்கண்போலக்
களியிளஞ்சுரும்புகாள்ர்கண்டனவுளவோசொல்லீர்
முளரிநாண்மலரிற்பூத்தமுழுநெறிக்குவளைப்போதே.

(இ-ள்.) தெளியும் - தெளிந்த, இன் - இனிதாகிய, அமிழ்தமன்ன - அமிர்தம்போன்ற, தேம்படு - மதுரம்பொருந்திய, கிளவியாடன் - சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, ஒளி - காந்தியானது, விளர், விளங்குகின்ற, முகத்துலாய - முகத்தினிடத் துலாவுகின்ற, ஓடு - காதளவு மோடுகின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கண்போல - கண்கள்போல, களி - களிப்பையுடைய, இள - இளமையாகிய, சுரும்புகாள் - வண்டுகளே, நீர் - நீங்கள், கண்டன - பார்த்தவை, உளவோ - உண்டோ, சொல்லீர் - சொல்லுங்கள், முளரி - தாமரையாகிய, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலரின் - மலரின்மேல், பூத்த - உண்டாகிய, முழுநெறி - முழுநெறிப்பை யுடைய, குவளைப்போது - நீலோற்பலங்களை, எ-று.

தாமரைப்பொருட்டிலமேயதாக்கணங்களையாய்செஞ்சே
மேமுறவரினுமின்னைபிம்மையிற்பிரியேனென்ன
வாமமேகலையினாளுமறுமையிற்பிரிவையென்றுக்
காமருகுவளைபோலுங்கண்பனியுகுப்பநின்றான்.

(இ-ள்.) தாமரைப்பொகுட்டில - தாமரைக் கொட்டையின் மேல், மேய - பொருந்திய, தக்கணங்களையாய் - இலக்குமியை யொத்தவளே! செஞ்சேம் - மனமானது, ஏமம் - வருத்தம், உறவரினும் - பொருந்தவந்தாலும், நின்னை - உன்னை, இம்மையில் - இப்பிறப்பில், பிரியேனென்ன - பிரியமாட்டேனென்று சொல்ல, வாமம் - அழகிய, மேகலையினாளும் - மேகலையையணிந்த தமயந்தியும், மறுமையில் - வருபிறப்பில, பிரிவையென்று - நீபிரிவையேயென்று, காமரு - அழகிய, குவளைபோலும் - நீலோற்பலம்போன்ற, கண் - கண்களினின்றும், பனியுகுப்ப - நீர்துளிக்க, நின்றான் - வருந்திநின்றான், எ-று.

இவளெந்தசனனத்திலும் பிரியாம லிருத்தல்வேண்டுமென்னு நினைப்புடையவளாதலா லிவ்வாறு கூறினள். (௪௯)

பெய்தொடி கலுழ்வதென்கொல் பிழைத்திலேனருளாயென்னி, லுய்குவன் கொல்லோ வின்னே யுள்ளுயிர் துறப்பலென்று, வெய்துயிர்த் தனிச்சப்போதின் மிதிப்பினும் பனித்துவாடுந், தெய்வமென் கமலப்போது செ ன்னிமேற் சூடினானே.

(இ-ள்.) பெய்தொடி - தமயந்தியே! கலுழ்வது - நீ கலங்குவது, என்கொல் - என்னகாரணம்; பிழைத்திலேன் - நானொரு குற்றமுஞ் செய்திலேன், அருளாயென்னில் - கிருபை செய்யாவிட்டால், உய்குவன்கொல்லோ - பிழைப்பேனோ, இன்னே - இப்பொழுதே, உள்ளுயிர் - உள்ளே யிருக்கின்றவுயிரை, துறப்பலென்று - விடுவேனென்று, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அனிச்சப்போதில் - அனிச்சம் புட்பத்தில், மிதிப்பினும் - நடந்தாலும், பனித்து - கொப்புளித்து, வாடும் - வாடாநின்ற, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மென் - மிருதுவாகிய, கமலப்போது - பாதமாகிய தாமரைப்பூவை, சென்னிமேல் - சிரத்தின்மீது, சூடினான் - தரித்துக்கொண்டான், எ-று.

யாவரும் வணக்கத்தின் வசப்படுவதுபோல் மற்றொன்றில் வசப்படாரென்பதுபற்றி நளனிவ்வாறு செய்தானென்க. (௫௰)

குழீயபறவையாவுங்கூட்டுணைப்பொதுவிலக்கும்
பழுமரமனையதிண்டோட்பகட்டெழிற்றாமமார்ப
வழுவலன்போடுநின்னையொருமையிற்புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர்சீறடியிறைஞ்சுகென்று.

(இ-ள்.) குழீய - கூடிய, பறவையாவும் - பறவைக்கூட்டங்களனைத்தும், கூட்டுணை - கொள்ளைகொள்ள, பொதுவிலக்கும் - பொதுவாகத்தரும், பழுமரமனைய - ஆலமரத்தையொத்த, திண்டோள் - வலிமைபொருந்திய தோள்களும், பகட்டெழில் - பகட்டுகின்ற அழகையுடைய, தாமம் - மாலையணிந்த, மார்ப - மார்பினையுமுடைய நளமகாராஜனே! வழுவலன்போடு - இடையறாதவன்புடனே, நின்னை - உன்னை, ஒருமையில் - இப்பிறப்பில், புணர்வதன்றி - கூடுவதல்லாமல், எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும், தொடரும் - தொடர்ந்துவருகின்ற, மாதர் - மங்கையருடைய, சீறடி - சிறியபாதத்தில், இறைஞ்சுகென்று - வணங்குவாயென்று சொல்லி, எ-று.

யாவருக்கும் உபகாரஞ் செய்வோனென்பதுதோன்ற பழுமரமனைய திண்டோளென்றார். (௫௧)

கிளிபொரு கிளவியாள்பொற் கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்பத், தளிநறப் பிலிற்றுமென்பூங் கடம்புயத் துறைந்தலோடுங், களிசெயப் பொடித்தரோமங் கண்டகத் துறத்தலந்தோ, வளியசீ றடிகளேறு மென் றல்லலுற் றழுங்கினானே.

(இ-ள்.) கிளிபொரு - கிளியையொத்த, கிளவியாள் - வசனத்தையுடைய தமயந்தியானவள், பொன் - பொன்னினாற்செய்த, கிண்கிணி - சிறுசதங்கைகள், சிலம்போடு - சிலம்புடனே, ஆர்ப்ப - சத்திக்க, தளி - துளிதுளியாக, நறு - தேனை, பிலிற்றும் - துளிக்கின்ற, மென் - மிருதுவாகிய, பூ - பட்டமாலையணிந்த, கடம் - விசாலம்பொருந்திய, புயத்து - புயத்தினிடத்தில், உறைந்தலோடும் - உறைந்தமாத்திரத்தில், களிசெய - மகிழ்ச்சியைச் செய்ய, பொடித்த - புளகித்த, ரோமம் - மயிர்கள், கண்டகத்து - முட்கள்போல், உறுத்தில் - உறுத்துமாதலால், அந்தோ - ஐயோ, அளிய - மிருதுவாகிய, சீறடிகள் - சிறியபாதங்கள், ஏறுமென்று - வருந்துமென்று, அல்லலுற்று - துன்பமுற்று, அழுங்கினான் - வருந்தினான், எ-று.

அக்குற்றத்தைத் தமயந்தி பொறுத்தமைதோன்ற நளன்புயத்தணைந்தவண்ணம், அதிலும் அவளுக்கோ ரச்சரியமான அருமைதோன்ற அளியசீறடிகளேறு மென்றல்லலுற் றழுங்கினனென்றார், சொல்லினார். இத்தப்பாட்டும் முற்பாட்டுக் குளகம். (௫௨)

உடைதிரைப்பரவைஞாலத் துயர்ந்தவர்தொழும்புபூண்ட
வடியவரிழைத்ததீமையருளொடும்பொறுப்பதல்லால்
கொடியவர்போலச்சீறியாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ
மடலவிழ்கமலப்போதில்வாள்கிடந்தனையகண்ணாய்.

(இ-ள்.) உடை - கரையையுடைக்கின்ற, திரை - அலைகளையுடைய, பரவை - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலத்து - பூமியினிடத்தில், உயர்ந்தவர் - பெரியோர்கள், தொழும்புபூண்ட - தொண்டுபட்ட, அடியவர் - வேலைக்காரர்கள், இழைத்த - செய்த, தீமை - குற்றத்தை, அருளொடும் - கிருபையுடனே, பொறுப்பதல்லால் - பொறுத்துக்கொள்வதே யல்லாமல், கொடியவர்போல - தீயவர்போல, சீறி - கோபித்து, ஆருயிர் - பொருந்திய உயிரை, குறைப்பர்கொல்லோ - சேதிப்பார்களோ, மடலவிழ் - இதழ்கள் விரிந்த, கமலப்போதில் - தாமரைமலரில், வாள்கிடந்தனைய - இரண்டு வாள்கிடந்ததையொத்த, கண்ணாய் - கண்களையுடைய தமயந்தியே.

கலவிகேளியில் மாதர்க்கிதஞ்செய்வதே முக்கியம் மற்றவேளையில் ஒருவர்க் கொருவர் செய்யு மரியாதை அக்காலம் வேண்டுவ தன்றாதலால், எனை அடியவரிழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்லாற் - கொடியவர்போலச் சீறி யாருயிர் குறைப்பர் கொல்லோ வென்றான். (௫௩)

அள்ளிலைமணிப்பூண்கோதையருளெனப்பணிதலோடுங்
கள்ளுலாநறியகூந்தல்கலவியினுரைத்தயாவுங்
கிள்ளைகண்மிழற்றுமாறுகேட்டிளநிலவுகாலு
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்விமுகிழ்நகைகோட்டினாளே.

(இ-ள்.) அள் - நெருங்கிய, இலை - அரசிலைபோன்ற, மணிப்பூண் - ரத்தாபரணமணிந்த; கோதை - தமயந்தியே! அருளென - கிருபைசெய்யென்று, பணிதலோடும் - வணங்கின மாத்திரத்தில், கள் - தேனானது, உலாம் - பெருகுகின்ற, நறியகூந்தல் - வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கலவியில் - புணர்ச்சியில், உரைத்தயாவும் - சொல்லியவெல்லாம், கிள்ளைகள் - கிளிப்பிள்ளைகள், மிழற்றுமாறு - சொல்லும்விதத்தை, கேட்டு - காதிற்கேட்டு, இளநிலவு - இளஞ்சந்திரிகையை, காலும் - கக்குகின்ற, முள் - முருந்துபோன்ற, எயிறு - தந்தங்கள், இலங்க - பிரகாசிக்க, செவ்வி - அழகு, முகிழ் - அரும்புகின்ற, நகை - புன்சிரிப்பை, கோட்டினாள் - செய்தாள், எ-று.

தாமிருவருங் கலவியிற் பேசினவற்றைக் கிளிப்பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தலால் தமயந்தி அங்ஙனம் நாணி நகைத்தனளென்க. ()

இன்னமிழ்துயிர்த்தசெவ்வியிளநிலாவுருவுவாய்ந்த
நன்னலங்கனிந்தகோதைநகைமுகவாயில்பெற்றுப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணர்முலைக்கோடுபுல்லிக்
கன்னவிறோளான்காமக்கடலகத்தழுந்தினானே.

(இ-ள்.) இன்னமிழ்து - இனியவமிர்தத்தை, உயிர்த்த - ஈன்ற, செவ்வி - அழகுபொருந்திய, இளநிலா - இளமைபொருந்திய நிலவையொத்த, உருவுவாய்ந்த - வடிவம்பொருந்திய, நன்னலம் - நல்லகலமானது, கனிந்த - முதிர்ந்த, கோதை - தமயந்தியினது, நகைமுகம் - புன்சிரிப்பையுடைய முகமாகிய, வாயில்பெற்று - துறைபெற்று, பொன்னவிர் - பொன்னைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு - தேமலானது, பூத்த - உண்டாகிய, புணர் - நெருங்கிய, முலை - ஸ்தனமாகிய, கோடு - கொம்பினை, புல்லி - தழுவி, கல் - மலையோடும், நவில் - சொல்லாநின்ற, தோளான் - தோளையுடையநளமகாராஜன், காமக்கடலகத்து - காமமாகிய சமுத்திரத்தினிடத்தில், அழுந்தினான் - முழுகினான், எ-று.

தமயந்தியினுடைய நகைமுகத்தை நளன் தன்வேண்டுகோளுக்கு வாயிலாகப்பெற்று காமக்கடலகத் தழுந்தினனெனக் கூட்டுக. (௫௫)

எறிதிரைசுருட்டுமுந்நீரினியதெள்ளமிழ்தினோடும்
பொறையுயிர்த்துலகில்வந்தபொலன்கொடியனையநங்கை
கறைகெழுகுருதிவைவேற்கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த்
திறல்கெழுசிங்கவேறுசிமிழ்ப்புண்டுகிடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) எறி - வீசாநின்ற, திரை - அலைகளை, சுருட்டும் - மடக்குகின்ற, முந்நீர் - கடலானது, இனிய - இனிதாகிய, தெள் - தெளிந்த, அமிழ்தினோடும் - அமிர்தத்தினோடும், பொறையுயிர்த்து - பெறப்பெற்று, உலகில்வந்த - உலகத்திற்றோன்றிய, பொலங்கொடியனைய - பொற்கொடியையொத்த, நங்கை - தமயந்தியினது, கறைகெழு - உதிரந்தோய்ந்த, குருதிவைவேலு - சிவந்த கூரியவேல்போன்ற, கண்வலைப்பட்டு - கண்ணாகிய வலையிலகப்பட்டு, வெம்போர் - வெவ்வியயுத்தத்தில், திறல்கெழு - வலிமைமிக்க, சிங்கவேறு - ஏறாகிய ஆண்சிங்கமானது, சிமிழ்ப்புண்டு - கட்டுப்பட்டு, கிடந்தது - இருந்தது, எ-று.—அன்று - ஏ - அசை.

திறல்கெழுசிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்தன் றென்பது போல, வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தென்றூர் பிறரும். (௫௬)

மல்லலந்தோளி னானுமழைமதர்நெடுங்கணாளும்
புல்லுவிட்டொழியிலாவிபொன்றிடுமென்னவெண்ணி
யல்லுநண்பகலும்விள்ளாதணிநலம்பருகியாங்கு [நேன்
செல்வுழிநிகழ்ந்தவெல்லாஞ்செப்பவான்றொடங்குகின்

(இ-ள்.) மல்லல் - வலிபொருந்திய, அம் - அழகிய, தோளினானும் - தோளையுடைய நளனும், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்கணாளும் - நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியும், புல்லுவிட்டு - ஒருவர்க்கொருவர் தழுவுதலைவிட்டு, ஒழியில் - நீங்கில், ஆவி - உயிரானது, பொன்றிடுமென்ன - இறக்குமென்று, எண்ணி - நினைத்து, அல்லும் - இராப்பொழுதிலும், நண்பகலும் - பகற்பொழுதிலும், விள்ளாது - நீங்காமல், அணி - அழகினது, நலம்பருகி - நலத்தையுண்டு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், செல்வுழி - செல்லுமிடத்தில், நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவைகளைத்தும், செப்புவான் - சொல்லும்படி, தொடங்குகின்றேன் - ஆரம்பிக்கின்றேன். (௫௭)

திருத்துயி லாரமார்பன் சேயரிக் கண்ணியோடு,
மருத்தியி னுவந்துபைம்பொ னணிநகர்க் கேகவெண்ணி,
விருப்பொடு விதர்ப்பர்கோனுக் குணர்த்தலும் விதர்ப்
பன்காதற், புரிக்குழன் மடந்தையோடும் வதுவைமண்
டபத்திற்புக்கான்.

(இ-ள்.) திருத்துயில் - இலக்குமி தங்குகின்ற, ஆரமார்பன் - பதக்கத்தையணிந்த மார்பினையுடைய நளமகாராசன், சேயரிக்கண்ணியோடும் - தமயந்தியோடும், அருத்தியின் - ஆசையினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, பைம்பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, அணிநகர்க்கு - அழகிய மாவிந்தமாநகர்க்கு, ஏகவெண்ணி - போகும்படி நினைத்து, விருப்பொடு - ஆசையுடன், விதர்ப்பர்கோனுக்கு - வீமராஜனுக்கு, உணர்த்தலும் - அறிவித்தலும், விதர்ப்பன் - வீமராஜ

னானவன், காதல் - ஆசையையுடைய, புரிகுழல் - கட்டுப்பட்ட கூந்தலையுடைய, மடந்தையோடும் - தலைவியுடன், வதுவைமண்டபத்தில் - விவாகமண்டபத்தில், புக்கான் - புகுந்தான், எ-று. ()

பொழிகதிர்மணியிற்செய்தபுதவுடைக்கடிகொள்வாயில்
குழைமுகம்பொருதவேற்கட்கோதையர்விரைவினோடி
விழைவொடுவிதர்ப்பர்கோமான்போந்தமைவிளம்பலோ
மழவிடையனையான்போந்துமாமனைத்தழுவினானே. [டும்

(இ-ள்.) பொழிகதிர் - கதிர்களை வீசுகின்ற, மணியிற்செய்த - ரத்தினங்களாற் செய்த, புதவுடை - கதவையுடைய, கடிகொள் - காவலைக்கொண்ட, வாயில் - வாசற்படியில், குழைமுகம் - காதின்முகத்தை, பொருத - மோதிய, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, கோதையர் - மாதர்கள், விரைவினோடி - விரைந்துபோய், விழைவொடும் - விருப்பத்தோடும், விதர்ப்பர்கோமான் - வீமராஜன், போந்தமை - வந்ததன்மையை, விளம்பலோடும் - சொல்லளவில், மழவிடையனையான் - இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன், போந்து - வந்து, மாமனை - மாமனாரை, தழுவினான் - தழுவிக்கொண்டான், எ-று. (௫௯)

மழையுறழ் தடக்கைவேந்தன் மனைப்பெருங்கிழமை
பூண்ட, தொழுதகு கற்பினாளைச் சுடர்மணிக் கொம்பி
னொல்கி, யெழில்குவிந்தனைய நங்கை யிறைஞ்சலுமெடுத்
துமோந்து, விழைவொடு குறங்கில்வைத்து மெய்யுறத்
தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) மழையுறழ் - மேகத்தையொத்த, தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன் - வீமனுடைய, மனை - வீட்டுக்கு, பெருங்கிழமை பூண்ட - பெரிய வுரிமையைக்கொண்ட, தொழுதகு - வணங்கத்தக்க, கற்பினாளை - கற்பையுடைய தாருகாசனியை, சுடர் - காந்தியையுடைய, மணிக்கொம்பின் - ரத்னக்கொம்புபோல், ஒல்கி - வளைந்து, எழில் குவிந்தனைய - அழகெல்லாமொன்றாய்க் குவிந்ததையொத்த, நங்கை - தமயந்தியானவள், இறைஞ்சலும் - வணங்கலும், எடுத்து - எடுத்து, மோந்து - மோந்து, விழைவொடு - ஆசையோடு, குறங்கில்வைத்து - தொடையின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, மெய்யுற - மெய்யிலேபொருந்த, தழுவினாள் - தழுவிக்கொண்டாள், எ-று. (௬௦)

அன்னைதாடொழுதுபின்னரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த
பொன்னிதழ்க்கமலஞ்சேப்பப்புனர்முலைதாங்கலாகா
மின்னுறழ்மருங்குதேம்பமெல்லெனவொதுங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற்றாளிணைவணங்கினாளே.

(இ-ள்.) அன்னை - தாயினது, தாடொழுது - பாதத்தை வணங்கி, பின்னர் - பின்பு, அலத்தகக் குழம்புதோய்ந்த - செம்பஞ்சுக்

குழம்புபடிந்த, பொன் - பொன்னையொத்த, இதழ் - இதழ்களையுடைய, கமலம் - பாததாமரைகள், சேப்ப - சிவக்க, புணர் - நெருங்கிய, முலை - ஸ்தனங்களை, தாங்கலாகா - தாங்கமாட்டாத, மின்னுறழ் - மின்னலையொத்த, மருங்கு - இடையானது, தேம்ப - வருந்த, மெல்லென - மிருதுவாக, ஒதுங்கி - நடந்து, போந்து - வந்து, தன்னுடை - தன்னுடைய, தாதை - வீமராஜனுடைய, பைம்பொன் - பசிய பொன்னையொத்த, தாளினை - உபயபாதங்களை, வணங்கினள் - இறைஞ்சினள், எ-று. (௬௧)

வணங்கிநுண்மருங்குநோவவல்லியினொல்கிநின்ற
சுணங்கிளமுலையஞ்சாயற்சுடர்க்கொடிதனையும்வேந்தர்
நிணங்கமழ்குருதிவைவேனளனையுநோக்கிநேரா
ருணங்கியமுன்றில்வேந்தனுவகையங்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வணங்கி - தொழுது, நுண் - நுட்பமாகிய, மருங்கு - இடையானது, நோவ - வருந்த, வல்லியின் - கொடிபோல, ஒல்கி - அசைந்து, நின்ற - எதிர்நின்ற, சுணங்கு - தேமல்பூத்த, இள - இளமையாகிய, முலை - ஸ்தனத்தையும், அம் - அழகிய, சாயல் - தோற்றத்தையுமுடைய, சுடர்க்கொடிதனையும் - தமயந்தியையும், வேந்தர் - சத்துருக்களாகிய, அரசர்களது, நிணம் - மாமிசம், கமழ் - நாறுகின்ற, குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வைவேல் - கூரியவேலையுடைய, நளனையும் - நளமகாராஜனையும், நோக்கி - பார்த்து, நேரார் - பகைவர், உணங்கிய - வாடியிருக்கின்ற, முன்றில் - முற்றத்தையுடைய, வேந்தன் - வீமராஜன், உவகையங்கடலுள் - சந்தோஷமாகிய கடலினிடத்தில், ஆழ்ந்தான் - முழுகினன், எ-று. (௬௨)

பண்ணமைகலிமான்றேராயிரமிரட்டிபாய்மா
வண்ணலங்களிநல்யானையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகன்விசும்புபூத்தகற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேரூரைம்பதும்வழங்கினானே.

(இ-ள்.) பண்ணமை - சேணமமைந்த, கலினம் - கடிவாளத்தையுடைய, மான் - குதிரைகட்டிய, தேராயிரம் - ஆயிரந்தேர்களும், இரட்டிபாய்மா - இரண்டாயிரங் குதிரைகளும், அண்ணல் - பெருமையினையும், அம் - அழகினையும், களி - செருக்கினையுமுடைய, நல் - நல்ல, யானையாயிரத் தறுபத்தொன்பான் - ஆயிரத் தறுபத்தொன்பது யானைகளும், கண்ணகல் - இடமகன்ற, விசும்பு - தெய்வலோகம், பூத்த - மலர்ந்த, கற்பகத்தருவினோடும் - கற்பக விருட்சங்களுடனே, மண் - பூமியினிடத்து, இழிந்தனைய - வந்ததையொத்த, பேரூரைம்பதும் - ஐம்பதுபெரிய கிராமங்களையும், வழங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஏ-அசை. (௬௩)

பொருதிரைப்புணரியீன்றபொலன்கொடியனையசெவ்வி
யரிவையரிருபத்தையாயிரவர்நல்லரங்கிலாடும்

வருமுலைப்பவளச்செவ்வாய்வனிதையரெழுநூற்றெண்ம
ரிருபதுகோடிசெம்பொனினிதினில்வழங்கினானே.

(இ-ள்.) பொரு - மோதுகின்ற, திரை - அலைகளையுடைய, புணரி - திருப்பாற்கடலானது, ஈன்ற - பெற்ற, பொலன்கொடி - இலக்குமியை, அனைய - ஒத்த, செவ்வி - அழகையுடைய, அரிவையரிருபத்தையாயிரவர் - இருபத்தையாயிரந் தோழிகளும், நல் - நல்ல, அரங்கில் - சபையில், ஆடும் - ஆடாநின்ற, வரும் - வளர்ந்து வருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களையும், பவளம் - பவளத்தையொத்த, செவ்வாய் - சிவந்த வாயினையுமுடைய, வனிதையரெழுநூற்றெண்மர் - எழுநூற்றெட்டு நாட்டியப்பெண்களும், இருபதுகோடி செம்பொன் - இருபதுகோடி செம்பொன்னையும், இனிதினில் - இன்பமாக, வழங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. (௬௪)

பொழிகதிர்மணிசெய்கட்டில்புனைமலர்ப்பாயல்பைம்பொ
னிழைபயில்வண்ணப்பேழையினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடிநித்திலமுகடுவேய்ந்த
வொழுகொளிக்கவரியின்னவுலப்பிலநல்கினானே.

(இ-ள்.) பொழிகதிர் - கிரணங்களைப் பொழிகின்ற, மணிசெய் - ரத்தினங்களாற்செய்த, கட்டில் - கட்டிலும், புனைமலர்ப்பாயல் - புட்பசயனமும், பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, இழைபயில் - ஆபரணங்கள்வைக்கின்ற, வண்ணப்பேழை - அழகியபெட்டிகளும், இனிய - இனிமையையுடைய, சாந்தாற்றியோடு - கால்செய்வட்டத்துடன், நிழறவழ் - ஒளிதவழ்கின்ற, மணிக்கண்ணாடி - ரத்தினத்தால் விளிம்புசெய்த கண்ணாடிகளும், நித்திலம் - முத்துக்களால், முகடுவேய்ந்த - முகடுசெய்யப்பட்ட, ஒழுகொளி - மிகுந்த ஒளியையுடைய, கவரி - சாமரைகளும், இன்ன - ஆகியவிவைகளை, உலப்பில - அளவற்றவைகள், நல்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஏ - அசை. (௬௫)

அல்லியங்கமலநீங்கியரசிற்புகுந்துவாழும்
மெல்லியல்பிரியலாற்றாவிழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்வீமன்மனைவியர்பலருமாழ்கி
யெல்லையில்துயரினோடுந்தனித்தனியிரங்கினாரே.

(இ-ள்.) அல்லி - அகவிதழையுடைய, அம் - அழகிய, கமலம் - தாமரைமலரை, நீங்கி - விட்டு, அரசில் - இராஜமனையில், புகுந்து - சேர்ந்து, வாழும் - வாழ்கின்ற, மெல்லியல் - இலக்குமியாகிய தமயந்தியை, பிரியலாற்றா - பிரியமாட்டாத, விழைவொடு - ஆசையுடனே, பலகால் - பலதரம், புல்லி - அணைத்துக்கொண்டு, மல்லல் - வளம்பொருந்திய, அம் - அழகிய, தெரியல் - மாலையணிந்த, வீமன் - வீமராஜனுடைய, மனைவியர் பலரும் - தேவிமார் பலரும், ஆழ்கி - மயங்கி, எல்லையில் - அளவில்லாத, துயரினோடும் - துன்பத்தோடும், தனித்தனி - தனித்தனியாக, இரங்கினார் - அழுதார்கள், எ-று. ஏ - அசை. (௬௬)

பெருந்துயருழந்துவாடும்பிணையனார்தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினோன்பின்விரைமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன்னுயிர்த்ததெண்ணீர்மறிகடல்வருந்திற்றோ
றருந்தவர்க்கிறைவனானகோதமனாற்றினானே. [வென்

(இ-ள்.) பெருந்துயருழந்து - மிகுந்ததுன்பத்தி லலைந்து, வாடும் - வருந்துகின்ற, பிணையனார்தம்மை - மானையொத்த மங்கையரை, நோக்கி - பார்த்து, விரிந்த - மலர்ந்த, பூ - புட்பத்தையுடைய, துளவினோன்பின் - துளசிமாலையையுடைய மகாவிஷ்ணுவின் பின்னே, விரை - வாசனைபொருந்திய, மலர் - தாமரைமலரில் வாசமாயிருக்கின்ற, கோதை - இலக்குமியானவள், ஏக-போக, வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, முன்னுயிர்த்த - முன்னேபெற்ற, தெண்ணீர் - தெளிந்த நீரையுடைய, மறி - புரளாநின்ற, கடல் - சமுத்திரமானது, வருந்திற்றோ வென்று - வருத்தமுற்றதோ வென்று, அருந்தவர்க்கு - அரியதவத்தை யுடையவர்க்கு, இறைவனான - அரசனான, கொதமன் - கௌதமன், ஆற்றினான் - தேற்றினான், எ-று.

அன்னையரம்மெல்லோதித்தோழியையருளினோக்கி
யுன்னினுமிவண்மேற்காதலுளமெனவுரைக்கிலேமா
லென்னினுமின்றுதொட்டுமின்னுயிர்த்தோழியல்லை
மின்னனாட்கன்னைநீயேவேண்டுவபுரிதியென்றார்.

(இ-ள்.) அன்னையர் - தாய்மார்கள், அம் - அழகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, ஓதி - கூந்தலையுடைய, தோழியை - உயிர்ப்பாங்கியை, அருளின் - கிருபையினால், நோக்கி - பார்த்து, உன்னினும் - உன்னைப்பார்க்கிலும், இவண்மேல் - இந்தத் தமயந்தியின்மீது, காதல் - ஆசை, உளமென - உள்ளோமென, உரைக்கிலேம் - சொல்லுகின்றிலேம், என்னினும் - ஆனாலும், இன்றுதொட்டும் - இன்றுமுதலாகவும், இன் - இனிதாகிய, உயிர்த்தோழியல்லை - உயிர்ப்பாங்கியல்லை, மின்னனாட்கு - மின்னலையொத்த தமயந்திக்கு, அன்னை நீயே - நீயேதாய், வேண்டுவ - வேண்டியவைகளை, புரிதியென்றார் - செய்யென்று சொன்னார்கள், எ-று. (௯௮)

மணம்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - ௮௯௪.

மீட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசன் தமயந்தியோடுந் தன் னகரத்திற்குப் போகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மற்றிவை நிகழும்வேலை மகிழ்வொடு மாமன்றன்பால், வெற்றிகொள் குருதிவைவேல் வேந்தர்கோன் விடைகொண்டேகி, யற்றமில் கேள்விசான்ற வமைச்சரை யினிதினோக்கி, யிற்றைநா ளெழுச்சியென்ன விமிழ்முரசறைகவென்றான்.

(இ-ள்.) மற்றிவை - பின்பு இக்காரியங்கள், நிகழும்வேலை - நடக்கும்பொழுது, மகிழ்வொடு - சந்தோஷத்துடனே, மாமன்றன்பால் - வீமராஜனிடத்தில், வெற்றிகொள் - செயத்தைக்கொண்ட, குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த, வை-கூர்மைபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, வேந்தர்கோன்-நளமகாராஜன், விடைகொண்டேகி-உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுபோய், அற்றமில் - சோர்வில்லாத, கேள்வி - கல்விகள், சான்ற - பொருந்திய, அமைச்சரை - மந்திரிகளை, இனிதினோக்கி - இன்பமாகப் பார்த்து, இற்றைநாள் - இன்றைத்தினம், எழுச்சியென்ன - புறப்படுதலென்று, இமிழ் - சத்தியாநின்ற, முரசு - பேரிகையை, அறைகவென்றான் - அடியுங்கோளென்று சொன்னான், எ-று. (௧)

கலிவிருத்தம்.

அண்ணலங்குருதிவேலரசனேவலிற்
கண்ணகன்முரசெழுகடலினார்த்தெழ
வெண்ணிடவிடமிலையென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவரைப்பெலாமலிந்ததானையே.

(இ-ள்.) அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய, அம் - அழகிய, குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, அரசன் - நளமகாராசனுடைய, ஏவலில் - உத்தரவினால், கண்ணகன் - இடமகன்ற, முரசு - பேரிகையானது, எழுகடலின் - ஏழ்கடலின் ஒலியைப்போல, ஆர்த்தெழ - மிகுந்தொலிக்க, எண் - எள்ளை, இட - இடுதற்கு, இடமிலையென்ன - இடமில்லையென்று சொல்ல, நேமிசூழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, மண்ணகம் - பூமியினுடைய, வரைப்பெலாம் - எல்லையெல்லாம், மலிந்த - நிறைந்தன, தானையே - சேனைகள், எ-று. (௨)

நிலவுவெண்கவிகைமேனிழற்றத்தண்மதிக்
கலைநிலாக்குவிந்தனகவரிகால்செய
மலர்தலையுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
சிலையுலாந்தமனியத்தேரிலேறினான்.

(இ-ள்.) நிலவு - பிரகாசியாநின்ற, வெண்கவிகை - வெண்கொற்றக்கொடையை, மேல் - மேலே, நிழற்ற - பிடிக்க, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதி - சந்திரனுடைய, கலை - சோடச கலைகளின், நிலா - பிரகாசம், குவிந்தன - குவிந்த தோற்றம்போல், கவரி - சாமரைகள், கால்செய - காற்றைச்செய்ய, மலர்தலையுலகெலாம் - பரந்த விடத்தையுடைய உலகமுழுதும், புரக்கும் - இரட்சிக்காநின்ற, மன்னவன் - அரசன், சிலை-மலைபோல், உலாம் - உலாவுகின்ற, தமனியம் - பொன்னாலாகிய, தேரில் - இரதத்தின் மீதில், ஏறினான் - ஏறிக்கொண்டான், எ-று. (௩)

கலிகெழுமுரசுகண்கறங்குமோதையாற்
பொலன்முகடுடைந்துமேற்போயிற்றில்லையே
யலர்தலைவிசும்பினிலடங்கலாவதே
நிலமிசையெழுந்துமேனிமிர்ந்ததூளியே.

(இ-ள்.) கலிகெழு - சத்தம்பொருந்திய, முரசுகண் - பேரிகையின் கண்ணானது, கறங்கும் - ஒலிக்கும், ஓதையால் - சத்தத்தினால், பொலன் - அழகுபொருந்திய, முகடு - அண்டமுகடானது, உடைந்து - உடைபட்டு, மேற்போயிற்றில்லையேல் - மேலண்டங்களிற் போகாமற்போனால், அலர்தலை - பரந்தவிடத்தையுடைய, விசும்பினில் - ஆகாசத்தில், அடங்கலாவதே - அடங்குவதாவதாம், நிலமிசை - பூமியின்மீது, எழுந்து - எழும்பி, மேல் - மேலே, நிமிர்ந்த - உயர்ந்த, தூளி - புழுதிகள், எ-று. (௪)

இருங்கடற்றுளையினெழுந்ததுகள்கள்
பொருங்களிறுமிழ்மதம்பொழிந்திலையேற்
கருங்கடலளறுபடப்பருகிக்கார்க்குல
மொருங்குவான்பொழியினுமொழிக்கவொண்ணுமே

(இ-ள்.) இரு - பெருமைபொருந்திய, கடற்றுளையின் - சேறுசமுத்திரத்தில், எழுந்த - எழும்பிய, துகள்கள் - தூளியின் பொடிகள், பொரும் - சண்டைசெய்யாநின்ற, களிறு - யானைகள், உமிழ் - கக்காநின்ற, மதம் - மும்மதத்தையும், பொழிந்திலையேல் - பொழியாமற்போனால், கரு - கறுத்த, கடல் - சமுத்திரசலத்தை, அளறுபட - சேறுபட, பருகி - குடித்து, கார்க்குலம் - மேகக்கூட்டங்கள், ஒருங்கு - ஒருமுகமாய், வான் - ஆகாசத்தினின்று, பொழியினும் - சொரிந்தாலும், ஒழிக்கவொண்ணுமே - போக்கக்கூடுமோ, எ-று. (௫)

சுடர்விடுபருமணிச்சூட்டராவின்மே
னெடுநிலந்துளக்குறநின்றவாற்றினாற்
படரிருவிசும்பினிற்பாய்ந்தவல்லது
புடவிமேனிமிர்ந்திலபுரவிவெள்ளமே.

(இ-ள்.) சுடர் - பிரகாசத்தை, விடு - வீசாநின்ற, பருமணி - பருத்தரத்தினங்கள் பொருந்திய, சூட்டு - சுடிகையையுடைய, அராவின்மேல் - ஆதிசேஷன்மீது, நெடுநிலம் - நெடிய பூமி, துளக்குற - அசைவுற, நின்றவாற்றினால் - நிற்றபடியால், படர் - விரிந்த, இரு - பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில் - ஆகாசத்தில், பாய்ந்தவல்லது - தாவிச்சென்றனவல்லாமல், புடவிமேல் - பூமியின்மீது, நிமிர்ந்தில - நடக்கவில்லை, புரவிவெள்ளம் - குதிரைக்கூட்டங்கள், எ-று. ஏ - அசை. (௬)

புதையிருள்சீத்தொளிபொழியுஞ்செங்கதி
ருதயமால்வரையெழவொளியிழத்தலான்

மதிபலவாய்வெயின்மறைத்தல்போலுமாற்
கதிர்நிலாமுத்தவெண்கவிகையீட்டமே.

(இ-ள்.) புதை - நிறைந்த, இருள் - இருளை, சீத்து - கெடுத்து, ஒளி - பிரகாசத்தை, பொழியும் - சொரியாநின்ற, செங்கதிர் - சூரியன், உதயமால்வரையெழ - உயர்ந்தவுதயகிரியிலுதிக்க, ஒளியிழத்தலால் - பிரகாசத்தை நீங்குதலால், மதி - சந்திரனவன், பலவாய் - அநேகரூபமாய், வெயில் - சூரியனை, மறைத்தல்போலும் - மறைத்தலையொக்கும், கதிர்நிலா - நிலவுபோற் கிரணத்தைவீசுகின்ற, முத்தம் - முத்தினாற்செய்த, வெண் - வெண்மைபொருந்திய, கவிகையீட்டம் - குடையின் கூட்டங்கள், எ-று. ஆல் - ஏ - அசை.

மழலையங்கிள்ளையும்வளர்த்தபூவையுங்
குழைபொருதடங்கணார்கொண்டுசூழ்வர
விழைவளர்முலையினாளிளநிலாக்கதிர்
பொழிமணிச்சிவிகையிற்போயினாளரோ.

(இ-ள்.) மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, அம் - அழகிய, கிள்ளையும் - கிளிகளும், வளர்த்த - தாம் வளர்த்த, பூவையும் - நாகணவாய்ப் புள்ளும், குழை - குண்டலமணிந்த காதுடன், பொரு - போர்செய்யாநின்ற, தடம் - விசாலமாகிய, கணார் - கண்களையுடைய தாதியர்கள், கொண்டு - கையிற்கொண்டு, சூழ்வர - சூழ்ந்துவர, இழை - ஆபரணங்களையணிந்த, வளர் - வளர்ந்துவராநின்ற, முலையினாள் - ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி, இளநிலா - இளஞ்சந்திரன்போல, கதிர் - கிரணங்களை, பொழி - சொரியாநின்ற, மணிச்சிவிகையில் - முத்துப்பல்லக்கின்மீது, போயினாள் - போனாள், எ-று. அரோ - அசை. (௮)

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமுந்
ததைமயிர்க்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென
வதிர்குரற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்ப்பெழ
மதரரிநெடுங்கணார்மருங்குபோயினார்.

(இ-ள்.) கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மணி - ரத்தினத்தாற்செய்த, அடைப்பையும் - தாம்பூலப்பையையும், கால்செய்வட்டமும் - விசிறிகளையும், ததை - நெருங்கிய, மயிர் - மயிரையுடைய, கவரியும் - சாமரங்களையும், தாங்கி - சுமந்து, மெல்லென - மெதுவாக, அதிர் - அதிர்ந்த, குரல் - சத்தத்தையுடைய, கிண்கிணி - கிண்கிணிகள், சிலம்பு - சிலம்புகளுடனே, ஆர்ப்பெழ - ஆரவாரிக்க, மதர் - மதர்த்த, அரி - செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கணார் - நீண்ட கண்களையுடைய மாதர்கள், மருங்கு - பக்கத்தில், போயினார் - போனார்கள், எ-று. (௯)

சாந்தணிந்தோங்கியதடங்கொள்வெம்முலை
யேந்திழைத்தோழியரெண்ணின்மங்கையர்

பூந்தருநீழலிற்பொன்னனையானைக்
கூந்தலம்பிடியிசைக்குழாங்கொடேகினார்.

(இ-ள்.) சாந்து - சந்தனத்தை, அணிந்து - தரிக்கப்பெற்று, ஓங்கிய - உயர்ந்த, தடங்கொள் - விசாலத்தைக்கொண்ட, வெம் - விருப்பத்தைத்தரும், முலை - ஸ்தனத்தினிடத்தில், ஏந்திழை - ஆபரணங்களைத்தாங்கிய, தோழியர் - பாங்கியர்களும், எண்ணில் - எண்ணிக்கையில்லாத, மங்கையர் - ஸ்திரீகளும், பூ - பூவினையுடைய, தரு - கற்பக விருட்சத்தினது, நீழலில் - நிழலில் வாசம் பண்ணுகின்ற, பொன்னனையானை - இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள்போல, கூந்தல் - புருமயிரினையுடைய, அம் - அழகிய, பிடியிசை - பெட்டையானையின்மேல், குழாங்கொடு - கூட்டங்கொண்டு, ஏகினார் - போயினார்கள், எ-று. (௧௦)

கான்பயின்மரைமலர்ச்செல்விகாமுறு
மான்பயினோக்கியர்மகரயாழிடைத்
தேன்பயின்றென்விளிபாடத்தேனையிற்
கூன்களுஞ்சிந்தொடுகுறளுஞ்சென்றவே.

(இ-ள்.) கான் - வாசனை, பயில் - பொருந்திய, மரைமலர் - தாமரைமலரில் வாசம்பண்ணுகின்ற, செல்வி - இலக்குமியானவள், காமுறும் - இச்சியாநின்ற, மான் - மான்கள், பயில் - கற்கா நின்ற, நோக்கியர் - பார்வையையுடைய மாதர்கள், மகரயாழிடை - மகர வீணையினிடத்தில், தேன்பயில் - தேன்போல் மதுரம் பொருந்திய, தென்விளிபாட - தென்விளியென்னும் ராகத்தைப் பாட, தேனையில் - தேனைபோல், கூன்களும் - கூனரும், சிந்தொடு - அவயமற்றவருடன், குறளும் - குள்ளரும், சென்ற - போயினர், எ-று.

கூன்சிந்து குறள் என்பன உயர்திணைப் பொருளவேனும் சொல்லாலஃறிணை யாதலிற் சென்றவென்றார். (௧௧)

கொடிகளுங்குடைகளுங்குழும்பல்லியங்
கடலுடைந்தாலெனக்கலங்கியார்த்தெழ
வடிகொழுங்குருதிவேன்மன்னர்சூழ்வர
நிடதநாடடைந்தனனேமிவேந்தனே.

(இ-ள்.) கொடிகளும் - துவசங்களும், குடைகளும் - கவிகைகளும், குழுமி - திரண்டுவர, பல்லியம் - சகலவித வாத்தியங்கள், கடலுடைந்தாலென - சமுத்திரமுடைந்து வருதல்போல, கலங்கியார்த்தெழ - முழங்கி ஆரவாரிக்க, வடிகொழு - வடித்தலைப்பொருந்திய, குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, மன்னர் - அரசர்கள், சூழ்வர - சூழ்ந்துவர, நிடதநாடடைந்தனன் - நிடததேசத்தைச் சேர்ந்தான், நேமி - உலகத்தையுடைய, வேந்தன் - களமகாராசன், எ-று. (௧௨)

அருமறைமுனிவருமமைச்சர்வெள்ளமுங்
குரைகடற்றிரையுங்குரவர்கூட்டமு
முரசொலியதிர்குரன்முகிலினார்த்தெழ
விருநிலக்கிழவனையெதிர்கொண்டாரரோ.

(இ-ள்.) அரு - அரிதாகிய, மறை - வேதத்தையுடைய, முனிவரும் - வேதியரும், அமைச்சர் வெள்ளமும் - மந்திரிகளின் கூட்டமும், குரை - சத்தியாநின்ற, கடற்றிரையும் - சேனாசமுத்திரமும், குரவர்கூட்டமும் - பெரியோர்கள் கூட்டமும், முரசொலி - பேரிகையின் சத்தமானது, அதிர்குரல் - அதிர்கின்ற குரலையுடைய, முகிலின் - மேகம்போல், ஆர்த்தெழ - ஆரவாரிக்க, இரு - பெரிய, நிலக்கிழவனை - பூமிக்குரிய களமகாராஜனை, எதிர்கொண்டார் - எதிர்கொண்டார்கள், எ-று. அரோ - அசை. (௧௩)

அகழியங்கடல்புடையணிந்துநீனிற
முகிறவழ்மூதெயின்முற்றியின்னகிற்
புகைகமழெரிமணிப்பொன்செய்மாடத்தி
னகைநிலாமதிதவழ்நகரமெய்தினான்.

(இ-ள்.) அகழி - கிடங்காகிய, அம் - அழகிய, கடல் - சமுத்திரத்தை, புடையணிந்து - பக்கத்தில் தரித்து, நீனிற - நீலநிறம்பொருந்திய, முகிறவழ் - மேகந்தவழாநின்ற, மூதெயில் - பழமையாகிய மதில், முற்றி - சூழ்ந்து, இன்னகில் - இனிய அகிலினது, புகை - புகையானது, கமழ் - பரிமளியாநின்ற, எரி - பிரகாசம்பொருந்திய, மணி - ரத்தினத்தினாலும், பொன்செய் - பொன்னாலுஞ்செய்த, மாடத்தின் - உபரிகையின்மீது, நகை - பிரகாசியாநின்ற, நிலா - சந்திரிகையையுடைய, மதிதவழ் - சந்திரன் தவழாநின்ற, நகரம் - மாவிந்தநகரத்தை, எய்தினான் - சேர்ந்தான், எ-று. (௧௪)

பொருவருங்கங்கைநீர்நிறைத்துப்பூசுர
ரெரிமணிப்பொற்றசும்பேந்திமுன்வர
விரைகமழ்செழுந்தொடைவீமன்மாதொடுந்
திருவளர்கோயிலிற்செல்வனெய்தினான்.

(இ-ள்.) பொருவரு - ஒப்பில்லாத, கங்கைநீர் - கங்காசலத்தை, நிறைத்து - பூரித்து, பூசுரர் - வேதியர்கள், எரிமணி - பிரகாசம்பொருந்திய ரத்னமழுத்திய, பொற்றசும்பு - பொன்னாற்செய்த பூரணகும்பத்தை, ஏந்தி - தாங்கி, முன்வர - எதிர்வர, விரை - வாசனை, கமழ் - பரிமளியாநின்ற, செழு - செழுமையாகிய, தொடை - மாலையையணிந்த, வீமன் மாதொடும் - தமயந்தியினுடனே, திருவளர் - இலக்குமி வாசம்பண்ணாநின்ற, கோயிலில் - அரமனையில், செல்வன - களமகாராஜன், எய்தினான் - சேர்ந்தான், எ-று. (௧௫)

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௮௭௩.

கலிதோன்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் கருதிவந்த கலி அவளை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும் பொறாமையால் அவனை வருத்தற்கு அவனது நகரத்திற் சென்றிக் காலம்பார்த்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

கலிவிருத்தம்.

ஈங்கிவனின்னணமிருப்பவானிடைப்
பூங்கழல்விண்ணவர்போருமெல்லையிற்
றீங்குறுபடுபழிதீதுசூழ்வா
ராங்கவர்முன்கலியடைந்ததோதுவாம்.

(இ-ள்.) ஈங்கு - மாவிந்தமாநகரத்தில், இவன் - இந்த நளமகாராசன், இன்னணம் - இவ்வாறு தமயந்தியோடு (மகிழ்ந்து), இருப்ப - இருக்க, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில், பூ - அழகிய, கழல் - வீரகண்டாமணியையணிந்த, விண்ணவர் - தேவர்கள், போருமெல்லையில் - போகுஞ்சமயத்தில், தீங்குறு - குற்றம்பொருந்திய, படுபழி - படும்பழியும், தீது - பொல்லாங்கும், சூழ்வார் - சுற்றிக்கொள்ளுவோரா, அவர்முன் - அந்தத்தேவர்களுக் கெதிரில், கலி - கலிபுருஷனானவன், அடைந்தது - வந்ததை, ஓதுவாம் - சொல்லுகிறோம், எ-று. ஆங்கு - அசை. (௧)

வந்தவெங்கொடுங்கலிதன்னைவானவ
ரிந்திரன்யாண்டுநீயேகின்றெனச்
சந்தணிமுலைத்தமயந்திமன்றல்கேட்
டந்தமில்வேட்கையாலடைந்துளேனென்றான்.

(இ-ள்.) வந்த - எதிர்வந்த, வெம் - வெவ்விய, கொடு - கொடுமையையுடைய, கலிதன்னை - கலிபுருஷனை, வானவ - தெய்வலோகத்தைநோக்கி, படர் - போகின்ற, இந்திரன் - தேவேந்திரன், யாண்டு - எவ்விடத்துக்கு, நீ - நீ, ஏகின்றது - போகின்றதென்று கேட்க, சந்தணி - சந்தனத்தையணிந்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினது, மன்றல் - கலியாணத்தை, கேட்டு - கேள்விப்பட்டு, அந்தமில் - முடிவில்லாத, வேட்கையால் - ஆசையினால், அடைந்துளேனென்றான் - வந்தேனென்றான், எ-று. (௨)

என்றலுமமரர்கோன்முறுவலெய்தியம்
மன்றலுக்கோதனிவந்ததீங்கெனு
வென்றிவேலிடதர்கோன்றனக்குமென்றொடை
துன்றிருங்கூந்தலாள்சூட்டினாளென்றான்.

(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவளவில், அமரர்கோன் - தேவேந்திரன், முறுவலெய்தி - சிரித்து, அம்மன்றலுக்கோ - அந்தக் கலியாணத்திற்காக, தனி - தனியாய், வந்ததீங்கெனு - இவ்விடத்தில் வந்ததென்று, வென்றி - வெற்றிபொருந்திய, வேல - வேலையுடைய, விடதர்கோன்றனக்கு - நளமகாராஜனுக்கு, மென்

றொடை - மிருதுவாகிய மாலையை, துன்று - நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய, கூந்தலாள் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி, சூட்டினாளென்றான் - அணிந்தாளென்று சொன்னான், எ-று. (௩)

விண்ணவரனைவரும்வெள்கப்பூந்தொடை
மண்ணகத்தரசனுக்கணியுமாணிழை
யெண்ணமுங்கெடுத்தவட்பிரிப்பனீண்டெனுங்
கண்ணழல்கதுவவெங்கலியுங்கூறினான்.

(இ-ள்.) விண்ணவரனைவரும் - தேவர்கள் யாவரும், வெள்க - வெட்கப்பட, பூந்தொடை - புட்பமாலையை, மண்ணகத்தரசனுக்கு - பூலோகத்து ராஜனுக்கு, அணியும் - தரித்த, மாணிழை - மாட்சிமைபொருந்திய வாபரணங்களையுடைய பெண்ணினது, எண்ணமுங் கெடுத்து - நினைப்பையுங் கெடச்செய்து, அவள் - அவளை, பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன், ஈண்டு - இவ்விடத்தென்று, கண்ணழல்கதுவ - கண்ணில் நெருப்புப்பொறி பறக்க, வெங்கலியும் - வெவ்விய கலிபுருஷனும், கூறினான் - சொன்னான், எ-று. (௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக் கற்பினல்லா ளரசிளங் குமரன்றன்னைப்
பிரிந்திட வியற்றிப்பின்னர் பெறுவது தீமை யன்றோ,
விரிந்தநூற் கேள்வியென்னும் பிறர்மனை விழையவுள்ளம்
பொருந்திய தெவன்கொல் கல்லாப் புல்லரிற் புகழின்மிக்
கோய்.

(இ-ள்.) அருந்ததி - அருந்ததியையொத்த, கற்பின் - பதிவிரதத்தையுடைய, நல்லாள் - தமயந்தி, அரசிளங்குமரன்றன்னை - இளமைபொருந்திய ராசகுமாரனான நளமகாராசனை, பிரிந்திட வியற்றி - நீங்கும்படிசெய்து, பின்னர் - பின்பு, பெறுவது - அந்த மாதைப் பெற்றுக்கொள்வது, தீமையன்றோ - குற்றமல்லவோ, விரிந்த - பரந்த, நூற்கேள்வி - நூல்விசாரணை, என்னும் - யாதுபயனைத்தரும், பிறர்மனைவிழைய - பிறர்மனைவியை விரும்ப, உள்ளம்பொருந்தியதெவன் - மனஞ் சம்மதித்தது என்னகாரணம், கல்லா - படியாத, புல்லரில் - மூடரைப்போல, புகழின்மிக்கோய் - கீர்த்தியின் மிக்கவனே, எ-று. கொல் - அசை. (௫)

இனையனவமரர்கூறவிருகையும்புடைத்துநக்குப்
புனைமலர்க்கோதைநல்லார்புணர்முலைகுழையப்புல்லி
வினைதுகினெகிழ்க்குமின்பவாழ்வினையன்றிமற்றோர்
தினைவருமின்பமுண்டோணிகழ்த்துதிர்நீவிரென்றான்.

(இன்.) இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை, அமரர்கூற - தேவர்கள்சொல்ல, இருகையும் - இரண்டு கையும், புடைத்து - கொட்டி, நக்கு - சிரித்து, புனைமலர்க் கோதைநல்லார் - மலரால் அலங்கரிக்கபெற்ற கூந்தலையுடைய மாதரது, புணர்முலை - நெரு

ங்கியமுலைகளை, குழையப்புல்லி - குழையும்படி தழுவி, கலை - கட்டியிருக்கிற, துகில - ஆடையை, சோழ்க்கும் - அவிழ்க்கின்ற, இன்பவாழ்வினையன்றி - காமவின்பவாழ்வையல்லாது, மற்றோர்-வேறுமொரு, நினைவருமின்பமுண்டேல் - நினைத்தற்கரிய வின்பமுண்டானால், நிகழ்த்துதிர் - சொல்லுங்கோள், நீவிரென்றான்-நீங்களென்று சொன்னான், எ-று. (௬)

மறைநெறிபிறழக்கூறுமிவனொடும்வாய்மைகூறி
லறநெறிதிறம்புமென்னுவமரரும்விசும்பிற்போனார்
தெறுதொழிற்கலியுங்காமஞ்சிதைந்துமீதூரவேத
நெறிமுறைவழுவல்செல்லாநிடதநாடதனிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) மறைநெறி - வேதவழி, பிறழ - மாறுபட, கூறும் - சொல்லும், இவனொடும் - இக்கலியனொடும், வாய்மைகூறில - உண்மைபேசில், அறநெறி - தருமவழி, திறம்புமென்னு - கெடுமென்று, அமரரும் - தேவர்களும், விசும்பிற்போனார் - சொர்க்கத்தைச் சேர்ந்தார்கள், தெறு - கொல்லாநின்ற, தொழில்-செய்கையையுடைய, கலியும் - கலிபுருஷனும், காமம் - விரகமானது, சிதைந்து - வரம்புகடந்து, மீதூர - அதிகரிக்க, வேதநெறிமுறை - வேதவழியின்முறையானது, வழுவல்செல்லா - மாறுபடாத, நிடதநாடதனில் - நிடததேசத்தில், சென்றான் - போனான், எ-று. (௭)

மல்லலம்பழனவேலிவளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லலுற்றரிதிற்செல்லுங்கொடுங்கலியமரர்வேட்ப
வெல்லையில்வேள்வியாற்றியருமறைபயில்வோரெங்குஞ்
சொல்லியபதங்கள்கேட்டுத்துணைப்பதம்பெயர்த்திலானே.

(இ-ள்.) மல்லல் - வளம்பொருந்திய, அம்-அழகிய, பழனம் - கழனிகளையே, வேலி - வேலியாகவுடைய, வளங்கெழு - செல்வம்பொருந்திய, நிடதநாட்டின் - நிடததேசத்தில், அல்லலுற்று - துன்பமுற்று, அரிதிற்செல்லும் - அருமையாகப் போகாநின்ற, கொடுங்கலி - கொடியகலியானவன், அமரர்வேட்ப - தேவர்கள்விரும்ப, எல்லையில் - அளவில்லாத, வேள்வியாற்றி - யாகத்தைச்செய்து, அரு - அரிதாகிய, மறைபயில்வோர் - வேதப்பிராமணர்கள், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், சொல்லிய - சொன்ன, பதங்கள்கேட்டு - வேதபதங்களைக் காதிற்கேட்டு, துணைப்பதம் - தன்னுடைய இருபாதங்களை, பெயர்த்திலான் - எடுத்துவைக்கவில்லை, எ-று. (௮)

செம்மையிற் றிறம்பல் செல்லா மறைபயில் சிறுவ
னங்கோர், கைம்மையைக் கலத்தனோக்கிக் களிமகிழ் சிற
ந்து செல்வான், வம்மினென் றமரர்தம்மை மறையினாற்
கூறக்கேளா, வம்மவோ மகமென்றஞ்சி யலக்கணுற் றக
ன்று போனான்.

(இ-ள்.) செம்மையில் - நன்னெறியில், திறம்பல்செல்லா - மாறுபடாத, மறைபயில் - வேதம்படிக்கின்ற, சிறுவன்-ஒரு பிரம

சாரி, ஆங்கோர் - அங்கொரு, கைம்மையை - கைம்பெண்ணை, கலத்தனோக்கி - புணர்தலைப்பார்த்து, களி - செருக்கையுடைய, மகிழ் - சந்தோஷம், சிறந்து - அதிகரித்து, செல்வான் - போகின்றவன், வம்மினென்று - வாருங்களென்று, அமரர்தம்மை - தேவர்களை, மறையினால் - வேதத்தினாலே, கூற - அழைக்க, கேளா - கேட்டு, அம்மவோ - ஓ அம்ம, மகமென்று - யாகமென்று, அஞ்சி - பயந்து, அலக்கணுற்று - துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான் - அப்புறம்போயினான், எ-று. (௯)

அருமறைமுனிவர்யாருமோர்கலத்தார்வமோடும்
பருகியவாறுநோக்கித்தீவினைபயந்ததென்று
விரைவினிற்சேறலோடும்மறைமொழிகூறும்வேள்விக்
குரியதுசோமபானமெனவுளமுடைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அரு - அரிதாகிய, மறைமுனிவர்யாரும் - வேதியர்களெல்லாரும், ஓர்கலத்து - ஒரு பாத்திரத்தில், ஆர்வமோடும் - ஆசையுடன், பருகியவாறுநோக்கி - பானம்பண்ணுகின்றநெறியைப் பார்த்து, தீவினைபயந்ததென்று - தீமையுண்டாயிற்றென்று, விரைவினில் - சீக்கிரத்தில், சேறலோடும் - போனமாத்திரத்தில், மறைமொழி - வேதவசனத்தை, கூறும் - சொல்லும், வேள்விக்கு - யாகத்துக்கு, உரியது - உரித்தானது, சோமபானமென - சோமபானயாகமென்று, உளமுடைந்து - மனங்கலங்கி, போனான் - போயினான், எ-று. (௧௦)

நிழல்சுளிகளிநல்யானைநிடதர்கோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவர்யாரும்பரிவொடுகவர்ந்துகொள்ள
விழுநிதிபழனநாடுவேண்டுபவெறுப்பநாளும்
பொழிதருபுனலைநீந்திப்போக்கரிதென்னநின்றான்.

(இ-ள்.) நிழல் - தன்னிழலை, சுளி - கோபிக்கிற, களி - செருக்கையுடைய, நல்யானை - நல்லயானையையுடைய, நிடதர்கோன் - நளமகாராசன், மகிழ்ச்சிகூர்ந்து - சந்தோஷமிருந்து, பழமறைக்கிழவர் யாரும் - பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்களெல்லாரும், பரிவொடு - ஆசையுடன், கவர்ந்துகொள்ள - பெற்றுக்கொள்ள, விழுநிதி - மேன்மையாகிய திரவியமும், பழனம் - கழனிகளும், நாடு - ஊர்களும், வேண்டுப - வேண்டியவைகளை, வெறுப்ப - வெறுக்கும்படியாக, நாளும் - நாள்தோறும், பொழிதரு - தத்தம்பண்ணுகிற, புனலை - சலத்தை, நீந்தி - கடந்து, போக்கரிதென்ன - போகக்கூடாதென்று, நின்றான் - இருந்தான், எ-று. (௧௧)

கலைவலா ரொருவன்பொய்ம்மை கட்டுரை யாடலோக்
கிக், கொலைபழுத் தொழுகுநெஞ்சக் குழைந்தனன் மகி
ழ்ந்துசெல்வா, னலர்முலை சுமக்கலாற்ற வையநுண்மருங்

கும்பேதை, புலவிதீர்ப் பதற்குக் கூறும் பொய்யெனப்
புலர்ந்து போனான்.

(இ-ள்.) கலைவலாரொருவன் - வித்தையில்வல்லவ னொருவன், பொய்மை - பொய்ச்சொல்லை, கட்டுரையாடல்-உறுதிமொழியாகச்சொல்லுதலை, நோக்கி - அறிந்து, கொலை - கொல்லுதல், பழுத்தொழுகுநெஞ்சம் - முதிர்ந்து பெருகாநின்ற மனம், குழைந்தனன் - குழைந்தவனாய், மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, செல்வான் - போகின்ற கலியானவன், அலர் - பரந்த, முலை - ஸ்தனங்களை, சுமக்கலாற்று - சுமக்கமாட்டாத, ஐயம்-சந்தேகத்தைத்தரும், நுண் - நுட்பம்பொருந்திய, மருங்குல் - இடையையுடைய, பேதை - மடந்தையது, புலவி - பிணக்கை, தீர்ப்பதற்கு-போக்குதற்கு, கூறும் - சொல்லும், பொய்யென - பொய்யென்று, புலர்ந்து - மனம்வாடி, போனான் - போயினான், எ-று. (கஉ)

கடிமனையிடங்கடோறுங்கற்புடைமகளிரீட்டங்
கொடிநெடுவீதியெல்லாங்கடவுளர்விழவுதுன்று
நெடிபடுகானமுற்றுந்துறந்துளோர்நெருக்கம்யாண்டு
மடியிடலரிதென்றெண்ணியல்லலுற்றகன்றுபோனான்.

(இ-ள்.) கடி - காவலையுடைய - மனையிடங்கடோறும் - வீட்டினிடங்களெல்லாம், கற்புடை - பாதிவிருத்தியத்தையுடைய, மகளிரீட்டம் - மாதர்கூட்டங்கள், கொடி - கொடிகளையுடைய, நெடு - நீண்ட, வீதியெல்லாம் - தெருக்களனைத்திலும், கடவுளர்விழவு - தேவர்திருவிழா, துன்றும் - நெருங்கியிருக்கும், நெடி - சிள்வண்டுகள், படு - உண்டாகிய, கானமுற்றும் - காடுமுழுவதும், துறந்துளோர் - முனிவர்களுடைய, நெருக்கம் - கூட்டங்களுள்ளன, (ஆதலால்) யாண்டும் - எவ்விடத்தும், அடியிடல் - அடியெடுத்துவைத்தல், அரிதென்று - அருமையென்று, எண்ணி - நினைத்து, அல்லலுற்று - துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான் - நீங்கிப்போயினான், எ-று.

இந்நகர் வரைப்பில்யாண்டு மெய்துதற் கரிதென்றெண்ணிச், சென்னிவான் றடவுதெய்வச் செழுமலர்ச் சோலைபுக்கு, மன்னவ னிழைக்குந் தீமை யாதென மனத்திலோர்ந்து, துன்னருந் தான்றிமீதிற் சூழ்ச்சியோ டிருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) இந்நகர் - இந்த நகரினுடைய, வரைப்பில் - இடத்தில், யாண்டும் - எவ்விடத்தும், எய்துதற்கரிதென்றெண்ணி-போகுதற்குக் கூடாதென்று நினைத்து, சென்னி - தலையானது, வான்றடவும் - ஆகாசத்தையளாவுகிற, தெய்வம் - தெய்வீகமாகிய, செழு-செழித்த, மலர் - புஷ்பத்தையுடைய, சோலைபுக்கு - சோலையையடைந்து, மன்னவன் - நளமகாராசன், இழைக்குந்தீமை - செய்யுங்குற்றம், யாதென - எதுவென்று, மனத்திலோர்ந்து - மனதிலாராய்ந்து, துன்னரும் - சேரப்படாத, தான்றிமீதில் - தான்றிவிருக்ஷத்தினமீது, சூழ்ச்சியோடு - ஆலோசனையுடனே, இருக்குநாளில் - இருக்கின்றகாலத்தில், எ-று. தான்றி - விஷிதகம். (கச)

கலிதோன்றுபடலம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - அகஙு.

இளவேனிற்படலம்.

[இப்படலத்தால் பற்பல லீலைக்குரிய இளவேனிற்காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

கலித்துறை.

நமதுசெங்கரங்கடோயி னகைமுகவிருந்துசெய்யுங்,
கமலநாண் மலரைவாட்டும் பனியினை முழுதுங் காய்வா,
னிமயமால் வரையின் வெம்போர்க் கெழுந்தென வுலகம்
போர்த்த, திமிரமேய்ந் துலவும்வெய்யோன் சென்றனன்
வடபான் மன்னோ.

(இள்.) நமது - நம்முடைய, செங்கரங்கள் - சிவந்த கிரணங்கள், தோயில் - பொருந்தினால், நகை - பிரகாசியாநின்ற, முகம் - முகத்துடனே, விருந்துசெய்யும் - விருந்துசெய்யாநின்ற, கமலம் - தாமரையினது, நாள் - புதிய, மலரை - புஷ்பத்தை, வாட்டும் - வாடப்பண்ணும், பனியினை - பனியை, முழுதும் - முழுமையும், காய்வான் - அழிக்கும்பொருட்டு, இமயமால்வரையின் - இமயபர்வதத்தில், வெம்போர்க்கெழுந்தென - வெவ்விதாகிய யுத்தத்திற்கெழுந்தவன்போல, உலகம்போர்த்த - உலகத்தைமூடிய, திமிரமேய்ந்து - இருளையுண்டு, உலவும்வெய்யோன் - உலவுகின்ற சூரியன், வடபால் - வடதுபக்கத்தில், சென்றனன்-போயினான், எ-று. மன் - ஓ - அசைகள்.

உத்தராயணம் பிறந்ததென்பதாம். [காய்வான் எழுந்தென என்றல் தற்குறிப்பணி.] (க)

இன்றுணைக் கணவர்நீங்கி யிடருறு மடவார் சோர,
மன்றலிற் கொழுநர்ப்புல்லு மடந்தையர் மகிழ்ச்சி கூரக்,
குன்றிடைப் பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமுன் போர்த்த
தேமா, மென்றளிர்ப் போர்வை போர்த்து வேனில்வந்
துற்றதன்றே.

(இ-ள்.) இன்றுணை - இனியதுணையாகிய, கணவர் - கொழுநரை, நீங்கி - பிரிந்து, இடருறும் - துன்பத்தை யடைகின்ற, மடவார் - மாதர்கள், சோர - சோர்வையடையவும், மன்றலில்-விவாகத்தின்கண், கொழுநர்ப்புல்லும் - கணவரைத் தழுவும், மடந்தையர் - மாதர்கள், மகிழ்ச்சிகூர - மகிழ்ச்சியையடையவும், குன்றிடைப்பிறந்த - பொதியமலையி லுற்பவித்த, தென்றற்கொழுந்து

இளந்தென்றற்காற்றை, முன் - முன்னே, போர்த்த - போர்த்துக்கொண்ட, தேமா - தித்திப்புப்பொருந்திய மாமரத்தினது, மென்றளிர் - மெல்லியதளிராகிய, போர்வைபோர்த்து - வஸ்திரத்தைப் போர்த்துக்கொண்டு, வேனில் - வேனிற்காலமானது, வந்திறுத்தது - வந்து தங்கியது, எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். (௨)

கள்ளுயிர்த் தலருமுல்லைக் கடிமுகை முறுவறோன்ற,
வள்ளிதழ்க் குவளையுண்கண் மலர்ந்துமாந் தளிர்மென்
கையாக், கிள்ளைமென் குதலைசாற்றிக் கிளரொளி வண்
டுபாணத், தெள்விளி பாடவேனிற் றிருமகள் சிறந்தாள
ன்றே.

(இ-ள்.) கள்ளுயிர்த்து - தேனைத்தந்து, அலரும் - மலருகிற, முல்லை - முல்லையினது, கடி - வாசனைபொருந்திய, முகை - அரும்புகளாகிய, முறுவறோன்ற - பற்கள்தோன்ற, வள்ளிதழ் - கூர்மையாகிய இதழையுடைய, குவளை - நீலோற்பலங்களாகிய, உண்கண் - மையுண்டகண்கள், மலர்ந்து - விழித்து, மாந்தளிர் - மாந்தளிர்கள், மெல் - மிருதுபொருந்திய, கை - கையாக, ஆர் - ஆர்ந்த, கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளையின் மொழிகளாகிய, மெல் - மிருதுபொருந்திய, குதலை - குதலைச்சொற்களை, சாற்றி - பேசி, கிளரொளி - விரிந்த வொளியையுடைய, வண்டு - வண்டுகளே, பாண் - பாணர்களாக, தெள்விளிபாட - தெள்விளியென்னும் ராகத்தைப்பாட, வேனிற்றிருமகள் - வேனிற்காலமாகிய பெண், சிறந்தாள் - பொலிவையடைந்தாள், எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். (௩)

பூசல்வண்டார்ப்பவேனில்போந்தமைகுயில்கள்கூறப்
பாசிலையுகுத்ததேமாபைந்தளிரீன்றதோற்றம்
மாசுறுதுகிலைநீத்துமகிணர்தம்வரவுகேட்டுக் [ம்.
கோசிகச்செம்பொன்னாடை கொம்பனாரசைத்தல்போலு

(இ-ள்.) பூசல் - போர்செய்தலையுடைய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, வேனில் - வேனிற்காலம், போந்தமை - வந்த தன்மையை, குயில்கள்கூற - கோகிலங்கள்சொல்ல, பாசிலை - பழுப்பிலைகளை, உகுத்த - உதிர்த்த, தேமா - தித்திப்பு மாமரங்கள், பைந்தளிர் - பசுமைபொருந்திய தளிர்களை, ஈன்ற தோற்றம் - பெற்றகாட்சியானது, மகிணர்தம்வரவுகேட்டு - புருஷர்களுடைய வரவுகேட்டு, மாசுறு - குற்றம்பொருந்திய, துகிலை - வஸ்திரத்தை, நீத்து - நீக்கி, கோசிகம் - பட்டாகிய, செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த, ஆடை - வஸ்திரத்தை, கொம்பனார்-பெண்களே அசைத்தல்போலும் - கட்டிக்கொள்ளுதலை யொக்கும், எ-று. (௪)

வானுயர்சோலைதோறுமுருகுவாய்மடுத்துவீழுந்
தேனொடுசுரும்பும்வண்டும்புதிதுண்டுதெவிட்டியார்ப்பக்
கானமர்குழலினார்தங்கணவர்பாற்புலவிதீர
வேனில்வேட்குலகம்யாவும்விழவயர்ந்திட்டவன்றே.

(இ-ள்.) வான் - ஆகாசத்தில், உயர் - உயர்ந்த, சோலைதோறும் - தோப்புகள்தோறும், முருகு - தேனை, வாய்மடுத்து - வாய்வைத்து, வீழும் - விரும்பும், தேனொடு - தேன்வண்டுடனே, சுரும்பு - ஆண்வண்டும், வண்டும் - பெட்டைவண்டுகளும், புதிதுண்டு - விருந்துண்டு, தெவிட்டி - தெவிட்டெடுத்து, ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, கான் - வாசனை, அமர் - பொருந்திய, குழலினார் - கூந்தலையுடைய மாதர்கள், தம் - தங்கள், கணவர்பால் - புருஷர்களிடத்தில், புலவிதீர - பிணக்குகள்நீங்க, வேனில்-வேனிற்காலத்துக்குரிய, வேள்-மன்மதனுக்கு, உலகம்யாவும் - உலகங்களெல்லாம், விழவயர்ந்திட்ட - திருவிழாவைச்செய்தன, எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். (௫)

குன்றிடைப் பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமேற் படர்
ந்ததன்மை, துன்றிருட் பிழம்புசீக்குங் கனைகதிர்ச் சுட
ரோனாய, தன்றுணைக் கேள்வனீங்கி வடபுலஞ் சார்தலோ
டுந், தென்றிசை யணங்குமாழாந் துயிர்த்தது சிவணுமா
தோ.

(இ-ள்.) குன்றிடை - பொதியமலையினிடத்திலே, பிறந்த - உண்டாகிய, தென்றற்கொழுந்து - இளந்தென்றற்காற்று, மேற்படர்ந்ததன்மை - பூமியின்மீதுபரவிய தன்மையானது, துன்று - நெருங்கிய, இருட்பிழம்பு - இருட்கூட்டத்தை, சீக்கும் - கெடுக்கும், கனை - மிகுந்த, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, சுடரோனாய - சூரியனாகிய, தன்றுணை - தனக்குத்துணையாகிய, கேள்வன் - புருஷன், நீங்கி - தன்னை நீங்கி, வடபுலம் - வடதிசையாகிய (பெண்ணை), சார்தலோடும் - அடைந்த மாத்திரத்தில், தென்றிசையணங்கு - தெற்குத்திக்காகிய பெண், மாழாந்து - மயங்கி, உயிர்த்தது - பெருமூச்சுவிட்டதை, சிவணும் - ஒக்கும், எ-று.

தென்றிசை யணங்கென்றமையால் வடபுல வணங்கென்றுங் கொள்ளப்பட்டது. (௬)

பன்மணிவரன்றிச்சாரற்பானிறவருவிதாழுந்
தென்வரையினிதினின்றபுனிற்றிளங்குழவித்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைமாரன்காதலர்ப்பிரிந்தமாத
ரின்னுயிர்படுப்பவேண்டியியற்றியபார்வையாமால்.

(இ-ள்) பன்மணி - பலரத்தங்களை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, சாரல் - பக்கத்தில், பானிறம் - வெள்ளைநிறமாகிய, அருவிதாழும் - அருவிகள் பாயப்பெற்ற, தென்வரை - பொதியமலை, இனிதினின்ற - இன்பமாகப் பெற்ற, புனிற்றிளம் - மிகவுமிளமைபொருந்திய, குழவித்தென்றல் - இளந்தென்றற்காற்றானது, கன்னல் - கரும்பாகிய, அம் - அழகிய, சிலைக்கை - வில்லைப்பிடித்த கையையுடைய, மாரன் - மன்மதனானவன், காதலர் - நாயகர்களை, பிரிந்த - நீங்கிய, மாதர் - மாதர்களின், இன்னுயிர் - இனிய உயிர்களை. படுப்

பவேண்டி - பிடிக்க விழைந்து, இயற்றிய - வரவிட்ட, பார்வை யாம் - பார்வைமிருகமாகும், எ-று.

பார்வையென்பது மிருகங்களைப் பிடிக்க அவ்வவ்வினத்தில் ஒன்றைவளர்த்து வைப்பதாம். (எ)

விண்டொடர் பொதும்பர்தோறும் விரைகமழ் போ
தில்வீழ்ந்து, வண்டினங் குடைந்துபாட மகரந்த மெழு
ந்ததோற்றங், கொண்டல்கண் படுக்குந்தேமாங் குயிலின
மழைப்பத்தோன்றுந், திண்டிற லனங்கன்சேனை பராக
மொத் திருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) விண்டொடர் - ஆகாசத்தையளாவாநின்ற, பொதும் பர்தோறும் - சோலைகள்தோறும், விரை - வாசனை, கமழ் - பரிமளி யாநின்ற, போதில்வீழ்ந்து - புட்பத்திலிறங்கி, வண்டினம் - வண்டு க்கூட்டங்கள், குடைந்து - மூக்கிலுழுது, பாட - பண்ணைப்பாட, மகரந்தம் - மகரந்தப்பொடிகள், எழுந்ததோற்றம் - எழும்பிய கா ட்சியானது, கொண்டல் - மேகங்கள், கண்படுக்கும் - நித்திரைசெ ய்யும்படியுள்ள, தேமா - தித்திப்புமாமரத்திலிருக்கிற, குயிலினம்- குயிற்கூட்டம், அழைப்ப - கூப்பிட, தோன்றும் - வந்த, திண்டிற லனங்கன் - மிகுந்த வலிமையையுடைய மன்மதனது, சேனைபரா கம் - சேனையினின்றெழும்புகிற புழுதியை, ஒத்திருந்தது - ஒப்பாகி யிருந்தது, எ-று. (அ)

காயெரிமணியிற்செய்தகதிர்முலைமகளிர்கூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக்குயில்குடைந்தாடவீழ்ந்த
சேயமென்போதுபோர்த்ததிருவஙீணிலங்கள்யாவும்
பாயலிற்படுத்தசெம்பொற்படாமெனவிளங்குமன்றே.

(இ-ள்.) காய் - கொளுத்தாநின்ற, எரி - நெருப்பையொத்த, மணியிற்செய்த - ரத்நத்தினாற்செய்த ஆபரணத்தினது, கதிர் - பிர காசம்பொருந்திய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிர் - மாதர்க ளது, கூந்தல் - அளகபாரமானது, ஆய் - ஆராய்ந்த, மலருகுத்தல் போல - புஷ்பத்தை உதிர்த்தல்போல, குயில் - கோகிலங்கள், கு டைந்தாட - கூத்தாட, வீழ்ந்த - விழுந்த, சேய - சிவந்த, மெல்- மிருதுவாகிய, போது - புஷ்பங்கள், போர்த்த - மூடப்பெற்ற, தரு வின் - விருக்ஷங்களினது, ஙீணிலங்கள்யாவும் - நீண்டநிலங்களெல் லாம், பாயலில் - சயனத்தில், படுத்த - விரித்த, செம் - சிவந்த, பொற்படாமென - பொன் வஸ்திரத்தைப்போல, விளங்கும் - பிர காசிக்கும், எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். (௯)

தாழ்சினைபூத்தமென்பூந்தண்ணறுஞ்சுண்ணமாடி
வீழ்துணைவருதனோக்கிப்புதுக்கடிமேயதென்ன
யாழிசைமிடற்றசெங்கட்கருங்குயிலினிதினாடிக்
கோழரைக்குமரிவாழைக்குருத்திடையொளித்ததன்றே.

(இ-ள்.) தாழ் - வளைந்த, சினை - கிளைகளில், பூத்த - புஷ்பி த்த, மெல் - மிருதுவாகிய, பூ - புஷ்பத்தினது, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறு-வாசனையையுடைய, சுண்ணமாடி-மகரந்தப்பொ டியில் வீழ்ந்து, வீழ் - விரும்பாநின்ற, துணை - புருஷனாகிய ஆண் குயிலானது, வருதனோக்கி - வருகிறதைப்பார்த்து, புதுக்கடி - புதுமணத்தை, மேயதென்ன - அடைந்ததென்று நினைந்து, யாழி சை - வீணையினிசையையொத்த, மிடற்ற - கண்டத்தினையும், செங் கண் - சிவந்த கண்களையுமுடைய, கரு - கறுத்த, குயில் - பெட் டைக்குயிலானது, இனிதினாடி - இன்பத்தினாலே பிணங்கி, கோழ் - செழிப்பாகிய, அரை - அரையையுடைய, குமரிவாழை - இளவாழை யினது, குருத்திடை - குருத்தினிடத்தில், ஒளித்தது - ஒளித்துக் கொண்டது, எ-று.

புதுக்கடி என்பதில் - நூதனவிவாகம் என்பதும் புதியவாசனை யென்பதுஞ் சிலேடையால் பெறப்பட்டமையால், அதுகண்டு பெட் டைக்குயில் ஊடியதாம் எனக்கொள்க. (க0)

இளவேனிற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - க0௬.

போதுகொய்படலம்.

[இப்படலத்தால் அந்நகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் லீலையோடு மலர்களைக் கொய்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இன்னதன்மையவின்னிளவேனில்வா
யன்னபொன்னகராடவர்யாவரும்
பொன்னவாமுலைப்பூவையர்தம்மொடுந்
துன்னுநாண்மலர்ச்சோலைசென்றெய்தினார்.

(இ-ள்.) இன்னதன்மைய - இத்தன்மையவாகிய, இன் - இனி மையாகிய, இளவேனில்வாய் - வசந்தகாலத்தினிடத்தில், அன்ன பொன்னகர் - அந்த நகரத்திலுள்ள, ஆடவர்யாவரும் - புருஷர்க ளெல்லோரும், பொன் - தேமலானது, அவாம் - விரும்புகின்ற, மு லை - ஸ்தனங்களையுடைய, பூவையர்தம்மொடும் - தங்கள் மங்கைய ரோடுங்கூட, துன்னும் - நெருங்கிய, நாண்மலர் - அன்றலர்ந்த புஷ் பத்தையுடைய, சோலை - பூஞ்சோலையை, சென்று - போய், எய்தி னார் - அடைந்தார்கள், எ-று. (க)

உள்ளங்கொண்டாரிவரொன்றுணர்த்திடப்
புள்ளவாங்கணைவேளிடைப்போதல்போ
லள்ளிலைச்செழுஞ்சோலையிலன்பரைக்
கள்ளுண்கோதையர்கைப்பிடித்தேகினார்.

(இ-ள்.) உள்ளம் - எங்கள் மனத்தை, கொண்டார் - அபகரித்துக்கொண்டார்கள், இவரென்று - இவர்களென்று, உணர்த்திட - அறிவிக்க, புள் - வண்டுகள், அவாம் - விரும்புகின்ற, கணை - புஷ்பபாணத்தையுடைய, வேளிடை - மன்மதனிடத்தில், போதல்போல் - செல்வதுபோல, அள் - நெருங்கிய, இலை - இலைகளையுடைய, செழு - செழித்த, சோலையில் - சோலையினிடத்தில், அன்பரை - கணவர்களை, கள்ளுண் - தேன்பொருந்திய, கோதையர் - மாலையையணிந்த மங்கையர்கள், கைப்பிடித்து - கையிற்பிடித்துக்கொண்டு, ஏகினார் - போனார்கள், எ-று.

கள்ளரை அரசரிடத்துப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவனாணைக் கிலக்காக்குவதுபோல ஆடவரைக் காமனுக் கிலக்காக்குதற் கென்க. (௨)

அணங்குநோய்செயுமைந்துமலரெனிற்
கணங்கொள்போதுகருவியபொங்கர்வாய்
மணந்துசெல்வதையன்றிமணந்தவர்த்
தணந்துசெல்லுந்தருக்கினர்யாவரோ.

(இ-ள்.) ஐந்துமலர் - ஐந்து புஷ்பங்களே, அணங்கு - வருத்தமாகிய, நோய் - துன்பத்தை, செய்யுமெனில் - செய்யுமேயாமானால், கணங்கொள் - கூட்டங்கொண்ட, போது - புஷ்பங்கள், கருவிய - நெருங்கிய, பொங்கர்வாய் - சோலையினிடத்தில், மணந்து - கூடி, செல்வதையன்றி - போவதையல்லாமல், மணந்தவர் - கூடினவர்களை, தணந்து - பிரிந்து, செல்லும் - போகின்ற, தருக்கினர் - செருக்கையுடையவர்கள், யாவர்-எவர்கள் [ஒருவருமில்லை], எ-று. ஓ - அசை. (௩)

திருவனார்தங்குழாத்தொடுசென்றதன்
னரிவைபஞ்சடியிற்றென்றறிகிலான்
வரைகொண்மார்பிலுதைத்தமலரடி
புரைவதீதெனநோக்கினன்போகின்றான்.

(இ-ள்.) திருவனார்தம் - இலக்குமியையொத்த ஸ்திரீகளுடைய, குழாத்தொடு - கூட்டத்துடன், சென்ற - நடந்த, தன் - தன்னுடைய, அரிவை - நாயகியினது, பஞ்சு - செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய, அடி - பாதமானது, இற்றென்று - இன்னதென்று, அறிகிலான் - அறியாதவொருவன், வரை - மலையை, கொள் - உவமைகொண்டிருக்கின்ற, மார்பின் - தனது மார்பினிடத்தில், உதைத்த - உதைத்த, மலரடி - தாமரை மலர்போன்ற பாதக்குறியை, புரைவது - ஒத்திருப்பது, ஈதென - இந்த அடிக்குறியென்று, நோக்கினன் - பார்த்தவனாய், போகின்றான் - செல்கின்றான், எ-று. (௪)

மையகூந்தலோர்மங்கையசோகினி
லெய்துறாதுயர்போதினையேறுபு

கொய்துமென்றுகுறித்தடிவைத்தலுஞ்
செய்யபோதுசினைதொறும்பூத்தவே.

(இ-ள்.) மையகூந்தல் - கறுத்த கூந்தலையுடைய, ஓர்மங்கை - ஒரு மங்கையானவள், அசோகினில் - அசோக மரத்தினிடத்தில், எய்துறாது - அடையக்கூடாமல், உயர் - உயரத்திலுள்ள, போதினை - புஷ்பத்தை, ஏறுபு - ஏறி, கொய்துமென்று - பறிப்போமென்று, குறித்து - நினைத்து, அடிவைத்தலும் - பாதத்தை வைத்தமாத்திரத்தில், செய்ய - சிவந்த, போது - புஷ்பங்கள், சினைதொறும் - கிளைகள்தோறும், பூத்த - மலர்ந்தன, எ-று. (௫)

கோத்தமேகலைக்கோதையர்நோக்கலிற்
பூத்தொசிந்ததிலகமென்போதினிற்
றேத்துளிக்கமர்தெள்விளிவண்டினம்
பார்த்தகண்ணிழல்பாய்ந்தனபோலுமே.

(இ-ள்.) கோத்த - கோவையிட்ட, மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடைய, கோதையர் - மங்கையர்கள், நோக்கலின் - பார்த்தவளவில், பூத்து - மலர்ந்து, ஒசிந்த - வளைந்த, திலகம்-மஞ்சாடி மரத்தினுடைய, மெல் - மிருதுவாகிய, போதினில் - புஷ்பத்தில், தேத்துளிக்கு - தேனினது துளிக்கு, அமர் - பொருந்திய, தெள்விளி - தெள்விளிராகத்தைப் பாடுகின்ற, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், பார்த்த - பார்த்ததாகிய, கண் - கண்களினுடைய, நிழல் - சாயல்கள், பாய்ந்தனபோலும் - பரவினபோலும், எ-று. (௬)

காசுலாமுலைக்கன்னியர்புல்லலும்
பாசிலைக்குராவீன்றபைம்போதினின்
மூசுவண்டினமொய்த்ததுவெம்முலைப்
பூசுநானம்பொறித்ததுபோலுமால்.

(இ-ள்.) காசுலாம் - ரத்நாபரணங்கள் தங்கிய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, கன்னியர் - மங்கையர்கள், புல்லலும் - தழுவினவளவில், பாசிலை - பசுமைபொருந்திய இலைகளையுடைய, குரவு - குராமரமானது, ஈன்ற - பெற்ற, பைம்போதினில் - பசிய புஷ்பத்தில், மூசு - நெருங்கிய, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டமானது, மொய்த்தது - மொய்த்துக்கொண்டது, வெம் - விருப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, முலை - ஸ்தனங்களில், பூசு - பூசப்பட்ட, நானம் - கஸ்தூரி, பொறித்ததுபோலும் - பூசியதுபோலும், எ-று. (௭)

வஞ்சிநுண்ணிடைமாதர்மிதித்தலிற்
செஞ்சவேதளிரீன்றசெயலைக
ளஞ்செஞ்சீறடிதோய்ந்தவரக்கெறி
பஞ்சியுண்டொளிர்பான்மைகடுக்குமே.

(இ-ள்.) வஞ்சி - கொடியையொத்த, நுண் - நுட்பமாகிய, இடை - மருங்கையுடைய, மாதர் - மடவார், மிதித்தலில் - மிதித்த

விரல், செஞ்சவே - செம்மையாக, தளிர் - தளிர்களை, ஈன்ற - தந்த, செயலைகள் - அசோகவிருக்ஷங்கள், அம் - அழகிய, செம் - சிவந்த, சிறடி - அம்மடவார் சிற்றடியில், தோய்ந்த - பூசிய, அரக் கெறி - செந்நிறத்தை வீசாநின்ற, பஞ்சி - செம்பஞ்சியை, உண்டு - தம்மிடத்திற்கொண்டு, ஒளிர் - பிரகாசிக்கிற, பான்மை - தன்மையை, கடுக்கும் - ஒக்கும், எ-று. (அ)

அரவமேகலையாயிழையார்க்குயர்
குரவம்பாவைகொடுத்தகொழுதிமென்
முருகுலாமளிமொய்த்தகடம்பினம்
பரிவினாடவெண்பந்துகொடுத்தவே.

(இ-ள்.) அரவம் - சத்தியாநின்ற, மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடைய, ஆயிழையார்க்கு - மாதருக்கு, உயர் - உயர்ந்த, குரவம் - குராவிருக்ஷம், பாவை - காயாகிய பதுமைகளை, கொடுத்தன, கொழுதி - கோதி, மெல்-மிருதுபொருந்திய, முருகு - தேனினிடத்தில், உலாம் - உலாவுகின்ற, அளி - வண்டுகள், மொய்த்த - நெருங்கிய, கடம்பினம் - கடப்பவிருக்ஷங்கள், பரிவின் - விருப்பத்துடனே, ஆட - ஆட, வெள் - வெண்மையாகிய, பந்து-காயாகியபந்தை, கொடுத்த - கொடுத்தன, எ-று. (௯)

மாங்குயிற்குரல்கேட்டுமலருறாக்
கோங்கமாதர்குதலையைக்கேட்டலுந்
தேங்கொள்போதுசினைதொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணையோகுயிலார்ப்பதே.

(இ-ள்.) மா - மாமரத்திலிருக்கிற, குயிற்குரல் - குயிலின்குரலை, கேட்டு - கேட்டு, மலருறா - மலராத, கோங்கம் - கோங்கவிருக்ஷமானது, மாதர் - மடவாருடைய, குதலையை - குதலைச்சொல்லை, கேட்டலும் - கேட்டவளவில், தேங்கொள் - தேனைக்கொண்ட, போது - புஷ்பங்களை, சினைதொறும்-கிளைகள்தோறும், பூத்தலால்- புஷ்பித்தலால், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அதற்கு - அம்மடவார் சொல்லுக்கு, குயிலார்ப்பது - குயில்கூவுவது, இணையோ - ஒப்பாகுமோ [ஆகாது], எ-று. (௧௦)

காவிலன்புடைக்காளையோர்தார்குழற்
பூவைகண்ணுறுபூந்துகண்மாற்றலு
மாவியென்னவருகுறைமாற்றவள்
காவியங்கட்கடைகள்சிவந்தவே.

(இ-ள்.) காவில் - பூஞ்சோலையில், அன்புடை - ஆசையையுடைய, [illegible] - புருஷனானவன், ஓர் - ஒரு, தார் - மாலையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, பூவை - மனையாளது, கண்ணுறு - கண்ணிலேபடிந்த, பூந்துகள் - மகரந்தப்பொடியை, மாற்றலும்-துடைத்தமாத்திரத்தில், ஆவியென்ன - தன்னுயிரைப்போல, அருகுறை - பக்கத்திலிருந்த, மாற்றவள் - சக்களத்தியினுடைய, காவி - நீலோற்பலத்தையொத்த, அம் - அழகிய, கட்கடைகள் - கடைக்கண்கள், சிவந்த - சிவந்தன, எ-று.

தன்கணவன் சக்களத்தியிடத்தி னன்பினன் என்றறிந்து கோபித்தாளென்க. [பூந்துகள் மாற்றலாகிய காரண மோரிடத்தும் கண்சிவத்தலாகிய காரியம் மற்றோரிடத்தும் கூறலால் தொடர்பின்மையணி.] (௧௧)

வாங்குவிற்கைவரைபுரைதோளினன்
றேங்கொள்வண்டுதிளைப்பவடுவுறுங்
கோங்கரும்பினைநோக்கியோர்கோல்வளை
வீங்குவெம்முலைநோக்கலும்வெள்கினாள்.

(இ-ள்.) வாங்குவில் - வளைந்தவில்லை, கை - கையிலேயுடைய, வரைபுரை - மலையையொத்த, தோளினன் - தோளையுடைய ஒரு புருஷன், தேங்கொள் - தேனை யுண்ணுகிற, வண்டு - வண்டுகள், திளைப்ப - பொருந்த, வடுவுறும் - வடுவுண்ட, கோங்கு - கோங்குமாத்தினது, அரும்பினை - அரும்பை, நோக்கி - பார்த்து, ஓர் - ஒரு, கோல்வளை - மடந்தையினது, வீங்கு - பருத்த, வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களை, நோக்கலும் - பார்க்குமளவில், வெள்கினாள் - அவள் வெட்கப்பட்டாள், எ-று.

வடுவுண்ட கோங்கரும்பையும் நகக்குறியுண்ட ஸ்தனங்களையும் ஒப்பாக்கிப் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணினாளென்க. (௧௨)

கோதைமார்பனோர்கோல்வளைகாதினில்
மாதர்நீலம்புனைதலுமாற்றவள்
நோதகும்படிநோக்கியநோக்கவள்
காதிலும்புனைகாவிநிகர்த்தவே.

(இ-ள்.) கோதை - மாலையணிந்த, மார்பன் - மார்பையுடையவன், ஓர் - ஒரு, கோல்வளை - மாதினது, காதினில் - காதிலே, மாதர் - அழகிய, நீலம் - நீலோற்பலத்தை, புனைதலும் - சூட்டியவளவில், மாற்றவள் - சக்களத்தி, நோதகும்படி - நோகும்படி, நோக்கிய - பார்த்த, நோக்கு - பார்வையானவை, அவள் - அச்சக்களத்தியினது, காதிலும் - காதிலேயும், புனை - சூடிய, காவி - நீலோற்பலத்தை, நிகர்த்த - ஒத்திருந்தன, எ-று. (௧௩)

கோலநாண்மலர்கொய்பவளங்கையி
லோலிடுஞ்சுரும்போச்சவும்போகில
மாலுழந்துமறிந்துவிழுவன
நீலவொண்கழங்காடனிகர்க்குமால்.

(இ-ள்.) கோலம் - அழகுபொருந்திய, நாண்மலர் - புதிய புஷ்பங்களை, கொய்பவள் - பறிக்கின்றவளது, அங்கையில் - உள்

ளங்கையில், ஒலிடும் - சத்திக்கின்ற, சுரும்பு - வண்டுகள், ஓச்சவும் - ஓட்டவும், போகில - போகின்றிலவாய், மாலுழந்து - மயக்கமுற்று, மறிந்து - மறிபட்டுமறிபட்டு, விழுவன - அக்கையில் விழுகின்றனவாகி, நீலம் - கறுத்த, ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, கழங்காடல் - அம்மனை ஆடலை, நிகர்க்கும் - ஒக்கும், எ-று. (௧௪)

போதுகொய்படலம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் கூகள.

புனல்விளையாட்டுப்படலம்.

[இப்படலத்தால் போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக்கேற்பப் புனலில் விளையாடல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

இணரவிழ்பொதும்பரினிளைஞர்யாவரும்
புணர்முலைமகளிரும்போதுகொய்தபின்
றுணையொடுமடவனமிரியத்தூநிற
மணிதெளித்தனையநீர்வாவியெய்தினர்.

(இ-ள்.) இணர் - பூங்கொத்துகள், அவிழ் - விரியாநின்ற, பொதும்பரின் - சோலையில், இளைஞர்யாவரும் - யௌவனபுருஷர்களெவர்களும், புணர் - நெருங்கிய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிரும் - மாதர்களும், போது - புட்பங்களை, கொய்தபின் - பறித்தபின்பு, துணையொடும் - பெட்டையுடனே, மடவனம் - இளவன்னங்கள், இரிய - ஓட, தூ - வெண்மையாகிய, நிறம் - நிறத்தையுடைய, மணி - முத்தை, தெளித்தனைய - பரப்பியதையொத்த, நீர் - சலத்தையுடைய, வாவி - தடாகத்தை, எய்தினர் - அடைந்தார்கள், எ-று. (௧)

வாணெடுங்கண்ணியர்வாவியெய்தலுஞ்
சேணிடைநேமியம்புட்கள்செல்லுதல்
யாணர்மென்கோங்கரும்பிடையவீங்கிய
பூண்முலைக்குடைந்தயல்போதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) வாள் - வாளையொத்த, நெடுங்கண்ணியர் - நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள், வாவி - தடாகத்தில், எய்தலும் - அடையவும், சேணிடை - ஆகாயத்தின்கண், நேமியம்புட்கள் - சக்கரவாகப்பக்ஷிகள், செல்லுதல் - போதலானது, யாணர் - புதுமைபொருந்திய, மென் - மிருதுவாகிய, கோங்கரும்பு - கோங்கரும்புகள், இடைய - தோற்றுப்போக, வீங்கிய - பருத்த, பூண் - ஆபரணத்தை யணிந்த, முலைக்கு - ஸ்தனங்களுக்கு, உடைந்து - தோற்று, அயல் - புறத்தே, போதல் - போய்விடுதலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. (௨)

மங்கையர்செறிதலுமல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர்தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள்வாண்முகத்தெழிற்குடைந்துதேங்கமழ்
பொங்குதண்புனலிடையொளித்தல்போலுமால்.

(இ-ள்.) மங்கையர் - மாதர்கள், செறிதலும் - அடைதலும், மல்கு - நிறைந்த, நீரிடை - சலத்தினிடத்தில், பங்கயம் - தாமரையினது, செழுமலர் - செழித்த புஷ்பங்கள், தாழ்தல் - மூழ்குதல், பாவையர் - மாதர்களுடைய, திங்கள் - சந்திரனையொத்த, வாள் - பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தெழிற்கு - முகத்தினது அழகிற்கு, உடைந்து - தோற்று, தேம் - வாசனை, கமழ் - பரிமளியாநின்ற, பொங்கு - மிகுந்த, தண்புனலிடை - குளிர்ந்த நீரினிடத்தில், ஒளித்தல்போலும் - ஒளித்துக்கொள்ளுதலையொக்கும், எ-று. (௩)

வடுவகிர்நெடுங்கணார்வார்கொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வாவியுட்குளித்தலிந்திரன்
படர்சிறையரிவதற்கஞ்சிப்பாய்திரைக்
கடலிடைமால்வரையொளித்தல்காட்டுமால்.

(இ-ள்.) வடுவகிர் - மாவடுவினது பிளப்பையொத்த, நெடுங்கணார் - நெடிய கண்களையுடைய மாதர்களது, வார்கொள் - கச்சையணிந்த, வெம் - விருப்பத்தைத்தரும், முலை - ஸ்தனங்கள், குடை - ஆடாநின்ற, புனல் - சலத்தையுடைய, வாவியுள் - தடாகத்தினுள், குளித்தல் - மூழ்குதல், இந்திரன் - தேவேந்திரன், படர் - விரிந்த, சிறை - இறகை, அரிவதற்கு - அறுத்தற்கு, அஞ்சி - பயந்து, பாய் - பாயாநின்ற, திரை - அலையையுடைய, கடலிடை - சமுத்திரத்தினிடத்தில், மால்வரை - உயர்ந்த மலைகள், ஒளித்தல் - ஒளித்துக்கொள்ளுதலை, காட்டும் - காண்பிக்கும், எ-று. ஆல் - அசை. (௪)

விரைகமழ்சுண்ணமெய்திமிர்ந்துமென்குழற்
றெரியலின்வீக்குபுதெய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோன்றிடமகளிர்நீந்துத
னிரைமணிக்குடத்தினானீந்தல்போலுமால்.

(இ-ள்.) விரைகமழ் - வாசனை பரிமளியாநின்ற, சுண்ணம் - கந்தப்பொடிகளை, மெய்திமிர்ந்து - சரீரத்திற் பூசிக்கொண்டு, மென்குழல் - மிருதுவாகிய கூந்தலை, தெரியலின் வீக்குபு - மாலையினாலே கட்டி, தெய்வம் - தெய்வீகமாகிய, சாந்தணி - சந்தனத்தையணிந்த, வரி - கோலத்தையுடைய, முலை - ஸ்தனங்கள், தோன்றிட - தோற்ற, மகளிர் - மாதர்கள், நீந்துதல் - நீந்தலானது, நிரை - வரிசையாகிய, மணிக்குடத்தினால் - ரத்ந கும்பத்தினால், நீந்தல்போலும் - நீந்துதலையொக்கும், எ-று. (௫)

படவரவல்குலார்முலையிற்பாய்புன
லுடைதிரைக்கரத்தினாற்பொருதலொண்டிறற்

குடமுனிகருங்கடல் குடித்தவாற்றினாற்
புடைதிரண்மணிக்குடம்புடைத்தல்போன்றதே.

(இ-ள்.) படவரவல்குலார் - பாம்பின்படத்தையொத்த நிதம்பத்தையுடைய மாதரது, முலையில் - ஸ்தனங்களின்மீது, பாய் - பாயாநின்ற, புனல் - சலமானது, உடை - உடையாநின்ற, திரைக்கரத்தினால் - அலையாகிய கையினால், பொருதல் - மோதுதல், ஒண்டிறல் - பிரகாசமாகிய வன்மையையுடைய, குடமுனி - அகஸ்தியர், கருங்கடல் - கருங்கடலை, குடித்த வாற்றினால் - பானம்பண்ணிய நெறியினால், புடை - பக்கங்களில், திரள் - திரண்ட, மணிக்குடம் - ரத்நக்குடத்தை, புடைத்தல் போன்றதே - அடித்தலை யொத்திருந்தது, எ-று. (௬)

சிற்றிடையொருத்திதன்றிலகவாண்முகத்
தெற்றுநீர்காதலனிறைப்பக்காண்டலு
மற்றதுபொறுக்கலாதுயிர்த்துமாழ்கிய
முற்றிழைமழைக்கணீர்முகனிறைந்தவே.

(இ-ள்.) சிற்றிடை - சிறிய இடையையுடைய, ஒருத்திதன் - ஒருமாதினது, திலகம் - திலதமணிந்த, வாண்முகத்து - பிரகாசம்பொருந்திய முகத்தினிடத்தில், எற்று - மோதுகின்ற, நீர் - சலத்தை, காதலன் - புருஷன், இறைப்ப - இறைக்க, காண்டலும் - பார்த்தவளவில், அது - அதை, பொறுக்கலாது-பொறுக்கமாட்டாமல், உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, மாழ்கிய - மயங்கிய, முற்றிழை - *சகளத்தியினது, மழைக்கணீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணீரானது, முகம் - முகத்தில், நிறைந்த - நிரம்பின, எ-று. மற்று ஏ - அசைகள். (௭)

நாள்விழவயர்ந்தவணாணிக்காதலன்
றோளணிசாந்தநீர்தோய்ந்துநீக்கலும்
வாளுகிருழுதமெய்வடுக்கண்டேங்குறு
மீளவுமுளநனிவெள்கினாளரோ.

(இ-ள்.) நாள் - புதிதாக, விழவயர்ந்தவள் - கலியாணம் பண்ணப்பட்டவள், நாணி - வெட்கப்பட்டு, காதலன் - புருஷனது, தோளணி - தோள்களினின்று மணிந்த, சாந்தம் - சந்தனத்தை, நீர்தோய்ந்து - நீரிற்குளித்து, நீக்கலும் - போக்கியவளவில், வாள் - வாள்போன்ற, உகிர் - நகங்கள், உழுத - கிழித்த, மெய் - சரீரத்தில், வடுக்கண்டு - குறிகளைப்பார்த்து, ஏங்குறு - இரங்கி, மீளவும் - மறுபடியும், உளம் - மனதில், நனி - மிகவும், வெள்கினாள் - வெட்கமுற்றாள், எ-று. அரோ - அசை. (௮)

இன்னணமாடுதனோக்கியெய்திய
மன்னவர்மன்னனுமருங்குதேய்த்துயர்

பொன்னவிரிளமுலைப்பூவைதன்னொடுந்
துன்னுநீர்ப்போர்த்தொழில்தொடங்கினனரோ.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இத்தன்மையவாக, ஆடுதல் - விளையாடுதலை, நோக்கி - பார்த்து, எய்திய - அத்தடாகத்தினிடத்திலே வந்த, மன்னவர் மன்னனும் - அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராஜனும், மருங்குதேய்த்து - இடையைத்தேய்த்து, உயர் - உயர்ந்த, பொன்னவிர் - தேமல் பிரகாசியாநின்ற, இள - இளமைபொருந்திய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, பூவைதன்னொடும் - தமயந்தியோடும், துன்னு - நெருங்கிய, நீர்ப்போர்த்தொழில் - சலக்கிரீடையை, தொடங்கினன் - ஆரம்பித்தான், எ-று. அரோ - அசை. (௯)

சுண்ணமென்சிவிறிநீர்துரக்குமெந்திர
மெண்ணிலதாங்கிவேளனையவேந்தலைப்
பெண்ணலங்கனிந்தொளிர்பேதைதன்னொடு
மண்ணியமணியனார்வளைந்திட்டாரரோ.

(இ-ள்.) சுண்ணம் - கந்தப்பொடிகளையும், மெல் - மிருதுவாகிய, சிவிறி - துருத்தியையும், நீர்துரக்குமெந்திரம் - நீரிறைக்குங் குழல்களையும், எண்ணில - அளவில்லாமல், தாங்கி - எடுத்துக்கொண்டு, வேளனைய - மன்மதனையொத்த, ஏந்தலை - நளமகாராஜனை, பெண்ணலம் - பெண்டன்மை, கனிந்து - பழுத்து, ஒளிர் - பிரகாசியாநின்ற, பேதைதன்னொடும் - தமயந்தியோடுகூட, மண்ணிய - கழுவிய, மணியனார் - ரத்நத்தையொத்த பெண்கள், வளைந்திட்டார் - வளைந்துகொண்டார்கள், எ-று. (௧௦)

துன்னிருங்கூந்தலார்துரந்ததாரைகண்
மன்னவன்றோள்களிற்பாய்தல்வானிடை
மின்னினங்காரொடுமிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற்பொழிதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) துன்னு - நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய, கூந்தலார் - கூந்தலையுடைய மாதர்கள், துரந்த - தூவிய, தாரைகள் - சலதாரைகள், மன்னவன் - நளமகாராஜனுடைய, தோள்களில் - புசங்களில், பாய்தல் - வீழ்தலானது, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில், மின்னினம் - மின்னற்கூட்டம், காரொடும் - மேகத்துடனே, மிடைந்து - நெருங்கி, மெல் - மிருதுவாகிய, புனல் - சலத்தை, பொன்னெடுங் குன்றின்மேல் - நெடிய மகாமேருவின்மீது, பொழிதல் போன்றது - பொழிதலை ஒத்திருந்தது, எ-று.

அரசர்கோன்குவிகநீர்த்தாரையாயிரஞ்
சுரிகுழன்மடந்தையர்முகத்திற்றாவுதன்
முருகவிழ்தாமரைமலரின்மோட்டிளம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாம்பாய்தல்போன்றதே.

(இ-ள்.) அரசர்கோன் - இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசனது, குலிகநீர் - இங்குலிக நீரினது, தாரையாயிரம் - ஆயிரந்தாரைகளை, சுரி - சுழித்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, மடந்தையர் - மாதருடைய, முகத்தில் - முகங்களில், தூவுதல் - இறைத்தலானது, முருகு - தேன், அவிழ் - விரியாநின்ற, தாமரை மலரின் - தாமரை புஷ்பத்தினிடத்தில், மோட்டிளம் - மிகுந்த இளமைபொருந்திய, பரிதி - சூரியனுடைய, செங்கதிர்க்குழாம் - சிவந்த கிரணக்கூட்டங்கள், பாய்தல் - வீழ்தலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ-ஈற்றசை.

விரைகமழ்சுண்ணமும்வீசுசாந்தமு
மரசனுண்டெறியலுமாற்றலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாவியிலொளித்திட்டாரரோ.

(இ-ள்.) விரை - வாசனை, கமழ் - பரிமளியாநின்ற, சுண்ணமும் - கந்தப்பொடிகளையும், வீசு - வாசனையை வீசாநின்ற, சாந்தமும் - சந்தனத்தையும், அரசன் - நளமகாராஜன், ஆண்டு - அவ்விடத்தில், எறிதலும் - வீசவும், ஆற்றலாமையால் - பொறுக்கமாட்டாமையினால், குரை - சத்தியாநின்ற, கடல் - சமுத்திரத்தில், குளித்திடும் - மூழ்குகின்ற, மின்னில் - மின்னலைப்போல, கோதையர் - மாதர்கள், உரவு - விரிந்த, நீர் - சலத்தையுடைய, வாவியில் - தடாகத்தில், ஒளித்திட்டார் - ஒளித்துக்கொண்டார்கள், எ-று. அரோ - அசை. (கங)

வாமமேகலையினார்வளர்ந்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்
காமர்வான்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தண்
டாமரையெனமணித்தடத்தின்மூழ்குவார்.

(இ-ள்.) வாமம் - அழகுபொருந்திய, மேகலையினார் - மேகலாபரணத்தையுடைய மாதர்கள், வளர்ந்த - வளர்ந்து, வெம் - விருப்பத்தைத்தாநின்ற, முலை - ஸ்தனங்களை, நேமியம் புள்ளென - சக்கரவாகபக்ஷியென்று, நீருட்காட்டுவார் - சலத்துக்குள்ளே காட்டுவார்கள், காமர் - அழகிய, வான் - பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை - முகத்தை, கமலஞ்சேர்த்தி - தாமரைபுஷ்பத்துடனே சேர்த்து, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரையென - தாமரைப்பூவென்று சொல்ல, மணி - முத்தையுடைய, தடத்தின் - தடாகத்தில், மூழ்குவார் - மூழ்குவார்கள், எ-று. (கச)

தோற்றதன்பெரும்படைதுளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றன்னானொடு
மேற்றனளெரிமணிச்சிவிறியேந்தியே.

(இ-ள்.) தோற்ற - தோற்றுப்போன, தன் - தன்னுடைய, பெரும்படை - பெரியசேனைகள், துளங்கினும் - நடுங்கினோம், இனிமேல், ஆற்றலமென - பொறுக்கமாட்டோமென்று, மலரடியில் - தாமரைமலரினையொத்த பாதத்தில், சேர்தலும் - அடையுமளவில், கோற்றொடி - தமயந்தியானவள், அலங்கல் - மாலையணிந்த, அம் - அழகிய, குன்றன்னானொடும் - மலையையொத்த நளமகாராசனுடனே, எரி - பிரகாசியாநின்ற, மணி - இரத்தினத்தாற்செய்த, சிவிறி - நீர்தூற்றுங் கருத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, ஏற்றனள் - எதிர்த்தாள், எ-று. (கரு)

ஓவியரெழுதருமுருவப்பூங்கொடிக்
கோவைவார்மணிவடக்கொம்மைவெம்முலைத்
தூவினீரூறுமெனச்சுடர்செய்பூணினா
னோவியந்துகில்கரந்தமையத்தூவினான்.

(இ-ள்.) ஓவியர் - சித்திரக்காரராலே, எழுதரு - எழுதுதற்கரிய, உருவம் - வடிவத்தையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, கோவை - கோத்திருக்கிற, வார் - நீண்ட, மணிவடம் - முத்துமாலையணிந்த, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களில், தூவில் - நீரைத் தூவில், நோமுறுமென - வருந்துவளென்று, சுடர்செய் - பிரகாசிக்கின்ற, பூணினான் - ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், ஆவி - பாலாவியையொத்த, அம் - அழகிய, துகில் - வஸ்திரமானது, கரந்தமையுமறையும்படி, தூவினான் - இறைத்தான் எ-று. (கசா)

அந்துகினனைதலினல்குறோன்றுதல்
கந்துகளிற்றினான்காணவெள்குறுச்
சுந்தரச்சுண்ணநீர்முகத்திற்றூயவன்
சந்தணிதடம்புயந்தழுவினாளரோ.

(இ-ள்.) அந்துகில் - அழகிய வஸ்திரம், நனைதலில் - நனைந்தவளவில், அல்குல் - நிதம்பமானது, தோன்றுதல் - தோன்றுதலை, கந்து - கட்டுத்தறியை முறிக்காநின்ற, களிற்றினான் - யானையையுடைய நளன், காண - பார்க்க, வெள்குறு - வெட்கமுற்று, சுந்தரம் - அழகிய, சுண்ணநீர் - கந்தப்பொடிகலந்த நீரை, முகத்திற்றூய் - முகத்திலே யிறைத்து, அவன் - அவ்வரசனுடைய, சந்தணி - சந்தனமணிந்த, தடம்புயம் - பருத்த தோள்களை, தழுவினாள் - தழுவிக்கொண்டாள், எ-று.

தன்னுடைய அவயவங்களை நளன் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணிய தமயந்தி அவன் பாராமைக்கு அவன் முகத்தில் நீர் தூவிய துமன்றிமடமையால் தழுவினளென்க. (கஎ)

அலர்முலையம்மருங்ககறுநாமெனக்
கலுழ்வபோற்றண்டுளிகாவிமேகலை
நிலவுமிழ்பூணினாணிக்கியேர்பெற
விலகிவில்லுமிழ்கலைவீக்கினாளரோ.

[இனி யிரண்டுபாட்டால் சலக்கிரீடைசெய்தபின் தமயந்தி யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அலர்முலை - தமயந்தியினது, அம்மருங்கு - அழகிய இடையை, அகறும் - நீங்குவோம், எனமெனு - எனமென்று, கலுழ்வபோல் - அழுகின்றதுபோல, தண்டுளி-தண்ணிய துளிகளை, காலும்-சொரியும், மேகலை - மேகலாபரணத்தை, நிலவு - பிரகாசத்தை, உமிழ் - உமிழாநின்ற, பூணினாள் - ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தி, நீக்கி - தள்ளி, ஏர்பெற - அழகுபெற, விலகி - விட்டுவிட்டு, வில் - பிரகாசத்தை, உமிழ் - கக்காநின்ற, கலை - ஆடையை, வீக்கினாள் - கட்டிக்கொண்டாள், எ-று. பூணினால் மேகலைநீக்கி கலைவீக்கினாளெனக் கூட்டுக. (சஅ)

நகைநிலாத்தவழ்ந்தெனநானங்கோட்டிய
முகிழ்முலைமுன்றிலின்முத்தந்தாங்கினா
ளகினறுந்தாமமென்குழலிலம்மலர்ச்
சிகழிகைவேய்ந்தனடிலகந்தீட்டினாள்.

(இ-ள்.) நகை - ஒளியையுடைய, நிலா - சந்திரிகை, தவழ்ந்தென - தவழ்ந்ததுபோல, நானங்கோட்டிய - கஸ்தூரியப்பிய, முகிழ் - அரும்பையொத்த, முலைமுன்றிலில் - ஸ்தனப்பிரதேசத்தில், முத்தம் - முத்துவடத்தை, தாங்கினாள் - தரித்தாள், அகில் - அகிலினுடைய, நறுந்தாமம் - நறியபுகையூட்டிய, மென்குழலில் - மெல்லியகூந்தலில், அம் - அழகிய, மலர்ச்சிகழிகை-மலர்மாலையை, வேய்ந்தனள் - தரித்தாள், திலகம் - பொட்டை, தீட்டினாள்-எழுதினாள், எ-று. (சகூ)

களிச்சுரும்பார்ப்புத்தார்க்காளைகாமநோய்
தளிர்த்தெழமடமயிற்சாயறன்னொடுந்
துளிப்புயல்கண்படுசோலைநாப்பணோர்
பளிக்குமேனிலைமலர்ப்பள்ளிமேவினான்.

(இ-ள்.) களி - களிப்பையுடைய, சுரும்பு - வண்டுகள், ஆர்த்ததார் - சத்தியாநின்ற மாலையையுடைய, காளை-நளமகாராசனானவன், காமநோய் - விரகநோயானது, தளிர்த்தெழ - அதிகரிக்க, மடமயிற்சாயறன்னொடும் - தமயந்தியுடனே, துளிப்புயல்-துளியையுடைய மேகங்கள், கண்படு - நித்திரைசெய்யாநின்ற, சோலைநாப்பண் சோலைக்கு மத்தியத்தில், ஓர்பளிக்குமேனிலை - ஒரு பளிங்கினாற்செய்தமேலுப்பரிகையில், மலர்ப்பள்ளி - புட்பசயனத்தில், மேவினான் - சேர்ந்தான், எ-று. (உo)

அரிக்குரற்கிண்கிணிசிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மழைபொழிந்துபொங்கிய
வரிச்சிறைத்தும்பிபாட்டயர்ந்தமங்கைதன்
திருக்கிளர்முலைநலஞ்செம்மலுண்ணவே.

(இ-ள்.) மங்கைதன் - தமயந்தியினது, திருக்கிளர் - அழகுமிகுந்த, முலைநலம் - ஸ்தனத்தின இன்பத்தை, செம்மல் - நளமகாராஜன், உண்ண - அனுபவியாநிற்க, அரி - தவளையினது, குரல் - குரலையொத்த, கிண்கிணி - சதங்கைகள், சிலம்பொடு - சிலம்புடனே, ஆர்த்தன - ஆரவாரித்தன, புரி - கட்டுப்பட்ட, குழல் - கூந்தல், மலர்மழை - புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து - சொரிந்து, பொங்கிய - மிகுந்தன, வரி - நீண்ட, சிறை - இறகையுடைய, தும்பி - வண்டுகள், பாட்டயர்ந்த - பாட்டைப்பாடின, எ-று. (உக)

ஏந்திளவனமுலைசாடவீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந்தெதிரொழிறவழுமார்பினன்
பூந்துணர்பொதுளியபொதும்பர்நாப்பணோர்
வாய்ந்தபூங்கொடியொடுமணந்துவைகினான்.

(இள்.) ஏந்து - ஏந்திய, இள - இளமையாகிய, வனமுலை-அழகிய ஸ்தனங்கள், சாட - மோத, ஈர் - குளிர்ச்சியும், நறு - வாசனையும்பொருந்திய, சாந்துதிர்ந்து - சந்தன மழிந்து, எதிர் - நேராக, எழில்தவழும்-அழகுபொருந்திய, மார்பினன்-மார்பையுடைய நளன், பூந்துணர் - பூங்கொத்துகள், பொதுளிய - நெருங்கிய, பொதும்பர் - சோலையினுடைய, நாப்பண் - மத்தியத்தில், ஓர்-ஒப்பற்ற, வாய்ந்த - தனக்குக் கிடைத்த, பூங்கொடியொடு - தமயந்தியினுடனே, மணந்து - கூடி, வைகினான் - இருந்தான், எ-று. ()

புனல்விளையாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - கூகூ.

சூ தா டு ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் குறைவின்றிய செல்வத்தை யனுபவிக்கும் நளன் விதிவழியால் அளவிறந்த துன்பமனுபவித்தற்குக் காரணமாகிய சூதாடல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலித்துறை.

வாம்பரித்தேரினனுமாழைபொண்கண்ணினளு
மேம்பலோடினிதுபுல்லியிடைவிடாதொழுகுநாளி
லாம்பலம்போதுகாட்டுமணிதிகழ்பவளச்செவ்வாய்க்
காம்புறழ்தோளினட்குக்கருப்பம்வந்துற்றதன்றே.

(இ-ள்.) வாம் - தாவாநின்ற, பரித்தேரினனும் - குதிரைகட்டிய தேரையுடைய நளமகாராசனும், மாழை - மாவடுவையொத்த, ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, கண்ணினளும் - கண்ணையுடைய தமயந்தியும், ஏம்பலோடு - அகமலர்ச்சியுடனே, இனிதுபுல்லி-இனிமையாகப்புல்லி, இடைவிடாது - நீங்காது, ஒழுகுநாளில்-நடக்குநாளிலே, ஆம்பலம்போது - செவ்வல்லிமலரை, காட்டும் - காட்டுகின்ற,

அணிதிகழ் - அழகு பிரகாசியாநின்ற, பவளம்-பவளத்தையொத்த, செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், காம்பு - மூங்கிலை, உறழ் - ஒத்த தோளினாட்கு - தோளையுமுடைய தமயந்திக்கு, கருப்பம்வந்துற்றது - கர்ப்ப முண்டாயிற்று, எ-று. (௪)

மெலியுநுண்மருங்குதோன்றவேயிளந்தோள்கடேம்ப
நலனுறுசெய்யமேனிபாசொளிநரம்புகாட்ட
வளர்சுணங்கணிந்துவீங்கியழகுவீற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகங்கருகிச்செவ்விமுகமதிவிளர்த்ததன்றே.

[இதனால் தமயந்தியின் கருப்பக்குறிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) மெலியும் - வாடாநின்ற, நுண் - நுட்பமான, மருங்கு - இடையானது, தோன்ற - காண, வேய் - மூங்கிலையொத்த, இள - இளமையாகிய, தோள்கள் - தோள்கள், தேம்ப - வாட, நலனுறு - நன்மைபொருந்திய, செய்யமேனி - சிவந்தவுடம்பு, பாசொளி - பசிய வொளியையுடைய, நரம்புகாட்ட - நரம்புகளைத் தோற்றுவிக்க, அலர் - பரந்த, சுணங்கு - தேமலை, அணிந்து - தரித்து, வீங்கி - பருத்து, அழகுவீற்றிருந்த-அழகானது தங்கியிருந்த, பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய, முலைமுகம் - ஸ்தனங்களின் முகங்கள், கருகி - கறுத்து, செவ்வி - அழகையுடைய, முகமதி - முகமாகிய சந்திரன், விளர்த்தது - வெண்மையடைந்தது, எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். (௫)

குழைமுகங் கிழித்துநீண்ட கொழுங்கடை மழைக்கட்பேதை, பொழிகதிர்த் திங்கள்காட்டும் வலம்புரி வருந்திப்பொங்கி, யொழுகொளி நிலவுகாலு நித்தில முயிர்த்ததென்ன, மழகளி றனையதோற்ற மாணிளங் குழவியீன்றாள்.

(இ-ள்.) குழைமுகம் - [காதின்]முகத்தை, கிழித்து - கிழித்து, நீண்ட - நீண்டிருக்கிற, செழு - செழுமையாகிய, கடை - கடையையுடைய, மழைக்கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், பொழி - சொரியாநின்ற, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, திங்கள் - சந்திரனை, காட்டும் - தோற்றுவிக்கும், வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கமானது, வருந்தி - வருத்தமுற்று, பொங்கி - பிரகாசித்து, ஒழுகு - மிகுந்த, ஒளி - காந்தியையுடைய, நிலவு - சந்திரிகையை, காலும் - கக்காநின்ற, நித்திலம் - முத்தை, உயிர்த்ததென்ன - பெற்றதுபோல, மழ - இளமைபொருந்திய, களிறனைய - யானையையொத்த, தோற்றம் - காட்சியையுடைய, மாண் - மாட்சிமையாகிய, இளங்குழவி - இளங்குழந்தையை, ஈன்றாள் - பெற்றாள், எ-று. (௬)

மழகளிறனையநம்பிபிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுரைதோளிபின்னோர்கன்னியையுயிர்த்தாண்மக்கள்

குழலினுங்கனிந்தவந்திக்குதலைகேட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசீயமன்னானுவகையின்மூழ்கினானே.

(இ-ள்.) மழ - இளமைபொருந்திய, களிறனைய - யானையையொத்த, நம்பி - பிள்ளையானவன், பிறையென - மூன்றாம்பிறை போல, வளருநாளில் - வளர்ந்து வருங்காலத்தில், கழைபுரை-மூங்கிலையொத்த, தோளி - தோளையுடைய தமயந்தி, பின் - பின்பு, ஓர் கன்னியை - ஒரு பெண்ணை, உயிர்த்தாள் - பெற்றாள்; மக்கள் - இரண்டு குழந்தைகளுடைய, குழலினும் - வேய்ங்குழலினும், கனித்த - கனிவாகிய, அம் - அழகிய, திங்குதலை - தித்திப்புப்பொருந்திய மழலைச்சொல்லை, கேட்டுருகி - கேட்டுள்ளுருகி, வெய்ய - வெவ்விதாகிய, முழை - குகையில், புகும் - நுழையாநின்ற, சீயமன்னான் - சிங்கத்தையொத்த நளமகாராசன், உவகையில் - சந்தோஷத்தில், மூழ்கினான் - அழுந்தினான், எ-று. (௭)

நிழலுமிழ்ந்துதிரங்காலும்வயிரவாணிடதர்கோமா [ன்
னெழுபுவிவேந்தர்யாருமிடுதிறைகொணர்ந்தெஞ்ஞான்று
தொழுதனரேத்திநிற்பத்தொடுகடலுடுத்தஞால
முழுவதுமொருகோலோச்சி முறைவழாதளித்தானன்றே

(இ-ள்.) நிழல் - பிரகாசத்தை, உமிழ்ந்து - சொரிந்து, உதிரங்காலும் - ரத்தத்தைக்கக்கும், வயிரவாள் - கூரியவாளையுடைய, நிடதர்கோமான் - நளமகாராசன், எழுபுவி - சப்ததீவிலுமுள்ள, வேந்தர்யாரும் - அரசரெல்லாரும், இடுதிறை - இடாநின்ற கப்பங்களை, கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், தொழுதனர் - வணங்கினவராய், ஏத்தி - துதித்து, நிற்ப - நிற்க, தொடு - தோண்டிய, கடலுடுத்த - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலமுழுவதும் - உலகமுழுமையும், ஒருகோலோச்சி - ஒரு செங்கோலைச் செலுத்தி, முறைவழாது - கிர[மந்த]ப்பாது, அளித்தான் - ரட்சித்துக்கொண்டுவந்தான், எ-று. (௮)

கோவடுகுருதிவேலான்கொழுஞ்[சு]டர்பட்டகாலைச்
சேவடிகழுவலின்றிச்செய்கடன்க[ழி]த்தனுக்கிக்
காவலற்சேருங்காலங்கருதுபன்[னீ]ராண்டு
மேவருகான்றியுற்றவெங்கலிமே[யின]னே.

(இ-ள்.) கோ - (சத்துருக்களாகிய) ராஜாக்களை, அடு - கொல்லாநின்ற, குருதி - ரத்தந்தோய்ந்த, வேலான் - வேலாயுதத்தையுடைய நளன், கொழு - செழித்த, சுடர் - சூரியன், பட்டகாலை - அஸ்தமித்தபொழுது, சேவடி - சிவந்தபாதங்களை, கழுவலின்றி - கழுவாமல், செய்கடன் - செய்யத்தக்க நித்திய கருமத்தை, கழித்தனுக்கி - செய்து முடித்தலைப் பார்த்து, காவலன் - அரசனை, சேருங்காலம் - அடையுங்காலம், (எதுவென்று) கருதுப - நினைத்து, பன்னீராண்டு - பன்னிரண்டு வருஷம், [மேவ]ரும் - அடைசற்

கரிய, தான்றியுற்ற - தான்றிமரத்தின்கண்ணிருந்த, வெங்கலி - வெவ்வியகலியன், மேயினன் - சேர்ந்தான், எ-று. (எ)

கலிவிருத்தம்.

விட்புலத்தரசருமேனைவேந்தரும்
வட்கவிம்மன்னவன்மல்லன்மார்பகம்
பெட்புறுமடந்தையைப்பிரிப்பன்யாவெனா
புட்கரன்பாற்கலிபோயினனரோ.

(இ-ள்.) விட்புலத்து - தெய்வலோகத்திலிருக்கும், அரசரும் - இந்திராதிதேவரும், ஏனைவேந்தரும் - பூலோகத்தரசரும், வட்க - நாணமடைய, இம்மன்னவன் - இந்த நளனுடைய, மல்லல் - வலிமைபொருந்திய, மார்பகம் - மார்பினிடத்தை, பெட்புறும் - விரும்பும், மடந்தையை - தமயந்தியை, பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன், யாவெனா - நானென்று, புட்கரன்பால் - புட்கராராஜனிடத்தில், கலி - கலிபுருஷன், போயினன் - போனான், எ-று. அரோ - அசை.

வருகலிபுட்கரன்வதனநோக்குறாக்
குரைகழனளனெனுங்கொற்றவேந்தனே
யொருகுடைநீழலிலுலகங்காத்திட
விருநிலக்கிழமைநீயிழந்ததென்கொலோ.

(இ-ள்.) வருகலி - வந்தகலியனானவன், புட்கரன் - புட்கராஜனது, வதனம் - முகத்தை, நோக்குறா - பார்த்து, குரைகழல் - சத்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த, நளனென்னும் - நளனென்று சொல்லப்பட்ட, கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வேந்தனே - அரசனே, ஒருகுடைநீழலின் - ஏகசக்கிராதிபதியாய், உலகங்காத்திட - இவ்வுலகத்தை ரக்ஷிக்க, இரு - பெருமைபொருந்திய, நிலக்கிழமை - அரசாக்ஷியை, நீ - நீ, இழந்தது - இழந்துவிட்டது, என்கொலோ - யாதுகாரணமோ, எ-று. (அ)

வாட்டிறல்வேந்தநின்மடந்தைதன்னொடுங்
காட்டிடைப்புகுத்திமண்காக்குமன்னருன்
றாட்டுணைதொழநறுந்தாமநீண்முடி
சூட்டுவனினக்கெனச்சொல்லினனரோ.

(இ-ள்.) வாட்டிறல் - வாட்போரில் வெற்றியையுடைய, வேந்தனே - அரசனே, மடந்தைதன்னொடும் - மனைவியுடனே, காட்டிடைப்புகுத்தி - காட்டினிடத்தில் போகச்செய்து, மண் - உலகத்தை, காக்கும் - ரக்ஷிக்கின்ற, மன்னர் - அரசர்கள், உன் - உன்னுடைய, தாட்டுணை - உபயபாதங்களை, தொழ - வணங்க, நறு - வாசனைபொருந்திய, தாமம் - மாலையணிந்த, நீண்முடி - நீண்ட கிரீடத்தை, நினக்கு - உனக்கு, சூட்டுவன் - தரிப்பேன், என - என்று, சொல்லினன் - சொன்னான், எ-று. (கூ)

சொல்லலுங்களிமகிழ்தூங்கிப்புட்கரன்
கொல்லியவருதிறற்கூற்றுமஞ்சுறு
மல்லடுதிண்புயமன்னர்மன்னனை
வெல்லுமாறெங்ஙனம்விளம்புவாயென்றான்.

(இ-ள்.) சொல்லலும் - இப்படி சொன்னவளவில், களிமகிழ்தூங்கி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியையடைந்து, புட்கரன் - புட்கராஜன், கொல்லிய - கொல்ல, வரும் - வாராநின்ற, திறல் - வெற்றியையுடைய, கூற்றும் - யமனும், அஞ்சுறும் - பயப்படும்படியாகிய, மல்லடு - மற்போர்செய்கின்ற, திண்புயம் - திண்ணிய புயத்தையுடைய, மன்னர்மன்னனை - நளனை, வெல்லுமாறு - வெல்லுநெறி, எங்ஙனம் - எவ்விதம், விளம்புவாயென்றான் - சொல்லென்று சொன்னான், எ-று. (க0)

எண்ணலையாதுநானிழைத்தவஞ்சனை
விண்ணவராயினும்விலக்கற்பாலரோ
வண்ணலைச்சூதினாற்படுப்பலஞ்சனீ
கண்ணுறும்யான்கொடுங்கலியென்றானரோ.

(இ-ள்.) யாதும் எண்ணலை - எவ்வளவும் ஆலோசிக்கவேண்டாம்; நானிழைத்த - நான்செய்த, வஞ்சனை - கபடத்தை, விண்ணவராயினும் - தேவர்களானாலும், விலக்கற்பாலரோ - நீக்குந்தன்மையையுடையர்களோ; அண்ணலை - நளனை, சூதினாற்படுப்பன் - சூதினாற்செயிப்பேன்; நீ அஞ்சல் - நீ பயப்படவேண்டாம்; கண்ணுறும் - எதிரே வந்த, யான் - நானும், கொடு - கொடிய, வெங்கலியென்றான் - வெவ்வியகலியனென்று சொன்னான்; எ-று. (கக)

முழையுறைகொடுவரியனையமொய்ம்பினா
னுழையினிற்போதுமென்றுரைத்துவெங்கலி
மழவிடையுருக்கொடுநிற்பவண்சுட
ரிழைதவழ்மார்பினனிவர்ந்துபோயினான்.

(இ-ள்.) முழை - குகையினிடத்தில், உறை - இருக்கின்ற, கொடுவரியனைய - புலியையொத்த, மொய்ம்பினான் - வலியையுடைய நளமகாராசனது, உழையினில் - இடத்தில, போதுமென்று - போவோமென்று, உரைத்து - சொல்லி, வெங்கலி - வெவ்விய கலியானவன், மழவிடை - இளவேற்றின், உருக்கொடு - உருவத்தைக்கொண்டு, நிற்ப - நிற்க, வண் - வளப்பமாகிய, சுடர் - காந்தியையுடைய, இழைதவழ் - ஆபரணமசையாநின்ற, மார்பினான் - மார்பையுடைய புஷ்கரராசன், இவர்ந்து - ஏறிக்கொண்டு, போயினான் - சென்றான், எ-று. (கஉ)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுலகுகாவலன்
குரைகழல்பணிந்துதங்குறைகள்சாற்றுவா

னரசர்கண்டுயிலமைமுகிலினார்ப்புறு
முரசுகண்டுயில்கிலாவாயின்முன்னினான்.

(இ-ள்.) உரவுநீர் - விரிந்த நீரையுடைய, கருங்கடல் - கரிய கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகுகாவலன் - உலகுக்கரசனாகிய நளனது, குரைகழல்பணிந்து - சத்திக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை வணங்கி, தங்குறைகள் சாற்றுவர்ன் - தமது குறைகளைச் சொல்வதற்கு, அரசர் - அரசர்கள், கண்டுயில் - (சமயங்கிடையாமல்) நித்திரையன்ன, மைமுகிலின் - கறுத்தமேகத்தைப்போல, ஆர்ப்புறும் - சப்திக்காநின்ற, முரசு - பேரிகையானது, கண்டுயில்கிலா - நித்திரைசெய்யாத, வாயில் - அரண்மனைவாசலில், முன்னினான் - அடைந்தான் (புஷ்கரராசன்), எ-று. (௧௩)

மன்னவற்கெம்வரவுரைத்திவாயிலோ
யென்னலுமாங்கவனெய்திக்கூறலுங்
கொன்னவில்வேலினன்கொணர்கவென்றன
னன்னவன்வருகெனவவையினெய்தினான்.

(இ-ள்.) வாயிலோய் - வாயிற் காவலாளனே! மன்னவற்கு - நளமகாராசனுக்கு, எம்வரவுரைத்தி - எமதுவரவைச் சொல்லு என்னலும் - என்று சொல்லலும், ஆங்கவன்-அக்காவலாளன், எய்திக்கூறலும் - போய்ச்சொன்னவளவில், கொன்னவில் - கொல்லுதலைச் செய்யாநின்ற, வேலினன் - வேலையுடைய வரசன், கொணர்கவென்றனன் - அழைத்துவாவென்று சொன்னான், அன்னவன் வருகென - அக்காவலாளன் வாவென்றுசொல்ல, அவையினெய்தினான் - சபையில் வந்தான் (புஷ்கரராசன்), எ-று. (௧௪)

களைகணதாகியோர்கவிகைநீழலில்
வளைகடலுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
றளையவிழ்தாமரைத்தாளில்வீழ்ந்தெழு
மிளவலோடளவளாயிருக்குமேல்வையில்.

(இ-ள்.) களைகணதாகி - ஆதாரமாகி, ஓர் - ஒரு, கவிகை - வெண்கொற்றக்குடையினது, நிழலில் - நீழலிலிருந்து, வளைகடல் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, உலகெலாம் - பூவுலகமுழுவதும், புரக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற, மன்னவன் - நளமகாராசனுடைய, தளையவிழ் - முறுக்குகள்விரிந்த, தாமரை - தாமரைப்பூவையொத்த, தாளில் - பாதத்தில், வீழ்ந்து - வணங்கி, எழும் - எழுகின்ற, இளவலோடு - இளையோனாகிய புஷ்கரராசனுடனே, அளவளாய் - ஒருவர்க்கொருவர் கலந்து பேசிக்கொண்டு, இருக்குமேல்வையில் - இருக்குஞ் சமயத்தில், எ-று. (௧௫)

கொல்சினவாகைவேற்குரிசின்மல்லலேற்
றெல்லுமிழ்மணிக்கொடியுயர்த்ததென்னென
வல்லடுசூதினாலேற்றமன்னனை
வெல்கொடியீதெனவிளம்பினனரோ.

(இ-ள்.) கொல் - கொல்லுகின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, வாகை - வெற்றிபொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, குரிசில் - நளமகாராசனானவன், மல்லல் - பலம்பொருந்திய, ஏற்று - ரிஷபத்தின்மேல், எல் - பிரகாசத்தை, உமிழ் - கக்காநின்ற, மணிக்கொடி - அழகிய கொடியை, உயர்த்தது - பிடித்தது, என்னென - என்னவென்று கேட்க, வல் - சொக்கட்டானால், அடு-பொருகின்ற, சூதினில் - சூதாட்டத்தில், ஏற்றமன்னனை - எதிர்த்த வேந்தனை, வெல் - செயிக்கின்ற, கொடி - துவசம், ஈதென - ஈதென்று, விளம்பினன் - சொன்னான், எ-று. (௧௬)

சொல்லியவவ்வுரைகேட்டுத்தூமணிக்
கல்லெனப்பணைத்துயர்கலவைத்தோளினன்
வெல்கொடியுயரியவிடலைசூதினீ
வல்லையேலாடுதும்வருகென்றோதினன்.

(இ-ள்.) சொல்லிய-சொன்ன, அவ்வுரை-அந்த வார்த்தையை, கேட்டு - செவியிற்கேட்டு, தூ - பரிசுத்தமாகிய, மணி - இரத்தினங்களையுடைய, கல்லென - மலையைப்போல, பணைத்து - பருத்து, உயர் - உயர்ந்த, கலவை - சந்தனமணிந்த, தோளினன் - தோள்களையுடைய நளன், வெல்கொடியுயரிய - வெல்லாநின்ற கொடியைப்பிடித்த, விடலை - புஷ்கரனே! சூதில் - சூதாட்டத்தில், நீவல்லையேல் - நீ வல்லமையுடையவனானால், ஆடுதும் - ஆடுவோம், வருகென்றோதினன் - வாவென்று சொன்னான், எ-று. (௧எ)

நஞ்சினிற்கொடியவன்புணர்ப்பினம்மிறை
வஞ்சகச்சூதினின்மனம்வைத்தானென
வஞ்சினரமைச்சரவ்வரசர்கோமகன்
செஞ்சரண்டொழுதிவைசெப்பன்மேயினர்.

(இ-ள்.) நஞ்சினில் - விஷத்தைப்பார்க்கிலும், கொடியவன் - பொல்லாதவனாகிய புஷ்கரனது, புணர்ப்பின் - சம்பந்தத்தினால், நம்மிறை - நம்முடையவரசன், வஞ்சகம் - கபடமாகிய, சூதினில்- சூதில், மனம் வைத்தானென - சிந்தை வைத்தானென்று, அஞ்சினர் - பயந்தவராய், அமைச்சர் - மந்திரிகள், அவ்வரசர்கோமகன் - அந்த நளமகாராஜனது, செஞ்சரண்தொழுது - சிவந்த பாதங்களை வணங்கி, இவை செப்பன்மேயினர் - இவைசொல்லத் தொடங்கினார்கள், எ-று. (௧அ)

சீலநற்றருமமெய்சிதைக்குந்தெண்டிரை
வேலைமுற்றிருநிலக்கிழமைவீய்த்திடும்
மாலுறுத்திடுங்கவறுடன்மன்னகேள்
கோலிழுக்கரசர்தங்கொள்கைத்தீதன்பவே.

(இ-ள்.) மன்னகேள் - அரசனேகேளு, கவறுடல் - சூதாடலானது, சீலம் - ஒழுக்கத்தையும், நற்றருமம் - நல்ல தருமத்தையும்,

மெய் - சத்தியத்தையும், சிதைக்கும் - கெடுக்கும், தெள்திரை - தெள்ளிய அலைகளையுடைய, வேலைசூழ்ந்து - கடலினாற்சூழப்பட்ட, இரு - பெருமைபொருந்திய, நிலக்கிழமை - அரசாட்சியை, வீழ்த்திடும் - தள்ளிவிடும், மாலுறுத்திடும் - மயக்கஞ்செய்விக்கும், கோலிழுக்கரசர்தம் - கொடுங்கோலைச்செலுத்துகிற அரசர்களது, கொள்கைத்தென்ப - கோட்பாட்டையுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள், எ-று. (கக)

கள்ளுணவிரும்புதல்கழகஞ்சேர்தல்மா
னுள்ளுறப்பிறர்மனைநயத்தலொன்னலர்க்
கெள்ளருஞாட்பினுளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறிவழுக்குமென்பவே.

(இ-ள்.) கள்ளுணவிரும்புதல்-மதுவைக்குடிக்க இச்சித்தலும், கழகஞ்சேர்தல் - சூதாடுமிடத்தைச் சேர்தலும், மாலுள்ளுற - உள்ளே மயக்கமடைய, பிறர்மனைநயத்தல் - பிறர்மனையாளை விரும்புதலும், ஒன்னலர்க்கு - சத்துருக்களுக்கு, எள்ளரு - இகழ்ச்சியில்லாத, ஞாட்பினுள் - அமர்க்களத்தில், இரியல்செய்திடல் - பின்னிட்டோடலும் (ஆகிய இவைகளால்), வள்ளியோய் - வரையாதுகொடுக்குமரசனே! அறநெறி - அறத்தின்வழி, வழுக்குமென்ப - பிறழுமென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள், எ-று. (உ0)

ஐயநீயாடுதற்கமைந்தசூதுமற்
றெய்துநல்குரவினுக்கியைந்ததாதுவெம்
பொய்யினுக்கருந்துணைபுன்மைக்கீன்றதாய்
மெய்யினுக்குறுபகையென்பர்மேலையோர்.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே! நீயாடுதற்கு - நீயாடுகிறதற்கு, அமைந்த - சம்மதித்த, சூது - சூதாட்டமானது, எய்துநல்குரவினுக்கு - தானேவருதற்குரிய தரித்திரத்துக்கு, இயைந்ததாது - நல்லதூதாகும், வெம்பொய்யினுக்கு - வெவ்விய பொய்க்கு, அருந்துணை-நல்ல சகோதரமாகும், புன்மைக்கு - கீழ்த்தொழிலுக்கு, ஈன்றதாய் - பெற்ற தாயாகும், மெய்யினுக்கு - சத்தியத்துக்கு, உறுபகையென்பர் - மிகுந்தபகையென்று சொல்லுவார்கள், மேலையோர் - பெரியோர்கள், எ-று. (உக)

எள்ளுகசூதினையிகலிவென்றதூஉங்
கள்ளமேற்கொடுவலைகரந்துவேட்டுவ
ருள்ளுறவமைத்திடுமுண்மையோர்கிலாப்
புள்ளினமருந்தினபோலுமென்பவே.

(இ-ள்.) எள்ளுக - இகழக்கடவாய், சூதினை - சூதாட்டத்தை, இகலி - பகைத்து, வென்றதூஉம் - செயித்ததும், கள்ளம் - கபடத்தை, மேற்கொடு - மேற்கொண்டு, வலைகரந்து - வலையைமறைத்து, வேட்டுவர் - வேடர்கள், உள்ளுறவமைத்திடுமுணவை - உள்ளே வைத்திருக்கிற இரையை, ஓர்கிலா-அறியாத, புள்ளினம் - பறவைக்

கூட்டங்கள், அருந்தின - உண்டவை, போலும் - ஒக்கும்; என்ப - என்றுசொல்லுவார்கள், எ-று. (உஉ)

கலைக்கடல்கடந்துளார்கழறுங்கட்டுரை
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல்கேட்டுயி
ருலப்பினுமறுக்கிலேனுரைத்தவாய்மைநீர்
விலக்குவதென்னெனவிளம்பினனரோ.

(இ-ள்.) கலைக்கடல் - அறுபத்துநாலுகலைகளாகிய சமுத்திரத்தை, கடந்துளார் - ஆராய்ந்த மந்திரிகள்; கழறும் - சொல்லுகிற, கட்டுரை - சொல்லை, சிலைத்தழும்பிருந்த தோட்செம்மல் - சிலையின் தழும்புபொருந்திய புசத்தையுடைய நளமகாராசன்; கேட்டு - கேட்டு, உயிருலப்பினும் - உயிரிறந்துவிட்டாலும், உரைத்தவாய்மை - யான்சொன்னசொல்லை, மறுக்கிலன் - தடுக்கமாட்டேன், நீர்விலக்குவதென்னென - நீங்கள் விலக்குகிறதென்னென்று, விளம்பினன் - சொன்னான், எ-று. (உ௩)

மன்னவனியைந்தவைமறுக்கலானென
வின்னலுற்றமைச்சராண்டிருப்பவெங்கலி
துன்னியதாலூழ்துரந்தவாற்றினு
முன்னருஞ்சூதினின்முயல்கின்றனரோ.

(இ-ள்.) மன்னவன் - அரசன், இயைந்தவை - சம்மதித்தவை, மறுக்கலானென - தடுக்கமாட்டானென்று, இன்னலுற்று - வருத்தமடைந்து, அமைச்சராண்டிருப்ப - மந்திரிகளவ்விடத்தில் பேசாதிருக்க, வெங்கலிதுன்னியதாலும் - வெவ்வியகலி சேர்ந்ததினாலேயும், ஊழ் - ஊழ்வினையானது, துரந்தவாற்றினும் - செலுத்துதலினாலும், முன்னருஞ்சூதினில் - நினைத்தற்கரிய சூதாட்டத்தில், முயல்கின்றான் - முயற்சிபடுகின்றான், எ-று. (உச)

நிழலுமிழ்வயிரவாணிடதர்கோமக
னொழுகொளிப்பூணினாயொட்டம்யாதென
மழவிடையதனையான்வைப்பனீயுமு
னெழுகடன்ஞாலமுமியைகவென்றனன்.

(இ-ள்.) நிழல் - பிரகாசத்தை, உமிழ் - கக்காநின்ற, வயிரவாள் - கூரியவாளையுடைய, நிடதர்கோமகன் - நளமகாராசனானவன், ஒழுகொளிப்பூணினாய் - மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய புஷ்கரனே, ஒட்டம்யாதென-பந்தயம் யாதென்று கேட்க, மழவிடையதனை - என்னுடைய இளவேற்றை, யான் - நான், வைப்பன் - பந்தயமாக வைப்பேன், நீயும் - நீயும், உன்னெழுகடல்ஞாலமும் - உனது எழுசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்தையும், இயைக - வைத்தற்குச்சம்மதி, என்றனன் - புஷ்கரன்சொன்னான், எ-று. ()

சூழ்வினைப்புணர்ப்பினாற்சொன்னவாறியைந்
தாழ்கடற்புவிதொழுமரசனுடவெங்

காழ்மனக்கொடுங்கலிகவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தலும்புட்கரன்வென்றிட்டானரோ.

(இ-ள்.) சூழ் - சூழ்ந்த, வினை - ஊழ்வினையின், புணர்ப்பினால் - சம்பந்தத்தினால், சொன்னவாறியைந்து - அவன்சொன்னபடி சம்மதித்து, ஆழ் - ஆழ்ந்த, கடற்புவிதொழும் - கடலாற்சூழப்பட்டவுலகம்வணங்கும், அரசன் - நளமகாராசன், ஆட - சூதாட, வெம் - வெவ்விய, காழ் - வயிரம்பொருந்திய, மனம் - மனத்தையுடைய, கொடுங்கலி - கொடியகலியானவன், கவற்றின்வண்ணமாய் - சூதின்வடிவமாய், வீழ்தலும் - புரளவும், புட்கரன் - புட்கரராசன், வென்றிட்டான் - செயித்தான், எ-று. (௨௬)

கழைசுளிபுகர்முகக்களிறுதேர்பரி
யிழைதவழிளமுலைமகளிரீட்டிய
விழுநிதிக்குப்பைகள்வேலைசூழ்புவி
முழுவதுந்தோற்றனன்முழவுத்தோளினான்.

(இ-ள்.) கழைசுளி - கரும்பைமுறிக்கின்ற, புகர்முகம் - புள்ளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, களிறு - யானையும், தேர் - இரதமும், பரி - குதிரையும், இழை - ஆபரணமானது, தவழ் - அசையாநின்ற, இள - இளமைதங்கிய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிர் - மாதர்களும், ஈட்டிய - சம்பாதித்த, விழு - மேன்மையாகிய, நிதிக்குப்பைகள் - திரவியக்கும்பலும், வேலைசூழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, புவி - பூமியும், முழுவதும் - ஆகியவனைத்தையும், முழவுத்தோளினான் - மத்தளத்தையொத்த தோளையுடைய நளமகாராசன், தோற்றனன் - தோற்றுவிட்டான், எ-று. (௨௭)

அனைத்தையுந்தோற்றனையருவிபாய்கவுட்
சினக்களிமால்களிறனையசீற்றத்தோய்
மனத்திடைநினைக்குவதென்னைவல்லைநின்
புனக்கொடிக்கியைந்தினிப்பொருதும்யாமென்றான்.

(இ-ள்.) அனைத்தையும் - முழுமையும், தோற்றனை - தோற்றுவிட்டாய்; அருவி - மதசலவருவியானது, பாய் - பாயாநின்ற, கவுள் - கபோலத்தையுடைய, சினம் - கோபம்பொருந்திய, களி - செருக்கையுடைய, மால் - பெருமைபொருந்திய, களிறனைய - யானையையொத்த, சீற்றத்தோய் - கோபத்தையுடைய நளனே! மனத்திடை - மனதினிடத்தில், நினைக்குவதென்னை - ஆலோசிப்பதென்னை, வல்லை - சீக்கிரத்தில், நின் - உன்னுடைய, புனக்கொடிக்கு - மனையாளுக்கு, இயைந்து - பந்தயத்துக்கிசைந்து, யாம் - நாம்இருவரும், இனிப்பொருதும் - இனி ஆடுவோம், என்றான் - என்றுசொன்னான், எ-று. (௨௮)

சூதாடுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௨௨௭.

நகர்நீங்குபடலம்.

[இப்படலத்தாற் சூதிற் றோல்வியடைந்த நளன் தான் பழகிய அந்நகரத்தி லுள்ளாரோடும் வறியனாய்க் கூடியிருப்பதில் விழையாமல் அந்நகரைவிட்டு நீங்கல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

என்றலுமுறுவலித்திசைக்கலாதன
வொன்றுநீயுரைத்திடலுலங்கொடோளினாய்
வென்றநின்னகர்வயின்மேவலேனெனாத்
துன்றுகானகஞ்செலத்துணிதன்மேயினான்.

(இ-ள்.) என்றலும் - என்று சொன்னவளவில், முறுவலித்து - சிரித்து, இசைக்கலாதன - சொல்லப்படாதவைகளை, நீயொன்றுமுரைத்திடல் - நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே, உலங்கொடோளினாய் - திரண்டகல்லையொத்த தோளையுடையபுட்கரனே! வென்ற - செயித்த, நின்னகர்வயின் - உன்னூரினிடத்து, மேவலேனெனா - இருக்கமாட்டேனென்று, துன்று - நெருங்கிய, கானகஞ்செல - காட்டினிடத்திலேபோக, துணிதன்மேயினான் - நளமகாராசனிச்சயித்தான், எ-று. (௧)

வாட்டிறன்மன்னவன்கமலவாண்முக
மீட்டருமரசியலிழந்தபோதினும்
பாட்டளிக்கூந்தல்வேந்தவையிற்பைந்தொடை
சூட்டியஞான்றினுந்துலங்குகின்றதே.

(இ-ள்.) வாள் - வாட்போரில், திறல் - வல்லமையுடைய, மன்னவன் - நளமகாராசனது, கமலம் - தாமரைப்பூவையொத்த, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகம் - முகமானது, ஈட்டரும் - சம்பாதித்தற்கரிய, அரசியல் - அரசாட்சியை, இழந்தபோதினும் - இழந்தகாலத்திலும், பாட்டு - இராகங்கள்பாடாநின்ற, அளி - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, கூந்தல் - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், வேந்தவையில் - இராசசபையிலே, பைந்தொடை - பசியபூமாலையை, சூட்டியஞான்றினும் - சூட்டினநாளிற்பார்க்கிலும், துலங்குகின்றது - பிரகாசிக்கின்றது, எ-று. (௨)

சாமரையிரட்டுநரடைப்பைதாங்குநர்
தீமுகத்துமிழும்வாளேந்திச்செல்குநர்
நேமுறயாரையும்விலக்கியேந்தலான்
கோமகளினிதுறைகோயிலெய்தினான்.

(இ-ள்.) சாமரையிரட்டுநர் - சாமரை வீசுகிறவர்களையும், அடைப்பைதாங்குநர் - தாம்பூலப்பையை யேந்தப்பட்டவர்களையும், தீ - அக்கினியை, முகத்து - தன்முகத்தில், உமிழும் - கக்குகின்ற, வாள் - கத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, செல்குநர் - வருகின்ற

வர்களையும், ஏமுற - மயக்கமுற, யாரையும் - மற்றவர்களையும், விலக்கி - நீக்கி, வந்தனன் - நளமகாராசன், கோமகள் - தமயந்தி, இனிது - இனிமையாக, உறை - வாசம்பண்ணுகிற, கோயில் - அரமனையை, எய்தினன் - சேர்ந்தான், எ-று. (௩)

கற்றையங்கவரியுங்கால்செய்வட்டமும்
கொற்றவெண்கவிகையுமின்றிக்கோதைவேல்
மற்றடந்தோளினன்வருதல்கண்டனு
முற்றதையென்கொலென்றுள்ளத்தெண்ணினாள்.

(இ-ள்.) கற்றை - தொகுதியாயிராநின்ற, அம் - அழகிய, கவரியும் - சாமரையும், கால்செய்வட்டமும் - சாந்தாற்றியும், கொற்ற வெண்கவிகையும் - வெண்கொற்றக்குடையும், இன்றி - இல்லாமல், கோதைவேல் - மாலையணிந்தவேலையுடைய, மல் - வலிமைபொருந்திய, தடம் - பருத்த, தோளினன் - தோளையுடைய நளமகாராசன், வருதல்கண்டனும் - வருதலைப்பார்த்தவளவில், உற்றதை - இப்படிக்கு இவன்வருவதை, என்கொல் - என்னகாரணமென்று, உள்ளத்தெண்ணினாள் - மனத்தில் ஆலோசித்தாள், எ-று. (௪)

எண்ணிவந்திறைஞ்சியவெழிற்கொம்பன்னவள்
மண்ணியமதிநிகர்வதனநோக்குறாப்
புண்ணுழைவேலெனப்புகுந்தயாவையும்
நண்ணலர்கடந்தவேனம்பிகூறினான்.

(இ-ள்.) எண்ணிவந்து - இப்படியாலோசித்தெதிர்வந்து, இறைஞ்சிய - வணங்கிய, எழில் - அழகுபொருந்திய, கொம்பன்னவள் - பூங்கொம்பையொத்த தமயந்தியினது, மண்ணிய - கழுவிய, மதிநிகர் - சந்திரனையொத்த, வதனம் - முகத்தை, நோக்குறா - பார்த்து, புண் - புண்ணினிடத்தில், நுழை - நுழைகின்ற, வேலென - வேலைப்போல, புகுந்தயாவையும் - தானடைந்தவைகளையெல்லாம், நண்ணலர் - சத்துருக்களை, கடந்த - செயித்த, வேல் - வேலையுடைய, நம்பி - நளமகாராசன், கூறினன் - சொன்னான், எ-று. (௫)

தாழ்தடக்கையினனின்னசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயில்வெய்துயிர்ப்பொடு
மாழ்கினள்வருந்தினள்மழைக்கணீருகுத்
தூழ்வலியிதுவெனவுள்ளந்தேறினாள்.

(இ-ள்.) தாழ் - முழங்கால்மட்டுநீண்ட, தடம் - விசாலமாகிய, கையினன் - கைகளையுடைய நளமகாராசன், இன்ன - இவைகளை, சாற்றலும் - சொன்னவளவில், வீழி - வீழிக்கனியையொத்த, வாய் - அதரத்தையுடைய, மடமயில் - தமயந்தியானவள், வெய்துயிர்ப்பொடும் - வெவ்விய பெருமூச்சுடனே, மாழ்கினள் - மயங்கினாள், வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள், மழைக்கண் - குளிர்ந்த கண்ணினாலும், நீருகுத்து - நீரைச்சொரிந்து, ஊழ் - ஊழ்வினையினது,

வலி - வன்மை, இதுவென - இதுவென்று, உள்ளந்தேறினள் - மனந்தெளிந்தாள், எ-று. (௬)

இந்திரசேனனென்றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனுமழலைவாய்க்கொடியுமாழ்குறா
துய்ந்திடக்கொண்டுபேரோசைபோயநின்
றந்தைதன்வளநகர்சார்கவென்றனன்.

(இ-ள்.) இந்திரசேனனென்று - இந்திரசேனனென்று, இசைக்கும் - சொல்லுகின்ற, பேருடை - நாமத்தையுடைய, மைந்தனும் - பிள்ளையும், மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, வாய் - வாயையுடைய, கொடியும் - புதல்வியும், மாழ்குறாது - வருத்தமுறாது, உய்ந்திட - பிழைத்திருக்க, கொண்டு - உடன்கொண்டு, பேரோசைபோய - பெருங்கீர்த்தியையுடைய, நின் - உன்னுடைய, தந்தைதன் - தகப்பனுடைய, வளம் - வளம்பொருந்திய, நகர் - பட்டணத்தை, சார்கவென்றனன் - அடையக்கடவையென்று (நளமகாராசன்) சொன்னான், எ-று. (௭)

உயிர்நிகர்மக்களோடுலங்கொடோளினன்
செயிரறுதந்தைபாற்செல்கென்றோதலும்
புயனறுங்கூந்தலாள்புண்ணினூடெரி
யயினுழைந்தாலெனவலமந்தேங்கினாள்.

(இ-ள்.) உயிர்நிகர் - உயிரையொத்த, மக்களோடு - பிள்ளைகளுடனே, உலங்கொள் - திரண்டகல்லினழகைக்கொண்ட, தோளினன் - தோள்களையுடைய நளமகாராஜன், செயிரறு - குற்றமற்ற, தந்தைபால் - தகப்பனிடத்தில், செல்கென்றோதலும் - போகவென்றுசொல்லலும், புயல் - மேகத்தையொத்த, நறு - வாசனைபொருந்திய, கூந்தலாள் - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், புண்ணினூடு - புண்ணினுள், எரி - எரியாநின்ற, அயில் - வேலானது, நுழைந்தாலென - நுழைந்ததுபோல, அலமந்து - மனங்கலங்கி, ஏங்கினாள் - அழுதாள், எ-று. (௮)

நெடிபடுகானிடைத்தமியைநீங்கிப்போய்ப்
படுபரலமளிமேற்பள்ளிகொள்ளவெங்
கடிநகரடைந்துமெல்லணையிற்கண்படி
லடியனேற்கிதனினுமறனுண்டாங்கொலோ.

(இ-ள்.) நெடிபடு - சிள்வண்டுகளையுடைய, கானிடை - காட்டினிடத்தில், தமியை - தனியாகிய வென்னை, நீங்கிப்போய் - விட்டு நீங்கிப்போய், படு - உறுத்தாநின்ற, பரல் - பரற்கல்லுகளாகிய, அமளிமேல் - அணையின்மீது, பள்ளிகொள்ள - நீர் நித்திரைசெய்ய, வெம் - குரூரமாகிய, கடி - காவலையுடைய, நகர் - பட்டணத்தை, அடைந்து - சேர்ந்து, மெல் - மிருதுவாகிய, அணையில் - சயனத்தில், கண்படில் - (நான்) நித்திரைசெய்யில், அடியனேற்கு - அடியே

னுக்கு, இதனினும் - இதைப்பார்க்கிலும், அறனுண்டாங்கொல் - த... மமுண்டோ, எ-று. (௯)

என்றவனுரைத்தலுமடங்கலேறனான்
மென்றளிர்கவற்றுநின்மெல்லென்சீறடி
கன்றவெம்பரல்படுகானினேகுதற்
கொன்றமேலெனதுயிருய்யுமோவென்றான்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, அவள் - அத்தமயந்தியான... வள், உரைத்தலும் - சொன்னவளவில், மடங்கலேறனான் - ஆண்சி...ங்கத்தையொத்த நளமகாராஜன், மென்றளிர் - மெல்லிய தளிரை... கவற்றும் - வருந்தச்செய்யும், நின் - உன்னுடைய, மெல்லென் - மி...ருதுவாகிய, சீறடி - சிற்றடிகள், கன்ற - கன்றிப்போக, வெம் - குரூ...மான, படுபரல் - மணியாம்பருக்கைக்கல் லுண்டாகிய, கானின் - ...காட்டில், ஏகுதற்கு - போதற்கு, ஒன்றமேல் - பொருந்துமாகில், பிழை...எனதுயிர் - என்னுடைய பிராணன், உய்யுமோவென்றான் - பிழைக்குமோவென்று சொன்னான், எ-று. (௧௦)

பொற்பினுக்குறையுளாம்பொன்னங்கொம்பனா
யற்பினிற்பயந்தநம்மக்களாயிடை
யெற்பிரிந்துறைகுநரோனுமெங்ஙன
நிற்பிரிந்தாற்றுவர்நிகழ்த்துவாயென்றான்.

(இ-ள்.) பொற்பினுக்கு - அழகிற்கு, உறையுளாம் - இருப்பிடமாகிய, பொன்னங் கொம்பனாய் - அழகுபொருந்திய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தியே! அற்பினில் - ஆசையினாலே, பயந்த - பெற்ற, நம்மக்கள் - நம்முடைய பிள்ளைகள், ஆயிடை - அந்தபீமன் வீட்டில், எற்பிரிந்து - என்னைவிட்டு நீங்கி, உறைகுநரோனும் - இருப்பாராயினும், எங்ஙனம் - எத்தன்மையாய், நிற்பிரிந்து - உன்னைவிட்டுநீங்கி, ஆற்றுவர் - பொறுத்திருப்பார்கள், நிகழ்த்துவாயென்றான் - சொல்லென்று சொன்னான், எ-று. மக்கட்குத் தந்தையினுந்தாயரதிகமென்பதாம். (௧௧)

கூற்றுறழ்குருதிவேற்குரிசின்மக்கடா
மாற்றினுமாற்றலாதருநின்சூழ்கினு
மாற்றருங்கற்பினார்மகிழ்நர்கான்செல
வேற்றுநாடுறைவதுவிழுமிதோவென்றாள்.

(இ-ள்.) கூற்றுறழ் - யமனையொத்த, குருதி - உதிரந்தோய்ந்த, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, குரிசில் - அரசனே! மக்கள்தாம் - பிள்ளைகள், ஆற்றினும் - பொறுத்தாலும், ஆற்றலாது - பொறுக்காமல், அருநில் - துக்கத்தில், சூழ்கினும் - சூழ்கினாலும், மாற்றரும் - பிறராற்கெடுத்தற்கரிய, கற்பினார் - பதிவிரதா தருமத்தையுடைய ஸ்திரீகள், மகிழ்நர் - புருஷர்கள், கான்செல - காட்டிற்போக, வேற்றுநாடுறைவது - வேறுதேசத்திற்போயிருப்பது, விழுமி...

தோவென்றாள் - மேன்மையுடையதோவென்று (தமயந்தி) சொன்னாள், எ-று. (௧௨)

விரிகடலமிழ்தமும்வேலைஞாலமுஞ்
செருமுகத்தழலுமிழ்சிறுகண்யானையு
மெரிமணிக்குப்பையுமெளிதினெய்தலா
மருமகப்பெறுதன்மற்றரியதென்பவே.

(இ-ள்.) விரி - பரந்த, கடல் - திருப்பாற்கடலி லுண்டாகிய, அமிழ்தமும் - தேவாமிர்தத்தையும், வேலை - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலமும் - பூமியையும், செருமுகத்து - யுத்தத்தினிடத்திலே, அழலுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற, சிறுகண்யானையும் - சிறியகண்களையுடைய யானைகளையும், எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணிக்குப்பையும் - இரத்தினக் குப்பைகளையும், எளிதினெய்தலாம் - எளிதிலேயடையலாம், அருமகப்பெறுதல் - அரிய பிள்ளைகளைப்பெறுதல், அரியதென்ப - அரியதென்று சொல்வார் (பெரியோர்கள்,) எ-று. மற்று-ஏ-அசைகள். (௧௩)

விம்மிமின்னுழைமருங்கொசியவீங்கிய
கொம்மைவெம்முலையினாய்குதலைமென்மொழிச்
செம்மையவருமகப்பெறாததீமையோர்க்
கிம்மையுமறுமையுமின்பமில்லையால்.

(இ-ள்.) விம்மி - பருத்து, மின் - மின்னலையொத்த, நுழை - நுட்பமாகிய, மருங்கு - இடையானது, ஒசிய - ஒடிந்துபோகும்படி, வீங்கிய - பூரித்த, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற, முலையினாய் - ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே! குதலை - மழலையாகிய, மென்மொழி - மிருதுவாகிய சொல்லையுடைய, செம்மைய - நல்ல குணத்தையுடைய, அருமக - அரிய பிள்ளைகளை, பெறாத - பெற்றுக்கொள்ளாத, தீமையோர்க்கு - குற்றத்தை யுடையோர்க்கு, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும், மறுமையும் - மறுபிறப்பிலும், இன்பமில்லை - சுகமில்லை, எ-று. ஆல் - அசை. (௧௪)

என்னலும்வணரிருங்கூந்தலேந்திழை
மன்னவமழலைவாய்மக்கடம்மொடு
மின்னகுபரிதிவேல்வீமன்மாநகர்
துன்னுதும்யாமெனச்சொல்லினாளரோ.

(இ-ள்.) என்னலும் - இப்படியென்று அரசன் சொல்லவும், வணர் - வளைந்த, இரு - பெரிதாகிய, கூந்தல் - அளகபாரத்தையுடைய, ஏந்திழை - தமயந்தியானவள், மன்னவ - அரசனே! நம் - நம்முடைய, மழலைவாய் - மழலைச்சொல்லைப்பொருந்திய வாயையுடைய, மக்கடம்மொடும் - பிள்ளைகளுடனே, யாம் - நாமிருவரும், மின்னகு - மின்னலைப்பழிக்கின்ற, பரிதி - சூரியனையொத்த, வே...

ல் - வேலாயுதத்தையுடைய, வீமன் - வீமராஜனுடைய, மாநகர் - பெரிய நகரில், அன்னுதும் - சேர்வோம், யாம் - நாம், என - என்று, சொல்லினாள் - சொன்னாள், எ-று. (௧௫)

கோற்றொடிசெல்வர்பாற்குறையிரந்துநின்
றேற்றயின்றுயிர்சுமந்திருத்தலீறிலா
வாற்றலுமானமுமறிவுங்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியுமாற்றுமென்பவே.

(இ-ள்.) கோற்றொடி - தமயந்தியே! செல்வர்பால் - செல்வத்தையுடையவர்களிடத்தில், குறையிரந்து நின்று - குறையைச் சொல்லி யிரந்துநின்று, ஏற்று - வாங்கி, அயின்று - உண்டு, உயிர்சுமந்திருத்தல் - உயிரைத்தாங்கி யிருத்தலானது, ஈறிலா - முடிவில்லாத, ஆற்றலும் - வலியையும், மானமும் - அபிமானத்தையும், அறிவு - அறிவையும், கல்வியும் - வித்தையையும், மாற்றரும் - நீக்கப்படாத, சீர்த்தியும் - கீர்த்தியையும், மாற்றுமென்ப - போக்குமென்று(பெரியோர்)சொல்வார்கள், எ-று. (௧௬)

மிக்கவெஞ்சமத்திடைவெருவியோடின
ரொக்கலுன்புறத்தனியுலகில்வாழுநர்
புக்குவேட்டகத்தினிலுண்ணும்புன்மையோர்
மக்களுட்பதடியென்றுரைக்கும்வையமே.

(இ-ள்.) மிக்க - அதிகரித்த, வெஞ்சமத்திடை - வெவ்வியயுத்தத்தினிடத்தில், வெருவியோடினர் - பயந்தோடினவர்களும்; ஒக்கல் - சுற்றத்தார், அன்புற - வருத்தமடைய, தனி - தனித்திருந்து, உலகில் - உலகத்தில், வாழுநர் - செல்வத்துடன் வாழ்கின்றவர்களும், புக்கு - போய், வேட்டகத்தினில் - மாமனார் வீட்டில், உண்ணும் - புசிக்கின்ற, புன்மையோர் - கீழ்மக்களும், மக்களுள், மனிதருக்குள், பதடியென்று - பதரென்று, வையம் - உலகத்தார், உரைக்கும் - சொல்லுவர், எ-று. (௧௭)

என்றலுந்திருவுளமின்னதாகுமேன்
மன்றலந்தெரியலாய்மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழ்மானவேல்விதர்ப்பன்மாநகர்
சென்றிடப்பணித்தருளென்றுசெப்பினாள்.

(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில், திருவுளம் - உம்முடையசித்தம், இன்னதாகுமேல் - இத்தன்மையதாகுமானால், மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் - அழகிய, தெரியலாய் - மாலையையுடைய அரசனே! மக்கடம்மை - பிள்ளைகளை, நம் - நம்முடைய, மின்றிகழ் - மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, மானம் - பெருமைபொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, விதர்ப்பன் - வீமராஜனுடைய, மாநகர் - பெரிய நகரத்தில், சென்றிட - போக, பணித்தருள் - உத்தரவுகொடு, என்று - என்று, செப்பினாள் - தமயந்தி சொன்னாள், எ-று. (௧௮)

தண்டலில்பாகனைநோக்கித்தாதுசேர்
வண்டிமிர்தெரியலான்வருந்திமக்களை
விண்டொடுபுரிசைசூழ்விதர்ப்பன்றன்னுழை
கொண்டனைபோகெனக்கூறினானரோ.

(இ-ள்.) தண்டலில் - நீங்குதலில்லாத, பாகனை - தேர்ப்பாகனை, நோக்கி - பார்த்து, தாதுசேர் - மகரந்தஞ்சேர்ந்த, வண்டிமிர் - வண்டுகள் சப்திக்கின்ற, தெரியலான் - மாலையையணிந்த நளமகாராஜன், வருந்தி - வருத்தமுற்று, மக்களை - பிள்ளைகளை, விண்டொடு - மேகத்தையளாவாநின்ற, புரிசைசூழ் - மதில்சூழ்ந்த, விதர்ப்பன்றன்னுழை - வீமராஜனிடத்தில், கொண்டனைபோகென - கொண்டுபோவென்று, கூறினான் - உத்தரவுகொடுத்தான், எ-று. அரோ - அசை. (௧௯)

தழுவியதாதைதன்முகமுந்தாய்தம
முழுமதியனையவாண்முகமுநோக்குறா
விழிவழிநீருகவிம்மிவிம்மிநின்
றழுதனர்கண்டுளோரலக்கணெய்தவே.

(இ-ள்.) தழுவிய - தங்களைத் தழுவிக்கொண்ட, தாதைதன் முகமும் - தகப்பனுடையமுகத்தையும், தாய்தம் - தாயாரினுடைய, முழுமதியனைய - பூர்ணசந்திரனையொத்த, வாண்முகமும் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், நோக்குறா - பார்த்து, விழிவழி - கண்ணின்வழியிலே, நீருக - நீர்சிந்த, விம்மிவிம்மிநின்று - தேம்பித்தேம்பிநின்று, கண்டுளோர் - பார்த்தவர்கள், அலக்கணெய்த - துன்பமுறும்படி, அழுதனர் - அழுதார்கள், எ-று. (௨௦)

அலமருமக்கடமாகமெங்கணு
முலைவழியொழுகுபானனைப்பமோந்துவாய்
புலர்தரப்பற்பலகாற்புல்லிக்கொண்டுகண்
கலுழ்தருபுனலினாற்கழுவினாளரோ.

(இ-ள்.) அலமரு - மனங் கலங்குகின்ற, மக்கள்தம் - பிள்ளைகளுடைய, ஆகமெங்கணும் - சரீரமுழுமையும், முலைவழி - முலையின்வழியால், ஒழுகு - ஒழுகாநின்ற, பால் - பாலானது, நனைப்ப - நனைக்கும்படி, மோந்து - உச்சிமோந்து, வாய்புலர்தர - வாயுலர, பற்பலகால் - அனந்தந்தரம், புல்லிக்கொண்டு - தழுவிக்கொண்டு, கண்கலுழ்தரு - கண்ணினின்று பொழுகாநின்ற, புனலினால் - சலத்தினால், கழுவினாள் - கழுவினாள், எ-று. அரோ - அசை. (௨௧)

மடவரறன்னையுமதுகைவேந்தையும்
படுதுயரொழிகெனவாற்றிப்பாகனுங்
குடவுயிர்பிரிந்தெனவுவகைமக்களைக்
கொடுநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டுபோயினான்.

(இ-ள்.) மடவரல் தன்னையும் - தமயந்தியையும், மதுகை-வலியையுடைய, வேந்தையும் - நளனையும், படு - உண்டாகாநின்ற, துய்ரொழிகென - துக்க நீங்கக்கடவீரென்று, ஆற்றி-தணித்து, பாகன்-தேர்ப்பாகன், ஆங்கு - அவ்விடத்தினின்று, உடலுயிர்பிரித்தென - உடலையு முயிரையும் வேறு பிரித்ததுபோல், உவகைமக்களை - சந்தோஷத்தைச்செய்யும் பிள்ளைகளை, கொடி - கொடியையுடைய, நெடுந்தேர்மிசை - நெடிய தேரின்மீது, கொண்டு-ஏற்றிக்கொண்டு, போயினன் - சென்றான், எ-று. (௨௨)

மிகைப்படுதுன்பமும்விழைவுமின்பமு
மகத்திடைநிகரெனநோக்குமையனுந்
தகைப்பருந்துயரொடுதளர்ந்துசாம்புமேன்
மகப்பிரிவினுந்துயர்வலிதியாவதே.

(இ-ள்.) மிகைப்படு - அதிகரித்த, துன்பமும் - துயரத்தையும்; விழைவும் - இச்சிக்கப்பட்ட, இன்பமும்-இன்பத்தையும், அகத்திடை - மனதில், நிகரென - ஒப்பாக, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, ஐயனும் - நளனும், தகைப்பரும் - தடுத்தற்கரிய, துயரொடு - துன்பத்துடன், தளர்ந்து - வருந்தி, சாம்புமேல் - சோர்வானேயானால், மகப்பிரிவினும் - மக்கட்பிரிவிலும், துயர் - துயரில், வலிது - வலிமையுடையது, யாவது - எது, [ஒன்றுமில்லை,] எ-று. (௨௩)

சிலதியர்பரப்பியதேங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும்வருந்துசீறடி
நிலமிசைப்படுபரலுறைப்பநேரிழை*
புலவுவேற்காளைபின்றொடர்ந்துபோயினள்.

(இ-ள்.) சிலதியர் - தோழிகள், பரப்பிய - பரவச்செய்த, தேங்கொள் - வாசனைகொண்ட, மெல்லிதழ்-மெல்லியவிதழையுடைய, மலர்மிசை - புஷ்பத்தின்மீது, மிதிப்பினும் - அடிவைத்தாலும், வருந்து - வருந்துகின்ற, சீறடி - சிறிய பாதங்களில், நிலமிசை - பூமியின்மீது, படு - உண்டாகிய, பரல் - பருக்கைகள், உறைப்ப - உறுத்தும்படி, நேரிழை - தமயந்தியானவள், புலவுவேல் - புலாலுற்றத்தையுடைய வேலையேந்திய, காளை - நளனது, பின்றொடர்ந்து - பின்னே தொடர்ந்து, போயினள் - சென்றாள், எ-று. (௨௪)

மடவரறன்னொடுமதுகைவேந்தனைக்
கடிமுரசருதகோமறுகிற்காண்டலு
மிடியுறுமரவெனவேங்கியேங்கிநின்
றுடல்வெறுத்துயிருகவுழல்கின்றார்சிலர்.

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளனை யிழந்தவர் செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடவரறன்னொடு-தமயந்தியுடன், மதுகைவேந்தனை - வலியையுடைய நளனை, கடி - சிறந்த, முரசு - பேரிகையினொலி, அறுத - நீங்காத, கோமறுகில் - அரசர்வீதியில், காண்டலும் - பார்த்தவளவில், இடியுறு - மேகத்தினொலியைக் கேட்ட, அரவென - சர்ப்பத்தைப்போல, ஏங்கியேங்கி - மிகவு மேக்கமுற்று, நின்று - (திகைத்து) நின்று, உடல்வெறுத்து-தேகத்தை வெறுத்து, உயிருக - உயிர் நீங்கும்படி, சிலருழல்கின்றார் - சில ருழல்கின்றனர், எ-று.()

மண்ணியமணிவளையனையமார்பினன்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப்பேதைதன்னொடு
நண்ணருங்கானிடைநடத்தல்காணவோ
கண்ணிணைபடைத்தனன்கமலத்தோனென்பார்.

(இ-ள்.) மண்ணிய-கழுவிய, மணிவளை-ரத்நமலையை, அனைய-ஒத்த, மார்பினன் - மார்பினையுடைய நளமகாராசன், பெண்ணலங்கனிந்த - பெண்டன்மை முதிர்ந்த, இப்பேதை தன்னொடும்-இத்தமயந்தியுடனே, நண்ணரு - போகப்படாத, கானிடை - காட்டினிடத்தில், நடத்தல்காணவோ - போதலைப் பார்க்கவோ, கமலத்தோன் - பிரமன், கண்ணிணை - இரண்டு நேத்திரங்களை, படைத்தனன் - (எங்களுக்கு) அமைத்தனன், என்பார் - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், எ-று. (௨௬)

மல்லடுதிணிபுயமன்னர்மன்னவ
னெல்லையிறுயருழந்தேகக்காண்டலு
மொல்லையில்வெடித்துயிரொழிந்ததில்லையாற்
கல்லினும்வலியதோகவலுநெஞ்சென்பார்.

(இ-ள்.) மல் - மல்லர்களை, அடு - கொல்லாநின்ற, திணி - பலம்பொருந்திய, புயம் - புசத்தையுடைய, மன்னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனாகிய நளன், எல்லையில் - அளவில்லாத, துயருழந்து - துன்பமுற்று, ஏக - போக, காண்டலும் - பார்க்கவும், ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், வெடித்து - மார்புவெடித்து, உயிர் - பிராணனானது, ஒழிந்ததில்லை - நீங்கியதில்லை, (ஆதலால்) கல்லினும் - கல்லைப்பார்க்கிலும், வலியதோ - வலிமையுடையதோ, கவலும் - துன்பப்படும், நெஞ்சு - மனமானது, என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், எ-று()

தாயினுமருள்புரிதரணிமன்னவன்
போயினன்கானிடையென்றபோழ்தினின்
மாய்வுறப்பெற்றிலேமன்னர்மன்னன்பா
லேயபேரன்பினமொம்மில்யாரென்பார்.

(இ-ள்.) தாயினும் - தாயைப்பார்க்கிலும், அருள்புரி - உயிர்களிடத்தில் கிருபையைச்செய்கின்ற, தரணிமன்னவன் - உலகத்தையாளு நளன், கானிடை - காட்டினிடத்தில், போயினன் - சென்றான், என்றபோழ்தினில்-என்று சொன்னபொழுதிலே, மாய்வுறப்பெற்றிலேம் - இறக்கப்பெறவில்லை, (ஆதலால்) மன்னர்மன்னன்பால் - ராசாதிராசனாகிய நளனிடத்தில், ஏய - பொருந்திய, பேர

ன்பினர் - பேரன்பையுடையவர்கள், எம்பில்-எங்களைப்பார்க்கிலும், யார்-யாவர், (உளர்) என்பார்-என்று (சிலர்) சொல்வார்கள், எ-று.

அடிதொழுமரசருமமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியாரனைவருமைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவீதிவாய்க்குறுகியெங்கணுங்
கடன்மடைதிறந்தெனக்கலுழ்ந்திட்டாரரோ.

[இப்பாட்டால் மந்திரி முதலாயினோர் வருந்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அடிதொழும் - பாதத்தைவணங்காநின்ற, அரசரும்-இராசர்களும், அமைச்சர்வெள்ளமும் - மந்திரி கூட்டங்களும், மடவியரனைவரும் - மாதர் கூட்டங்களும், மைந்தரீட்டமும் - புருஷர்களீட்டமும், கொடி - கொடிகளையுடைய, நெடுவீதிவாய்-நீண்டவீதியினிடத்தில், குறுகி - வந்து, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், கடன்மடைதிறந்தென - கடல்மடைதிறந்ததுபோல, கலுழ்ந்திட்டார்-அழுதார்கள், எ-று. (உக)

பொய்யுறுதீமொழிபுகல்கிலேனென
வையநீயெம்மையிங்கருளில்வேந்துதன்
கையகப்படுத்தினைகாணிலேகினின்
மெய்யினும்பொய்மையேவிழுமிதாமென்பார்.

[இப்பாட்டால் அரசனைத் தடுத்தற்கு அவன் கோட்பாட்டிழிவு கூறப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொய்யுறு - பொய்யாகிய, தீமொழி - தீயசொல்லை, புகல்கிலேனென - சொல்லமாட்டேனென்று, ஐய - ஐயனே! நீ - நீ, எம்மை - எங்களை, இங்கு - இப்பட்டணத்தில், அருளில் - இரு(க்க)மையில்லாத, வேந்துதன் - அரசனுடைய, கையகப்படுத்தினை - கையிற் சேர்த்தவனாய், கானிலேகின்-காட்டினிடத்துக்குப்போனால், நின் - உன்னுடைய, மெய்யினும் - சத்தியத்தைப்பார்க்கிலும், பொய்மையே - பொய்யுரையே, விழுமிதாம் - மேன்மையுடையதாம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், எ-று. (ஙo)

இன்னுயிருய்யுமீங்கென்றபோழ்தினும்
பொன்னவிர்முலையினார்புலர்ந்தகாலையு
முன்னருஞ்சூதினும்பொய்மைமூரிவேற்
கன்னவிறோளினாய்கழறலாமென்பார்.

[இப்பாட்டால் இச்சூதில் பொய்யுரைப்பினும் வழுவல்லவெனக் கூறப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில், இன்னுயிர் - இனிய வுயிரானது, உய்யும் - பிழைக்கும், என்றபோழ்தினும் - என்று சொல்லிய காலத்திலும், பொன் - தேமல், அவிர் - பிரகாசிக்கிற, முலையினார் -

முலையையுடைய மடவார், புலர்ந்தகாலையும் - பிணங்கினகாலத்திலும், முன்னரும் - நினைக்கப்படாத, சூதினும் - சூதாட்டத்திலும், பொய்மை - பொய்யுரையை, மூரி - பலம்பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தை யேந்திய, கன்னவில் - மலைபோன்ற, தோளினாய் - தோளையுடைய அரசனே! கழறலாம் - சொல்லலாம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், எ-று. (ஙக)

எண்டிசைத்தலைவருமெழில்கண்டேமுறத்
தொண்டைவாய்மடமயின்மாலைசூட்டுநாள்
புண்டருகோட்டுவெங்களிற்றிற்போதரல்
கண்டகணிவற்றையுங்காணுமோவென்பார்.

[இப்பாட்டால் தங்களுரையை நளன் கொள்ளாது கண்டு மந்திரி முதலாயினோர் வருத்தமடைந்தாரெனப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) எண்டிசைத் தலைவரும் - அஷ்டதிக்குப் பாலகரும், எழில்கண்டு - இந்நள னழகைப்பார்த்து, ஏமுற - (இவ்வள வழகு நமக்கில்லையென்று) மயக்கமுறாநிற்க, தொண்டைவாய் - கோவைக்கனியையொத்த அதரத்தையுடைய, மடமயில் - தமயந்தியானவள், மாலைசூட்டுநாள் - சுயம்வரமாலையைச் சூட்டியதினத்தில், புண்டரு - மாமிசம்பொருந்திய, கோட்டு - தந்தங்களையுடைய, வெம் - குரூரமான, களிற்று - யானையின்மீது, போதரல் - (நீவிரு வருங்) கோலம்வருதலை, கண்டகண் - பார்த்த கண்கள், இவற்றையும் - இக்கொடிய செய்கைகளையும், காணுமோவென்பார் - பார்க்குமோவென்று சொல்லுவார்கள், எ-று. (ஙஉ)

மன்னவனேகுதற்கிரங்கிமாழ்குனர்
துன்னருங்கானிடைத்தொடர்ந்துசெல்குன
ரின்னுயிர்செகுப்பலென்றிசையில்புன்மையோ
னங்கரிடைமுரசறைவித்தானரோ.

[இப்பாட்டால் நளனிடத் தன்புள்ளவராய்ப் புலம்புகின்ற அனைவர்க்கும் புஷ்கரன் பொறாமையால் கொடியவாக்கினை விதித்தானெனப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மன்னவன் - நளமகாராசன், ஏகுதற்கு - காட்டிற் போவதற்கு, இரங்கி - அழுது, மாழ்குனர் - துன்பப்படுகின்றவர்களையும், துன்னரும் - போகக்கூடாத, கானிடை-காட்டினிடத்தில், தொடர்ந்து - பின்னே தொடர்ந்து, செல்குனர் - போகின்றவர்களையும், இன்னுயிர் - இனிய வுயிர்களை, செகுப்பலென்று - கொல்லுவேனென்று, இசையில் - புகழில்லாத, புன்மையோன்-அற்பனாகிய புஷ்கரன், அங்கரிடை - அந்நகரத்தினிடத்தில், முரசு - பேரிகையை, அறைவித்தான் - அடிப்பித்தான், எ-று. (ஙங)

வசைபடுமன்னவன்வாய்மையாலறை
விசிமுழவொலிசெவிவெதும்பக்கேட்டலு
மிசைபடுமன்னவற்கிரங்கினோரெலா
மசுணமென்புள்ளெனவலமந்தேங்கினார்.

(இ-ள்.) வசைபடு - அபகீர்த்தியையுடைய, மன்னவன் - புஷ்கரராசனது, வாய்மையால் - ஆக்கினையால், அறை - அடிக்கப்பெற்ற, விசி - வாரினாலிறுக்கிய, முரசொலி - முரசினுடைய சத்தத்தை, செவிவெதும்ப - காதுகள் வெப்பமுற, கேட்டலும் - கேட்டவளவில், இசைபடுமன்னவற்கு - புகழையுடைய நளமகாராசனுக்கு, இரங்கினோரெலாம் - அழுதவர்களெல்லாரும், அசுணமென்புள்ளென - அசுணமென்னும் பக்ஷியைப்போல, அலமந்து - மனஞ்சுழன்று, ஏங்கினார் - துன்பப்பட்டார்கள், எ-று.

கொடிய ஒலிகேட்கில் இறப்பது அசுணப்பறவைக் கியல்பாதலின் அதுபற்றி அது இவர்க்கு உவமானமாய்க் கூறப்பட்டது. ()

வருந்திமுன்போதருமமைச்சர்வாண்முகம்
புரிந்தனனோக்கியபொருவில்வாய்மையான்
விரிந்தநூற்கேள்வியீரறத்தைவேறொடு
மரிந்தனிரெற்பிரிந்தாற்றலாமையால்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் நளன் மந்திரிமுதலானோர்க்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வருந்தி - வருத்தமுற்று, முன்போதரும் - முன்னேபோகும், அமைச்சர் - மந்திரிகளுடைய, வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தை, புரிந்தனன் - விரும்பினவனாய், நோக்கிய - பார்த்த, பொருவில் - ஒப்பில்லாத, வாய்மையான் - சத்தியத்தையுடைய நளமகாராசன், விரிந்த - பரந்த, நூற்கேள்வியீர் - சாஸ்திரவிசாரணையுடையவர்களே, எற்பிரிந்து - என்னைப்பிரிந்து, ஆற்றலாமையால் - பொறுக்கமாட்டாமையினால், அறத்தை - தருமத்தை, வேறொடும் - வேருடனே, அரிந்தனிர் - அறுத்துவிட்டீர்கள், எ-று.

வாய்மையானென்னு மெழுவாய் மேல்வரும்பாட்டில் என்றானென்னும் பயனிலைகொண்டது. (சுரு)

மேவருஞ்சூதினிற்றோற்றமேதினி
யாவதும்வென்றலதாளவெண்ணுதல்
கோவியல்பன்றவனாணைமேற்கொடு
நீவிரென்வாய்மையைநிறுத்துவீரென்றான்.

(இ-ள்.) மேவரும் - பொருந்துதற்கரிய, சூதினில் - சூதாட்டத்தினாலே, தோற்ற - தோற்றுப்போன, மேதினியாவதும் - உலகமெல்லாவற்றையும், வென்றலது - (நான்) வெற்றிகொண்டல்லாமல், ஆள - ஆளுகிறதற்கு, எண்ணுதல் - நினைத்தல், கோ - அரசர்

களுக்கு, இயல்பன்று - தருமமன்று, (ஆதலால்) அவன் - அந்த புஷ்கரனுடைய, ஆணை - ஆக்கினையை, மேற்கொடு - ஏற்றுக்கொண்டு, நீவிர் - நீங்கள், என் - என்னுடைய, வாய்மையை - சத்தியத்தை, நிறுத்துவீர் - நிலைநிறுத்துங்கள், என்றான் - என்றுசொல்லினான், எ-று.

முளரியால்வெந்தவெங்கானின்மொய்துக
ளளியொடுபுலம்பினரழுதகட்கடைத்
துளியினிலவித்தனர்தொடரவெந்திறற்
களிமதக்களிற்றினான்கானினேகினான்.

(இ-ள்.) முளரியால் - அக்கினியினால், வெந்த - நீறுபட்ட, வெங்கானில் - வெவ்விய காட்டினிடத்து, மொய் - நிறைந்த, துகள் - தூட்களை, அளியொடு - இரக்கத்துடன், புலம்பினர் - புலம்பினவராய், அழுத - அழுத, கட்கடை - கண்ணின் கடையிலிருந்து வாராநின்ற, துளியினின் - நீர்த்துளியினால், அவித்தனர் - அவித்தவர்களாய், தொடர - பின்றொடர, வெந்திறல் - குரூரமான வலியையும், களி - செருக்கையும், மதம் - மும்மதத்தையுமுடைய, களிற்றினான் - யானையையுடைய நளமகாராசன், கானில் - காட்டினிடத்தில், ஏகினான் - சென்றான், எ-று. (சுஎ)

திருகுவெஞ்சினக்கலிசெல்வன்பின்றொடர்
பரிசனம்யாவுமெய்பதைத்துமீடர
முருகுறழ்பொற்பினான்முன்னரேகிய
வருநெறிதெரிவுறுவஞ்சமாற்றினான்.

(இ-ள்.) திருகு - மாறுபாட்டையும், வெம் - வெவ்விய, சினம் - கோபத்தையுமுடைய, கலி - கலிபுருஷனானவன், செல்வன் - நளனுடைய, பின்றொடர் - பின்னே போகின்ற, பரிசனம் யாவும் - ஏவல்செய்வோரெல்லோரும், மெய்பதைத்து - சரீரந் துடித்து, மீடர - திரும்பும்படி, முருகுறழ் - சுப்பிரமண்ணியனையொத்த, பொற்பினான் - அழகையுடைய நளமகாராசன், முன்னரேகிய - முன்னேபோன, அருநெறி - அரிய வழியானது, தெரிவுறு - தெரியாத, வஞ்சம் - மாயையை, ஆற்றினான் - செய்தான், எ-று. (சுஅ)

ஆற்றுவஞ்சனையினாலழகுவாய்ந்தபொற்
கோற்றொடிதன்னொடுங்கொற்றமன்னவன்
றோற்றுதல்காண்கிலார்துயரமெய்திநின்
றூற்றெழுகண்ணினருள்ளமாழ்கினார்.

(இ-ள்.) ஆற்று - (கலி) செய்த, வஞ்சனையினால் - மாயையினால், அழகுவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, பொற்கோற்றொடி தன்னொடு - தமயந்தியோடும், கொற்றமன்னவன் - வெற்றிபொருந்திய நளமகாராசன், தோற்றுதல் - தெரிதலை, காண்கிலர் - பார்க்காதவர்களாய், துயரம் - துக்கத்தை, எய்தி - அடைந்து, நின்று - நின்று, ஊற்று - சுரப்பானது, எழு - தோன்றுகின்ற, கண்ணினர் - கண்

கலையுடைய பரிசனங்கள், உள்ளமாழ்கினர் - உள்ளத்தில் மயங்கினார்கள், எ-று. (௩௯)

ஆயினுமினிதருள்புரியுமெம்பிரான்
றூயமென்மலரடிச்சுவடுகாண்கிலேம்
போயினன்யாண்டெவர்புணர்ப்பினையதிம்
மாயமென்றருநெறிமருங்கிற்றேடுவார்.

(இ-ள்.) ஆயினும் - தாயைக்காட்டிலும், இனிது - இனிதாக, அருள் - கிருபையை, புரியும் - செய்கின்ற, எம்பிரான் - எங்களரசனாகிய நளமகாராசனது, தூய - பரிசுத்தமாகிய, மென்-மெல்லிய, மலர் - தாமரைமலர்போன்ற, அடிச்சுவடு - அடிக்குறியை, காண்கிலேம் - நாங்கள் காணவில்லை, யாண்டு-எவ்விடத்தில், போயினன்-போயினான், இம்மாயம் - இந்த வஞ்சனையானது, எவர் புணர்ப்பினது - யார் சம்பந்தத்தினாலுண்டாகியது, என்று - என்று பேசிக்கொண்டு, அருநெறி - அரியவழியை, மருங்கில்-பக்கங்களில், தேடுவார் - தேடுவார்கள், எ-று. (௪௰)

தேடினர்புகுமிடந்தெரியலாமையில்
வாடினரருநெறிமருங்கினோர்வழி
கூடினரின்னுயிர்கூற்றங்கைக்கொள
வீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினார்.

(இ-ள்.) தேடினர் - தேடினவர்கள், புகுமிடம் - அரசன் போனவிடம், தெரிகிலாமையில் - அறியாதபடியால், வாடினர் - வாடினார்கள், அருநெறி - அரிய வழியினது, மருங்கில் - பக்கத்தில், ஓர்வழி - ஒருவழியை, கூடினர் - அடைந்தார்கள், இன்னுயிர் - இனியவுயிரை, கூற்றங்கைக்கொள - யமன் கொண்டுபோக, வீடினராமென - இறந்தவர்போல, வீழ்ந்து - நிலத்திலே விழுந்து, விம்மினார் - அழுதார்கள், எ-று. (௪௧)

கொல்லுனையலங்கல்வேற்குவவுத்தோளினான்
சென்னெறிகண்களிற்றெரியக்காண்கில
ரின்னலுற்றழுதழுதேங்கியேங்கியத்
தொன்னகரடைந்தனர்தொடர்ந்துளோரெலாம்.

(இ-ள்.) கொல் - கொல்லாநின்ற, நுனை - கூர்மையுடைய, அலங்கல் - வெற்றிமாலையணிந்த, வேல் - வேலையுடைய, குவவுத்தோளினான் - திரண்டதோளையுடைய நளமகாராசன், செல்நெறி - போனவழியை, கண்களில் - நேத்திரங்களில், தெரிய - அறிய, காண்கிலார் - காணாதவர்களாய், இன்னலுற்று - துன்பமுற்று, அழுதழுது - புலம்பிப் புலம்பி, ஏங்கியேங்கி - மிகவு மேக்கமுற்று, தொடர்ந்துளோரெலாம் - பின்றொடர்ந்து போனவர்களெல்லாரும், அத்தொன்னகர் - தங்கள் பழைய நகரை, அடைந்தனர் - சேர்ந்தார்கள், எ-று. (௪௨)

பறவைகள்குடம்பையுட்பார்ப்பருந்தில
கறவைகள்புனிற்றிளங்கன்றுக்கூட்டில
நறவுயிர்த்தலர்கிலமலர்களுமவே
விறைவனேகினன்வனத்தென்றபின்னரே.

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டால் நளன் சென்றபின்
அத்தேயத்திலுண்டாகிய செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நாமம் - அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேல் - வேலையுடைய, இறைவன் - நளமகாராஜன், வனத்து - காட்டினிடத்தில், ஏகினனென்றபின்னர் - போயினானென்ற பின்பு, பறவைகள் - பக்ஷிகள், குடம்பையுள் - கூண்டுக்குள்ளே, பார்ப்பு - தங்குஞ்சுகளை, அருந்தில - இரையூட்டவில்லை, கறவைகள் - பசுக்கள், புனிற்றிளங்கன்றுக்கு - மிகுந்த விளங்கன்றுகளுக்கு, ஊட்டில - பாலூட்டக்கொடுத்தில, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், நறவுயிர்த்து - தேனைத்தந்து, அலர்கில - மலரவில்லை, எ-று. (௪௩)

வான்மறந்தனதுளிவழங்கலின்னிசைத்
தேன்மறந்தனமடமகளிர்தேங்குழல்
பான்மறந்தனபசுங்குழவிபாய்கவுட்
கான்மதமறந்தனகளிநல்யானையே.

(இ-ள்.) வான் - மேகங்கள், துளிவழங்கல் - மழைபெய்தலை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, இன்னிசை - இனிய இசையையுடைய, தேன்-வண்டுகள், மடமகளிர்-இளமைபொருந்திய ஸ்திரீகளுடைய, தேங்குழல் - வாசனைபொருந்திய அளகத்தை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, பசுங்குழவி - இளங்குழந்தைகள், பால் - பாலுண்ணலை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, களி - செருக்கையுடைய, நல் - நல்ல, யானை - யானைகள், பாய் - பெருகாநின்ற, கவுள் - கன்னத்திலுண்டாகிய, கான்மதம் - வாசனைபொருந்திய மதஜலத்தை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, எ-று. ஏ - அசை. (௪௪)

மலர்ப்பசுந்தாழ்குழன்மகளிர்கேள்வர்பாற்
புலத்தலுங்கலத்தலும்பொருந்தாமையா
லலத்தகமிழந்தனகுஞ்சியந்நலார்
முலைச்சுவடிழந்தனமுழவுத்தோள்களே.

(இ-ள்.) மலர் - புட்பங்களையணிந்த, பசு - பசுமையாகிய, தாழ் - நீண்ட, குழல் - கூந்தலையுடைய, மகளிர் - மாதர்கள், கேள்வர்பால் - கணவரிடத்தில், புலத்தலும் - பிணக்கத்தையும், கலத்தலும் - புணர்ச்சியையும், பொருந்தாமையால் - அடையாமையால், குஞ்சி - குடுமிகள், அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை, இழந்தன - நீங்கிவிட்டன, அந்நலார் - அந்த மாதருடைய, முலைச்சுவடு - ஸ்தனத்தின்குறியை, முழவு - மத்தளம்போன்ற, தோள்கள் - புசங்கள், இழந்தன - நீங்கின, எ-று.

னாடில் அது நிர்வதற்குத் தலைவிபாதத்தில் தலைவன்வணங்கில் அப்பொழுது அவள்பாதத்துச்செம்பஞ்சு அவன்குடுமியிற்படும், புணர்ச்சியுண்டானால் அவர் ஸ்தனத்தில் எழுதிய சந்தனக்கோல மாடவர்புயத்தில் பதியும், இவை அன்பத்தினால் யின்மையால் இழந்தனவென்றார். (௬௫)

அள்ளிலைவேற்கணாரங்கைமீதுவைத்
தெள்ளருமின்மொழிபயிற்றலின்மையால்
வள்ளவாயாரமுதுண்ணூறும்வண்சிறைக்
கிள்ளையுந்தேன்மொழிகிளக்கலற்றவே.

(இ-ள்.) அள் - கூர்மைபொருந்திய, இலை - இலைபோன்ற, வேல் - வேலாயுதத்தை யொத்த, கணார் - கண்களையுடைய ஸ்திரீகள், அங்கைமீது - அழகிய கையின்மீது, வைத்து - வைத்துக்கொண்டு, எள்ளரு - இகழ்ச்சியில்லாத, மெல் - மிருதுவான, மொழி - சொற்களை, பயிற்றலின்மையால் - கற்பிக்காதபடியால், வள்ளவாய் - கிண்ணத்தினிடத்தில், ஆர் - நிறைந்த, அமுது - பாலை, உண்ணும் - குடிக்கும், வள் - வளப்பம்பொருந்திய, சிறை - இறகையுடைய, கிள்ளையும் - கிளிப்பிள்ளையும், தேன் - மதுரமாகிய, மொழி - சொற்களை, கிளக்கலற்ற - பேசுதலொழிந்தன, எ-று. (௬௬)

வாம்பரியிழந்தனவாவுமைங்கதி
யேம்பலின்விழவணியிழந்தகோமறு
காம்பல்வாயிழந்தனமுறுவலாரகிற்
றீம்புகையிழந்தனசெம்பொன்மாடமே.

(இ-ள்.) வாம் - தாவுகின்ற, பரி - குதிரைகள், வாவும் - தாவுகின்ற, ஐங்கதி - ஐவகை நடையினையும், இழந்தன - நீங்கிவிட்டன, ஏம்பலின் - வருத்தத்துடன், விழவணி - உச்சவாலங்காரத்தை, கோமறுகு - ராஜவீதிகள், இழந்த - நீங்கிவிட்டன, ஆம்பல் - செவ்வல்லி மலர்போன்ற, வாய் - ஸ்திரீகளுடைய வாய்கள், முறுவல் - புன்சிரிப்பை, இழந்தன - நீங்கிவிட்டன, ஆர் - நிறைந்த, அகில் - அகிற்கட்டையினது, தீ - இனிமையாகிய, புகை - புகையை, செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த, மாடம் - உபரிகைகள், இழந்தன - நீங்கின, எ-று. ஏ-அசை. (௬௭)

பாவலரிழந்தனர்பரிசிலுண்பலி
தேவருமிழந்தனர்கலியின்றீமையாற்
காவலனெடிபடுகானிலேகலால்
யாவருமிழந்தனரின்பமென்பவே.

(இ-ள்.) பாவலர் - புலவர்கள், பரிசில் - தியாகத்தை, இழந்தனர் - நீங்கினார்கள், உண் - உண்ணப்பட்ட, பலி - அவியை, தேவரும் - தேவர்களும், இழந்தனர் - இழந்து விட்டார்கள், கலியின் - கலிபுருஷனுடைய, தீமையால் - பொல்லாங்கினால், காவலன் - நளமகாராசன், நெடிபடு - சிள்வண்டையுடைய, கானில் - காட்டில்,

ஏகலால் - போதலினால், யாவரும் - எல்லோரும், இன்பமென்ப - இன்பமென்பனவற்றை, இழந்தனர் - நீங்கினார்கள், எ-று. (௬௮)

அறந்தலைமயங்கினபொய்மையார்ந்தன
மறந்தலையெடுத்தனதீமைமல்கின
திறம்பினமனுநெறிதவங்கடீர்ந்தன
நிறைந்தனவஞ்சனைநேமியெங்குமே.

(இ-ள்.) நேமியெங்கும் - உலகமெங்கும், அறம் - தருமம், தலைமயங்கின - தலைதடுமாறின, பொய்மை - அசத்தியம், ஆர்ந்தன - நிறைந்தன, மறம் - பாவங்கள், தலையெடுத்தன - வளர்ந்தன, தீமை - துர்நடத்தைகள், மல்கின - செருக்கின, மனுநெறி - இராஜதருமம், திறம்பின - கெட்டன, தவங்கள் - தவசுகள், தீர்ந்தன - நீங்கின, வஞ்சனை - வஞ்சனைகள், நிறைந்தன - நிறைம்பின, எ-று.

நகர்நீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௬௰௮.

கான்புகுபடலம்.

[இப்படலத்தால் தன்னகரைவிட்டு நீங்கிய நளமகாராஜன் பிறர்நகரில் தன்னிலைதப்பிச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக் கானகம் புகுதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

களிமயில்குனித்திடக்காலமன்றியுந்
துளிமுகில்பிலிற்றினதுணர்த்தபூங்கொடி
முளிசினைதளிர்த்தனமுகைத்தபைந்தரு
நளிகடற்றானையானடந்தகானமே.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நளன் சென்றவிடத்துண்டாகிய சிறப்புச் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல் - சமுத்திரத்தை யொத்த, தானையான் - சேனையையுடைய நளமகாராஜன், நடந்த - சென்ற, கானம் - காட்டினில், களி - களிப்பையுடைய, மயில் - மயில்கள், குனித்திட - கூத்தாட, காலமன்றியும் - கார்காலமல்லாமலும், துளி - நீர்த்துளிகளை, முகில் - மேகங்கள், பிலிற்றின - பெய்தன, பூ - பொலிவுபொருந்திய, கொடி - கொடிகள், துணர்த்த - பூங்கொத்துகளைச் செய்தன, முளிசினை - உலர்ந்த கிளைகள், தளிர்த்தன - துளிர்த்தன, பைந் தரு - பசுமையாகிய விருக்ஷங்கள், முகைத்த - அரும்பின, எ-று. (௧)

விள்ளருமதரிடைவெதும்பும்வெம்பரல்
கள்ளவிழ்மலரெனக்குழைந்துகாட்டின
வொள்ளழற்கதிர்சுடவுலரும்வெஞ்சுரம்
வள்ளவாய்மலர்விரிமருதம்போன்றதே.

(இ-ள்.) விள்ளரு - சொல்லுதற்கரிய, அதரிடை - வழியிலே, வெதும்பு - சுடாநின்ற, வெம் - வெப்பமான, பரல் - மரளியாம்பருக்கைகள், கள் - தேனுடன், அவிழ் - விரியாநின்ற, மலரென - புஷ்பம்போல, குழைந்து - மிருதுவாய், காட்டின - காண்பித்தன, ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, அழல் - அழற்றாநின்ற, கதிர் - சூரியகிரணங்கள், சுட - தகிக்க, உலர் - காய்ந்த, வெம் - வெப்பமாகிய, சுரம் - பாலைநிலமானது, வள்ளம் - கிண்ணம்போல, வாய் - முகத்தையுடைய, மலர் - புட்பங்கள், அவிழ் - விரியாநின்ற, மருதம் - மருதநிலத்தை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - அசை. (௨)

ஊறுசெய்தூண்சுவைத்துடம்புவீக்கிய
வாறலைகள்வருமளியராயினர்
வேறினியுரைப்பதென்வெருவுமாறொடு
மாறுகொளுழுவையுமாற்றந்தீர்ந்தவே.

(இ-ள்.) ஊறுசெய்து - கொலைசெய்து, ஊண் - மாமிசத்தைச் சுவைத்து - புசித்து, உடம்பு - சரீரத்தை, வீக்கிய - பருக்கச்செய்த, ஆறலை - வழியிலேடத்திற் பறிக்கின்ற, கள்வரும் - திருடரும், அளியராயினர் - இருபையுடையவராயினார்கள், வேறு - வேறாக, இனி - இனிமேல், உரைப்பதென் - சொலலுவதென்னே, வெருவும் - அஞ்சாநின்ற, ஆறொடு - பசுக்களுடனே, மாறுகொள் - பகைகொண்ட, உழுவையும் - புலியும், மாற்றம் - பகையை, தீர்ந்த - நீங்கின, எ-று. ஏ - அசை. (௩)

ஆயிடையுயிர்நிகரணங்களொடு
மேய்தன்னகர்வயின்விசும்புபோழ்ந்துலாய்
காய்கதிர்நுழைகலாக்காவினாடல்போற்
போயினனழலுமிழ்புலவுவேலினான்.

(இ-ள்.) ஆயிடை - அந்தப்பாலைநிலத்தில், உயிர்நிகர் - தன்னுயிரையொத்த, அணங்களொடும் - தெய்வப்பெண்ணையொத்த தமயந்தியுடன், மேய - பொருந்திய, தன் - தன்னுடைய, நகர்வயின் - பட்டணத்தினின்று, விசும்பு - மேகங்களை, போழ்ந்து - பிளந்துகொண்டு, உலாய் - உலாவுகின்ற, காய் - காயாநின்ற, கதிர் - சூரிய கிரணமானது, நுழைகலா - நுழையக்கூடாத, காவின் - சோலையில், ஆடல்போல் - விளையாடல்போல், அழல் - அக்கினியை, உமிழ் - கக்காநின்ற, புலவு - புலால் நாற்றம்பொருந்திய, வேலினான் - வேலையுடைய நளமகாராஜன், போயினன் - நடந்தான், எ-று. (௪)

அள்ளிலைப்பூணினனேகுமாற்றிடைக்
கொள்ளைவண்டினமிழிநறவுகூட்டுணும்
வள்ளவாய்மலரவிழ்வாவியங்கரைப்
புள்ளுருக்கொடுகலிபோயினனரோ.

(இ-ள்.) அள் - நெருங்கிய, இலை - இலைபோன்ற, பூணினன் - ஆபரணங்களையணிந்த நளமகாராசன், ஏகும் - போகாநின்ற, ஆற்றிடை - காட்டுவழியிலே, கொள்ளை - மிகுதியாகிய, வண்டினம் - சுரும்புக்கூட்டங்கள், இழி - பெருகாநின்ற, நறவு - தேனை, கூட்டுணும் - கொள்ளைகொள்ளும்படியிருக்கின்ற, வள்ளம் - கிண்ணம்போன்ற, வாய் - முகத்தையுடைய, மலர் - புஷ்பங்கள், அவிழ் - விரியாநின்ற, வாவி - தடாகத்தினது, அம் - அழகிய, கரை - கரையினிடத்து, புள்ளுருக்கொடு - அன்னத்தினுருவைக்கொண்டு, கலி - கலியன், போயினன் - சென்றான், எ-று. (௫)

வாவியின்மருங்குநன்மணிகள்கோத்தெனத்
தூவியம்பொற்சிறைமென்புட்டோன்றலு
மோவியரெழுதருமுருவப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணிணைகளிப்பநோக்கினள்.

(இ-ள்.) வாவியின் - தடாகத்தினது, மருங்கு - பக்கத்தில், நல் - நல்ல, மணிகள் - முத்துக்களை, கோத்தென - கோவையிட்டதுபோல, தூவி - தூவியெனப்பட்ட, அம் - அழகிய, பொன் - பொற்பிரகாசம்பொருந்திய, சிறை - இறகையுடைய, மெல் - மிருதுவாகிய, புள் - அன்னப்புள்ளானது, தோன்றலும் - காணலும், ஓவியர் - சித்திரக்காரர்கள், எழுதரு - எழுதற்கரிய, உருவம் - வடிவத்தையுடைய, பைங் கொடி - பசுமையாகிய கொடிபோன்ற தமயந்தியானவள், காவி - நீலோற்பலத்தையொத்த, அம் - அழகிய, கண்ணிணை - இரண்டு நேத்திரமும், களிப்ப - சந்தோஷிக்கும்படி, நோக்கினள் - பார்த்தாள், எ-று. (௬)

பன்மலர்கஞலியபனிகொள்வாவியிற்
பொன்னவிர்கொடுஞ்சிறைப்புள்ளைநோக்குறா
மன்னநம்மணநிலைமுடித்தவண்சிறை
யன்னமென்புள்ளினீதழகுவாய்ந்ததே.

(இ-ள்.) பல் - நானாவிதமான, மலர் - புஷ்பங்கள், கஞலிய - நெருங்கிய, பனிகொள் - குளிர்ச்சியைக்கொண்ட, வாவியில் - தடாகத்தில், பொன் - பொன்போல, அவிர் - பிரகாசியாநின்ற, கொடுஞ்சிறை - கொடுமையான இறகையுடைய, புள்ளை - அன்னத்தை, நோக்குறா - பார்த்து, மன்ன - அரசனே! நம் - நம்முடைய, மணநிலை - விவாகத்தை, முடித்த - நிறைவேற்றின, வண்சிறை - வளப்பமாகிய இறகையுடைய, அன்னமென்புள்ளின் - தெய்வ அன்னத்தைக் காட்டிலும், ஈது - இப்பறவை, அழகு - அழகை, வாய்ந்தது - பொருந்தியது, எ-று. (௭)

மற்றுமோருயிரொனவளர்த்தபூவையுஞ்
சொற்றருகிள்ளையுமறப்பத்தூமணிப்
பொற்றடந்தோளினாய்பொன்னம்புள்ளினைப்
பற்றிநீதருகெனப்பணிந்துகூறினாள்.

(இ-ள்.) மற்றுமோர் - மற்றொரு, உயிரொன - உயிர்போல, வளர்த்த - வளர்த்த, பூவையும் - நாகணவாய்ப்புள்ளையும், சொல் - மொழிகளை, தரு - சொல்லாநின்ற, கிள்ளையும் - கிளிப்பிள்ளைகளையும், மறப்ப - மறக்கும்படி, தூ - பரிசுத்தமாகிய, மணி - ரத்னவடமணிந்த, பொன் - அழகிய, தடம் - விசாலமாகிய, தோளினாய் - புயத்தையுடைய அரசனே! பொன் - பொன்போன்ற, அம் - அழகிய, புள்ளினை - அன்னத்தை, பற்றி - பிடித்து, நீதருகென - நீ கொடுப்பாயாகவென்று, பணிந்து - வணங்கி, கூறினாள் - சொன்னாள், எ-று. (௮)

ஓர்துகிலிருவருமுடுத்துமற்றையோர்
காரகிற்றீம்புகைகமழநீவிகொண்
டேர்குடியிருந்தனவிலைகொள்பூணினாய்
வார்சிறைப்புள்ளினைவளைத்துமென்றனள்.

(இ-ள்.) ஓர்துகில் - ஓராடையை, இருவரும் - நாமிரண்டுபேரும், உடுத்து - தரித்துக்கொண்டு, மற்றையோர் - மற்றொரு, கார் - கறுத்த, அகில் - அகிற்கட்டையினது, தீ - இனிமையாகிய, புகை - தூமம், கமழும் - பரிமளியாநின்ற, நீவிகொண்டு - ஆடையைக்கொண்டு, ஏர் - அழகு, குடியிருந்தது அன்ன - வாசஞ்செய்வதையொத்த, இலைகொள் - தழைத்தலைக்கொண்ட, பூணினாய் - ஆபரணங்களையுடைய அரசனே! வார்சிறை - நீண்ட இறகையுடைய, புள்ளினை - அன்னத்தை, வளைத்துமென்றனள் - பிடிப்போமென்று சொன்னாள், எ-று. (௯)

கருந்தடக்கண்ணிதன்னுள்ளங்காமுறத்
திருந்துவேற்றடக்கையான்றுகிலிற்சேர்த்தலும்
பொருந்தியதுகிலொடும்வஞ்சம்பூண்டெதி
ரிருந்தபுள்ளந்தரத்தெழுந்துபோயதே.

(இ-ள்.) கரு - கறுத்த, தடம் - விசாலமாகிய, கண்ணிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உள்ளம் - மனது, காமுற - இச்சிக்க, திருந்து - திருத்தமாகிய, வேல் - வேலையேந்திய, தடம் - பருத்த, கையான் - கையையுடைய அரசன், துகிலில் - ஆடையில், சேர்த்தலும் - சேர்த்தவளவில், பொருந்திய - தன்மேற்சேர்ந்த, துகிலொடும் - ஆடையோடும், வஞ்சகம் - கபடத்தை, பூண்டு - கொண்டு, எதிரிருந்த - எதிரிலிருந்த, புள் - அன்னம், அந்தரத்து - ஆகாசத்தில், எழுந்து - எழும்பி, போயது - போயிற்று, எ-று. (௧௦)

புனைதுகில்கவர்ந்துபைம்பொன்னிறத்தபுள்
பனியிருவிசும்பினிற்பறத்தல்காண்டலு
மனைவிதனருந்துயர்நோக்கிமாழ்கினான்
வினைவலியிதுவெனமெலிவுநீக்கினான்.

(இ-ள்.) புனை - தரித்திருந்த, துகில் - ஆடையை, கவர்ந்து - கிரகித்துக்கொண்டு, பைம் பொன் - பசுமையாகிய பொன்போன்ற, நிறத்த - நிறத்தையுடைய, புள் - அன்னமானது, பனி - குளிர்ந்த, இரு - பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில் - ஆகாசத்தினில், பறத்தல் - பறந்துபோதலை, காண்டலும் - கண்டவளவில், மனைவிதன் - மனையாளது, அருந்துயர் - அரிதான துக்கத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மாழ்கினான் - வருந்தினான், வினை - ஊழ்வினையினது, வலி - உறுதி, இதுவென - ஈதென்று, மெலிவு - துன்பத்தை, நீக்கினான் - போக்கினான், எ-று. (௧௧)

கல்லதர்நடந்துபூங்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிவப்புறல்விழிவாய்மயிற்
கொல்லுமேயெனமனமுருகியுந்தையூர்
செல்லுநீணெறியிதுவென்றுசெப்பினான்.

(இ-ள்.) கல்லதர் - மலைவழியில், நடந்து - நடந்து, பூ - அழகிய, கமலம் - தாமரைமலரை, வாட்டிய - கெடுத்த, மெல்லடி - மிருதுவான பாதமானது, சிவப்புறல் - சிவத்தல், விழி - வீழிப்பழம்போன்ற, வாய் - அதரத்தையுடைய, மயிற்கு - மயில்போன்ற தமயந்திக்கு, ஒல்லுமேயென - கூடுமோவென்று, மனம் - மனது; உருகி - இளகி, உந்தை - உன் தகப்பனது, ஊர் - குண்டினபுரத்துக்கு, செல்லும் - போகாநின்ற, நீள் - நீண்ட, நெறி - மார்க்கம், இதுவென்று - இதுவென்று, செப்பினான் - சொன்னான், எ-று. (௧௨)

ஆங்கதுகேட்டலுமழுதுமாழ்கிநொந்
தீங்குநின்னடியனேன்பிழைத்தியாதுகொல்
பூங்கழற்குரிசிலோய்பொறியிலேன்றனை
நீங்கவோவிவ்வுரைநிகழ்த்தினாயென்றாள்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அது - அந்தச்சொல்லை, கேட்டலும் - கேட்டவளவில், அழுது - புலம்பி, மாழ்கி - வருந்தி, நொந்து - மனநொந்து, ஈங்கு - இவ்விடத்தில், நின் - உனக்கு, அடியனேன் - அடிமைத்திறம் பூண்டயான், பிழைத்தது - செய்தகுற்றம், யாது - ஏது, பூ - அழகிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, குரிசிலோய் - அரசனே! பொறியிலேன்றனை - அறிவில்லாத என்னை, நீங்கவோ - பிரியவோ, இவ்வுரை - இந்த வசனத்தை, நிகழ்த்தினாய் - சொன்னாய், என்றாள் - என்று (தமயந்தி) சொல்லினாள், எ-று. ()

செயிரறுமதிமுகம்பசப்பச்சிந்தைநொந்
தயர்வொடுகண்பனித்தவலங்கோடலை

மயிலியற்பேதைநிற்பிரிந்துவாழ்வெனே
யுயிர்பிரிந்தாலுடலுய்யுமோவென்றான்.

(இ-ள்.) செயிறு - குற்றமற்ற, மதி - சந்திரன்போன்ற, முகம் - வதனமானது, பசப்ப - பசந்துபோக, சிந்தைசோர்ந்து - மனசோர்ந்து, அயர்வொடு - சோர்வுடனே, கண்பனித்து - கண்ணீர்விட்டு, அவலங்கோடலை - துன்பத்தைக்கொள்ளாதே, மயில் - மயில்போலும், இயல் - சாயலையுடைய, பேதை - தமயந்தியே! நிற்பிரிந்து - உன்னைப்பிரிந்து, வாழ்வெனே - வாழ்வேனோ, உயிர்பிரிந்தால் - உயிர்நீங்கினால், உடல் - தேகம், உய்யுமோ - பிழைக்குமோ, என்றான் - என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான், எ-று. (௧௪)

முருகுயிர்த்தளியினமூசுபூங்குழற்
கருதருபெருந்துயர்காண்கிலேனெனாப்
பரிநெடுந்தேரொடும்பரிதிவானவ
னுரவுநீர்க்கருங்கடலொளித்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) முருகு - தேனை, உயிர்த்து - பெற்று, அளியினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், மூசு - மொய்க்காநின்ற, பூ - பூவையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, கருதரு - நினைத்தற்கரிய, பெருந்துயர் - பெரிதாகிய துன்பத்தை, காண்கிலேனெனா - பார்க்கமாட்டேனென்று, பரி - குதிரைகட்டிய, நெடு - நெடிய, தேரொடும் - ரதத்துடனே, பரிதிவானவன் - சூரியதேவன், உரவுநீர் - வலிமையுடைய, கருங்கடல் - கறுத்த சமுத்திரத்தில், ஒளித்திட்டான் - மறைந்தான், எ-று. (௧௫)

மாயிருஞாலமும்வானுநுங்கிய
பாயிருட்கங்குலிற்பாவைதன்னொடும்
போயரின்முற்றியபொலிவின்மண்டப
மேயினானரசர்கோன்விதியின்கொட்பினால்.

(இ-ள்.) மா - மகத்தாகிய, இரு - பெரிய, ஞாலம் - பூமியையும், வானும் - ஆகாயத்தையும், நுங்கிய - விழுங்கிய, பாய் - பரவிய, இருள் - இருட்டையுடைய, கங்குலில் - இராத்திரியில், பாவைதன்னொடும் - தமயந்தியுடனே, போய் - சென்று, அரில் - தூறுகள், முற்றிய - நிறைந்த, பொலிவில் - சிறப்பற்ற, மண்டபம் - ஓர் மண்டபத்தை, அரசர்கோன் - ராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன், விதியின் - விதியினது, கொட்பினால் - திரிபினால், மேயினான் - அடைந்தான், எ-று. (௧௬)

இன்னகிற்புகைதவழ்ந்தினிதின்மென்மைய
பன்மலரமளிமேற்பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனைபரந்தவெம்பொடிகொள்பார்மிசை
மன்னினருழிலுய்வலிதியாவதே.

(இ-ள்.) இன் - இனிதாகிய, அகிற்புகை - அகிற்தூமம், தவழ்ந்து - ஊர்ந்து, இனிதின் - இன்பமாய், மென்மைய - மிருதுவாகிய, பல - நானாவிதமான, மலர் - புஷ்பம்பரப்பிய, அமளிமேல் - படுக்கையின்மீது, பள்ளிகொள்பவர் - சயனிப்பவராகிய (தமயந்தி நளனிருவரும்), புல் - புல்லினது, நுனி - நுனிகள், பரந்த - பரவிய, வெம் - வெவ்விய, பொடிகொள் - புழுதியைக்கொண்ட, பார்மிசை - பூமியின்மேல், மன்னினர் - படுத்தார்கள் (ஆதலால்), ஊழினும் - ஊழினைக்காட்டிலும், வலிது - வன்மையையுடையது, யாவது - யாது, எ-று. (௧௭)

அனிச்சமென்புதுமலரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவிவெம்பொடியிற்கண்படி
லினித்தமியேனுயிரெங்ஙனுய்யுமே.

(இ-ள்.) அனிச்சம் - அனிச்சவிருக்ஷத்தினது, மெல் - மிருதுவாகிய, புதுமலர் - புதியமலரையுடைய, அமளி - மெத்தையிலே, மேயினும் - படுத்தாலும், மெய் - சரீரமானது, பனித்திடுமென - வருந்துமென்று, பதைத்து - துடித்து, வாடுவேன் - சோர்வேன், கனிப்படு - பழச்சுவைபொருந்திய, கிளவி - வசனத்தையுடைய தமயந்தி, வெம்பொடி - வெவ்வியபுழுதியில், கண்படில் - நித்திரை செய்யில், இனி - இனிமேல், தமியேனுயிர் - தனியாகிய என்னுயிர், எங்ஙன் - எப்படி, உய்யும் - பிழைக்கும், எ-று. (௧௮)

கண்ணகன்புவிக்கெலாங்களைகணாகிய
தண்மதிநெடுங்குடைவிதர்ப்பன்றாழ்குழ
லண்ணருமித்துயருழந்தநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார்துயரெய்திடாரென்றான்.

(இ-ள்.) கண்ணகல் - இடமகன்ற, புவிக்கெலாம் - பூமிக்கெல்லாம், களைகணாகிய - ஆதாரமாகிய, தண் - குளிர்ந்த, மதி - சந்திரனைபோன்ற, நெடு - நீண்ட, குடை - குடையையுடைய, விதர்ப்பன் - விதர்ப்பதேசத்தையாளும் வீமராசனின்ற, தாழ்குழல் - தமயந்தியானவள், அண்ணரு - பொறுத்தற்கரிய, இத்துயர் - இந்தத்துன்பத்தை, உழந்து - வருந்தி, நண்ணுமேல் - அடையுமானால், எண்ணின் - நினைக்குமிடத்தில், யார் - எவர்கள், துயர் - துன்பத்தை, எய்திடார் - அடையார்கள், என்றான் - என்றுசொன்னான், எ-று.

வளைகடலுலகினின்மன்னர்தாடொழ
வளையரிப்பூந்தவிசுறையுமெம்பிரான்
முளரியாலெங்கணுமுற்றுமண்டபத்
தெளியர்போலிருந்திகொலென்றுவிம்மினாள்.

(இ-ள்.) வளைகடல் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, உலகினில் - உலகத்தில், மன்னர் - அரசர்கள், தாடொழ - பாதத்தில்வணங்க, உளை -

புறமயிரையுடைய, அரி - சிங்கந்தாங்கிய, பூந்தவிசு - அழகுபொருந்திய ஆசனத்தில், உறையும் - இருக்கும், எம்பிரான் - என் கர்த்தன், மூளரியால் - முட்செடிகளால், எங்கணும் - எவ்விடத்தும், முற்றும் - நிறையப்பெற்ற, மண்டபத்து - மண்டபத்தில், எளியர்போல் - வறியோர்போல், இருத்தி - இருக்கிறாய், என்று - என்றுசொல்லி, விம்மினள் - அழுதாள், எ-று. கொல-அசை. ()

தடங்கணீர்துடைத்துமெய்தைவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றுற்றிடநள்ளியாமத்து
மடங்கல்போன்மொய்ம்புடைமன்னர்மன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றுயின்றனள்பொன்னங்கொம்பனாள்

(இ-ள்.) தடம் - விசாலமாகிய, கண் - கண்ணினின்றுவரும், நீர் - சலத்தை, துடைத்து - மாற்றி, மெய் - தேகத்தை, தைவந்து - தடவிக்கொடுத்து, ஆயிழை - பெண்ணே, நடுங்கலென்று - அஞ்சாதேயென்று, ஆற்றிட - தேற்ற, நள்ளியாமத்து - அர்த்தராத்திரியில், மடங்கல்போல் - சிங்கம்போல், மொய்ம்புடை - பலத்தையுடைய, மன்னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனான நளமகாராசனுடைய, கொடுங்கைமேல் - வளைந்தகையின்மீது, பொன்னங்கொம்பனாள் - அழகிய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தி, துயின்றனள் - நித்திரைசெய்தாள், எ-று. (௨௧)

கான்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ-செய்யுள் - ௯௦௩.

பிரிவுறுபடலம்.

[இப்படலத்தால் கானிடத்துச்சென்ற நளமகாராசன் அவ்விடத்தில் தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக்காரணம் தானுகையால் தான்பிரிந்தால் அவள் சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன் தாய்வீட்டை யடைவாளென் றெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

விண்படுமின்னெனமிளிருமாகமு
மண்படுந்துயரொருவடிவுகொண்டெனக்
கண்படுகோதையைநோக்கிக்காவலன்
புண்படுநெஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினான்.

(இ-ள்.) விண்படு - மேகத்திலுண்டாகிய, மின்னென - மின்னல்போல், மிளிரும் - பிரகாசிக்கும், ஆகமும் - சரீரமும், மண்படு - புழுதியுடைய, துயர் - துன்பம், ஒருவடிவம் - ஒருவடிவத்தை, கொண்டென - கொண்டதுபோல, கண்படு - நித்திரைசெய்யாநின்ற, கோதையை - தமயந்தியை, நோக்கி - பார்த்து, காவலன் - நளமகாராசன், புண்படு - புண்பட்ட, நெஞ்சொடும் - மனதுடனே, புலம்பி - அரற்றி, எண்ணினான் - ஆலோசித்தான், எ-று. (௧)

நண்ணருங்கானெலாந்தொடர்ந்துநண்ணுமேற்
கண்ணினுலிவடுயர்காணலாவதே
பெண்ணருங்கலத்தினைப்பிரியிற்றந்தையூ
ரண்ணியதவ்வுழியடைந்துவைகுமால்.

(இ-ள்.) நண்ணரு - பொருந்துதற்கரிய, கானெலாம் - காடுமுழுதும், தொடர்ந்து - பின்றொடர்ந்து, நண்ணுமேல் - அடையுமானால், கண்ணினால் - கண்களினால், இவள் - இத்தமயந்தியினது, துயர் - துன்பத்தை, காணலாவதே - பார்க்கக்கூடுமோ, பெண்ணருங்கலத்தினை - பெண்களுக்கரிய ஆபரணம்போன்ற இவளை, பிரியில் - நீங்கில், தந்தை - பிதாவினுடைய, ஊர் - நகரமானது, அண்ணியது - சமீபமாயது, அவ்வுழி - அந்நகரத்தினிடத்து, அடைந்து - சேர்ந்து, வைகும் - இருப்பாள், எ-று. (௨)

விரிமலர்ப்பூங்குழல்விழிக்கினீங்கிவட்
பிரிகுவதரிதினிப்பிரியவெண்ணிலோ
வொருதுகிலாயதித்துகிலையூறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக்கருத்தினெண்ணினான்.

(இ-ள்.) விரி - மலர்ந்த, மலர் - புட்பத்தையணிந்த, பூ - பொலிவுபெற்ற, குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி, விழிக்கில் - கண்விழித்துக்கொண்டால், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், இவள் - இவளை, பிரிகுவது - நீங்குவது, அரிது - கூடாது, இனி - இனிமேல், பிரிய - இவளைநீங்க, எண்ணிலோ - ஆலோசிக்கிலோ, ஒருதுகிலாயது - (இருவருக்கும்) ஓராடையாயிருக்கின்றது, இத்துகிலை - இவ்வஸ்திரத்தை, ஊறுசெய் - துணிக்கின்ற, கருவி - ஆயுதம், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஏதென - யாதென்று, கருத்தின் - மனதில், எண்ணினான் - ஆலோசித்தான், எ-று. (௩)

எண்ணியதுணர்ந்திலர்ப்பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சகக்கலியும்வாளதாய்
நண்ணிமுன்கிடத்தலுமெடுத்துநாமவே
லண்ணலுந்துகிலைவரிந்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) எண்ணியது - ஆலோசித்ததை, உணர்ந்து - அறிந்து, அவர் - அவ்விருவரையும், பிரிப்ப - பிரிக்க, முன்னமே - முன்னமே, கண்ணிய - கருதிய, வஞ்சகம் - கபடத்தையுடைய, கலியும் - கலிபுருஷனும், வாளதாய் - வாளாகி, நண்ணி - பொருந்தி, முன் - எதிரில், கிடத்தலும் - இருந்த அளவில், எடுத்து - கையிலெடுத்து, நாமம் - அச்சத்தைத்தரும், வேல் - வேலையுடைய, அண்ணலும் - நளனும், துகில் - வஸ்திரத்தை, நடு - மத்தியில், அரிந்திட்டான் - அரிந்தான், எ-று. (௪)

சில்லரிநெடுங்கணுடைநெருநேருவகை
மெல்லெனக்கொடுங்கையினீக்கிவெய்துயிர்த்
தொல்லையினுயிர்விடுமுடம்புபோன்மென
வல்லலங்கடலிடையழுந்தினனரோ.

(இ-ள்.) சில் - சிலவாகிய, அரி - அரிபரந்த, நெடு - நீண்ட, கணுள் - கண்களையுடைய தமயந்தி, தெருநேருவகை - விழிக்காதவித மாய், மெல்லென - மிருதுவாக, கொடுங்கையின் - வளைந்தகையினின் றும், நீக்கி - அகற்றி, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, ஒல்லை யில் - சீக்கிரத்தில், உயிர் - பிராணனை, விடும் - நீக்கும், உடம்பு போன்மென - தேகத்தைப்போல, அல்லலங்கடலிடை - துக்கசாக ரத்தில், அழுந்தினன் - முழுகினான், எ-று. அரோ - அசை. (௫)

எழுமகன்றிலினியென்கொலாமென
வழுமுயிர்துறந்தெனவவசமேற்கொளா
விழுமிவட்காக்கெனமெலிந்துதெய்வதந்
தொழுமினையனபலதுன்பமெய்துமால்.

(இ-ள்.) எழும் - எழுந்திருப்பான், அகன்றால் - நீங்கினால், இனி - இனிமேல், என்கொலாமென - என்னவாகுமோவென்று, அழும் - புலம்புவான், உயிர்துறந்தென - உயிர் நீங்கினவன்போல, அவசமேற்கொளா - பரவசத்தை மேற்கொண்டு, விழும் - விழுவான், இவள் - இவளை, காக்கென - இரக்ஷிக்கவென்று, மெலிந்து - வாடி, தெய்வதம் - வனதேவதைகளை, தொழும் - வணங்குவான், இனையன - இவைபோன்ற, பல - அனேகமான, துன்பம் - துயரங் களை, எய்தும் - அடைவான், எ-று. (௬)

செல்லும்வெந்துயரொடுஞ்செல்லக்காலெழா
தொல்லையின்மீளும்வெய்துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத்தனியேயிற்பேய்க்கணங்
கொல்லுமென்றாருயிர்குழைந்துசாம்புமால்.

(இ-ள்.) செல்லும் - நடப்பான், வெந்துயரொடும் - வெவ்விய துக்கத்துடன், செல்ல - நடக்க, காலெழாது - அடியெழும்பாமல், ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், மீளும் - திரும்புவான், வெய்துயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடுவான், ஒண்ணுதல் - ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தமயந்தி, கல்லதரிடை - மலைவழியில், தனி - தனியே, ஏயில் - செல் வாளானால், பேய்க்கணம் - பிசாசுக்கூட்டங்கள், கொல்லுமென்று - கொன்றுவிடுமென்று, ஆருயிர் - நிறைந்தவுயிர், குழைந்து - குழை வுற்று, சாம்பும் - வாடுவான், எ-று. ஆல் - அசை. [இது தன்மை நவிற்சியணி.] (எ)

ஆயிடையின்னணம்வருந்தியன்புகூர்
வேயுறழ்தோளியைப்பிரிந்துவெஞ்சின

மாயவெங்கொடுங்கலிவயத்தனாதலிற்
போயினன்பித்தரிற்பொருவில்வாய்மையான்.

(இ-ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில், இன்னணம் - இப்படியாக, வருந்தி - துன்புற்று, அன்புகூர் - ஆசைமிகுந்த, வேயுறழ் - மூங் கிலையொத்த, தோளியை - தோளையுடைய தமயந்தியை, பிரிந்து - நீங்கி, வெஞ்சினம்-வெவ்வியகோபத்தையும், மாயம்-வஞ்சனையை யும், வெம் - குரூரமான, கொடு - கொடுமையையுமுடைய, கலி - கலியனுக்கு, வயத்தனாதலில் - வசப்பட்டவனாதலால், பொருவில் - ஒப்பற்ற, வாய்மையான் - சத்தியத்தையுடையவனான், பித்தரின் - பித்தரைப்போல், போயினன் - போனான், எ-று. (அ)

நள்ளிருட்போதுவெங்கானினுமவே
லள்ளிலைப்பூணினனகன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடுமெலிந்துகண்படும்
பிள்ளைமானோக்கிதன்செய்கைபேசுவாம்.

(இ-ள்.) நள்ளிருட்போது - நடுராத்திரியில், வெங்கானில் - வெவ்வியகாட்டில், நாமவேல் - அச்சத்தைச்செய்யும் வேலையும், அள் - கூர்மைபொருந்திய, இலை - தொங்கலையுடைய, பூணினன் - ஆபரணத்தையுமுடைய நளமகாராசன், அகன்று - நீங்கி, போதலு ம் - போனவளவில், விள்ளரு - நீங்குதற்கரிய, துயரொடு - துன பத்துடனே, மெலிந்து - நைந்து, கண்படு - நித்திரைசெய்கின்ற, பிள்ளைமான் - மான்கன்றுபோன்ற, நோக்கிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, செய்கை - நடக்கையை, பேசுவாம் - சொல்லு வோம், எ-று. (௯)

நீடியதுயில்சிறிதுணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொடிக்கையாலணைக்கக்காண்கிலா
ளூடினள்பதைத்தனளுயிர்ப்புவீங்கினள்
டேடினள்காந்தளஞ்செங்கைநீட்டியே.

(இ-ள்.) நீடியதுயில் - மிகுந்தநித்திரை, சிறிதுணர்ந்து - கொஞ் சந்தெளிந்து, நேரிழை - தமயந்தி, ஆடகத்தொடி - பொன்னாற்செ ய்த வளையலணிந்த, கையால் - கைகளால், அணைக்க - தழுவ, காண் கிலாள், காணாதவளாய், ஊடினள் - பிணங்கினாள், பதைத்தனள் - துடித்தாள், உயிர்ப்புவீங்கினள் - பெருமூச்சுவிட்டாள், காந்தள் - காந்தள்மலரையொத்த, அம் - அழகிய, செங்கை - சிவந்தகையை, நீட்டி - நீட்டி, தேடினள் - தேடினாள், எ-று. [இது தன்மை நவி ற்சியணி.] (௧0)

ஆயிடைகாண்கிலாதழுங்கிச்செங்கடை
பாயரிநெடுங்கணீரருவிபாய்தரத்
தூயமென்மலர்க்கரநெரித்துத்துன்னனை
வாய்வெரீஇயால்வயிறதுக்கிமாழ்கினாள்.

(இ-ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில், காண்கிலாது - (நளனைக்) காணாமல், அழுங்கி - வருந்தி, செங்கடை - சிவந்தகடையையுடைய, பாய் - பரவிய, அரி - அரிகளையுடைய, நெடு - நீண்ட, கண் - கண்ணினின்றும், நீரருவி - நீர்வெள்ளம், பாய்தர - ஒழுக, ஆய - பரிசுத்தமாகிய, மெல் - மிருதுபொருந்திய, மலர்க்கரம் - தாமரைமலர் போன்ற கைகளை, நெரித்து - நெரிந்து, அல்லென - இடிக்கென்று, வாய்வெரீஇ - கூசலிட்டு, ஆல் - ஆலிலைபோன்ற, வயிறு - வயிற்றை, அலைத்து - பிசைந்து, மாழ்கினள் - மயங்கினள், எ-று. (௧௧)

தெளித்தபூம்பள்ளியிற்சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடுமலமெய்துவேன்
றளிப்பெயற்கங்குலிற்றமியன்மாழ்குற
வொளித்துநீதனிவிளையாடிலுய்வனோ.

(இ-ள்.) தெளித்தபூ - புஷ்பங்களைப் பரப்பிய, பள்ளியில் - சயனத்தில், சிறிது - கொஞ்சம், நீங்கினும் - விலகினாலும், அளப்பரு - அளவிடுதற்கரிய, துயரொடும் - துன்பத்துடன், அலமம் - வருத்தத்தை, எய்துவேன் - அடைகின்றயான், தளிப்பெயல் - பனித்துளி துளிக்கின்ற, கங்குலில் - இராத்திரியில், தமியன் - தனித்தவனாய், மாழ்குற - வருந்த, ஒளித்துநீ - நீமறைந்து, தனி - தனியாய், விளையாடில் - விளையாடினால், உய்வனோ - யான்பிழைப்பனோ, எ-று. (௧௨)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கான்றாருயிர்சோரக்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றேய்கணைபட்டுழலும்பிணையொத்தேன்
மான்றேரரசர்முடியுழுதவார்கழற்காற்
றோன்றலென் கண்களிப்ப வின்னமுமென் றோன்றி[லையே.

(இ-ள்.) கான்று - வெளிப்பட்டு, ஆருயிர் - பொருந்தியவுயிர், சோர - நீங்க, கண்ணீர் - கண்ணீரானது, கவுள் - கன்னத்தை, அலைப்ப - அலைக்க, ஊன்றேய் - தசைபடிந்த, கணைபட்டு - அம்புபட்டு, உழலும் - சுழலுகின்ற, பிணையொத்தேன் - மானையொப்பானேன், மான்றேர் - குதிரைகட்டிய தேரையுடைய, அரசர் - அரசருடைய, முடி - கிரீடங்கள், உழுத - படிந்த, வார் - நெடிய, கழல் - வீரக்கழலைத்தரித்த, கால் - பாதத்தையுடைய, தோன்றல் - அரசனே, என் - என்னுடைய, கண்களிப்ப - கண்மகிழ்ச்சியடைய, இன்னமும் - இன்னமட்டும், என் - என்னகாரணத்தினால், தோன்றிலை - காணப்படவில்லை, எ-று. (௧௩)

நேரலார்போரேறேநிடதத்தார்கோமானே
யாரவரைமார்பாவளியேனுயிர்க்குயிரே
காரிருள்வாயான்புலம்பக்கானகத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாலின்னுமிதுவோநின்றண்ணளியே.

(இ-ள்.) நேரலார் - பகைவர்க்கு, போரேறே - போர்செய்கின்ற சிங்கமே, நிடதத்தார் - நிடததேசத்தார்க்கு, கோமானே - அரசனே, ஆரம் - முத்துமாலையணிந்த, வரைமார்பா - மலைபோன்ற மார்பையுடையவனே, அளியேனுயிர்க்கு - ஏழையாகிய என்னுயிர்க்கு, உயிரே - உயிர்போன்ற நளமகாராசனே, காரிருள்வாய் - கரியவிருளினிடத்தில், யான் - நான், புலம்ப - புலம்பும்படி, கானகத்து - காட்டினிடத்தில், விட்டகன்றும் - என்னைநீங்கியும், இன்னும் - இவ்வளவு காலஞ்சென்ற பின்பும், சாரலை - சேர்ந்தாயில்லை, (ஆதலால்) இதுவோ - இதுதானோ, நின் - உன்னுடைய, தண்ணளி - குளிர்ந்தவருள், எ-று. ஆல் - ஏ - அசைகள். (௧௪)

நெஞ்சமெலிவேனினதுதடந்தோளுங்
கஞ்சமலர்முகமுங்காணாதுகண்பனிப்ப
மஞ்சுதவழ்வெற்பெறிந்தவச்சிரத்தோனன்றளித்த
விஞ்சைபயின்றுவிளையாட்டயருதியோ.

(இ-ள்.) நெஞ்சமெலிவேன் - மனம்வாடுகின்றயான், நினது - உன்னுடைய, தடந்தோளும் - விசாலமாகிய தோள்களையும், கஞ்சம் - தாமரைமலர்போன்ற, முகமும் - வதனத்தையும், காணாது - பாராமல், கண்பனிப்ப - கண்ணீர்விடும்படி, மஞ்சுதவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்பு - மலைகளின் (சிறகை), எறிந்த - அறுத்த, வச்சிரத்தோன் - வச்சிராயுதத்தை யேந்திய இந்திரன், அன்று - முற்சென்றவன்று, அளித்த - கொடுத்த, விஞ்சை - வித்தையை, பயின்று - பழகி, விளையாட்டயருதியோ - விளையாடுகின்றாயோ, எ-று. (௧௫)

ஞாலத்திருணடப்பநாட்கமலம்வாய்நெகிழ
வேலைத்திரைமுகட்டில்வெய்யோனெழுந்தனனன்
மாலைக்கதிர்வடிவேன்மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவகடன்கழிக்கவாராயே.

(இ-ள்.) ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள, இருள் - அந்தகாரமானது, நடப்ப - செல்லவும், நாள் - புதிய, கமலம் - தாமரைமுகைகள், வாய்நெகிழ - மலரவும், வேலை - கடலினது, திரை - அலைகளினது, முகட்டில் - உச்சியில், வெய்யோன் - சூரியன், எழுந்தனன் - உதித்தான் (ஆதலால்), மாலை - வெற்றிமாலையணிந்த, கதிர் - ஒளிபொருந்திய, வடி - கூரிய, வேல் - வேலாயுதத்தை யேந்திய, மன்னர் பெருமானே - அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனே, காலை - உதயத்தில், கடவ - செய்யத்தக்க, கடன் - நித்தியகன்மத்தை, கழிக்க - செய்துமுடிக்க, வாராயே - வாராயா, எ-று. ஏ-அசை. ()

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற்கண்டுமணந்திலனே
லின்னமொருபிறப்பிலானாலுமேழையேன்
றன்னந்தனியேயிருந்துதவமாற்றியுமுன்
பொன்னகலமுள்ளுருகப்புல்லாதொழிவேனே.

(இ-ள்.) ஏழையேன் - ஏழையாகியயான், மன்னவனே - நளமகாராசனே, இப்பிறப்பில் - இந்தசனனத்தில், கண்டு - (உன்னை) கண்டு, மணந்திலனேல் - சேராமற் போனேனாகில், இன்னம்-இனிமேல் (வருஞ்சனனங்களுள்), ஒருபிறப்பிலானும் - ஒருசனனத்திலாவது, தன்னந்தனியேயிருந்து - தனித்திருந்து, தவமாற்றியும் - தவத்தைச்செய்தாவது, உன் - உன்னுடைய, பொன்னகலம் - அழகுபொருந்திய மார்பம், உள்ளுருக - உள்ளமுருகும்படி, புல்லாது - தழுவாமல், ஒழிவேனோ - நீங்குவேனோ, எ-று. ( )

வாவுமிளமான்காண்மயில்காண்மடப்பிடிகாள்
கூவுங்கரியகுயில்காண்மென்புள்ளினங்கா
ளாவியெனமேவியகலேமெனவகன்ற
காவலன்றான்போனவழியெனக்குக்காட்டீரோ.

(இ-ள்.) வாவும் - தாவாநின்ற, இளமான்காள் - இளமைதங்கிய மான்களே, மயில்காள் - மயில்களே, மடப்பிடிகாள் - அழகிய பெட்டையானைகளே, கூவும்-கூவுகின்ற, கரியகுயில்காள்-கருங்குயில்களே, மெல் - மென்மையாகிய, புள்ளினங்காள் - பறவைக்கூட்டங்களே, ஆவியென - உயிரைப்போல, மேவி - பொருந்தி, அகலேமென - பிரியோமென்றுசொல்லி, அகன்ற - (இப்பொழுது) நீங்கிய, காவலன்றான் - நளமகாராசன், போனவழி - சென்றவழியை, எனக்கு - என்றனுக்கு, காட்டீரோ - நீங்கள் காட்டீரா, எ-று.

என்றுவுருகியிருகண்ணீராலியுகத்
தன்னாக்தழும்பப்புலம்பித்தமியளாய்
மின்னாரிடைநுடங்கச்செல்வாள்விறல்வேந்தன் [ள்.
பொன்னாரடிநோக்கிப்பூங்கொடிபோல்வீழ்ந்தழுதா

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, உருகி - மனமுருகி, இருகண் - இரண்டு கண்களினின்றும், நீராலி - நீர்த்துளிகள், உக-உதிர, தன்னா - தன்னுடைய நாவானது, தழும்ப - தடிப்புறும்படி, புலம்பி - அரற்றி, தமியளாய் - தனித்தவளாய், மின் - மின்னலின்றன்மை, ஆர் - நிறைந்த, இடை - இடையானது, நுடங்க - துவள, செல்வாள் - நடக்கின்ற தமயந்தியானவள், விறல் - வெற்றிபொருந்திய, வேந்தன் - நளமகாராசனது, பொன்னார் - அழகுபொருந்திய, அடி - பாதக்குறியை, நோக்கி - பார்த்து, பூங்கொடிபோல் - புஷ்பக்கொடிபோல, வீழ்ந்து - அதில்வீழ்ந்து, அழுதாள் - புலம்பினாள், எ-று. (௧௧)

ஐயன்கமலவடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயரவிடமீதூரவாய்புலராச்
செய்யகமலமலரிற்றிருவனையாள்
கையறவாநெஞ்சங்கலுழாவுயிர்சோர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஐயன் - நளமகாராசனுடைய, கமலவடிச்சுவடு-தாமரைமலர்போன்ற பாதக்குறியை, காண்டலும் - கண்டவளவில், வெய்ய - கொடிய, துயரவிடம் - துன்பமாகியவிஷம், மீதூர - அதிகரிக்க, வாய்புலரா - வாய்புலர்ந்து, செய்ய - சிவந்த, கமலமலரில் - தாமரைப்புஷ்பத்தில் விளங்குகின்ற, திருவனையாள் - இலக்குமியையொத்த தமயந்தியானவள், கையறவா - செயலற்று, நெஞ்சங்கலுழா - மனங்கலங்கி, உயிர்சோர்ந்தாள் - மூர்ச்சித்தாள். எ-று. ( )

இவ்வாறுதுன்பக்கடலினிடைமூழ்கும்
மைவார்தடங்கண்மடமாதின்செவ்விமுகஞ்
செவ்வான்மதியமெனச்செங்கட்டுளையெயிற்று
வெவ்வாயரவமுருத்துவிழுங்கியதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு - இந்தவிதமாய், துன்பக்கடலினிடை - துன்பக்கடலில், மூழ்கும் - அழுந்திய, மை - அஞ்சனமெழுதிய, வார் - நெடிய, தடம் - விசாலமாகிய, கண் - நேத்திரங்களையும், மடம்-அறியாமையையுமுடைய, மாதின்-தமயந்தியினது, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, முகம் - வதனத்தை, செவ்வால் - செவ்வையாகிய வெளுத்த, மதியமென - சந்திரனென்று (எண்ணி), செங்கண - சிவந்த கண்களையும், துளையெயிற்று - துவாரம்பொருந்திய பற்களையுடைய, வெவ்வாய் - வெவ்விய வாயையுமுடைய, அரவம் - மலைப்பாம்பு, உருத்து - கோபித்து, விழுங்கியது - விழுங்கிற்று, எ-று. ஈண்டு மதிக்குச்செவ்வை நிறைவெனக்கொள்க. ஏ - அசை. (௨௧)

நெய்த்தோரின்மூழ்கிநிணம்பருகும்வைவேலோய்
பைத்தோர்கொடுந்தறுகட்பாந்தள்விழுங்கியதா
லெய்த்தேனுயிர்காத்தற்கெய்தாயெனவழுதாண்
மைத்தோய்குவளைமதர்நெடுங்கண்வாணுதலே.

(இ-ள்.) நெய்த்தோரில் - உதிரத்தில், மூழ்கி - குளித்து, நிணம் - மாமிசத்தை, பருகும் - புசிக்காநின்ற, வை - கூர்மைபொருந்திய, வேலோய் - வேலாயுதத்தையுடைய நளமகாராசனே! பைத்து - படத்தையுடையதாகிய, ஓர்-ஒரு, கொடுந்தறுகண் - கொடிய கோபத்தையுடைய, பாந்தள் - மலைப்பாம்பானது, விழுங்கியது - (என்னை) விழுங்கியது, எய்த்தேன் - இளைத்த என்னுடைய, உயிர் காத்தற்கு - உயிரைக்காப்பதற்கு, எய்தாய் - வாராயோ, என - என்று, மைத்தோய் - அஞ்சனந்தோய்ந்த, குவளை - கருநெய்தல்போன்ற, மதர்நெடுங்கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய நெடியகண்களையுடைய, வாணுதல் - தமயந்தியானவள், அழுதாள் - புலம்பினாள், எ-று. (௨௨)

பொங்கழல்வெங்கானகத்துப்பூவையழுங்குரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கையடல்வேடன்வந்தணுகி
வெங்கணரவெறிந்துவெவ்வாயிடைநின்றுங்
கொங்கவிழுமென்கூந்தற்கோதைதனைநீக்கினான்.

(இ-ள்.) பொங்கழல் - மிகுந்த வக்கினியை யுடைய, வெம் - வெப்பமாகிய, கானகத்து - காட்டினில், பூவை - தமயந்தியான

வள், அழும் - புலம்புகின்ற, குரல்கேட்டு - சத்தத்தைக்கேட்டு, அங்கு - அவ்விடத்தில், ஓர் - ஒரு, சிலைக்கை - வில்லைக் கையிலேந்திய, அடல் - பலம்பொருந்திய, வேடன் - வேடனானவன், வந்தணுகி - வந்துசேர்ந்து, வெங்கண் - வெவ்விய கண்களையுடைய, அரவு - மலைப்பாம்பை, எதிர்ந்து - பிளந்து, வெவ்வாயிடைநின்றும் - வெவ்விய வாயினிடத்தினின்றும், கெழுவாசம் - வாசனை வீசாநின்ற, மென்கூந்தல் - மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய, கோதைதனை - தமயந்தியை, நீக்கினன் - விம்வித்தான், எ-று. ஆல்-அசை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெய்யவரவின் பருவாயின் விடுத்தமடமா னெழி
னோக்கி, மையல்கூர்ந்த நெஞ்சினனாய் வரிவிற்றடக்கை
வயவேடன், றொய்யின்முலைமேற் புல்லுதற்குத் தொடரா
அஞ்சா வருங்கற்பின், றையன்முனிந்து நோக்குதலுஞ்
சாம்பராயிற் றவனுடலே.

(இ-ள்.) வெய்ய - கொடியதாகிய, அரவின் - மலைப்பாம்பினது, பருவாயின் - பிளப்பாகிய வாயினின்றும், விடுத்த - விடுவிக்கப்பட்ட, மடமான் - தமயந்தியினது, எழில் - அழகை, நோக்கி - பார்த்து, மையல்கூர்ந்த - மோகித்த, நெஞ்சினனாய் - மனமுள்ளவனாய், வரிவில் - நீண்டவில்லையேந்திய, தடக்கை - விசாலமாகிய கையையுடைய, வயம் - வெற்றிபொருந்திய, வேடன் - வேடனானவன், தொய்யில் - சந்தனக்கோலமமைந்த, முலைமேல் - ஸ்தனத்தின்மேல், புல்லுதற்கு - அணைதற்கு, தொடரா - பின்றொடர, அஞ்சா - கெடாத, அரு - அருமையாகிய, கற்பின் - கற்பினையுடைய, தையல் - தமயந்தியானவள், முனிந்து - கோபித்து, நோக்குதலும் - பார்த்தமாத்திரத்தில், அவனுடல் - அவ்வேடனுடலம், சாம்பராயிற்று - நீறாயிற்று, எ-று. ஏ-அசை. (௨௪)

கற்பினழலாற் கொடுஞ்சிலைக்கை வேடனுடலங் கரியாக்கிப், பொற்பின்றுறை போய்நலங்கனிந்த பொன்னம்பாவை புலம்பெய்தி, வெற்பினுயர்தோள் வேந்துசெலும் வெங்கான்றருவி யேகுதலு, மற்பின்முனிவர் தவமியற்றுஞ் சாலைநோக்கி யருகணைந்தாள்.

(இ-ள்.) கற்பினழலால் - பாதி விரத்தியாக்கினியால், கொடுஞ்சிலைக்கை - கொடியவில்லைக் கையிலேந்திய, வேடனுடலம் - வேடன் சரீரத்தை, கரியாக்கி - சாம்பராக்கி, பொற்பின்றுறைபோய் - அழகிற்சிறந்து, நலங்கனிந்த - நன்மைமிகுந்த, பொன்னம்பாவை - தமயந்தியானவள், புலம்பெய்தி - அழுதுகொண்டு, வெற்பின் - மலைபோல், உயர் - உயர்ந்த, தோள் - புயத்தையுடைய, வேந்து - நளமகாராசன், செல்லும் - செல்லாநின்ற, வெங்கான் - வெவ்வியகாட்டினில், தருவி - தேடிக்கொண்டு, ஏகுதலும் - போகுமளவில், அற்பின் - அன்பினையுடைய, முனிவர் - முனிவர்கள், தவமியற்றும் -

தவஞ்செய்யாநின்ற, சாலை - பர்ணசாலையை, நோக்கி - பார்த்து, அருகு - அதனருகில், அணைந்தாள் - சேர்ந்தாள், எ-று. (௨௫)

அடைந்தமாதின் முகநோக்கி யாரைநீவெவ் வழற்கானி, னடந்துதனியே யித்தலையிற் போந்ததென்னை நளினமலர்த், தடங்கண்கலுழ்ந்து புலம்பெய்துந்தன்மை யெவன்கொல் சாற்றுகென, மடந்தைபுகுந்த வாறனைத்து முனிவர்கேட்ப வகுத்துரைத்தாள்.

(இ-ள்.) அடைந்த - தம்மிடத்துவந்த, மாதின் - தமயந்தியினது, முகம் - வதனத்தை, நோக்கி - பார்த்து, யாரைநீ - நீயார், வெவ்வழல் - வெவ்விய அழல்பொருந்திய, கானில் - காட்டினில், நடந்து - காலாலடந்து, தனியே - தனிமையாகி, இத்தலையில் - இவ்விடத்தில், போந்ததென்னை - வந்ததென்னகாரணம், நளினமலர் - தாமரைமலர்போன்ற, தடங்கண் - விசாலமாகியகண்கள், கலுழ்ந்து - கலங்கி, புலம்பெய்துந்தன்மை - அன்பப்படுதல், எவன்கொல் - என்னகாரணம், சாற்றுகென - சொல்லென்று, முனிவர்கேட்ப - முனிவர்கள்கேட்க, மடந்தை - தமயந்தியானவள், புகுந்தவாறனைத்தும் - நடந்தவையெல்லாம், வகுத்து - பிரித்து, உரைத்தாள் - (அவர்க்குச்) சொல்லினாள், எ-று. (௨௬)

கேட்டவளவி லுளமுருகிக் கிள்ளைமருட்டும் பனிமொழியாய், வாட்டமொழிதி நிற்பிரிந்த வடிவேனளனைச் சின்னாளி, னாட்டங்களிப்பக் கண்டுமுன்போ னலம்பெற்றிருத்தி யெனநவிலா, வீட்டுந்தவத்தோர் மறைக்கிழவ ரிருக்கைநோக்கி யேகினரால்.

(இ-ள்.) கேட்டவளவில் - (இச்செய்தியைக்) கேட்டமாத்திரத்தில், உளமுருகி - மனமுருகி, கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளைகளை, மருட்டும் - வெருட்டாநின்ற, பனிமொழியாய் - குளிர்ந்தசொற்களையுடைய தமயந்தியே! வாட்டம் - சோர்வை, ஒழிதி - ஒழித்துவிடு, நிற்பிரிந்த - உன்னைப்பிரிந்த, வடிவேல் - கூர்மையுடையவேலேந்திய, நளனை - நளமகாராசனை, சின்னாளில் - சிலநாளிலே, நாட்டங்களிப்ப - கண்கள்களிக்க, கண்டு - பார்த்து, முன்போல் நலம்பெற்றிருத்தி - முன்போல நன்மையையடைந்து இருப்பாயாகவென்று, நவிலா - ஆசீர்வதித்து, ஈட்டுந்தவத்து - தவஞ்செய்கின்ற, ஓர் - ஒப்பற்ற, மறைக்கிழவர் - அந்தணர்கள், இருக்கைநோக்கி - (தாங்க)ளிருக்குமாசிரமத்தைக்குறித்து, ஏகினர் - சென்றார்கள், எ-று. ஆல் - அசை.

பிதிர்ந்தபசும்பொற் றிதலைமுலைப் பெய்பூங்கோதை பிணைபோல்வா, ளெதிர்ந்தவணிகர் வழித்துணையா வேகிக்கதிர்மா மணிவரன்றி, யதிர்ந்துபுனல்பாய் பேராற்றங் கரையினுறையு மனையிருளின், முதிர்ந்தசினத்துப் பிறைக்கோட்டு மூரிக்களிறொன் றணுகியதால்.

(இ-ள்.) பிதிர்ந்த - உதிர்ந்த, பசும்பொன் - பசியபொன்போன்ற, திதலை - தேமலையுடைய, முலை - ஸ்தனங்களையும், பெய்பூங்கோதை - மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுமுடைய, பிணைபோல்வாள்- மான்போன்ற தமயந்தியானவள், எதிர்ந்த - எதிர்ப்பட்ட, வணிகர் - வர்த்தகர், வழித்துணையா - வழித்துணையாக, ஏகி - போய், கதிர்மாமணி - ஒளிபொருந்திய சிறந்தமணிகளை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, அதிர்ந்து - இரைந்து, புனல் - சலமானது, பாய் - பெருகாநின்ற, பேராற்றங்கரையில் - பெரிய ஆற்றங்கரையினிடத்தில், உறையும் - வாசஞ்செய்கின்ற, அரையிருளின் - அர்த்தராத்திரியில், முதிர்ந்த - மிகுந்த, சினத்து - கோபத்தையுடையதும், பிறைக்கோட்டு - பிறைபோன்ற கொம்புகளையுடையதுமாகிய, மூரி - வலிமையுடைய, களிறொன்று - ஒருயானையானது, அணுகியது - வந்துசேருற்றது, எ-று. (௨௮)

அணுகியாங்குப் புலம்பெய்து மலர்பூங்கோதை மயிலொழிய, வணிகமாக்க ளியாவரையு மதமால்யானை கொன்றேகத், துணைவந்தடைந்தோர் யாவரையுந் தொலைத்து நடந்த பருஉத்தடக்கை, யிணைவெண்கோட்டுக் களிறென்னை யென்கொல்லாத தெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அணுகி - வந்தடைந்து, புலம்பெய்தும் - புலம்பாநின்ற, அலர்பூங்கோதை - மலர்ந்த பூமாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய, மயில் - தமயந்தியானவள், ஒழிய - நீங்கலாக, வணிகமாக்க ளியாவரையும்-வர்த்தகரனைவரையும், மதம் - மும்மதம்பொருந்திய, மால்யானை - பெரியயானையானது, கொன்று - கொலைசெய்து, ஏக - போகாநிற்க, துணை - துணையாக, வந்தடைந்தோர் - வந்தடையப்பட்ட, யாவரையும் - அனைவரையும், தொலைத்து - கொன்று, நடந்த - சென்ற, பருஉத்தடக்கை-பருத்து நீண்ட துதிக்கையையும், இணை - இரண்டாகிய, வெள் - வெண்மை பொருந்திய, கோட்டு - கொம்புகளையுமுடைய, களிறு - யானையானது, என்னை - (துன்பப்படுகின்ற) என்னை, என் - என்னகாரணத்தினால், கொல்லாதது - கொல்லாமற்போயிற்று, என - என்று, கலுழ்ந்தாள் - புலம்பினாள், எ-று. (௨௯)

சாதலொழிந்த வழிச்செல்வோர் துணையாவுள்ளந் தளர்வெய்திப், பாதமலர்கொப் புளமெய்திப் பனிக்கப் பரல்வெங் கானிறந்து, கோதைவடிவேல் வலனேந்து குவவுத்திணிதோட் சுவாகுவெனுஞ், சேதிபதிதன் வளநகரிற் சென்றாள்விதர்ப்பன் சேயிழையே.

(இ-ள்.) சாதலொழிந்த - இறக்காமல் சேடித்துநின்ற, வழிச்செல்வோர் - வழியிற்செல்லுகின்ற பிராமணர்கள், துணையா-சகாயமாகக்கொண்டு, உள்ளந்தளர்வெய்தி - மனங்கலங்கி, பாதமலர் - மலர்போன்ற பாதங்கள், கொப்புளமெய்தி - கொப்புளித்து, பனிக்க - நீரொழுக, பரல் - பருக்கைகளையுடைய, வெங்கான் - வெவ்வியவனத்தை, இறந்து - விட்டுநீங்கி, கோதை - வெற்றிமாலையணிந்த, வடிவேல் - கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை, வலன்-வலது புறத்தில், ஏந்து - தாங்காநின்ற, குவவு - திரட்சியையும், திணி - வலிமையையுமுடைய, தோள் - புயத்தையுடைய, சுவாகுவெனும் - சுவாகுவென்னும் பெயரையுடைய, சேதிபதிதன் - சேதிதேசத்தரசனது, வளநகரில் - வளப்பம்பொருந்திய பட்டணத்தில், விதர்ப்பன்சேயிழை-தமயந்தியானவள், சென்றாள்-சேர்ந்தனள், எ-று. ()

துணிபட்டொழிந்த மென்றுகிலுஞ் சுடர்விட்டொளிர மண்ணாத, மணியிற்றோன்றி மாசடைந்த வடிவும்விரிந்த வார்குழலும், பிணியுற்றுழலு நெஞ்சமுமாய்ப் பித்தேறினர்போற் கோமறுகில், லணுகச்சேதி பதிதாய்கண்டார்கொலிவளென் றையுற்றாள்.

(இ-ள்.) துணிபட்டொழிந்த - துண்டிடப்பட்ட, மென்றுகிலும் - மெல்லிய ஆடையும், சுடர்விட்டொளிர - ஒளிவிட்டு விளங்கும்படி, மண்ணாத - கழுவாத, மணியில் - இரத்னம்போல, தோன்றி - காணப்பட்டு, மாசடைந்த - அழுக்கடைந்த, வடிவும் - உடம்பும், விரிந்த - அவிழ்ந்த, வார்குழலும்-நீண்ட கூந்தலும், பிணியுற்று - துன்பப்பட்டு, உழலும் - கலங்காநின்ற, நெஞ்சமும்-மனமும், ஆய் - (ஆகிய இவைகளையுடையவ) ளாய், பித்தேறினர்போல் - பித்தர்போல், கோமறுகில் - இராசவீதியில், அணுக - (தமயந்தி) வர, சேதிபதி - சுவாகுவரசனது, தாய் - தாயானவள், கண்டு - தமயந்தியைக் கண்டு, ஆர்கொலிவள் - இந்தப்பெண் யாரோ, என்று - என்று, ஐயுற்றாள் - சந்தேகித்தாள், எ-று. (௩௧)

பொன்னம்பாவை யுடன்முழுதும் புகையுண்டென்னச்சவிமழுங்கு, மின்னுண்மருங்குற் சில்லோதி யணங்கோவரசர் மடமகளோ, வென்னைத்தெருளே னீங்கிவளை யீண்டுக்கொணர்திரெனமருங்கின், மன்னுமகளிர் தமைப்பணிப்ப விடைகொண்டவரு மருகணைந்தார்.

(இ-ள்.) பொன்னம்பாவை - பொற்பதுமையானது, உடன்முழுதும் - உடம்பு முழுமையும், புகையுண்டென்ன - புகையுண்டதுபோல, சவிமழுங்கும் - ஒளிமழுங்கிய, மின் - மின்னலையொத்த, நுண் - நுட்பமாகிய, மருங்குல் - இடையையுடைய, சில்லோதி - இப்பெண், அணங்கோ - தெய்வப்பெண்ணோ, அரசர் மடமகளோ - இராசகுமாரத்தியோ, என்ன - என்று, தெருளேன் - தெளியேன், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், இவளை - இப்பெண்ணை, ஈண்டு - சீக்கிரத்தில், கொணர்திர் - கொண்டுவாருங்கள், என - என்று, மருங்கின் மன்னும் - அருகிலுள்ள, மகளிர்தமை - ஸ்திரீகளை, பணிப்ப - (அவ்வரசனது தாயானவள்) சொல்ல, விடைகொண்டு - உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அவரும் - அம்மாதர்களும், அருகு - தமயந்தி சமீபத்திலே, அணைந்தார் - வந்தார்கள், எ-று. (௩௨)

அடைந்தமாதர் தனிப்போந்த வணங்கின்கமல முக
நோக்கிக், கடைந்தமணிச்செப் பெனப்புடைத்துக் கதித்
துவீங்கு வனமுலையாய், படங்கொளரவின் முடிகிடந்த
பார்தாங்கிறைவன் றனையீன்ற, மடந்தைவருகென் றன
ளென்ன வான்றோய்மாடத் தினிதடைந்தாள்.

(இ-ள்.) அடைந்தமாதர் - வந்தஸ்திரீகள், தனிப்போந்த-தனித்துவந்த, அணங்கின் - தமயந்தியினது, கமலமுகநோக்கி - தாமரைமலர்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து, கடைந்த - கடைதலிடப்பட்ட, மணிச்செப்பென - இரத்தின கும்பங்கள்போல, புடைத்து- அடிபரந்து, கதித்து - பருத்து, வீங்கும் - வளராநின்ற, வனமுலையாய் - அழகிய ஸ்தனங்களையுடைய பெண்ணே, படங்கொள் - படத்தைக்கொண்ட, அரவின் - ஆதிசேடனுடைய, முடி - முடியின்மேல், கிடந்த - இருந்த, பார் - பூமியை, தாங்கு - தரிக்காநின்ற, இறைவன்றனை - சுவாகுராசனை, ஈன்ற - பெற்ற, மடந்தை - அவனது தாயானவள், வருகென்றனள் - (உன்னை) வரச்சொல்லினள், என்ன - என்று சொல்லாநிற்க, வான்றோய் - ஆகாசமளாவிய, மாடத்து - உபரிகையில், இனிது - இன்பத்தோடு, அடைந்தாள் - (தமயந்தியானவள்) சேர்ந்தாள், எ-று. (௩௩)

வந்தமடமான் முகநோக்கி வரிவண்டூதப் பொதியவி
ழ்ந்த, வந்தண்கமல மலர்கவற்றி யழகுவாய்ந்த முகம்பச
ப்பச், சிந்தைதளர்ந்து தனிப்போதற் குற்றதெவன்கொ
ல் சேயிழையா, யுந்தையாருன் றலைவனெவ னுன்பேர்யா
திங் குரையென்றாள்.

(இ-ள்.) வந்த - தன்னிடத்துவந்த, மடமான்-தமயந்தியினது, முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, சேயிழையாய்-பெண்ணே, வரிவண்டு - இசைப்பாட்டினையுடைய வண்டுகள், ஊத - ஒலிக்க, பொதியவிழ்ந்த - கட்டவிழ்ந்த, அந்தண்கமலமலர் - அழகிய குளிர்ந்த தாமரைமலர்களை, கவற்றி - கவலைச்செய்து, அழகுவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, முகம் - வதனமானது, பசப்ப - பசலைநிறமடைய, சிந்தைதளர்ந்து - மனந்தளர்ந்து, தனிப்போதற்கு - தனித்து வருதற்கு, உற்றது - பொருந்தியது, எவன் - யாது, உந்தை - உன் தகப்பன், யார் - எவன், உன்றலைவன் - உன் கணவன், எவன் - யார், உன்பேர் - உன்னுடைய நாமதேயம், யாது - எது, இங்கு - இவ்விடத்தில், உரையென்றாள்-(அரசன் றாய்) சொல்லென்றாள், எ-று.

வீமன்புதல்விபுகழ்நிடதவேந்தர்கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தியென்பாடன்கோனண்ணலற்குக்
காமர்நிதியும்வளநாடுஞ்சூதினிழந்துகானிடைப்போ [ன்.
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரியவவளைத்தேடியீண்டணைந்தே

(இ-ள்.) வீமன்புதல்வி - வீமராசன்மகள், புகழ் - புகழ்ப்பட்ட, நிடதவேந்தர்கோமான் - நளமகாராசனது, மனைக்கிழத்தி -

மனையாள், நாமம்பகரில் - பேர்கூறுமிடத்து, தமயந்தியென்பாள்- தமயந்தியென்று சொல்லப்படுவாள், தன்கோன் - அவளது கணவனானவன், நண்ணலற்கு - பகைவனுக்கு, காமர்நிதியும் - விரும்பப்படுகின்ற தனங்களையும், வளநாடும்-செழித்த நாட்டையும், சூதில்- சூதினில், இழந்து - தோற்றுவிட்டு, கானிடைப்போய் - வனத்திற் சென்று, யாமந்தனில் - இராத்திரியில், அவட்பிரிய-அவளைப்பிரிய, அவளை - அத்தமயந்தியை, தேடி - தேடிக்கொண்டு, ஈண்டு - இந்நகரில், அணைந்தேன் - வந்தேன், எ-று. (௩௫)

அனையமடமா னுயிர்த்தோழி யானென்றுரைப்ப வ
கமகிழ்ந்து, தனியளாகிக் கொடுங்கானிற் றலைவன்பிரியத்
தளர்ந்தேங்குங், கனைவண்டிமிருங் கருங்குழலைக் காணும
ளவு மிந்நகரி, லினையல்வாழி யிருத்தியென விசைந்தாங்
கவளு மிருந்தனளால்.

(இ-ள்.) அனையமடமான் - அத்தமயந்தியினுடைய, உயிர்த்தோழி - உயிரையொத்த தோழி, யான் - நான், என்றுரைப்ப - என்று (தமயந்தி) சொல்ல, அகமகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, கொடுங்கானில் - கொடிய காட்டினில், தலைவன் - கணவன், பிரிய - பிரிந்தேக, தனியளாகி - தனித்தவளாகி, தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து, ஏங்கும் - துன்பப்படாநின்ற, கனை - கனைக்கின்ற, வண்டு - வண்டுகள், இமிரும் - சத்தியாநின்ற, கருங்குழலை - கரிய கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, காணுமளவும் - பார்க்குமளவும், இந்நகரில்- இந்த நகரத்தில், இருத்தி - இருப்பாயாக, இனையல் - வருத்தப்படாதே, வாழி - வாழக்கடவை, என - என்று, (அரசன்றாய்) சொல்ல, இசைந்து - (அவள் சொல்லுக்) கிசைந்து, ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அவளும்-அந்தத் தமயந்தியும், இருந்தனள்-இருந்தாள், எ-று.

காதல்கூர்ந்து தன்மகளாஞ் சுனந்தைக்கதிர்வாண் மு
கநோக்கி, மாதர்நோக்கிம் மடவரலை வருந்தாதளித்தி
யெனலோடு, மேதமின்றி யவள்காப்ப விருந்தாண்மற்றிவ்
விதுநிற்க, கோதைவடிவே னளற்குற்ற செய்தியனைத்துங்
கூறுவாம்.

(இ-ள்.) காதல்கூர்ந்து - அன்புசெய்து, தன்மகளாஞ்சுனந்தை - தன்னுடையமகளாகிய சுனந்தையினது, கதிர்வாள் - மிகுந்த ஒளிபொருந்திய, முகம் - முகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மாதர்நோக்கு - அழகிய பார்வையையுடைய, இம்மடவரலை - இப்பெண்ணை, வருந்தாது - துன்பப்படாம லிருக்கும்படி, அளித்தி - காப்பாய், எனலோடும் - என்று (அரசன்றாய்) சொல்லிய வளவில், ஏதமின்றி - பழுதின்றி, அவள் - அச்சுனந்தையானவள், காப்ப - இரக்ஷிக்க, இருந்தாள் - (தமயந்தி) இருந்தனள், இங்கு - இவ்விடத்தில், இது - இச்செய்தி, நிற்க - இருக்க, கோதை வடிவேல் - வெற்றிமாலையணிந்த கூரிய வேலையேந்திய, நளற்கு-நளமகாராசனுக்கு,

உற்ற - பொருந்திய, செய்தியனைத்தும் - செய்கை யனைத்தையும், கூறுவாம் - சொல்லுவாம், எ-று. மற்று - அசை. (௩௭)

பிரிவுறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - ௪0௭௪.

வேற்றுருவமைந்தபடலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்கு நாட்டிற் செல்லினும் பிறரறியாதிருக்கும்படி வேற்றுருவமைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

கள்ளுயிர்க்குமென்மலர்க்குழற்காமர்பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழுதகன்றனனண்ணருங்கானிற்
றள்ளுதற்கருந்துயரொடுபோதலுந்தழலு
மொள்ளெழிற்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டனனுரவோன்.

(இ-ள்.) உரவோன் - நளமகாராசன், கள்ளுயிர்க்கும் - தேனைத்தருகின்ற, மென்மலர் - மெல்லியமலர்களையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, காமர் - அழகுபொருந்திய, பூங்கொடியை - தமயந்தியை, நண்ணரு - அடைதற்கரிய, கானில் - வனத்தில், நள்ளிருட்பொழுது - நடுராத்திரியில், அகன்றனன் - விட்டுப் பிரிந்தவனாய், தள்ளுதற்கரு - ஒழித்தற்கரிய, துயரொடும் - துன்பத்துடனே, போதலும் - செல்லுமளவில், தழலும் - தகிக்கின்ற, ஒள்ளெழில் - ஒளிபொருந்திய தீயினது, புகைக்கொழுந்து - தூமக்கொழுந்து, எழ - எழும்பாநிற்க, கண்டனன் - அதைப் பார்த்தனன் எ-று.

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதலிற்றெருமரலெய்தி
நஞ்சுயிர்க்கும்வாளரவொன்றுகாமவேலிறைவ
வஞ்சனீயெனையளித்தியென்றுரைத்தலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்சலென்றடைந்தனன்மடங்கலேறனையான்.

(இ-ள்.) செஞ்சுடர்ச்சிகை - அக்கினிச்சுவாலையானது, வளைதலின் - சுற்றிக்கொண்டமையால், தெருமரலெய்தி - மனங்கலங்கி, நஞ்சுயிர்க்கும் - விஷத்தைத்தருகின்ற, வாளரவொன்று - ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடகனென்னு நாகமானது, காமவேல் - அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலையேந்திய, இறைவ - நளமகாராஜனே, நீ - நீயே, நஞ்சம் - இரக்ஷகன், எனை - என்றனை, அளித்தி - காக்கவேண்டும், என்றுரைத்தலும் - என்றுசொல்லியவளவில், தாழாது - தயங்காது, அஞ்சலஞ்சல் - பயப்படாதே பயப்படாதே, என்று சொல்லியவனாய், மடங்கலேறனையான் - நளமகாராஜன், அடைந்தனன் - அருகிலடைந்தான், எ-று. (௨)

கவலைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனல்படர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக்கிடந்ததோர்பாந்தளைநோக்க

வனைபொலன்கழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
னினைவினுந்தனிப்பெயர்ந்திடுநிலைமையொன்றிலனால்.

(இ-ள்.) கவலை - சத்தியாநின்ற, செழுஞ்சுடர் - செழித்த சுவாலைகளையுடைய, கொழுங்கனல் - மிகுந்த காட்டுத்தீயானது, படர்தலில் - சுற்றிக்கொள்வதினால், கரிந்து - கருகி, பனை - பனைமரமானது, மறிந்தென - விழுந்துகிடந்ததுபோல, கிடந்தது - கிடந்ததாகிய, ஓர்பாந்தளை - (கார்க்கோடகனென்னும்) ஒரு பாம்பினை, நோக்க - (நளமகாராஜன்) பார்க்க, வனைபொலன்கழல் - கட்டப்பட்ட பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த, குரிசில் - நளமகாராஜனே, ஓர் மறையவன் - அநாகஸனென்னும் ஒருபிரம இருஷியினது, முனிவால் - சாபத்தினால், நினைவினும் - நினைப்பினாலும், தனி - தனியே, பெயர்ந்திடு நிலைமை - நடக்கலாம் எனும் நிச்சயத்தை, ஒன்றிலன் - அடைந்திலேன், எ-று. ஆல் - அசை. (௩)

அழலினின்றெடுத்தையிரண்டடிப்புறத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுநன்றிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல்சுருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுவினீள்கரத்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

(இ-ள்.) அழலினின்றெடுத்து - அக்கினியினின்றெடுத்து, ஐயிரண்டடிப்புறத்து - பத்தடிக்குப்புறத்தில், அகற்றில் - நீக்கிவிடுவையானால், முழுவலன்பொடு - நிறைந்த வலிய அன்புடனே, நன்றிழைக்குவல் - உனக்கு நன்மையைச்செய்வேன், [illegible] - என்று சொல்லி, தழற்கண் - அக்கினிபொருந்திய கண்களையுடைய, பாம்பு - கார்க்கோடக நாகமானது, உடல்சுருக்கலும் - உடம்பைச் சுருக்கிக்கொண்டவளவில், (நளமகாராஜனானவன்) தழலருள்வரத்தால் - அக்கினிதேவன்கொடுத்த வரத்தினால், எழுவில் - தூண்போன்ற, நீள்கரத்தால் - நீண்டகரத்தினால், எடுத்து - எடுத்து, அழற்புறத்து - தீயினுக்குவெளியில், இட்டான் - விடுத்தான், எ-று. (௪)

கதழெரிக்கனின்றகற்றலுங்கதிரொளிவிரிக்கு
மதிர்பொலன்கழலரசர்கோன்மெய்யுறத்தீண்டி
முதிர்சினத்தவாளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்.

(இ-ள்.) கதழெரிக்கனின்று - சொலிக்கின்ற தீயினின்றும், அகற்றலும் - நீக்கிவிட்டவளவில், கதிரொளிவிரிக்கும் - கிரணவொளி வீசாநின்ற, அதிர் - சத்திக்கின்ற, பொலன்கழல் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையணிந்த, அரசர்கோன் - நளமகாராஜனை, மெய் - சரீரத்தில், உற - பொருந்தும்படி, தீண்டி - கடித்து, முதிர்சினத்த - மிகுந்த கோபத்தையுடைய, வாளரவு - ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடக நாகமானது, தன் - தன்னுடைய, முன்னுரு - பழையவுருவத்தை, எடுப்ப - எடுக்க, விதுகுலத்து - சந்திரவம்சத்

தில், உயர் - உயர்ந்த, வேந்தனும் - நளமகாராஜனும், வேற்றுருவமைந்தான் - வேற்றுருவடைந்தான், எ-று. (௫)

கருணைசெய்தெனைப்புரந்தநிற்கடித்ததுமுன்னை
யுருவுகண்ணுறிலொன்னலர்செகுப்பரென்பதனாற்
பொருவிலோயினிவாகுவனெனும்பெயர்புனையா
யிருதுபன்னன்வாழயோத்திமாநகரினேகுதியால்.

(இ-ள்.) கருணைசெய்து - கிருபைசெய்து, எனை - என்னை, புரந்த - இரக்ஷித்த, நிற்கடித்தது - உன்னைக்கடித்தது, (ஏனெனில்) முன்னையுருவு - பழையவுருவமானது, கண்ணுறில் - காணப்படுமானால், ஒன்னலர் - சத்துருக்கள், செகுப்பர் - கொல்லுவார்கள், என்பதனால் - என்று நினைவினால், பொருவிலோய் - ஒப்பற்ற நளமகாராஜனே, இனி - இனிமேல், வாகுவனெனும் - வாகுவன் என்று சொல்லப்பட்ட, பெயர்புனையா - பெயரைத் தரித்துக்கொண்டு, இருதுபன்னன் - இருதுபன்னமகாராஜன், வாழ் - அரசாட்சி செய்யாநின்ற, அயோத்திமாநகரில் - அயோத்தி யெனப்பட்ட பெருமைபொருந்திய பட்டணத்தில், ஏகுதி - போவாயாக, எ-று. ஆல் - அசை. (௬)

ஏந்தலேயம்மன்னவன்குதலைவியைந்து
கூந்தன்மாவுளந்தெரிதருவிஞ்சைநீகொடுப்பி
னாய்ந்தசூதுவெல்விஞ்சைநின்பாலவனளிக்குஞ்
சாந்தமென்முலைத்தமயந்திதன்னொடுஞ்சார்வாய்.

(இ-ள்.) ஏந்தல் - நளமகாராஜனே, ஏகி - அங்ககரத்திற் சென்று, அம்மன்னவன் - அந்த இருதுபன்னனுக்கு, குதலை - [illegible] பாகனாக, இயைந்து - பொருந்தி, கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய, மா - குதிரைகளினது, உளம் - மனதை, தெரிதரும் - அறிகின்ற, விஞ்சை - வித்தையை, நீ கொடுப்பின் - நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானால், ஆய்ந்த - பரிசோதிக்கப்பட்ட, சூது - சூதினில், வெல் - வெற்றியைத்தரா நின்ற, விஞ்சை - வித்தையை, நின்பால் - உன்னிடத்தில், அவன் - அவ்வரசன், அளிக்கும் - கொடுப்பான், (அதன்பிறகு) சாந்தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த, மென்முலை - மிருதுவாகிய ஸ்தனங்களையுடைய, தமயந்திதன்னொடும் - தமயந்தியோடும், சார்வாய் - கூடுவாய், எ-று. (௭)

பின்னர்மன்னநின்பெருநிலக்கிழமையும்பெறுதி
முன்னைமாணுருவெளிதினிற்பெற்றிடமுன்னி
யின்னபூந்துகில்புனைதியென்றிருதுகிலளித்துத்
தன்னுருக்கொடுபோயதுதழல்விழிப்பாந்தள்.

(இ-ள்.) பின்னர் - பின்பு, மன்ன - நளமகாராஜனே, நின் - உன்னுடைய, பெருநிலக்கிழமையும் - அரசாட்சியையும், பெறுதி - அடைவாய், முன்னை - முற்பட்ட, மாணுரு - மாட்சிமைப்பட்ட வுருவத்தை, எளிதினில் - வருத்தமின்றி, பெற்றிடமுன்னில - பெற நினைப்பையாகில், இன்ன பூந்துகில் - இந்த அழகிய வஸ்திரத்தை, புனைதியென்று - தரித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இருதுகில் - இரண்டுவஸ்திரங்களை, அளித்து - கொடுத்து, தன்னுருக்கொடு - தன்பழைய வுருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, தழல்விழி - அக்கினி பொருந்திய கண்களையுடைய, பாந்தள் - கார்க்கோடக நாகமானது, போயது - மறைந்துபோயது, எ-று. (௮)

அதிர்பொலன்கழலரசர்கோனவ்வயினீங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப்பெய்வளைத்தடந்தோண
மதர்வைநோக்கிதன்வாணகையெனவுயிர்வருத்துங்
கதிர்செய்நித்திலம்வான்றெறிதிரைக்கடல்கண்டான்.

(இ-ள்.) அதிர் - சத்தியாநின்ற, பொலன்கழல் - பொன்னாற் செய்த வீரக்கழலையணிந்த, அரசர்கோன் - நளமகாராஜனானவன், அவ்வயினீங்கி - அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு, பிதிர் - பிதிர்ந்த, சுணங்கணி - தேமலையணிந்த, வெம்முலை - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங்களையும், பெய்வளை - வளையலையணிந்த, தடந்தோள் - பருத்த தோள்களையுமுடைய, மதர்வைநோக்கிதன் - தமயந்தியினது, வாணகையென - ஒளிபொருந்திய தந்தங்கள்போல, உயிர் - உயிரை, வருத்தும் - வருத்துகின்ற, கதிர்செய் - ஒளிவிடுகின்ற, நித்திலம் - முத்துக்களை, வான்று - வாரிக்கொண்டு, எறி - வீசாநின்ற, திரை - அலைகள்பொருந்திய, கடல் - சமுத்திரத்தை, கண்டான் - (நளமகாராஜன்) பார்த்தான், எ-று. (௯)

வஞ்சர்நெஞ்சினாழ்கழியினோர்மடநடையன்ன
மஞ்சிறைப்புறத்தாருயிர்ப்பெடையினையணைத்துக்
கஞ்சநாண்மலர்ச்சேக்கையிற்கண்படனோக்கி
நெஞ்சமாழ்குறநெடிதுயிர்த்தயர்வொடுநின்றான்.

(இ-ள்.) வஞ்சர் - வஞ்சகரது, நெஞ்சின் - மனம்போல, ஆழ் - ஆழ்ந்த, கழியினில் - கழிநிலத்தில், ஓர்மடநடையன்னம் - ஒரு இளவன்னமானது, அம் - அழகிய, சிறைப்புறத்து - சிறகின் புறத்தினால், ஆருயிர் - நிறைந்த வுயிரையொத்த, பெடையினை - பெட்டையன்னத்தை, அணைத்து - தழுவிக்கொண்டு, கஞ்சம் - தாமரையினது, நாண்மலர் - புதிய மலராகிய, சேக்கையில் - படுக்கையில், கண்படல் - நித்திரைசெய்வதை, நோக்கி - பார்த்து, நெஞ்சம் - மனமானது, மாழ்குற - வருத்தமடைய, நெடிதுயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்வொடும் - சோர்வுடனே, நின்றான் - (நளமகாராஜன்) நின்றனன், எ-று. (௧௦)

சுடர்செய்முத்தமுநேமியம்புள்ளுமென்றுகிரு
நெடிதுநோக்கிநங்கேரிழைமூரலுமுலையும்
வடிவமைந்தமென்விரலுமீங்கெய்தியவாற்றாற்
கடலில்வீழ்ந்துயிர்துறந்தனளெனமனங்கலுழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) சுடர்செய் - ஒளிவிடுகின்ற, முத்தமும் - முத்துக்களையும், நேமியம்புள்ளும் - சக்கிரவாக பக்ஷிகளையும், மென் - மிருதுவாகிய, துகிரும் - பவளங்களையும், நெடிது - நெடுங்காலம், நோக்கி - பார்த்து, நம் - நம்முடைய, நேரிழை - தமயந்தியினது, மூரலும் - தந்த வரிசைகளும், முலையும் - ஸ்தனங்களும், வடிவமைந்த - அழகுபொருந்திய, மென்விரலும் - மெல்லிய விரல்களும், ஈங்கு - இக்கழி நிலத்தில், எய்தியவாற்றால் - பொருந்தியபடியால், கடலில் - சமுத்திரத்தில், வீழ்ந்து - (தமயந்தியானவள்) விழுந்து, உயிர் துறந்தனள் - இறந்தாள், என - என்றெண்ணி, மனங்கலுழ்ந்தான் - (நளமகாராஜன்) மனங்கலங்கினான், எ-று.

[அக்கழிநிலத்தில் காணப்பட்ட முத்துமுதலிய உவமான வஸ்துக்களை உவமேயமாக மயங்கினமையால் மயக்கவணி.] (௬௧)

ஆவியன்னதோரணங்கினையரையிருணீத்த
பாவியேன்முகநோக்குறிற்பழிவருமென்றே
மேவுசேக்கையிற்குருகிளம்பேட்டினம்வெருவிச்
சேவலோடகன்றேகுவதெனமனந்திகைத்தான்.

(இ-ள்.) ஆவியன்ன - உயிரையொத்த, ஓரணங்கினை - ஒப்பற்ற தமயந்தியை, அரையிருள் - அர்த்தராத்திரியில், நீத்த - (தனியாக) விடுத்த, பாவியேன் - பாவியாகிய என்னுடைய, முகம் - முகத்தை, நோக்குறில் - பார்த்தால், பழிவரும் - பாவம்வரும், என்றே - என்று நினைத்தோ, மேவு - பொருந்திய, சேக்கையில் - படுக்கையிலுள்ள, குருகு - பறவைகளினுடைய, இள - இளமைதங்கிய, பேட்டினம் - பெட்டைகளினினமானது, வெருவி - பயந்து, சேவலோடு - ஆண்பறவைகளோடும், அகன்று - (அவ்விடத்தைவிட்டு) நீங்கி, ஏகுவது - போவது, என - என்று, மனந்திகைத்தான் - மனமயங்கினான், எ-று.

பறவைகள் இயல்பான்மனிதரைக்கண்டேகினும் அதற்கு நளன் தன் குற்றத்தை ஏதுவாக்கினானென்க. [இது தற்குறிப்பணி.] (௬௨)

நவ்விநோக்கிதன்னகைமதிமுகமெனச்சிறந்த
தெய்வநாண்மலர்ப்போதவிழ்பூந்துகடிமிர்ந்து
கவ்வைவெண்டிரைத்துளியெறிதென்றலங்கன்று
தைவருந்தொறுமெய்பதைத்தாருயிர்தளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நவ்வி - மான்போன்ற, நோக்கிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, நகை - பிரகாசியாநின்ற, மதி - சந்திரனையொத்த, முகமென - முகம்போல், சிறந்த - சிறப்பையடைந்த, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நாண்மலர் - புதிதாக மலர்கின்ற, போது - புஷ்பத்தில், அவிழ் - விரிந்த, பூந்துகள் - மகரந்தப்பொடிகளை, திமிர்ந்து - பூசிக்கொண்டு, கவ்வை - ஒலிபொருந்திய, வெண்டிரை - வெளுத்த சமுத்திர அலைகளினுடைய, துளி - திவலைகளை, எறி - வீசுகின்ற, தென்றலங்கன்று - இளந்தென்றலானது, தைவ

ருந்தோறும் - மேலில் வீசுந்தோறும், மெய் - சரீரமானது, பதைத்து - துடித்து, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - உயிரானது, தளர்ந்தான் - தளரப்பெற்றான், எ-று. (௬௩)

இன்னதன்மையன்வைகலீரைந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனியிற்களிச்சுரும்பாற்றும்
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்
லன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திநாடடைந்தான். [வெ

(இ-ள்.) இன்னதன்மையன் - இத்தன்மையனாகிய நளமகாராசன், வைகலீரைந்து - பத்துநாள், போயிறப்ப - நீங்கிப்போக, கன்னல்வேலி - கரும்பம்வேலியிடப்பட்ட, அங்கழனியில் - அழகிய வயல்களில், களிச்சுரும்பு - களிப்பினையுடைய வண்டுகள், ஆற்றும் - சத்தியாநின்ற, பொன்னம் - பொன்போலழகிய, தாமரைப்பொகுட்டின்மேல் - தாமரைப் பூங்கொட்டையில், மடப்பெடை - இளமைதங்கிய பெட்டையன்னங்களை, புல்லி - தழுவிக்கொண்டு, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், கண்படு - நித்திரைசெய்கிற, வெள்ளநீர் - மிகுந்த நீர்வளமுள்ள, அயோத்திநாடு - அயோத்திநகரத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ-று. (௬௪)

இருதுபன்னனைக்காண்டலுமெத்தொழில்வல்லை
மருவுநாமமென்கூறெனவாகுவனென்பே
ருருவவாம்பரித்தேரினிதூர்குவனும்ப
ரருமருந்தெனவடுதொழில்புரிவனென்றறைந்தான்.

(இ-ள்.) இருதுபன்னனை - இருதுபன்ன ராசனை, காண்டலும் - (நளன்) கண்டவளவில், எத்தொழில் - எச்செய்கையில், வல்லை - நீ திறமையுள்ளவன், மருவும் - பொருந்திய, நாமமென் - உன்பெயரியாது, கூறென - சொல்லென்று (இருதுபன்னன் கேட்க), வாகுவன் - வாகுவனென்பது, என்பேர் - எனது பெயராம், உருவம் - திறத்தையுடைய, வாம் - தாவாநின்ற, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர் - இரதத்தை, இனிது - நன்றாக, ஊர்குவன் - நடத்துவேன், (அன்றியும்) உம்பர் - தேவர்களினது, அருமருந்தென - அரிய அமுதம்போல, அடுதொழில் - சமையலை, புரிவன் - செய்வேன், என்றறைந்தான் - என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான், எ-று. (௬௫)

வேந்தனவ்வுரைகேட்டலும்வியன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுளமறிந்தனைகுறிப்பினூர்குதியே
லாய்ந்தநீசம்பொனோராயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேய்ந்தவென்னிருபாகரோடிருத்தியென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) வேந்தன் - இருதுபன்னராசன், அவ்வுரை - அந்நளன் சொல்லை, கேட்டலும் - கேட்டமாத்திரத்தில், வியன் - பருத்த, மணி - நவரத்தினங்கள் பதித்த, நெடு - நீண்ட, தேர் - தேரிற் கட்டப்பட்ட, கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய, மா - குதிரையினது,

உளமகிழ்ந்தனன் - மனதை மகிழ்ந்தவனாகி, குறிப்பின் - குறிப்பினால், ஊர்குதியேல் - நடத்துகிறவனானால், ஆய்ந்த - குற்றமற்ற, செம்பொனோராயிரம் - ஓராயிரம் பொன், வைகலும் - நாடோறும், அளிப்பல - கொடுப்பேன், வந்தல் - வீரனே, என் - என்னுடைய, இருபாகரோடு - இரண்டு சாரதிகளோடுங்கூட, இருத்தி - இரு, என்றிசைத்தான் - என்று சொன்னான், எ-று.

பொன்னென்பது இருபது சின்னப் பணத்திலுக்குத் தொகைப்பேர். இது சேரசோழபாண்டியர் நாட்டு வழக்கு. (௧௬)

அன்னவாறுநேர்ந்தலங்குளைப்புரவிமான்றேர்க்கு
மன்னனாகியநிடதர்கோன்வைகலும்புலம்பித்
துன்னுகானிடைநீத்தவளவலமீக்கூர
வென்னளாயினளோவெனவிரங்கிவெய்துயிர்ப்பான்.

(இ-ள்.) அன்னவாறு - அப்படியே, நேர்ந்து - சம்மதித்து, அலங்கு - அசைகின்ற, உளை - புறமயிரினையுடைய, புரவிமான் - குதிரைகட்டிய, தேர்க்கு - இரதங்கட்கு, மன்னனாகிய - அதிபனாகிய, நிடதர்கோன் - நளமகாராசனானவன், வைகலும் - நாடோறும், புலம்பி - மனமிரங்கி, துன்னுகானிடை - நெருங்கிய காட்டினில், நீத்தவள் - விட்டுப்பட்ட தமயந்தியானவள், அவலம் - துன்பம், மீக்கூர - அதிகரிக்க, என்னளாயினளோ - எந்தன்மையளானாளோ, என - என்று, இரங்கி - புலம்பி, வெய்து - கொடியதாக, உயிர்ப்பான் - பெருமூச்செறிவான், எ-று. (௧எ)

உயிர்த்துமெய்தளர்ந்துருகியவேந்தனையுளத்தி
லயிர்த்தொர்சாரதியுற்றதையெவனெனமொழிகென்றறைய
வெயிற்கொடுங்கதிர்மறைந்தபின்வெவ்வழற்கானிற்
பயிர்ப்பில்கோதையைத்திரிந்தனன்பரிவிலேனென்றான்.

(இ-ள்.) உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, மெய்தளர்ந்து - சரீரம்வாடி, உருகிய - மனமுருகிய, வேந்தனை - நளமகாராஜனை, உளத்தில் - மனத்தில், அயிர்த்து - சந்தேகித்து, ஓர் சாரதி - சீவலனென்னுமொரு தேர்ப்பாகனானவன், உற்றதை - (நாள்தோறும்) அடைந்த துன்பத்தை, எவனெனமொழிகென்றறைய - என்னவென்று கேட்க, வெயில் - வெய்யிலைச்செய்கின்ற, கொடுங்கதிர் - சூரியன், மறைந்தபின் - அஸ்தமித்தபின்பு, வெவ்வழல் - கொடிய அழல்பொருந்திய, கானில் - காட்டினில், பயிர்ப்பில - பரிசுத்தையாகிய, கோதையை - பெண்ணை, பரிவிலேன் - அன்பில்லாத நான், திரிந்தனன் - விடுத்தேன், என்றான் - என்று (நளன்) சொன்னான், எ-று. (௧அ)

வேற்றுருவமைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - ௧௦௧௨.

வீமன் தேடவிட்டபடலம்.

[இப்படலத்தால் வீமராஜன் தமயந்தி நளன் இருவரையும் தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

இனையனாகியமன்னவனவ்வழியிருப்ப
வனைகருங்கழல்விதர்ப்பர்கோன்மறையவர்க்கூயென்
றனையைதன்னொடுநளனையுந்தேடிநீர்தந்தா
லினையவாயவையுந்தருகுவனெனவவர்நேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) இனையனாகிய - இத்தன்மையனாகிய, மன்னவன் - நளமகாராஜன், அவ்வழி - அவ்வயோத்தியில், இருப்ப - இருக்க, வனைகருங்கழல் - சிறந்த வீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன், மறையவர் - பிராமணர்களை, கூய் - அழைத்து, என்றனையைதன்னொடும் - என்பெண்ணாகிய தமயந்தியோடும், நளனையும் - நளமகாராஜனையும், தேடி - தேசங்களிற்றேடி, நீர் - நீவிர், தந்தால் - கொடுப்பீராயின், இனையவாயவையும் - நினைத்தவை யனைத்தையும், தருகுவன் - கொடுப்பேன், என - என்றுசொல்ல, அவர் - அம்மறையவர்கள், நேர்ந்தார் - (அதற்குச்) சம்மதித்தார், எ-று. (௧)

தரங்கவாரிதி சூழ்தரு தகைமைசா லுலக மொருங்கு தேடியுங் காண்கில ருலப்பிலார் திரிய, வரங்கொள் கேள்வியன் சுவேதனென் றுரைக்குமோர் மறையோன், கருங்கட் பேதையைச், சேதியன் மனைவயிற் கண்டான்.

(இ-ள்.) தரங்கவாரிதி - அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது, சூழ்தரு - சூழ்ந்த, தகைமைசால் - மேன்மை பொருந்திய, உலகம் - பூவுலகம், ஒருங்கு - ஒருங்குபட, தேடியும் - தேடியும், காண்கிலர் - காணாதவராய், உலப்பிலார் - அளவற்றபேர்கள், திரிய - திரியாநிற்க, வரங்கொள் - வரத்தைக்கொண்ட, கேள்வியன் - (சாஸ்திரக்) கேள்வியையுடைய, சுவேதனென்றுரைக்கும் - சுவேதனென்று சொல்லப்பட்ட, ஓர் மறையோன் - ஒரு பிராமணன், கருங்கட்பேதையை - கரிய கண்களையுடைய தமயந்தியை, சேதியன் மனைவயின் - சேதிதேசத் தரசனாகிய சுவாகுவின் வீட்டில், கண்டான் - பார்த்தான், எ-று. (௨)

மாசழுத்தொளிமழுங்குபுமண்ணுறுமணியிற்
றேசழிந்துதெரிவைதன்றிருமுகநோக்கி
யேசலில்லிவட்கோவிவையெய்துமற்றென்று
வாசில்கேள்வியோன்கலுழ்ந்தனன்றுயர்க்கடலாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மாசழுத்து - அழுக்கடைந்து, ஒளிமழுங்குபு - ஒளிமழுங்கி, மண்ணுறுமணியில் - சாணையிடாத மணிபோல, தேசழிந்து - அழகழிந்து, தெரிவைதன் - தமயந்தியினது, திருமுகம் - அழ

ிய முகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, ஏசலில் - பழிப்பில்லாத, இவட்கோ - இப்பெண்ணுக்கோ, இவையெய்தும் - இவ்வவஸ்தைகள் பொருந்தும், என்னா - என்று, ஆசில் - குறைவற்ற, கேள்வியோன் - கேள்வியை யுடைய சுவேதன், கலுழ்ந்தனன் - கலங்கினவனாகி, அயர்க்கடல் - துன்பக்கடலில், ஆழ்ந்தான் - மூழ்கினான், எ-று. மற்று - அசை. (௩)

அழுவதென்கொலென்றாயிழைவினவநின்றாதை
முழுவலன்புடைத்தோழன்யான்மொய்த்தநின்றமருங்
குழுவுநின்னிருமுரவருந்தீங்கிலரென்னத் [ள்.
தொழுதுமைக்கணீர் முலைத்தடம்பெருகமெய் சோர்ந்தா

(இ-ள்.) அழுவதென்கொல் - துன்பப்படுவது என்னகாரணம் என்று - என்றுசொல்லி, ஆயிழை - தமயந்தியானவள், வினவ - கேட்க, நின்றாதை - உன்றந்தைக்கு, முழுவலன்புடை - நிறைந்த அன்புடைய, தோழன் - தோழமையுள்ளவன், யான் - நான், மொய்த்த - நெருங்கிய, நின் - உன்னுடைய, தமரும் - உறவினரும், குழுவும் - கூட்டத்தவரும், நின் - உன்னுடைய, இருமுரவரும் - தாய்தகப்பன்மா ரிருவரும், தீங்கிலர் - கேடிலராயுளர், என்ன - என்றுசொல்ல, தொழுது - (அவனைத்) தொழுது, மைக்கணீர் - மைபொருந்திய கண்ணீர், முலைத்தடம் - முலையினிடத்தில், பெருக - ஒழுக, மெய் - உடம்பு, சோர்ந்தாள் - மெலிந்தாள், எ-று. (௪)

கந்தவார்குழற்காரிகையழுதல்கேட்டிவட்குத்
தந்தையாரெவற்குரியளித்தனிரியறனித்து
வந்தவாறெவனிவளைநீயுணர்ந்ததெவ்வாறென்
றந்தணாளனைவினவினள்சுவாகுவையளித்தாள்.

(இ-ள்.) கந்தம் - வாசனைபொருந்திய, வார் - நீண்ட, குழல் - கூந்தலையுடைய, காரிகை - தமயந்தியானவள், அழுதல் - துன்பப்படுதலை, கேட்டு - (சுநந்தையால்) கேள்விப்பட்டு (வந்து) இவட்கு - இப்பெண்ணிற்கு, தந்தையர் - தகப்பன் யார், இத்தனிரியல் - இப்பெண்ணானவள், எவற்குரியள் - எவனுக்கு மனையாள், தனித்து வந்தவாறு - தனித்துவந்தவிதம், எவன் - யாது, இவளை - இப்பெண்ணை, நீயுணர்ந்தது - நீ அறிந்தது, எவ்வாறென்று - எப்படியென்று, அந்தணாளனை - சுவேதனை, சுவாகுவை யளித்தாள் - சேதிதேசத்தரசனைப் பெற்ற தாயானவள், வினவினள் - கேட்டாள், எ-று. (௫)

மாதுகேட்டியிம்மடவரல்விதர்ப்பர்கோன்புதல்வி
காதனாயகனிடதர்கோன்காசினிமுழுதுஞ்
சூதினாலிழந்திவளையுங்கானிடைத்துறந்தா
னாதலாலிவட்டேடெனவிதர்ப்பர்கோனறைந்தான்.

(இ-ள்.) மாது - அரசனது தாயே, கேட்டி - கேள், இம்மடவரல் - இப்பெண் - விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனது, புதல்வி - குமா

ரத்தி, காதல் - அன்பினையுடைய, நாயகன் - (இவட்குக்) கணவன், நிடதர்கோன் - நளமகாராஜன், (அவன்) காசினிமுழுதும் - பூமிமுழுவதும், சூதினால் - சூதாட்டத்தால், இழந்து - தோற்றுவிட்டு, இவளையும் - இத்தமயந்தியையும், கானிடை - காட்டினில், துறந்தான் - விடுத்தான், ஆதலால் - ஆகையால், இவள் - இவளை, தேடென - தேடுவீரென்று, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன், அறைந்தான் - உத்தரவுகொடுத்தான், எ-று. (௬)

தேண்டியெங்கணுங்கண்டிலன்றிருவைநின்மனையிற்
காண்டல்செய்தனன்கன்னலிற்பழுத்தமென்மொழியாண்
மாண்டபேரெழில்வாணுதல்வயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானெனமறையவனிசைத்தான்.

(இ-ள்.) எங்கணும் - எவ்விடத்திலும், தேண்டி - தேடி, திருவை - லக்ஷ்மியையொத்த தமயந்தியை, கண்டிலன் - காணாதவனாய், நின்மனையில் - உன்மாளிகையில், காண்டல் செய்தனன் - கண்டேன், கன்னலில் - கரும்பினும், பழுத்த - முதிர்ந்த, மென்மொழியாள் - இனிய வசனத்தையுடைய இத்தமயந்தியினது, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, பேரெழில் - மிகுந்த அழகுதங்கிய, வாணுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியில், வயங்கிய - விளங்கிய, மறுவால் - மச்சையினால், ஈண்டு - இவ்விடத்தில், யான் - நான், உணர்ந்தனன் - (இன்னளென்று) அறிந்தேன், என - என்று, மறையவன் - சுவேதனானவன், இசைத்தான் - சொன்னான், எ-று. (௭)

அதுகிளத்தலுமணிநுதன்மாசினையகற்றக்
கதிரொளித்தலிற்கண்வழுக்குற்றனகூச
மதிநுதற்புறத்திலங்கியமறுவினைநோக்கித்
ததைமலர்க்குழற்றமயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) அது - அச்செய்தியை, கிளத்தலும் - சொன்னவளவில், அணிநுதல் - அழகிய நெற்றியிலுள்ள, மாசினை - அழுக்கை, அகற்ற - போக்க, கதிரொளித்தல் - ஒளிவிடுகின்றமையால், கண் - நேத்திரங்கள், வழுக்குற்றன - சிதறினவைகளாகி, கூச - அஞ்ச, மதிநுதற்புறத்து - பிறைபோன்ற நெற்றியினிடத்து, இலங்கிய - பிரகாசித்த, மறுவை - மறுவினை, நோக்கி - பார்த்து, இவள் - இப்பெண், ததைமலர்க்குழல் - நெருங்கிய மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியே, என - என்று, உணர்ந்தாள் - (அரசன்னை) அறிந்தாள், எ-று. (௮)

வனைமலர்க்குழன்மங்கைநின்னன்னையும்யானும்
புனைகருங்கழற்சுதர்மன்றன்புதல்வியராவே
மெனவுமன்னைதன்னிணைமலர்ச்சீறடியிறைஞ்சிக்
கனைகருங்கடல்களைபுரண்டாலெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) கலைமலர்க்குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய, மங்கை - தமயந்தியே, நின்னையும் - உனது தாயும், யாமும் - நாமும், புனை - தரிக்கப்பட்ட, கரு - பெருமை தங்கிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, சுதர்மனதன் - சுதர்மாவையுடைய, புதல்விய ராவெம் - புத்திரிகளாவோம், எனவும் - என்று (அரசனென்னை) சொ ன்னவளவில், அன்னைதன - அப்பெரிய தாயினது, இணை - இணைந்த, மலர் - தாமரை மலரையொத்த, சீறடி - சிற்றடிகளில், இறைஞ்சி - நமஸ்கரித்து, கண் - சத்தியாகின்ற, கருங்கடல் - கறுத்த கடலா னது, கரைபுரண்டென்ன - கரைபுரண்டாற்போல, கலுழ்ந்தாள் (தமயந்தி) அழுதாள், எ-று. (௯)

இன்னவொன்றெனையுணர்வதன்முன்னமுமீன்ற
வன்னையாமெனவளித்தனையன்புமீதூர
மன்னுமென்னுயிர்மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை
பொன்னகர்க்கெனைவிடுத்தியென்றின்னுரைபுகன்றாள்.

(இ-ள்.) எனை - என்னை, இன்னவொன்று - இத்தன்மையதொ ன்று, உணர்வதன் முன்னமும் - அறிவதற்கு முன்பும், ஈன்ற - பெ ற்ற, அன்னையாமென - தாயாயேனைக்கும்படி, அன்புமீதூர - ஆசை மிக, அளித்தனை - இரக்ஷித்தாய், மன்னும் - அவ்விடத்திற் பொருந் தியிருக்கிற, என்னுயிர் மக்களை - என்னுடைய உயிர்போன்ற பிள்ளை களை, காண்பதற்கு - பார்ப்பதற்கு, எந்தை - என் பிதாவினது, பொ ன்னகர்க்கு - அழகிய குண்டினபுரத்துக்கு, எனைவிடுத்தி - என்னை யனுப்பு, என்று - என்று, இன்னுரை - இனியசொற்களை, புக ன்றாள் (தமயந்தி) சொன்னாள், எ-று. (௧௦)

உரைசெய் மாற்றமோர்ந் துளமுருகி யுருகுறத் தழு
விக், கரைசெய் வேலையிற் கருந்தடங் கண்கணீ ருகுப்ப,
வெரிமணிப் பொலன் சிவிகையி லிருத்தினிக் கொழுகு
ம், விரைசெய் கோதையை விதர்ப்பர்கோ னூர்வயின்
விடுத்தான்.

(இ-ள்.) உரைசெய்மாற்றம் - (தமயந்தி) சொல்லிய வசனத் தை, ஓர்ந்து - அறிந்து, உள் - உள்ளில், உயிர் - பிராணன், உரு குற - உருகும்படி, தழுவி - அணைத்துக்கொண்டு, கரைசெய் - கரை யைச்செய்யாகின்ற, வேலையில் - சமுத்திரம்போல, கரு - கறுத்த, தடம் - விசாலமாகிய, கண்கள் - நேத்திரங்கள், நீர் - ஜலத்தை, உகு ப்ப - சொரிய, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணி - இரத்தினங்கள் பதி த்த, பொலன் சிவிகையில் - பொற்பல்லக்கின்மீது, இருத்தி - இருத்தி, ஒழுகும் - ஒழுகாநின்ற, விரைசெய் - வாசனை பொருந்திய, கோதையை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனது, ஊர்வயின் - குண்டினபுரத்தில், விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ-று. (௧௧)

கொள்ளைவண்டினங்கூட்டுணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையரக்கிதழ்விரிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல்விதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால்.

(இ-ள்.) கொள்ளை - மிகுந்த, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங் கள், கூட்டுணும் - (தேனைக்) கொள்ளையிடும்படியாகிய, நறுமலர் - வாசனைபொருந்திய மலர்களையணிந்த, கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், அள்ளல் - குழைந்த, அம் - அழகிய, கரு - கரி ய, சேற்றிடை - சேற்றினிலுண்டாகிய, அரக்கிதழ் - செவ்விதழ் கள், விரிந்த - மலர்ந்த, வள்ளவாய் - கிண்ணம்போன்ற வாயை யுடைய, செழு - செழித்த, கமலமேல் - தாமரைமலரின்மேல், மடவனம் - இளவன்னங்கள், துயில்கூர் - நித்திரைசெய்கின்ற, வெ ள்ளநீர் - நீர்ப்பெருக்கையுடைய, வயல் - கழனிகளையுடைய, விதர் ப்பர்கோன் - விதர்ப்பதேசத் தரசனாகிய வீமராசனது, நகரம் - குண்டினபுரத்தை, மேயினள் - அடைந்தாள், எ-று. (௧௨)

அழுதவுண்கணுமற்றமெல்லாடையுமலங்கற்
கழுமச்சூட்டுபுனைசெயாக்கருங்குழற்காடும்
விழியினோக்கலும்விதர்ப்பர்கோன்வெய்துயிர்த் தயர்ந்தா
றழுவியன்னையருறுதுயர்சாற்றலாந்தகைத்தே. [ன்

(இ-ள்.) அழுத - அழுகையுற்ற, உண்கணும் - (தமயந்தியினது) மையுண்ட கண்களையும், அற்ற - அறுபட்ட, மெல்லாடையும் - மெ ன்மைபொருந்திய புடைவையையும், அலங்கல் - மலர்மாலைகளை, கழும - நிறைய, சூட்டு - சூட்டி, புனைசெயா - முடிக்காத, கருங் குழற்காடும் - கரிய கூந்தற்காட்டையும், விதர்ப்பர்கோன் - வீம ராசனானவன், விழியினோக்கலும் - கண்களாற் கண்டமாத்திரத் தில், வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்ந்தான் - சோர்ந் தான், அன்னையர் - தாய்மார்கள், தழுவி - (தமயந்தியைத்) தழு விக்கொண்டு, உறுதுயர் - அடைந்த துன்பமானது, சாற்றலாம் - (நம்மாற்) சொல்லும்படியான, தகைத்தே - தன்மையையுடையதா, எ-று. (௧௩)

காட்டினள்ளிருட்காலையிற்காவலனீத்த
தீட்டொணாவெழிற்றெரிவையைத்தேடினன் கொணர்ந்த
மூட்டுமுத்தழன்முறைமையின்வளர்த்திடுவேதன்
வேட்டயாவையுங்கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்.

(இ-ள்.) காட்டில் - வனத்தில், கன்னிருட்காலையில் - அந்தராத் திரிகாலத்தில், காவலன் - நளமகாராசன், நீத்த - விடுத்த, தீட் டொணா - எழுதக்கூடாத, எழில் - அழகுபொருந்திய, தெரிவை - தமயந்தியை, தேடினன் - தேடி, கொணர்ந்த - கொண்டு வந்த, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட, முத்தழல் - மூன்றக்கினிகளை, முறை

மையில் - இரமத்திறல், வளர்க்கும் - வளர்க்கின்ற, சுவேதன் - சுவேதனென்னும் மறையவன், வேட்ட - விரும்பிய, யாவையும் - எல்லாவற்றையும், கொள்கென - பெற்றுக்கொள்ளென்று, வீமன் - வீமராசன், அளித்தனன் - கொடுத்தான், எ-று.

முத்தழலாவன - தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம் என்பனவாம். (௧௪)

மக்கள்வாண்முகநோக்கியமடவரனெஞ்ச
னெக்குவாடுதல்கண்டகத்துளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற்காலவேற்காதலற்குறுகி
நக்கபூங்கழலனையுநாடுகென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) மக்கள் - பிள்ளைகளினது, வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தை, நோக்கியும் - பார்த்தபின்பும், மடவரல் - தமயந்தியினது, நெஞ்சம் - மனமானது, நெக்குவாடுதல் - நெகிழ்ந்து வாடுதலை, கண்டு - பார்த்து, அகத்து - மனத்தில், உளநெகிழ்ந்து - மனமுருகி, கக்கு - கக்கப்பட்ட, செந்தழல் - சிவந்த அக்கினிபொருந்திய, கால - யமனையொத்த, வேல் - வேலாயுதத்தை யேந்திய, காதலன் - தந்தையாகிய வீமராசனை, குறுகி - கிட்டி நின்று, நக்கபூங்கழல் - விளங்குகின்ற அழகிய வீரக்கழலையணிந்த, அனையும் - அமைச்சரையும், நாடுகென்று - தேடுமென்று, உரைத்தான் - சொன்னான், எ-று. (௧௫)

ஓடரிக்கணாளுளைத்துயர்மாற்றுவான்கூவி
யாடகப்பசும்பொலங்கழற்காளையைநேர்ந்து
தேடுவம்மினென்றரசர்கோன்றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினாரவர்களிகடலனைப்பெலாங்கடந்தே.

(இ-ள்.) ஓடரிக்கணாள் - நீண்ட அரிபரந்த கண்களையுடைய தமயந்தியாகியவள், உளைத்துயரம் - மனவருத்தத்தில், ஒற்றரை - வேவுகாரரை, கூவி - அழைத்து, ஆடகம் - பொன்னாலாகிய, பசு - பசுமையாகிய, பொலம் - அழகிய, கழல் - வீரக்கழலையணிந்த, காளை - காளையரசனை, நீர் - நீங்கள், ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, தேடி - திரிந்துபார்த்து, வம்மின் - வாருங்கள், என்று - என்று சொல்லி, அரசர்கோன் - வீமராசன், திசைதொறும் - எட்டுத்திக்கிலும், செலுத்த - (அவர்களை) அனுப்ப, அவர் - அவ்வேவுகாரர், களி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடலனைப்பெல்லாம் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டல முழுமையும், கடந்து - திரிந்து, நாடினார் - தேடினார்கள், எ-று. (௧௬)

தேருமொற்றரிலொருவன்மீண்டணங்கின்முன்றோன்றி
யரிவைமூதெயிலயோத்திமாநகரினிலடைந்தேன்
புரிகருங்குழன்மனைவியைப்போக்கினன்புலம்பும்
ஒருவனிவ்வழியுண்டுகொலெனவினவினனால்.

(இ-ள்.) தேரும் - தேடுகிற, ஒற்றரில் - வேவுகாரருள், ஒருவன் - ஒருவனென்னு மொரு வேவுகாரன், மீண்டு - திரும்பி வந்து, அணங்கின்முன் - தமயந்தியின் முன்னிலையில், தோன்றி - நின்று, அரிவை - இராசகுமாரத்தியே, மூது - பழைய, எயில் - மதில்சூழ்ந்த, அயோத்திமாநகரினில் - அயோத்தியபுரியில், அடைந்தேன் - சென்றேன், புரி - விரும்பப்பட்ட, கருங்குழல் - கரிய கூந்தலையுடைய, மனைவியை - மனையாட்டியை, போக்கினன் - விடுத்தவனாகி, புலம்பும் - துன்பப்படுகின்ற, ஒருவன் - யாவனாயினு மொருவன், இவ்வழி - இந்தப் பட்டணத்தில், உண்டுகொல் - உளனோ, என - என்று, வினவினன் - விசாரித்தேன், எ-று. ஆல்-அசை. ()

ஓகையோடெனக்கொருவனாங்குளங்கனிந்துருகி
வாகைவெஞ்சிலையிருதுபன்னற்குயர்மான்றேர்ப்
பாகன்கொய்யுளைப்பரியுளந்தேர்பவனொருவன்
றோகையைப்பிரிந்தாருழப்பவன்சோர்வான்.

(இ-ள்.) ஓகையோடு - அன்புடனே, எனக்கு - எனக்கு, ஒருவன் - ஒருமனிதன், ஆங்கு - அவ்வயோத்திநகரத்தில், உளங்கனிந்து - மனங்கனிந்து, உருகி - கரைந்து, வாகை - வெற்றிமாலையணிந்த, வெஞ்சிலை - வெவ்விய வில்லையேந்திய, இருதுபன்னற்கு - இருதுபன்னவரசனுக்கு, உயர்மான்றேர் - உயர்ந்த குதிரைகட்டிய தேரை நடத்துகின்ற, பாகன் - சாரதியும், கொய்யுளை - கொய்து கட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரி - குதிரைகளினது, உளம் - மனதை, தேர்பவன் - அறிபவனும், ஒருவன் - தனித்தவனும், தோகையை - மனையாளை, பிரிந்து - பிரிவுற்று, ஆருழப்பவன் - மிகுந்த துன்பப்படுகின்றவனும், சோர்வான் - சோர்வை யடைகின்றவனும், எ-று. (௧௮)

அழலிலாதுணவமிர்தெனவடுந்தொழில்புரிவோன்
மழகளிற்றினன்னடையினன்வாகுவனென்பே
ரெழுவுலாந்திணிதோளினனிங்குளனென்ன
வொழுகுபூங்கொடிமருங்குலாயுணர்ந்தனன்வந்தேன்.

(இ-ள்.) அழலிலாது - நெருப்பில்லாமல், உணவு - உண்டியை, அமிர்தென - அமுதமென்னும்படி, அடுந்தொழில் - சமைத்தலை, புரிவோன் - செய்வானும், மழகளிற்றின் - இளமைதங்கிய யானை போல, நன்னடையினன் - நல்ல நடையையுடையவனும், வாகுவனென்பேரோன் - வாகுவனென்னும் பெயரையுடையவனும், எழுவுலாம் - தூண்போல உலாவுகிற, திணி - வலிமைபொருந்திய, தோளினன் - தோள்களையுடையவனு (மாகிய ஒருவன்), இங்கு - இந்நகரத்தில், உளன் - இருக்கின்றான், என்ன - என்று சொல்ல, ஒழுகு - தேனொழுகுகின்ற, பூங்கொடி - பூந்தபக்கொடியையொத்த, மருங்

குலாய் - இடையையுடைய தமயந்தியே, உணர்ந்தனன் - இச்செய்தி யறிந்தவனாகி, வந்தேன்-இவ்விடம் வந்தேன் (என்றான்), எ-று.

வீமன் தேடவிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௧௧௧௧.

கலி நீங்கு படலம்.

[இப்படலத்தால் நளனிடத்தில் பொருந்தி வருத்தி யிருந்த கலியன் நளன் அசுவித்தை யறிந்தபின் அவனிடத்தில் நிலலாதுவிட்டு நீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறியவந்தணற்கிருநிதிவழங்கி
நன்றுநின்னுரையின்னமும்யோத்தியினண்ணி
மன்றல்மாலைவேலிருதுபன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவதுளதெனவுரைத்தனன்மெயினளால்,

(இ-ள்.) என்றுகூறிய - இப்படியென்று சொல்லிய, அந்தணற்கு - ஒற்றனுப்புச்சென்ற பர்ணாதனென்னும் பிராமணனுக்கு, இருநிதி - மிகுந்த நிதிகளை, வழங்கி - கொடுத்து, நின்னுரை - உன்சொற்கள், நன்று - நல்லது, இன்னமும் - மறுபடியும், அயோத்தியினண்ணி - அயோத்திநகரத்திற் பொருந்தி, மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, மாலை - பூமாலையணிந்த, வேல - வேலாயுதமேந்திய, இருதுபன்னற்கு - இருதுபன்ன மகாராசனுக்கு, உளமகிழ்வது - மனங்களிப்பதாகிய, ஒன்றுகூறுவது - ஒன்று சொல்லத்தக்கது, உளது - உண்டு, என - என்று, உரைத்தனன்மெயினள் - சொல்லினாள், எ-று.

நாட்டமூன்றுடைநாயகன்வரத்தினாலனகை
மீட்டுங்கன்னிகையாயினள்சுயம்வரம்விழைந்தாள்
கேட்டுமாநிலத்திறைவருமவ்வழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலைமன்னநீபோதியேற்போவாய்.

(இ-ள்.) நாட்டமூன்றுடை - திரிநேத்திரங்களையுடைய, நாயகன் - பரமசிவனது, வரத்தினால் - அநுக்கிரகத்தினால், அனகை - தமயந்தியானவள், மீட்டும் - மறுபடியும், கன்னிகையாயினள் - கன்னிகையாகி, சுயம்வரம் - சுயம்வரத்தை, விழைந்தாள் - விரும்பினாள், கேட்டு - அச்செய்தி கேட்டு, மாநிலத்திறைவரும் - அரசர்களும், அவ்வழி - அவ்விடத்தில், இறுத்தார் - வந்தடைந்தார்கள், பூட்டு - நாணேறிடப்பட்ட, வார்சிலை - நீண்ட வில்லையேந்திய, மன்ன - இருதுபன்ன வரசனே, நீ போதியேல் - நீ போவையானால், போவாய் - (விரைவிற்) போ, எ-று. (௨)

காலைநன்மணம்புணர்வதுநிடதநாடளிக்குங்
காளையாருயிருளன்கொலோகழிந்தனன்கொல்லோ
வாளிமொய்ம்பினுயென்றுநீயறைகெனவறைந்தாள்
வாளைவென்றரிபரந்துமைதோய்ந்தகண்மடவாள்.

(இ-ள்.) காலை - காலைத்தினத்தில், நல்-நல்ல, மணம் - விவாகமானது, புணர்வது - செய்யப்படுவதாம், நிடதநாடு - நிடததேசத்தை, அளிக்கும் - இரக்ஷிக்கின்ற, காளை - நளமகாராசனானவன், ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - பிராணனானது, உளன்கொலோ - இருக்கப்பெற்றானோ, கழிந்தனன்கொல்லோ - நீங்கப்பெற்றானோ, ஆளி - சிங்கத்தையொத்த, மொய்ம்பினுய் - பலத்தையுடைய இருதுபன்னனே, என்று - என்றுசொல்லி, நீ யறைகென - நீ சொலலென்று, வாளை - வாளாயுதத்தை, வென்று - சயித்து, அரிபரந்து - செவ்வரிபரந்து, மைதோய்ந்த - அஞ்சனம்பொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, மடவாள் - தமயந்தியானவள், அறைந்தாள் - சொன்னாள், எ-று. (௩)

சுருதிநூற்றுறைபோயவன்றனைவிளிசெய்தி
யிருதுபன்னனையடைந்திவையாவையுமியம்ப
மருமலர்க்குழன்மன்றல்கேட்டலுமுளமகிழ்வுற்
றுருவவாம்பரித்தேர்விடுவாருவற்குரைப்பான்.

(இ-ள்.) சுருதிநூல் - வேதசாஸ்திரங்களினது, துறை - மார்க்கத்தில், போயவன் - சிறந்தவனாகிய வேதியன், அனைவிளில் - சீக்கிரத்தில், எய்தி - (அயோத்தியை) அடைந்து, இருதுபன்னனை - இருதுபன்னராசனை, அடைந்து - நெருங்கி, இவையாவையும் - இவைகளெல்லாவற்றையும், இயம்ப - சொல்ல, மருமலர் - வாசனைபொருந்திய மலர்களையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, மன்றல் - விவாகவார்த்தையை, கேட்டலும் - கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில், உளம் - மனமானது, மகிழ்வுற்று - களிப்புற்று, உருவவாம் - கோரமாகத் தாவாநின்ற, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர்விடும் - தேரைச் செலுத்தாநின்ற, வாருவற்கு - வாருவன் என்னுஞ் சாரதிக்கு, உரைப்பான் - சொல்லுவான், எ-று. (௪)

தளருநுண்ணிடைத்தமயந்திசுயம்வரநாளை
யுளைவயப்பகம்புரவியினுள்ளமோர்க்கனையேற்
றெளியுந்தேர்வியாய்விரைவினிற்செலுத்துகதேரொன்
றளிமுரன்றுழைப்தேனுகர்தாரினுனுரைந்தான்.

(இ-ள்.) தளரும் - தளர்ச்சியடையாநின்ற, நுண்ணிடை - நுட்பமான இடையையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினது, சுயம்வரம் - சுயம்வரமானது, நாளை - நாளைத்தினத்தில், (நடக்கின்றது) உளை - புறமயிரினையும், வயம் - வெற்றியையுமுடைய, பகம் - பகமையாகிய, புரவியின் - குதிரையினது, உள்ளம் - மனதை, ஓர்ந்தனை

யேல் - அறிவாயானால், தெளியுங்கேள்வியாய் - தெளிவுபெறுங் கேள்வியையுடைய வாகுவனே, விரைவினில் - சீக்கிரத்தில், தேர் - இரதத்தை, செலுத்துக - நடத்துக, என்று-என்றுசொல்லி, அளி - வண்டுகள், மூசின்று - சந்தித்து, மடற்றேன் - பசியதேனை, நுகர் - உண்ணும்படியான, தாரினான் - மாலையணிந்த இருதுபன்ன மகாராசன், அறைந்தான் - சொன்னான், எ-று. (௫)

கேட்டவாகுவன்கிளியெனமிழற்றுதீங்கிளவி
காட்டுணீத்தகுவினைத்தனளாயினுங்கற்பு
காட்டுகின்றவளித்திறம்புரியுமோவெம்மைக்
கூட்டுதற்கிஃதிழைத்தனளாமெனக்குறித்தான்.

(இ-ள்.) கேட்ட - அச்சொல்லைக் கேட்ட, வாகுவன் - வாகுவனென்னும் பெயரினையுடையநளன், கிளியென - கிளிபோல, மிழற்று - சொல்லப்பட்ட, தீங்கிளவி - மதுரமான சொற்களையுடைய தமயந்தியானவள், காட்டுள் - காட்டினுள், நீத்தது - விடுத்ததைத், தகுவினைத்தனளாயினும் - (விரோதமாக) நினைத்தாளானாலும், கற்பு - பாதிவிருத்தியத்தை, காட்டுகின்றவள் - நிலைநிறுத்துகின்ற அவள், இத்திறம் - இவ்வண்ணமாக, புரியுமோ - செய்வாளோ (செய்யாள் ஆயினும்), எம்மை - எம்மை, கூட்டுதற்கு - (தன்னுடன்) கூட்டுதற்கு, இஃதிழைத்தனளாம் - இதைச் செய்தவளாவாள், என் - என்று, குறித்தான் - கருதினான், எ-று. (௬)

நொறில்வயப்பரித்தேர்பண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறும்வலித்தடந்தோளினுய்த்தேர்மிசைவரி
னறுமலர்ப்பசும்பூந்தொடைவிதர்ப்பர்கோனாட்டி
லுறுவலிப்பகல்கழிவதன்முன்னெனவுரைத்தான்.

(இ-ள்.) நொறில் - வேகமும், வயம் - வெற்றியும்பொருந்திய, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர் - இரதத்தை, பண்ணி - அலங்கரித்து, நொய்தினில் - சீக்கிரத்தில், கொணரா - (வாகுவன்) கொண்டுவந்து, எறும்வலி - மிகுந்த வலிமை பொருந்திய, தடந்தோளினுய் - பருத்த தோள்களையுடைய இருதுபன்னவரசனே, தேர்மிசை - தேரினில், இவரில் - ஏறிக்கொள்ளுவையாகில், நறுமலர் - வாசனைபொருந்திய மலர்களெடுத்த, பசு - குளிர்ந்த, பூந்தொடை - அழகிய மாலைகளையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனது, நாட்டில் - தேசத்தில், இப்பகல் - இன்றைத்தினம், கழிவதன்முன் - நீங்குவதற்கு முன்னமே, உறுவல் - அடைவேன், என - என்று, உரைத்தான் - சொன்னான், எ-று. (௭)

என்றுகூறலுமிளங்கதிர்ப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோலுயர்கொடிஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவரும்வியப்புறநினைவருங்கடுப்பின்
மன்றலந்தொடைவாகுவன்வாம்பரிவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) என்று கூறலும் - இப்படி சொன்ன மாத்திரத்தில், இளங்கதிர்ப் பரிதிபோல் - பாலசூரியன்போல, இறைவன் - இருதுபன்னவரசன், குன்றுபோல் - மலைபோல, உயர் - உயர்ந்த, கொடிஞ்சி - மேற்பாயையுடைய, அந்தேர்மிசை - அழகிய தேரினில், கொள்ள - ஏறிக்கொள்ள, நின்ற யாவரும் - பார்த்திருந்த அனைவரும், வியப்புற - ஆச்சரியப்பட, நினைவரும் - எண்ணுதற்கரிய, கடுப்பின் - வேகத்தினால், மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அந்தொடை - அழகிய மாலையணிந்த, வாகுவன் - வாகுவனானவன், வாம்பரி - தாவாநின்ற குதிரைகளை, விடுத்தான் - நடத்தினான், எ-று. (௮)

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலுமெய்த்தவர்தனக்குக்
கொடுத்தவிஞ்சையைக்கொய்யுளைப்பரியொடுங்கூறக்
கடுப்பையாவருமுணர்ந்திலர்கால்விசைத்தோடி
யடுத்தவார்கழல்விதர்ப்பர்கோனணிகெழுநாட்டில்.

(இ-ள்.) விடுத்த - செலுத்தப்பட்ட, வாம்பரி - தாவாநின்ற குதிரைகள், வருந்தலும் - வருந்தாமளவில், மெய்த்தவர் - முனிவர்கள், தனக்குக்கொடுத்த - தனக்குபதேசித்த, விஞ்சையை - மந்திரத்தை, கொய் - கொய்தகட்டிய, உளை - புறமயிரினையுடைய, பரியொடும் - குதிரையோடு, கூற - உபதேசிக்க, கடுப்பை - (தங்கள்) வேகத்தை, யாவரும் - எவரும், உணர்ந்திலர் - அறிந்திலர், (அம்படி) கால்விசைத்து - கால்களைவீசி, ஓடி - சென்று, வார்கழல் - நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜனது, அணிகெழும் - அழகு பொருந்திய, நாட்டில் - தேசத்தில், அடுத்த - சேர்ந்தன, எ-று. (௯)

கூந்தன்மாவுளமறிதலிற்சாலிகோத்திரனோ
வாய்ந்தகேள்வியின்மாதலியோவன்றிநளனோ
வேந்தல்வேற்றுருவெடுத்தனனோவெனவெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்.

(இ-ள்.) கூந்தன்மா - புறமயிரையுடைய குதிரைகளினது, உளம் - மனதை, அறிதலில் - உணர்தலில், சாலிகோத்திரனோ - சாலிகோத்திர முனிவனோ, (அன்றி) வாய்ந்த கேள்வியின் - பொருந்திய கேள்வியையுடைய, மாதலியோ - இந்திரசாரதியோ, அன்றி - அல்லவாகின், நளனோ - நளமகாராஜனாகிய, ஏந்தல் - அரசன், வேற்றுருவெடுத்தனனோ - வேறுருவெடுத்து வந்தனனோ, எனவெண்ணி - என்று நினைத்து, வேந்தர்வேந்தனும் - இருதுபன்னராஜனும், மணிமுடி - நவரத்தினகிரீடந் தரித்த சிரத்தை, துளக்கினன் - அசைத்து, வியந்தான் - சந்தோஷித்தான், எ-று. (௧௦)

முத்தவெண்குடைவேந்தர்கோன்மூழ்வுறழ்கடந்தோ
ளுத்தரீயமந்நெறியிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரிநிறுவியத்துகிற்கொள்கென்னப்
பத்தியோசனைகடந்ததுதேரெனப்பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முத்தவெண்குடை - முத்தினாற்செய்த வெண்மைக் குடையைத்தரித்த, வேந்தர்க்கரசன் - இருதுபன்ன வரசனானவன், முழவுறழ் - மத்தளத்தையொத்த, தடந்தோள் - பருத்த தோள்களிலின்றும், உத்தரீயம் - அங்கவஸ்திரமானது, அக்கம்பிடை - அக்கமார்க்கத்தில், வீழ்தலும் - வீழ்ந்த மாத்திரத்தில், உணர்ந்து - தெரிந்துகொண்டு, தத்துவாம் - தாவிப்போகின்ற, பரி - குதிரைகளை, நிறுவி - நிறுத்தி, அந்துகில் - அந்த அங்கவஸ்திரத்தை, தருகென - தாவென்று கேட்க, தேர் - இரதமானது, பதயோசனை - பதயோசனைதூரம், கடந்தது - கடந்துவந்தது, என - என்று, பகர்ந்தான் - (வாகுவன்) சொன்னான், எ-று. (௧௧)

இன்னவாய்மைகேட்டரசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னுமையிருகாவதமகன்றதற்பின்னர்
முன்னர்த்தோன்றியதளியினம்பெடையொடுமூசப்
பொன்னந்தாதுகுபூந்துணர்ப்பெரியதோர்தான்றி.

(இ-ள்.) இன்னவாய்மை - இத்தன்மையான வசனத்தை, கேட்டு - கேள்வியுற்று, அரசனும் - இருதுபன்ன வரசனும், வியப்புடன் - ஆச்சரியத்துடனே, ஏக - போக, பின்னும் - பின்பும், ஐயிருகாவதம் - பத்துக்காவதவழி, அகன்றதற்பின்னர் - சென்றபின்பு, அளியினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், பெடையொடும் - பெட்டைவண்டுகளுடனே, மூச - மொய்க்கப்பெற்ற, பொன்னம் - பொன்போலழகிய, தாது - மகரந்தப்பொடிகள், உகும் - உதிரப்பெற்ற, பூந்துணர் - புஷ்பக்கொத்துகளையும், பெரியதோர் - பெருமைமிக்க அழகையுமுடைய, தான்றி - தான்றிமரமானது, முன்னர் - எதிரில், தோன்றியது - காணப்பட்டது, எ-று. (௧௨)

தான்றிமாமரந்தோன்றலுந்தேரினைத்தகைத்தும்
தோன்றுமிம்மரத்திலைகளுந்தொக்கமென்பழமு
மூன்றுகோடியேமுப்பதிற்றிரண்டெனமொழிய
வான்றகேள்வியோனெண்ணியற்றுமெனவியந்தான்.

(இ-ள்.) தான்றிமாமரம் - பெரிய தான்றிமரமானது, தோன்றலும் - காணப்பட்டவளவில், தேரினை - இரதத்தை, தகைத்து - (இருதுபன்னவரசன்) நிறுத்தி, தோன்றும் - காணப்படுகின்ற, இம்மரத்து - இம்மரத்தில், இலைகளும் - இலைகளும், தொக்கமென்பழமும் - நெருங்கிய மென்மையான பழங்களும், மூன்றுகோடியே முப்பதிற்றிரண்டென - இரண்டுதலையிட்ட முப்பதை மேற்கொண்ட மூன்றுகோடியென, மொழிய - சொல்ல, ஆன்றகேள்வியோன் - நிறைந்த கல்வியையுடைய நளமகாராசன், எண்ணி - அம்மரத்திலை முதலியவற்றைக் கணக்கிட்டு, அற்றும் - நீ சொல்லு மத்தன்மைத்தாம், என - என்றுகூறி, வியந்தான் - (அக்கணக்கறிவினி) லாச்சரியப்பட்டான், எ-று. (௧௩)

இனையவிஞ்ஞைமற்றெனக்குநீயளித்தனையெனிற்
றுனைவயப்பரியுளமுணர்விஞ்ஞையான்சொல்வன்
வினைபொலன்கழன்மணிமுடிமன்னவென்றுரைப்ப
வனையவிஞ்ஞையைவாகுவற்களித்தனனன்றே.

(இ-ள்.) இனையவிஞ்ஞை - இத்தன்மையாகிய வித்தையை, எனக்கு - என்றனக்கு, நீயளித்தனையெனில் - நீகொடுப்பாயானால், துனை - வேகமுடைய, வயம் - வெற்றிபொருந்திய, பரி - குதிரைகளின், உளம் - மனதை, உணர்விஞ்ஞை - அறியும் வித்தையை, வினை - கட்டப்பட்ட, பொலன்கழல் - பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையும், மணிமுடி - வைரத்தம்பதித்த கிரீடத்தையுந் தரித்த, மன்ன - இருதுபன்னவரசனே, யான் - நான், சொல்வன் - (உனக்குச்) சொல்வேன், என்றுரைப்ப - என்று வாகுகன் சொல்ல, அனைய விஞ்ஞையை - அந்த வித்தையை, வாகுவற்கு - வாகுகனுக்கு, அளித்தனன் - (இருதுபன்னவரசன்) கொடுத்தான், எ-று. அந்த வித்தையாவது கணக்குவித்தை - அதுவே அக்ஷவித்தையாம். (௧௪)

இருதுபன்னனவ்விஞ்ஞையைவாகுவற்கீய
மருவிநின்றவன்கலிதனைநீங்கிவாளரவி
னெரிசெய்வெவ்விடங்கான்றவினிதயநெக்குருகி
வெருவிவாய்விடாவிடத்தினையுமிழ்ந்தனனன்றே.

(இ-ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன், அவ்விஞ்ஞையை - அக்கணக்கு வித்தையை, வாகுவற்கு - வாகுகனாகிய நளனுக்கு, ஈய - கொடுக்க, மருவிநின்ற - (நளனை) மருவியிருந்த, வன்கலி - வலிமையுள்ள கலியானவன், தனைநீங்கி - (நளமகாராசனை) விட்டு நீங்கிப்போய், வாளரவம் - ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடக நாகமானது, எரிசெய் - தகிக்கின்ற, வெவ்விடம் - கொடிய விடத்தை, கான்றவின் - (கானிருந்த நளனிடத்திற்) கக்கினமையால், இதயம் - மனமானது, நெக்குருகி - கரைந்துருகப்பெற்று, வெருவி - பயந்து, வாய்விடா - வாய்விட்டு, விடத்தினை - (கார்க்கோடகனது) விஷத்தை, உமிழ்ந்தனன் - கக்கினான், எ-று. அன்று ஏ - அசைகள். (௧௫)

தணந்தவெந்திறற்கலியனைச்சபிக்குவனென்றுக்
கணங்கொள்வண்டுயிர்தாரினானுளத்திடைக்கருத
லுணர்ந்தவெங்கலிதயங்கியுளத்தசாபத்தா
லணங்குசாலுமிழ்விடத்தினுலெய்துறளவயர்ந்தேன்.

(இ-ள்.) தணந்த - தன்னைப்பிரிந்து சென்ற, வெந்திறல் - வெவ்விய பலத்தையுடைய, கலியனை - கலிபுருஷனை, சபிக்குவனென்று - சபிப்பேனென்று, கணங்கொள் - கூட்டங்கொண்ட, வண்டு - வண்டுகள், உயிர் - சத்தியாநின்ற, தாரினான் - மாலையணிந்த நளமகாராசன், உளத்திடை - மனத்தினிலே, கருதல் - நினைத்தலை, உணர்ந்த - அறிந்த, வெங்கலி - கொடிய கலியானவன், தயங்கியுளா

த்த - தமயந்திகொடுத்த, சாபத்தால் - சாபத்தினால், அணங்கு - அச்சத்தைத் தருகின்ற, அரா - கார்க்கோடக நாகமானது, உமிழ் - உமிழ்ந்த, விடத்தினால் - விடத்தால், இன்றளவு - இன்றைவரைக்கும், அயர்த்தேன் - சோர்வையடைந்தேன், எ-று. (௧௬)

இழைத்ததீவினைதனைந்தனனின்றுதொட்டுன்பேர்
வழுத்தினாரையுமருவலன்மன்னனென்றேத்த
வழற்கொடுஞ்சினந்தணிந்தனனாடல்வேலரசன்
குழைத்ததான்றியிவேறினன்கொடியவெங்கலியே.

(இ-ள்.) இழைத்த - செய்யப்பட்ட, தீவினை - கொடுஞ்செய்கைகளை; தனைந்தனன் - விட்டு நீங்கினேன், இன்றுதொட்டு - இன்றைத்தின முதற்கொண்டு, உன்பேர் - உன்னுடைய நாமத்தை, வழுத்தினாரையும் - துதித்தவரையும், மருவலன் - சேரேன், மன்ன - நளமகாராசனே, என்றேத்த - என்று ஸ்துதிக்க, ஆடல் - போர் செய்கின்ற, வேல் - வேலையேந்திய, அரசன் - நளமகாராசனானவன், அழற்கொடு - அக்கினிபோற்கொடிய, சினம் - கோபத்தை, தணிந்தனன் - விடுத்தான், குழைத்த - தளிர்த்த, தான்றியில் - தான்றிமரத்தில், கொடிய - குரூரமுள்ள, வெங்கலி - வெவ்விய கலியானவன், ஏறினன் - ஏறிக்கொண்டான், எ-று. ஏ-அசை. (௧௭)

கலிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - ௧௧௨௮.

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்.

[இப்படலத்தால் கலிநீங்கிய பின்பு நளமகாராசன் வீமனது குண்டின நகரத்தில் வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற தனது தேவியாகிய தமயந்தியைக் கண்டது சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை.

விண்டமென்மலர்நறவினைக்கிளரியஞ்சுரும்ப
ருண்டுதுஞ்சுதார்விடத்தேரைக்கடிதோட்டி
மண்டுதீம்புனலகழிசூழ்மாமதிற்குடுமிக்
கொண்டல்கண்படுகுண்டினபுரத்தில்வந்தடைந்தான்.

(இ-ள்.) விண்ட - மலர்ந்த, மென்மலர் - மெல்லிய புஷ்பங்களினது, நறவினை - தேனை, கிளரி - கிளரியெழும் பண்ணைப் பாடுகின்ற, அஞ்சுரும்பர் - அழகிய வண்டுகள், உண்டு - குடித்து, துஞ்சும் - நித்திரை செய்யும்படியுள்ள, தார் - மாலையையணிந்த, விடத்தோன் - நளமகாராசன், தேர் - இரதத்தை, கடிது - விரைவினில், ஓட்டி - செலுத்தி, மண்டு - நிறைந்த, தீம்புனல் - மதுரமான நீரையுடைய, அகழி - அகழியானது, சூழ் - சூழப்பெற்ற, மாமதில் - பெரிய மதில்களினுடைய, குடுமி - சிகரத்தில், கொண்டல் - மேகங்கள், கண்படு - நித்திரை செய்யும்படியுள்ள, குண்டின புரத்தில் - வீமராசன் பட்டணத்தில், வந்தடைந்தான் - வந்து சேர்ந்தான், எ-று. (௧)

சில்லியந்தடந்தேர்வருகம்பலைகேளா
வெல்லியித்திறந்தேர்விடநளனலாதொருவர்
வல்லரோவெனமனத்திடையெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனேலுயிர்துறப்பனென்றுன்னினளணங்கே.

(இ-ள்.) சில்லி - உருளையையுடைய, அந்தடந்தேர் - அழகிய விசாலமாகிய தேரானது, வரும் - வருகின்ற, கம்பலை - சத்தத்தை, கேளா - கேட்டு, ஒல்லை - சீக்கிரத்தில், இத்திறம் - இவ்வண்ணமாக, தேர்விட - தேரைச் செலுத்த, நளனலாது - நளனையல்லாமல், ஒருவர் - மற்றொருவர், வல்லரோ - திறமையுள்ளவரோ, என - என்று, மனத்திடை - மனத்தில், எண்ணி - சிந்தித்து, அனையோன் - இவன், அல்லனேல் - நளனல்லனானால், உயிர் துறப்பன் - உயிரை விடுவேன், என்று - என்று, அணங்கு - தமயந்தியானவள், உன்னினள் - எண்ணினள், எ-று. (௨)

மருவுபாகனைத்தேரொடும்வாயலினிறுவி
யிருதுபன்னனவ்வீமன்மாட்டேகலுமெதிராப்
புரிவயாவையும்புரிந்துபல்காவதம்போக்கி
யுருவப்பூணினாய்வந்தமையெவன்கொலென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) மருவுபாகனை - பொருந்திய சாரதியை, தேரொடும் - இரதத்தோடும், வாயலில் - அரண்மனை வாசலில், நிறுவி - நிறுத்தி, இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசனானவன், அவ்வீமன் மாட்டு - அந்த வீமராசனிடத்து, ஏகலும் - சென்றவளவில், எதிராப்புரிவயாவையும் - எதிர்வந்து செய்யத்தக்க மரியாதை யனைத்தையும், புரிந்து - செய்து, பல்காவதம் போக்கி - பலகாத வழியைக் கடந்து, உருவப்பூணினாய் - அழகிய ஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்னவரசனே, வந்தமை - (நீ) இவ்விடம் வந்த தன்மை, எவன்கொல் - என்ன காரணமோ, என்று - என்று, உரைத்தான் - வீமராசன் சொன்னான், எ-று. (௩)

ஈங்கடைந்ததுமன்னநிற்காணியவெனலும்
வீங்குதோளினனினியநன்மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமையுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவர்நகரினும்விழுமிதொன்றமைத்தார்.

(இ-ள்.) மன்ன - வீமராசனே, ஈங்கு - இந்நகரத்தில், அடைந்தது - வந்தது, நிற்காணிய - உன்னைக் காண்பதற்கு, எனலும் - என்று சொல்லிய மாத்திரத்தில், வீங்குதோளினன் - பருத்தபுசத்தையுடைய வீமராசனானவன், இனிய - இனிமையான, நன்மொ

ழி - நல்ல சொற்களை, பலவிளம்பி - பலவாகச்சொல்லி, பாங்குளார்தமை - அருகிலுள்ள ஏவலாளரைப் (பார்த்து), உறையுளொன்று - ஒரு விடுதிவீட்டை, அமைக்கென-செய்யுங்களென்று, பணிப்ப - உத்தரவுகொடுப்ப, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், விண்ணவர் நகரினும் - சொர்க்கத்தைக் காட்டிலும், விழுமிது - மேன்மையதாகிய, ஒன்று - ஒருவிடுதிவீட்டை, அமைத்தார் - (ஏவலாளர்) திட்டஞ் செய்தார்கள், எ-று. (௪)

இருதுபன்னன்வேந்தருளினாலவ்வயினெய்தி யரசர்யா
வருந்தொக்கிலராய்வளைப்பணைத்தோள், விரைசெய்கோ
தைதன்சுயம்வரமென்னவேதியன்முன், னுரைசெய்மாற்
றமற்றென்கொலென்றயிர்த்தனனுறைந்தான்.

(இ-ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன், வேந்தருளினால் - வீமனுத்தரவினால், அவ்வயின் - அந்தவீட்டில், எய்தி-அடைந்து, அரசர்யாவரும் - அரசர்கள் எவரும், தொக்கிலர் - வந்துசேர்ந்தனரில்லை, ஆய்வளை - சிறந்த வளையலையணிந்த, பணைத்தோள் - மூங்கிலையொத்த தோள்களையும், விரைசெய் - பரிமளிக்கின்ற, கோதைதன் - கூந்தலையுமுடைய தமயந்தியினது, சுயம்வரமென்ன, சுயம்வரமென்று, வேதியன் - பூருணதனென்னும் பிராமணன், முன் - முந்தியதினத்தில், உரைசெய் - சொல்லப்பட்ட, மாற்றம் - வார்த்தை, எனகொல் - எப்படிப்பட்டதோ - என்று - என்று, அயிர்த்தனன் - சந்தேகித்தவனாகி, உறைந்தான் - வாசஞ்செய்தான், எ-று. மற்று - அசை. (௫)

சாந்தமென்முலைத்தமயந்திதோழியைநோக்கிப்
போந்தமன்னவன்பொற்றடந்தேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிடுசாரதிகொற்றவேனளனும்
வேந்தனோவெனவுணர்ந்திவண்வருகெனவிடுத்தாள்.

(இ-ள்.) சாந்தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த, மென்முலை - மெல்லிய முலைகளையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியானவள், தோழியை - கேசினியென்னுந் தனதுபாங்கியை, நோக்கி - பார்த்து, போந்தமன்னவன் - வந்த விருதுபன்னவரசனது, பொன் - அழகிய, தடம் - விசாலமாகிய, தேரினில் இரதத்தில், பிணித்த - கட்டிய, கூந்தன்மா - புறமயிரினையுடைய குதிரைகளை, விடும் - நடத்துகின்ற, சாரதி - தேர்ப்பாகனானவன், கொற்றம் - வெற்றி பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதந்தரித்த, நளனும் - நளனாகிய, வேந்தனோ - அரசனோ (அல்லனோ), என - என்று, உணர்ந்து - அறிந்துகொண்டு, இவண் - இவ்விடத்தில், வருகென - வாவென்றுசொல்லி, விடுத்தாள் - அனுப்பினாள். (௬)

கொங்குவாய்மடுத்திளவண்டுகூட்டுணுங்கூந்தற்
றிங்கள்வாண்முகத்தெரிவைதன்னேவலிற்றிறம்பா

மங்கையெய்திமற்றியாவனீயெத்தொழில்வல்லை
யிங்குவந்தவாறென்னெனவாகுவனிசைப்பான்.

(இ-ள்.) கொங்கு - தேனை, வாய்மடுத்து - வாயைவைத்து, இனவண்டு - கூட்டமாகியவண்டுகள், கூட்டுணும் - கொள்ளைகொண்டுண்ணப்பெற்ற, கூந்தல் - அளகத்தையும், திங்கள் - சந்திரனைப்போன்ற, வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய, தெரிவைதன் - தமயந்தியினது, ஏவலில் - உத்தரவினின்றும், திறம்பா - தவறாத, மங்கை - கேசினியானவள், எய்தி - அவ்விடத்திற்சென்று, யாவனீ - நீயார், எத்தொழில் - எந்தத்தொழில்களில், வல்லை - வல்லமையுள்ளவன், இங்கு - இவ்விடத்தில், வந்தவாறு - வந்ததன்மை, என்னென - எப்படிப்பட்டதென்று கேட்க, வாகுகன் - வாகுகனெனப்பட்ட நளன், இசைப்பான் - சொல்லுவான், எ-று. (௭)

விரிமலர்க்குழற்றமயந்திசுயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான்றேர்விடும்வாகுகனென்பேர்
புரிவல்வெந்தழலின்றியுமடைத்தொழில்புனலற்
றுருகுபாலையிற்றீம்புனறருவலென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) விரி - மலர்ந்த, மலர் - மலர்களையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினது, சுயம்வரம் - சுயம்வரத்தினில், வேட்ட - விருப்பமுற்ற, இருதுபன்னன் - இருதுபன்னராசனது, மான்றேர் - குதிரைகட்டிய தேரை, விடும் - நடத்துகின்ற, வாகுகன் - பாகுகன் என்பது, என்பேர் - என்பெயராம், வெந்தழல் - வெவ்விய அக்கினி, இன்றியும் - இல்லாமலும், மடைத்தொழில் - சமயலை, புரிவல் - செய்வேன், புனலற்று - நீரில்லாமல், உருகு - உருகுகின்ற, பாலையில் - பாலைநிலத்தில், தீம்புனல் - மதுரமான சலத்தை, தருவல் - (உண்டுபண்ணிக்) கொடுப்பேன், என்றுரைத்தான் - என்றுசொன்னான், எ-று. (௮)

இன்னவிஞ்சைகணளனலாதறிநரில்லை
யன்னவன்றரக்கொண்டனைபோலுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்நகர்வயின்வகுத்துரையென்றாள்
பொன்னவாஞ்சுணங்கரும்பியபுணர்முலைப்பூவை.

(இ-ள்.) பொன்னவாம் - பொன்போலாகிய, சுணங்கு - தேமல், அரும்பிய - உண்டாகிய, புணர்முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுடைய, பூவை - கேசினியானவள், இன்னவிஞ்சைகள் - இத்தன்மைய வித்தைகள், நளனலாது - நளனல்லாமல், அறிநர் - அறிந்தவர்கள், இல்லை - (ஒருவரு)மில்லை, அன்னவன் - அந்த நளமகாராசன், தர - கொடுக்க, கொண்டனைபோலும் - பெற்றுக்கொண்டாய்போலும், அவ்வரசன் - அந்தநளமகாராசன், எந்நகர்

வயின் - எந்தப் பட்டணத்தில், மன்னி - பொருந்தி, வாழ்வது - சுகித்திருப்பது, வருத்து - பகுத்து, உரை - அதைச்சொல்லு, என்ருன் - என்று விஞவிஞள், எ - று. (௯)

மேயவிஞ்சையோர்களனெடுங்கற்றிலன்விறல்வேற்
சேயனனினிதுறைவதிவ்விடமெனத்தெருளேன்
றூயகற்பினர்காதலர்துறப்பினுமற்ருேர்
நாயகற்பெறநினைவர்கொலோவெனநவின்ருன்.

(இ-ள்.) மேய - பொருந்திய, விஞ்சை - வித்தையை, ஓர் - ஒப்பற்ற, நளனெனும் - நளமகாராசனிடத்தில், கற்றிலன் - (நான்) கற்கவில்லை, விறல்வேல் - வெற்றிபொருந்திய வேலேந்திய, சேயனன - சுப்பிரமணியனை யொத்த நளமகாராசன், இனி துறைவது - இனிமையோடிருப்பது, இவ்விடம் - இன்னவிடம், என - என்று, தெருளேன் - அறியேன், தூய - பரிசுத்தமாகிய, கற்பினர் - கற்பினையுடைய மாதர்கள், காதலர் - கணவர்கள், துறப்பினும் - துறந்துவிட்டாலும், மற்ருேர் - வேறொரு, நாயகற்பெற - கணவனை யடைய, நினைவர்கொலோ - நினைப்பரோ, என - என்று, நவின்ருன் - (நளமகாராசன்) சொன்ஞன், எ-று. (௧0)

இன்னகூறலுமடவரல்கதுமெனவேகி
மின்னஞளுடன்கேட்டனயாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றனதுருவலாள்மொழிகுவதனைத்து
முன்னினம்மிறைமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தாள்.

(இ-ள்.) இன்ன - இத்தன்மையாக, கூறலும் - சொன்னவளவில், மடவரல் - கேசினியானவள், கதுமென - சீக்கிரமாக, ஏகி - சென்று, மின்னஞளுடன் - தமயந்தியுடன் - கேட்டவை யாவையும் - கேள்வியுற்ற சங்கதிகளை யெல்லாம், விளம்பி - சொல்லி, அன்னவன்றனது - அந்நளமகாராசனது, உருவலான் - வடிவமில்லாத இப்பாகன், மொழிகுவதனைத்தும் - சொல்லுவதெல்லாம், முன்னில் - யோசிக்குமிடத்தில், நம்மிறை - நமது நளமகாராசன், மொழிவதே போன்மென - சொல்வதைப்போ லிருக்கிறதென்று, மொழிந்தான் - சொன்ஞள், எ-று. (௧௧)

மொழிதல்கேட்டலுமொய்குழல்வாலரியுதவி
யழலிலாதிவையடுவதுகாண்டியென்றறையக்
குழைகொள்வாண்முகக்கொம்பனளவனுழைக்குறுகி
யிழைகொள்பூண்முலைசொற்றவாறிசைத்தனளீந்தாள்.

(இ - ள்.) மொழிதல் - கேசினி சொல்லியவைகளை, கேட்டலும் - கேள்வியுற்ற மாத்திரத்தில், மொய்குழல் - தமயந்தியானவள், வால்-வெள்ளிய. அரி - அரிசியை, உதவி - கொடுத்து, அழலிலாது - நெருப்பின்றி, இவையடுவது - இவ்வரிசிகளைச் சமைப்பதை, காண்டியென்று - பார்த்துவாவென்று, அறைய-கூற, குழைகொள் - குண்டலமணிந்த, வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, கொம்பனள் - பூங்கொம்பையொத்த கேசினியானவள், அவனுழை - அப்பாகனிடத்து, குறுகி - சென்று, இழைகொள் - நூல்மழைகொண்ட, பூண் - ஆரங்களையணிந்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி, சொற்றவாறு - சொல்லியபடி, இசைத்தனள் - சொல்லி, ஈந்தாள் - அவ்வரிசியைக் கொடுத்தாள், எ-று.

ஈந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிசிதீயின்றி
யாய்ந்தகேள்வியான்றொடுதலுமடிசிலாயமைய
வேய்ந்தபூங்குழல்கண்டுபோய்வெம்முலைப்பொறையாற்
சாய்ந்தநுண்ணிடைத்தமயந்திதன்னெடுமொழிந்தாள்.

(இ - ள்.) ஈந்த - கொடுத்த, வாலரி - வெள்ளிய அரிசியானவை, பெய்த, போடப்பட்ட, பொற்குழிசி - பொற்குடத்தை, ஆய்ந்த கேள்வியான் - நளமகாராசன், தொடுதலும் - (கையால்) தொட்டமாத்திரத்தில், தீயின்றி - நெருப்பில்லாமல், அடிசிலாயமைய - சாதமாயமைய, வேய்ந்த - தரிக்கப்பட்ட, பூங்குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய கேசினியானவள், கண்டு - அதைப்பார்த்து, போய் - சென்று, வெம்முலை - விருப்பத்தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களினுடைய, பொறையால் - பாரத்திஞல், சாய்ந்த - வணங்கிய, நுண்ணிடை - நுட்பமான இடையையுடைய, தமயந்திதன்னெடும் - தமயந்தியுடனே, மொழிந்தாள் - (இவ்விசயத்தைச்) சொன்ஞள், எ-று. (௧௩)

அழலுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டுக்
குழையுநெஞ்சினளின்னுயிர்க்கொழுநனென்றெண்ணி
விழைவினேடுதன்மக்களையவனுழைவிடுத்தாண்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னன்மாட்டடைந்தார்.

(இ - ள்.) குழையுநெஞ்சினள் - குழைந்த நெஞ்சத்தளாகிய தமயந்தியானவள், அழலும் - நெருப்பும், நீரும் - தண்ணீரும், இன்று - இல்லாமல், அமிழ்தென - அமிர்தம்போல, அடுதொழில் - சமைத்தலை, கேட்டு - கேள்வியுற்று (இவன்), இன்னுயிர்க் கொழுநன் - இனிய உயிரையொத்த (நமது) கணவன், என்றெண்ணி - என்றுகருதி, விழைவினேடு - ஆசையோடு, தன்மக்களை - தன்புதல்வரை, அவனுழை - அவனிடத்து, விடுத்தாள் - அனுப்பிஞள், மழலைமென்மொழி - மெல்லிய மழலைமொழிகளையுடைய, மக்களும் - பிள்ளைகளும், மன்னன்மாட்டு - நளமகாராசனிடத்தில், அடைந்தார் - சேர்ந்தார்கள், எ-று. (௧௪)

அடைந்தமக்களைக்கண்டலுமழவிடுமெழுகி
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருட்டொழுகினநெடுங்கண்
டொடர்ந்தழும்மலமுருக்கிவெம்பவக்கடலுலையக்
கடந்துளோர்களுங்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல்.

(இ-ள்.) அடைந்த - தன்னிடத்துவந்த, மக்களை - புதல்வரை, காண்டலும் - பார்த்தமாத்திரத்தில், அழலிடும் - தீயிலிட்ட, மெழுகில் - மெழுகுபோல, உள்ளம் - (நளமகாராசன்) மனமானது, உடைந்தது - நெகிழ்ந்தது, நெடுங்கண் - நெடியகண்கள், நீருற்றிருந்து - நீர்சுரந்து, ஒழுகின - சொரிந்தன, தொடர்ந்த - சனனங்கடோறு மனுசரித்த, மும்மலம் - ஆணவமாயை காமியமெனு மூன்று மலத்தையும், முருக்கி - கெடுத்து, வெம் - கொடிய, பவக்கடல் - சனனசாகரத்தை, தொலைய - நீங்க, கடந்துளோர்களும் - நீத்தோரும், மக்கள்மேல் - பிள்ளைகள்மேல்வைத்த, காதல் - ஆசையை, கடப்பரோ - ஒழிப்பரோ - (ஒழியார்) எ-று. ()

மழலைமென்மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன
னழுதுதுன்புறலாய்வளைத்தோழிகண்டேகித்
தொழுதுசொற்றலுங்கொழுநனுமென்பதுதுணிந்து
முழுவலன்புடைத்தாயொடுதந்தைபான்மொழிந்தாள்.

(இ-ள்.) மழலைமென்மொழி - மெல்லிய மழலைச் சொற்களையுடைய, மக்களை - பிள்ளைகளை, காண்டலும் - கண்டளவில், மன்னன் - நளமகாராசன், அழுது - புலம்பி, துன்புறல் - துன்பப்படுதலை, ஆய்வளை - சிறந்த வளையலையணிந்த, தோழி - கேசினியானவள், கண்டு - பார்த்து, ஏகி - தமயந்தியிடத்துச்சென்று, தொழுது - வணங்கி, சொற்றலும் - இச்செய்கையைச் சொன்னவளவில், கொழுநன் - (இவன்) நமதுகணவன், ஆம் - ஆவன், என்பது - எனப்படுவது, துணிந்து - தமயந்திநிச்சயித்து, முழுவலன்புடை - நிறைந்த கெடாத அன்பையுடைய, தாயொடு - தாயினுடன், தந்தைபால் - தகப்பனிடத்தில், மொழிந்தாள் - சொன்னாள், எ-று. ()

மழைத்தடங்கணாள்மன்னவன்பணியினால்வேந்தை
யழைத்துவம்மெனவாய்வளைத்தோழியைவிடுப்பக்
குழைத்தபூங்கொடியன்னவள்வாகுகற்குறுகித்
தழைத்தகாதலால்வருகெனமன்னனுஞ்சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) மழை - குளிர்ச்சியும், தடம் - விசாலமும் பொருந்திய, கணாள் - கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், மன்னவன் - வீமராசனது, பணியினால் - உத்தரவினால், அழைத்துவம்மென - (சாரதியை) யழைத்துவாவென்று, ஆய்வளை - சிறந்த வளையல்களையுடைய, தோழியை - கேசினியை, விடுப்ப - அனுப்ப, குழைத்த - தளிர்த்த, பூங்கொடியன்னவள் - புஷ்பக்கொடியையொத்த கேசினியானவள், வாகுகற்குறுகி - வாகுகனையடைந்து, தழைத்தகாதலால் - மிகுந்த அன்போடும், வருகென - (அரசனுத்தரவின்படி) வாவென்றழைக்க, மன்னனும் - நளமகாராசனும், சார்ந்தான் - (அரண்மனையை) யடைந்தான், எ-று. (௧௭)

மறுவில்கற்பினள்மானவேன்மன்னவன்வரலும்
குறைவிலன்பினள்பிழையிலள்கண்படைகொள்வா

ளிறையுநீப்பருமனைவியையிருள்படுகானி
லறனிழுக்குறுநளனலதியாவரோயகல்வார்.

(இ-ள்.) மறுவில - களங்கமில்லாத, கற்பினள் - தமயந்தியானவள், மானவேல் - வலிய வேற்படையேந்திய, மன்னவன் - நளமகாராசன், வரலும் - வந்த மாத்திரத்தில், குறைவில் - குறைவில்லாத, அன்பினள் - அன்பையுடையவளும், பிழையிலள் - குற்றமில்லாதவளும், கண்படை கொள்வாள் - நித்திரைசெய்கின்றவளுமாகிய, இறையும் - இறைப்பொழுதும், நீப்பரும் - நீத்தற்கரிய, மனைவியை - தமயந்தியை, இருள்படு - இருளுண்டாயிருக்கிற, கானில் - வனத்தில், அறன் - தருமமானது, இழுக்குறு - தவறுத, நளனலது - நளனையல்லாமல், யாவரோ - (மற்றவர்) யார்தாம், அகல்வார் - பிரிந்துவிடுவார்கள், எ-று.

[அறனிழுக்குறு நளனென்றது வஞ்சப் புகழ்ச்சி] இதனால் வெறுத்தல் தோற்றுகின்றது. (௧௮)

என்றுகண்கணீரிடையறுதொழுகிடமாசு
துன்றுமேனியுந்துணிபடுமாடையுமாகி
நின்றமாதினைநோக்கினனெட்டுயிர்ப்பெறிந்து
குன்றிரண்டெனவீங்குதோட்கொற்றவன்கூறும்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியாகச் சொல்லி, கண்கள் - கண்களினின்றும், நீர் - நீரானது, இடையறுது - இடைவிடாமல், ஒழுகிட - பெருக, மாசுதுன்று - அழுக்கடைந்த, மேனியும் - வடிவத்தவளும், துணிபடு - அறுபட்ட, ஆடையும் - ஆடையையுடையவளும், ஆகி - ஆய், நின்ற - (தன்னெதிரி) னின்ற, மாதினை - தமயந்தியை, நோக்கினான் - பார்த்தவனாய், நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து - பெருமூச்சு விட்டு, குன்றிரண்டென - இரண்டுமலைகள்போல், வீங்கு - பூரித்த, தோள் - தோள்களையுடைய, கொற்றவன் - நளமகாராசனானவன், கூறும் - (இவ்வாறு) சொல்லுவானா, எ-று. (௧௯)

அலர்முலைப்பசுங்கொடியனையாயிருட்போதிற்
கலிவயத்தனாய்க்காட்டிடைநீத்தனனின்னை
நலியும்வெங்கலிதணந்தபின்னண்ணினனின்பான்
மெலியனீயுமோர்சுயம்வரம்வேட்டதென்னென்றான்.

(இ-ள்.) அலர் - பருத்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, பசு - பச்சையாகிய, கொடியனாய் - கொடியையொத்த தமயந்தியே, இருட்போதில் - அர்த்தராத்திரியில், கலி - கலியனுக்கு, வயத்தனாய் - வசப்பட்டவனாகி, காட்டிடை - வனத்தில், நின்னை - உன்னை, நீத்தனன் - விடுத்தேன், நலியும் - வருத்துகின்ற, வெங்கலி - வெவ்விய கலியன், தணந்தபின் - பிரிந்து சென்றபின்பு, நின்பால் - உன்னிடத்தில், நண்ணினன் - வந்தடைந்தேன், மெலியல் - வருந்

தாதே, மீட்டும் - மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரம் - ஒரு சுயம்வரத் தை, வேட்டது - விரும்பியது, எஃது - யாதுபற்றி, என்றான் - என் று சொன்னான், எ-று. (௨௰)

நிடதர்கோவினையயோத்தியிலேனடினன்கண்டேன்
பட்ருதேலெனவந்தொருமறையவன்பகரக்
கடிதினெய்துவான்மணவினையிழைத்தனன்கருத்தி
லடியனேன்றனையையுறேலெனமொழிந்தழுதாள்.

(இ-ள்.) நிடதர்கோவினை - நளமகாராசனை, நேடினன் - தே டி, அயோத்தியில் - அயோத்தி நகரத்தில், கண்டேன் - பார்த்தே ன், பட்ருதேல் - வருத்தப்படாதே, என - என்று, ஒருமறையவன் - ஒரு பிராமணன், வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, பகர - சொல்ல, கடிதின் - சீக்கிரத்தில், எய்துவான் - உன்னைச்சேரும் பொருட்டு, மணவினை - சுயம்வரமென்பதை, இழைத்தனன் - செய்தேன், கருத்தில் - மனதில், அடியேன்றனை - அடியாளாகிய என்னை, ஐயு றேலென - சந்தேகப்படாதே யென்று, மொழிந்து - சொல்லி, அ ழுதாள் - (தமயந்தி) புலம்பினாள், எ-று. (௨௧)

முன்னைநல்லுருக்காட்டெனமுற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துகில்பரிவான்
மன்னரேறனன்புனைதலுமாலுருவெய்திக்
கன்னல்வேளினுங்கவினலங்கனிந்திடநின்றான்.

(இ-ள்.) முன்னை - பழைய, நல்லுரு-நல்ல உருவத்தை, கா ட்டென - காட்டுவாயென்று, முற்றிழை - தமயந்தியானவள், மெ ழிய - சொல்ல, பன்னகத்திறை - நாகராசனாகிய கார்க்கோடகன் உதவிய - கொடுத்த, பூந்துகில் - அழகிய வஸ்திரங்களை, பரிவு ஆசையோடு, மன்னரேறனன் - இராசசிங்கமாகிய நளமகார புனைதலும் - தரித்த மாத்திரத்தில், மாலுரு - மாட்சிமைப் வுருவத்தை, எய்தி - அடைந்து, கன்னல் - கருப்புவில்லைத்த வேளினும் - மன்மதனைக்காட்டிலும், கவின் - அழகினது, ந ன்மையானது, கனிந்திடாநிற்க, நின்றான் - (நளமகாராச) ந்தான், எ-று. (

நின்றமன்னனைநிரைவளைக்கைம்மலர்கூப்பி
மன்றலங்குழன்மடவரல்வணங்கினணிற்ப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்விளைந்தமைகேட்டு
துன்றுதன்கிளைமன்னவர்சூழ்வரப்புகுந்தான்.

(இ-ள்.) நின்ற - எதிரில் நின்ற, மன்னனை - நளமகாராச நிரை - வரிசையாயமைந்த, வளை - வளையல்யுடைய, கைம்மல மரைபோன்ற கைகளை, கூப்பி - குவித்து, மன்றல் - வாசனைபொ ந்திய, அம் - அழகிய, குழல் - கூந்தலையுடைய, மடவரல் - தமய ந்தியானவள், வணங்கினள் - வணங்கி, நிற்ப - இருக்க, வென்றி-ெ

ற்றிபொருந்திய, வேலுடை - வேலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீ மராசனானவன், விளைந்தமை - நடந்த செய்திகளை, கேட்டு - கேள் வியுற்று, துன்று - நெருங்கிய, தன் - தன்னுடைய, கிளை - பந்துக்க ளாகிய, மன்னவர் - அரசர்கள், சூழ்வர - சூழ, புகுந்தான் - அவ்வி டம்வந்து சேர்ந்தான், எ-று. (௨௩)

அன்னகாலையிலகலிருவிசும்பிலோர்வாணி
மன்னகேட்டியிம்மடவரறன்னைமூவாண்டு
மின்னலின்றியாமளித்தனஞ்சுயம்வரமென்று
வுன்னையிவ்வுழிக்கூட்டுதற்கொண்டொடியிழைத்தாள்.

(இ-ள்.) அன்னகாலையில் - அந்தச் சமயத்தில், அகல் - அகன்ற, இரு - பெருமைபொருந்திய, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், ஓர்வாணி - ஒரு அசரீரிவாக்கு, மன்ன - நளமகாராசனே, கேட்டி - கேள், இம் மடவரறன்னை - இத்தமயந்தியை, மூவாண்டும் - மூன்றுவருஷமள வும், இன்னலின்றி - தீங்கில்லாமல், யாம் - நாம், அளித்தனம் - ரக்ஷித்தோம், சுயம்வரமென்று - சுயம்வரமென்று சொல்லப்ப டதை, உன்னை - உன்னை, இவ்வுழி - இவ்விடத்தில், கூட்டுதற்கு - சேர்த்தற்கு, ஒண்டொடி - தமயந்தியானவள், இழைத்தாள் - செய் தாள், எ-று. (௨௪)

டபுலத்தினினோக்குனர்மாசறவிளங்கும்
வண்மீனினுந்தொழுதகுகற்பினர்க்கரசாங்
கொடிமருங்குலையையுறாதருளெனக்கூர்வே
டதர்கோமகன்மகிழ்வுறநிகழ்ந்ததையன்றே.

(இ-ள்.) வடபுலத்தினில் - வடதிசையில், நோக்குனர் - காண க்கூடியவாறு, மாசற - குற்றமற, விளங்கும் - பிரகாசியாநின்ற, கட ட்டு, மீனினும் - தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக்காட்டிலும், தொழுதகு - மேன்மையாகிய, கற்பினர்க்கு - பதிவிரதைகட்கு, கூறும் - அரசாகிய, கொடிமருங்குலை - தமயந்தியை, ஐயுறாது - ஐயாமல், அருளென - கிருபைசெய்யென்று, கூர்வேல் - கூர் ருந்திய வேலேந்திய, நிடதர்கோமகன் - நளமகாராசன், மகிழ்வுற - மனங்களிக்க, நிகழ்ந்தது - (ஆகாசவாணி) உண்டாயிற் று, எ-று. ஐ - அன்று - ஏ - அசைகள். (௨௫)

ரவேலையினந்தரதுந்துமிதழங்க
ரர்யாவரும்பூமழைபொழிந்துநின்றார்த்தா
பிழ்செழுங்கதிர்மணிமுடிவீமனுமுவந்தான்
மானன்னவன்கோல்வளைத்தோளியையடைந்தான்.

(இ-ள்.) தமரம் - பேரொலியையுடைய, வேலையின் - சமுத்தி ரம்போல, அந்தரம் - ஆகாசத்தில், துந்துமி - துந்துமிவாத்தியமா னது, தழங்க - சத்திக்க, அமரர் யாவரும் - தேவர்களனைவரும், பூமழை - புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து - சொரிந்து, நின்று - நிலை

பெற்று, ஆர்த்தார் - துதித்தார்கள், உமிழ் - கக்கப்பட்ட, செழு - செழுமையாகிய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, மணிமுடி - ரத்நகிரீடத்தையுடைய, வீமனும் - வீமராசனும், உவந்தான் - சந்தோஷித்தான், குமரனன்னவன் - முருகனையொத்த நளமகாராசன், கோல்வளை - அழகிய வளையலையணிந்த, தோளியை - புயத்தையுடைய தமயந்தியை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ-று. (௨௬)

மண்களித்ததுமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனள்பேறறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலைவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்.

(இ-ள்.) மண் - பூமியானது, களித்தது - களிப்புற்றது, மாதிரம் - மலைகள், களித்தன - களிப்புற்றன, மலர்மேற்பெண் - இலக்ஷ்மி, களித்தனள்-களிப்புற்றனள், பேரறம் - மகத்தான தருமங்கள், களித்தன - களிப்புற்றன, கண்டோர் - பார்த்தவர்களது, கண் - நேத்திரங்கள், களித்தன - களிப்புற்றன, கலைவலோர் - வித்துவான்களுடைய, நெஞ்சம் - மனங்கள், களித்தன - களிப்புற்றன, விண் - விண்ணுலகங்கள், களித்தன - களிப்புற்றன, வீமன் - வீமராசனது, மா - பெரிய, நகரம் - பட்டணமானது, களித்தது - களிப்புற்றது, எ-று. (௨௭)

உருவவொண்கழனிடதர்கோன்வெளிப்படலோரா
விருதுபன்னனுங்கறிந்தபினவனுழையெய்தி
யரசனின்னையானறிந்திடாதியற்றியவனைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்.

(இ-ள்.) உருவம் - அழகையுடைய, ஒண்கழல் - ஒளிபொருந்திய வீரக்கழலையணிந்த, நிடதர்கோன் - நளமகாராசன், வெளிப்படல் - (மறைவின்றியும்) வெளிப்பட்டதை, ஓரா - ஆராய்ந்து, இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன், ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அறிந்தபின் - தெரிந்துகொண்ட பின்பு, அவனுழையெய்தி - அந்நளனிடத்து வந்து, அரச - நளமகாராசனே, நின்னை - உன்னை, யான் - நான் - அறிந்திடாது - அறியாமல், இயற்றியவனைத்தும் - செய்த குற்றங்களனைத்தையும், திருவுளங்கொளாது - மனத்திற்கொள்ளாமல், அருளென - கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று, சேவடி - சிவந்த பாதங்களில், தொழுதான் - வணங்கினான், எ-று. (௨௮)

செய்யதாடொழுமன்னனைச்செங்கையாற்றழுவிக்
கொய்யுளைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாமதிமுகமலர்ந்தின்னுரைவழங்கி
யையனேவவவ்வரசனுமயோத்திநாடடைந்தான்.

(இ-ள்.) செய்யதாடொழும் - சிவந்தபாதத்தில் வணங்கிய, மன்னனை - இருதுபன்ன ராசனை, செங்கையால் - சிவந்தகைக

ளால், தழுவி - அணைத்துக்கொண்டு, கொய்யுளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரி - குதிரைகளினது, உளம் - மனதை, அறி - அறிவிக்கின்ற, விஞ்சையும் - வித்தையையும், கொடுத்து - உபதேசித்து, மையில் - களங்கமில்லாத, மா - பெருமைதங்கிய, மதி - சந்திரன்போன்ற, முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியடைந்து, இன்னுரை - இனியசொற்களை, வழங்கி - சொல்லி, ஐயன் - நளமகாராசன், ஏவ - விடைகொடுக்க, அவ்வரசனும் - அவ்விருதுபன்ன ராசனும், அயோத்திநாடு - அயோத்திதேசத்தை, அடைந்தான்-சேர்ந்தான், எ-று. (௨௯)

தேவியைக் கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௧௨௯.

அரசாட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளன் தமயந்தியை அடைந்தபின்பு அவளோடு தனது நிடததேசத்திற் சென்று புட்கரனை வென்று அரசாட்சி செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

கலித்துறை.

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்களொன்றவணிருந்தபின்றெண்டிரையுடுத்த
வங்கண்மாநிலம்புரந்திடுமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில்.

(இ-ள்.) புலவு - புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற, வேல் - வேலையுடைய, குரிசில் - நளமகாராசனானவன், கொங்குண் - வாசனை பொருந்திய, வார் - நீண்ட, குழல் - கூந்தலையும், கொம்மை - திரட்சிபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியினது, நலம் - இன்பத்தை, பருகி - அனுபவித்து, திங்களொன்று - ஒருமாதம், அவண் - அக்குண்டினபுரத்தில், இருந்தபின் - வாசஞ்செய்தபின்பு, தெண்டிரை - கடலை, உடுத்த - ஆடையாகவுடுத்த, அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய, மா - பெரிய, நிலம் - பூமியை, புரந்திடும் - இரட்சியாநின்ற, மாமனோடு - மாமனாகிய வீமராசனோடு, ஆய்ந்து - ஆலோசித்து, பொங்கு - பிரகாசியாநின்ற, தானையோடு - சேனையோடு, எழுந்தனன் - பிரயாணப்பட்டான், எ-று. (௧)

மழைமதக்களியானையுங்கலினவாம்பரியுஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களும்வயவருஞ்செறிய
வெழுகடற்புவிமன்னருமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழலுயிர்க்கும்வேலரசனுநிடதநாடடைந்தான்.

(இ-ள்.) மழை - மழைபோன்ற- மதம்-மதசலத்தையும் களிப்பையுமுடைய, யானையும் - யானைகளும், கலினம் - கடிவாளத்தையுடைய, வாம் - தாவுகின்ற, பரியும் - குதிரைகளும், செழு- செழித்த, மணி - இரத்தினங்களிழைத்த, தடம் - விசாலமாகிய, தேர்களும் - ரதங்களும், மயவரும் - படைவீரர்களும், செறிய - நெருங்கவும், எழுகடல் - ஏழுசமுத்திரங்கள் சூழ்ந்த, புவி - சப்த தீவங்களிலுள்ள, மன்னரும் - அரசர்களும், இறைஞ்சினர் - வணங்கினவராகி, செல்ல - நடக்கவும், அழலுமிர்க்கும் - அக்கினியைக் கக்குகின்ற, வேல் - வேலையுடைய, அரசனும் - நளனும், நிடத நாடு - நிடததேசத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ-று. (௨)

மூதெயிற்புறத்திறுத்தபின்மொய்யமர்தொடங்கப்
போதல்செய்கவெம்போர்த்தொழிற்கஞ்சினையாகிற்
காதலிற்கவறுடுவான்வருகெனக்கழறித்
தூதுபோக்கினன்புட்கரன்றனக்குவேற்றோன்றல்.

(இ-ள்.) மூது - பழைய, எயிற்புறத்து - மதிலினது புறத்திலே, இறுத்தபின் - இறங்கியபின்பு, மொய் - நெருங்கிய, அமர்-போரை, தொடங்க - ஆரம்பிக்க, போதல்செய்க - வருவாயாக, வெம்-வெவ்விய, போர்த்தொழிற்கு - யுத்தச்செய்கைக்கு, அஞ்சினையாகில் - பயப்படுவையேயானால், காதலின் - ஆசையோடு, கவறுடுவான் - சூதாடுதற்கு, வருக - வருவாயாக, என - என்று, கழறி-சொல்லி, புட்கரன்றனக்கு - புட்கரராசனுக்கு, வேல் - வேலையுடைய, தோன்றல் - நளன், தூது - தூதரை, போக்கினன் - விடுத்தான், எ-று. ()

போயதூதுவர்புட்கரற்கித்திறம்புகல
வாயுங்கேள்விநூலமைச்சொடும்வேறிருந்தாய்ந்து
காயும்போரினில்வேறன்மற்றரிதெனக்கருதி
மாயவெங்கவறுடுவான்வருகெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) போயதூதுவர் - நளனிடத்திலின்றும் போனதூதுவர், புட்கரற்கு - புட்கரனுக்கு, இத்திறம் - இவ்விதங்களை, புகல - சொல்ல, ஆயும் - ஆராய்ச்சி செய்யத்தகுந்த, கேள்வி - கேள்வியையும், நூல் - தருமசாஸ்திரத்தையுமுடைய, அமைச்சொடும் - மந்திரியோடும், வேறிருந்து - தனியேயிருந்து, ஆய்ந்து - ஆலோசித்து, காயும் - கொல்லும், போரினில் - யுத்தத்தில், வேறல்-வெல்தல், அரிதென - அரியதென்று, கருதி - நினைத்து, மாயம் - வஞ்சனையோடுகூடிய, வெம் - வெவ்விய, கவறுடுவான் - சூதாடுதற்கு, வருகென - வருவாயாகவென்றுசொல்லி, விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ-று. (௪)

விட்டதூதுவருரைத்தசொற்கேட்டலும்விரிந்து
மட்டலர்தொடைமார்பினன்மாநகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்கரகவறுநாமாடற்
கொட்டம்யாதெனவுரைத்தனனுலகெழுதோளான்.

(இ-ள்.) விட்டதூதுவர் - அனுப்பப்பட்டதூதர்கள், உரைத்த சொல் - சொல்லியசொற்களை, கேட்டலும் - கேட்டமாத்திரத்தில், விரிந்து - மலர்ந்து, மட்டலர்-தேனொழுகுகின்ற, தொடை-மாலையையணிந்த, மார்பினன் - மார்பையுடைய நளன், மா - பெரிய, நகர் - பட்டணத்தில், எய்தி - அடைந்து, கட்டு - கட்டப்பட்ட, வார் - நீண்ட, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, புட்கர - புட்கரனே! கவறு - சூதை, நாமாடற்கு - நாமாடுவதற்கு, ஒட்டம்யாதென - பந்தயம் யாதென்றுகேட்க, உலகெழுதோளான் - இரண்கல்லையொத்த தோள்களையுடையவரசன், உரைத்தனன் - சொன்னான். ()

வயிரவாட்படைமன்னவர்மன்னநீதோற்பின்
முயலிலாமதிபூத்திடுமுழுநெறிக்குவளை
யயாநீண்டகட்டேவியையளித்தியான்றோற்பி
னுயிரினோடுநின்னுலகெலாந்தருவனென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) வயிரம் - கூர்மைபொருந்திய, வாட்படை - வாளாயுதத்தையுடைய, மன்னவர்மன்ன - அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனே! நீ தோற்பின்-நீ தோற்றால், முயலிலா - முயற்கறையொழிந்த, மதி - சந்திரனிடத்தில், பூத்திடும் - புஷ்பித்த, முழுநெறி - முழுநெறிப்பையுடைய, குவளை - நீலோற்பலங்கள், அயர - சோர்வையடைய, நீண்டகண் - நீண்டகண்களையுடைய, தேவியை - தமயந்தியை, அளித்தி - கொடு, யான்தோற்பின் - நான்தோற்றால், உயிரினோடு - என்னுயிரோடு, நின்னுலகெலாம் - உனது உலகமுழுவதையும், தருவனென்று - கொடுப்பேனென்று, உரைத்தான் - சொன்னான், எ-று. (௭)

அன்னவாறிசைந்தாடலும்புட்கரன்றோற்ப
மன்னமுன்னநீவென்றதுங்கொடுங்கலியத்தா
னின்னதாருயிர்நேர்ந்தனனெம்பியாதலினு
ன்னகர்க்கினிதேகெனப்பணித்தனன்றோன்றல்.

(இ-ள்.) அன்னவாறு - அத்தன்மையாகவே, இசைந்து - சம்மதித்து, ஆடலும் - ஆடுமளவில், புட்கரன் - புட்கராசன், தோற்ப - தோற்க, மன்ன - புட்கராசனே! முன்னம் - முன்பு, நீ - நீ, வென்றதும் - செயித்ததும், கொடு - கொடிய, கலியத்தால் - கலியினது வசத்தினால் (அன்றிவேறல்ல), எம்பியாதலினால் - தம்பியாகையினாலே, நின்னது - உன்னுடைய, ஆர் - நிறைந்த, உயிர் - உயிரை, நேர்ந்தனன் - கொடுத்தேன்; தொன்னகர்க்கு - பழமையாகிய உனது நகரத்திற்கு, இனிது - இனிதாக, ஏகென - போவென்று, தோன்றல் - நளன், பணித்தனன் - ஆக்கியாபித்தான், எ-று.

பணிதலைக்கொடுபுட்கரன்போதலும்பன்னூற்
கணிதர்சொற்றநல்லோரையிற்கடிநகரெய்தி
யணிபொலன்கழன்மன்னவன்விதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவாணுதற்கொற்றையைவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) டணி - அந்தவாக்கினையை, தலைக்கொடு - சிரசின்மீது - கொண்டு, புட்கரன் - புட்கரராசன், போதலும் - போனபின்பு, பன்னூல் - அனேக சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த, கணிதர் - சோதிஷர்களாலே, சொற்ற - சொல்லப்பட்ட, நல்லோரையில் - நல்ல லக்கினத்தில், கடி - காவலையுடைய, நகர் - பட்டணத்தை, எய்தி - அடைந்து, அணி - அணியப்பட்ட, பொலன் - பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட, கழல் - வீரக்கழலையுடைய, மன்னவன் - நளன், விதர்ப்பர்கோனளித்த - வீமராசன் பெற்ற, மணிசெய் - இரத்தங்களாற் செய்யப்பட்ட, மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடைய, வாணுதற்கு - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய தமயந்திக்கு, ஒற்றரை - வேவுகாரரை, விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ-று. (௮)

ஒற்றரேகியவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழையுரைப்ப
வற்றமில்லெனவரும்பொருளாங்கவர்க்களித்துக்
கற்றைவார்குழன்மதர்நெடுங்கண்ணியைக்கணிகர்
சொற்றவோரையில்விடுத்தனன்றோன்றன்மாநகரில்.

(இ-ள்.) ஒற்றர் - வேவுகாரர், ஏகி - போய், அவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழை - அவ்வீமராசனிடத்தில், உரைப்ப - சொல்ல, அற்றமில்லென - மிகுதியான, அரு - அரிய, பொருள் - பொருளை, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவர்க்கு - அவர்களுக்கு, அளித்து - கொடுத்து, கற்றை - கூட்டமாகிய, வார் - நீண்ட, குழல் - கூந்தலையும், மதர் - மதர்த்த, நெடு - நெடிய, கண்ணியை - கண்களையுமுடைய தமயந்தியை, கணிதர் - சோதிஷர்கள், சொற்ற - சொல்லிய, ஓரையில் - இலக்கினத்தில், தோன்றல் - வீமராசன், மா - பெரிய, நகரில் - நளனது பட்டணத்தில், விடுத்தனன் - விட்டான், எ-று. (௯)

வெள்ளத்தானையுமகளிருஞ்சூழ்வரவேந்த
னுள்ளத்தாமரைமலருறைமோட்டரிக்கண்ணாள்
வள்ளத்தாமரைப்பொருட்டின்மேல்வண்டுகண்படுக்கு
மள்ளற்றீம்புனற்கழனிசூழ்நிடதநாடடைந்தாள்.

(இ-ள்.) வெள்ளத்தானையும் - பிரவாகம்போன்ற சேனையும், மகளிரும் - மாதர்களும், சூழ்வர - சூழ்ந்துவரும்படி, வேந்தன் - நளமகாராசனது, உள்ளம் - மனமாகிய, தாமரைமலர் - தாமரைப் பூவில், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, ஓடரி - செவ்வரிபரந்த, கண்ணாள் - கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், வள்ளம் - கிண்ணம் போன்ற, தாமரைப் பொருட்டின்மேல் - தாமரைமலரின் கர்ணிகையில், வண்டு - வண்டுகள், கண்படுக்கும் - நித்திரை செய்யாநின்ற, அள்ளல் - சேற்றையும், தீம்புனல் - மதுரமான சலத்தையுமுடைய, கழனி - வயல்களால், சூழ் - சூழப்பட்ட, நிடதநாடு - நிடததேசத்தை, அடைந்தாள் - சேர்ந்தாள், எ-று. (௧௦)

நவ்விநோக்கியர்சூழ்வரநகைநிலாவெறிக்குங்
கொவ்வைவாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிமுலைமடந்தை

தெய்வநாண்மலர்த்தவிசிழிதிருமகளென்ன
வெவ்வமில்லதோரெரிமணிச்சிவிகைநின்றிழிந்தாள்.

(இ-ள்.) நவ்வி - மான்போன்ற, நோக்கியர் - பார்வையையுடைய மங்கையர், சூழ்வர - சூழ்ந்துவர, நகை - பற்கள், நிலா - நிலவைப்போல, எறிக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, கொவ்வை - கோவைக்கனிபோன்ற, வாய் - சிவந்தவாயையும், மலர் - புஷ்பத்தையுடைய, பூ - அழகிய, குழல் - கூந்தலையும், குவி - குவிந்த, முலை - ஸ்தனங்களையுமுடைய, மடந்தை - தமயந்தியானவள், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய, நாள் - அன்றலர்ந்த, மலர்த்தவிசு - புஷ்பாசனத்தினின்றும், இழி - இழிகின்ற, திருமகளென்ன - இலக்குமிபோல், எவ்வமில்லது - குற்றமில்லாததாகிய, ஓர் - ஒரு, எரி - பிரகாசிக்கின்ற, மணிச்சிவிகை நின்று - இரத்ந தண்டிகையினின்றும், இழிந்தாள் - இறங்கினாள், எ-று. (௧௧)

பருதிவானவனெதிர்தலும்பனியிதழ்விரிந்த
முருகுலாநறுந்தாமரைபோன்முகமலரா
வருகுநுண்ணிடையின்னுயிர்க்காதலனம்பொற்
றிருவநாண்மலர்ச்சேவடிசென்னியிற்றொழுதாள்.

(இ-ள்.) பருதிவானவன் - சூரியனானவன், எதிர்தலும் - தோன்றினவளவில், பனியிதழ் - குளிர்ச்சிபொருந்திய விதழ்கள், விரிந்த - மலர்ந்த, முருகுலாம் - வாசனை வீசுகின்ற, நறு - நல்ல, தாமரைபோல் - தாமரைபோல, முகமலரா - முகமலர்ச்சியடைந்து, அருகு - சிறுத்த, நுண்ணிடை - நுட்பமான விடையையுடைய தமயந்தி, இன்னுயிர் - இனிய வுயிர்போன்ற, காதலன் - கணவனாகிய நளனது, அம் - அழகிய, பொன் - பொன்போன்ற, திருவ - செல்வத்தையுடைய, நாள் - புதிய, மலர்ச்சேவடி - தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை, சென்னியின் - சிரசினால், தொழுதாள் - வணங்கினாள், எ-று. (௧௨)

தொழுதமங்கையைச்சுடர்மணித்தடக்கையாலெடுத்துக்
கொழுதிவண்டினங்கூட்டுணுந்தெரியறாழ்மார்பி
னுழுதுவெம்முலைக்குங்குமச்சேற்றிடையொளிப்பத்
தழுவினனவடேம்பியவின்னுயிர்தளிர்த்தாள்.

(இ-ள்.) தொழுத - வணங்கிய, மங்கையை - தமயந்தியை, சுடர்மணி - பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய, தடம் - நீண்ட, கையால் - கரங்களால், எடுத்து - எடுத்து, கொழுதி - கோதி, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், கூட்டுணும் - கொள்ளைகொள்கின்ற, தெரியல் - மாலையானது, தாழ் - தொங்குகின்ற, மார்பின் - மார்பினிடத்திலே, உழுது - உழுது, வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்கள், குங்குமச் சேற்றிடை - குங்குமச்சேற்றில், ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, தழுவினன் - ஆலிங்கனஞ் செய்தா

ன், அவன் - அத்தமயந்தி, தேம்பிய - மெலிந்த, இன்னுயிர் - இனிய உயிர், தளிர்த்தான் - துளிர்த்தான், எ-று. (௪௩)

திருந்துமாமணிச்செய்குன்றுந்தெளிபுனற்றடமும்
விருந்துவேனிலாற்கெரிந்தவிளைமலர்க்காவும்
முருந்துவாணகைமுகிழ்முலைமடந்தையோடாடிப் [ன்.
பொருந்தவின்னிடைப்போகநுகர்ந்தனன்போன்று

(இ-ள்.) திருந்து - திருந்தமைந்த, மா - பெரிய, மணி - இரத்தினங்கள் பதித்த, செய்குன்றும் - விளையாட்டு மலைகளிடத்தும், தெளி - தெளிந்த, புனல் - சலத்தையுடைய, தடமும் - வாவிகளிடத்தும், விருந்து - விருந்தாக, வேனிலார்க்கு - மன்மதனுக்கு, எரிய - தோன்றிய, விளை - வாசனையையுடைய, மலர் - புஷ்பங்களையுடைய, காவும் - சோலைகளிடத்தும், முருந்து - மயிலிறகின்முனைபோல, வாள் - ஒளிபொருந்திய, நகை - பற்களையும், முகிழ் - கோங்கரும்பையொத்த, முலை - தனங்களையுமுடைய, மடந்தையோடு - தமயந்தியுடனே, ஆடி - விளையாடி, [illegible] - அமைய, மின்னிடை [illegible] போகம் - [illegible], நுகர்ந்தனன் - நுகர்ந்திருந்தான், எ-று. (௪௪)

ஆழிசூழ்புவிமுழுதுமாழிகொண்டுருட்டி
வாழிசெவ்வியபுரிந்துமகப்பலவரத்தி [illegible]
ஏழிரண்டுலகுந்தொழுதேத்த
பழியம்புயத்தனிடைப்பரித்தினிதிருந்தான்.

(இ-ள்.) [illegible] முழுதும் - பூமி முழுமையும், ஆழி [illegible] - சக்கரத்தை, [illegible] உருட்டி - செலுத்தி, [illegible] தருமம் - [illegible], புரிந்து - செய்து, [illegible] பல - பல யாகங்களை, [illegible] வேந்து [illegible] மணித்த, மகம் - பெரிய [illegible] தாங்கிய [illegible] பெருமை [illegible] ரிந்த, அமை - [illegible] பாழி - புயங்களை, பொறுக்கும் - [illegible] இனிய [illegible] தோள்களிடத்தில், [illegible] பொருந்திய, [illegible] - தாங்கி, இனிது - இனிதாக, செலவு - [illegible], பரித்து - தாங்கி, இனிது - இனிதாக, இருந்தான் - (நளமகாராசன்) இருந்தான், எ-று. வாழி - அசை. (௪௫)

அரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் - ௨௮
ஆக செய்யுள் - ௧௧௭௨.

நைடதம் - முற்றுப்பெற்றது.